

क्र.सं. 242

दि. २६

पृ.सं. 13

प्र. 1799 गायिका (अन-साउन्ड)

स्थान

क्र.सं. 4-203

श्री.सं.

क्र.सं. (श्री.) 27

क्र.सं. (श्री.) 2

क्र.सं. 242

क्र.सं. 9642

क्र.सं.

क्र.सं. 2

090905

क्र.सं. 242

क्र.सं. 2 (10)

૭૦ શતાબ્દી સ્મારક

૨૫૨

૧૯૫૨
૧૯૫૨

જ્ઞાનમહારવેની પોથી ॥ ડ્યુન પંચર ૨૦૪ ॥ છે શ્રી ગંગા
તામોરી છે શિવાય નમઃ ॥ શ્રી અનુરુદ્ધા માતામોરી છે
જાસ પલ્લવી પાપ શેતે નો આસર છે પ્રાપ્તી ॥

८
 नमो श्रीगणेशाय ॥ ३ ॥ ब्रतमुपैष्यन् अंतरेणाहवनीयं वागृहीपत्यं जैद्वि
 छन्तपः पुनस्पृशति तद्युपः पुनस्पृशत्यमेव वैद्युग्धो यदुत्तं ब्रूदति ते
 नमृतिरंतरतो मेध्यावाः अपो मेध्यात्वा ब्रतमुपः यानीति पवित्रं वाऽपः
 पवित्रं पयो ब्रतमुपायानीति तस्माद्वाऽपः पुनस्पृशति ॥ १ ॥ सोऽग्निमेवातीद
 मः णो ब्रतमुपैति ॥ अग्ने ब्रतपते ब्रतं वरिष्यामित्युक्तेऽपंतुनेराध्यतामित्यग्नि

वानो ब्रतपतिस्तस्मात्पुनैव तस्माद् ब्रतं वरिष्यामित्युक्तेऽपंतुनेराध्यतामित्यग्नि
 ॥ २ ॥ अथ सः स्थिते विस्मजते अग्ने ब्रतपते ब्रतमुपः ॥
 ॥ ३ ॥ अंतुनेराधीत्युशक्येन द्योषस्स सः स्थामान्तराधिरुस्मिन्नो जडस्य स
 ॥ ४ ॥ भुगन्ते ते नु चैव नृपिषा इव ब्रतमुपयंत्यने नृवैवोपयात ॥ ५ ॥ इयं वा इ
 ॥ ६ ॥ यमस्ति सत्यं वैवानृतं यमस्य नेव देवाऽअनृतं मनुष्या इदमहमनृतं

मनुष्यैमीति तन्मनुष्येनो देवानुपैति ॥ स वै सत्यमेव ब्रह्म देवा एतद्वै देवा ब्र
 ह्मन्ति सत्यं तस्मात्ते यशो यशो जवन्ति यः एवं ब्रि हुं सत्यं ब्रुवति ॥ ५ ॥ अथ स
 ते ब्रिहस्पतेः इदमहं एवास्मि सोस्मीत्यमानुषः इव वा एतद्भवति स इतमु
 नस्ति इदं वृत्तं ते यद्ब्रूयादिदमहं सत्याद्वृत्तमुपैमीति तदुखं लुप्यनमा
 तव तितस्मादिदमहं एवास्मि सोस्मीत्यवब्रूतं ब्रिहस्पते ॥ ६ ॥ अथ ताव

न शनृष्येव तदुत्तुवाहः सावयसो न शनमेव ब्रूतं मेने मनो ह वै देवा मनुष्य
 यजानंति तः एनमेतद्भवतमुपयं तं ब्रिहस्पते नो विद्वतः इति ते स्याद्ब्रुव
 गहाना गच्छंति तेषां हेष्टुपवसंति सः उपवसथः ॥ ७ ॥ तन्येवानवत्तं सोऽथो
 क्येष्टुन शसुष्टुष्टो मीयादथ किमु बो देवेषु न शसुष्टुष्टो मीयात्तस्माद्
 न शसुष्टुष्टो मीयात् ॥ ८ ॥ तदुहो वा वषाजवल्कः ॥ युदिना श्रुतिपिटं देव्यो न वन्ति ययुः

॥ आतिदेवानुत्पन्नातीति सखदेवाशितमनशितंतदश्रीयादिति सुस्पष्टहविर्नेग
 ॥ तदशितमनशितं सखदश्रुतितेनापि तदेवोत्तवति सुद्युतदश्रुतिसुस्पष्टहवि
 ॥ तदेवोत्तवति तेनोदेवानुत्पन्नातीति ॥ स्वाः आराण्यमेवाश्रीयात् ॥ वावाण्यः ॥ सुध
 ॥ सुद्युतं ॥ तदहस्माहापि कुर्वन्मिमांसाया नोपयतनवाः ॥ एतेषां हविर्नेग
 ॥ तदुत्तमानुकुर्वन्मिमांसाया नोपयतनवाः ॥ एतेषां हविर्नेग
 ॥ तदुत्तमानुकुर्वन्मिमांसाया नोपयतनवाः ॥ एतेषां हविर्नेग

॥ साकरोति तस्मादाराण्यमेवाश्रीयात् ॥ ॥ सुः आहवनीयागारे वैताः ॥ रात्रिः श
 ॥ तपाहपत्यागारे वा देवान्वाः ॥ एषः उपावर्तते ॥ ब्रतमुपैति सदाने वापवर्तते ॥
 ॥ योपैतन्मध्येशेतेषुः शयीताधस्तादिवहिः प्रयसः उपवारः ॥ ॥ सवैप्रातरप्रा
 ॥ तनयमेनकर्मणा त्रिपद्यतेयः प्रणयति स होवाः ॥ आपोऽम्बुमेवैतन्नयमेनक
 ॥ वेताः ॥ त्रिपद्यतेताः प्रणयति स होमेवैतद्वितनोति ॥ ॥ स प्रणयति कुस्वायुन

अरेणगार्हपत्ये सादयति शिवावाऽग्रापावृषाग्निगृहयेगार्हपत्यस्तुहृष्टे वै
तन्मिद्युने प्रजुननं क्रियते ब्रजं वा गव्यः शुद्धं छति जोषुः प्रणयति शिवावाऽग्रप्रति
ष्ठिते ब्रजमुद्यच्छति नैर्न शक्रे सुद्युतः सुहृन् शृणाति ॥ १८ ॥ सवर्गगार्हपत्ये
सादयति गृहार्हपत्यागृहावे प्रतिष्ठातुहृष्टे वै तत्प्रतिश्रयां प्रतिष्ठति
तथा है नमेष ब्रजो न हि नस्ति तस्माद्गार्हपत्यसादयति ॥ १९ ॥ तावत्तरेणाहवनी

अप्रणयति बोधावाऽप्रापो दृष्ट्याग्निर्मिथुनमेवैतत्प्रज्ञानं क्रियतऽएवमिव
हि मिथुनेन प्रसन्नरतो हिस्त्री शुभादि समुपशेता ॥ २० ॥ तानांतरेण संवत्सरे
मिथुने वर्षमाणं तरेण संवत्सरे नितानाति हृत्य सादयेत्तोऽप्रनाप्ताः
सादयेत्सम्यदति हृत्य सादयेदस्मिन् वाऽअग्नेश्चापां वद्विना रव्यमिव सग्रथेव
दत्तं दग्नेर्न वतिष्वेवास्यापः उपस्पृशं त्यग्नौ हविना रव्यं वद्वेष्टे द्वादति हृत्य

सादयेद्युः। अनायासादयेन्नोहानि संकाममन्याययेद्युः। कामायप्रणयं
 तत्तस्मादुसंप्रत्येवोत्तरेणाहवनीयंप्रणयति॥२०॥ अथशौचं। पुरिसूराति
 ङ्गं पात्राण्युदाहरति। सूर्यं वाग्निहोत्रहवणीं वा सूर्यं वा कपालानि वा सूर्यं वा
 सूर्यातिनं यो लखलमुसलेदयदुपलेतदुशदुशदुशदुवेष्टिरसूराद्वयं
 सुद्विरासमेव तु द्युमनिसंपादयत्यथमुङ्गं ङ्गं ङ्गं वैदीयं यदा वैदौ स

प्रजुनने

॥
 इति ते। अथतुहीर्षं न वति ङ्गं वैमिथुनं मिथुनमेवैतत्प्रजुननं क्रियते॥२१॥ आ
 र्त्ता॥ अथसूर्यं वाग्निहोत्रहवणीं वा दत्ते। कर्मणो वा द्वायवामिति ब्रह्मवे क
 र्मेव ता यहितस्मादाह कर्मणो वा द्वायवामिति ब्रह्मवे द्वायवामिति ब्रह्मवे द्वायवामिति ब्रह्मवे
 द्वायवामिति ब्रह्मवे द्वायवामिति ब्रह्मवे द्वायवामिति ब्रह्मवे द्वायवामिति ब्रह्मवे द्वायवामिति ब्रह्मवे
 द्वायवामिति ब्रह्मवे द्वायवामिति ब्रह्मवे द्वायवामिति ब्रह्मवे द्वायवामिति ब्रह्मवे द्वायवामिति ब्रह्मवे

नाः ते सुररक्षसेन्यः आसंगाद्विनयावकुस्तघस्तमुखादेवतन्नाष्टा
हाः स्यतोप्रहंति॥३॥ अथप्रेतिगर्भतरिक्षमन्चेमीत्यंतुरिहंवाः अनुरक्ष
यस्यलमुनयतपरिष्ठितेमथायंमुरुयोएलः उनयतः परिष्ठितोऽनुरिक्ष
गन्तुवरतितद्वस्तैवैतदंतुरिक्षमुनयमनाष्टंरुते॥४॥ सवाः अनस
वाः गृहीयात् अनोहवाः अग्रपुष्टेववाः इदंमृत्तानः सप्रदेवाः श्रुत्वा

गीतितस्मादनसः एवगृहीयात्॥५॥ नृमावाः अनः नृसाहिवाः अनस्तस्माद्यदा
नडतवत्यनोवाहमनृदित्याडस्तङ्गमानमेवैतदुपैतितस्मादनसः एवगृही
यात्॥६॥ यज्ञोवाः अनः यज्ञोहिवाः अनस्तस्मादनसः एवगृह्येपिसंतिनकौस
स्यन्तकुंनैनस्त्रायैहसमर्भयोगं हंतितद्वयीन्प्रातिनस्त्रायैमृजः व्यासुस्तान्येत्
हिप्राशतानिखज्ञायज्ञंनिर्मिमाः इतितस्मादनसः एवगृहीयात्॥७॥ वृत्तोपास्य

गृहंति। अनंतरा यमुतहि वृत्तं पिजयेत्स्यमुतहि धृसादुपोख्यप्रह्लायाद्यतो
 धृनुजामततो ब्रिमुं वामेति वृत्तो ह्येव युंजंतिततो ब्रिमुं वंति॥ ८॥ तस्य वाऽए
 तस्यानसः॥ अग्निरेव धूरग्निहि वै धूरथसुः एन हं त्यग्निदग्धमिवैवां ब्रह्मं न व
 न्यथ यद्बुधनेन कस्तनी प्रुग्गं ब्रह्मिरेवा स्य सानी दुः एव ह विह्वं नं ॥ ९॥ स
 रम निमृशति धूरसि धूर्ध्वं धूर्ध्वं तं धूर्ध्वं तं योस्मो धूर्ध्वं तं धूर्ध्वं वयं धूर्ध्वमि

इत्यग्निहोः एष धूर्ध्वस्तेतदप्येषं जवति ह विग्रेहीष्यं सस्माः एवेतन्निद्रुते
 तथो है न मेवाति यं तमग्निधूर्ध्वं निहिनस्ति ॥ १०॥ तु इस्मेतदुक्ता गिराह अह
 मा सशेषाः अहं सपुत्रो धूर्ध्वमीत्येतदुस्मसतदुत्पाह ॥ ११॥ अथ जधुने न
 कस्तनी मीषामतिमृश्य जयति देवानामसिद्धिं कृतमः सस्त्रितमं पुजित
 मं जुष्टमं देव हूतमो अहुतममिह विह्वं नं ॥ १२॥ हस्वमाकारित्यन एवेतदु

पक्षौ युपस्तता इतमनसो हविर्गच्छन्तीति माते मज्जपतिर्द्वावीदिति युजमा
 नो वैषज्जपतिस्तयुजमाना एवैतद्वदनामुपस्थास्तौ ॥ १२ ॥ अथाक्रमते ॥ द्विस्तु स्य
 क्रमतामिति यज्ञो वै द्विस्तुः सदेवेभ्य इमांश्चिक्रांतिंश्चित्रक्रमेवैयामियं द्वि
 क्रान्तिरिदमेव प्रथमेन पदेन पस्परायेदमंतरि सं द्वितीयेन दिवसु तमे
 नेतो न्वेवैष ॥ एतस्मै द्विस्तुर्वज्जिक्रान्तिंश्चित्रक्रमते ॥ १३ ॥ अथ प्रोक्षते ॥ वरुण

॥

तायेति प्राणो वै ब्रातस्तद्वदनामुपस्थास्तौ ॥ १४ ॥ अथापा
 स्यति ॥ अपहत इह द्वा इति यज्ञत्रिकं विदाम्यन्तं नवतिस्तद्वदनामुपस्थास्तौ
 एवैतद्वदनामुपस्थास्तौ ॥ १५ ॥ अथान्तिपद्यते ॥ सुष्ठंतां पदेति पूर्वा ॥ इमांश्च
 गुणाय पांङ्गो वैषज्जस्तदा जमेवैतद्वदनामुपस्थास्तौ ॥ १६ ॥ अथ गृह्णाति ॥ देवस्य वास
 वितुः प्रसवे यिनो बद्धिन्मां प्रसो हस्ताभ्यामग्रये जुष्टं गृह्णामीति सविता वै

देवानां प्रसक्तिस्तस्य विदुः प्रसक्तः एवेतद्गृह्णात्यग्निनोर्बद्धिः स्यामिति स्मिन्नावध
 यद्गृह्णाहस्ताभ्यामिति मखातागदुघोशनं पाणिभ्यामुपनिधातास्तत्पदे वा
 अनृतं मनुष्यास्तस्य तेनैवेतद्गृह्णाति ॥ ७ ॥ अथ देवतायाः आदिशति। स
 श्रीहवे देवताः अध्वर्युः हविर्गृहीष्यंतमुपतिष्ठंतं मम नाम ग्रहीष्यति मम
 नाम ग्रहीष्यतीति तान्यः एवेतत्प्रहसन्तीत्योऽसमदं करोति ॥ ८ ॥ अथ देवदेव

तायाः आदिशति। आवतीत्यो हवे देवता न्यो हवीः षिगृह्णांतं स एषु है वता
 स्तेनमन्यंतं यदस्यैतं कामः समद्वयेयुर्ब्रह्मा गृह्णाति तस्माद्देवतायाः
 आदिशत्येधुमेव यथा हवीः षिगृहीत्वा ॥ ९ ॥ अथ प्रतिमृशतीति तत्ताया
 खानारात्तयः इति तद्यतः एव गृह्णाति तद्देवतयुनराप्याययति ॥ १० ॥ अथ अ
 द्युस्ततोऽस्वरत्तिविरूपमिति परिचरतमिव वाऽस्तद्वनो न्वतितदस्यैतच्च

पापराहीतमिव न वनिषजोऽत्रैस्वरहृद्देवाः सूर्यस्तस्वरवैतदुनो निविपश्यति ॥
अथावरोहति हृद्देहांतां दुर्भाः पृथिव्यामिति गृह्यवेदुर्भास्ति हेतुर्देव्योऽष्टावजु
मानस्य सोऽस्येयोऽर्धुर्भजेन वरति प्रयंतमनु प्रव्यते तस्येधरः कुले विहो
व्यास्ताने वैतदस्यां पृथिव्यां हृद्देहति तथानानु प्रव्यवते तथा न विहो न तेत
स्मादाह हृद्देहांतां दुर्भाः पृथिव्यामित्यथ प्रव्यवते तस्मिन्वेमीतिसोऽसावेन

धु २२२० स्मृत्प्राह पत्येह वीह्विअप्रयंतिगार्हपत्येतस्पपात्राणिसहसा
 दयंतिजघुनेनोतर्हिगार्हपत्यहसादयेद्यस्याहवनीयेहवीह्विअप्रयंत्याह
 वनीयेतस्पपात्राणिसहसादयंतिजघुनेनोतर्हिवनीयेहसादयेत्यथियु
 स्त्रानानौसादयानीतिमध्यंवेनातिमध्यमनयंस्तस्मादाहृष्टिव्याख्या
 नानौसादयमीत्यदित्याउपसृष्टइतुपसृष्टइवैनंदनीधिरितिवाग्नाहृष्ट

शुभ्रगोपायुतितस्मादाहृदित्या॥ उपसृष्टः इत्यनेहम् ॥ रहेति तदग्नये वैवेत
 दिति परिहृदाति ॥ प्रयाः अस्यैष्टिये वैतस्मादाहृतेहम् ॥ रहेति ॥ २३ ॥ ब्रा
 ह्मणं ॥ २४ ॥ पवित्रे करोति ॥ पवित्रे स्वेष्टे स्मव्यविति यज्ञो वैष्टिमुष्टिद्विष्टे स्वे
 द्युष्टे वैतदाह ॥ २५ ॥ ते वैष्टे नवतः ॥ अयं वैष्टे पवित्रं यो यं पवते सो यमकः ॥ इदं वै
 पवते सो यं यमकं यं तः प्रविष्टः ॥ प्रष्टुः प्रष्टुः ताविमो प्राणादा नैतदेतस्मै वानु

१२

मात्रा तस्माद्देतवतः ॥ २६ ॥ अयोऽप्रवित्रं लिप्सुः ॥ व्याने हि रतायो द्वे त्वेव नवत
 स्तान्तामेताः प्रोहणीकृत्य पतानि ॥ प्रोहति तदप्रदेता त्पामुत्पुनाति ॥ २७ ॥ ब्रूत्रो ह
 वा इदं सर्वं ब्रूयादिति यदिदं मुतेरणाद्यावाष्टिये सयदिदं सर्वं ब्रूयादिति
 श्येतस्माद्ब्रूनाम ॥ २८ ॥ तमिंद्रो जघाना सहतः ॥ इतिः सर्वतः ॥ एवापोति प्रसू
 त्वावसर्वत इव द्यौः ॥ समुद्रस्तस्मादुहकाः ॥ आयो वीनस्यो वक्रिरेता ॥ उप

धीपतिप्रभुविरताः इमेदतीस्ताहेताः अनाद्ययिताः आपोस्तिवाः इतराः सुसु
 सृष्टिप्रभुदेनावृत्रः हृतिरतिप्रास्वत्तुदेवाः सामेताः त्यापवित्रान्यामपहं
 त्यथमेध्यातिरेवाहिः प्रोहतिस्मादाः एतान्यामुत्पुनाति॥५॥ सः उत्पुनाति
 सवितुर्वैः प्रसवः उत्पुनाम्यच्छिद्रेणपवित्रेणसूर्येस्परश्मितिरेतिसविता॥३॥
 वेदेवानां प्रसवितस्तु सवितुः प्रसवः एवेतदुत्पुनात्यच्छिद्रेणपवित्रेणोति

यवाः अयंपुवः एषोच्छिद्रेणपवित्रमेतेनैतदाहसूर्येस्परश्मितिरेत्येते
 वाः उत्पुनितरायः सूर्येस्परश्मयस्तस्मादाहसूर्येस्परश्मितिरेति॥६॥ ताः
 सव्यपाणिः तत्त्वादिहिणेनोदिगायत्युप सौत्येवेनाः एतन्महयत्येवदेवीरा
 पोः अग्नेः पुवः इतिदेवो ह्यापस्तस्मादाहदेवीरापोः इत्यग्नेः पुवः
 इतितायसमुदंगच्छितेनग्नेः पुवः इतितायसप्रथमाः सोमस्परः

ज्ञातुं यं तितेनाग्रेष्वोग्रः इममद्यज्ञं नयताग्रेयज्ञपतिः सुधातुपु
 यतिदेवयुवमितिसाधुयज्ञः साधुयज्ञमानमित्येवैतदाह ॥ सुय्याः
 इन्द्रो ह्यणीतवृत्रतुर्यः इति एताः उहो द्रोहणीतवृत्रेण स्पृष्टमानः एताः त्रिर्येन मु
 दं सस्मादहस्युयाः इन्द्रो ह्यणीतवृत्रतुर्यः इति ॥ १॥ हरयमिन्द्रमहणीध्वं वृत्रतु
 र्यः इति ॥ एताः उहो इममद्यज्ञं वृत्रेण स्पृष्टमानमेतानि त्रिर्येन मुदं सस्माद

१ ह्ये

हरयमिन्द्रमहणीध्वं वृत्रतुर्यः इति ॥ १॥ प्रोहितास्त्विति । तदेतात्पानिहृत्य यद
 विः प्रोह्येको वै प्रोहाणस्य बंधुर्मेध्यमेवैतु करोति ॥ १॥ स प्रोहति ॥ अग्रेय
 जुहो प्रोहामीति तद्यस्यै देवतायै हविर्तुवतितस्यै मेध्यं करोत्येवमेव यथाह व
 ॥ हवीः विप्रो द्या ॥ १॥ अथ यज्ञपात्राणि प्रोहति ॥ देवाय कर्मण सुधंधं देवय
 ज्ञाय ॥ इति देवास्त्विकर्मण सुधंधं देवयज्ञाय यद्वाह्यं परजहुरिदं वसुधं

धामीति तद्युदेवैषामत्राशुद्धस्तुहावान्योवामेध्याकम्यस्यराहंतिदेवैषामेतु
 दक्षिमेध्यां करोति तस्मादाह्यहाशुद्धाः पराजघ्नुरिदं वस्तु धामीति ॥१॥ ब्रा
 ह्मणं ॥३॥ अथ सस्माजिनमादत्ते यज्ञस्यैव सर्वं वाययज्ञो ह देवेभ्यो पक्ताम्
 सहस्रं तस्या ववार तस्य देवाः अनुविद्यन्वमेवावहायाजङ्गुः ॥१॥ तस्य यु
 निष्कृत्वा निवसन्निवलेमाति तान् यथां यसां तां वरुणं यानिष्कृत्वा निव

निस्साम्नाहिरुपं यानि सस्मृत्वा निता नृवां यदिवेतरथा यान्पक्वत्तस्मान्निता निस्सा
 माहिरुपं यानिष्कृत्वा निता नृवां यान्पक्वत्तस्मिन् ववृणीव हरिषि णितानि यज
 रुयं ॥२॥ सैषा त्रयी विद्या यज्ञः तस्याः एतच्छिन्पमेव सर्वं सद्यज्ञस्माजिनं न
 वतियज्ञस्यैव सर्वं वायतस्माज्जस्माजिनमुधिदीहंते यज्ञस्यैव सर्वं वायत
 स्मादध्यवहननमधिप्रषणं नक्त्यस्वर्गं हविरसदिति तद्युदेवा त्रतं दुल

वापिष्टुं वास्कुं दातुं यज्ञः प्रतिगच्छादिति तस्मादध्यवहनं नमधिपे यणं च
 दत्ति ॥ ३ ॥ अथ तस्माज्जिनमादत्ते शस्मसीति वर्मवाः एतत्तु स्मस्य तुदस्य तने
 न्मात्रं यः शस्मदेव त्रातस्मादाह शस्मसीति तदुवधने त्स्ववधतः रद्दुवध
 ताः सुरातयः इति तन्ताष्टाः एवैतद्वाहाः स्य तोपहं त्यति न त्येव पात्राण्यवध
 नाति यद्वा स्य मेध्यं सत्तद्वा स्ये तदवधनेति ॥ ४ ॥ अर्द्धं यथा त्वा ॥ ५ ॥ तत्तु

त्रीन्वा नग्रायमुपसृणाति ॥ इदित्वा स्वासिप्रतित्वादिति द्वैल्लितीयं वैष्टिभ्यदि
 तिसस्माः अस्मैत्वग्यदिदमस्यामधिक्विं वत्समादाह इदित्वा स्वगसीति प्रति
 त्वादिति द्वैल्लिति प्रतिहिस्वः संजानीते तस्यंतामेवैतत्तु स्माजित्वा यवदति
 नेदुन्यो न्येदिनु सत्तु सति निहितमेव सवेन पाणिना लवति ॥ ५ ॥ अथ द
 क्षिणो न्मुखं लमाहरति नेदिह्युरा नाष्टु हाहस्या विशानिति ब्राह्मण

१७
 हिरुसामप्रहंतातस्मादंमिनिहिन्मेवुसवेनपाणिनानुवति॥२॥ अथो
 लुखलंनिदधाति॥ अद्रिरसिद्वानस्पत्योप्रावासिपृथुबुधः॥ इतिवातद्यथै
 वादभोमः॥ राजानंशुवतिरतिष्ठुएवंत्येवमेवैतदुल्लखलमुसलान्मोहय
 दुपलान्मोहः॥ हविर्यज्ञमतिष्ठुएवत्युदयः॥ इतिवैतयामेकंनभस्तस्मादाहु
 द्रिरसीतिद्वानस्पत्यः॥ इतिद्वानस्पत्योप्रावासिपृथुबुधः॥ इतिग्रावः॥

१८
 पृथुपृथुबुधोप्यप्रतिल्लादित्यस्यवेत्तितुसंज्ञामेवैतदुल्लखलानांयवव
 दतिनेदन्योन्योहिनसतः॥ इति॥१॥ अथहविरावपति॥ अग्नेस्तनूरसिखावो
 विसर्जनमिति यज्ञाहितेनाग्नेस्तनूरान्नोविसर्जनमिति पांवा॥ अमृहविर्यह
 यन्वात्रयच्छत्यत्रैतां विसर्जतेतद्यदेतामत्रव्यावं विसर्जतः॥ एवंहियतः
 उल्लखलेप्रत्युष्टादेवहिप्रासारितस्मादाहुव्याविसर्जनमिति॥ स्पृष्टि

उरामानुषीन्वायंवाहरेतत्त्रैविंशवीमृवंवायुजुर्वीजयेद्यज्ञोवैविष्णुसद्यज्ञं
 नरारक्षतेतुस्योहैवाप्रप्यश्चित्रिद्वीतयेत्वागङ्गमीतिदेवानवदितुहिहविर्
 ह्यते॥१॥ अथमुसलमादत्तेबृहद्वावासिद्धानस्पत्यइतिबृहद्वासायुषधान
 स्पत्योह्येतद्वदधातिसुइदंदेवेन्योहविःशामीष्युशमिशमीष्यतिसुइ
 दंदेवेन्योहविःसंस्कुरुसाधुसंस्ततःसंस्कृष्टियेनैतदाह॥१॥ अथहविष्

तमुद्वादयति॥ हविष्कदेहिहविष्कदेहिनिष्ठापैहविष्कद्वयमेवैतद्विसृजतेवा
 गुर्वैयजस्त्यस्मैवैतत्पुनरुपकुर्येति॥१॥ तानिवाऽएतानि॥ यत्वारिष्ठावऽ
 एहीतिब्राह्मणस्यागाद्यादवेतिवैश्यस्पृशजुन्पर्वभोक्त्राधावेतिहृदस्पृश
 यदेवब्राह्मणस्पृशदाहेतद्विर्यज्यतममेतदुहवैवावाशांततमंयदेहीति
 तस्मादेहभ्येवब्रूयात्॥२॥ तद्वस्मेतत्पराजुयैवाहविष्कदुपोनिष्ठातितदि

दस्येतहियऽएकमुष्ठापात्रिष्ठितिसयत्रेअहविश्रुतमुदादयतिदेकोदवद
पलेसमाहंतितद्यदेतामत्रचावंप्रत्युदयंति॥३॥मुनोहवाऽशयलऽआसा
॥स्मिन्सुरघ्नीसपनघ्नीषाकुविष्टासतस्यहस्मयसथाइव्यादसुररक्ष
सानिमृद्यमानानियंतितेहासुराऽसुमृदिरपापंवतनोयुष्टप्रतुसर्वतेक ॥४॥
अन्दिमंदन्तुयामेतिक्लिताकुलीऽइतिहासुरब्रह्मावास्तुऽ॥५॥तौह

वृत्तः॥अद्भुदेवोवैमनुरावंतुवेदावेतितौहाण्योवृत्तमनोयाज्ञयावलेति
केनेत्यनेनवर्ननेत्येतितथेतितस्यलब्धस्मसावागपवकाम॥५॥सोमुनोदे
वुजायांमनावीप्रविवेशतस्यैहस्मयत्रनुदंतेमृत्पुंतिहस्तोहस्मेवासुररक्ष
सानिमृद्यमानानियंतितेहासुराऽसुमृदिरऽइतोवैनःपापीयःसर्वतेनु
योहिमानुयीवावृदतीतिक्लिताकुलीहैवोवृत्तमद्भुदेवोवैमनुराकुवे

बुधदेवेति तौ ह्यप्येवमुनो यज्याय वेदिकेनेत्यन्यैव जाययेति तथेति
 तस्मात् आत्तव्यैसाव्याप्यवक्रामाश्वासाय जमेव यजपात्राणि प्रविवेश
 ततो हेनानरो कतुर्नर्हत् सैवाम्बुरघ्नी सपत्रघ्नी व्यापुद्बलिसयुस्पैहव
 बिदुषा एतामुत्र ब्रुवं प्रत्युद्वा दयंति पापीयाः सो हेवास्प सपत्रा नवेति
 १७॥ स समाहंति कुक्कुटोसि मुधुजिक्कु इति मुधुजिक्कु वै स देवेभ्यः आसी

२०

द्विजिक्कु सुरेभ्यः सया देवेभ्यः आसीत् सनः एध्रुत्यैवैतदाहुषमुर्जीमावदत्त
 यावयः संघातः संघातं डेभेति नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥ १८ ॥ अथ सूर्यमाद
 ते वर्षेष्टुदमसीति वर्षेष्टुद ० हेतद्यदि नानां यदि द्वे एनां यदि धीकाणां वर्षे
 सुद्वैता ब्रह्मयति ॥ १९ ॥ अथ हविर्निर्वृपति ॥ प्रतित्वा वर्षेष्टुद्वैत्येति वर्षेष्टुदः
 नृयैवेते यदि त्रीहयो यदि वा वर्षेष्टुद्वैत्येति तत्रां मेवैतद्वर्षेष्टुदः

पत्रवदतिनेदन्मोन्पहिनसातः इति ॥ २० ॥ अथनिष्पुनाति। पुरास्त
 रक्षापुरास्ताः। पुरातयः इत्यथलुषान्प्रहंत्सपहतः रक्षा इतितुनाद्याः
 वेतदुक्षाः स्यतोपहंति ॥ २१ ॥ अथापविनक्ति। वायुबोविविनिक्ति। त्वयदे २१
 वसुपुयीयंप्रवतः एषवाः इदं सुबं विविनक्ति। यदिदं किं वद्वि विव्यतेतदेना
 नेषः एवेतद्विविनिक्तिसुयदेतुः एतत्प्राप्नुवंतियुनैनानधपविनक्ति ॥ २२ ॥ अथा

लमंत्रयतोदेवोवाः सविताहिरण्यपाणिः। अतिगृह्णात्यच्छिदेणपाणिनास्तु
 प्रतिगृहीताः। असेन्ति। त्वयविः फलीकरोति। त्रिष्टुप्ति ॥ २३ ॥ तद्वै। देवे
 न्यः शुभधंदेवेन्यः शुभधमिति। फलीकुर्यंतितदुत्थानकुर्यादादिशंवाः
 एतदेवतायै। इविनवत्यथैतद्वै। अदेवंकरोति। यदाहदेवेन्यः शुभधमिति
 तस्मदं करोति। तस्मादुत्तमीमेवफलीकुर्यात् ॥ २४ ॥ ब्राह्मणं ॥ ४ ॥ अथमे

ध्यायः॥ सर्वैकपालान्येवान्यतरः उपदधाति दृश्यदुपलेऽन्यतरस्तद्वाऽएत
 दुत्तयेऽसहक्रियते तद्युदेतदुत्तयेऽसहक्रियते॥ शिरास्वाऽएतद्युत्तयेऽसहक्रियते
 रयुशः॥ सयान्येवेमानि शिरास्वाऽकपालान्येव स्य कपालानि मस्तिष्कऽएवपि
 श्रानितद्वाऽएतदेकमंगमेकऽसहकरवाक्समानं करवावेति तस्माद्वाऽ
 एतदुत्तयेऽसहक्रियते॥ २॥ सयान्येव कपालान्युपदधाति॥ सुऽउपवेधमादेत

धृष्टिरसीतिसयदेनेनाग्निं धृष्टिवोपवुरतितेन धृष्टिरययदेनेन यज्ञऽउपा
 न्नततऽउपेववाऽएतेनैतद्वेष्टितस्मादुपवेधोनाम॥ शतेन प्राविं॥ प्रस्तु
 दहति॥ अयाग्नेऽअग्निमा मादं जहि निष्कृष्यादऽसेधेत्ययं वाऽआमाद्येनेदं
 मनुष्यापुष्कलं त्यथ येन युक्तं॥ दहति सकृद्व्यादेता वैवेतुदुवावतापदं
 ति॥ अथागारमास्वेति॥ आदेव यज्ञं वेदतियो देव्या ह्रस्विं स्वीदिषियपया

मत्स्मिन्पुत्रं नवामहाऽइति तस्माद्वाऽआस्कैति ॥ अतस्मात्तन्मध्यमेन कपालेनामु
 पदधातिदेवाहवैयज्ञं तच्चानुस्तेसुररहसेन्यऽआसंगाद्विन्यावकुर्वन्ते
 कृतान्नाष्टरहाऽसुपोनिष्ठानित्यगिहिरहासानपहंता तस्मादेवमुपद
 धातितद्यदेव एव नवतिनान्यऽएव हि यजुःकृतो मेध्यस्तस्मान्मध्यमे
 न कपालेनामुपदधाति ॥ ६ ॥ सऽमुपदधाति ॥ क्रवमसिष्टयिवीहऽइति

॥ ६ ॥ अथैव रूपेण तदेव दृढं हत्येतेनैव द्वियं तं च तद्व्यमववाधते ब्रह्मवृनि
 त्वात्तत्र वृनिसजातवं तु उपदधामि ॥ तद्व्यस्पृष्टं धायेति बद्धी वै यजुः ॥ आशी
 स्तद्धुस्नवहं त्रं वाशास्तऽउनेवीर्ये सजातवनीति तस्मादेव सजातास्तद्धुमानमा
 शास्तऽउपदधामि ॥ तद्व्यस्पृष्टं धायेति यदि नानिबुरे द्यद्वुऽअनिबुरे दमुष्म
 वधायेति ज्ञयादतिनिहितमेव सव्यस्पृष्टं पाणोरंगुल्यान्वति ॥ अथागार

मास्केति॥नेदिहपुराणाध्याह्न्याविशानितिब्रह्मणोहिरहसामपहंतान्
स्मादतिनिहितमेवमव्यस्यपाणेरगुल्यानवति॥८॥अथांगारमुध्रति॥अथ
ब्रह्मण्योष्ठेतिनेदिहपुराणाध्याह्न्याविशानित्यग्रीहिरहसामपहंतान्स्मा
देवमुध्रति॥९॥अथयुत्यश्चात्रदुपदधाति॥ध्रुवामस्यतद्विहं८६हेत्यंतवि^{२४}
हस्येवरूपेणैतदेव८६हेत्येतनैवद्विषंतंन्नाटव्यमुक्वाधरोब्रह्मवर्निवादाव

वुनिसजातवत्पुपदधामिन्नाटव्यस्यवधायेति॥१०॥अथयत्पुरसातदुपदधाति॥ध्र
त्रैमसिदिवं८६हेतिदिव्यएवरूपेणैतदेव८६हेत्येतनैवद्विषंतंन्नाटव्यमुक्वा
धतेब्रह्मवर्निवादाववुनिसजातवत्पुपदधातिन्नाटव्यस्यवधायेति॥११॥अथ
यद्दहिणतस्तदुपदधाति॥ब्रह्मण्यस्त्वाशात्पुपदधामीतिसयदिमांलोकान
तिववृथमस्त्वानवतेनैवतद्विषंतंन्नाटव्यमुक्वाधतेनद्वावेतद्यदिमांलोकान

नृनिवउर्यमस्तिवानवानद्वेतद्विद्विः आशास्तस्मादाहद्विद्विः नृस्त्वाशान्
 उपदधामीति तस्माद्वैवेतराणिकपालात्पदधातिवितस्माद्विद्विः इति वा ॥
 १२॥ अथ शोणारैस्तु हतिः नृगृणां गिरसां तु पसातप्यधमित्येतद्वैवेति ॥ जिघ्रं २५
 तिज्येयद्रुयं गिरसां सुतमान्यसन्नितितस्मादेवमुन्यहतिः ॥ अथ यो द
 यदुपले उपदधाति सुतस्मान्निनामादत्तेरासीति तद्वध्नोत्यवध्नति

रहोवध्नताः अरातयः इति सोसावेवबंधुस्तत्प्रतीचीनग्राधुपसृणात्पदि
 त्यास्त्वासिप्रतित्वादिति त्रैल्यितिसोसावेवबंधुः ॥ १५॥ अथ दृष्टमुपदधाति
 धिगुणासिप्रतीतिप्रतित्वादित्यास्त्वग्वेत्विति प्रियणाहिपर्वताहिप्रतित्वादित्या
 स्त्वग्वेत्वितिसंशामैवतद्विद्विनायवदतिनेदन्योन्यद्विहिनसात् इतीय
 मेवेद्विद्विरीरुपेण ॥ १५॥ अथ शम्पा मुद्वीनाग्रामुपदधातिदिवस्वतनीर

कनायसी ह्येषा दुहितेव नुवतितुस्मादाह पार्वतेयीतिप्रतित्वापर्व
 सीत्यंतरिहमेव रूपेणांतरिक्षेण ह्येव मेधावदधिवीचिष्टचेतस्मादाहदिवस्व
 ननीरसाति॥२६॥ अथोपनामुपदधातिधिसृणासिपार्वतेयीतिप्रतित्वापर्वतीवे
 त्वितिप्रतिदिश्वः संजानीतेतसंज्ञामेवतद्वदुपलान्यावदतिनेदन्येन्याहि
 न्सातः इतिद्यौरौष्यारूपेणाहन्॥२७॥ वद्वदुपलेतिद्वैवशम्पातस्माच्छम्पया
 समालंतेतिज्ञायाहिद्वदति॥२८॥ अथहविरधिवयतिधान्यमसिधितुहिदेवानिति

२६

धान्यहहिदेवाधिनवदितुहिहविग्रते॥२९॥ अथपिनष्टिप्राणायत्नोदानाय
 त्याव्यानायत्नोदीर्घमिन्द्रप्रसितिसायुष्यधामितिप्राहतिदेवोवास्विताहि
 रण्यपाणिः प्रतिगन्तात्वाहिरण्यपाणिनावहुषेत्वेति॥३०॥ शतम्॥१००॥ तद्यदे
 वंपिनष्टिजीवंवेदावानाहविरमृतममृतानामुयेतदुल्लसन्मुसलान्पाद
 यदुपलान्याहविर्यज्ञंघृति॥३१॥ सयदाहाप्राणायत्नोदानायत्नेतितप्राणोदा

नौदधातिव्यानायत्वेतितुड्यानुदधातिदाघमिनुप्रसितिसाद्यवेधामितितदु
 सुर्द्धधातिदेवोत्रः सविताहिरण्यपाणिः प्रतिगृन्नात्बुद्धिरेणपाणिनात्रतिगृ सु३
 हानान्यसन्नितिवृहुषेत्वेतितुडुर्द्धधात्पेतानिवैज्रविता नवंत्येवुर्द्धहतुडी
 वमेवदेवानाहविर्नक्त्यमृतममृतानांतस्मादेवपिनष्टिप्रिष्टंतिपिष्टान् २७
 नीधतेकपालानि॥२१॥ अथैकः आसन्नितिवैज्रपतिायहाः आदिष्टं देवतायैहानु

विष्णुर्द्धेति यावद्देवत्वं तद्भवति तदितरेण युक्तुं यागहूतिनवास्तत्त्वं स्यैव न देव
 तायेह विर्द्धहूतादिशतियदाऽपंतस्मादुनिरुक्तेन युक्तुं यागहूतिमहीनां प्रयो
 सीति मुख्यः इति ह वाऽएतासामेकं नाम यद्गवां तासां वाऽएतत्प्रयोऽभवत्तितस्मा
 दाहमहीनां प्रयोसीत्येवमुहास्ये तत्त्वत्तु युक्तुं ये वृग्हीतं भवति तस्माद्देवाहम
 हीनां प्रयोसीति॥२२॥ आसन्नितिवैज्रपतिायहाः पवित्रवत्सिंघपतिपात्रां पवित्रैः अव

आयदेवस्यत्वसविदुः प्रसवेष्टिनोर्वाङ्मनोः प्रसोहस्तान्याः संव्रपामीति सोऽसु
 वेवैतस्य युज्योर्बुधः ॥१॥ अथांतर्बुधोपविशति। अथेकः उपसर्जनोत्तिरेति
 ताः आनयति ताः पवित्रान्याः प्रतिगृह्णातिसमापुर्बधोत्तिरितिसहैतदायः
 पुष्यध्वजिरेतातिः पिष्टातिः संगृह्णते समोषधपोरसेनेतिसहैतदायध्व
 योरसेनेताः पिष्टाः अर्द्धः संगृह्णतः आयोऽयेतस्माः सा सहैरेक्ताजीगीतीतिः

दृष्टीतामिति रेवत्याः आयोजुगात्पुर्बधयस्तागृह्यतदुत्तयः संप्रयते संनु
 धुमतीर्मधुमतीतिः दृष्ट्यंतामितिसहैरसवत्येपरसवतीतिः दृष्ट्यंतामित्येवै
 तदाह ॥२॥ अथ संयौति। जुनयत्येवा संयौमीति यथा म्रियेन्नाद्यापेनाः प्रजा
 यजमानाय यज्जदेवं वैत संयौतपधिवश्ये बुवै संयौति यथा वाः अधिहसो
 गैरधिजायेतैवं वैत संयौति ॥३॥ अथ देधाकरोति। यदि देहविधी नुवताये

समस्यावेदुहविधीनवतः सयुत्रपुनर्नसह हरिव्यस्यातुदनिमृशतीदम
 गुरिदमग्रीषामयोहितिनानावाः एतदग्रेहविगृहं तितस्यहावन्नितितसह
 विधं तितपुनर्नानाकरोतितस्मादेवमनिमृशत्यधिष्टणं नैवेद्यपुरोडाश
 मधिप्रयत्यसावाज्यं ॥ ४ ॥ एतद्वत् ॥ एतद्वत् ॥ एतद्वत् ॥ एतद्वत् ॥ एतद्वत् ॥ २५
 हस्तिप्रतेदुहिवाः एतद्वत् ॥ आत्मनोयज्ञस्ययदाज्यमर्हयिदिह हविर्नवतिसयु

आसावर्हयिः उवायमर्हस्त्वाः उवावर्हिगमयावेतितस्माद्वा एतद्वत् ॥ एतद्वत् ॥ एतद्वत् ॥ एतद्वत् ॥ एतद्वत् ॥
 क्रियता एवमुहैषुः आत्मायज्ञस्यसंधीयते ॥ ५ ॥ सोसावाज्यमुधिप्रयति
 इषेत्वेति वृष्ट्येत्तदाहयदाहैषेत्वेतितपुनर्न ॥ ६ ॥ सयत्नं ज्वेति यो वृष्टाह
 ग्रसो जायते तस्मै तदाह ॥ ६ ॥ अथ पुरोडाशमुधिष्टणं किञ्चुमेति ॥ ७ ॥ त्रिपु
 नैवेत्तकरोति यथा घर्मं प्रहंसादेवं प्रष्टुणं किञ्चिद्वा पुनितद्वत् ॥ ८ ॥

320

तं प्रथयति उरुप्रथा उरुप्रथस्वेति प्रथयत्येवैनमेतदुक्तं यज्ञपतिप्रथयता
मिति युजमानो वै यज्ञपतिस्तद्युजमानस्यैवेतदग्निषमाशास्तेना तन्तुस्य
त्राघृष्टं कुर्यात्मात्रुषोः कुर्याद्दृष्टं कुर्यात्पृष्ठं वैतद्यज्ञस्य पुनमात्रुषं
नृद्युहं यज्ञं करवाणां तितस्मान्तसं त्राघृष्टं कुर्यात् ॥ १॥ अथ शफमात्रं ३०
कुर्यादित्युहैकं प्राङ्गं कुर्याददयावानश्वशफो यावन्तमेव स्वयं मनसा

नमः त्राष्टुं मन्येतैव कुर्यात् ॥ १० ॥ तमद्विरतिमृशति । स तद्वा त्रिषोतद्वदेवा
स्यात्रावद्वन्तोवापि षुंतोवाहणंतिवा द्विवाचुंतिशांतिरापस्तद्विःशां
त्याशमयति तद्विःसंदधाति तस्माद्विरतिमृशति ॥ ११ ॥ सोतिमृशति । अ
ग्निष्टेत्वयंमहिःसीदित्यग्निनावाः एतमेतदतिप्रपन्नवत्येव्युतेत्वयंमहिः
सीदित्येवैतदाह ॥ १२ ॥ तंप्रयग्निकरोति । प्रच्छिद्रमेवैनमेतदग्निनापुरि

70
३९

ह्यतिनेदेननाष्टारहाऽसिप्रमृशानित्यगिरिह्रसामयहंतातस्मात्मुये
 गिरिकरोति॥३॥तुःअपयजिदेवस्त्वासवितप्रपयदितिनवाएतुस्यमनु
 यःअपयितोदेवोह्येषतदेनदेवःएवसवितप्रपयतिब्रुषिष्टेधिनाकःइ
 तिदेवत्रोःएतदाहयदाहब्रुषिष्टेधिनाकःइतितमन्तिमृशतिमृतुंघेदानीति
 तस्माद्वाऽअन्तिमृशति॥४॥सोतिमृशतिमानेम्मसिंविष्ठाऽइतिमात्वंनेषा

३९

मसिंविष्ठायांत्वाहनमात्रुयःसंतमानुयोतिमृशाम्नीत्येवैतदाह॥५॥यदाह
 तोऽयान्तिवासयतिनेदेनसुपरिष्टानाष्टारहाऽस्यवप्रशयानितिनेदेवन
 त्रःइवमुषितःइवशयाताऽइत्यैवतस्माद्वाऽअन्तिवासयति॥६॥सन्तिवा
 सयति॥अतमेरुयज्ञोतमेरुयज्ञमानस्यप्रज्ञानपादितिनेदेतदनुयज्ञोवा
 प्रज्ञमानोवाताम्पाद्युदिदमन्तिवासयामीतितस्मादेवमन्तिवासयति॥७॥

५०
३२

अथपात्रीनिकेजनं। अंगुलिप्रलेजनमाप्तिन्यानिन्यतितद्यदाप्तिन्यानि
नयति॥७॥ ब्राह्मणं॥ दी॥ प्रथमप्रपाठक॥ कंडिका॥ १२१॥ यत्र उच्यते विहिते
हवाः अग्रे प्रिरास॥ सयमग्रे प्रिहोत्राय प्रावृणत सप्राध्वन्यद्यं द्वितीयं
प्रावृणत सप्रेवाध्वन्यं तृतीयं प्रावृणत सप्रेवाध्वन्यं द्युपोयमेतद्विहितं
स॥ नानि नित्ये सोपाप्रविवेशतुं देवाः अनुविद्यन्तु हसेवाः अनुविद्यन्तुः

सोपोनिनिघेवावधृतास्थयाः अप्रपदन्ति स्थयाः चोमा मकामन्तयंती
तिततः प्राप्याः संबतः पुस्तिताः द्वितः एकं तः १॥ तः द्वादशेण सह येन॥ पुथं
ब्राह्मणो राजानमनुवृत्तिसयत्रिशीर्वाणं त्वाष्ट्रं विष्णुरुपं नद्यानतस्य
हेतुपि बध्यस्य बिदां कुरुः शश्वदेनं त्रितः एव जघानास्य हतदिं द्रोमुच्यत
देवो हि सः ॥ २॥ तः उहैतः ऋकुः पुषेवेमः एनोगच्छंतु ये स्पवध्वस्यावेदि

ह०
३३

अद्वैतिकमिति यद्वा एवैषां मृष्टा मितितु देवे तद्यज्ञो मृष्टेषु देव्यः पात्री निष्प
न्नमंगुलिप्रणोन्ननं निनुयंति ॥ ३॥ तः उहा मृष्टाः ऊर्ध्वः ॥ अत्येव द्वयमिदं मस्म
त्परो नयामेति कमनीति यः एवा दक्षिणेन हविष्यायुजाताः ॥ इति तस्मान्ना
दक्षिणेन हविष्यायजेतास्त्येषु हयज्ञो मृष्टः ॥ आप्याः उह तस्मिन्मृजते यो द ३३
हिणेन हविष्यायुजते ॥ ४॥ ततो देवाः ॥ एतां दर्शयसीमां स यो ह्येहिणामकल्प

यन्मुदन्वाह्यं नुद दक्षिणं हविस्सदितितन्ना नानि नयति तथैत्यो समदं करे
नितुद नितपतितुष्टैवाऽष्टतुस्त्वतिसनिनयति त्रितायत्वा द्वितायत्वे कतायत्वे
ति यश्चैवा एषः ॥ आलन्यते यत्परो दाशः ॥ ५॥ युरुषऽह वै देवाः ॥ अग्रे यश्च मा
जे निरेतस्याल बस्य मेधो पवक्राम सौम्यं प्रविशेते ॥ अमाल नंत तस्याल
बस्य मेधो पवक्राम सगां प्रविशेते गामाल नंत तस्याल बस्य मेधो पव

क्रमसो विप्रविवेशते विमाल नंतस्य लब्धस्य मेधोपवक्रामं सो जं प्रविवेश
 तेजमाल नंततस्य लब्धस्य मेधोपवक्रामं ॥६॥ सः इमां दृष्टिं विप्रविवेशते
 खनंतः इवान्वीक्ष्य स्मृच विदं स्तु विमो ब्रीह्यवौ तस्मादप्येतत्वेतुर्द्विखनंतः
 इवैवान्वीक्ष्य विदंति सयावहीर्यवद्ववाः अस्यैते सुब्रह्मण्यः आलब्धः सुस्ताव ३४
 द्वीर्यवद्वस्य हविर्विरेव नवति यः एवमेतद्देवात्रोसा संपद्युदाङ्गः पाहन्

मुरिति ॥७॥ यदापि ह्यन्यथ लोमानि भवंति पुदापुः आनयत्यथ त्वय वति य
 दासं यौ लथ मः सं नवति संततः इव हि सतु हितु वति संततमिव हि मः सं
 पदादृष्टोऽथा स्थिति नवति दाफणः इव हि सतु हितु वति दाफणमिव सस्य
 थय दुद्ध सथिः न्यूनति धारयति तु मज्जानंद धात्येवोसा संपद्युदाङ्गः पुह
 पमुरिति ॥८॥ सयं पुह स्यमाल नंतः सविंश्रुषो नवद्यावत्सं वगां वतो जे

ह०
३५

रश्मिगवयश्चाजवतांयमविमालनंतसःपुष्टो नवद्युमजमालनंतसः
नवत्तुस्मादेतेषांयष्टनांनशितयमुपक्रांतमेधाहेतेयशवः॥८॥ब्राह्म
णं॥१॥इंदोहयत्रचूत्रायबुजंप्रजहार॥सप्रहृतश्चउद्दजिवत्तुस्यस्य
स्मृतीयंवासावद्वायुपृथुतीयंवायावद्वायुस्मृतीयंवासावद्वायुत्रप्रा
हरतश्चकृन्नोशीर्वीतसुप्रतिल्यप्ररोत्तवत्तुस्माच्छरोनामयदुरीषितैवमुस्त

३५

वउद्दजिज्जो नवत्तु॥१॥ततोद्दान्यां ब्राह्मणायतेवुरंति। द्वाभ्यांराजान्यबंधवः
संवाधेय्येनवस्येनवब्राह्मणारथेनवशरेयावराजान्यबंधवः॥२॥समस्त
मादत्तोयथैवतदिंदोचूत्रायबुजमुद्यच्छदेवमेवैषःएतंपामुनेद्वियते
न्नात्रव्यायबुजमुद्यच्छतितस्माद्वैस्यमादत्तो॥३॥तमादत्तोदेवस्यत्वासावि
त्प्रसवेष्टिनोर्बद्धिन्यांस्तेहस्ताभ्यामाददेधुरत्तंतदेवेभ्यःइतिसवित्

वैदेवानां प्रसविता तस्मिन् प्रसूतः एवैनमेतद्दत्तेऽनुनोर्वाङ्मयमिति प्रथितं
 बध्नते तत्तु योरिव बाङ्मयमादत्तेन स्वाभ्यां प्रसूतो हस्तमयमिति प्रथितं नागदु
 घस्तस्यैव हस्तमयमादत्तेन स्वाभ्यां वृजो वाऽप्यतस्य नमनुष्योत्तरीत
 मितानि हस्तानि रादत्ते ॥४॥ आददेध रस्ततं देवम्यऽइति ॥ अधरो वयस्तो यत् २६
 त्ततं देवेभ्यऽइत्येवैतदाह तत्सर्वे प्राणोत्तवा दक्षिणेनानि मृष्यजपतिस्तः

श्रुत्यैवैनमेतद्दत्तुपति ॥५॥ सजपति इन्द्रस्य बाङ्मयसिद्धिणऽइत्येवैवैवीर्य
 वत्तमोयऽइन्द्रस्य बाङ्मयसिद्धिणस्तस्मादहेन्द्रस्य बाङ्मयसिद्धिणऽइतिसह
 स्रच्छष्टिः शततेजाऽइति सहस्रच्छष्टिर्वै सज्जऽआसीत्ततेजायं तं वृत्रा
 यप्राहरत्तमेवैतत्करोति ॥६॥ वायुरसिति मतेनाऽइति एतद्वैते जिघृक्षुतेजा
 यदयं यो यं प्रवतऽएष हीमांस्तोकांस्तियुऽउपवते सऽश्रुत्यैवैनमेतद्दत्ति

शब्दं भूतिश्च लोके रतिं न्यदधुर्यदुवेमां लोकानुतिव उर्थं तुतः पुनर्न समजि
 ततदेतं निदानेन युक्तं वस्तु ॥ सुपोसावमो दुस्ततः पर्यति ॥ अग्निरेवैष
 निदानेन तान धूमुरेवेतः ॥ यमसुदुरादितुं शब्दं भूतिश्च लोके रतिं नि
 दध्यातियदुवेमां लोकानुतिव उर्थं तुतः पुनर्न समजि हते तुस्मादुपेतं सुखानसु ३६
 जिहते येन ह्येव नंदे वा ॥ अत्रावधत्तं तेनैव नानपेतुर्हि ब्राह्मणायैव बाध

ते ॥ ३ ॥ युः ॥ एव यजमानाया रातीयति युश्चेन्द्रे ॥ एतमेव तदेतिश्च लोके रति
 निदध्यातियदुवेमां लोकानुतिव उर्थं सवाः ॥ एतेश्च लोके रतिं निदध्यातियदुवे
 मां लोकानुतिव उर्थं मस्याः एव सर्वं हरत्यस्याः ॥ हेमि सर्वलोकाः प्रतिष्ठितः
 किं हि हरेद्युदंतुरिह ॥ हरामि दिवः हरामीति हरेत्तस्मादस्याः एव सर्वं ह
 रति ॥ ४ ॥ अथ तृणमंतर्ह्ययग्रहरति ॥ नेदनेन ब्रह्मण सुशितेन पृथिवी

ह
३०५

हिनसानीतितस्माच्चरामंतद्वायप्रहरति॥५॥ सप्रहरति। पृथिविदेवयज्ञन्मा
 यथास्तेमूलंमाहिःसिधमित्युत्तमूलमिववाऽएनामेतत्करोत्याददानस्मामे
 ते३ तदाहोयर्धनामूलानिमाहेहिसिधमित्युत्तमूलमिववाऽएनामेतत्करोत्याददानस्मामे
 वेतद्वनपक्रमिकुलतेतद्धानपक्रमिसुद्वंजंतस्मदाहव्रजंगच्छगोश्रानमित्यतिनिधायने
 वृक्षेतेद्यौरित्यत्रवाऽअस्यैखनतःकरीकुर्वं पयश्रुतिशोतिरायस्तदङ्गिःशं

३०५

त्यः। सम्यत्तितदङ्गिःसंदधातितस्मादाहवृक्षेतेद्यौरित्यत्रवाऽअस्यैखनतःकरीकुर्वं पयश्रुतिशोतिरायस्तदङ्गिःशं
 मस्यां पृथिव्यामिति देवमुवैतस्ववितारमाहाधेर्तोसिबधानेति यदाह परमस्यां म
 पृथिव्यामिति शतेन पाशैरित्यमुवेतदाहयोस्माहेष्टियं वव्रयुं द्विषस्तमुतो
 मामौगितियदिनान्तिवरेद्यद्यन्तिवरेदमुमुतो मामौगिति ब्रूयात् ॥ १६ ॥ अथ
 द्वितीयं प्रहरति। अपारं पृथिव्यै देवयज्ञनाहव्यासमित्यरुहवैनामासुर

३

रहसुमासतदेवाऽअस्याऽअपाघ्नततयोऽएवैनमेतदेवास्याऽअपहतेब्रजं
 छागोष्ठांनंघुर्षुतेद्यौर्बधानुदेवसवितापरमुस्यांष्टयिष्याऽशितेनपाशैर्यो
 स्मांहेष्टियं वव्यं द्विषसममोमांमो गिति॥१७॥ तमग्रीदन्ति निदधाति॥ अर्यो
 दिवंमापसऽइति यत्रैवेदेवाऽअरुमसुररहसुमापसऽइति सतिवमपिप ४०
 तिषत्तुमगिरतिन्यदधादुरोदिवंमापसऽइति सतिवमपिपतयोऽएवै

नमेतदध्वर्युरेवास्माच्चोकादंतरेति दिवाध्वर्युरेवास्मादेवंकरोति॥१८॥ अथरतु
 प्रयुहरति॥ इमंस्तेषांमास्वन्नित्यपेवाऽअस्येदस्योयमस्याऽइमंरसंप्रजाऽ
 उयज्जैर्वत्येष्टेति दिवंमापसदित्येवैतदाह ब्रजं छागोष्ठांनंघुर्षुतेद्यौर्बधानुदेव
 सवितापरमुस्यांष्टयिष्याऽशितेनपाशैर्योस्मांहेष्टियं वव्यं द्विषसममोमा
 मो गिति॥१९॥ सवैत्रिर्यजुयाहरतीत्योवाऽइमेत्वाकाऽइतिरेवैनमेतदध्व

६१
 कैरजिनिदधात्यद्वावैतद्युदिमेलोकाऽअदोतद्यद्युत्तस्मात्रियेजुयाहरति
 २०॥ तस्मैववर्धेस्युदिमांलोकानुतिवर्धेमस्त्वानुवातेनैवैतुद्विष्यतेन
 वृष्यमबाधतेनद्वावैतद्युदिमांलोकानुतिवर्धेमस्त्वानुवातेनद्वावैतद्युत्तस्मा
 तस्मात्तस्मैववर्धे॥ २॥ अस्तगां॥ २॥ देवाश्चवाऽअसुराश्चातुनयेप्राजापत्याः
 पस्पश्चिरततोदेवाऽअनुव्यमिवासुरयहसुरामेनिरेस्माकमेवेदंवलुचु

वनमिति॥ तेषु॥ हुतेमांष्ट्रियवींश्चिज्जामहेवांश्चिज्जयोपजीवामेतितामोह्यै
 अग्निंन्यप्राव्योश्चिज्जमानाऽअनीयुः॥ २॥ तद्देवाऽअमुमुवुविनजंतेस
 वाऽइमामसुराऽपृथिवींकेततदेवामोयजमामसुराश्चिज्जंतेकेततस्यामयुद
 स्येनहुजेमहीतितेयहमेवब्रिहस्पुस्सपेयुः॥ ३॥ तेहोवुअनुनोस्यांष्ट्रियवा
 मावजतास्वेवनोप्यस्यांनगाऽइतितेहासुराऽअसुर्यंतऽइवेष्ट्यपिदेवैव

६२

बिम्बुरतिरोत्तावदोदयइति॥४॥ ब्रामनोहबिम्बुरसातदेवान्जिहीडि
महैकेनोदुर्येनीयहुसंमितमुदुरिति॥५॥ तेषांचंविस्मृनिपाद्याछंदोत्तिरति
तःपुर्यएहनायत्रेणत्वाछंदसापरिगृह्णामीतिदक्षिणतश्चैष्टुतेनत्वाछं
दसापरिगृह्णामीतिपश्चाद्वागतेनत्वाछंदसापरिगृह्णामीत्युत्तरतः॥६॥ तं ४२
छंदोत्तिरतितापरिगृह्णामिन्प्रसूतासमाधायतेनाञ्जितंआम्पंतश्च

कस्तेनमांस्सुखीष्टविषीसुमाविंदंतद्यदेनेनेमांसुखींसमविंदंततस्मा
द्वेदिनमितस्मादाकुर्यस्वतीव्रिदिस्तावताष्टविषीत्येतयाहीमांसुखींसम
विंदंतैवुहवाइमांसुखींसपुत्रानांसुहृद्वेनिर्नेजलस्यैस्पुत्रानां
वुमेतद्वेदा॥७॥ सोयंबिम्बुराणिनाछंदोत्तिरतितापरिगृह्णामीन्प्रसूतानाप
क्रमणमाससततएवैषधीनांमूलान्मुपमुष्ट्वावापतिहदेवाम्रमुष्ट्वा

५३

नु छिस्तुरत्तत्तत्तुपुञ्जो न दितिते हो बुद्धं दो निरन्तरः परिग्रहो ग्निः सुरस्तो
 नापक्रमण मस्य त्रैवन्विष्टेति तं रक्त्वं तः इव न्नीयं स्तं यंगुले न्वविदं स्तस्मा
 अंगुलाद्येदिः स्यात्तदुदापि पांचिस्त्रंगुलामेव सौ म्पस्या ध्वरस्य चोदिवक्त्रे ॥ १॥
 तदुत्थानं कुर्यात् ॥ अथ धीना वै स मूलानुपास्तो वत्तस्मादोषधीनामेव मूलानु ४३
 नुमेतवैव्याद्यन्वेवात्र विष्णु मन्त्रं विदंस्तस्मादुदिनिमि ॥ १० ॥ तमनुविधौ

त्तरेण परिग्रहेण पर्यागच्छन् सुस्मादासि शिवावासीति दक्षिणतः इमा मे वैत
 त्स्थिवीर्हं संविद्य सुस्मादं शिवा म कुर्वत स्योना च सिमुषदावासीति प
 द्यादिमा मे वैत त्स्थिवीर्हं संविद्य स्योना दं सुषदा म कुर्वतो दुर्ध्वती वा सिपय
 स्वती विसुत्ररत्न इमा मे वैत त्स्थिवीर्हं संविद्य रसवती सुपजीवनी ग्राम कुर्व
 ता ॥ स वै त्रिपृष्ठं परिग्रहं परिगच्छति ॥ त्रिरुत्तरं तत्पङ्कजं पङ्कजं ॥ १॥

संवत्सरस्य संवत्सरोयज्ञः प्रजापतिः सयावानेव यज्ञोऽयं वत्स्यस्य मात्रतावंत
 मेवैतत्परिगृह्णाति ॥ १२ ॥ यद्विष्णोर्हितिनिःपूर्वं परिग्रहं परिगृह्णाति यद्विकृतं
 रंतद्दुःशब्दोद्वाद्दशयैमुसाः संवत्सरस्य संवत्सरोयज्ञः प्रजापतिः सयावा
 नेव यज्ञोऽयं वत्स्यस्य मात्रतावंत मेवैतत्परिगृह्णाति ॥ १३ ॥ व्याममात्रोपधा ४४
 स्यादित्याहुः एतत्तत्रैषु रुषः सुकृषः संमितादिभ्यश्चिः प्राप्त्वा त्रिवृद्धियज्ञो नात्रमा

त्रास्तिष्ठत्यतमेव स्वयं मनसा मन्वेततावतां कुर्यात् ॥ १४ ॥ अन्नितो ग्निमूः सा
 उन्नयति ॥ यो वा वैवेदिद्विष्णोः परिगृह्येयौ वा वृषाणां शोतेमिधुनमे
 वेतत्प्रजुननं क्रियते तस्मादन्नितो ग्निमूः सा उन्नयति ॥ १५ ॥ सा वै यज्ञादुरीय
 सी स्यात् ॥ मध्ये सुहृद्धारिता पुनस्तुरसा दुर्व्वमिव हिषोषां प्रशंसंति य
 युग्राणि द्विर्नष्टांतराः सामध्ये संग्राह्येति जुष्टा मेवैनामेतद्देव्यः करोति ॥ १६ ॥

सावैप्रकप्रवणास्यात्वाः प्रवीहि देवानां दिग्गोत्राः शुद्धकप्रवणादीवीहि मन्त्राणां
 दिग्दक्षिणातः पुरीषं प्रपुद्गह्ये वात्रै दिक्किट्टणाः सायुहक्षिणा प्रवणास्याहि
 प्रहयुजमानो मुं लोकमियात्रयो हयुजमानो द्योग्जीवतितुस्मादक्षिणातः पुरीषं
 प्रपुद्गहति पुरीषवती कुर्वीति परधो वै पुरीषं प्रपुद्गमती मेवै नो मे तुल्युक्तेता ॥
 तां प्रतिमार्ष्टि देवा ह वै संग्रामं संनिघास्यन्तस्ते हस्तुर्हंत्युदस्ये पृथिव्याः ॥ ३ ॥

द्वेवैवैवै

नामृतं त्वं ब्रह्मसिनिद्धमहै सद्यदि नः इतो सुराजये युस्त एव ब्रह्मन्तः प्राम्यंतः
 नरत्तिनवे मे तिस्र्यदस्यै पृथिव्याः आनामृतं देवयुजनमासीत् ब्रह्मसिन्धुदध
 तत्तदेतं ब्रह्मसिन्धुदधत्तस्मादाहुः ब्रह्मस्यै पृथिव्यै देवयुजनमित्यपि ह वाः ॥ ३ ॥
 स्यै तस्मिन् देवयुजनः इष्टं न वसितुस्माद्वै प्रतिमार्ष्टि तां प्रतिमार्ष्टि पुरातनस्य
 विसृपोद्धिरप्रित्तिसंग्रामे वै कूरुः संग्रामे हि कूरुः क्रियते हतः युग्मो हतः

ह
४६

रतिपुराहसं संग्रामान्युदधततस्मादाहपुराहूरस्पष्टिसुपोच्चिरश्रीनित्यदाया
 यष्टिर्वीजीवदानुमिषुदादायहियदस्यैष्टिर्वीजीवमासीत्तुदमसिन्युदध
 ततस्मादाहोदादायष्टिर्वीजीवदानुमितियमैरयंष्टमसिखधानिरितियांवं
 इमसिब्रह्मणादधुरित्येवैतदाहतामधीरासोऽनुदिश्ययजंतऽइत्येतेनोह
 तामनुदिश्ययजतेपिहवाऽअस्यैतास्मंदेवयजनऽइष्टंभवतियुएवमेतद्दत्ता

४६

अथाहप्रोहाणीरासादयेति। वृजोवैस्फोब्राह्मणश्रेमंपुरायतुमन्यजुगुप्तां वृजो
 वाऽआपस्तवृजमेवैतदतिगुप्याऽआसादयतिस्वाऽउपयुपयेविप्रोहाणीषुधायु
 माणास्वयस्फसुद्यच्छत्ययनिहितऽएवस्फेप्रोहाणीरासादयेद्वृजोवैहसमृच्छ
 यातांतथोद्वृजोनसमृच्छेतस्मादुपयुपयेविप्रोहाणीषुधायुमाणास्वयस्फसु
 यच्छति॥२॥ अथैतां व्रावंदतिप्रोहाणीरासादयैर्वावहिरूपसादयस्त्वसमृ

सु०

द्विपत्नीः संनयेनोदेही तिस्रैव एवैव सप्रदिकामयेत ब्रूयादेतद्युक्तामयेता
 पिनादियेतस्वयमुह्यैवैतद्वेदेदमतः कर्मकर्तव्यमिति ॥ २१ ॥ अथोदं कं स्पृष्टं
 ग्रहरति ग्रमुष्मैवावृजं ग्रहरामीति यद्यन्तिवरे द्वित्रौ वैस्पृष्टराजते हैवैनेन ॥ २२ ॥
 अथपाणीः ॥ अश्वनेनित्ते ॥ युद्धस्यैकरमुत्तुद्धस्य एतदुहावृत्तिस्मात्पाणीः अ
 वनेनित्ते ॥ २३ ॥ सयेहप्राईजिरोतेहस्मावमरीयजंतेतोपापीयाः स आसुरश्च

अश्वनेनित्तेमेयाः स आसुरतोऽग्रद्वामुष्मैवावृजंतेपापीयाः सस्ते
 नवंति ॥ उनयजंतेमेयाः सस्तेनवंतीति ततः इते देवान् ह धिर्नेजगामेतः प्र
 दानाद्विदेवाः उपजीवंति ॥ २४ ॥ तेह देवाः अमुः ॥ वृहस्पतिर्मांगिरसमुग्रद्वैम
 मुश्या न विदते न्यास्त्रिधेहि पत्रमिति स हत्योवावृहस्पतिरांगिरसः कथानयज
 ध्वज्जितितेहेतुः किं काम्यायेजमहिययजंतेपापीयाः सस्तेनवंति ॥ उनयजंते

५८

श्रियाऽसिन्नुवन्तीति॥२५॥ सुहेवाव॥ सुहृत्पतिरांगिरसोयद्वैश्वानरमदेवानां
परिभृतं तदेव यज्ञो नवतिष्ठता निहवीर्षिः कृष्णश्चेदिस्तेन वमशमवारिष्ट
तस्मात्पापीयाऽसौ नृतेनो वमशीयजघंतु यश्रियाऽसौ न विष्यथेत्याकियतऽ
त्या बहिषस्तरणादिति बर्हिवाहवैरक्त्वेवाशाम्पतिसयदिपुरा बहिषस्तरणा
स्ते विदापद्ये तव हरि वतः सूर्यं नृपास्यदययदा बहिःसृणं त्यपि मुदतिष्ठन्ति

सयो हे वं विद्वानुनवमशीयजतिश्रिया नैव नवतिष्ठता वमशमिव यजेता॥२५॥ ब्रा
ह्मणं॥३॥ द्वितीयोऽध्यायः॥ सवैश्वानरः संमार्ष्टि तद्यस्तुवः संमार्ष्टि यथा वैदेवानां वर
रांतद्वाऽऽनुमनुष्याणां तस्माद्यदामनुष्याणां परिवेषणमुपनृ संनवति॥१॥ अ
थ पात्राणि निरूपेति जति तैर्नीरुतप परिवे विषत्येवं वाऽ एष देवानां यज्ञो नवति
ष्ठता निहवीर्षिः कृष्णश्चेदिस्तेषामेता न्यवपात्राणि यस्तुवः॥२॥ सयः संमार्ष्टि॥

निष्पन्नित्वेनाऽएतन्निर्लिप्तास्तिः प्रवर्णयति तद्देव्येनैव देवेभ्यो निष्पन्नित्वेके
 नमनुष्येत्यादिभ्यः प्रवर्णयति तद्देवेभ्यः आपो हि कुशाग्रस्तपुः सुखेनैव नमनुष्येत्या
 दिरेवैवं मेतन्नानावति॥ अथ स्ववमादत्तं प्रतपति प्रतप्य रक्षाः प्रस्य
 द्याः अरातयो निष्पन्नाः रक्षा निष्पन्नाः अरातयः इति वाक् देवाहवैयसंतन्याना
 तसुररक्षेभ्यः असंगा द्विजयां च सुतयस्तसुखादेवैतन्ताष्ट्ररक्षाः स्युः

पंहति॥ अर्द्धप्रयातकादीः सवाऽइत्युपैरंतरतुः संमाष्टीः अनिशितोस्मि सपत्न
 दिदितियथा नुपरतो यजमानस्य सपत्नी हिण्डुयादेवमेतदाहवाजिनं व्याघ्रा
 जेध्याये संमाज्मति यज्जियं व्यायता य संमाज्मत्येवैतदाहेतेनैव सद्यो अत्वा सं
 माष्टी व्याजिनीत्वेति सुवेदस्त्री आशिषहुरण॥ ६॥ सवाऽइत्युपैरंतरतुः संमाष्टी
 क्षिं मूलैर्वाद्यतः इतीक्याः अयं प्राणः इति वादानः प्राणादानावेवैतदधाति

स्मादितोवेमान्नोमान्नीतिवेमान्नी॥ सवैसंमृज्यसंमृज्यप्रतप्यप्रतप्यप्र
यच्छति। यथावमंशनिषिड्यान्वमरमुत्तमं परिहालयेदेवंतत्तस्मात्प्रतप्य
प्रतप्यप्रयच्छति॥ सवैस्त्रयमेवाग्रेसंमाष्टिं अथेतराः स्तुवागोषावैस्तुम्
यास्तुक्स्तस्माद्यद्यपिबुद्धा इवस्त्रियसाह्यंतिजुः एवतास्त्वपि कुमारकु
इवस्तुमाधुवतिसुः एवतत्रप्रथमस्य एवतन्व्या इतरास्तुस्मास्तुवमेवाग्रेसं

माद्विद्येतराः स्तुवाः॥ सवैस्तुयैक्संमृज्यात्। यथासिन्नान्तिवुद्देद्युथायु
स्माः अशानमाहरेष्यंस्यात्तुपात्रनिर्लेङ्गनेनान्तिवुद्देदेवंतत्तस्मादुतयैव
संमृज्याद्यथासिन्नान्तिवुद्देत्प्राडिवैवैकुम्भा॥ तद्वैवै॥ अत्रकसंमाहर्नान्य
प्राक्कन्यादधतिविदस्याहा नृवंस्तुवएनिः सुममादिषुरिदं वै किं विदुस्तु
दिदं वृद्धिद्विज्ञा इवदितितदुत्थानकुपीद्युथायुस्माः अशानमाहरे

अत्रनिर्णयं न पश्ये देवं तस्मादुपपुरास्य देवैतानि ॥ ११ ॥ अथ पुत्रीऽसंज्ञ
 ह्यति ॥ अथ नाईवाऽएषु पुत्रस्य यत्पुत्री प्राप्ते पुरुषस्य मानायादिति अनुत्ते
 वेनामेतु बुक्ता मेयत्तमुन्वासाताऽइति ॥ १२ ॥ यो क्रेण सुन ह्यति यो क्रेण हियो
 ग्यं युं जं त्युस्ति वै पुन्याऽअमेधं यदवावी न नाने रथैतदुज्जम वेदि यस्मात् ५९
 द्यो नवतित देवाऽस्याऽएतयो क्रेणं तुर्द्धात्पुथ्ये मध्ये नैवोत्तरादेनाज्जमवेहतेतु

अथ पुत्रीऽसंज्ञ

स्मात्पुत्रीऽसंज्ञा ह्यति ॥ १३ ॥ सवाऽअतिवा सऽपुन ह्यति ॥ अथ ये वैव सो वरु
 एषा रजुस्ते दोष धीरे वैतदंतर्द्धाति तर्द्धाहेनामे पावराणां रजुनीति न स्तित
 स्मादतिवा सऽसंज्ञा ह्यति ॥ १४ ॥ असंज्ञा ह्यति ॥ अदितिरसंज्ञा सीतीयने शिष्यदि
 तिः मेयं देवानां पत्न्येषा वाऽएतस्य पुत्री नवतित दस्याऽएतदुत्ताम न वरु
 न रजुऽहिरो वैरास्तातामेव स्याऽएतत्करोति ॥ १५ ॥ सवै नुं शिष्यकुर्यात् वरु

रूपो वै प्रथिर्वरुणो ह पुनी गच्छीयाद्युद्धिं कुर्यात्स्मान्नुग्रथिं करोति ॥ १५ ॥
 इमेनोद्धतिर्विष्णोर्विष्णोसीतिसावै नृपश्चात्प्रावीयज्ञमुन्वासीतेयवै प्रथि
 व्यदिति सेयं देवुनां पुनी सा पश्चात्प्रावीदेवानां यज्ञमुन्वासेतुद्वे मा मन्वा
 रोहे सा पुनी द्विप्रमूनो कृमियात्थो ह पुनी ज्यो गीवति तस्मात् एवैतन्निद्रुते ॥ १६ ॥
 तथो हेनामियं नृहिनस्ति तस्मादुददितात् इवैव न्वन्वासीता ॥ १७ ॥ अथ पुनमु

स्तते योषावै पुनरितः अज्जंमिद्युनमेवैतत्तज्जननं क्रियते तस्मादात्ममुवेह
 ता ॥ १८ ॥ सावेदते अदवेनत्वा बहुष्वपश्यामीत्युना त्रिनत्वा बहुष्वपश्या
 मीत्येवैतदाह गृज्जिक्कासीति यदा वा भूतदग्रे जुह्वत्पथा गृज्जिक्का इवोति
 त्स्मादाह गृज्जिक्कासीति सुहृद्वैत्य इति सा पुदेवेन्म इत्येवैतदाह
 अग्ने धाम्ने मे न वयं जुषेय जुष इति सर्वस्मि मे यज्ञायै भीत्येवैतदाह ॥ १९ ॥

प्रथाऽपमादाय प्राहुः दा इवति। तदा हवनीयेधिप्रयत्नियुस्याहवनीयेहवीधिप्र
 पुर्यंति सुवेनियज्ञः आहवनीयेष्टोसदितुष्ययुदशीमुत्राग्नेधिप्रयत्नियुनीह
 वकाशयिष्यन्नुवतिनहितदवकुम्पतेयुस्माभिप्रत्यः घृतेत्युनीमुवकाशयिष्या
 मत्ययत्युनीन्तावकाशयेदंतुरियाद्यज्ञात्पुनीतयोहयज्ञात्पुनीनांतुरेति
 तस्मादुसाहमेवविलापप्राप्तुदाहरत्युवकाशयपुनीयुस्योपुनीननुवत्यग्रः

एवतस्याहवनीयेधिप्रयत्नितुतः आदत्तेतदंतर्द्ध्यासादयति॥२॥ तदाहुः ना
 तर्द्ध्यासादयेदतोवैदेवानांपुनीस्तुयाज्यंत्युवससनाः अहदेवानांपुनीः क
 रोतिपरः पुः सोहस्पपुनीतवतीतितुदुहेयावयाज्ञवल्कोयथादिष्टं प्रमाः
 अस्तकस्तदाद्रियेत्युपरः पुः सावापुनीस्याद्यवायज्ञोवैदियज्ञः अजं
 यज्ञाद्यज्ञानिर्मिमाः इतितस्मादंतर्द्ध्येवासादयेत॥२॥ आदराण्युपधुने

नवतः तत्तत् आदत्तेताभ्यामुज्यमुत्तुनात्येकोवाऽनुत्पवनस्पष्टं भुमेधमेवे
 त्वत्तेपति ॥ २२ ॥ सऽनुत्पुनातिस्त्रिबुद्धिप्रसवऽनुत्पुनाम्युच्छिद्रेणपवित्रेणमु
 र्मस्परश्मिन्निरिति सोऽसावेवबुधः ॥ २३ ॥ शतं २०० ॥ अथुज्यलिप्तान्यापवित्रा
 भ्यां प्रोहणीकृत्युनातिसबिबुर्धः प्रसवऽनुत्पुनाम्युच्छिद्रेणपवित्रेणसूर्यस्य ॥ ५४ ॥
 रश्मिन्निरिति सोऽसावेवबुधः ॥ २४ ॥ तद्यदुज्यलिप्तान्यापवित्राभ्यां प्रोह

णाकृत्युनातितुदमुपयोदधातिदिदुममुपयोहिमिदं हि यदाब्रूयत्यथो
 वधयोजायंतर्बुधार्जुभ्रापुः पीत्वातुतऽएवमसः संनवतितुस्मादुरससो
 वेवसर्षत्वाय ॥ २५ ॥ अथुज्यमुवेहते ॥ तद्वैकेयुजमानमुवरयापयंतितुद
 त्वावयादावन्मः कथंनुतस्वयमध्वर्युवानुवतितुशुभेस्वयं नान्वाङ्मत्र
 नृपस्य इवाशिषाक्रियंते कथन्वेवामुत्रैवमद्वानुवतीति पांवेकां वयमु

४०
५५

द्यु २

होतुः अशिष्यमाशासते युजमानस्येव सातुस्मादधुर्युवावेदेता ॥ २६ ॥ सोवे
सते सत्यं वै बहुः सत्यं हि वै बहुः सुमादिदानीं द्वौ कितुदमानो वेयाताम ह्मदश
महम्मप्रौषमिति युः एव ब्रूयद्दहमदशमिति तुस्माः एव शुद्ध्यामतसत्ये नैवै
नमैमदयति ॥ २७ ॥ सोवेदते ते जेऽपि तु कुमस्य मृतमसीति सुः एव सत्यः एव
मंस्ते जेऽपि तच्छुक्रं स्तेतदमृतं स्तेततु सत्ये नैवैत सुमदयति ॥ २८ ॥ ब्रह्म ॥ २९ ॥

५५

पुरुषो वेदः ॥ पुरुषस्तेन यज्ञो युदेनं पुरुषस्तनुतः एष वै ता यमानो यथाने
व पुरुषस्तान्वा निधीयते तुस्मात्पुरुषो यज्ञः ॥ १ ॥ तस्य यमेव जुहोः ॥ इयमुपपन्न
मेव प्रवतद्दुः आत्तुनः एवेमानि सुधीः प्राणि प्रनवंति तुस्मादुक्रवायाः
एव सुधी यज्ञः प्रवति ॥ २ ॥ प्राणाः एव सुक्रवाः सोयं प्राणाः सुधीः प्राणान् प्रनुसं
रति तुस्मादुक्रवः सुधीः अनुस्क्रवः सुंवरति ॥ ३ ॥ तस्पासावेव द्यौर्जुहोः अथेद

मन्तरिहमुपचदियमेवध्रवातद्वाऽप्रस्थाऽण्वेमेसर्वेनोकाः प्रुनवंति तुस्म
 दुध्रवायाऽण्वस्त्वैरिहः प्रुनवति॥४॥ अयमेवसुक्तेवोयायंप्रवते सोयुमिमा
 सुधीर्नोका नुपवते तुस्मादुस्त्रवः सुधीऽप्रुनुस्त्रवः संवरति॥५॥ सुऽए
 युयजुस्त्रायुमानः देवेन्यस्त्रायतत्तुन्यश्वंदोत्तोयुद्विस्ते देवानां य सो
 मो राजायुमुरोडाशस्तत्तुददिश्याग्लात्पमुषोत्तुष्टुगृह्णामीत्यवृंहिते

८६

॥ ज्ञानिणोपासनि नापुत्र शंकरजिनिपादिष्टे

पां॥ ॥ अथ यान्वा ज्ञानि गच्छन्ते तत्र न्यस्यैव तानि भुंदो न्यस्यारह्यन्ते तत्र दना
 दिश्या न्यस्यैव रूपेण गच्छन्ति स वैवर्जुर्द्धां गच्छन्त्यष्टौ सुखं उपवृत्तिः ॥
 सयुञ्जुर्द्धां गच्छन्ति तत्र न्यस्य नृणां तिष्ठन्ति प्रयाजुर्न्यो हितुं नृणां तेषां
 हि प्रयाजास्तत्र दना दिश्या न्यस्यैव रूपेण गच्छन्त्यज्ञा मिताय जा मिह कुप
 द्रुह संता यत्यग्नी त्मा यत्येति गच्छीयात्समा दना दिश्या न्यस्यैव रूपेण गच्छ

कृतिः॥ अथ यदष्टौ सुखा उपपत्तिरुक्तं। त्वं दोषं सुखं कृत्वा त्वं नृपादेनो
 हितं कृत्वा त्वं दासिह्यं नृपादेन तदनादिश्यात्पस्यैव रूपेण गृह्णात्
 जामितायै जामित्कुर्यादयस्यैवात्रिष्टुनेत्येति गृह्णीयात्तस्मादनादिश्या
 त्वस्यैव रूपेण गृह्णाति॥१॥ अथ यच्चतुर्द्विवायां गृह्णाति त्वं त्वं तद्यथाया^{१७}
 गृह्णाति तदनादिश्यात्पस्यैव रूपेण गृह्णाति त्वं त्वं तद्यथाया^{१७}
 ह्या१

वन्यः एव देवताभ्यां वदति तस्मादनादिश्यात्पस्यैव रूपेण गृह्णाति॥१०॥ युज
 मानः एव बुद्धिमान् नृपादेन तस्मादनादिश्यात्पस्यैव रूपेण गृह्णाति॥११॥ युज
 उपपत्तमन्वैव बुद्धिमान् नृपादेन तस्मादनादिश्यात्पस्यैव रूपेण गृह्णाति॥१२॥ युज
 ११॥ समुच्चतुर्द्विवायां गृह्णाति। अत्रारमेवैतत्परिमिततरं कुनीयाः संकरोऽप्यु
 थयदष्टौ सुखा उपपत्तिरुक्तं। त्वं दोषं सुखं कृत्वा त्वं नृपादेनो

[illegible]

五、

राजपारांश्चिरांप्रावसायाम्पेक्षं नैव जिनाति त्वद्यौ ललामपतेतथासक
तः एतेनोद्विष्टाः पण्डितान् नृपः प्रज्जगद्भूतिसयुद्धां गच्छति जुह्वैवतु
हिति युद्धपत्तिगच्छति जुह्वैवतु हेति ॥ १४ ॥ तुदाङ्कः कस्मात्तुद्विपत्ति
गच्छति युद्धपत्तिगच्छति जुह्वैवतु हेति सयुद्धापत्तिगच्छति युद्धपत्तिगच्छति
सुनैव तस्मान्नाद्यस्मादथयत्तु जुह्वैवसमानीयत्तु हेति तस्मादिमांश्चिरां

हस्त्रियस्य बलिः हरं त्य यदुपपत्तिरुक्तं तस्मादुहस्त्रियस्यैव वृशे सति वै
 रपं यशः उपतिष्ठंते यत्र तु द्वैव समानीयन्तु हस्त्रियस्यैव वृशे सति वै
 कामयेतथा हवैरयमपि पुत्रे परा निहितं तदा हरेरुत्तिष्ठेन्नानि त्वद्यथा त्वत्काम
 येततथा सवतः एतेनो हतुर्ह्येता ॥ १५ ॥ नानि वाऽएतानि छंदोऽभ्यः आत्मा ॥ १६ ॥
 निरुत्तिष्ठंते स यत्र तु द्वैव समानीयन्तु हस्त्रियस्यैव वृशे सति वै

पाप

तिरुक्तं तस्मादुहस्त्रियस्यैव वृशे सति वै
 तस्मादुहस्त्रियस्यैव वृशे सति वै
 एव सवृषिः प्रत्नवतीयेवाः अनुष्टुप् स्येवाः इदं सुर्वं प्रत्नवतितस्मादु
 प्रवायाः एव सवृषिः प्रत्नवतीयेवाः अनुष्टुप् स्येवाः इदं सुर्वं प्रत्नवतितस्मादु
 नित्ये तद्देवानां प्रियतमं धाम यदा ज्यंतुस्मादाह धामनामा सिप्रियं देवानां

नामित्युनाधृष्टं देवयुज नमसीति वृत्तोऽप्युत्सवादाहनाधृष्टं देवयुज न
 मसीति ॥ १७ ॥ सुऽएतेन युज्या ॥ स यजुः कृणुति त्रिस्तुमीमेतेनैव यजु
 यामसुदुपतृतिगृह्णति स घृतवस्त्रं स्त्रीमेतेनैव यजुषामसुक्रवायां गृ
 ह्णति त्रिस्तुमीनुदाहृष्टिस्त्रिरेव यजुषा गृह्णीयात्रिद्विपुत्रः त्रितुह
 नु सतुस्तदेवात्रोद्येव त्रिद्विहीतुः संपद्यते ॥ १८ ॥ ब्राह्मणं ॥ ५ ॥ अन्तरा

धर्मुः दत्ते सऽद्रुधुमेव प्रोदति तस्मात्स्वयरेषोऽग्रेयत्वाजुष्टं प्रोक्षामीति त
 न्मेधमेवैतदग्रेय करोति ॥ १ ॥ अथ चेदिप्रोदति चेदि रसि बहिषित्वाजुष्टं प्रो
 क्षामीति तन्मेधामेवैतद्वहिषि करोति ॥ २ ॥ अथ स्मै बहिः प्रयच्छंति तत्पुरुषा
 न्मुंथ्या सादयति तत्प्रोदति बहिरसि स्तुम स्वजुष्टं प्रोक्षामीति तन्मेधमेवै
 तस्मिन् करोति ॥ ३ ॥ अथ याः प्रोक्षन् परिशिष्यन्ते तातिरोवधानां मुलात्

पनिनत्युदित्येवमनमसीतीयं वैष्टिष्युदितिसुदस्याः एवैतदोषधीनामुला
 न्मुपोनत्तिताऽइमाऽआर्द्रमुलाऽतुषधयस्तस्माद्यद्यपिमुष्काण्यप्राणिन
 वंस्यार्द्राण्यवमूलानिनवन्ति॥ अथक्षिस्त्रहस्पग्रंथिः पुरस्तात्प्रस्तरोहकृति
 विस्त्रास्तुपासीतियज्ञेचैक्षिस्तुस्तस्ययमेवशिखास्तुपुः एतामेवास्मिन्नेतद
 धातिपुरस्ताहकृतिपुरस्ताहस्पः स्तपस्तस्मात्पुरस्ताहकृति॥ पा॥ अथ

८१

संनहनंक्षिस्त्रहस्पतिः प्रकृन्तहेवास्यस्त्रीविज्ञायतऽइतितस्माऽसन्नुहनंक्षि
 स्त्रहस्पतिहृदिः लायाऽश्रौणोनिदधातिनाविहेवास्येषादक्षिणातुऽवही
 यंनोविस्तस्माहृदिणायाऽश्रौणोनिदधातितत्पुनरन्तिष्ठादयत्यन्तिष्ठनेवही
 यंनोविस्तस्मात्पुनरन्तिष्ठादयतिर्ह॥ अथबर्हिस्त्राणातिः अयं वैस्तपुः प्रस्तो
 ययान्यवां विलोमानितान्येषास्पयदितरं बर्हिस्तान्येवास्मिन्नेतदधातितस्मा

हस्तिचरणानि॥७॥ योषावैवेदिः॥ तामेतद्देवाश्च पर्यासितयेवेमेवरासणाः॥ अत्र
 वृ० सोऽनृवानास्तेषु वैनामेतत्पर्यासितेषु नमो करोत्यनगृतायाऽएवतस्माद्वा
 हस्तिचरणानि॥८॥ युवतीवैवेदिः॥ स्तावतीष्टयिवोषधयोर्विस्तृतस्मामेवैतत्पर्या
 व्यामेल्यादीर्हधातितः॥ इमाः अस्याष्टयिवामोषधयः प्रतिष्ठितास्तस्माद्हस्ति
 चरणानि॥९॥ तद्देवदत्तं स्तुणीयादित्याङ्गं॥ युत्रवाः अस्यावदत्तमात्रं यधयस्तु

दस्याऽउपजीवनीयतमं तस्माद्देवदत्तं स्तुणीयादितितैदेतदाहत्तैर्वैवेदिः
 वृ० स्तुणीति त्रिष्टुष्टुयज्ञोऽपि प्रवर्द्धं स्तुणीयास्तुणीति बहिरुषगितितृ
 यिणा न्युचत्तमधरमूलं स्तुणीयात्तुधरमूलाऽइवहीमाऽअस्याष्टयिवामोषध
 यः प्रतिष्ठितास्तस्मादधरमूलं स्तुणीति॥१०॥ सुस्तुणीति॥ गुं संमदसंत्वास्तु
 णामिस्वासस्त्वं दिवेन्यऽइति साध्वी दिवेन्यऽइत्येवैतदाहपदाहो संमदसंत्वे

तिस्वास्वदादेवेन्यऽइतिस्वासुदादेवेन्यऽइत्येवैतदाह॥ अथाग्निं कल्प
यतिशिरोवैयसुस्याहकी॥ यः प्रब्रह्मि विविरः प्रब्रह्मि मेवैतु यत्तु स्वकल्पय
तु पुष्टे परिप्रस्तरंधारय चल्पयत्पयं वैस्तु पुः प्रस्तरऽस्तमेवास्मिन्नेतद्यु
तिदधातितस्मादपुष्टे परिप्रस्तरंधारय चल्पयति॥ अथ पश्चिमाग्निरि
दधातितद्युत्परिधीन्यरिदधातियुत्र वै देवाऽअग्नेग्निर्होन्नाय प्रावृणात

६३

तद्देवाचनवाऽअहमिदमुसहयुद्देहोतास्प्युद्देहव्यं वृह्यंत्रान्मुद्देहान्प्रावृण्ते प्राध
न्विषस्तान्दुमेकल्पयताऽथवाऽअहमंतदुस्माद्वेयुद्देहोतास्प्युद्देहव्यं वृह्यंत्रान्
तितयेतितानस्माऽएतानुवाकल्पयंस्तुऽएतपरिधुयः॥ १३॥ सहोवाचऽबुजोवैतान्
षड्द्वारः प्रावृण्वज्राहैव षड्द्वारुद्दिनेमियुक्ता बुजोव्यद्वारो नुप्रवृंत्पदेतै
रेवमापरिधत्तत्थामा बुजोव्यद्वारो नुप्रवृंत्पदेतैः प्रयदधुस्तत्

ह.० * द्वारः १२

बुद्धो ब्रह्मं प्रादुर्भातु इमे विदुः सुतेन ह्यतिशुद्धैः परिदुष्प्रातिश्यातुः
 नैतुः कुतः इदमुच्यते स्मान्नु यद्वा स्तिवास्माकमुपियते नार्था इति ॥ १५ ॥
 येति देवाः अब्रुवन् यद्वा हि विपरिधुः स्वस्मृतितुः कं घुमा सुद्धतमथ सुद्धे
 उपर्युपरिहास्यन्ति तद्वा विष्यत्यथ यद्वा होष्यन्ति तद्वा विष्यतीति सयुद्धकौ
 नुद्धतितदेनानवपथ्यदेनानुपथ्यपरिगुद्धतितदेनानवपथ्यसुद्धहिष्यति

अस्मिन् दत्तितु देतु छुट्कृतं तु स्मादु हनु गऽ इव स्कन्तुऽ स्यादिमां वै ते दृष्टि वी प्रावि
 शान्य द्युऽ इदं किं वस्कुंदस्य स्यात्तेव तस्मिन् प्रतितिष्ठति ॥ १६ ॥ अस्कुन्तु मनिमृ
 शति ॥ नुवपतये स्वाह नुव नपतये स्वाहा त्तुनां पुनये स्वाहेत्येतानि वै ते वा
 मग्नीनां नानामानि यद् नुवपति नुव नपति नुतुनां प्रतिस्तद्यथा नुव इतश्च कृतम्
 नमस्येतेष्वग्निषु नवति ॥ १७ ॥ तद्वै कऽ इध्मस्यैवैतान्यपरिधान्यपरिदधति तु

५

न्यानुकृष्टेन वक्तुमाह स्येतेन वंति यानि धूस्यपरिदुःखस्य न्याधोनायुवे
 सुः क्रियते तस्य हे वैते वक्तुमाह वंति युस्येता नन्याना हरंति परिदुःख इति त
 स्माद न्यानेवा हे रेयुः ॥ १॥ ते वै पुलाशाः सुः ॥ अत्र वै पलाशाः अलम्बिग्नयोहि
 तस्मात्पुलाशाः सुः ॥ २॥ यदि पुलाशान् न विंदेत् अथोऽपि वै वं कताः सुः ॥ ३॥
 दिवै वं कता न विंदे द्योऽपि काष्णमयाः सुः यदि काष्णमया न विंदे द्योऽपि

६५

पिबेन्नुः सुः रथो रवादि राः अथोऽपि दुंबराः एते हि वृक्षा यस्त्रियस्तु स्मादेते
 वां वृक्षाणां न वंति ॥ २० ॥ ब्राह्मणं ॥ २१ ॥ द्वितीयः प्रपातकः ॥ कंडिका ॥ २२ ॥ ते वाः
 सुः ॥ एतद्देवांती वुमेतेन सतेऽसः एतेन वीर्यवैवं तस्मादाहुः सुः ॥ २३ ॥
 मध्यमेमेवाग्रि परिधिं परिदधाति गंधर्वस्वा विष्णुवसुः परिदधात्तु विष्णु
 विष्णुः पुनमानस्य परिधिरस्य परिदः इडितः इति ॥ २४ ॥ अथ दुर्हिणो परिद

३०
३३

धाति। इन्द्रस्य बाहु रसिदहिरागिन्द्रस्य परिधिरस्य गिरि
 उऽइडितः ॥ ३ ॥ अथोत्तरं परिदधाति मित्रावरुणौ ततः परिभक्तौ क्र
 वेणधर्मणा द्वित्रस्यारिः ॥ ४ ॥ उज्जमानस्य परिधिरस्य गिरि उऽइडितः इत्यनयो
 हितस्मादाहा गिरि उऽइडितऽइति ॥ ४ ॥ अथ समिधमन्या दधाति ॥ समिधमन्या
 वाग्रे परिधिमुपस्पृशति तेनैतान् अथ समिधेयान् वन्या दधाति तेनोऽग्रिप्र

३३

त्यहः समिधोऽप सोम्या दधाति ॥ ५ ॥ इति होत्रं त्वक्वदुमंतः समिधी महि ॥ अग्रे
 ब्रह्मंतमध्वरऽइत्येतया गायत्र्या गायत्रीमिवैतस्मिन्धेसागायत्रीसमिधमन्या नि
 छुंदाः ॥ ६ ॥ समिधे छुंदाः ॥ ६ ॥ समिधमन्या नि देव्याय तं ब्रह्मंति ॥ ६ ॥ अथ द्वितीयाः
 समिधमन्या दधाति ॥ ब्रह्मंतमेव तया समिधे सवसंतः समिधाः प्रजाप्य प्रजन
 यंत्या यधीश्च पवंतिसोम्या दधाति समिदसीतिसमिद्विसंतः ॥ ७ ॥ अथान्या
 मुनिदोऽन्तः ॥ ७ ॥ अथान्या

३

ध्यायतपतिःसूर्यस्वधुरस्तात्पात्रकुस्माच्चिदतिशस्याऽइतिमुल्लेखः॥ अत्रि
 तःपरिध्यानुबल्यथैतसूर्यमिवधुरस्तात्ताम्रं करोतिनेत्रधुरस्तांनाम्रुष्टा
 ऽस्यन्यत्रवरान्नितिसूर्योहिनाश्रुणाऽरुहसामपहंता॥८॥ अथयामेवामृ
 त्तीयऽसमिधमन्मादधाति॥ अनुयाजेष्टुब्राह्मणमिवेतयासमिधेसब्रा ६७
 ह्मणःसमिधोदेवेन्यायजं ब्रह्मति॥९॥ अथस्तीर्णं द्विदिमुपावर्तते॥ सदेवरोऽ

आदायतिरश्विनिदधातिसवितुर्वह्निस्वऽइत्ययं वैश्वपुः प्रस्तरोऽयस्मैतेभू
 वावेवतिरश्विनिदधातितस्मादिमेतिरश्वोभूवौहत्रं वै प्रस्तरोऽश्विशऽइतरं
 ब्राह्मिः हत्रस्ययैवविक्षिश्विध्वयैतस्मान्तिरश्विनिदधातितस्माद्वैवद्विध्वतीना
 म्॥१०॥ तत्प्रसरुऽहृणाति॥ रुर्लम्भदसंलभ्यमृणामिस्वासखंदेवेन्यऽइतिस्वा
 भुंदेवेन्यऽइत्येकैतदाह्यदाहिल्लम्भदसंल्वेतिस्वासखंदेवेन्यऽइतिस्वासु

दं देवेभ्यः इत्येवैतदाह ॥ ११ ॥ तमन्तिनिदधाति । आत्मा बुधसर्वेभ्यः आदित्या
 सत्त्वित्येते वैत्रया देवा यद्बुधसर्वेभ्यः आदित्या एतेष्वसीदं त्वित्येवैतदा
 हातिनिहितः एवमव्येन पाणिना नृवति ॥ १२ ॥ अथ दक्षिणेन बुधं प्रतिगृ
 ह्णाति निदिहृष्टराणां धृष्टराणां स्माधिशानिति ब्राह्मणो हि दक्षस्तम्पहंता
 तस्मादन्तिनिहितः एवमव्येन पाणिना नृवति ॥ १३ ॥ अथ बुधं प्रतिगृह्णाति ॥

1

६८

घृताव्यसिद्धं हन्ति घृतावाहि बुद्धिनाम्नासेदं प्रियेण धाम्ना प्रियः सदः
 आसीदिति घृताव्यस्य पत्न्यन्तेत्युपपत्तं घृतावीह्युप नृह्नाम्नासेदं प्रिये
 ण धाम्ना प्रियः सदः आसीदिति घृताव्यसिद्धं नान्तेति ध्रुवां घृतावीहिक्रव
 हिनाम्नासेदं प्रियेण धाम्ना प्रियः सदः आसीदिति प्रियेण धाम्ना प्रियः सदः
 आसीदित्युदन्त्यवि ॥ १४ ॥ सवा उपरि बुद्धिं सादयति ॥ अधः इतरां नृवः

ह०
६५

होत्रैवैजुह्विश्च इतराः ॥ स्तुतुः होत्रो वैतद्विशः पुत्रं करोति तस्मादुपयुक्ता
 नंदात्रियमधस्तादिमाः प्रज्ञां धुपासते तस्मादुपयुक्ता ह्येसादयमधः इत
 राः स्तुतः ॥ १५ ॥ सोऽनिमृशति। प्रवाः असदन्ति ति प्रवाः स दन्तु तस्य यो ना
 विति यज्ञोऽवततस्य यो नि यज्ञे स दन्तु। विष्णो पाहि पाहि यज्ञं पाहि यज्ञं पा
 तिमिति तद्यजमानमाह पाहि मां स तस्य मिति तदप्यात्मानं यज्ञं नोतरेति य

६५

1

५

ज्ञावैजिष्णुस्तद्यज्ञायैव तस्यैव परिददाति। पुष्ये तस्मादाह्वा विष्णो पाहि तित
 ब्राह्मणाः ॥ १६ ॥ इध्वे हवाः एतदध्वर्युः इध्वेनाग्निं तस्मादिध्वो नाम समिधे सा मिधे
 नु निहेति तस्मात्सामिधेन्यो नाम ॥ १७ ॥ सुः आहः प्रगृये समिधुमानायानुब्रू
 हीत्यगृयेत्येतस्य मिधुमानायान्वाह ॥ १८ ॥ तदुहैकः आहुः। प्रगृये समिधुमा
 नाय होत रनुब्रूहीति तदुत्तमानव्यादुहोता वाः एष पुरा नवतियदैव नंप्रवृ

लीतुथहोतास्तुस्माद्व्यावृत्त्येसमिधुमानायाचञ्चलित्वा॥३॥ अग्नेयी
 न्वाह। स्वयैवेनमेतदेवतयासुमिधेगायत्रीन्वाहगायत्रीवा। अग्नेष्टुदःस्वे
 नैवेनमेतच्छुंदसासुमिधेवीर्षगायत्रीब्रह्मगायत्रीवीर्येणैवेनमेतसुमिधे॥
 ४॥ एकादशान्वाह। एकादशाहारावेत्रिष्टुप्सुगायत्रीहस्तंरिष्टुवेतान्मा ७०
 नुवेनमेतदुताभ्यांवीर्याभ्यांसुमिधेतस्मादेकादशान्वाह॥५॥ सर्वैरिष्टु

यस्मामन्वाह। त्रिरुक्त्तमां त्रिवृत्प्रायणाहियज्ञास्त्रिवृदुदयनास्तस्मात्त्रिःप्रथ
 मांमन्वाहत्रिरुक्त्तमां॥६॥ ताः पुंवदशसामिधेन्यसंपद्यंते। पुंवदशोवेब्रुजो
 वीर्यं ब्रुजो वीर्यमेवैतस्सामिधेनोरन्ति संपादयति तस्मादेतस्त्वन्यस्माना
 सुसुं द्विष्यात्तमंगुष्ठाभ्यामुवबाधेतेदमहममुवबाधः इतितुदेनमेतेन
 ज्ञेयावबाधेते॥७॥ पुंवदशवाः अर्द्धमासुस्परत्रय॥ अर्द्धमासशोवेसंव

संरोनुवचेतिद्रात्रिराश्रोति॥८॥पंचदशानामुद्देशाप्रतीतिवशतानि
 षष्टिश्चाक्षुषाणित्राणिचैवशतानिषष्टिश्चसंवत्सरस्याहानितदहान्याश्रो
 तितुद्देवसंवत्सरमाश्रोति॥९॥सप्तदशसामिधेनाः॥इत्याः॥अबुब्यादुपा
 श्रुत्स्येदेवतायेषजतिस्म्योऽष्टिनिर्वपतिद्वादशवैमासाःसंवत्सरस्यपु ७९
 वत्तैवएवऽएवप्रजापतिःसप्तदशःसंवत्प्रजापतिस्तस्यैवैवतंकाममु

नपराधेरश्रोतिषुसैकामायेष्टिनिर्वपत्वापाठेष्टदेवतांज्ञयेत्पुनिरुक्तंवाऽपु
 पाठेष्टसर्वैवाऽपुनिरुक्तंतस्यैवैवतंकाममुनपराधेरश्रोतिषुसैकामा
 येष्टिनिर्वपत्येष्टइष्टेरुपवारः॥१०॥एकविंशतिःसामिधेनाः॥अपिदशै
 र्त्समाप्त्योरनुबुयाद्व्याङ्गद्वादशवैमासाःसंवत्सरस्यपुवत्तैवस्त्रयोनेकास्त
 द्विंशतिरेवऽएवैकविंशायऽएवतपतिसैवागतिरेवाप्रतिष्ठातुदेतांशानि

६०
७२

मेतां प्रतिष्ठां गच्छति तस्मादेकविंशतिमनुब्रूयात् ॥ ११ ॥ तां हेतुं गतं त्रेरेवा
नुब्रूयात् ॥ यः इच्छेत् त्रेरेयां स्नानं प्राप्नीयान्नितियादृशाय हेतुं स तेन कः कृताह
वां इहैव तत्त्वति प्राप्नीयान्वायस्यैवं द्विदुःस्तः ॥ प्रन्वाहुः सोऽयमासीमा
सिवने त्वेवैताः ॥ अन्त्यंते ॥ १२ ॥ त्रिरेव प्रथमां त्रिकृतमा मुनवाननुब्रूयात् ॥ ७२
त्रयोवाऽइमे लोकस्तदिमाने वै तद्योकां संतनोति माद्योकां स्पृणुते त्रयः

इमे सुखे प्राणाऽएतमेवास्मिन्नेतसंततमुपवच्छिन्नं दधत्येतदनुवृत्तं ॥ ७३ ॥
सयावदस्य घृशः स्यात् एवमेवाशुक्विहोतस्येतुस्य परिवर्तौतसाम्प्रवाण्याद
नवानननुविवृत्तं स्वकर्मविष्टमित्सापरिवर्ता ॥ ७४ ॥ सम्यग्धेतनोदाशुऽसेत ॥
अप्येकैकामिवानवानननुब्रूयात् देकैकयवेमाद्योकां संतनोत्येकैकयमां ह्यो
कां स्पृणुते यमुत्प्राणां दधाति गायत्री वे प्राणां सयन्तु र्गोणयत्री मन्वाहतुः

सुप्रसन्नं दधाति तस्मादेकैकमिहानवनं ननु ब्रूयात् ॥ ५ ॥ तावै संतताऽश्रुवद्वि
 न्नाऽश्रुवद्वि ॥ संवत्सरस्यैवैतद्वहोरात्राणि संतनोक्तानि मानि संवत्सरस्यैव
 रात्राणि संतताऽश्रुवद्वि नानि परिहृत्य वेते द्वियत् ॥ ७ ॥ वैवैतद्वाट्याय नोपस्थानं
 करोत्पुष्पस्थानं ॥ हकुर्वाद्यदु संतताऽश्रुवद्वि नानि संतताऽश्रुवद्वि
 न्नाऽश्रुवद्वि ॥ ८ ॥ ब्राह्मणं ॥ २ ॥ तृतीयोऽध्यायः ॥ हिंसां न्वाहुः ॥ नासामाश्रये स्त्री

सिवाऽश्रुवद्वि नानि संतताऽश्रुवद्वि नानि संतताऽश्रुवद्वि
 प्रणवेनैव साम्ना रूपमुपाख्यते ॥ ३ ॥ मित्येतनो हास्येय सुहृद एव सुसा
 मायज्ञानवति ॥ यद्देवुहिं करोति प्राणो वै हिंकारः प्राणो हि वै हिंकारस्तस्मा
 दपि हृत्स्वनामिकेन हिं कर्तुं ॥ रात्रौ तिष्ठन्वावातु यमन्वाह द्वावैव प्राणश्च मिथु
 नं तदेतत्पुरुषां मिथुनं प्रजुनने क्रियते सामिधेनी नंतस्मादे हिंसां न्वाहुः ॥

ह.
७५

आद्याहितीत्यः इति हेति ॥ सोऽन्याह प्रबोधाजाः अतिशयः इति तत्पुत्रि
 अतिशयः इत्यन्तं वैधाजाः अन्तमेवैतदस्य नक्तमतिशयः इत्यर्द्धमासा
 वाः अतिशयवोर्द्धमासानेवैतदस्य नक्तं हविष्यंतः इति परावोवै हविष्यं
 तः पश्यन्नेवैतदस्य नक्तं ॥ ८ ॥ घृतम्येति द्विदेघो हमाथवोऽग्निवै श्वानरं मुखे ॥ ९ ॥
 अन्तरत्स्यात्तमेप्राहृणात्तपिः पुरोहितः आसत्समैहस्मानं अमाणा

नप्रतिश्रुयोतिनेनेगिर्ध्वे श्वानरो मुखान्तिष्पद्यात् ॥ इति ॥ १० ॥ तमृशिक्षेति
 छेदधोऽघातिहोत्रं त्वाकेवद्युमंतः समिधोमहि ॥ अग्नेष्टुहन्तमध्वरे द्विदेघे
 ति ॥ ११ ॥ सनप्रतिश्रुआवा ॥ उदग्रेषु वयस्त्वमुक्तावा जंतः ईरते ॥ तवत्पाती
 ॥ यिष्येयो द्विदेघाः इति ॥ १२ ॥ सहनेव प्रतिश्रुआवा ॥ त्वा घृतस्त्वामहः इ
 ति ॥ त्वातिष्प्याहरद्यास्पृष्टकीर्तं विवाग्निर्ध्वे श्वानरो मुखान्तिष्पद्यात् ॥ तन्नुश

शक्यधारयितुः सोऽस्य मयवान्निषेदेऽसुः इमां पृथिवीं प्रापादः ॥३॥ तर्हि विद
 धो माथवः आसा सरस्वत्याः सततः एव प्रादुर्हन्त नोऽथायेमां पृथिवीं तंगोत
 मश्चराह्वराणां विदधुः प्रमाथवः पश्चाद्दुहन्त मन्वीयतुः सुदमा पुष्पनिदीर
 तिददाह सदानोरत्पुत्रराक्षिरेर्निर्द्विवित्तिः ॥४॥ हे वनातिददाहताः हे स्मतां
 रा ब्राह्मणानुतरं नृप नतिदग्धाग्निनैश्चानरेणेति ॥५॥ नतः एतर्हि प्राची

७६

नं बहुवै ब्राह्मणस्तद्वाह त्रतरमिवाऽस्य वितरमिव सुदिनमग्निना वैश्वा
 नरेणेति ॥६॥ तद्दुहन्तर्हि हे त्रतरमिव ब्राह्मणाः उद्दिनून् मे नद्यै रसि
 म्बदं स्नापिजघ्न्येनै दाघे समिवैव कोपयति तावच्छीतानतिदग्धाग्नि
 ना वैश्चानरेण ॥७॥ सुहो वाया विदधोऽहमाथवः ब्राह्मणान्वा नीत्यतः एव ते प्रा
 चीनेऽनुवनमिति हो वा वसुषां प्येतर्हि कोऽस्य विदेहानां मयुर्देते हि माथवः ॥८॥

अथहोवाव॥ गोप्तमोराहृणः कथंनुमज्जामं प्रमालेन प्रुपत्रौधीरितिसुदे
 वावाग्निमेविश्वानरोमुखेन तस्मिन्नेमुखं निष्पद्यते तस्मान्नेन प्रुपत्रौ
 यमिति ॥ १० ॥ तदुक्तमत्र दिति ॥ यत्रैव त्वं घृतस्त्वमाह इत्यनिव्याहयामि
 देवमेघतकीतीवन्निर्घेयानरोमुखादुदङ्गालीतं नारायणं धारयितुं सममु
 खं क्षिरपादिति ॥ ११ ॥ सख्यसामिधेनामुघृतवत् सामिधेनमेव तस्मैवेन

तनेन ध्वीर्यमेवास्मिंदधाति ॥ १२ ॥ तदुघृतव्येति देवांङ्गिणिसुमुयुरितियुज
 मानो वै सुमुयुः सहि देवांङ्गिणीयति सहि देवांङ्गिणांसति तस्मादह देवांङ्गि
 णाप्रिसुमुयुरिति सैवाग्नेयी सत्यनिकृते सुर्वाः अनिकृते सर्वेणो
 वेतत्यतिपद्यते ॥ १३ ॥ अग्रः प्रायाहि द्वीतय इति तद्देति न वति द्यातय इ
 तिसमंति विमिवहवा इमेग्रेलोकाः प्रायुरित्युन्मृश्याहेव द्यौरास ॥ १४ ॥

तदेवाऽऽकामयतां कथं ननुऽइमे लोकास्त्रिरास्युः कथं नऽइदं दुरीयऽइव स्वा
 दितिताने तैरेव त्रितिरहुरेव नयन्वीत यऽइतित इमे द्विदं लोकास्ततो देवेभ्य
 दुरीयो नव दुरीया इवाऽऽमै नवतियस्येवं द्विदुयऽएतामन्वाहुर्वातियऽइति
 ७८ ॥ ७८ ॥ एतामन्वाहुर्वातियऽइति ॥ ७८ ॥ एतामन्वाहुर्वातियऽइति ॥ ७८ ॥
 तदाहनिहाताऽसन्निवर्हिषीत्यग्निर्ब्रह्माता यन्लोको बहिरस्मिन्नेवैतन्नो वे, अग्निं द

धातिसोभ्यमस्मिन्नेवैतन्नो वे, अग्निं द
 यतियस्येवं द्विदुयऽएतामन्वाहुर्वातियऽइति ॥ ७८ ॥ एतामन्वाहुर्वातियऽइति ॥ ७८ ॥
 मगिरसऽएधतो गिरऽइत्यंगिराऽगुह्यग्निर्दृष्टेन ब्रह्मयामसीत्तु आमिन्नेव
 दऽइमे वैतेने धेव्यीर्यमवाप्सिं दधाति ॥ २५ ॥ राते ३०० ॥ ब्रह्मो वाययिष्ठेति ब्रह्म
 यशोवतिसमिद्धो यविर्वातियविष्ठास्यग्निस्तस्मादाहयविष्ठाति सैयतमेव लो

कमन्मन्त्रकांतरिदलोकेमेवतस्मादाग्नेयीसत्यनिकृत्तानिकृत्कोत्यूलोकंऽए
 तमेवैतयानोकुंडजपित्यस्मैवंबिदुषऽएतामन्वाङ्॥२६॥सुनःपृथुश्चायमि
 तिअदोवैष्टुयस्मिंदेवाऽएतब्रुवायंयस्मिन्देवाऽअछादेवद्विवाससीत्यह
 देवद्विवासस्यतन्तोणामयेत्येवैतदाह॥२७॥ब्रह्मणेसुवीर्यमितिअदोवैष्टु
 यस्मिंदेवाऽएतसुवीर्ययास्मिन्देवाऽसैवतमेवलोकमन्मन्त्रकादिवमेवैतयानमेव

लोकंऽप्रतियस्मैवंबिदुषऽएतामन्वाङ्॥२८॥सन्वाह॥इदित्योनमस्यऽइतीडेन्यो
 येषूनमस्योद्येतिरसुमाऽसिदशतऽइतितिरऽइवयेषुतमाऽसिसुमिद्राद
 द्योसुमग्निरिध्र्यतेहृषुतिसऽहृषुतेवृषावृषोऽअग्निःसुमिध्र्यतऽइतिसऽ
 हृषुते॥२९॥अग्निानुदेववाहनऽइतिअग्निहवाऽएयन्त्वादेवुन्यायज्ञंघहतिष
 देनेत्येवामितितस्मादाहअग्निानुदेववाहनऽइति॥३०॥तुहविष्मंतऽइदित

इति हविष्यंतो ह्येतं मनुष्या ईडते तस्मादाहृतं हविष्यंत इडते इति ॥ ३२ ॥
 यथा त्वाद्यं हविष्यंतं सविधो महाति सविधेन मिधते गेदाद्यंतं हविष्यंति दीद
 ये वृक्षे पुष्टं हविष्यंति ॥ ३२ ॥ अर्द्धं प्रपास्व ॥ ३३ ॥ तं वा एतं हविष्यंति त्रिवमुन्वा
 हाग्न्येवा एताः सविधोः सविधेन्यो नवं तं दो वै यद्रस्य देव तं दो वृष्ये तु नो हस्य
 ताः संद्राः सविधेन्यो नवं तं तस्मा हविष्यंति त्रिवमुन्वाह ॥ ३३ ॥ स्तोन्वाह ॥ अग्निं

२००००

६२

इतं हविष्यंति महां इति देवाश्च वाऽनुसुराश्चो नुसुराणां यत्पाः पस्पधिरंतं हविष्यंति
 नाना यत्तं तं तस्माद्या वैसाणा यत्रीसादियं वैसाणा यत्रीसादियं वैसाणा यत्रीसादियं वैसाणा
 तं उन्नयः एवं द्विदं वृक्षं यत्तं तस्माद्या वैसाणा यत्रीसादियं वैसाणा यत्रीसादियं वैसाणा
 सन्तीति तस्माद्या वैसाणा यत्रीसादियं वैसाणा यत्रीसादियं वैसाणा यत्रीसादियं वैसाणा
 सुररहसमसुराणां सविधेन्यो नवं तं तस्मा हविष्यंति त्रिवमुन्वाह ॥ ३३ ॥ स्तोन्वाह ॥ अग्निं

तिसहिदेवानां दत्तः आसीद्देवतारं द्विष्टुवेदसमिति ॥ ३१ ॥ तद्वै केचिद्वाङ्मता
 यो द्विष्टुवेदसः इति नेदरमित्यात्मानं ब्रुवाणीति तदुत्तयान् ब्रूयान्मा नुष्यते
 यत्ने कुर्वीति वृद्धं वै तद्यज्ञस्य यन्मा नुष्यने च दृष्टं यत्ने कुरवाणीति तस्माद्यज्ञे व
 बुनिरक्ते मेवमेवान् ब्रूयाद्देवतारं द्विष्टुवेदसमित्येवास्मयज्ञस्य सुकृत्तमि
 त्येवाहियज्ञस्य सुत्रतुयेदमिस्त्तस्मादास्मयज्ञस्य सुकृत्तमिति सेयं देवानुष्य

६१

ववर्षेतुतो देवाः पुनर्वन्परास्मृतयति हवाः आत्मानापरं स्पसपुत्रानवन्ति य
 स्थेवं विदुषः एतामन्वाहः ॥ ३५ ॥ तां वाः अष्टमीं मुनु ब्रूयात्पायत्री वाः एषा न
 दानेनाष्टाक्षरा वैगायत्री तस्मादष्टमीं मुनु ब्रूयात् ॥ ३६ ॥ तद्वै केचिदुपस्थादुप्ये
 दधत्पुनर्ध्यायेत्पुनर्वतः इदमन्नाद्यं दध्याः इति ब्रुदंतस्तदुत्तयान् कुपीदन् वर
 प्रास्तस्यैवानवन्ति यः उपस्थादुप्येदधाति दशमीं वाहितं द्वाकादशी वा संपुष्ट

तित्तयोहैवैषावत्तज्ञानवतिपुस्यतामष्टमीमन्वाङ्गसुस्मादुपरिष्टादेवभ्रात्येव
 ध्यात् ॥३७॥ समिधमनोऽअधुरा इति अधुरोवैयज्ञः समिधमनोयज्ञऽइ
 त्येवैतदाहन्तिः पावकऽइन्द्रा इति पावकस्येवऽइन्द्राद्येवरात्रिष्वरस्तुमी
 महऽइतिरावंतीवद्येतस्यकेशाः समिहस्यसमिहोऽअग्नः आहुतेत्यतः प्राची ८२
 नऽसर्वमिधूमन्यादध्याद्यदन्यसमिधोपहृद्ऽइवैतद्दोतापहऽअन्य

समिधऽइधुमस्यातिरिच्यतेतिरिक्तं तद्यद्वैयज्ञस्यातिरिक्तं द्वियुतऽहास्याङ्गा
 हव्यमन्यतिरिच्यतेतस्मादतः प्राचीनऽसर्वमिधूमन्यादध्याद्यदन्यसमि
 धः ॥३८॥ देवान्यहिस्वधुरेति अधुरोवैयज्ञो देवान्यहिसुयज्ञियत्येवैतदाह
 ऽहिहव्यवाऽसीत्येवहिहव्यवाऽदग्निस्तस्मादाहत्वा हिहव्यवाऽसीत्या
 बुहोतादुवस्यतामिप्रयत्यधुरो वृणीधुऽहव्यवाहनमिति संप्रेष्यत्येवैतयो

प्राञ्जलतवधुततवधुसैकमायसमं धिद्वं तल्लुफुतेत्येवैतदाहाग्निं प्रय
 त्यध्वरऽइत्यध्वरो वै यज्ञो ग्निं प्रयति यज्ञऽइत्येवैतदाहवृणीध्वं हि हव्यवाहन
 मित्येषा हि हव्यवाहनो यदग्निस्तस्मादाहवृणीध्वं हि हव्यवाहनमिति ॥ ३७ ॥ तं
 वा ॥ एतं अध्वरवंतं त्रिवमुन्वाह देवान् हव्यज्ञेन यजमानोऽयपत्नाऽअसुरा
 दुर्ध्वं वक्तुं स्येदुर्ध्वं तः एव तशेकुर्वन्ति ते परस्वहवस्तस्माद्यज्ञो ध

६३२

रोनामदुर्ध्वं न ह वाऽएनं स यज्ञः पराजवति यस्यैवं विदुषोऽध्वरवंतं त्रिवमु
 न्वाह यो वै हव्यसौ स्पेनाध्वरेण ॥ ३८ ॥ जपति स्तावज्जयति ॥ ४० ॥ ब्राह्मणं ॥ ३९ ॥
 इवै देवाऽअग्निं गिरिषेयं जुहोत्युहोऽतल्लुऽइदं नो हव्यं ब्रह्मेति तमेतद्गिरिषे
 यं क्रोशामदन्वीर्यवान्वै त्वमस्पृशं वै त्वमेतस्माऽअसीति शीर्ये समादधते
 शेतमयेतहि शीतीनां यं गिरिषेयं जुहोति त्वमुपमुदंति शीर्यवान्वै त्वमस्पृशं

॥ त्वमेतस्माऽऽसीति वीर्ये समादधतः स यदुतः ऊर्ध्वमन्याहोपसौत्येव न मे
 तद्वार्यमेवस्मिंदधति ॥ १॥ अग्रेमहं ॥ २॥ असि ब्राह्मणानारतेति ॥ ब्राह्मण
 ग्निस्तस्मादाह ब्राह्मणोति नारतेत्येव हि देवेन्याह व्यंज रतितस्माद्देवतोमि
 रित्याहु रेवऽनुवाऽइमाः प्रजाः प्राणा नृत्वा विनर्तितस्माद्देवाह नारतेति ॥ १४
 ॥ अथाव्येयं प्रवृणोति ॥ नृविष्यन्मैव न मेतद्देवेन्यश्च निवेदयत्ययं महा

वीर्येय्ययं प्रापदितितस्मादाव्येयं प्रवृणोति ॥ ३॥ परस्तादवीक्षुवृणीति परस्ता
 द्वावृच्यः प्रजाः प्रजायंतेत्यायसस्पतयः ऊर्ध्वैतं निक्षुतऽइदं हि प्रितेवाग्रे
 थस्तत्रोथपौत्रस्तस्मात्परस्तादवीक्षुवृणीति ॥ ४॥ सुऽआर्वेयमुत्वाहादेवेदो
 मन्विहऽइति देवो ह्येतमुग्रऽएधतस्मादाह देवेहऽइति मन्विहऽइति मुचु
 र्देति मुग्रऽएधतस्मादाह मन्विहऽइति ॥ ५॥ नृविष्यन्मैव न मेतद्देवो ह्येतमुग्रऽ

स्तुस्मादाहसर्विष्टः इति॥६॥ द्विप्रानुमदितः इति॥ एते वै द्विप्रायद्वयः
 ते ह्येतमन्वुदेस्तुस्मादाहद्विप्रानुमदितः इति॥ ७॥ कविरास्तः इति॥ एते वै कवयः
 ये ह्येते मन्वुदेस्तुस्मादाहकविरास्तः इति॥ ८॥ ब्रह्मसंक्षितः इति॥
 ब्रह्मसंक्षितो ह्येषु घृताहवः इति॥ घृताहवो ह्येषः॥ ९॥ अणायज्ञानो
 रथारधराणामिति॥ एतेन वै सर्वान्मन्त्रान्प्रणयंतियुवपाकयज्ञयेवेतरेतु

٢٤

स्मादाह प्रणीर्यज्ञानमिति ॥१०॥ रथीर ध्वराणामिति ॥ रथो हवा एष नृत्वा देवेना
यज्ञं ददति तस्मादाह रथीर ध्वराणामिति ॥११॥ अत्र ते हि तात्त्वस्मिर्हव्यवा इति ॥
न ह्येतद्वैरहांसितरंति तस्मादाहात् ते हि ते तित्त्वस्मिर्हव्यवा इति सर्वे ह्येषा
पाश्चानंतरं तस्मादाहात् त्वस्मिर्हव्यवा इति ॥१२॥ आस्या त्रंजु हव्यवानामिति ॥ दे
वपात्रं वा एष यदग्निस्तस्मादग्नौ सर्वे न्या देवे न्या जुहति देवपात्रं ह्येषा प्राप्तेति

हृदैतस्यपात्रंयुस्यपात्रंप्रेषातिपुःएवमेतद्देवा॥१३॥वमसोदेवपानःइति॥वम
सेनइवाएतेनचतेनदेवान्क्षयंतितस्मादाहवमसोदेवपानःइति॥१४॥अरुं
इवाग्नेनेमिर्द्वंस्त्वंपरिहृस्सीतिप्रथमज्ञेमिर्द्वंस्त्वंपरिहृस्त्वंदेवान्
क्षयंतःपरिहृस्सीत्येवैतदाहुः॥१५॥आवहेदेवान्यजमानायेति॥तदस्मैपज्ञा
यदेवानावोढवाःआहाग्निममःआवहेतित्वाग्नेयायाज्यनागायाग्निमावोढ

वाःआहसोममावहेतित्वाग्नेयायाज्यनागायसोममावोढवाःआहाग्निमावहे
तित्वाःएवउक्तयुक्तायुतःप्राग्नेयःपुनरेताशोत्तवतितस्माअग्निमावोढवाः
आः॥१६॥अथयथादिवतांदेवां॥॥॥आउपपं॥॥आवहेतित्वाग्नेयायाज्यनागा
नावोढवाःआहप्रयाज्यनुयाज्यदेवाःआज्यपाःअग्निहेत्रायावहेतित्वाग्ने
हेत्रायावोढवाःआहस्वंमहिमानमावहेतित्वाग्नेमहिमानमावोढवाःआह

अन्वाऽऽस्पृश्यामहिमातद्वुवमावोदवाऽऽहववृहजतवेदः सुयज्ञोयते ३१
 तितद्याऽएवेतदेवताऽऽवोदवाऽऽहताऽएवेतदाहवेनावुहलुष्यावयजे
 तियदाहसुयज्ञावयजे ॥ १७ ॥ सवैतिष्ठं नृन्वाह ॥ अन्वाह्यतुदसौ ह्यनुवा
 यमातदसावेवेतद्वान्वाहत्स्मात्तिष्ठं नृन्वाह ॥ १८ ॥ आसीनो युज्यां यजति ॥
 इयं हि यस्यात्स्मान्नयन्नतिष्ठं नृज्यां यजतीत्यं हि यस्यात्तदियुमेवे

तद्वान्वायजति तस्मादसीनो युज्यां यजति ॥ १९ ॥ ब्राह्मणं ॥ ४ ॥ यो ह वाऽअग्निः सामि
 धेनीनिःसृमिद्धः ॥ अतितराह वै स इतरस्मादग्नेस्तपत्यनवधृष्याहि न वत्य
 नवमृष्यः ॥ २ ॥ स युधा हैवाग्निः ॥ सामिधेनीनिःसृमिद्धस्तपत्यवहैव ब्राह्म
 णः सामिधेनीर्विद्वाननुवृत्तस्तपत्यनवधृष्याहि न वत्यनवमृष्यः ॥ २ ॥ सो न्याह
 पूर्वऽइति प्राणो वै प्रवान्प्राणमेवैतया सामिधेनऽअयाहि वीतयऽइत्यया

निवाऽतवानपानमेवैतयासमिधे॥३॥ सुनः पृथुप्रवायमिति॥ श्रोत्रेणैवैष्टुप्रवायः
दानमेवैतयासमिधे॥३॥ सुनः पृथुप्रवायमिति॥ श्रोत्रेणैवैष्टुप्रवायः
श्रोत्रेणहीदुष्टरुष्टुष्टुणोतिश्रोत्रमेवैतयासमिधे॥४॥ ईडिन्यानमस्यऽइति॥ ६८
घावाऽईडिन्यावाग्धीदः सर्वमीद्विष्टावदः सर्वमीद्वितंवावमेवैतयासमिधे॥५॥
अश्वानुदेववाहनऽइति॥ मनोवैदेववाहनंमनोहीदंमनस्विनं॥ यिष्टंवनी

६८

वाह्येतेमनःएवैतयासमिधे॥६॥ अग्नेदाद्यतंहरदिति॥ बहुर्वैदीदयेववृ
रैवैतयासमिधे॥७॥ अग्निंइतंवृणीमहऽइति॥ यःएवायंमधमःप्राणऽएतमेवै
तयासमिधेसाहैवांतस्थाप्राणानामतोह्यन्यऽऊर्ध्वःप्राणऽअतोन्मेषंवा
तस्थाहन्तवत्तरुमेनंमन्यतेयःएवमेतामंतस्थाप्राणानांवेद॥८॥ शो
विष्टंशस्मीमहऽइति॥ शिप्रवैशोविष्टंशःशिप्रःहीदःशिप्रिनंयिष्टं

त्मनो ग्रावा बाधुना नः आर्त्तिमार्षिष्यसि मृको न विष्यसीति तथा हे वृष्यात् ॥
 यदि मनुष्या मनुष्या हरेत् तं प्रतिज्ञया मनुष्याः एतदात्मनो ग्रावा बाधुना नः सात्तु
 नः आर्त्तिमार्षिष्यसि मनो मुवि गृहीतो मो नु युष्मरिष्यसीति तथा हे वृष्यात् ॥
 यदि सप्तम्या मनुष्या हरेत् तं प्रतिज्ञया इष्टं इष्टं एतदात्मनो ग्रावा बाधुना नः
 वात्तनः आर्त्तिमार्षिष्यस्य धो न विष्यसीति तथा हे वृष्यात् ॥ १७ ॥ यदि दृष्टं मया

मनुष्या हरेत् तं प्रतिज्ञया नम्रं वाः एतदात्मनो ग्रावा बाधुना नः प्राणेनात्तु
 नः आर्त्तिमार्षिष्यसु ध्याय मरिष्यसीति तथा हे वृष्यात् ॥ १८ ॥ यदि नवम्या मनु
 ष्या हरेत् तं प्रतिज्ञया छिन्नं वाः एतदात्मनो ग्रावा बाधुना नः शिष्टेनात्तु नः आर्त्ति
 मार्षिष्यसि क्लीबो न विष्यसीति तथा हे वृष्यात् ॥ १९ ॥ यदि दशम्या मनुष्या ह
 रेत् तं प्रतिज्ञया दवां वं वाः एतदात्मनो ग्रावा बाधुना नः अवावा प्राणेनात्तु नः

६०
६६

मात्रे मरिष्यस्य पित्रा द्वे। मरिष्यसीति तथा हेव स्यात् ॥ २० ॥ युधे कादश्यामनु
 वगहरेत् ॥ तं प्रतिब्रूयात् सर्वे वा एतदात्मानमग्रावाधाः सर्वेणात्मनः किमरिष्य
 सि प्रभुं लोकमेव सीतित्था हेव स्यात् ॥ २१ ॥ सयुथा हेवाग्निं सामिधेनो
 त्तेः समिद्धमायधा त्रिन्येत्येव हेव ब्रह्मणः सामिधेनो विद्वांसमनु
 व्रतमनुवाहत्याहि न्येति ॥ २२ ॥ ब्राह्मणं ॥ तं वा एतमग्निं समैधियता सु

६१
६७

मिमिद्धे देवेन्यानु हवामेति तस्मिन्नेतुः एव प्रथमः आहुतीर्होति मनसे
 नेव धत्ते वमुनश्च हेव ब्रह्म युधौ देवेन्यायज्ञं ब्रह्म ॥ सयुदुपाः प्रक्रियुता
 मनो देवेन्यायज्ञं ब्रह्म यद्यद्यानिरुक्तं क्रियते तद्वा देवेन्यायज्ञं ब्रह्म
 तद्वा इदं द्वयं क्रियते तदेत एवैतत्सं तर्पयति तद्वा देवेन्यायज्ञं ब्रह्म
 इति ॥ २ ॥ ऋग्वेण तमाघारयति यं ॥ आघारयति वृषा हि देव्युषा हि सुक्वा ॥
 मनसं मुनी

स्मृत्वा तमाधारयति यं ब्राह्मणः आधारयति यो वा हि विद्यायां वा हि स्मृत्वा ॥ ४ ॥ तस्मात्
 तमाधारयति यं मुनसः आधारयति न स्वाहेति वनाग्निनिर्गताः हिमनोनि
 र्गताः स्तेनघ्नस्त्री ॥ ५ ॥ मंत्रेण तमाधारयति यं ब्राह्मणः आधारयति निर्गता
 हिवाद्भिर्गता हिमं त्रः ॥ ६ ॥ आसीनस्तमाधारयति यं मुनसः आधारयति
 त्रिष्वं यं ब्राह्मणः अहवैष्टुभ्यो देवेभ्यो यज्ञं ब्रह्म तोयतरो वैष्टुभ्यो देवेभ्यो
 तं ।

६२

पाञ्चवत्पवहवैतस्मै कुर्वीति विद्यावे मुनसोऽङ्गीयस्य परिमिततरं निवहिम
 नः परिमिततरं विद्याकुड्यावुः एवैतदुपवहं करोति तस्य युजो देवेभ्यो यज्ञं
 ब्रह्म तस्मात्त्रिष्वं यं ब्राह्मणः आधारयति ॥ देवाहवैष्टुभ्यो देवेभ्यो यज्ञं ब्रह्म तोयतरो वैष्टुभ्यो देवेभ्यो
 यः आसंगाद्भिर्गताः वकुस्त एतद्दक्षिणतः प्रमुदप्रयच्छुद्धितमिव हि वीर्यं
 तस्माद्दक्षिणतस्त्रिष्वं यं ब्राह्मणः आधारयति स यदुज्यतः आधारयति तं स्मदिदं न

नखवृक्षसमानमेवसन्तानेवशिरोहवैयज्ञस्येतयोरन्यतरः आधारयोर्ह
 त्वमन्यतरः॥८॥स्त्वैणतमाधारयति।योमूलंयज्ञस्यस्त्वन्वातमाधारयति
 यःशिरोयज्ञस्य॥९॥तस्मीतमाधारयति।योमूलंयज्ञस्यतस्मीमिवहीदंमु
 लंनोह्यत्रवावदति॥१०॥मुंत्रेणतमाधारयति।यःशिरोयज्ञस्यवाग्धिमंत्ररा॥११॥
 स्मीहीयमाधिवावदति॥१२॥आसीनस्तमाधारयति।योमूलंयज्ञस्यनिबंष

मिवहीदंमूलंलिङ्गंस्तमाधारयति।यःशिरोयज्ञस्यतिष्ठतीवहीदंशिरो॥१२॥सस्त्व
 त्वापूर्वमाधारमाधायोहाअग्निमग्नीसंसृद्धीति।यथाधुमधुरहदेवंतद्यत्
 त्माधारमाधारयत्यधुमर्हिहधुरंयुंजति॥१३॥अथसंमार्ष्टि।एनत्वेनमे
 तद्वाक्कोदेवेनोयज्ञं ब्रह्मादितितस्मात्संमार्ष्टिपरिक्रामत्संमार्ष्टिपरिक्रामत्
 हिजाग्यंयुंजेति॥१४॥संमार्ष्टिंत्रिवृद्धियज्ञः॥१५॥ससंमार्ष्टिं।अग्नेवाडजि

हा इत्यास रिपुं तं द्वा जडितुं संमार्ज्मीति यत्तु वा घट्टं तं यद्दि पठे संमार्ज्मी
 त्येवैतदात्महयोपरिष्ठात्तु त्रिसद्यथासुक्ता प्राप्ते त्रिहिवहेत्येवमेवै
 तत्कुरापोपक्षिपति प्रहदेवेत्यायं ब्रह्मेति तस्मादुपरिष्ठात्तु त्रिसद्यदे
 तदंतरेण कूर्मक्रियते तस्मादिदं मुनश्च ब्राह्मणममानुमेव सन्ताने वा ॥ १५ ॥ ब्रा ॥
 स्मृणो ॥ ६ ॥ तृतीयप्रपाठकः ॥ कंडिका १२ ॥ सुस्मृतौ त्रयमाद्यारुमाधारयिष्यते ॥

हृद्वेण सुस्मृतं जनिनिदधति नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यः इति तदेवेत्येवैत
 त्यपि तृन्यथा त्विजं करिष्यंति नु ते सुयुमे मे वयास्तमिति सुवावादत्ते सुतरे मे
 तयास्तं नुर्ह्वं वा शिके प्रमित्येवैतदाह स्वतमद्यदेवेत्यः प्राग्पठे संतिया
 समित्यविद्ब्रह्ममद्यदेवेत्यायं तनवा इत्येवैतदाह ॥ अंघ्रिणा ब्रिहो
 मात्यव क्रमिषमिति यज्ञो वै विष्णुः सस्माः एवैतं नु ते मात्वा वक्रमिषमिति

सुसुमतीमग्नेतेष्ठायामुपस्थमिसाधुमग्नेतेष्ठायामुपस्थमिष्येवैतदाह
 २॥ द्विस्त्रोऽस्तुनमसीतिषज्ञौवैद्विभुस्तस्यवद्वेनदंतिक्वंतिस्रितितस्मादाहद्विस्त्रो
 स्त्रोऽस्तुनमसीतीतिः इन्द्रोऽदीर्यमन्त्रेणोदित्यतोहोइस्तिष्ठंदक्षिणतोनाष्टरुद्रो
 स्यापाहंस्तस्मादाहेतः इन्द्रोऽदीर्यमन्त्रेणोदित्यतोहोइस्तिष्ठंदक्षिणतोनाष्टरुद्रो
 द्विषज्ञः आस्त्रोदित्येवैतदाह॥ ३॥ अग्नेर्वहेत्रिंशेदृत्यमितिउत्तयंवाऽएतद

रूपे

अग्नेर्वेवानाहोतावदूतयतदुत्तयंविद्विष्येद्वानामसीत्येवैतदाहकतांवाष्ट्रवाष्ट
 शिवीऽअवलंष्ट्रावाष्ट्रिवीऽइतिनात्रतिरोहितमिवास्तिस्तिष्ठतदेवेत्यः इन्द्रोऽ
 ज्येनहविषानस्वाहेतीन्द्रोऽदीर्यमन्त्रेणोदित्यतोहोइस्तिष्ठंदक्षिणतोनाष्टरुद्रो
 एतमाधारमाधारयतीन्द्रोऽदीर्यमन्त्रेणोदित्यतोहोइस्तिष्ठंदक्षिणतोनाष्टरुद्रो
 सहेऽगरीयंस्त्रुवोपमेत्यः क्रव्यासमन्त्रमन्त्रिषिरोऽदीर्यमन्त्रेणोदित्यतोहोइस्तिष्ठंदक्षिणतोनाष्टरुद्रो

५६

आत्मा वै भूवा तदात्मन्येवैतच्छिरः प्रसिद्धातिशिरवैयज्ञस्योत्तरऽआचारः
 श्रीर्षेशिरः श्रीर्हवैशिरस्तुस्माद्योर्हस्यशुद्धोत्तवत्पसावमुष्माईस्यरऽइ
 ॥५॥ युजमानऽएव प्रवामुत्तयोस्माऽअरतीयतिसुऽउपनृतमुत्तस्य
 दोपनृता समं ग्याद्यो युजमानाया रतीयतितस्मिद्धियंदध्यातद्युजमानऽए
 र्वैतच्छ्रियंदधातितस्माद्रव्या समनक्ति॥६॥ स समानक्ति॥ संज्यो वज्यो

शि

५६

तिरितिज्ञो निष्ठीऽइतरस्यामांजं प्रवतिज्ञोतिरितस्मंतेहेतुदुनेत्योतिषीस
 गुच्छेतेतस्मादेवैसमनक्ति॥७॥ अथतोमनसश्चैव ब्राह्मणम्॥ अहंतदुऽउ
 त्तिमं मनश्चहवैष्ट्वाहं नदुऽकदाते॥८॥ तदुमनऽउवाच॥ अहमेवत्वच्छ्रियो
 स्मिन्वैमयात्वं किं वनान्निगतं दसिसायन्मुमत्वं ततानुकरलुवन्मोस्य
 हमेवत्वच्छ्रियोस्मीति॥९॥ अथहवैष्ट्वाहं॥ अहमेवत्वच्छ्रियस्यसि यद्वैत्वं

६०
७

हा

ब्रह्माहंतेद्विजपयाम्यैः संज्ञपयामीति ॥ १० ॥ ते प्रजापतिप्रतिप्रमसेयुः ॥ सप्र
जापतिर्मुनिः स एवात्रावमुन एव ब्रह्म यो मुनि सो वै त्वं सता नुकरानुवर्तमान
सि प्रेयसे वै पापीयान् नुकरानुवर्तमानवतीति ॥ ११ ॥ साहस्रावपुत्रा
द्विसंस्थितो तस्यैर्गुणैर्न पपात साहस्रावपुत्रा पतिमुवाच ब्रह्मवाडेवाहं नुकरानुवर्तमान
या संयं मा पशुवो वः इति तस्माद्विचित्रा जापत्यं यदेकियत उपादिष्टे

वत क्रियते हव्यवादिष्टा क्रजापतयः आसीत् ॥ १२ ॥ तद्धैतुदेवाः ॥ तेन अर्मचायस्स
न्वा बभूव सुदृसंष्टं च त्रैवत्या इति ततो त्रिः संवत्सरास्मादप्यत्र ययिषि
तानुस्त्वैतस्यैरिहोषाये ब्रह्मदेवतायाः एते संवत्सराः ॥ १३ ॥ ब्राह्मणं ॥ १४ ॥ वउयो
ध्याय ॥ सर्वप्रवरस्याश्रयति तद्यत्प्रवराया आश्रयति यज्ञोवाः आश्रवराय
इमन्निवाहत्याथ होतारं प्रवृणा इति तस्मात्प्रवराया आश्रयति ॥ १५ ॥ सुदृसं

सन्नुहान्त्येवानिपद्याप्रावयति। सयं हाना रन्मयत्तुमध्युराग्राक्येदेषना
 वाहस्यादन्यां चानिमाहेत्वा॥ तद्धैके द्विदेस्तीसीयेवर्हिरनिपद्याप्रावयती
 मस्मवाशकलमपद्धिद्यानिपद्याप्रावयतीदं वै किं विद्यत्तुस्येदं प्रमति
 पद्याप्रावयामऽइति ब्रुदंतस्तदुत्थान्कुर्यादेतद्धैके विद्यत्तुस्यैरिध्यास
 न्तद्धैकवत्पण्डितैः संमृज्जितित्तेवस्वल्भ्यत्तुमनिपद्याप्रावयतितस्मादिध्म

सन्नुहान्त्येवानिपद्याप्रावयेत्॥३॥ संग्राह्यायुः एव देवानां होता तमे
 वाग्रे प्रवृणीते गृमेव तदग्नये वै वैतदेवे न्यश्निङ्गते यदहाग्निप्रवृणी
 तितदग्नये निङ्गते यो देवानां होता तमग्रे प्रवृणीते तदुदेवे न्यो निङ्गते
 ४॥ सऽग्राहः अग्निर्देवो देवो होते त्वग्निर्देवानां होता तस्मादाहाग्निर्देवो
 देवो होतितितदग्नये वै वैतदेवे न्यश्निङ्गते यदहाग्निमाह तदग्नये नि

हं
॥५॥

हुतेथयोदेवानां होता तमग्र आह तदुदेवेन्यो निहुते ॥५॥ देवान्यहं हि हं
 श्रिकित्वा निति एष वै देवाननुविद्वान्मुदग्निः सुऽएनाननुविद्वाननुष्ण
 यहादित्येवैतदाह ॥६॥ मनुष्य इतरतवदिति मनुर्हवाः अग्रे यज्ञेनेनेतदनु
 त्तयेमाः प्रजायते तस्मादाह मनुष्यदिति मनो यज्ञऽनुत्तुवाः आह सुस्मादुवा
 समनुष्यदिति ॥७॥ नरतवदिति एष हि देवेन्यो हव्यं नरत तस्मादरतो गिरि

॥५॥

त्याङ्गरेषु उवाऽइमाः प्रजाः प्राणो ज्ञा विनस्तिस्मादुवाह नरतवदिति ॥८॥
 अथार्वयं प्रवृणीतो सुषिन् यज्ञे वै न मेतद्देवेन्यश्रुतिवेदयं महावीर्यो यो यं
 रं प्रायदिति तस्मादार्वयं प्रवृणीतो ॥९॥ परस्मादक्षिप्रवृणीतो परस्माद्वि
 आः प्रजाः प्रजायते ज्ञायं सस्यतय उदेवैत निहुतऽइदं हि पितृवाग्नेयम्
 त्रिषुषु यौत्रस्तस्मात्परस्मादक्षिप्रवृणीति ॥१०॥ सुऽआर्वयुत्काह ॥

त्यश

॥५॥

एनं

ब्रह्म एव हि तन्निब्रह्म ह्यग्निस्तस्मादाह ब्रह्म एव देव इति तद्वा एवैतदेवताः
 आवोढवाऽस्याहताऽएवैतदाहावव इति ॥ १० ॥ ब्राह्मणाऽअस्य यज्ञस्य प्रा-
 वितारऽइति ॥ एतैवै ब्राह्मणा यज्ञस्य प्रावितारो घेनयानाऽएते ह्यनंतं ब्रूतऽ
 इति ॥ १२ ॥ असौ मानुषऽइति ॥ तदिमं मानुषं होतारं प्रवृणीते होता हे प्रभु ॥ १००

यैतर्हि हिताऽ१३ ॥ स प्रवृत्तो होता जपति देवताऽनुपधावति यथा ह्यग्निदेवेन्यो
 यथा इन्द्रो यथा रुद्रा देवेन्यो हव्यं ब्रह्म यथा नहुने देवं देवताऽनुपधावति ॥
 तत्र जपति एतत्वा देवसवितर्ह्येतऽइति तस्य वितारं असवा योपधावति
 सहिदेवानां प्रसविताग्निर्होत्रायेति तद्गूये वैवैतदेवेन्यो निब्रूते यदह
 रग्निमाह तद्गूये निब्रूते ययो देवानां होता तमुग्रं प्राह तद्देवेन्यो निब्रूते ॥

ह०
१०१

सु

सहपित्रावैश्वानरेति। संवसरो वैपितावैश्वानरः प्रजापतिस्तु संवसरा
यैवैतत्प्रजापतये निष्कृते गेह्युपबृहस्पतेऽब्रुवन्नदप्रवयजतनुवदन्वाः
एतद्यज्ञवतितदेताम्यऽएवैतदेवता न्योनिष्कृते यमनुवृते स्यंयजते
ति॥१६॥ शतं॥४००॥ ब्रूमनादि रातौ स्यामा रुद्राणां पुत्र्यादि स्वादित्याः प्रो
तये स्यामानिह स इत्येते वैत्रया देवा यद्वसवे फडाः आदित्याः एतेषामग्निगुप्ता

१०१

स्यामेत्येवैतदाहा॥१०॥ जुष्टमद्यदेवे न्यो ब्रावमुद्यासमिति। जुष्टमद्यदेवे न्यो
न्यव्यासमित्येवैतदाह तद्विसृष्टं योजुष्टं देवे न्यो ब्रुवत॥१॥ जुष्टं ब्रह्म
न्यः इति। जुष्टमद्य ब्रह्मणे न्यो न्यव्यासमित्येवैतदाह तद्विसृष्टं योजुष्टं ब्र
ह्मणे न्यो ब्रुवत॥१॥ जुष्टं नराशहे सयेति प्रजावैनरस्तसर्वात्म्य प्रजा न्यः
आह यतद्विसृष्टं योजुष्टं वेदयन्नसाधुं च वावसाधुं च वावह्मिमेव ब्रुवन्त्येते

यदद्युतोऽवर्षे निक्षेपः पराप्रतः॥ अग्निष्टुनराप्त्याऽज्ञातवेदाञ्जि
र्वलिरिति यथायानुग्रेही होत्राय प्राच्यातन्ते प्राध्वन्ने वंयन्मे त्रप्रव
रेणासापितुन्मे पुनराप्याययेत्येवैतदाह तथोहास्ये तत्पुनराप्यायते॥
२०॥ अथाध्वं वाग्नीध्वं संमृशति मुने वाग्नीध्वं वाग्नीध्वं वाग्नीध्वं वाग्नीध्वं
तद्वाग्नीध्वं संमृशति॥ तत्र जप्रतिष्ठामोर्द्ध्वं हि सस्यात्वाग्नीध्वं वाग्नीध्वं

वाचापञ्चबातआहधरात्रिभुत्पतामादेवताऽऽर्चैर्गोपायंत्वित्येवैतदा
हत्स्योहिन्द्वाग्निसिधमेतादेवताऽऽर्चैर्गोपायेद्युः॥२॥ अथहोतृषु
दनमुपावर्तते। सहोतृषुदनादेकं तृणानिरस्पतिरसपरवसुपति
परावसुर्हवैनामासुराणां होतासतैतमैवैतद्वोतृषुदनान्तिरस्पतिः॥३॥
अथहोतृषुदनऽनुपविशति। इदमहमब्रवीसोऽसुदनेसीदामीत्यब्रवीसु

चैनामदेवानां होता तस्यैव तस्य दत्तेसीदति ॥ २४ ॥ तत्र जपति ॥ ब्रिधकर्मस
 रूपा ॥ असिमा मोदोषिष्टं मामाहि ॥ सिष्टमेष्टुवंलोकः ॥ इत्युदङ्गत्वंतराव
 एतदाहवनायं वगर्हयत्यं वास्तुदुता न्यानिहोता मामोदोषिष्टं मामाहि
 ॥ सिष्टमिति तथो है न मे तौ न हि ॥ २५ ॥ ॥ अथाग्निमीदमाणां जपति ॥ १०३
 ब्रिधदेवाः शास्तु न मा प्रथेह होता वृताम न वैष्टु निष्टुष्टा ॥ अमेष्टु तत्तागधु

यं यथा वोयेन प्रथमं हव्यमजो ब्रह्मतीति यथेष्टं न्ययज्जिह्वा तान्त्र्याहुः ॥
 शास्तु यथा वः ॥ ग्राहयिष्यामि यथा वः ॥ परिविद्यामीत्येवैतदे ॥ वेष्टु प्रशास्तु न वने ॥
 मिष्टते ॥ ॥ नृणां शास्तु यथा वो ॥ नृणां ब्रह्मकुलीमनुष्टु ॥ हव्यं ब्रह्म हेयमिति तस्मा
 देवं जपति ॥ २६ ॥ ब्राह्मणं ॥ २ ॥ अग्निर्होता ब्रह्मर्षेर्होत्रमिति ॥ अग्निरिदं हो
 तब्रित्येवैतदाहर्षेर्होत्रमिति तस्मादिहोत्रं ब्रह्म प्रावित्रमिति यज्ञो वैश्व

१०४

वि-... त्रंवेद्युयजमित्येवैतदाहसाधुतेयजमानदेवतेति सा
 धुनेयजमानदेवतायुस्यतेग्निहेतित्येवैतदाहघृतवतीमध्वयोस्त्वमास्य
 स्तुतितुद्धर्द्धप्रसौतिसयदेकामिनाह॥२॥यजमानऽएवञ्जहसुन्वायोसाऽ
 अरातीयुतिसऽउपहृतमुन्नुसयहेऽइववृयाद्यजमानायद्विद्वन्नाट १०४
 व्यप्रत्तुद्यामिनंकुर्यादितैवञ्जहसन्वाद्यऽउपहृतमुन्नुसयहेऽइववृयाद्यज

आद्यंप्रत्तुद्यामिनंकुर्यात्तुस्मादेकामिवैवाह॥२॥देवसुवंविश्ववारा मिति।तुप्सौ
 त्येवेनामेतन्महयत्येवयदाहदेवसुवंविश्ववारा मिति।डामहेदेवां॥३॥इन्द्रिया
 न्तमस्यामनमस्यंन्यजामयज्ञियानिती।डामहेतां देवान्यऽइन्द्रियानमस्यामता
 न्तमस्यामजामयज्ञियानितिमनुष्यावऽइन्द्रियाः पितरोनमस्यादेवासादि
 ताः॥३॥यैवेप्रजयज्ञेनन्वातकाः।पुराततावैताऽएवमेवैतद्याऽइमाः प्रजाऽ

अपराहतास्त्रायज्ञः आनतमिनुस्मानुपशवेदेवानुनुवुयः स्याध्रयोऽनु
 नस्पतयोऽनु ॥ दिदं किं वैवमुतसर्वं यज्ञः आनतं ॥ ४॥ तावाऽएताः नुवव्या
 हतयोऽनुवंति त्वेमेष्टुष्टे प्राणाऽएतानेवस्मिन्नेतद्दधातिस्मानुवव्याह
 तयोऽनुवंति ॥ ५॥ यज्ञो ह देवैः प्रकृतामाप्तुं देवाऽनुवमंत्रयेतानः ॥ एष्टुष्टे नऽनु
 वन्ते स्वेति सोऽस्तुतश्च त्वेव देवानुप्राववन्ते नो प्रावृत्तेन देवाऽप्रयजंतते

नैस्त्वैतदनुवन्तु दिदं देवाः ॥ ६॥ कां उ स्याद् ॥ ४॥ ८॥ सप्रदायावुयति यज्ञमेवैतद्
 नुमंत्रयेतऽआनाऽष्टुष्टे नऽनुवमंत्रयेतऽआवृत्तेन यज्ञप्रत्यावावुयतियज्ञऽएवैतद्
 प्रावृत्तेन स्तुतयेति तेनो प्रावृत्तेन रेतसात्तेन लिङ्गः संप्रदायं वरंति यज्ञ
 मानेन परोक्षं यथा प्रष्टुं पात्रेण संप्रदायं वरेयुः वृमेनेन लिङ्गः संप्रदायं
 वरंति तद्द्वैवैतु संप्रदायं वरंति द्वाष्टियज्ञोऽष्टुष्टेन स्तुतेनैवैतु संप्र

त्येवरेति॥७॥ सोऽनुब्रूहि त्येवोक्ता ध्युतीना पव्या हरेत्तोऽएवहोता पव्या हरे
त्सावयत्पध्युस्सदग्नीध्रयज्ञोऽनुपावर्त्ततोऽसोऽग्नीना पव्या हरेत्साय
प्रावणाग्रसायवयत्सग्नीत्रत्पुनरध्युयज्ञोऽनुपावर्त्ततोऽसोऽध्यु
तीपव्या हरेत्सायजुतिर्वैकोयज्ञे त्येवोध्युहोत्रेयज्ञोऽसंप्रयच्छति॥१०॥
सहोताना पव्या हरेत्सावयद्वाग्नेयद्वाग्नेयानावयो नौरेतोऽहोऽसि

वत्पग्निर्बैयोनिर्यज्ञस्य सततः प्रजायतः इति नु इविर्यज्ञस्य सौम्यध्वरो ॥ ११ ॥
सर्वैर्गृहं गृहत्वा ध्वरो नापव्याहरेदोषा कुर्यादुपवर्त्तन्मिति एवा ध्वरो
ज्ञातृत्वा यज्ञं संप्रयच्छति ॥ १२ ॥ तऽऽज्ञातरो नापव्याहरेत् ॥ १३ ॥ तन्मायाऽप्यु
प्राप्तमत्येवो ज्ञातरो होत्रे यज्ञं संप्रयच्छति ॥ १४ ॥ सहोतानापव्याहरेत् ॥ १५ ॥
ध्वजद्वारांश्च ध्वजद्वारेणाग्रावेव योनौ रेतो नतु ॥ १६ ॥ सिंघपग्निर्बैयोनिर्यज्ञस्य

सततः प्रजायते ॥ १४ ॥ सम्यक् सोपव्याहरेत्वा संयत्तु जपावर्तते यथा प्रसूपा
 त्रं परासिंवेदेव ॥ हसयुजमानं पुरासिंवेत्स्यत्तत्रैव मृत्विजः संविदान्
 यत्नेन वरंति सर्वमेव तत्र कल्पते न सुख्यति तस्मादेवमेव यज्ञो नर्तकः ॥ १५ ॥
 तावाऽएताः ॥ पुंश्च व्याहृतयो नर्तक्यो ग्राव्यास्तौ शौचद्वयं यज्ञमहेवौ ॥ १०७ ॥
 षडिति पांङ्गो यज्ञः पाङ्गः पञ्चः पुंश्चैवः संवत्सरस्यैवैकायज्ञस्य मात्रिणा

संप्रदाः ॥ १॥ सप्तदशाक्षराणि ॥ सप्तदशो वै प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञऽएव
 कायज्ञस्य मात्रिणा संप्रदाः ॥ १०८ ॥ ग्रावयेति विदेवाः ॥ पुरावाते ॥ ससृजिरेस्तु
 श्रौयडित्यनृणिसमग्रावयन्यजेति विद्युतं ये यज्ञमहे इति स्तनयिनुं बध
 कुरावैव प्रावर्षयन् ॥ १०९ ॥ सम्यक् विद्वष्टिकामः स्यात्तस्य दास्यावायुजेत दर्शस
 र्ममासयोर्ध्वं नृयादृष्टिकामो वाऽअस्मीति तत्रोऽअध्वर्युं नृयात् पुरावाते

इत्युपासीदन् पश्चात्तैव विराजमदुहते यैवै विराजस्यैवाऽएवदोहः४

विद्युतं वमनसाध्यायेत्यत्राणिमनसाध्यायेत्यन्तीध्वं स्तनीयिनुं वच्यं वम
नसाध्यायेति होतारः संब्रणितानि मनसाध्यायेति ब्रह्माणं ब्रवीति हे व
त्तत्रयुत्रैवमृत्विजः संविदनायज्ञेन यरंति॥१॥ अत्रावयेति वैदेवाः विराज
मस्याजु ऊवुरसुमौठडिति च सुमुपावास्तजं न्यजेत्पुदनयं न्ययुजामहं॥१॥
वैदेवाः अस्माऽइयं विराट् ब्रह्मन् कामं दुहयः एवमेतं विराजो दोहं वेद॥२॥

ब्राह्मणं॥३॥ अतवोहवै प्रयाजाः॥ तस्मात्पुं वनवंति पुं ब्रह्म तवः॥१॥ देवा अवाः अ
सुराश्च पुं नये प्रजापत्याः पस्पृधिरं एतस्मिन्पुं प्रजापितैषितुरि संवस
रस्माकमयं न विष्यत्यस्माकमयं न विष्यतीति॥२॥ अहं प्रपाठकः॥३॥ ततो दे
वाः॥ अहं नः अभ्यंत्येकस्तु एतान् प्रयाजां दह शुक्लैरयं जंतैर्ज्ञातं संवसरं
प्राज्यं नृकुं न्य संवसरास्यपन्नानं तां यंस्तस्मात्प्रयाजः प्रजया हवैनाम

ह०
१०॥

तदुत्पत्त्याऽऽइतितथोऽएवेषुऽएतेर्हीतुं संवसरं प्रजयन्तु न्यः संवसरास
पुनानंतरेतितस्मात्प्रयाडैर्यजते॥३॥ तेवाऽआज्यहवियो नवंति॥ बुजोवाऽआ
त्यमेतेन वैदेवा बुज्जेणा ज्येन हूं संवसरं प्राजयन्तु न्यः संवसरास पुना
नंतरायंस्तथोऽएवेषुऽएतेन बुज्जेणा ज्येन हूं संवसरं प्रजयन्तु न्यः संव १०॥
सरास पुनानंतरेतितस्मादज्यहवियो नवंति॥४॥ एतद्दु संवसरस्य सं

पुयः। यदा जंतु स्वेनैव न मे सत्पुयसा देवाः स्वकुर्वन्ताथोऽएव न मे पुः एतस्वे
नैव पुयसा स्वीकुरुते तस्मादज्यहवियो नवंति॥५॥ सयत्रैव तिष्ठन् प्रयातु
म्यऽआग्रावुयेत् ततः एव नापक्रामे संप्रमोवाऽएव सन्निधीयते यः प्रया
डैर्यजते यस्तरेवै संपत्तयोः पराजयते पवै सक्रामपतितरा सुवैजयक्राम
तितस्मादतितराम तितरामेव क्रामेद तितराम तितरामा इतीडिड्यात्वादीत्

एतन्नुक्त्या विप्रवृत्तिश्च न्यायेन आत्मावुयेन्नतः एव न्यायकमेव त्रोऽ
 एव समिद्धतमं मन्येत तदाङ्गीर्तुं यासमिद्धहोमेन ह्येव समुद्धः आङ्गी
 यः ॥ १० ॥ सः आत्मा व्याहः समिधो यजेतितुद्धसंतः समिधे सुधसंतः समिद्धो
 न्यायतं समिधश्चतुर्वः समिद्धाः प्रज्ज्य प्रज्ज्य न्येत्योषधीश्च पर्वतितुद्धेव ॥ ११ ॥
 तु सुधनिर्लेन्ति राहाथयुजयजेत्येवोत्तरानाहाजामितायेनामिहकुप्या

सद्यत्तन्नुपातं यजेदो यजेति ब्रूयात्स्माद्युजयजेत्येवोत्तरानाहाजामितायेनामिहकुप्या
 मिधो यजति सधसंतो वै समिद्धसंतमेव तद्देवाः प्रज्ज्यत सन्ता सपुत्रानं
 त्तरायन्वसंतु मेवैव एतद्देवसन्ता सपुत्रानं तरेति तस्मात्समिधो यजति
 ॥ अथ तन्नुपातं यजति ग्रीष्मो वै तन्नुपादः क्वाः स्यात्संप्रज्ज्यानां तन्नु
 यंति ग्रीष्ममेव तद्देवाः प्रज्ज्यत ग्रीष्मा सपुत्रानं त्तरायन् ग्रीष्ममेवैव

६०
११९

तद्देवैः श्रीष्मा सपुत्रानंतरेतितुस्मात्तुपातंयजति॥ अथुडोयजति॥
 पीवाऽइडऽइतिहिब्र्याऽइडोयुदिदंहुडऽसरीसृपुंश्रीष्महेमंताऽन्याऽनित्य
 कंतवत्तितुडर्षाऽईडितुमिबान्तमितुमानंवरतितुस्माडर्षाऽइडोबर्षाऽ
 एवतद्देवाऽअचंउतब्र्याऽन्यः सपुत्रानंतुरायन्वर्षाऽउऽएवैषऽएतद्देवैः
 ब्र्याऽन्यः सपुत्रानंतरेतितुस्मादिडोयजति॥ अथबर्हिर्ब्रजतिशरदः

बर्हिरितिहिशरद्वर्हिर्षाऽइमाऽउषधयोश्रीष्महेमंताऽन्याऽनित्यकानुवंतिता
 ब्र्याऽबिर्द्धंताऽशरदिबर्हिवारुपंप्रस्तीर्षाऽशरेतुस्मात्तुडर्हिऽशरुदमेव
 तद्देवाऽअचंउतशरुदऽसपुत्रानंतुरायंछरुदमेवैषऽएतद्देवैऽशरुदऽस
 पुत्रानंतरेतितुस्माद्बर्हिर्ब्रजति॥ १२॥ अथस्वाहस्वाहेतिब्रजति॥ अतोवेव
 स्वस्वाहाकारोतस्तन्नाहेमंतोवसंताडियराहोतिनैवतदंतंदेवाऽअचं

जतं तेनां तास्य पुनानंतराय च तेनाः एवैषः एतदंतं वंदे तेनां तास्य पुनानंतरे
 तितुस्मात्स्वाहा स्वाहेति यजति ॥ ३॥ अतः ॥ एतत्तु वसंतं एव हेमन्तं च नरसु
 एतस्माद्दोषघ्नं नर्तव्यं नर्तयितुं हेतुः ॥ अस्मिन्लोके नर्तव्यं एव मते हेतुः ॥ १५॥
 स वै व्यं तु वेद्वित्ति यजति ॥ अज्ञा मित्ति यज्ञा मिह कुर्वाद्यु व्यं वित्ति वै वयं ॥ ११२
 हेतु वेद्वित्ति वा व्यं वित्ति वै यो वा वेद्वित्ति वृषामिधु नुमं वेतु प्रहृन नं क्रियते

तस्माद्दोषवेद्वित्ति यजति ॥ १५॥ अथ यजर्थे प्रयाज्ञे समानयति बहिर्विधिः ॥ प्रजावे
 न हि रितः ॥ आ उपंतु प्रजा स्वैव त इतः सिध्यते तेन रेतसा सिक्ते नेमा प्रजा घु
 नरत्यावर्तं प्रजायंते तस्माच्च उर्थे प्रयाज्ञे समानयति बहिर्विधिः ॥ १६॥ संप्राप्ते
 वाऽयसं निधीयतां ॥ प्रयाज्ञे ब्रह्म ते घतं वै संयतयो मित्रमागुह्य नि स
 जयति तदेतदुपहृतो ब्रह्म हूं मित्रमगुह्य तितेन प्रजयति तस्माच्च उर्थे प्रया

ॐ समानयति बह्वि॥ १७॥ ब्रह्म मानः एव ब्रह्म मुक्तयोऽस्माः प्ररातीयति सुऽप नृ
 तम नृयुजमानायै वै तद्विषयं नृत्वा नृव्ये बलिः हारयत्यत्रैव ब्रह्म नृवाद्यऽप
 नृत्तम नृवन्ऽएवैतदाद्यं बलिः हारयति तस्माच्च उये प्रयाजो समानयति॥ १८॥
 सवाऽअनवमृशं समानयति समुद्रावमृशेद्युजमानं द्विषता नृत्वा नृव्येणा ११३
 वमृशेदन्नारमाद्येनावमृशेत्तस्मादनवमृशं समानयति॥ १९॥ अथोत्तरं लुह

मृध्वहति ब्रह्म मानमेवैतद्विषयि नृत्वा नृव्ये धृत्त्यन्तारमाद्ये ध्वहति तस्माच्छुत्तरा
 ब्रह्म मृध्वहति॥ २०॥ देवाहवाऽऽयुः कुं हुंत विजितमेव नृत्त सर्वमिह सऽहं स्थापया
 मृदिने सुररहसान्याऽऽजेयुः सऽहं स्थितऽएव नो मृदुः स्यादिति॥ २१॥ तऽउत्तमे
 प्रयाजे स्वाहाकारेणैव सर्वं यजः समस्थापयेत् स्वाहान्तिमितितदग्रेयमाज
 नगः समस्थापयेत् स्वाहा सोममितितसौ म्यमाजपत्तगः समस्थापयेत् स्वाहा

२०
११४

श्रुतिमिति द्युः एव शुक्ल युवावृत्तः आग्नेयपुरोडाशो नवतितः समस्थापयन्
 २२॥ अथ यथा देवतो स्वाहा देवाः आज्यपाः इति त्रययाज्यनुयाजोऽसमस्थापय
 न्नानुयाजो वै देवाः आज्यपाः अनुयाजोऽग्निराज्यस्य द्वे त्रितितदग्निः स्वि
 ष्टुत्तः समस्थापयन्तति हि स्विष्टुत्तस्य एवाप्येतर्हितयै वयसः संनिष्ठतेयुः ११४
 ये वै न देवाः समस्थापयन्तस्मादुत्तमे प्रयागे स्वाहा स्वाहेति यजति यावन्ति हवीः

पितृवंति विजितो मे वत दुःसुर्वयसः सुःस्थापयति तस्माद्यदुः ऊर्ध्वं विनोम
 यज्ञे क्रियेत न तदुद्रियत सुःस्थितो मे यज्ञः इति ह विद्यामुहययज्ञे यातु यामे
 वा स यथा ब्रुवद्भूतः इति स्वाहा रतोः २३॥ ते देवाः अकामयत कथं विमं यज्ञं पु
 नराप्सा यये मा पातयामानं कुर्याम तेनायान याम्ना प्रवेरमेति २४॥ समस्तु दुःकृमा
 ज्यपरिशिष्टमासीत् युनयज्ञः समस्थापयन्त नैव यथा स्रष्टुः हवीः स्रष्टुः
 नुनैरेव नोतरा पाय य नृपा तयामान्य कुर्वन्त पातयो मस्थात्येतस्मादेतमे प्रयाजमिष्टु
 यथा पूर्वदेहं वि० पतिघातयेत्

लि

यत्तिष्ठुनरेवैनानितदाप्याययत्स्यातयामानिकरोत्ययातयामह्याज्यंतस्माद्य
 स्पृक्स्पृधहविवोवद्यत्तिष्ठुनरेवतदतिधारयतिस्विष्टततःएवंतत्तुनराप्या
 ययत्स्यातयामकरोत्यथब्रह्मस्विष्टततेवद्यत्तिनततत्तुनरन्तिधारयतिने
 हिततत्क्राचनुहविवोवावृद्धतिहोष्यब्रूवति॥२॥ब्राह्मणं॥६॥सर्वेसमिधो
 यजतिप्राणावैसमिधाःप्राणानेवैतस्मिधेप्राणैर्येषुर्यःसमिद्धस्तस्मा
 जमिधुन

दन्तिमृशेतिब्रूयाद्यद्यतायोस्यास्यद्युक्तस्यादेवतावर्द्धसेतसमिधेइ
 सतावहवतियद्युरीतःस्यान्तारासेततत्प्राणानेवास्मिन्नेतद्वधतितस्मात्स
 मिधोयजति॥अथतनून्यातेषजतिरेतोवैतन्नुपादेतएवंतस्मिन्नेतितस्मा
 तनून्यातेयजति॥२॥अथेडोयजतिप्रजावाःइडोयदावैरेतःसिक्त्रंप्रजापतेय
 तदाहितमिवान्तमिधुमानेवरतितत्प्रैवन्डनयतितस्मादिडोयदति॥३॥अथ

१६

बहिर्वजति। तस्मादेवाहिर्मानसैवेतत्प्रजनयति तस्माद्बहिर्वजति। अथस्मा
 हस्वाहेति यजति हेमंतो वाऽश्वत्थाऽऽवाहाकारो हेमंतो हिमाः प्रजाः स्वच्छरा
 मुपनयते तस्माद्हेमन्त्यायं त्रायधयः प्रवृत्तस्तृतीयां पलाशुनिमुखं ते प्रति
 त्तरामिव ब्रूयादिति त्वं त्यधस्मामिव ब्रूयादिति स पतति त्विपतितलो मेव पापः
 पुन्यो न वति हेमंतो हिमाः प्रजाः स्वच्छरा मुपनयते स्वीहवैतमर्द्धं कुरुतो अ

११६

येनाद्याय युस्मिन् ईतवति यः एवमेतद्देवः ॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च जये
 प्राजापत्याः पृथग्धरे ते दंडैर्दंडुर्निर्नव्यजयंत ते हा विदुः यमानाऽअबुर्हंत ब्रूय
 व ब्रूहन्वि जिगीषामहे स यो नो ब्रूवां व्याहतां मिथुने नानु निष्क्रामास स धी
 पूराजयाताऽअथ सुधी मितरे जयंति तथेति तदेवाऽअब्रुवन् देवाऽइंद्र
 मब्रुवन् व्याहरेति ॥ १॥ सऽइंद्राजवीता एको ममेत्युथा स्माकमेकेता तरे ब्रुवं

स्तदुत्तमिथुनमेवाविंदमिथुनं हि द्वैक्येकाव ॥१॥ द्वौ ममेतीदो ब्रवीत् ॥ अथास्माकं
 द्वे इतीतरे ब्रवंस्तदुत्तमिथुनमेवाविंदमिथुनं हि द्वौ ब्रुवतु ॥२॥ त्रयो ममेतीदो
 ब्रवीत् ॥ अथास्माकं तिस्र इतीतरे ब्रवंस्तदुत्तमिथुनमेवाविंदमिथुनं हि त्रयश्च
 तिस्रश्च ॥३॥ चत्वारो ममेतीदो ब्रवीत् ॥ अथास्माकं चतस्र इतीतरे ब्रवंस्तदुत्तमि
 थुनमेवाविंदमिथुनं हि चत्वारश्चतस्रश्च ॥४॥ पंचममेतीदो ब्रवीत् ॥ तत इति

१७

५

मिथुनं नाविंदं नोत्पत्तः ॥ अहं मिथुनमस्ति पंचपंचेति ह्येवैतदुत्तयं नवति ततो सु
 राः सूर्ध्वपराजयंत सर्वस्माद्देवाः ॥ असुरानजयंत सर्वस्मात्सपत्नान् ॥ सुरान्निरजज
 न् ॥१॥ तस्मात्प्रथमे प्रयाजः इष्टुं ब्रूयात् ॥ एको ममेत्येका तस्य युमहं देसीति य
 द्धुन द्विष्ट्याद्योऽस्माद्देष्टुं वद्वयं द्विष्टः इति ब्रूयात् ॥२॥ द्वौ ममेति द्वितीये प्रयाजे
 द्वे तस्य मेऽस्माद्देष्टुं वद्वयं द्विष्टः इति ॥३॥ त्रयो ममेति तृतीये प्रयाजे तिस्रस्त
 द्वे तस्य मेऽस्माद्देष्टुं वद्वयं द्विष्टः इति ॥४॥ पंचममेति पंचमये प्रयाजे पंचमस्त

स्थयोस्मान्द्वेष्टियं ववयं द्विष्मऽइति ॥१४॥ वत्सरोममेति ववयं ॥ १५॥ वत्सरोममेति ववयं ॥ १५॥
 स्थयोस्मान्द्वेष्टियं ववयं द्विष्मऽइति ॥१५॥ पंचममेति पंचमे प्रयाजो नतस्मर्त्तुं
 वनयोस्मान्द्वेष्टियं ववयं द्विष्मऽइति संप्रपंचयेत्येव न वनपुरातवतितथास्पस
 र्वेष्टिसंघं द्वेष्टस्मा सपुनान्तिर्न जति य एवमेतद्दे ॥१६॥ ब्राह्मणं ॥५॥ पंच ॥ ११८
 मोध्मापः ॥ सतवो ह वै देवेषु यज्ञे न गामी विरे ॥ आनीय ज्ञे न जतमानो यज्ञादे

तागतिस्त्ववनापि यज्ञे नागऽइति ॥ १७॥ तद्देवानुऽइति ॥ तत्सतवो देवेषु ज्ञानं
 सुरांनु प्रावर्तेतापि या देवानां द्विष्यतो न्नाटव्यम् ॥ १८॥ तद्देवानां मेधुमेधां यज्ञि
 रायामेवामेतामनुष्टुभंति स्युतो ह स्मै वसुधैव कुपं तोषंति नुनं तोषरे
 रांतः शम्भुदैः स्यात्तद्वपद्याऽएवौ व्यधयः पे विरे ॥ १९॥ तद्देवानां मागऽआस
 वनीयऽइन्वतो द्विष्यं द्विष्यते रातीयति किमेतावन्मात्रमुपज्ञानीत्यथेदमि

ह०
११५

नोन्यथासिद्धिः। ४। ते होयुः। रुतनेवाउमंत्रयामहाः इति केनेति प्रथमानेवैना
न्यजेयजामेति ॥ ५ ॥ सहाग्निरुवावा अथ यन्माधुरा प्रथमं बुजयका हंतवानीति
नवा मापतना व्याख्यामः इति तेष्टुह न निद्रुयमानाः अथाग्निमापतनान्ता व्या
वयंस्तुस्मादग्निरबुतौ नुहवाः आपतनायवतेषस्मिन्तापतने तुवति यः एव
मेतमग्निमबुत्ते दार्देते देवाः अग्निमब्रवन् ॥ परेदेनां स्त्वमेवानुमंत्रयस्व

११५

वे २

तिसहत्याग्निरुवावर्त्तवो विदं वै वोदेव्युयइ नागामिति वधुने विदः इति प्रथमा
नैव यज्ञेय ह्येतीति ॥ १॥ तुरुतवोग्निमब्रवन् आवयंत्वामस्मासु तज्जामोभुनोव
वेषुषज्ञे नागमुविदः इति सः एवो ग्निर्बुध्नानक्तः समिधोः अग्नेतन्नपद
ग्नः इडो अग्ने बहिरस्ते स्वाहाग्निमित्या नक्तो हवैतस्यां पुण्यत्त्या यां तवति या
मस्य समानोब्रु वाणः करोत्यग्निमुतेहवाः अस्माः अग्निमुतस्तव उषधोः

ह०
१२०

त
न

पवंतीदरि सुर्वेभ्यः वमेतुमस्मि मृउश्चानकंवेदागतदाहः। सुदुमान्प्रयाजनावा
हयंत्यथकुस्मादेनान्प्रथमान्पजंतीत्यनुमानेनान्प्रथवाकल्पयन्प्रथमान्वा
कंजा मेत्पुत्रवत्कुस्मादुत्तमानावाहयंतिप्रथमान्पजंतीति॥ वउथेनैवैप्रयाजे
नदेवाः। षडमाहुस्तं पंचमेनसमस्तं। पयन्नाथषडदः। ऊर्ध्वमसहस्रितं षडस्य
स्वर्गमेवतेनलोकसिमास्तुवता॥१०॥ हेस्वांनो कंशतः। असुररहसेन्यऽत्रा

१२०

संगादिन्यांचकुस्तेमिंशुरसादकुर्वतरहोहणैरहसामपहंतारमग्निंमध्यतोक्
र्वतरहोहणैरहसामपहंतारमग्निं पश्चादकुर्वतरहोहणैरहसामपहंता
र॥११॥ सख्येनाल्लरस्तात्। असुररहसोन्यासिसंहनन्निरेवतान्पुपाह
त्रहोहारहसामपहंतादिमध्यतः। आसिसंहनन्निरेवतान्पुपाहत्रहो
हारहसामपहंतादिपश्चादसिसंहनन्निरेवतान्पुपाहत्रहोहारहसामप

ह-
१२२

नविष्णुसीतितावैभुरव्याऽप्रातयस्तथाहैवस्यात्॥६॥ बुदिमध्यतोषदुस्मानु
 व्याहरेत्तत्प्रतिब्रूयादप्रजाऽअप्युनेविष्णुसीतिप्रजावैपशवेमध्यंतथाहै
 वस्यात्॥७॥ युद्यंततोषदुस्मानुव्याहरेत्तत्प्रतिब्रूयादप्रतिष्ठितोदुष्टिद्वि
 प्रमुंलोकमेव्यसीतितथाहैवस्यात्तस्मादुहनानुव्याहारीवस्यादुत्तरेवंप्रतिप्रा
 वति॥८॥ संवत्सरेहैवैप्रयाजैर्जुषंजपतिमहत्वेवैनंजवतिबोस्महुराणिबुद

१२२

१२२

किं हि स तैर्है कुर्याच्चानंतरतो नव्यवविद्याद्यथायथास्मते नवंतितस्य वसंतऽ
 एव हर्षहेमंतौ हारंतवोऽएतद्वसंवत्सरेस्वर्गलोकं प्रपद्यते सर्व्वे संवत्सर
 सर्व्वे वाऽअदृश्यं मेतेनोहस्याहम्यदिसुत्ततं नवत्यहो यो लोकः॥१॥ एतदाहुः॥
 किंदेवत्यान्याज्यानीतिप्राजापत्यानीतिहब्रूयादनिरुक्तेवैप्रजापतिरनिरुक्तान्या
 ज्यानितानि हैतानिषडमानदेवत्यान्पेवव्युऽमानोत्येवस्वयदेप्रजापतिरेते

मधुकाशलिङ्गस्तन्यतेतं ज्ञनयंति ॥ २० ॥ मः आऽपस्योपस्त्रीर्यद्विहिविवोवदायाथ
 परिष्ठादाऽपस्यानिघारयति सैव आह न मिश्राद्धतिर्ह्यते प्रज्ञमानेन न ह वैवत
 मिश्राद्धयेषु दिहवाः अपिदूरे सन्त्युज्जतेषु द्यति केषु शौहवांते सतः इष्टे स्यादे
 वृहैवैवुं विदुषः इष्टं न वतियुद्धा पिबद्विवपापं करोति नो ह वैवद्विद्वो यज्ञा ॥ २३ ॥
 इवतिष्ठ एवमेतद्देद ॥ २१ ॥ ब्राह्मणो दीक्षुर्यः प्रपाठकः समामना कंडिका ॥ २२ ॥

यज्ञेन वै देवाः ॥ इमां जितं जिग्मुष्येवामियं जितं स्मिहेतुः कथं न इदं मनुष्यैरनन्ता
 रो ह्ये स्यादिति ते यज्ञस्य रसंधीत्वा यथामुधुमधु यतो निर्दयेषु धिदुष्यं जंयु
 प्रेनयोपयित्वा तिरा न वन्तु ययदेनेनापोपयंस्तस्माद्दूषोनाम तद्देहं रुषीणा
 मनुश्रुतमासीत् ॥ १ ॥ यज्ञेन ह वै देवा इमां जितं जिग्मुष्येवामियं जितं स्मिहेतुः क
 थं न इदं मनुष्यैरनन्तारो ह्ये स्यादिति ते यज्ञस्य रसंधीत्वा यथामुधुमधु यतो

निर्दुयैयुर्विदुःस्य जं सुपेन योपयित्वुतिरोतवन्नितितमन्वेष्टुं दधिरा ॥ २ ॥ तेर्द्धतः
आम्यंतश्चेरु ॥ प्रमेणाहस्यवैतद्देवाजयंति प्रदेवांजुष्यमासुर्षयश्च ते न्योदेवावै
व प्र^३यवयं च कुस्वयं वैव दधिरैततदेष्यामोयतो देवाः स्वांलोकं धिस्मा^३
वतेति किंप्रोवते किंप्रोवतः इति चेत्तु रोडाशमेव कर्म नृत्वा संप्रति ते ह ॥ १२४ ॥
सर्वे एव मे निरेयवैयज्ञः इति ॥ ते होतुः ॥ अग्निं याति ध्रुवसुखैति श्रेष्ठं प्रापति

धेति सस्सं पैवा गृयेति श्रेति तत्तत्संस्थाव्यतयेवाः अस्त्वा दित्ति मग्नवेव प्रमिगुह्य
सर्वं इतमज्जह्वरा इति हि देवानां तत्तत् एनोयज्ञः प्रायेव तत्तत्तु सज्जततम तन्व
तस्मै प्रपरोवरं यज्ञो नृत्वा तैपितैव सुत्राय ज्ञानवारिणे ॥ १ ॥ सवाः एन्यस्तु रोडा
प्रापत्वा यः एनो यज्ञं प्रायेयत्तस्मात्तु रोडा यः सुरोडाशो हवैनामैतद्युः सुरोडा
रा इति सुः एव ॥ ३ ॥ न यत्रा युतः ॥ अथेतयोः कपालः सुरोडाशो नवति ॥ ५ ॥ सनु

ह०
१२५

पोसीमासु हविः। नामावास्पमग्नीषोमस्यः एव पोसीमासु हविः सान्तायुमा
 भावास्पमग्नीषोमस्यः एव पोसीमासु हविः सान्तायुमा
 सस्यक्रियुतः एव पोसीमासु हविः सान्तायुमा
 धावेत्। इष्ट्यामाया ज्येते तये वृषा ज्येदात्मा मावाः एतमृषये जुहवुः सुः एव
 कामः समाधृत्यत्कामो हवाः एते नयः नयः ज्येते सोऽमेव कामः समुधृत्यत्कामो

वैकुण्ठे वदेवतायै हविर्गच्छते गौवैतस्यै जुह्वत्पत्ताः उवेदोऽस्यै
 देवतायाः अदिशेत्तस्मादग्नयः एवाः॥ अग्निर्देवताः देवताः अग्निर्देवताः
 वतान्ये जुह्वति वदुयाः सृष्टिदेवताः उयधावेदेवंतस्मादग्नयः एवाः॥ शतं ५००।
 अग्निर्देवानां महातमां यवाः अद्वातमां मुन्येत तमुपधावेत्तस्मादग्नयः एवाः॥
 अग्निर्देवानां मृदु हृदयतमः। यवैर्मृदु हृदयतमं मुन्येत तमुपधावेत्तस्मादग्नयः

सुवा॥॥॥ अग्निर्वैदेवानांनेदिष्टायैनेदिष्टमुपसर्त्तव्यानांमुन्येतत्तमुपधावेतुस्मा
 दस्तुपऽएव॥॥॥ सयदीष्टिबुद्धिति॥ समदशसामिर्धनीरनुब्रूयादुपाऽस्तुदेवतांपज
 तितदीष्टिरूपंमृद्वन्त्येयाऽस्तुवृत्तिस्त्यातांघ्रात्रेघ्रावाऽपनागौघिराजौसंयज्ये॥
 २॥ ब्राह्मणं॥ त्वष्टुहवैष्टुत्रः॥ त्रिशीर्षोऽडस्तु॥ आस्तुस्पत्राणैवमुखान्यास्तुस्तु १२६
 घृदेवैरुपऽआस्तुस्मादिष्टरूपोनामा॥॥ तस्मसोमयानमेवैकंमुष्टंखमसा

सुरापाणामेकमन्यस्माऽअशनायैकं तमिंद्रोदिदेयतुस्ततानिशोषीणिप्रविष्टेदा
 २॥ सयसोमयानमासा॥ ततःकपिंजनःसमन्वत्तस्मास्तुवर्जकऽइववर्जकुरिवहि
 सोमोराजा॥३॥ अथयसुरापाणामासा॥ ततःकलविकंःसमन्वत्तस्मास्तोतिमा
 द्यकऽइववदत्यतिमाद्यंनिवहिसुरापीबुदति॥४॥ अथयदन्यस्माऽअशन्यासा
 ततःक्षेत्रिःसमन्वत्तस्मास्तुविष्टरूपतमऽइवसंत्येवदत्तकोकाऽइवत्येनाधु

स्तेकाऽइवत्वत्पसेध्रुतिताऽएवस्त्वमिवहिसतेनाशनमावपत्तपसत्वष्टा
कुकोधाकुविन्नेष्ट्रमवध्रदितिसोपेद्रमेवसोममाद्रेसयथायऽसोमः
प्रसुतऽएवमुपेद्रऽएवासो॥६॥इंद्रोहवाऽइंद्रोवक्रोऽइंद्रवैमासोमादतर्क्योतिस
यथावृत्तीयानवृत्तीयसऽएवमुपेद्रऽएवयोद्रोणकलशेयुक्तऽआसतंतदस्य १२७
वकारसहेनंतिदिऽससोस्मद्विश्रंडेवप्राणोऽन्योदुद्रावमुखवहैवास्थनदुद्राव

यसर्वेन्योन्येन्यःप्राणोन्योदवत्तदसौत्रामणीतीष्टिस्तस्यांतद्व्याप्यतेसुधे
नंदेवाऽअतिव्यपन॥७॥सत्वष्टाकुकोधाकुविन्नेनुपहृतऽसोममुत्वेहदिति
मुखयमेवयुक्तवेरसंक्केसंघोद्रोणकलशेयुक्तऽपगिरिष्टऽआसतंतुवर्त्तयांब ५
कारेद्रुशत्रुर्द्धेस्वेतिसोप्तिमेवप्राप्यसंवत्तवांतरेवसंवत्तवेत्तुमेहकऽआहुऽसोमी
जोमावेवत्तिसंवत्तवत्सर्वोवैद्याऽसर्वेयराऽसर्वमन्त्राद्यऽसुर्वाऽप्रीऽ॥८॥सय

इत्थेमानः समुत्तवत् तस्माद्दृष्टो यदपास्यमानवत् तस्मादहिस्तेन्दुश्च दनायुश्चमा
तेववपुतेववपरिजगृहउस्तस्मादानवः इत्याहुः ॥ १॥ अथ यदब्रवीद्विदुरात्रुर्वेद
स्वतिता तस्मादहैनमिदं एव ज्ञानाथ यदुराश्वदव्यदिदं स्पशत्रुर्वेदस्वतिराश्व
दुहस एवेंद्रमहनिष्यत् ॥ १॥ अथ यदब्रवीद्वेदस्वतिता तस्मादहस्मद्युमात्रमे १२८
वृत्तिर्यत्वेदु ईत इत्युमात्रं प्रहो वेवावरः समुद्रं दध्नुर्वृष्टिः सयावसः सुरा

ससहैवतावदन्तादुः प्रास ॥ १॥ तस्मै हस्मद्दृष्टो देवाः ॥ पुरानमतिहरंति मध्यं
दिने मनुष्याः अपराह्णे पितरः ॥ २॥ सवाः इन्द्रस्तथैव बुधतश्चरन् अग्नीषोमाऽनुप
मंत्रयां वक्रैः ग्रीवो मौद्युवं वै मुमस्तेऽद्युवयोरहमस्मिन् दुवयोरथ किं वनं कुं म
इमं दुस्युं बर्हयथऽनुपमावर्त्तथा मिति ॥ ३॥ तौ हो वक्रः किमावयोस्तः स्यादिति
तान्नामेतु मग्नीषोमीयमेकादशकपालं मुरोऽशानि रवपत् तस्माद्दग्नीषोमीयः

ह
१२५

एकादशकपालः क्षुरोऽक्षुरो नवति ॥ १४ ॥ तावेन मृग्यवृक्षः तावत्सर्वेद्याः प्रेक्षुः
 सुव्रांश्चिद्याः सुव्रंयशः सुव्रमन्नाद्यः सुव्रमिस्त्रिनेष्ट्वं इ एतद नवग्रहदिदमिन्द्रः एषु
 उपासीमास्यबन्धुः सयोहवंधिद्वन्पासीमासेनयुजतः एताहेवप्रियंगुल्ये
 वंयशो नवत्येवमन्नाद्यो नवति ॥ १५ ॥ तद्वेखुलुहतावृत्राः सयुथादृतिर्निष्प्रातः ॥ १२ ॥
 एव संज्ञीनः शिः युथानिधृतेस्तु नृत्वेव संज्ञीनः शिष्यतामिन्द्रो म्मादुद्रा

वहनिष्यनाहः सहेवात्रामानु मेप्रहावीस्त्रिवैतदेतस्यसिपदहंयेवमाकुरुमासु
 यान्नवमिति सवैमेन्नमेधीतितथैलितुं द्वेधान्वतिनत्तस्ययसौ स्पन्पत्तमा सतुं वंदु
 मसंवकाराययदस्यासुर्यमासतेनेमाः प्रजाः खदरेणाविध्यत्तस्मादाहुर्नृः एव
 तर्ह्यन्नादः अस्मीह नृः एतहीतिदहियुदसावाप्त्यतेस्मादेवैतद्वेत्तकादाप्याय
 तेथयदिमाः प्रजाः अशनिमिच्छतेस्माः एवैतद्वेत्तयोदरायबलिहंहरंतिसयौ

वृमेतं त्रुमन्तादं वेदान्तादौ हे वृजवति ॥१७॥ ताऽनु हैता देवताऽऽहुः ॥ याऽइमाऽअ
 ग्रीवाऽमावन्वाङ्गमुरग्रीवोऽमौयुवं वै नो न स्थिन्नताज्ञोऽस्यो यो ब्रीमिदुयुव्योर
 स्मानन्वानजतमिति ॥१८॥ तो हो वज्रः ॥ किमावयोस्ततः स्मादिति युस्यैव स्यैव
 वृतायेह विनिर्घेपास्तुदां पुरस्तादाज्यस्य यजान्ति तितुस्माद्युस्यैव स्यैव देवताऽऽहे
 विनिर्घेपतितुस्तुस्तादाज्यतागावग्रीवोऽमास्यो यजान्ति तन्नुसौ म्यधरेन पशौयु

स्यैव देवतायेह विनिर्घेपानिति युज्वन ॥१९॥ सहाग्निरुवाचामयेव वः सर्वे नो
 जुह्वतुहोहं मय्याजजामीतितस्मादग्नौ सर्वे न्यो देवे न्यो जुह्वन्ति तस्मादाहुः अग्निः
 सद्यदेवताऽइति ॥२०॥ अथ ह सोमऽउवाच ॥ मामेव वः सर्वे न्यो जुह्वतुहोहं मय्या
 जजामीतितस्मात्सोमऽसर्वे न्यो देवे न्यो जुह्वन्ति तस्मादाहुः सोमः सर्वो देवताऽइति
 २१॥ अथ यद्विद्रे सर्वे देवास्तस्थानाः तस्मादाहुः रिद्रः सर्वदेवताऽइन्द्रोऽस्य देवाऽइ

त्यत इवैव देवास्त्रैव देवत्याः अनवंसयो हेवमेतद्देवश्चाहेवस्थानाः श्रेष्ठो तवति
२२॥ इत्येवः इदं नृतीयमस्ति। आर्द्धं वैवशुष्कं च यक्षुष्कं तदामेयं यदा तं सौम्यं
मय्यदिदं ह्यमेवाय विमेतावन्नियतः इत्यग्नीषोमयो रेवा ज्यनागावग्नीषोमयो
रूपाः इत्युयाजो ग्नीषोमयोः पुरोडाशो यदुतः एकमेतैव ददः सवीमाप्नोत्युय १३१
विमेतावन्नियतः इत्यग्नीषोमयो हेवतावती विनृतिस्तानिः २३॥ सूर्यः एव

प्रियाः विंदुमाः सौम्यो हेवामेयः इरात्रिः सौम्याय एवाप्रयति ईमासः सुः आ
प्रियो यो पक्षीयते सौम्यः ॥ २४ ॥ आज्यनागा न्यामेवाः सूर्या विंदुमसावाप्नोति युया
जो नैवा हेरात्रेः आप्नोति पुरोडाशे नैवा ईमासावाप्नोति एवैकः आर्द्धः
२५॥ नृदुहो वावाः सूरिः आज्यनागा न्यामेवातो यतमेवायतमेवा इः आप्नोत्युय
पाहेः युयाजो नैवा लभ्यते मेवा इः आप्नोति पुरोडाशे नैवा लोभ्यते मेवायतमेवा इः

यतमेवा

आप्नोति सुखं मया प्राप्तमसंख्यं जितं सर्वं एतत्तु हे नानि सर्वं एतद्विषयं तन्नाशय ह
नानि एतितस्माद्वा एतत्तन्निमित्तं इति ॥ २५ ॥ तदाङ्गं विमिदं जामि त्रिभुवने ग्रीयो मयोरेवा
उपस्थान् ग्रीयो मयोः पुरोडाशस्य यदनंतर्हितं तेन जामीत्यनेन हत्वे वा जाम्या उपस्थान्
पुरोडाशस्य तन्तदन्यद्विक्तरमन्यद्विक्तरं न वत्पुनर्मनूय जुषाणे न यजस्य
मनूयञ्ची यजति तदन्यद्विक्तरमन्यद्विक्तरं न वत्पुनर्नेन हत्वे वा जाम्या उपस्थान्

१३२

यजुःसुक्तेः सुरेन्द्रास्य सयुद्धपाठित्वाद्याय तर्हि कथं तस्मात्तस्मानुद्भूतमनु
वाक्यमन्वाहन्वाग्यनुद्भूतान्निप्रजापतिः ॥ २० ॥ एतेन वैदेवाः ॥ उपाधिस्यजेन
प्रथमसुराणामुवाच यत्तत्सुपस्यैव ज्ञेयं ब्रह्मद्वारेणाघ्नं स्तथोऽएवैव एते
नोपाधिस्यजेन पाप्मानं द्वियं तन्नाटव्यमुपस्यैव ज्ञेयं ब्रह्मद्वारेणाहंति
तस्मादुपाधिस्यजातं यजति ॥ २१ ॥ सवाऽस्त्यमनूयमुपाशेन यजति तदन्वि

माऽऽन्यतरतोदंताः प्रजाः प्रजायतेऽस्मिन् हि दंतोऽन्यतरतो ह्येतदस्मिन् करोति ॥
 २२ ॥ अथ ब्रह्मन् यच्च ब्रह्म जति तदन्विमाऽऽनयतोदंताः प्रजाः प्रजायतेऽस्मिन् हि दंतोऽन्यतरतो ह्येतदस्मिन् करोति ॥
 २३ ॥ अथ ब्रह्मन् यच्च ब्रह्म जति तदन्विमाऽऽनयतोदंताः प्रजाः प्रजायतेऽस्मिन् हि दंतोऽन्यतरतो ह्येतदस्मिन् करोति ॥
 २४ ॥ अथ ब्रह्मन् यच्च ब्रह्म जति तदन्विमाऽऽनयतोदंताः प्रजाः प्रजायतेऽस्मिन् हि दंतोऽन्यतरतो ह्येतदस्मिन् करोति ॥
 २५ ॥ अथ ब्रह्मन् यच्च ब्रह्म जति तदन्विमाऽऽनयतोदंताः प्रजाः प्रजायतेऽस्मिन् हि दंतोऽन्यतरतो ह्येतदस्मिन् करोति ॥
 २६ ॥ अथ ब्रह्मन् यच्च ब्रह्म जति तदन्विमाऽऽनयतोदंताः प्रजाः प्रजायतेऽस्मिन् हि दंतोऽन्यतरतो ह्येतदस्मिन् करोति ॥
 २७ ॥ अथ ब्रह्मन् यच्च ब्रह्म जति तदन्विमाऽऽनयतोदंताः प्रजाः प्रजायतेऽस्मिन् हि दंतोऽन्यतरतो ह्येतदस्मिन् करोति ॥
 २८ ॥ अथ ब्रह्मन् यच्च ब्रह्म जति तदन्विमाऽऽनयतोदंताः प्रजाः प्रजायतेऽस्मिन् हि दंतोऽन्यतरतो ह्येतदस्मिन् करोति ॥
 २९ ॥ अथ ब्रह्मन् यच्च ब्रह्म जति तदन्विमाऽऽनयतोदंताः प्रजाः प्रजायतेऽस्मिन् हि दंतोऽन्यतरतो ह्येतदस्मिन् करोति ॥
 ३० ॥ अथ ब्रह्मन् यच्च ब्रह्म जति तदन्विमाऽऽनयतोदंताः प्रजाः प्रजायतेऽस्मिन् हि दंतोऽन्यतरतो ह्येतदस्मिन् करोति ॥

रमसुबे विना त्याज्यति विः प्रतर्ह्वमेव ॥ ३१ ॥ स वै संप्र
 यो यो पवसेत संप्रति वृत्रं हनानि संप्रति द्विषं नन्त्रा वृष्यं हनानीति ॥ ३२ ॥ स वै
 उत्तरा मेवापवसेत् स मित्रं वा एव नृमि तैयः संप्रमुपवसत्यनृद्वै संक्रांत
 यो र्वदी तरो वेत्तरमति नृवा तौ तरो वेत्तरमथ ॥ ३३ ॥ उत्तरमुपवसति वृष्यं पुरां व
 मा वृत्रं संपिबिष्यत् प्रत्यानृत्तमानं सोऽन्यतो ध्यात्येव स्यादेवं तद्यत् उत्तरमुप

६०
१३४

वृसति १३॥ मवैसंप्रत्येवोपवसेत मया वाऽप्रनृस्य हर्तुः संपिडिष्यादेवंतद्यः
 उत्तरामुपवृसति सोऽनृस्यैव जलानुवृत्तानृस्योपावसाया नवतिस्मादुसंप्र
 त्येवोपवसेत् ॥ १४॥ प्रजापतेर्हवै प्रजाः ससृजानृस्य पृथ्वीं द्विस्रस्रः स्रुः सवेसं
 च सरणव प्रजापतिस्तस्येतानि पृथीण्य हेरात्रयोः संधापौ सीमासीवामावा
 स्यावर्तु मुरवानि ॥ १५॥ स द्विस्रस्रैः पृथ्वीनिः नृशशावसुहृत्तुमेतैर्विषं जैर्देवः

पि ३

१३४

अतिव्यज्यन्त गृहित्रेण वातेरात्रयोः संधीतं पृथ्वीति वज्रं स्रस्रमदधुः पौर्णमासेन
 त्रैवामावासेन वपौ सीमासीवामावासावत पृथ्वीति वज्रं स्रस्रमदधुया उ
 म्मस्यैरेव लु मुरवानित पृथ्वीति वज्रं स्रस्रमदधुः ॥ १६॥ ससृहिहितैः पृथ्वीतिः ॥ ३
 दमन्नाद्यममृत्तस्रैर्वादिदं प्रजापतेरनृद्यः सयोहवंधिद्रांसंप्रमुपवृसति
 संप्रति हेव प्रजापतेः पृथ्वीति वज्रं स्रस्रमदधुति हेनं प्रजापतिः सः एवमवान्तादौ च वति

एवं विद्वांसं प्रत्युपवसति तस्मादुसंप्रत्येवोपवसेत् ॥ १३॥ बहुषीहवाऽएतेषु
 स्वयदात्मनागोऽतस्मात्पुरस्ताद्धेति पुरस्ताद्धेति पुरस्ताद्धेति पुरस्ताद्धेति पुरस्ताद्धेति
 दधाति तस्मादिमे पुरस्ताद्धेति ॥ १३॥ न तत्राहं पुरस्ताद्धेति ॥ अपतेयमात्मनागोऽ
 दिति दिशिणाहं पुरस्ताद्धेति ॥ अपतेयमात्मनागोऽदिति दिशिणाहं पुरस्ताद्धेति ॥
 तदा विज्ञानमिव ह्यहं विद्वाऽआत्मस्य स्य स्य देवपुरस्ताद्धेति ॥ १३॥

रस्ताद्धेति बहुषीहवाऽएतेषु स्वयदात्मनागोऽतस्मात्पुरस्ताद्धेति पुरस्ताद्धेति पुरस्ताद्धेति पुरस्ताद्धेति
 वसमृद्धाऽआहुतयः ॥ १३॥ अपतेयमात्मनागोऽदिति दिशिणाहं पुरस्ताद्धेति ॥ अपतेयमात्मनागोऽ
 त्पनस्ति वै बहुषीहवाऽआहुतयः ॥ १३॥ अपतेयमात्मनागोऽदिति दिशिणाहं पुरस्ताद्धेति ॥ अपतेयमात्मनागोऽ
 तेवाऽएतोऽस्मात्पुनर्योरेकस्मिन् यत्तु कुतस्तदाग्नेयं यत्तु कुतस्तदाग्नेयं यत्तु कुतस्तदाग्नेयं यत्तु कुतस्तदाग्नेयं
 तस्याय देवसंस्तदाग्नेयं यत्तु कुतस्तदाग्नेयं यत्तु कुतस्तदाग्नेयं यत्तु कुतस्तदाग्नेयं यत्तु कुतस्तदाग्नेयं

हिवीदमाणस्यादिणी नक्तसुधमिव ह्यायेयं बदेवस्वपितित्त्योम्पस्सुमाई इव
 हि सुधुधुयोदिणी नक्तः आर्दे इव हि सोमः आर्त्तस्य हेतुः अस्मिन्नेवेव सुभा
 जयति स्वर्गसुखिलोके संनवतिः एवमेतौ वलुबीः अपनगो ब्रह्मवा
 ह्मणाः ॥ इन्द्रो ह्यत्र दृष्टाय ब्रह्म प्रजहार सो बलायान्मन्यमानो नस्तवाति वक्षिष्यन्ति ॥ १३६
 नयां वक्त्रे सपराः परावतो जगाम देवा ह वै धिदां बक्रुर्हतो ब्रह्मत्रायेन्द्रो न्यलेष्टेति ॥

तमन्वेष्टुं दध्निरे अग्निर्देवतानां हिरण्यस्तपः शुवाणां हृहती छंदसां तमग्निरनु
 विवेदते नैतर्हिराग्निर्देवतासु वै देवानां ब्रह्मर्षी रोहोत्यां ॥ २ ॥ ते देवाः अब्रु
 वन् अस्मावैनोद्य ब्रह्मर्षे सति बानः प्रावासी दितिताम्या मेतद्यथा ज्ञातिभ्यां वा स
 खिभ्यां वा सहागताभ्यां समानमोदनं प्रवेदं यत्तदहं मानुषं हविर्देवानामेवमा
 न्यामेतस्मान्नेह विनिर्वापयन्तैराग्रं द्वादशकपालं पुरोडाशं तस्मादेन्द्रोऽप्रादु

दशकपालः पुरो दशो न्वति ३ सः इन्द्रो ब्रवीत् ॥ अत्र यैष्ट्या यज्ञं प्राहरंत द्वा स्म
 यस्तु तशः इवास्मिन् वै मे दधि नोति मृन्मा धिन वत मे कुरुते तितथेति देवाः अक्र
 वन् ॥ ४ ॥ तिते देवाः अक्रवन् नवा इमं मन्यसो मा हि नु या सोम मे वास्मे स नरा मु
 तितस्मे सोमः सम नरनेय वै सोमो राजा देवानामुन्ने अ ब्रवीत् ॥ ५ ॥ एता १३७
 रित्त्रिंशत् पुरस्तात् पश्चाद् दृशेत् दिमं लोकमागच्छति ॥ इहा द्यौषधीश्च प्रविराजति

स वै देवानां ब्रह्मन्तः स्थेवां तद्युद्धः एता रित्त्रिंशत् हिमा ब्रह्म स तितस्मादमावास्या
 नाम ॥ ५ ॥ तं गो निरनु विष्वाप्य सम नर नृष देव धीरांस्तदो य धित्या यदपो पिबं
 स्तद इह स्ते मे वः सं नृत्वा त्वयती व्री लप्यतु मस्मै प्रायच्छता हौ सो ब्रवीत् ॥ ६ ॥ धिनो त्वे
 व मे दन्ते वतु मयि प्रयते भुये दं मयि प्रयाते तथोपजानति तितः मृते ने वा प्रप
 न् ॥ ७ ॥ तद्वा एतत् ॥ समान् मे व सत्यः एव स हि द्र स्ये व स भुं नो ने वा वल ते यद

ह
१३८

अथोदिनोतिमेतितस्मादध्यययदेनष्टेनैवाग्रयंस्तस्मात्कृतं॥६॥ अर्द्धप्रपातकः स्वः
दिकार्द्धसम्यथाऽसुरायायेताएवमाप्सस्तपपाप्मानंहरिमाणामहतैषुऽउ
आमावास्त्यस्यबंधुःसमोहैवंविद्धांसन्त्यत्येवहेवप्रजयापुत्तिरायायेतोपपा
प्मानंहतेतस्माद्वैसन्त्येय॥६॥ तदाहुः॥ नसोमयाजीसन्त्येयोमाहुतिर्वैऽएणा
सानवरुद्वासोमयाजिनस्तस्मान्तसोमयाजीसन्त्येयदिति॥१०॥ तदुसमेव नयेत॥

३८

नन्वत्रांतरेण्युक्रमसोमेननुमाषाज्यस्ताथमऽएतदाप्यायनंसेनरिष्ययेत्य
अथोदितिनवेमेदधिनातिष्ण्माधिनवत्तमेकुरुतेतितस्माऽएतदाप्यायनंसे
मभरंस्तस्मादप्यसोमयाजीसमेवनयेत॥१०॥ अर्वात्रघ्नवैषोसोमासोऽद्रोस्येते
नव्वत्रमहन्त्येतदेववृत्रहृत्यंयदामावस्यंष्ट्रहृत्स्माऽएतदाद्युषऽआप्याय
नमकुर्वन्॥१२॥ तद्वाऽएतदेववृत्रघ्नवैषोसोमासमथेषुएववृत्रोयवृद्धमाः

१३२

सद्यत्रैव एतादृशत्रिंशदुरस्तान्तपश्चाद्दृष्टेनमेतेनसर्वहंतिनास्पकिर्वै
 रिगिनष्टिसर्वहवैपाप्मानहंतिनपाप्मानकिंवनपरिशिन्ष्टियुःस्यमेतद्देव
 तद्देवैहृष्टोपवसंति। श्रानादेतेत्यदोदेवदेवानामविहीणामन्तनवत्पृथग्यावयुनि
 तः उपप्रदास्यामः इति तद्विसृष्टं ददौ। एतद्विस्मिन्तनेयापरमन्तमा
 ष्टितिसहबद्धन्तः एवन्वत्सोमयाज्ञोद्धीरयाज्यदोहवसोमोराज्ञानवत्ता।

१३१

अथयथैवधराकेवलीरोषधोरश्रुतिकेवलीरपःपिबंतिताः केवलमेवपयोऽदुहन्
 एवंतदेवैवसोमोराज्ञादेवानामन्तयज्ञेइमाः सद्यत्रैव एतादृशत्रिंशदुरस्तान्तपश्चा
 दृष्टेनमेतेनसर्वहंतिनास्पकिर्वै
 रिगिनष्टिसर्वहवैपाप्मानहंतिनपाप्मानकिंवनपरिशिन्ष्टियुःस्यमेतद्देव
 तद्देवैहृष्टोपवसंति। श्रानादेतेत्यदोदेवदेवानामविहीणामन्तनवत्पृथग्यावयुनि
 तः उपप्रदास्यामः इति तद्विसृष्टं ददौ। एतद्विस्मिन्तनेयापरमन्तमा
 ष्टितिसहबद्धन्तः एवन्वत्सोमयाज्ञोद्धीरयाज्यदोहवसोमोराज्ञानवत्ता।

सप्तममुष्मिलोके सुतसंयः एवमेतद्देवाः ॥ तद्वाऽएतद्देवाः त्रिदेवस्येन्ताद्यप्रय
 तितुदिमं लोकमागच्छतितदेवाः प्रकामयंतकथंनुनइदंयुनरागच्छकथंनुनइदं
 पूरागेवनपूराशेदितितद्यः एवसंनयंतितिश्वाशंसितऽएतएवनाः सनृत्यप्रदा
 स्पेतीत्याहवाः अस्मिन्वायनिष्वाश्वाशंसितेयः एवमेतद्देवोवैयरमंतागच्छ
 तितस्मिन्ताशंसितोऽ॥ तद्वाऽएयः एवेंद्रः ॥ यः एवतपत्यथेयः एववृत्राय इन्द्रमः

सोऽस्येवन्ताहव्यऽनेवतस्माद्यपिपुरात्रिदूरमिवोदितोथैनताऽरात्रिमुपेवंया
 प्रवते सोऽस्यव्यात्रमापद्यते ॥ गतंप्रसिबोदेति ॥ सनृपुरस्तात्तपद्याहृदशंप्रसते
 हवैद्विषांताहव्यमयमेवास्ति नस्पसपत्रासंतीत्याहुर्वैऽएवमेतद्देवाः ॥ १॥ तंनि
 इयिनिरस्पतिः ॥ स एवधातः पद्याहृदशंप्रसपुनराप्यायतेसऽएतस्यैवान्ताद्यायमु
 नराप्यायतेषदहवाऽअस्पद्विषांताहव्योर्ध्वेणज्यावाकेनविहासंतवत्येतस्यैव

नाद्यायधुनः संतवतियः एवमेतद्देद ॥ २० ॥ तद्देवमेहं द्रायेतिकुर्वीता इन्द्रो वाऽथ
 घुरावृत्रस्य बध्नादथ वृत्रं हत्वा यथा महाराजो विजि ^त न एवमेहं द्रा नवत्स्मा
 नमेहं द्रायेति हिं द्रायेत्येव कुर्वीदित्वाः एतद्देवमेहं द्रा वृत्रस्य बध्नादि द्रा वृत्रं जघ्नीवा
 त्स्मा हिं द्रायेत्येव कुर्वीत ॥ २१ ॥ ब्राह्मणं ॥ ३ ॥ षष्ठोऽध्यायः ॥ सवैपसी शारव्या वसू
 नपा करोति तद्यस्य शारव्या वसू नपा करोति यत्र वै गायत्री सोममच्छापतत्तदस्याः

प आहुरेत्याः अपादस्तात्याय तर्पणं प्रविच्छेद गायत्र्यै वा सोमस्यैराज्ञस्तत्पतित्वा पुरी वा
 तवत्स्मात्पत्नीनाम तद्यदेवात्र सोमस्य तत्तं तदिहाप्यसदिति तस्मात्पत्नी शारव
 या वसू नपा करोति यतामा छिनत्ति इत्येवोर्द्ध्वेति वृक्षे तदा हवदा हेयेत्तर
 ज्ज्वेतियो वृष्टा इर्गसो जायते तस्मै तदाह ॥ २१ ॥ अथ मध्वन्निर्वसं समवाहति प्र
 वसू शारव्या पश्यति वायु कुरुत्ययं वै वायु यो यं पूर्वत एष वाऽइदं सर्वं प्रप्या

पयति यदि देवि त्वयैष वा एतासां प्रप्यापयिता तस्मादाहवायवस्तु पायवस्तु
 सुहेकः आडम्पहि द्वितीयं कर्त्ता तत्तदुत्थानं नृपात् ॥ ३ ॥ अथमात्रेणामेकादेशाख
 योपसृशति वस्त्रेन व्याकृत्य देवो वाः सविता प्राप्येति सविता वै देवानां प्रसविता
 सवित्र प्रसृता यज्ञसंभारं नितितस्मादाह देवो वाः सविता प्राप्येति ॥ ४ ॥ अथ
 तस्मात्प्रसृता इति यज्ञो वै प्रसृतमं कुर्ममया प्रहितस्मादाह प्रसृतमायवस्तु ममां ॥ ५ ॥

इति ॥ ५ ॥ आप्यायधमध्याऽइन्द्राय नमामिति तद्युक्त्वा हो देव तस्यैह विरेहं नृदिशत्ये
 नमेवैतद्देवता प्राप्ता दिशति यदाह आप्यायधमध्याऽइन्द्राय नमामिति ॥ ६ ॥ प्रजावती
 रनमावाऽअयस्ताऽइति नाना तिरुहितमिवास्तिमावस्तेन इन्द्राय नमामि ॥ ७ ॥ इन्द्राय नमामि
 तिमवोनाष्टारुताऽसीशतेत्येवैतदाह भवाऽअस्मिन् गोप्यतोऽस्यातव द्वाहित्यनयन
 मितेषास्मिन्पुजमाने बद्धः स्यातेत्येवैतदाह ॥ ८ ॥ अथाहवोऽप्यागारस्य वाधुरस्ताव
 नी १ ॥

हं
१४३

गार्हपत्यागारस्यवाशारखामुपगृह्णति यजमानस्य पशून्त्याहति तद्भूय एवैतद्भूज
मानस्य पशून्परिददाति पुष्टये ॥ ८ ॥ तस्यां पवित्रं करोति वसोः पवित्रं मसीति यज्ञो दे
वसुस्तस्मादाह वसोः पवित्रं मसीति ॥ ९ ॥ अथ यजमाने तारि मग्निहोत्रं जुहोति आ
दिष्टं वा एतदेव तार्येह विभवेति यत्पुनः संकल्प्य सानुङ्कपाद्युथान्यस्यै देवतायेह
विगृह्णन्तं तदन्यस्य जुङ्कपादेवं तस्माद्यजमाने तारि मग्निहोत्रं जुहोति जुह्वत्य

१४३

२५१

ग्निहोत्रमुपलक्ष्यो नवत्यथा होपसृष्टं जुहोति यदा प्राहोपसृष्टेति ॥ १० ॥ अ
थारखामादतोद्यौरसिष्टं शिवसीत्युपलक्ष्यैवेनामेतन्महयत्येव्यदाह्यौरसिष्टं शि
वसीति मतं रिद्धं नो धर्म्मोऽस्ति यज्ञमेवैतत्करोति यथा धर्म्मं प्रहंया देवं प्रवृणक्ति
द्विष्टं धाऽअसि परमेण धाम्ना दृढं हस्वमा किरिति दृढं हत्यैवेनामेतद्विष्टं तां करो
ति माते यज्ञपतिर्होतीति यजमानो वै यज्ञपतिस्तद्भूजमानायैवेतद्वक्तव्यमाश्रय

६०
१६४

त२

स्तो॥१॥ अथ पवित्रं निदधाति तद्वै प्राङ्निदध्यात्पृथ्विर्देवानां दिगथोऽनुदगुदीवीहि
मनुष्याणां दिगयं वै पवित्रं यो यं पवते सो यमिमां ह्येकां सिर्वेदु पवते तस्मादुदङ्निद
ध्यात्पृथ्वी तद्यथैवादः सोमं देराजानं पवित्रेण संपावयंत्येवमेवैतस्य पावयंत्युदी
वी नदशं वै पवित्रं नयति येन तस्मां देराजानं संपावयंतितस्मादुदङ्निदध्यात्पृथ्वी ॥३॥ १६४
तन्निदधाति ह्यसोः पवित्रमसीति यज्ञो वै ब्रह्म सुस्तस्मादाह ब्रह्मसोः पवित्रमसीति शत

अथ स हस्वधारमित्युपलौत्येन देतुर्माह स हस्वधारमिति
॥४॥ अथ वाच्यमो नवति आतिस्त्रणां दोषो ब्रह्मो विदुषो यज्ञं तनवा इति ॥५॥
तदानीयमानमन्ति मंत्रयतो देवस्वस्वविता पुनातु ब्रह्मसोः पवित्रेण शतधारैण सुवे
त्तिद्यथैवादः सोमं देराजानं पवित्रेण संपावयंत्येवमेवैतस्य पावयंति ॥६॥ अथाह
कामधुह इति अथ मिति सावित्राय रित्यथ द्वितीयां छानिका मधुहः इत्यमरमिति

सावित्र्यकर्मत्वेयदृतीयांष्टुक्तिकामधुहः इत्यमरमिति सावित्र्यायाः इति नद्याष्टु
 तिघ्नीषीष्येवास्वेतद्वधातितिस्रोदेग्धिन्त्रयोवाऽइमेनोकाऽएत्युवेनदेतद्वोकेन्य
 संनरत्पृथक्कामंघदति ॥ १० ॥ अथोत्तमांदोहयित्वायनदोहयतिपात्रेणातस्मिन्नुदसो
 क्रमानीयपत्न्यंयप्रत्यानयतिषदन्नपूयसोहयित्वादिहाप्यसोदितिरसस्योवैवसुसंघे १४५
 त्वायेदं हि यदाद्युत्पद्योयधयो जायंरु उषधाङ्गुष्ठाप्यपीतातृणयसरसः संन

वतितस्मादुरसस्योवैवसुसंघेत्वायतदुदस्पातनक्तितात्रीकरोत्युवेनदेतत्तस्मादुहा
 स्यातनक्ति ॥ ११ ॥ संप्रातनक्ति इदं स्पृत्वा नागोऽसोमेनातनक्षीतिद्यथेवादोदेव
 तायेहविर्गृह्णन्नादिरत्येवमेवेतदेवतायाऽआदिशतिषदाहेदं स्पृत्वा नागमिति सु
 मेनातनक्षीतिस्वदयत्युवेनदेतदेवेत्य ॥ १२ ॥ अथोदक्वतोत्तानेनपात्रेणापि
 दधतिानेदेनदुपमिश्रान्ताश्चरुर्होस्पवमृशानितिघ्नोवाऽप्रापस्तद्धोत्रेण

वेत्तात्प्रास्तास्मिन्तोपहन्तिस्मादुक्त्वतो नानेन पात्रेणापि दधाति ॥ २० ॥ सोऽपि
 धाति विस्मोहव्युद्भूतिरिति यज्ञो वै विस्मोहस्तथा यैवेत्तु विपिददाति गुप्तं तस्मा
 दह विस्मोहव्युद्भूतिरिति ॥ २१ ॥ ब्राह्मणं ॥ ४ ॥ अणो ह वै जायते योऽस्ति स जायमानः
 एकदेवस्य ऽस्य विन्यः पितृभ्यो मनुष्येभ्यः ॥ १ ॥ स यदेवस्य ऽस्य तेन देवस्य ऽस्य
 जायते तद्व्योम्यः एतत्करोति यदेनान्यः स तेन देवस्य ऽस्य तेन देवस्य ऽस्य ॥ २ ॥ अथ यदेवस्य ऽस्य

वीतते न विन्यः ऽस्य जायते तद्व्योम्यः एतत्करोति यदेनान्यः स तेन देवस्य ऽस्य तेन देवस्य ऽस्य
 ॥ ३ ॥ अथ यदेवस्य ऽस्य तेन देवस्य ऽस्य तेन देवस्य ऽस्य तेन देवस्य ऽस्य
 षडसि संक्ता व्योम्यः विन्यः प्रजातवति ॥ ४ ॥ अथ यदेवस्य ऽस्य तेन देवस्य ऽस्य
 णं जायते तद्व्योम्यः एतत्करोति यदेनान्यः स तेन देवस्य ऽस्य तेन देवस्य ऽस्य
 नि सृष्टीणि करोति स तत्करोति स्य सृष्टीमा सृष्टीं जितं ॥ ५ ॥ स येन देवस्य ऽस्य

६०
१६७

मयुजतेयदग्नौ जुहोति तदेनांस्तद्वदयते

एतज्जायते तदेनांस्तद्वदयते तस्मात्प्रक्षिवाग्नौ जुहोति तद्वदानं नाम ॥ ६ ॥ तद्देव
गिरवत्तं नवतिरुदं वाऽअनुवाक्याथ बाह्याथ घृष्टे रथिथ सा देवता वडुथी विस्पेदे ॥ ७ ॥
वता ये हविर्नवत्येव हि देवताऽअवदानान्यथा यत्राऽअवदानानि वा देवताऽअन्या
यत्रान्पतिरिक्ते हतद्वदानं यत्पेव संकुस्माऽवहितद्वद्वेत्तुस्माच्चतुरवत्तं ॥ ८ ॥
भवति ॥ ७ ॥ जुतो वा वत्तमेव नवति पाहो यज्ञः पाहो यज्ञः पवर्तः संवत्सरस्यैव ॥ ८ ॥

पवावत्तस्य संपद्दुहव प्रज्ञया पशुनिर्नवति यस्पैवं छिदुयः पवावत्तं क्रियत एत
द्वेव प्रज्ञातं कौरुपां चानं यच्चतुरवत्तं तस्माच्चतुरवत्तं नवति ॥ ८ ॥ सवैपावन्मातु
मिवैवावद्येत्तमा नुयुह कुयद्यन्महद्वद्येद्वा द्वैतद्यत्तस्य यन्मातुषनेद्वा द्व
अज्ञेय करवाणोति तस्माद्यवन्मात्रमिवैवावद्येत् ॥ ९ ॥ सऽआज्यस्यापस्नायादिरीति
वावोदायाऽपारिष्ठादाज्यस्यानिघारयाति देवाऽआहुती सोमाहुतिरेवान्पाज्या

कृतिरन्मातुतः एवाकेवलीयुसोमाकृतिरथेवाज्याकृतिर्युद्धवियेजोय्ययस्तदु
 जमेवैतत्करोतितस्मादुनयुतः आत्पंनवत्यैतहेतुष्टदेवानांयदपंतकुष्टमेवै
 तदेवेत्यःकरोतितस्मादुनयुतः आत्पंनवति॥१०॥ असौवाऽअनुवाक्यययाज्या
 तेऽउनेयोषेतयोर्मिष्टुनमस्त्रिष्यद्वारऽएवतद्वाऽएषऽएवद्वयद्वारोवुऽएष १४८
 एप्रतिसुऽउद्युतेवामृमधिद्रवत्यस्तंयन्तिमामधिद्रवतिदेततेन वृक्षेमां प्रजा

प्रजापेतेनयोरियंप्रजातिः॥११॥ सोनुवाक्यामनुवायाज्यामनुहृत्यपथाहु
 वद्वरोतिपथाहैपरीत्यघृषायायामधिद्रवतिदेतैऽउनेमुस्ताहृत्वावृषाबय
 द्वारेणाधिद्रवयतिस्मादुसहवैद्यवद्वारेणउड्याहुयद्वतेवा॥१२॥ देवपात्रंवा
 एषयद्वयद्वारः। तद्यथापात्रउहृत्यप्रयच्छेदेवंतद्वययुत्तरावयद्वाराउड्या
 द्यथावोत्सैनिदिग्धंतदमुपास्मादेवंतस्मादुसहवैद्यवद्वारेणउड्याहु

३०
१४१५

अङ्गुत्वा ॥ १३ ॥ रात संख्या ॥ ० ॥ तद्यथा बो नौरतः सिद्धे वा एव तदथ यत्पुत्रा घव
कृत्वा जुहुयाद्यथा बो नौरतः सिद्धं तदमुषा स्यादेवं तं तस्मात्तु संहवैव वृष्यहारे
राज्यं कृया इष्यङ्गुत्वा ॥ १४ ॥ असौ वाऽनुवाक्यं यं वृष्याः सा वै गायत्री यं त्रिष्टुभ
सौ स वै गायत्री मुन्या हतदमृमनुक वनसस्येनुवाक्यं मामनुवाहय हि गायत्री ॥ १५ ॥
अथ त्रिष्टुभ नायति । तदनुवाक्यं नित्यं हि याज्या जुष्याः अथि वृष्यहारे यमाः ॥

१४१५

अथि वृष्यहारे ने सङ्गुत्वा करेति तस्मादि मे संलुङ्गतेऽन्ये रनु संनो गमिमाः सर्वाः प्र
जाः अनु संलुङ्गते ॥ १६ ॥ सवाः अस्वयन्ति वै वा अनुवाक्या मनुब्रूयात् असौ ह्यनुवाक्या
वृहस्पसौ वा हत हि तद्वृष्यं हि प्र एव याज्या वरे ते यं हि यज्या रथं तर हि यं
राथं तर हि तद्वृष्यं हि यति वाऽनुवाक्या प्रयच्छति याज्या तस्मादनुवाक्या
ये रूपं हि वृष्यं हवामहे आगच्छेदं बर्हिः सा देति यं वृष्यति हितया प्रयच्छति मा ज्यया

१५०

तस्याऽप्रगुण्याऽप्रवृत्ताऽप्रवृत्तमानहन्त्राणि सर्वः ॥ १८ ॥ अथ योपरिष्ठा
हन्त्राणां साक्षात्प्राप्त्यादियदि हि यातस्याऽअस्याऽतुपरिष्ठाहन्त्रेणोपभयोऽन
यत्तज्जऽप्राप्येति रिमाप्रजाः ॥ १९ ॥ साहच्येव समृद्धं वाक्यं यस्यैप्रथमात्प्रदा

देवतामतिव्याहुरितिसोऽएव समृद्धा बाज्यायस्याऽउत मात्पदाद्देवतायाऽअधिवषट्क
रतिद्विर्धवे देवतार्थस्तदुनयतः एवैते द्वीर्वापरिगृह्यस्ये देवताये हविर्नेव तितु
स्ये प्रयच्छति ॥२०॥ सर्वे च गितिकरोति चाएव ब्रह्मकारो ब्राह्मेतोरेत एवैतस्त्विति
च हिंसृतवो वै षड्दृष्टे वेत इंतः सिध्यते तदुत योरेतः सित्तमिमाः प्रजाः प्रुनयं
तितस्मादेवं ब्रह्मकारोति ॥२१॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च न ये प्राजापत्याः प्रजापतः

पिबुर्ह्यमुपेयुनेतुवा इमासोयः एवापूर्यतेतदेवाऽनृणां योपदीयते
 मसुराः ॥२२॥ तदेवाऽअकामयंत। कथन्विमपि संवृंती महिषोयमसुराणामिति
 तिष्ठतः ग्राम्यं तश्चेरुसुः एतदेहविर्यं जंदह्युयंदरीरस्यमासौता न्यामयजंतत
 न्यामिष्वेतमुपिसमष्टं जत ॥२३॥ य एषोसुराणामासीत् स देवाऽएतां नृणां ॥५१॥
 परिभ्रुवतेऽअथमासो नवतिमासराः सैवसरः सवैवैसंवसरः सवैवैवत

देवाऽअसुराणां समष्टं जत सवैवैवत सवैवैवत सवैवैवत सवैवैवत सवैवैवत
 सपुत्रानां संवृद्धे सवैवैवत सपुत्रानिर्जति यऽएवमेतद्देव ॥२४॥ सयो देवा
 नामासीत् सयवायुवतहितेन देवायोसुराणां सयवनिहितेनासुराऽअ
 युक्ते ॥२५॥ अथोऽइतरथाङ्का य एष देवानामासीत् सयवानहितेनासुराऽअ
 वतयेसुराणां सयवायुवतहितेन देवाऽसवैवैवत सगारात्रियव्यामासासुम

कः संवत्सरः स्वका हवैनामैतद्युग्मेकः इति ह्युवाच हिवाः अथवा यत्नेतीवाश्रयेनेत
 पादः तत्त्वतितद्याविहोत्रमित्यात्र हते ॥२६॥ ब्राह्मणं ॥ ५ ॥ पंचमः प्रयत्नकः समाप्तः ॥
 हिका ॥ २१ ॥ यज्ञे न्ये देवाः दिवमुपोदकामन्त्राय देवः पशुनामीष्टि सुइहा हीयत
 समाह्वस्यः इत्याहुर्वैस्तेऽहितदहीयता ॥ २॥ सखे न्ये देवा दिवमुपोदकामन्त्रे
 नाऽएवाहुर्वैः श्रामन्त्रे अथ योय देवः पशुनामीष्टि सुइहा हीयत ॥ २ ॥ सः एव हतः ॥

१५२

महास्पृहंतर्क्यं समाप्य ज्ञादित सो नृत्तकामसः आयत यो नरतः उपोत्ये देवः एव
 खिष्टतः कालः ॥ ३ ॥ ते देवाः अक्रवन् ॥ माद्विस्रादी रितिते वै मायज्ञानं तं गताहुः
 तिमैकं त्ययते तितयति स समवहसना स्पस्यन कं वना हिनत ॥ ४ ॥ ते देवाः अक्र
 ववायावंति नो हवीः षिष्टहीतान् पुत्रवंसुर्वेयांते षाडित्सुपज्ञानितयथा स्मा
 आहुतिं कल्पयामति ॥ पाते ध्रुमे अक्रवन् यथा हवीः षिष्टं निधारये कर्मा

६०
१५३

अवदानाय पुनराप्याययायातयमानिकुरुतुत शकैकमवदानमुद्येति ॥ दोसो
धर्मायथा हर्षो हर्षो हर्षो न्यधारयदेकस्मा ॥ अवदानाय पुनराप्याययह्यात
यामान्यकरोततः एकैकमवदानमवाद्यतस्मादस्तव्यः इत्याहुर्वीरस्तुहितद्यु
प्रयुहुतेषु हविः सतुस्मादस्यैकस्यैव देवतायै हविर्गतेत्यते सध्वत्रैवस्विष्टं हुतं ॥ ५३ ॥
ततः सध्वत्रैवैव न देवाः अस्वान्तरा ॥ ७ ॥ तद्वाः प्रयुयः इति क्रियते ॥ ग्निर्गैसदे

सुस्येतानि नामानि शर्वा इति ब्रूयाद्वा ॥ आवरुतेतवः इति ब्रूयाद्वा ॥ कम्प
यनां प्रतीरुद्राग्निरिति तां न्यस्याशांता न्यवेतराणि नामान्यग्निरित्येवृशांतुतमे
तस्मादप्रयुयः इति क्रियते स्विष्टं हुतः इति ॥ ८ ॥ ते हो कुप्यत्व्यमृत्रसत्प्रयसहि
तः स्विष्टं कुर्वीतितदे न्यः स्विष्टमकरोत्तस्मा स्विष्टं हुतः इति ॥ ९ ॥ सोनुवावसान
न्यस्य संप्रपत्तिरियेतथाग्निर्हस्विष्टं हुतमया इति स्तोत्रे ॥ प्रियां भ्रामानीति तद्वाग्ने

[illegible]

नृणां ह्येतत्स्मादेव संपद्यति ॥ तद्वै देवतां ह्यर्च्य कुर्वन्त्यया द्वारद्वारं यथा
 स्थापयितुं दत्तयात्कुर्वन्ति हि नो महते यज्ञे कुर्वन्ति ये देवतां ह्यर्च्य कुर्वन्त्यया द्वारदिदं
 ॥ हि अथ मुमतिव्याहरं नयाद्द्वारमेवान्वितव्या हरतितस्मादया द्वारमेव ह्यर्च्य कुर्वन्ति ॥
 ॥ शयै ह्यस्वमहिमानमिति यत्स्वा अदो देवता आवाहयन्ति तदपि स्वमहिमान
 ॥ यमावाहयन्ति तदपि आवाहयन्ति तदपि आवाहयन्ति तदपि आवाहयन्ति तदपि आवाहयन्ति

स्येषामोधायावहितो नवतितुस्मादाहयद्वयं महिमानमिति ॥ १३ ॥ आयजतामेज्याः
 इयः इति प्रजायाः इवस्माः एवैतद्यायजुकाः करोतिताः इमाः प्रजायुजमानाः शु
 र्वीत्यः श्राम्यं तद्वरंति ॥ १४ ॥ सोऽअध्वरातात्वेदजुयुताः हविरिति तद्यज्ञस्यैवैतसु
 मृद्धिमाः शास्तेयिद्वेवः विजुष्येते तेन हि महजुयतितुस्मादाहयुयुताः हविरिति ॥ १५ ॥
 १५ ॥ तद्यदेते अत्रायाज्यानुवाकेऽप्रवक्तुस्तमेन वतस्वृतीयसवनं वै स्विष्ट रुद्रैश्च

स्वैः तृतीयसवनं पिब्रह्मिदेवाः ॥ १६ ॥ उशतोयविश्रुतितदनुवाक्यायैवैषदेवमुग्रेयु
 र्दध्विशाः अध्वरस्य होतरिति तद्युज्यायैवैषदेवं तद्यदेतेऽएवः रूपे नवतस्तेनोऽ
 एते तृतीयसवनं स्वरूपं तुस्माद्वा एतेऽअत्रयाज्यानुवाकेऽप्रवक्तुस्तमेन वतः
 १६ ॥ ते वै त्रिष्टुनौ नवतः ॥ नृस्तत्रा एतद्यज्ञस्य यस्विष्ट रुद्रवीर्यं वै वास्तिवंदिसुं द्यौर्
 त्रिष्टुविदियमेवैतद्द्वीर्यं वास्तिस्विष्ट रुद्रिदधातितुस्मा त्रिष्टुनौ नवतः ॥ १७ ॥

६०
१५६

उतोऽग्रनुष्टुप्तावेव नवतः॥ द्वास्वन्नुष्टुप्तास्वस्विष्टद्वारतावेवैतद्वास्तदधातिपे सुर्व
त्रैवास्मपि स्थितिह प्रजया पशुनिर्यस्येवं बिदुषोऽनुष्टुप्ता नवतः॥ १७॥ तुदुहना द्वा
त्रयाः॥ अग्रनुष्टुप्तामनुवावां चक्रे विष्टुनं या उपामेतुद नये परिगृह्णामीति सरथात्प्रा
मपतिता वाडमपिशप्रे सपरिममशेयति मुकरं तस्मादिदमापदीति सुहेतुदेवमे
६०
१५६

१५६

नाऽऽनेवात्रिष्टुप्ता॥ १७॥ सवाऽऽनतराद्द्विद्वद्युति॥ नतराद्द्विष्टुहेत्येषाद्युत्स्येव
स्मदिकस्मादुतराद्द्विद्वद्युत्तराद्द्विष्टुहेत्येतस्यैवैद्विष्टाऽनुदपद्यतंततऽ
एवायं शमयंस्मादुतराद्द्विद्वद्युत्तराद्द्विष्टुहेति॥ २०॥ सवाऽऽनस्यद्द्विष्टुहेत्येत
न्येऽऽद्विष्टुहेत्येतद्विष्टुहेति॥ इतराऽऽद्विष्टुहेति॥ पशुवावा नुप्रजायंते रुद्रियः स्विष्टुहेति
प्राणहं पशुन्यसजेद्यदितरान्ति॥ राड्विष्टुहेति॥ सऽऽस्युजेत्येस्यगृहाः पशुवऽनुपद्यंते

माणा इत्युस्तस्मादन्यद्देवैतरान्यः आहुतिन्योक्तं इति ॥ २१ ॥ एष वै स्य तः येन ते दे
वा दिवमुपोदक्रामन्ते च ॥ आहवनीयो ययुः इहा हीयत शगाह पत्यस्तस्मादेतां
मिया प्रांबमुद्धरति ॥ २२ ॥ तं ब्राह्मणं अष्टाशुभ्रिमेष्टादधीतां ॥ अष्टादशरावेणा यत्रीणां
मेवैतद्विमुपोदक्रामति ॥ २३ ॥ एकादशस्वादधीता ॥ एकादशरावेऽत्रिंशुभिः ॥ २४ ॥
मेवैतद्विमुपोदक्रामति ॥ २४ ॥ द्वादशस्वादधीता ॥ द्वादशरावेऽत्रिंशुभिः ॥ २५ ॥
मेवैतद्विमुपोदक्रामति ॥ २५ ॥

क्रामति ॥ नात्र मात्रास्त्रियत्रैव स्वयं मनसा मुने तदा दधीत सयदाऽमुष्ण
मेव प्रांबमुद्धरति तेनैव दिवमुपोदक्रामति ॥ २५ ॥ तदाहुः ॥ आहवनीये हवीः ॥ वि
ष्टे प्रतो वै देवा दिवमुपोदक्रामन्ते नोऽएवावन्तः ॥ अम्यंतश्चेकस्मिन् हवीः
विष्टपयामतस्मिन् यज्ञं तनवामहा इत्यप्यस्वलुः इव हसहविषां यज्ञाहात्ये
अप्येयुषेः ॥ आहवनीयो ययुः इत्यज्ञं तनवामहा इति ॥ २६ ॥ उतो गाहपत्य एव

५५

परतिग्राहवन्वावाः एषनवाः एषतः सौयदस्मिन्सूतः प्रपयेयुस्तस्मैवाः य
वयदस्मिन्सूतं जुड्डिरित्युतो यतरथाकामयेत तथकुयदः ॥ २॥ सौहेष्यजः उवा
नप्रतायावेबिनेनीतिकतेन प्रतेत्यनितः एवमापुरिस्वृणीयुरितितुस्मादेतदस्मि
मन्तितः पुरिस्वृणीति दृस्मायावेबिनेनीतिकतेन प्रितितुस्मादेतदस्मिन् ॥ ५५
अमेतितुस्मास्तिष्ठित्यज्ञाद्वान्तप्योचतवैत्रयाद्यज्ञमेवैतत्तर्पयति ॥ २॥ ब्राह्मणं ॥ १॥

पतिहवैस्वाः दुहितरमन्तिद्वौ ॥ दिवं वायुस्त्वं मिथुनेन यास्यामिति ताः ॥ १ ॥
वस्वाः ॥ १॥ तद्देवानामाः आसायः ॥ ३॥ स्वादुहितरमस्माकं सुसारं करोत
॥ २॥ तेह देवाः ऊकुः ॥ योयं देवः पशुनामीदृति संधवाः ॥ अपंकरति ॥ ३॥ स्वा
दुहितरमस्माकं सुसारं करोति द्विद्वौ मम तितः ॥ रुद्रोऽयं त्वन्निव्याधतस्य सा
मिः ॥ प्रस्वदतथुन्तन्तदासः ॥ ३॥ तस्मादेतदृषिणा न्यूरकं ॥ पिताय स्वादुहित

रमाधिष्ठानं यत्नयते संजगमानो निविं वदितुं दग्निना स्तमितुं च तस्मिन् सङ्कारयः
 यते यत्नयते देवारेतः प्राज्ञनयस्ते वा यदा देवानां क्रोधो व्यैदय प्रज्ञापति मनिप्रपं
 स्तस्मत् शैल्यनि रक्षतं मवैयज्ञः एव प्रज्ञापति ॥४॥ ते हो वुः । उपजानीत यथेव
 नमुयस्सं कुनीया हृत्ते यथे दहस्यादिनि ॥५॥ ते हो वुः । नुगायेन दहिणतः प्रासी ॥५॥
 नाय परिहृततद्गात् प्राशियतितद्यथा हृतमव न विष्यतीति नुगाय दहिणतः

प्रसीनाय पयति दुस्तद्गात् वेदां वेत्ते नुगादिनी निईदा हतये नूनं तदा सतस्मादङ्कुरं
 धो नुगा इति ॥६॥ ते हो वुः । नो न्वेवा त्राशमस्मत् स एनत्परिहरते तितत्प्रेषु पयां जङ्गु
 त्प्रा प्राशतस्य दतो निईद्यानतश्च नूनं तदा सतस्मादङ्कुरं तत्कः पूष्ये तितस्माद्य
 हस्ते वरं कुर्वीति प्रपिष्टानामेव कुर्वीति यथा दंतकायेवं ॥७॥ ते हो वुः । नो न्वेवा त्राशम
 हस्ते नयः एनत्परिहरते तितद्दुहस्पतये पयां जङ्गुः स द्रुहस्पतिः सवितारमेव प्र

मनायोपाधाय विताये देवानां प्रसविते दं मे प्रसुवेति तदस्मै सविता प्रसविता प्रसु
 सुवत्ते देनं सविता प्रसवत्ता हि न ततो ब्रह्मि न देशां तं तदेतन्निदाने न्यत्प्रापि त्राप
 मयत्प्रापि तमवद्युति पदे वात्र विद्वं यज्ञं स्पृष्टुं द्रियं तदेव तं निर्मिमीतेथा प्रसुप
 स्मरति शान्तिरायस्तु दद्विः शमयत्यथेडां पश्यं समुवद्यति ॥१॥ सवैयावन्मात्रं नि
 त्रैव वद्ये त्रा त्रा शल्पः प्रव्यवते तस्माद्यवन्मात्रमिवैव वद्ये दन्यतरतः ॥ आइपकु

१६०

दिधुस्ता होपरिष्ठादा तथारवदन्तिः सुरणवत्तवति तथानिस्तवति तस्मादन्यत
 रतः ॥ आइपकु यदिधुस्ता होपरिष्ठादा ॥१०॥ संजगजस्योपसीयो हिर्ह विषावदा
 याथोपरिष्ठादा जस्योपसीयो हिर्ह विषावदा ॥११॥ त
 न्तसृष्टेण परिहरेत्वा पूर्वैण हैके परिहरंति पुरस्ताद्वै प्रत्यं बोयडमानं पशुरनु
 पतिष्ठंते द्रियेण ह पश्यन् प्रसजेद्यत्सृष्टेण परिहरेत्ते स्पष्टं पशुवडप

१८३

सूर्यमाणाऽऽद्युस्सुस्मादित्येवुतिर्येवप्रदिहीनगथाहद्वित्येणपशुप्रसुजनि
 तिर्योगेननिर्मितीति॥२॥तत्प्रतिगृह्णातिदेवस्यवासवितुप्रसवेष्टिनोवीज
 संप्रसाहसास्याप्रतिगृह्णाति॥३॥तदृषेष्टादेकहस्यति॥सवितारंप्रसव
 ताराधावसवितारैदेवानांप्रसवितेदंमेप्रसुवेतितदस्मैसवितारंप्रसवितारा
 ४॥तदेनसवितृप्रसृतंनहिनदेवमेवैषुःएतसवितारमेवप्रसवापोपधा

१८३

सवितारैदेवानांप्रसवितेदंमेप्रसुवेतितदस्मैसवितारंप्रसवितारंप्रसौतितुदेन
 सवितृप्रसृतंनहिनस्ति॥४॥तत्प्राप्नातिअग्रेष्ट्यास्पेनप्राप्नामीतिनवाःअग्नि
 त्वन्नहिनस्तिथोहेनमेतन्नहिनस्ति॥५॥तत्तदद्विःखादेवनेनाऽइदंरुद्रि
 दत्तहिनस्तिदितस्मान्तदद्विःखादेव॥६॥अथापःप्रायामतिशान्तिरामस्तद्विः
 शान्त्याशमयतेथपरिहात्यपात्रं॥७॥अथास्मैब्रह्मनागंपदाहरंतिब्रह्मावै

यद्वा स्य दक्षितः आसीत् तस्माद्वा स्य एतं नागं प्रतिविदानः आसीत् आशि त्रंत दस्मै पर्याप्त
 स्त आशी द्ययम् स्मै ब्रह्म नागं पर्याप्तं हिरंति न नागी सय दत्तः अर्द्धं स्यः स्मि नय
 न्नु स्य न दक्षिणायाय तितस्माद्वाः अस्मै ब्रह्म नागं पर्याप्तं हिरंति ॥ १६ ॥ स वै ब्रह्मण्यम् ए
 तं यात्र ॥ ब्रह्मन् प्रुष्टा स्यामीत्येतस्माद्ब्रह्म सो विवृहंति वाः एते यं दक्षः प्रिये मध्ये १६२
 यथा कय जिये ये डया वरंति ब्रह्मा वाः विजं नित्यं न मस्तु ब्रह्मा सं दधाति न ह

॥ १६ ॥ आद्यं हावद्यमानः आसीत् तस्माद्वा स्य एव स्यात् ॥ १६ ॥ सय विप्रः मानुषी वा
 ब्रह्मा हरेत् ॥ तत्रैवैस्मिन् भुवं वायुः उर्वी जपेद्यज्ञो वै विष्णुः सुद्यज्ञं पुनराकर्त्तुं तस्य
 देया प्रायश्चित्तिः ॥ १७ ॥ सयत्राह ॥ ब्रह्मन् प्रुष्टा स्यामीति ब्रह्मा जपते तं देव सवित
 र्ये जज्ञा इरितितु सवितारं प्रसवाये पधावति स हि देवानां प्रसविता ब्रह्म स्मृतये त्रस
 राः इति ब्रह्म स्मृतिर्ब्रह्म देवानां ब्रह्मा तद्यः एव देवानां ब्रह्म तस्माः एवैतन्महत् तस्माद्वा

६०
६३

हृदयतये ब्रह्मणः इति तेन यत्प्रवृत्तेन यत्प्रवृत्तिर्न मामवेतिता प्रतिरोहिता मिवास्ति ॥
 मनोऽतिर्हृत्प्रतामा ज्ञस्मृतिमनसा वाऽइदं सर्वमाप्तं न मनसैवेत सर्वमाप्नोति ॥
 इत्यतिर्यजुमिमंतनोत्कुर्यं यजुःसमिन् दधात्विति यद्विदुहंत संदधाति द्विष्टे देवाः ॥
 इह सादयंतमिति सर्वं वै द्विष्टे देवाः सर्वं वै तस्य दधाति स यदिकामयेत ब्रूयात्प्रतिष्ठा ॥ ६३ ॥
 अथ श्रुतामयेतापि नाद्रियेताः ॥ २२ ॥ ब्राह्मणं ॥ २२ ॥ सप्तमोऽध्यायः ॥ मनवेह वै प्रताः ॥ अवेने

इदं कर्माजुर्हृदये दंपाणि न्यामवने जनाया हरत्येवं तस्यावने निजानस्य मृगः ॥
 ॥ १ ॥ आपो देवाः ॥ सहस्रैश्चावमुवाच ॥ वितृहि मा पारयिष्यामि त्वेति कुस्मा मा पार
 यिष्यासीत्येष्टः इमाः सर्वाः प्रजा निर्वोढा तत्स्वा पारयिता स्मृतिकथं ते नृत्तिविति ॥
 ॥ २ ॥ अहं वात्वा यावद्दुष्टं कान्तं वा मो बद्धी वै न ॥ स्तावन्ता द्वा तव तमुत्स्य ॥
 वमस्यंगितति कुं न्यामाये वितरामि सम्यदातामतिवृद्धीः ॥ अथैकं शूरं वात्वा तस्यो

१६४

व्यो

माविनरासिसुयदातामतिबुद्धीः अथमासमुद्रमन्यवहरासितुर्विवाऽअतिनाष्टु
 नविनास्मीति ३ शश्वद्वज्रवुआसासहिभुष्टं बुद्धेतेतिथीः सुमांतदौघुऽप्रां
 तातंमाताबभुपकल्पेपासासैसुडैघऽनुष्ठितेनावमापद्यासैततस्वापारयिता
 मीतिः ४ तमेवंतत्वाऽसमुद्रमन्यवज्जहारासुयतिथीतसुमांपरिदिदेशतुतिथीः सु १६५
 मां नावभुपकल्पेपासांवेत्तेसुऽअ ४ अनुष्ठितेनावमापेदेतः समुद्रपऽनुपन्या
 ते १

अनुवेत्तस्पष्टेनावः पाशं प्रतिमुमोवतेनैतमुत्तरंगिरिमिदुद्रावः ५॥ सहो वावु
 अपीपरं वैत्वा वृद्धेनावं प्रवधाद्यवकुंचामागिप्रोसंतमुद्रकुमंतुक्षैसीद्यावद्याव
 दुद्रकुः समवायानावतावदन्ववसर्पासीतिसुहतावतावदेवान्ववससर्पतेदुप्ये
 तदुत्तरस्थणिरैर्मुनोरवसर्पणमित्यौघाहताः सुद्धाः प्रजानिकवाहाथेदमनुरेव
 कः पुरिशिशिवः ६॥ अहं प्रपातकः ॥ ५६॥ सोर्वैष्णुम्यंश्चवारप्रजाकामः ॥ तं नृपि

६
१६५

पदयज्ञेनेजेसुघृतं दधिमुखा मिहामित्यमुजुहवां वकारतुः संवसरे योषि संव
 त्तवसाहपिष्टमानेवो देयायतस्येहस्मघृतं पदे संतिष्ठते तयमित्रावरुणौ संजुग्मा
 तः ॥ तां हे स्ववृक्षासीति मनेर्दहितेत्यावयोर्वृक्षेति नेति होवावयुस्वमामुदीत
 न्ततस्येवाहमस्मीति तस्यामपित्वमीषानेतु राज्ञो तद्वानुजरावृत्तिस्वेयायसा
 न्नुमात्तगामः ॥ तां हे मनुजववृक्षासीति तव दुहितेति कथं न गवति मुमदुहिते

२६५

ॐ

निः ॥ अथ रघुवाङ्गीरहोषीर्घृतं दधिमुखा मिहामित्यमुजुहवां वकारतुः साशीरस्मि
 त्तोमायज्ञे वक्तव्ययपदे वद्वैमा वक्तव्ययिष्यमिबहुः प्रजुयापप्रुतिर्ते विष्यसिया
 धुमयाकावाशि वमसासिष्युसेसाते सव्रोत्तमर्दिव्यात इति तामेतमुध्येय इत्या
 वा कल्पयन्मुध्पदे होतव्य इत्ययुदतराद्ययात्तानुयात्तान् ॥ १ ॥ तया वै द्रुमपेक्ष
 वारप्रताकामातयेमां प्रजातं प्रजस्येयेयं मनेर्द्रुजातियुच्चिनयाकावाशिष्यः

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ १४ ४ ५५५ ॥ श्रीगणेशाय नमः

६०
१६६

शास्त्रे स्मै सुखं सिमाच्छीते ॥ १० ॥ सेवा निदानेन यद्विडास्यो हेवं चिद्वानिदयात्
 त्विता हेव प्रजातिं प्रजायते पां मुनु प्राजायत ग्राम्बेनया कांवा शिषमाशा स्तुसा
 स्तुस्मै सुखं सिमाच्छीते ॥ ११ ॥ सावे पंवावतानवति पशवोवा इडा पाद्रावै पशवस्तु
 सात्यं वावतानवति ॥ १२ ॥ सुसमवदायेडां पश्वीं दुधुरेडाशस्य प्रशोयं पुनु
 सोऽवुयै निदधाति तां हेतुत्रिप्रदाय दक्षिणात्येति ॥ १३ ॥ सहो उरि हनिर्निपति ॥

१६६

मौ श्रये निर्निपते मनुसास्पतिना तद्वत्तु स्यात्प्राप्तिप्रणयेति ॥ १४ ॥ अथ हो
 रनिर्निपति तद्वत्तु श्रये निर्निपते ब्राह्मणस्पतिना तद्वत्तु स्यात्प्राप्तिप्रणयेति ॥ १५ ॥ अथ हो
 ति ॥ १५ ॥ एतद्वै मुनु विनयां वकार इदं वै मेतुनि धं यद्दस्य यदि पमिडा पकय
 जियायद्दम इह रक्षा सिंयज्ञं नहि सु रिक्ता मेतुपुरारक्षो न्यपुरारक्षो न्य
 इत्येव प्राप्यततथो एवैनामेव एतुपुरारक्षो न्यपुरारक्षो न्य इत्येव प्राप्यत

ह०
१६७

अथ तत्पदं नु प्राप्नुति नेदं नु प हतां प्राप्नुति नु तदेवेनां प्राप्यते यदोद्यो नु
 लिपते ॥ १६ ॥ अथ ह्यत्र पाणि समवच्छति समवत्तामेव सीती तदेनां प्रत्युद्द हो
 तरि श्रयति न्यमं छि तया होता यज्ञ मानाया शिष्यमाशास्ते तस्माद्दुः पाणि सम
 वच्छति ॥ १७ ॥ अथोपादि मृपद्वयते एतद्वैर्वि न्यायकारैर्दं वैमेतुनं यत्तु स्पष्टि ॥ १६७
 मनु २ यमि राया कय दित्या यद्दुमः इह रक्षा सि यज्ञं नु द्धु रिति ता मेतत्पु रारु हो न्यः
 ह

पु रारु हो न्यः इत्येवोपादि मृपा द्वयत तथोऽप्येवैनामेव एतत्पु रारु हो न्यः पु रारु हो
 न्यः इत्येवोपादि मृपद्वयते ॥ १८ ॥ सः नु पद्वयते नु पद्वयते रथंतरुः सहृष्टि व्यु
 पमा रथंतरुः सहृष्टि व्यु द्वयता नु पद्वयते नु पद्वयते मदेव्युः सहंत रिक्षेणो पमां द्या
 मदेव्युः सहंत रिक्षेणो द्वयता नु पद्वयते नु पद्वयते हृदिवो यमां हृदिवो द्वयता
 मिलितदेतामेवैतदुपद्वयमानः इमांश्च लोका नु पद्वयत एतां निव सामा ॥ १९ ॥

(A)

ह०
१६८

२२

उपहृतागावः सहर्षता इति पशुबोवाऽइडातदेनापरोहमुपहृत्योसहर्षनाऽइ
तिमिथुनामेकैनामिहमुपहृत्यते॥२०॥ उपहृतासहर्षता इति तदेनाऽसहर्षतासै
रुनाधरेणोपहृत्यते॥२१॥ उपहृतेडातुडुरिति तदेनाप्रत्यक्षमुपहृत्यतेतुडुरि
तेस्मिन्नुपहृतेषापाभानंतरतितस्मादाहतुडुरिति॥२२॥ उपहृतः सुखातदऽइ
तिआणोवैसुखातदस्तत्राणमुपहृत्यते उपहृतः हेमिति तदुरीरमुपहृत्यते

रि २

तदोर्ध्वमुपहृत्यते॥२३॥ अथ प्रतिपद्यते इडापहृतोपहृतेडोयोऽग्रस्मां॥ इडाहृत्य
तामिडापहृतेतितदुपहृतामेवैनामेतस्मिन्प्रत्यक्षमुपहृत्यतेयावैसास्मीतोर्ध्वसा
सीचुडुष्यद्वैगोस्तस्माच्चुडुपहृत्यते॥२४॥ सवैवचुडुपहृत्यमानः अथनानेव
पहृत्यतेजामितायेजामिहकुर्याद्यदिडापहृतेडोपहृतेत्येवोपहृत्यतेतापहृतेडोतिव
डापहृतेतितदोर्ध्वमुपहृत्यते उपहृतेडोतिक्परस्वामुपोऽग्रस्मां॥ इडाहृत्य

हं
१०

हृतेद्युवाएषिवीहृजिःस्तत्ताकादेवीदेवसुत्रेऽइति। तदिमेद्यावाएषिवीऽनुपह
यतेयुयोरिदं सर्वमभ्युपहृतोयंयुतमानः। इतितद्युतमानमुपहृत्यतेत
द्युद्वन्तामर्गं हृतिपरोहं ह्यत्राशीर्यदिउप्यमानुषं हृकुयैद्यन्तामर्गहृतीका
३०
३१
३२
३३
३४
३५
३६
३७
३८
३९
४०
४१
४२
४३
४४
४५
४६
४७
४८
४९
५०
५१
५२
५३
५४
५५
५६
५७
५८
५९
६०
६१
६२
६३
६४
६५
६६
६७
६८
६९
७०
७१
७२
७३
७४
७५
७६
७७
७८
७९
८०
८१
८२
८३
८४
८५
८६
८७
८८
८९
९०
९१
९२
९३
९४
९५
९६
९७
९८
९९
१००

ज२

वन्निहृषीमिस्वायापरंयजते॥३०॥ तदस्माऽतुद्राज्ञामेवपरोहमाशास्तोयस्यहिप्रजा
३१
३२
३३
३४
३५
३६
३७
३८
३९
४०
४१
४२
४३
४४
४५
४६
४७
४८
४९
५०
५१
५२
५३
५४
५५
५६
५७
५८
५९
६०
६१
६२
६३
६४
६५
६६
६७
६८
६९
७०
७१
७२
७३
७४
७५
७६
७७
७८
७९
८०
८१
८२
८३
८४
८५
८६
८७
८८
८९
९०
९१
९२
९३
९४
९५
९६
९७
९८
९९
१००

जामेवप

नृप्राप्तिनेदस्य स्थिते सज्जे प्राप्ता नीत्येतदेवास्प्राशितं नवति सुर्वे प्राप्तिस्
 र्वेषु मेहुता सति पंच प्राप्ति पशवो वा इडायां जा वै पशवस्तस्मात्पंच प्राप्तिः
 पञ्च यत्र प्रतिपद्यते तद् उडु छरोडा शं त्वा बहिषदं करोति तदुत्पदं
 तदनेन वत्सो वाऽप्रवांतरदिशो वांतरदिशो वै पितृस्त्वस्माच्च उडु छरोडा शं
 त्वा बहिषदं करोति ॥४०॥ अथ यत्राहो यद्दत्तं द्यावापृथिवी इति तदनाधः

၃၅၁

[illegible]

नाप्रशिष्यः साक्षास्तेताः एवैतत्प्रतिदृष्ट्वा स्मन्मुखो ॥ ४२ ॥ अथपवित्रयोर्मांज्यं
 तापावयन्निययेववाऽएतदिदं यावद्विष्णुः पवित्रं हतस्य दत्तं कर्तुं मुसहं स्थितं य
 द्नुस्मत्तन्नवामहा इतितस्मात्पवित्रयोर्मांज्यं ॥ ४३ ॥ अथतुपवित्रे प्रस्तेरपि
 स्तस्मिन्निष्ठामानो वै प्रस्तरः प्राणोदन्नो पवित्रे यत्तमाने तन्प्राणोदानौ दधाति तस्मात् १७३
 त्वेवैतत्प्रस्तेरपि स्थितिः ॥ ४४ ॥ ब्राह्मणं ॥ ३ ॥ ते वा एतेऽनुस्युके नुदंति । अनुपजं

न्यातया मेव वाऽएतदग्निर्नवतिदेवैर्न्याहि यत्तु मृह्निवास्तवत्पयातया स्मन्
 याजास्तन्नवामहा इतितस्माद्वाऽएतेऽनुस्युके नुदंति ॥ १ ॥ ते पुनरनुसहं स्थ
 शीयंति । पुनरेवैतदग्निमाप्ता ययत्पयातया मन्नुर्वत्पयातया म्नि यदत्तं क
 र्त्तुं मुसहं स्थितं यत्तु स्यत्तन्नवामहा इतितस्मात्पुनरनुसहं स्थीयंति ॥ २ ॥
 अथ समिधमन्मादधाति समिधः एवैतमेतत्समिधं यदत्तं कर्त्तुं मुसहं स्थितं य

सुसुतत्तनवामहाऽइति तस्मात्समिधमन्यादधाति॥३॥ तर्हि तस्मात्तु मंत्रयतो एषा तर्हि
अग्ने समित्या ब्रुई स्ववावप्यायस्व ब्रुई यो मुहि ववयमावप्यासि यो मही तितुद्यु
थे वादुः समिधमनाया न्वाहै वमै वेतदुवा हतु देव इउत्तु मसयुदि मुन्येत न होता
हे देव पि स्वयमेव यत्तमाने तु मंत्रयत॥४॥ अथ संमाष्टि युनक्तेन मेतदुक्तो य
तऽऽइमसः स्थितो यत्तस्य तु हसदिति तस्मात्संमाष्टि सत्तस्य संमाष्टि त्रुष्टि

श्रीः अथ देवेभ्यः संसृजंति नेत्राकारं वा मयुथा देवेभ्यः इति तस्मात्संस्तुते समाख्ये
 जा मितायै जा मिह कुयद्यत्रिः सुर्वैत्रिपरंतुस्मात्संस्तुते समाख्ये ॥ ५ ॥ संस्तुते समाख्ये
 अथैवाहं जिह्वा जेत्वा सस्वाः संबाज्जितः संस्तुते समाख्ये तिसरिष्यंतमिति वाहं अथः अ
 ह सरिष्यंतमिति वाहं हि न वत्पथात्त्रस्वाः सामिति सस्वेवामुत्र न वतितस्मादाह स
 स्वाः सामिति ॥ ६ ॥ अथ खया जा न्यजति यावाः एतेन यजेन देक्ता ह्यति या न्यः

三

विषयकल्पयन्नुयाजुक्तेत्यापवस्यसमुत्तदिति॥१०॥ सर्वैखलु बर्हिः प्रथमं यज्ञ
नाप्रयवेनोको बर्हिरध्वयो बर्हिरस्मिन्नेवैतद्ब्रूवः पुषधीर्दिधातिता इमा अ
नाकाः पुषधयः प्रतिष्ठितास्तदिदं सर्वं गुणदस्यांते न यजुगाती तज्जागी प्रथ
मं ब्रूवः॥११॥ अथ नराशु संद्धितियं यज्ञाति अतरिदेवै नराशुभिः प्रजावैनुरा
माः प्रतरिदमनुवावदुमानाः प्रजुश्चरंतियद्देवदतिशु सतीतिवैतदाङ्ग सुससा

॥ तं नराशंसोऽत्रिस्तमुवेतिष्टुम्विष्टुमंहित्यामकुर्वन् ॥ २ ॥ अथाग्निकृत
सूक्तान् यत्रीवाऽअग्निसृजायत्रीमुत्तमाम् कुर्वन्नेवंपथायथेन कसेन कुंदसिप्र
प्रतिष्ठंस्त्वस्मादिदमुपापवस्पसं ॥ ३ ॥ देवान्यज्ञेत्येवाध्वर्युराह देवंदेवमितिस
होता देवानां वै देवांसं तिष्ठंदाऽस्य वपश्चाह स्वाहा हविषश्च प्रक्षिप्तेहि
हा कुंदसिवाऽअनुयातास्तस्माद्देवान्यज्ञेत्येवाध्वर्युराह देवंदेवमितिस ब्रह्मना ॥

१४॥ ब्रह्मवने ब्रह्मधेयस्येति दिवतायाः एव ब्रह्मधेयस्येति दिवतायाः ह्यतेन वाः शुभदे
 वताः प्रमनुयाजे शुभदेवं वीहिरिति तत्र नामिर्न देना सोमा देवो न राशुः स इति ना
 तः एकं यन्वावाः अत्र गिरिगिरिः सानिदानेन ॥ १५ ॥ अथ ययुः ब्रह्मवने ब्रह्मधेयस्ये
 तिर्यजति अग्निर्ब्रह्मवनिर्द्विदो ब्रह्मधेयाः सिवे चंदसां देवते दान्ताः एवैवमुह
 महेतुतायाः एव ब्रह्मधेयस्येति दिवतायाः ह्यते ॥ १६ ॥ अथ गोत्रममनुयाजमिष्ट्वसमा

१७ ॥ अथ गोत्रममनुयाजमिष्ट्वसमा ॥ एतेतद्यथैवाद् प्रयाजेषु पुंजमानाय द्वियंतं नृत्
 यं वृत्तिर्द्वारयत्पत्रः आद्यं बलिर्देहारयत्पत्रं वेत्तदनुयाजेषु बलिर्देहारयत्पत्रं ॥ १८ ॥
 नृत्पत्रं ॥ १९ ॥ अथ गोत्रममनुयाजमिष्ट्वसमा ॥ कंडिका ॥ १९ ॥ सवेक्यो ब्रह्मर्षिः अग्नीषोम
 यमनुजितिमनुजैयं ब्रह्मस्यमा प्रसवेन मोहामिति तु हं शर्वादिहिणेन पाणिना
 श्रीवामोत्तमपुत्रदत्तां योऽस्मां द्वेष्टियं ब्रह्मपुंजिवात्स्येनं प्रसवेनापोहामि ॥ २० ॥

स्माऽअरातीत्यनेन वज्रहमन्वाद्यऽअनुतमन्त्रां वमैवैतदतारमरहृत्पां वमाद्यम
 ग्राहति॥५॥ तद्वाऽएतत्समानऽएवं वमैवैतत्समादुसमाना देवपुरुषादनु
 वाऽअनायेतेऽददहि वज्रैर्युग्मेव तृतीये संग्रहामहऽइति द्विदेवैमना ज्ञात्याऽज्ञा
 त एतस्मादुतत्॥६॥ अथ ह्युक्ता परिधींश्च समनक्ति॥ अथ देवैः सोमो ह्यथैव यजुः
 सुतिष्ठिपन्नयैवैतत्परिधीं ग्रीणाति तस्मादुक्ता परिधींश्च समनक्ति॥७॥ अथ समन

॥ असु त्पस्त्वाक दुःस्त्वादिपुन्यस्त्वयेते वै त्रयो देवा यदसु त्पस्त्वाक दुःस्त्वादिपुन्यऽएते
 अस्त्वये वैतदाहा॥ अथ परिधिं मन्त्रिपद्या प्रावयति परिधिं न्योद्यतदा प्रावयति
 यऽऽवाऽआप्रावणं यजुः नैवैतत्पुन्यं परिधीं ग्रीणाति तस्मात्परिधिं मन्त्रिपद्या प्रा
 वयति॥८॥ सुऽआप्राव्याह इषिता देव्या होतार इति देव्याऽएते होतारो त्पु
 रिष्यो गृयो हीष्टा देव्या होतार इत्येवैतदाह यदो हेषिता देव्या होतार इति न

६०
१८

इवाव्यायेति स्वयं वा एतस्मै देवायुक्तान्वंति यस्माद्युवदेयुर्गुस्माद्युवदेयुस्तस्मादाह
 न इवाव्यायेति प्रेषितो मनुष्यः सक्तवाकायेति तदिमं मनुष्यं होतारं सक्तवाका
 यप्रसोति ॥ १० ॥ अथ प्रस्तरमाह ते बुद्धमानो वै प्रस्तरस्तद्यत्रास्म्यप्यज्ञांस्तु देवैत
 द्युजमानं स्वाकरोति देवलो वं वा ॥ अस्म्यप्यज्ञां देवलो कुमेवैतद्युजमानम्
 पिनयति ॥ ११ ॥ सद्यदि वृष्टिकामः स्यात् एतेनैवाद्दीप्तसंज्ञा नाथां द्यावा दृष्टवी

१८०

यस्य वैद्या वा दृष्टिवी संजानाते अथ वर्षति तस्मादाह संजानाते शांदा वा दृष्टिवी
 इति भिन्ना वक्रणत्वाद्बुद्ध्यावतमितितद्योष्यं स्पष्टे सुत्वाद्बुद्ध्यावलित्येव तदाह यं
 ब्रह्म ब्रह्मैव तेन जयते सोऽयमेक इवैव प्रवर्तते सोऽयं पुरुषोऽन्तः प्रविष्टः प्रह्वप्रत्यु
 द्भुता विमोऽप्राणादानी प्राणादानी वै मित्रावरुणो तद्य एव ब्रह्म स्पष्टे सुत्वाद्बुद्ध्याव
 तित्येव तदाह तमेतेनैवाद्दीप्तसंज्ञा नाथां द्यावा दृष्टिवी संजानाते अथ वर्षति तस्मादाह संजानाते शांदा वा दृष्टिवी
 करोत्याह नित्यं देवलो वं वा दृष्टिवी संजानाते अथ वर्षति तस्मादाह संजानाते शांदा वा दृष्टिवी

६५

मुने भ्रवायामग्रमिव हि तु हस्मिन्मिवोपनृन्मूलमिव भ्रवा ॥ १३ ॥ सो न किं व्युत्तुये
 कुरिहाणाऽइति द्रुयऽएवैनमेत इतुमस्मान्मलुष्यलोकोद्वेलो कुमसुत्यातय
 नितुतीवैरिव हरति द्रुयं तद्युस्मान्तिरिव हरति द्रुयं मानो वै प्रसुरास्याऽएवैनमे
 नत्प्रतिश्रयै नो इतीहो एव दृष्टिं नियच्छति ॥ १४ ॥ स हरति मरुतां दृषती गिहिति
 द्रुयं लोकां गच्छेत्पुनर्दाहयदाह मरुतां दृषती गिहिति द्रुयं शशुमिहत्वा दिवं गच्छेत्

तिना दृष्टिमावहेतीयं वै द्रुयं शशुमिहत्वा दिवं गच्छेत्पुनर्दाहयदाह मरुतां दृष्टिमावहेति द्रुयं शशुमिहत्वा दिवं गच्छेत्
 द्रुयं शशुमिहत्वा दिवं गच्छेत्पुनर्दाहयदाह मरुतां दृष्टिमावहेति द्रुयं शशुमिहत्वा दिवं गच्छेत्
 द्रुयं शशुमिहत्वा दिवं गच्छेत्पुनर्दाहयदाह मरुतां दृष्टिमावहेति द्रुयं शशुमिहत्वा दिवं गच्छेत्
 द्रुयं शशुमिहत्वा दिवं गच्छेत्पुनर्दाहयदाह मरुतां दृष्टिमावहेति द्रुयं शशुमिहत्वा दिवं गच्छेत्
 द्रुयं शशुमिहत्वा दिवं गच्छेत्पुनर्दाहयदाह मरुतां दृष्टिमावहेति द्रुयं शशुमिहत्वा दिवं गच्छेत्
 द्रुयं शशुमिहत्वा दिवं गच्छेत्पुनर्दाहयदाह मरुतां दृष्टिमावहेति द्रुयं शशुमिहत्वा दिवं गच्छेत्
 द्रुयं शशुमिहत्वा दिवं गच्छेत्पुनर्दाहयदाह मरुतां दृष्टिमावहेति द्रुयं शशुमिहत्वा दिवं गच्छेत्
 द्रुयं शशुमिहत्वा दिवं गच्छेत्पुनर्दाहयदाह मरुतां दृष्टिमावहेति द्रुयं शशुमिहत्वा दिवं गच्छेत्

रयित्वाचुप्रहरति। तद्यत्रास्मेतरऽप्रात्मागंसदेवास्मैतद्मयत्यथयन्तानुप्रहरेदे
तरियादयुजमानंलोकात्रयोदयजमानंनौकान्तरेति॥१॥ तत्राचमन्त्रमस्मति॥
प्रहरेदेवानांदिगथोऽदुदंमदीवीहिमनुध्याणांदिक्तमंगुलिनिरवेषोयुप्युरन्तका
धैर्येन्वीऽदुतरदेशवकृषतिनेत्रेयाकरवामयथतरदेशवमिति तस्मादंगुलि
प्रहरेद्युप्युरन्तकाधैर्येदाहोतभरक्तवाक्माह॥१॥ अथस्त्रीदाहानुप्रहरेति॥

[illegible]

युक्तमानमपि नयत ॥२०॥ अथाहस्वगादेव्याहोतृन्यऽइति ॥ देव्यावाऽएते होतारोऽपि ध्रु
 याग्रयोहितुनैव तस्वगाकरोति तस्मादाहस्वगादेव्याहोतृन्यऽइति त्वस्ति ॥ ननु वेन्यऽइति
 त्वस्ति मानुषाय होत्रे दत्ता मा शास्ते ॥२१॥ अथ परिधिं ननु प्रहरति ॥ समध्यममेव प्रप
 र्धिमनु प्रहरति यं परिधिं पर्यधृत्याऽअग्ने देवपण्यं निर्गुह्यमान ॥ तंतऽएतमुज्जोषं स
 म्येधने त्वदपवेत् याता इत्यग्नेऽप्रियं पाथोपीतमितीतरावनुसुमस्यति ॥२२॥ अथ जु

होप नृतं वसं प्रगृह्णाति ॥ अदो हे वाङ्मतिं करोति युद्धनृत्ताङ्मतिर्देवलोकांश्चादिमि
 त्स्माज्जुहुं वोप नृतं वसं प्रगृह्णाति ॥२३॥ स वै ब्रिहस्पते देव न्यः सं प्रगृह्णाति ॥ यद्वाऽअ
 णिदिष्टं देवतायै हविर्गृह्यते सृष्टावितुस्मिं देवताऽअपि बिन्धो मन्यते न वाऽएतलुस्यै
 व न देवतायै हविर्गृह्णातीदिरति यद्वाऽअं तस्माद्ब्रिहस्पते देव न्यः सं प्रगृह्णात्येत्तु द्वेष्ट
 देवो हविर्विजो ॥२४॥ स सं प्रगृह्णाति सऽस्रवनागास्तेषां च हंता इति सऽस्रवो ह

सुमेख सुमेमाधत्रमिति साधौखः साधौमाधत्रमित्येवेतदाह ॥२१॥ ब्राह्मणं ॥ ३
 श्रमोध्यायः ॥ स यत्राह ॥ इषितो देव्याहिता रो न द्वा व्याप प्रविता मा नुषः स त्वत्का
 यदतो होतान्वाहसुके वतदाहयुजमाना ये वेतदा शिष्यमाशास्तेतद्वा एतदुपरिष्टा
 यः स्या शिष्यमाशास्ते द्वयंतद्वास्मादुपरिष्टा यद्वा स्या शिष्यमाशास्ते ॥ यज्ञं वा एषु
 न यज्ञो यज्ञत एतेन युक्तं सत्त्विजस्तन्वतेतं ज्ञानं यथा शिष्यमाशास्ते तमस्मै यज्ञः

या शिष्यः स नमयति यामा शिष्यमाशास्ते यो माही जनेतेति तस्माद्वा उपरिष्टा यद्वा स्या शि
 यमाशास्ते ॥ २ ॥ दिवत्वा एषु प्रीणाति यो युजत एतेन यज्ञेन प्रिर्वित्वदुपनिखित्वदुपनि
 खित्वसुदेवत्प्रीत्वातेषु पितृना वतितेषु पितृना त्वयाथ शिष्यमाशास्ते तमस्मै देवः
 शिष्यः स नमयति यामा शिष्यमाशास्ते यो नो प्रीतिरिति तस्माद्वा उपरिष्टा यद्वा स्या
 शिष्यमाशास्ते ॥ ३ ॥ अथ प्रतिपद्यते इहं द्यावापृथिवी तद्मत्तदिति तद्वा युजते

१८६

यत्तु स्पष्टं स्थापनात्तार्थस्य तत्राकमुत्तममोवाकमित्युक्तं यथाऽयत्तु घटः एव यत्तु स्तुतवा
 कश्चन मोवाकश्चारास्मयत्तमिविदामपत्तमित्येवैतदाहोरेत्तु स्तुतवागस्युपपत्तौ
 अस्मद्विवेकित्यग्रिमैवैतदाहोरेत्तु स्तुतवागस्युपपत्तौ नयोद्योवाद्यधिव्यवित्तो
 मन्वित्तिप्रतेस्मिन्त्येवैतदाहोरेत्तु स्तुतवागस्युपपत्तौ नयोद्योवाद्यधिव्यवित्तो
 एधिव्यवित्तमित्येवैतदाहोरेत्तु स्तुतवागस्युपपत्तौ नयोद्योवाद्यधिव्यवित्तो

१८६

हत्तु अत्र वेदः इति माह कस्माच्च न प्रजासीमिति इदं पुष्टं कश्चन प्रविदतेत्येवैत
 दाहोरेत्तु स्तुतवागस्युपपत्तौ नयोद्योवाद्यधिव्यवित्तो
 मन्वित्तिप्रतेस्मिन्त्येवैतदाहोरेत्तु स्तुतवागस्युपपत्तौ नयोद्योवाद्यधिव्यवित्तो
 एधिव्यवित्तमित्येवैतदाहोरेत्तु स्तुतवागस्युपपत्तौ नयोद्योवाद्यधिव्यवित्तो

वरसिखधिवरुणोत्तः इयमस्तयापुपरिष्ठादधिवरुसात्यैवेतदाहनयोराविदीतितया
 रनुमन्पमानयेष्टिपैवेतदाह॥८॥ अग्निरिदं हविः॥ अजुषतावीष्टतमहेज्यायो
 जतेतितदायेयमाज्यनागमाहसोमः इदं हविर्जुषतावीष्टतमहेज्यायो जते
 तितस्यैस्म माज्यनागमाहग्निरिदं हविर्जुषतावीष्टतमहेज्यायो जतेतित ॥८७॥
 ध्रुवः एषुऽनयत्राकुतः आग्नेयः ध्रुवोऽशोऽनवतितमाह॥९॥ अथयथादेतत्तु॥

देवाः आज्यपाः आज्यमजुषतावीष्टतमहेज्यायो जतेतितस्ययाज्ञानुयाजानाहप्र
 गाज्ञानुयाजावैदेवाः आज्यपाः अग्निर्होत्रेणदं हविर्जुषतावीष्टतमहेज्यायो ज
 तेतितदग्निर्होत्रेणहजुषतेत्येवंयाः इष्टादेवतान्वंतिताः संपश्यन्सौहृदिकजुष
 तासौहविर्जुषतेतितद्यत्स्यैवेतस्मृद्धिमाशासोयद्विदेवार्हविर्जुषतेतितनहिमह
 ज्ययतितस्मादाहजुषतेत्येष्टतमित्यद्वेदेवहविर्जुषियंतेतदपिगिरिमात्रं कुर्वते

तां पुंवाशिषः करोति तिस्रः इडायां ताः अष्टावष्टाक्षरा वै गायत्रीवीर्ष्यं गायत्रीवीर्ष्यं
मेवेतदारिषा तिस्रं पादयति ॥१७॥ ननु तान् नृयसीः कुर्वन्ति अतिरिक्तं ह कुर्वाद्यदतो नृ
यसीः कुर्वाद्यै ह्यजस्यतिरिक्तं द्विषन्तं हास्यत इत्यमरस्यतिरिक्तं तस्मान् नृतो
नृ पी कुर्वावत् ॥ अपी द्वे कृतायसीः सन्नातुदस्य देवारा संतामिति तदस्य देवा
नृ नृ न्यतामित्येवैतदाह तदग्निर्देवो देवेभ्यो वज्रतां वयमग्नेः परिभानुषा इति तदग्नि

१८७

इत्येवैतदाह ॥१८॥ इष्टं वज्रितं वेत्ति
इति श्रुत्वा एतद्वज्रं तमविदं सुस्मादाह इष्टं वज्रितं वसु मेवैनं द्यावापृथिवीः अहं
सस्यानामितु मेवैनं द्यावापृथिवीः आत्मेर्गोपयतामित्येवैतदाह ॥२०॥ तदुहैक आहुः ॥
उत्तेवमेतितथाहोताशिषः आत्मानं नान्तरेतीति तदुत्थानं ब्रूयाद्यजमानस्यैव ॥ अ
शीः किं नृत्त्रत्विजां यवैकां वयजः सत्विजः आशिषमाशासते वृजमानस्यैव सानुहस

३३

एतां ब्रह्मनाशिवं प्रतिष्ठापयति वः आहो तेवमेतितुस्मादुभयद्वयेन मित्येवा॥२१॥ इह ग
तिर्ब्रमित्येति तद्यदे बुद्धस्तस्य साधुतदेवास्मिन्नेतद्व्यातितुस्मादाहेह गतिर्ब्रमित्येति॥२२॥
इदं ब्रह्म मोदेवेन्य इति तद्यजस्यैवेतस्मिन् स्थागलानमो देवेभ्यः करोतितुस्मादाहेदेव नमो
देवेभ्य इति॥२३॥ अथ शंखे प्रादशकुहं वैवाहस्य त्वं जसा घृतस्य सः स्थाविदां ककरसुदे ॥२४॥
वर्तोक मपीयायत त्वदंतर्हितमिव मनुष्येभ्यः आन्यः॥२५॥ तद्वाऽऽरुयीणामनुक्रममास्त

शंखुर्वैवाहस्पत्योऽज्ञसायज्ञस्पसः स्थां विदां चकार स देवत्वमपीयायेति तामक्यन्तु
 स्थामुपायं न्याः शंखुर्वैहस्पत्यो वेद्यं योराह तस्माद्देवां योराह ॥ २५ ॥ सप्रतिपद्यते ॥ तु
 स्थामुपेतियाः शंखुर्वैहस्पत्यो वेद्यं योराह तस्माद्देवां योराह ॥ २५ ॥ सप्रतिपद्यते ॥ तु
 छं योराह तस्माद्देवां योराह ॥ २५ ॥ सप्रतिपद्यते ॥ तु
 हारः ॥ २५ ॥ सप्रतिपद्यते ॥ तु

नृस्यसंस्त्रां देवी स्वप्तिरस्तुनः स्वप्तिमनुष्येन्यः इति स्वप्तिनो देवतः स्वप्तिमनुष्य
 त्रये वैतदाहो हुं जिगालुनेयजमिष्टं हुं नोयं यज्ञो देवलो कं जयत्विष्यैवैतदाहो ॥ २७ ॥
 नोः अस्तद्विपदेशं वृत्रघ्नद इति एते ह्येवं रदः सर्वं यावद्विपदेशं वृत्रघ्नद इति ॥
 एवैतद्यज्ञस्य संस्त्रां गत्वा संकरोति तस्मादाह शन्तोऽस्तद्विपदेशं वृत्रघ्नद इति ॥
 २८ ॥ अथानयेत्पुपस्पृशति अमानुषः इव ॥ एतद्भवति यदा त्विज्ये प्रवृत्तः इयं वै

अहं प्र० ५ अ३

दृष्टिं प्रतिष्ठात दक्षमेवैतत्प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठितं दुःखं पुनर्मनुष्यो न प्रतिष्ठ
 स्थादनेयेत्पुपस्पृशति ॥ २९ ॥ अथानयेत् ॥ २॥
 पुरायेति जुह्वंस्त्वयं वा धर्षुरादत्ते ब्रह्म होतव्यं विनापनामग्रीत ॥ तद्देवैक्यमध्वरु
 र्ब्रह्मणो हवनीयं प्रवेति तदुत्तयान् कुर्याद्ब्रह्म हविष्यतां स्याद्यज्ञेनेयावत् ॥ ३ ॥ जघ्नेनैव
 पत्नी एकैक्यमध्वरुस्तिनोऽवतथा कुर्यात्तद्देवैक्यं स्यात्तद्ब्रह्मणो हवनीयं

ह०
१०१२

६

सक्तः शिरः प्रतिदध्यादेवंतद्बहिर्द्विहै वयज्ञात्स्माद्यत्रेनेयात् ॥ ३॥ अंतरेणोहैवपन्नीएवेसा
मध्वयुरेतिनोऽएवतयाकुषोदंतरियाइयज्ञात्पन्नीयत्रेनेयात्स्मादुपुर्वीरावाहैपयमंत
रेणाहचनोप्यैतितथाहनुबहिर्द्विहै वयज्ञात्स्वतिसुयोऽवाहः प्रवरं नंतरेणसंवृतिसुः
वृवास्यैयसंवरोनबति ॥ १॥ अथपन्नीः संखाजयंति यज्ञाहे प्रजाप्रजायंते यज्ञाप्रजाय ॥ १०१२
मानामिथुनाप्रजायंते मिथुनाप्रजायमानः अंततोयज्ञस्यप्रजायंततदेनाऽएतदंततो

यज्ञस्यमिथुनाप्रजननात्प्रजनयतितस्मान्मिथुनाप्रजननादंततोयज्ञस्येमाः प्रजाः
प्रजायंततस्मात्पन्नीः संखाजयंति ॥ ५॥ वृत्सोदेवतायजति वृत्सोदेवमिथुनं दंष्ट्रैमिथु
नं देहैरिवलुचवतोमिथुनमेवैत्प्रजननं क्रियते तस्मात् वृत्सोदेवतायजति ॥ ६॥ तद्व
आपहविषो नवंति ॥ ७॥ रेतोवाः आपहरेतः ऐवत्सिंवतितस्मादुज्जहविषो नवंति ॥ ८॥ रेतो
नोपाहसुवरंति ॥ ९॥ तिरः इवैवैमिथुनेनवर्षतेतिरः ॥ १०॥ वैतद्युदुपाहसुत्तस्मादुपाहसुव

१०५

रंति॥ अथ सोमं यजति रेतो वै सोमो रेत एवेतसि व्रतितुस्माद्ये मं यजति ॥ अथ लुष्टा
 रं यजति लुष्टा वै सिकरेतो विकरोति तदेष्टु एवेतसि सिकरेतो विकरोति तस्मात् लुष्टारं
 यजति ॥ १० ॥ अथ देवानां पुत्री र्यजति पुत्रीषु वै येनो रेत प्रतिष्ठितं तत्तुतः प्रजायते तत्तु
 नो धैवतद्युनो रेतः सिकं प्रतिष्ठापयति तत्तुतः प्रजायते तस्माद्देवानां पुत्री र्यजति ॥
 सख्यं देवानां पुत्री र्यजति तत्तु रस्ताक्षिरः करोत्युपहवैता ॥ देवताः आपसते युवन्तु

५

मिष्टयजुर्जुह्वती दं नुने जुह्वति तान्यः एवेतसि रः करोति तस्मादिमां मानुष्यस्य
 इवेदुर्गुः सो निघ्नसंति वा इवेदुता इवेति हस्मा ह्वा जवन्का ॥ १२ ॥ अथ गिरि
 हपति यजति अयं वा अग्नि लोके इमं मेवेत ह्वा कुमिमाः प्रजाः अति प्रजनयंति ॥ १३ ॥
 मं लोकमिमाः प्रजाः अति प्रजायते तस्मादग्निं हपति यजति ॥ १४ ॥ तदिदं तं सवति न
 त्रयं धियो न वति न प्रस्तरो व्रवाः अदः प्रस्तरेण यजमानं देव्या करोति प्रतिवाः अ

१३

१०४

तस्मादिडां तमेव स्यादुतो प्रसरत्येव रूपं क्रियते ॥१४॥ स यदि प्रसरत्येव रूपं कु
 १ अति ॥

जायान् देवस्य पिपुत्री स्वगाहता नवती पसित ॥ इदं यद्ये प्रसरत्येव रूपं कु यति ॥ १५ ॥
 वाद प्रसरत्या यजमानो स्वगा करोत्येवमेवैतत्पुत्री ॥ स्वगा करोति ॥ १५ ॥ स यदि प्र
 सरत्येव रूपं कु यति ॥ वेदस्यैकं चणमा छिद्य प्रमुद्गम नृत्ति मध्य ॥ स्ववेनुध्रि ॥ स्वगा
 १६ ॥ अथाग्नीदाहनु प्रहरेति ॥ तस्मात्पुत्री ॥ प्रहृत्य वहुष्य ॥ अग्निसिद्धि र्मुपाहीत्या
 त्मानमुपस्पृशति तेनो ॥ अप्यात्मानं नानु प्रहराति ॥ १७ ॥ अथाहस्वदस्वेति अगा
 १८

नमो ॥ दगं ब्राह्मणायैव ॥ गादेव्याहेत्यस्वप्तिमृत्वेत्यः शंभोर्देहाति ॥ १८ ॥
 शंभोर्देवस्य वंशसं प्रहृति ॥ प्रदोहेवाङ्कति करोति ॥ दनत्वाङ्कति ॥ त्वादेवलो वंश ॥
 ३ ॥ दिते तस्माद्बुद्धिं प्रदं प्रहृति ॥ १९ ॥ सवाः ॥ अग्नये सं प्रहृति ॥ अग्नेद्वयो
 शीतमेत्यमृता ॥ अग्निस्तस्मादाहाद्व्यायक्ति ॥ शीतमेत्यग्नि ॥ अग्निस्तस्मादाहाशीतमे
 ति पाहिमादिद्योः पाहिप्रमत्ये पाहिदुरिष्टपाहिदुर्यन्त्या ॥ इति सर्वा न्यामा निष्पन्ना ॥

पायुत्यैवेतदाहाविमुन्नापितुं तयैवत्यन्तैवेपि ह २ नमीकृतः इदमकिस्त्वियमन्तं कुर्वि
त्यैवेतदाहसुषुदायोनावित्यात्मन्येतदाहस्वाहाच्चदितितद्युषाच्चयइतडितमेवम
स्येतद्वर्ति॥ २०॥ शतसंख्या०॥ अथ द्वेदं पुत्री विस्त्रंसयति शोषायेवेदि ह्येषा द्वेदो
मिथुनायवेदः क्रियेतथब्रुदेनेनयज्ञः उपात्तुनतेमिथुनमेवतत्प्रजननं क्रियतेत
स्माद्वेदं पुत्री विस्त्रंसयति॥ २१॥ सा विस्त्रंसयति द्वेदो सिधेनत्वेयद्वेददेवमोक्ष
X ॥ २२॥ अथ यत्तु विस्त्रंसयति शोषाये पुत्री विस्त्रंसयति द्वेदो मिथुनमेवतत्प्रजननं क्रियते २

दोनयस्तेनमस्यंवेदेतयाः इति यदि ब्रुषाविकीर्षदत्तेनैव कुर्यात्॥ २३॥ तमावेदः
सुःसृणाति शोषायेवेदि ह्येषा द्वेदः पश्चाद्द्वेपरीत्यब्रुषावामधिद्वयति पश्चादेवेना
मिथुनपरीत्यब्रुषावेदेनाभिद्रावयति तस्माद्वेदः सुःसृणाति॥ २४॥ अथ समिष्टयजु
र्ह्येति॥ प्राङ्मेषोत्तु संतिष्ठानाः इत्यथ यजुः स मिष्टयजुः पुत्रीः संयातो यत्प्रयुज
हेवास्पेययज्ञः संतिष्ठतत्तस्माद्वाः इति हि समिष्टयजुः उहो मि प्राङ्मेषोत्तु संतिष्ठानाः

इति॥ अथ यस्मात्समिष्टयजुर्नामायावाऽएतेन यज्ञेन देवता ह्यपतियाभ्याः एष य
जुस्मायुते सन्निवैतन्नाः समिष्टा जवंति तद्यत्ता सुसर्वा सुसमिष्टा मथेत्तु इति तस्मा
त्समिष्टयजुर्नामा ॥ २५ ॥ अथ यस्मात्समिष्टयजुर्नुहोति यावाऽएतेन यज्ञेन देवता
ह्यपतियाभ्याः एष यजुस्मायुतः उपहवैताः आसते नानुसमिष्टयजुर्नुहोतीदं न
नो नुहोति तताः एवेतद्यथायथं व्यवसृजति यत्र यत्रासं त्वरांतदनु यज्ञं वाऽएत

दजीजनतयेन मृतं तं नु नयित्वा यत्रास्य प्रतिष्ठात प्रुतिष्ठापयति तस्मात्समिष्टयजु
र्नुहोति ॥ २७ ॥ सुजुहोति देवा गालु विदः इति गालु विदो हि देवा गालुं चित्तेति यज्ञं चित्ते
त्येवैतदाह गालुमिति तेन देतेन यथायथं व्यवसृजति मुनसस्पतः इमं देव यज्ञं स्वा
हा जतो धाः इत्ययं वेद्यज्ञो यथायथं वर्तते तदिमं यज्ञं सं नृत्वेत् तस्मिन् यज्ञे प्रतिष्ठापयति यज्ञ
न यज्ञं सं दधाति तस्मात्स्वाहा जतो धाः इति ॥ २८ ॥ अथ बहिर्नुहोति अयं वेनाको व

हं
१०७

हिरण्यधयो बहिरस्मिन्नेवैतद्भोक्ः धृषधीर्दधातिताऽइमाः अस्मिन्नोक्तः उषधयः प्रति
 चित्तानि समाह्वितुं होति ॥ २० ॥ तां वाऽऽतिरिक्तं तद्यदा हि समिष्टयजुर्होतुं येता न्य
 जुहोति तस्मादिमाऽऽतिरिक्ताऽऽसंमिताऽऽषधयः पूजायंते ॥ ३० ॥ सुष्ठु होति संव
 हिर इन्द्रो हविषा घृतेन समादित्यैव मुनिः सुमरुद्भिः समिष्टो विष्टुदेवतिस्त्वं दिव्यं न
 नो गच्छतु यस्वा होति ॥ ३१ ॥ अथ प्रणीता दक्षिणातः परीत्य निनयति ॥ ३२ ॥ एतद्यज्ञे य
 X जुहोति समिष्टयजुर्हो वां तो व जस्य वृष्ट्युद्धुः समिष्टयजुषोतिरिक्तं २३

१०८

देनंतनुते सवनानि नयेत्युरा दुहा विष्ठक्त एव यज्ञो यजमानं प्रक्षिणीयात्तथा हयशोक
 जमानं न प्रक्षिणीति तस्मात्प्रणीता दक्षिणातः परीत्य निनयति ॥ ३२ ॥ स निनयति कुरुवा
 विष्टुं वति सत्वा विष्टुं वति कस्मै त्वा विष्टुं यति कस्मै त्वा विष्टुं वति पोषायेति तत्पुष्टिमुत्तमां
 पूजमानाय निराहर्षं सख्येनैव प्रणयति तेन निनयति तेन ह्येव योग्यं सुजंति तेन विष्टुं व
 ति शोक्ने एहि योग्यं सुजंति योक्ते एहि सुं वं पथ फली करणं कपालेनाधोधः तस्मादि

हयन
१६

नमुपास्पतिरुहसा नगोसीति॥३३॥ देवाश्च वाऽसुराश्चान्ये प्राजापत्याः पस्पधि
रऽएतस्मिन्यज्ञे प्रजापतौ पितरि संवसुरेऽस्माकमयंत विष्यत्यस्माकमयंत विष्यता
ति॥३४॥ ततो दिवाः॥ सर्वे षड्रिः संवृज्या यवप्यपि छंयन्त्यस्मिन्नागधेयमासीत्तेनैनाग्नि
रत्तज्जंतस्त्रापशोः पत्नीकुरणो हि विष्वजाः सुनिर्नकाः असन्ति त्वेयवै सुनिर्नको
गिनं निर्जेजं पृथग्मन्नागां निर्जेजं त्वेव सतावच्छंसतः उत हि विशालश्चाह किं मा

१०६
१०७

अतस्तेति सद्यमेवैत्या देवा नगामकम्ययं स्तमेवैत्यः एवऽएतद्गणं करोत्यर्थं दधोऽधः
राहताजिनमुपास्पन्नगोवैवैत्यः एतदधेतमसि प्रवेशयति तथोऽएव सकशोरुह
सांतागोसीत्यन्यत्र धेतमसि प्रवेशयति तस्मात्परां स्तेदनी तु कुर्वीति रुहसा हि सु
नागाः॥३५॥ ब्राह्मणं॥३॥ सुष्ठ्वेते यज्ञे दक्षिणातः परात्पृथगीपात्रं निनयति तथा
दशवतितस्मादक्षिणातः परात्पृथगीपात्रं निनयति देवलोके मुप्यसदिति वै यज्ञत
थो यज्ञते सोऽस्यैव यज्ञो देवः॥ याति प्रैति तदनुदीदक्षिणां ददाति सैति दक्षिणा
लोके॥

यु१

धूमिलीतुल्यतानेवातिप्रकामति।। सद्दिव्यविष्णुक्रमाक्रमो॥ यज्ञो वै विष्णुः सदेवे स्य
 इमां विंशतिं विव्रक्रमेयामियं विंशतिरिदमेव प्रथमेन पदेन पस्य राथेदमंतुरि
 संहितायेन दिव्यमुत्तमेनैताम्बवैद्यः एतस्मै विष्णुः सद्दिव्यविंशतिं विव्रक्रमेयं तस्माद्विष्णुः
 माक्रमतेतद्वाऽइत्तएव परावीनंतु यिथाऽइव क्रमंते॥ २॥ तद्वात्तद्विवां विष्णुः क्रमं
 स्तागापत्रेण छंदसातुतानिर्नैको योऽस्माद्विष्णुः वव्रयं द्विषोतिरिदो विष्णुः क्रमं स्तत्रै
 नेन छंदसातुतानिर्नैको योऽस्माद्विष्णुः वव्रयं द्विषोतिरिदो विष्णुः क्रमं स्तत्रै

२००

सप्ततानिर्नैको योऽस्माद्विष्णुः वव्रयं द्विषोतिरिदो विष्णुः क्रमं स्तत्रै
 प्रतिष्ठाप्य एतत्प्रतिष्ठितस्य परमपत्तुसुश्रुतो यद्यत्पुत्रः प्रजापतिर्वीसुस्वर्गावालो
 सदेवमिमां लोकां समारुह्यथैतां प्रतिष्ठाप्य प्रतिष्ठाप्य प्रतिष्ठाप्य प्रतिष्ठाप्य
 तानुशासनं विव्रयं तद्यस्मात्पुत्रस्तद्वीर्यं मेत॥ १॥ प्रपसरणतो हवाः सुप्रदे
 वाजुयंतो तपनं दिवमेवाग्रेथेदमंतुरिदमथेतो न पसरणं अपत्तानुदंततयोऽ
 एवैषुऽएतदपसरणतः एवाग्रेजुयंतो नैतिरिदमेवामेथेदमंतुरिदमथेतो न पस

१०१

रणसपत्ना जुदता इयं वै दृष्टिः प्रतिष्ठातु दस्यामेवैतत्प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठितिः ॥ १०१ ॥ तु
 दत्तद्विविधिसुर्वक्रः स्तज्जागतेन छंदसातुतो निर्नको योऽस्माद्देष्टुं ब्रह्मयुद्धिषां तु
 तद्विस्मयं क्रः स्तत्रैष्टु नेन छंदसातुतो निर्नको योऽस्माद्देष्टुं ब्रह्मयुद्धिषां तु ॥ १०२ ॥
 विस्मयं क्रः स्तगापहेरा छंदसातुतो निर्नको योऽस्माद्देष्टुं ब्रह्मयुद्धिषां तु ॥ १०३ ॥
 दस्ये प्रतिष्ठाया इत्यस्याः ॥ १०४ ॥ सूत्रमन्त्राद्यं प्रतिष्ठितं तस्मादाहस्मादन्तादस्य प्रति
 ष्ठाया इति ॥ १०५ ॥ अथ प्राप्ते हता प्रावहि देवानां दितस्मात्प्राप्ते हता ॥ १०६ ॥ अथ प्राप्ते

२०१

१४

१०२

पुण्यस्वरिति देवा वै स्वर्गान्मदेवानित्येवैतदाह संज्ञातिष्ठातुमेति संदेवैरन्मसेत्येव
 तदाह ॥ १०१ ॥ अथ सूर्यमुदीक्षते ॥ सैवागतिरेवा प्रतिष्ठातु देतां गतिमेतां प्रतिष्ठां गच्छति
 तस्मात्सूर्यमुदीक्षते ॥ १०२ ॥ सः सुदीक्षते स्वयं नृप मिश्रे चोरश्मिरित्येवैष्टु चोरश्मि
 र्मिस्त्रैश्च स्तस्मादाह स्वयं नृप मिश्रे चोरश्मिरिति वक्ष्यामि ॥ असि वृद्धी मे देहीति त्वेव
 हे ब्रवीसीति हस्माह याज्ञवल्क्यः ॥ अथ वृद्धा लोणेनैष्टु वं यदु ह्यव वृद्धी मे देहीति त्वेव
 स्माहो यो दितेष्टु गवर्गमष्टंगादास्मतिगोदागामे देहीत्यवयं कामे कामयतु सोऽस्मै

१०३

02

[illegible]

सर्वेषु ग्रहपतिस्त्वं भूयःप्रेग्रहपतिना तस्याऽऽतिना त्रतिरो हितमिवास्त्वस्मृतिगो
गर्हयत्यानिसंखित्युना त्रानिनो गार्हपत्यानिसंखित्येवैतदा हस्तो हमाऽइति
तं घृष्टाणि जीव्यासमित्येवैतदा हस्तदप्येतद्भुवनाद्रियेतापि हिरयाऽसिराता
वृष्यः पुरुषो जीवतितस्मादप्येतद्भुवनाद्रियेत ॥२॥ अथावर्षेतेऽस्त्यस्त्यवृत्त
मन्वावर्षेऽइतितदेतांगतिमेतांगतिषु गत्वेतस्येवावृत्तमन्वावर्षेते ॥२॥ अथपुन

यं
 म्यनामगृह्णाति इदं बीर्यं पुत्रोऽसंतनवदिति यदि भूत्रानस्यादप्यात्मनः एव नाम
 गृहीयात् ॥ २०॥ अथाहर्षनायं पुत्रोऽस्ति ॥ अस्ति पतेः लुप्यंति धत्ता इति ॥ २१॥
 यनिष्ठो ॥ २२॥ अथ ब्रूते विसृजते इदं मह्यं एवास्मि सोऽस्मीत्यमानुषः प्रववाए
 तद्रवति ॥ इतमुपेति नितदवत्पतेः ॥ इति दमह ॥ २३॥ इति दमह नमुपेति नितत ॥ २०३
 इति लुपुनमं वृषात् वतितुस्मादिदं मह्यं एवास्मि सोऽस्मीत्येव ब्रूते विसृजते ॥ २४॥
 इति लुपुनमं वृषात् वतितुस्मादिदं मह्यं एवास्मि सोऽस्मीत्येव ब्रूते विसृजते ॥ २४॥
 इति लुपुनमं वृषात् वतितुस्मादिदं मह्यं एवास्मि सोऽस्मीत्येव ब्रूते विसृजते ॥ २४॥

२०
 ७
 ८
 ९
 १०
 ११
 १२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५
 २६
 २७
 २८
 २९
 ३०
 ३१
 ३२
 ३३
 ३४
 ३५
 ३६
 ३७
 ३८
 ३९
 ४०
 ४१
 ४२
 ४३
 ४४
 ४५
 ४६
 ४७
 ४८
 ४९
 ५०
 ५१
 ५२
 ५३
 ५४
 ५५
 ५६
 ५७
 ५८
 ५९
 ६०
 ६१
 ६२
 ६३
 ६४
 ६५
 ६६
 ६७
 ६८
 ६९
 ७०
 ७१
 ७२
 ७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००

ॐ जानामाझेंनी पोचो हस्तिकांड - श्रीगणेशायनमः

श्रीगणेशायनमः श्रीगणेशायनमः

ॐ जानामाझेंनी पोचो

श्रीगणेशायनमः

श्रीगणेशायनमः

श्रीगणेशायनमः

श्रीगणेशायनमः

सं.सं.सं. २५२

॥

॥ ज्ञानीतरुसो घनोदपुस्तका ॥

२५२

॥ ज्ञानीतरुसो घनोदपुस्तका ॥

~~ज्ञानीतरुसो घनोदपुस्तका~~ तत्त्वो खं टका

॥ ज्ञानीतरुसो घनोदपुस्तका ॥

१३ ज्ञानीतरुसो घनोदपुस्तका १३

ज्ञानीतरुसो घनोदपुस्तका १३

ज्ञानीतरुसो घनोदपुस्तका १३

॥ उभयगणेशाय नमः ॥ ॥ गार्दपं वेष्टुम्यलाशशारव्यावृद्ध
 हति ॥ अवस्यति दैतद्यज्जार्दपं चिनोति यः उवैके चाभिवितोऽस्मा
 मेव ते वसितांस्तद्युद्धदुद्धं वसितानेव तदुद्धदति नेदवसितान
 धवस्यानीति ॥ १ ॥ अपेतवीतविवसर्पितातः इति ॥ अपदेवेतविवेतु
 वचसर्पितातः इत्येतद्यः उदरसर्पिणस्तानेतदाहयत्रस्तुपराणाद्य
 चवृतनाः इति येन स्मृमनातनायेवाधुनातनाः इत्येतत् ॥ २ ॥ अदाद्य
 मोवसानं प्रथियाः इति यमोदवाः अस्याः अवसानमोष्टमः पदा ॥

स्माः अस्यामवसानंददाति ॥ ३ ॥ अक्रत्रिमं पितुरेलोकुमस्याः इ
 ति ॥ अत्र वैद्यमोविशः पितुरोयस्माः उवैकत्रियोविशः संविदुनो
 म्यामवसानंददाति तत्सुदन्तं शोदासैकत्रयमोविशः पितुनिःमं
 विदुनोस्यामवसानंददाति ॥ ४ ॥ पलाशशारव्यावृद्धदति ॥ बुद्ध
 वैपलाशो बुद्धगौवतदवसितावृद्धदति मुंनेण बुद्धवैमुंनेण बुद्ध
 गौवतदवसितावृद्धदति तासु दीचीसुदस्यति पशतसंख्या ॥ ५ ॥
 ॥ अशोषात्रिवपति ॥ अयं वैलोकोगादेपयः पशवः जृषाः अस्मि ॥

द.सि.
२॥

८॥

स्रजोकेपशुदक्षतितुस्मादिमेसिंखोकेपशुवः॥६॥सुदेवोषान्निवपु
ति।प्रजापतिःप्रजाःअसृजततानानोल्बाःअसृजततानमुमजाना
तमोकामयतमुजानीरंनितिताःसमानोल्बाःअकरोत्तुमांमुषाबु
खमकरोत्ताःसुमजानततस्मादप्येतर्हिममानोल्बाःसमेवजानतेदे
वैःसमानोल्बासानीत्फवैयजतेयोयुजतेतद्यदूषान्निवपतिदेवैरेव
तत्समानोल्बोभवति॥७॥संजानममीति।समुजानतुल्येतुनकामधु
रणमितिपशुवोऽवाःशुषाःपशुवःकामधुराणमुयितेकामधुराणंन।

॥२॥

यादितिमुयितेपशुवोत्तयासुरित्येततैःसर्वगादपतंप्पुचादयतिष्ठोति
र्वगादपत्यालितिरुत्तमूषाःसर्वतिष्ठोतिमुत्वेनप्पुचादयति॥८॥अथ
सिकतानिवपति।अमेरेतहैश्चानरस्यतुस्मयलिकताःअग्निमुवाः
पतंवैश्चानरुवेष्पन्नवतिनवाःअग्निःस्वनस्मातिदहत्यनतिदादाय॥९॥
॥सुदेवसिकतानिवपति।अमेरेतहैश्चानरस्यतोयलिकताःअग्निमु
वाःपतंवैश्चानरुवेष्पन्नवतिनवाःअरेतुस्काकिंचनविक्रियतेस्मादुत
साधिविक्रियाताःइति॥१०॥अमेरेतस्मात्पुनःपुनरिषममीतिवातया

२३

दक्षि०

३

मवाः अनेन ममायातया मयः सिकताः अयातया ममेवैनदेतत्करोति
 तानिः सर्वगा र्दपत्तं पृच्छादयति यो निर्वैगा र्दपत्तं चित्तिरेतः सिकताः स
 र्वस्यां तद्यो नैरेतो दधति ॥ ११ ॥ अथेतं परिश्रिद्धिः परिश्रयति ॥ यो निर्वैग
 रिश्रितः इदमेवैतदेतः सिकं योन्या परिश्रुक्ला तितस्माद्योन्यारेतः ॥
 सिकं परिश्रुक्ते ॥ १२ ॥ सुद्वेवैनं परिश्रिद्धिः परिश्रयति ॥ अयं वैलोको
 गार्दपत्तं आपः परिश्रित इमंतद्यो कुमद्भिः परितनो तिसमुद्रेण देनंत
 त्यरितनो तिसर्वतस्मस्मादिमं लोकं ॥ सर्वतः समुद्रः पर्यति दक्षिणा ह

तस्मादिमं लोकं दक्षिणा ह तस्मद्रः पर्यति रवाते न तस्मादिमं लोकं रवाते
 न समुद्रः पर्यति ॥ १३ ॥ वितस्तेति चित्तो तिस्येनाः परिश्रितस्तेति परिश्रेना
 श्रिनोत्सर्ह्वितः अयधमित्सर्ह्वः उपदधुदाह तस्माद्दृष्टः पवसमुद्रे वि
 जते यत्तिरश्चिरुपदधुत्सर्ह्वे वेदः ॥ सर्वः समुद्रो निर्वैग्या तस्माद
 यत्तु सत्रास्त्रापो न सुददो हसा धिवदति ॥ १४ ॥ अस्ती निर्वै परिश्रितः ॥
 प्राणः सुददो हानवाः अस्ति पुष्पाणो स्त्र्यके न यत्तु पावक्ती रिश्रुक्ताः ॥
 उपदधत्येकं ॥ स्वेतु इपं यदा पौं यत्तु ह्वाः परिश्रितो नुवति ब्रह्मो

दस्ति०

४

स्वापः॥१५॥तद्वैद्योतिःपरिश्रितः॥मुत्तमृषारेतःमिकतावाक्स्वाःपरिश्रि
 तोनुवंत्यंतरः॥मुत्तमृषारेतः॥द्वितीयोतिः॥मुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥
 कतावाक्स्वाः॥मुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥
 मेतज्जनयति॥१६॥अथैनमतश्चिनोति॥१७॥मेवैतदेतः॥मिक्तंविक्करो
 तितस्माद्योनोरेतः॥मिक्तंविक्रियते॥१८॥सवत्सः॥प्याचीरुपदक्षतिहे
 पश्चात्त्रिश्चोद्वेपुरस्तात्तद्याश्चतस्रः॥प्याचीरुपदक्षतिः॥आत्मातद्या
 ताश्चतस्रानुवतिचतुर्विधोद्वेपुरस्तात्तद्याश्चतस्रः॥प्याचीरुपदक्षतिः॥

४

वाहसुत्रवाः॥आत्मातदेवशिरः॥१९॥तंवाः॥मुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥
 रोतिवाहसुत्रवाः॥आत्मातदेवशिरः॥२०॥तंवाः॥मुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥
 करोतितस्मादेवोमुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥
 तं॥मुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥
 ममुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥
 चतस्रः॥प्याचीरुपदक्षतिः॥आत्मातदेवशिरः॥मुत्तमृषारेतः॥मुत्तमृषारेतः॥
 उदहासीन उतराध्याप्रथमापुपदक्षतितुयोहाम्येपोन्यात्ममेवा

हस्ते०

५

मिथितोऽवति॥१॥ अय० सोऽमि० यि० मि० को० म० मि० डः सुतुंदध० इत्य
यं वे० लो० को० गा० र्द० प० त० आ० प० सो० म० सु० तो० मि० स्त० लो० के० प० इ० द्रो० ध० त० ज० व० रे
वा० वे० गान० इ० ति० म० धा० वे० ज० व० र० स० द० मि० य० वा० ज० मे० च० न० म० मि० मि० त्या० पो० वे० म०
द० मि० यो० वा० ज० स० म० वा० त्सा० त्स्त्र० य० मे० जा० त० वे० द० इ० ति० चि० तः० सु० श्री० य० मे० जा० त०
वे० द० इ० त्यो० त० त० ॥२॥ अ० मे० सु० त्रे० दि० वि० वृ० च० इ० ति० आ० दि० त्यो० वा० अ० स० दि० वि०
वृ० च० इ० ति० यि० वा० मि० त्य० य० म० मि० इ० ति० यि० वा० व० दो० ष० धी० वृ० स्था० य० ज० त्रे० ति० य० ए० वो०
ष० धि० ष० चा० शु० वा० मि० स्त० मे० त० दा० ह० मे० ना० त० रि० द० मु० वी० त० त० ये० ति० वा० यु० सु० त्वे० षः०

५

सु० ना० तुर० र्मि० वो० वृ० च० द्वा० इ० ति० म० हा० त्सा० त्स्त्र० य० मे० जा० त० वे० द० इ० त्यो० त० त० ॥२॥ अ०
मे० दि० वो० अ० र्मि० म० छा० जि० गो० मी० ति० आ० पो० वा० अ० स० दि० वो० र्मि० स्ता० ष० ष० भ० मे० ना० छे०
त्य० छा० दे० वो० ॥३॥ ज० वि० षे० धि० ष्या० य० इ० ति० प्रा० णा० वै० दे० वा० धि० ष्या० स्ते० हि० म० वी० धि० य०
इ० त्थं० ति० या० रो० च० ने० पर० स्ता० त्स्त्र० य० मे० जा० त० वे० द० इ० त्यो० त० त० ॥४॥ अ० प० इ० ति० रो० च०
नो० द० ना० मे० ष० लो० को० य० त्रे० ष० ए० त० त० प० ति० त० द्वा० अ० ते० परे० णा० पो० या० अ० व० रे० णा० ता० य०
ते० दा० हा० ॥५॥ पु० री० ष्या० सो० अ० ग्र० य० इ० ति० य० ज० वा० सो० न० य० इ० त्यो० त० त० या० व० णे० ति०
म० जो० ष० स० इ० ति० प्रा० य० णा० रू० प० ण्या० य० णा० ॥६॥ स्ते० त० द० मे० र्मि० ज्ञा० र्द० प० त्यो० जु० ष० ता० य० ज०

मदुदोनमीवाऽऽधोमहीरितिजुषंतांयजमइदोनशानायाऽधोमही
 रित्येतवः॥२॥नानोपदक्षतिद्युनानाकामाऽआत्मंस्तान्मदक्षतिमह
 त्सादयत्येकंतदात्मानं करोतिमददोहसाधिवदतिप्राणोवैमददोह
 प्राणोवैममत्तंमत्तनोतिमदक्षति॥२६॥अथजघनेनपरीत्य॥उत्तर
 तोदक्षिणसीनोपरयोर्दक्षिणामग्रऽउपदक्षतीडामग्रैरुदरुसऽम
 निंगोरितिपञ्चोवाऽइदोपश्चनमेवास्माऽपतामाशिषमाशास्त्रेशश्च
 त्तमऽहवमानायसाधेति॥यजमानोवैहवमानःस्यान्नःसूत्र

सनयोब्रिजावेतिप्रजावैसुत्तरमेसातेसुमतिर्त्तत्वस्मेऽत्याशिषमाशा
 स्त्रे॥२७॥अथोत्तरांअयंतेसोनिर्कृत्योवतोजातोऽअरोवथाऽइत्ययं
 तेबोनिर्कृत्यःसनातनोयतोजातोदीप्यथाऽइत्येतत्तंजानुनमऽआरो
 हाथानोबर्हयारथिमितिषथैवयुजुस्तथाबंभु॥२८॥सक्यावस्येतोते
 नानोपदक्षतिनानासादयतिनानासूददोहसाधिवदतिनानाहीमेस
 क्योहेनवतोहेहीमेसक्योपश्चादुपदक्षतिपश्चाद्हीमेसक्यावग्रात्या
 ऽसुपुस्पृष्टेनवतःएव॥हीमेसक्यावग्रात्याऽसुपुस्पृष्टे॥२९॥अ

दक्षि०
॥१॥

शुतेनैव पुनः परीत्या दक्षिणा तः उदडासीतः पूर्वयोः सत्रमग्रः उपदक्ष
तिविदसितुया देवतयांगिरस्वङ्गवासीदेत्यथ दक्षिणां परि विदसित
या देवतयांगिरस्वङ्गवासीदेति ॥३०॥ बाहूः अस्मै तोते नानोपदक्षते
नानासादयति नानासूददेहसाधिवदति नानादीमौ बाहू द्वे न वतो द्वौ
दीमौ बाहू प्रवर्द्धेः उपदक्षति उरस्ता दीमौ बाहूः अग्रान्याः सः प्रस्य
ष्टेन वतः पवः दीमौ बाहूः अग्रान्याः सः प्रस्यष्टौ सवाः इतीमाः उपद
क्षतीतीमेः इतीमेतदक्षिणा वत्तद्विदेवत्रा ॥३१॥ अष्टाविष्टकाः उप

॥१॥

दक्षति ॥ अष्टाक्षरा गायत्री गायत्री नित्यावान नित्यावत्यस्य मात्रा तावं
तमेवैनमेतच्चिनोति पंचकृत्वः सादयति पंचवितिको निः पंचर्त्तवः संव
सरः संवसरो नित्यावान नित्यावत्यस्य मात्रा तावं तमेवैनमेतच्चिनोत्य
ष्टाविष्टकाः पंचकृत्वः सादयति तत्र यो दशत्रयो दशमासाः संवसरस्व
यो दशग्रे श्रिति उरीषाणि यावान नित्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्वति ॥३२॥
अथ लोकांष्ट्रानामुपदक्षति ॥ तस्याः उपरिवंधुस्त्रिः सर्वास्त्रिद्वि
र्वावान नित्यावत्यस्य मात्रा तावं तमेवैनमेतच्चिनोति दशोत्तरास्तासा

दक्षि-
६

सुपरिबन्धुर्देवाग्र्ये दशाग्र्यैकमेव ॥ द्विचिंतिविचुंतितासुयोदशसंपद्यं
तेतस्योक्तोबन्धुः ॥ ३३ ॥ ताः उत्तम्यः एकविंशतिः संपद्यंते ॥ द्वादशमासाः
पंचवस्त्रयः ॥ इमे लोकाः असावादित्यः एकविंशोऽमुतदादित्यमस्मि
त्रौप्सुतिष्ठापयति ॥ ३४ ॥ एकविंशतिर्देवपरिश्रितः ॥ द्वादशमासाः पं
चवस्त्रयः ॥ इमे लोकाः अयमनिरसुतोऽथोक्तविंशः ॥ इमे तदग्निमसुमि
नादित्येप्सुतिष्ठापयति तद्यदेताः एव सुपदक्षते तावेवैतदन्यान्यस्मि
न्युतिष्ठापयति तावेतावन्यान्यस्मिन्पुतिष्ठितौतौवाः अतावत्र द्वा

सु३

०६॥

वे१

दे१

कविंशौ संपादयत्युत्तरे वेमौ तदोत्तौ नवतः आहवनीयश्च गार्हो
पत्यश्च ॥ ३५ ॥ अथ पुरीषनिवपति तस्योपरिबन्धुस्तच्चात्वालवेलायाः
आहरत्यग्निरेष्यच्चात्वालस्तथोदास्ये तदाग्नेयमेव नवतिसासमं
लास्यात्तस्योक्तो बन्धुः ॥ ३६ ॥ व्याममात्री नवतिः व्याममात्रो वै पु रुषः पु
रुषः प्रजापतिः प्रजापतिरग्निरात्मसंमितांतयो निं करोति परिमंडला
नवतिपरिमंडलादित्यो निरग्नौ अयं वै लोको गार्हपत्यः परिमंडलः
उवाः अयं लोकः ॥ ३७ ॥ अथेनौ सनिवपतिः संज्ञामेवा न्यामेतत्करो

वि३

दस्ति०
ए

तिमुमितः संकल्यथाऽसंघामनाऽसि संव्रता ये बंधुरीषो न वत न स
मनसा विति शमयत्येवैना वेतददिऽसायैयथानान्याऽदिऽस्य
तां॥३॥ चतुर्भिः संनिवपति तद्ये चतुष्पादाः पञ्चवस्त्रैरेवा न्यामेतत्संज्ञा
करोत्यथाऽअत्र वै पञ्चवस्त्रैरेवा न्यामेतत्संज्ञा करोति॥३॥ तां नुरिक्ता
मुवेक्षेता नुरिक्ता मवेक्षाऽतिष्ठतिक्ता मवेक्षेता ग्रमेतद्वैना॥४॥ अथा
स्याऽसिक्ताऽआवपति अमेरेतद्वैश्चानरस्यरेतो यत्सिक्ताऽअग्नि
मेवास्यामेतद्वैश्चानररेतो नृत्तऽसि चतिसा समं बिलास्या न स्यात्को व

५॥४॥ अथैनां विभुं चति। अत्र दाहाय बह्विभुं कं न विभुं चते प्रतद्व्यत
 ५॥५॥ अतश्चापतद्व्युत्कारे तोनाषीं देतमग्निं तमन्नाजीजनदथा परं धत्ते योषा वा
 ५॥६॥ अत्रातस्माद्यदा योषा पूर्वरेतः प्रजनयत्यथा परं धत्ते ॥४॥ माते वपुत्रं पृ
 थिवी पुरीष्मिति। माते वपुत्रं पृथिवी पञ्चावमित्येतदग्निं स्वेयो नावना
 मखेत्यग्निं स्वेयो नावनाषीं दुखेत्येतन्नां विष्टेर्देवैर्कुरुतिः संविदानः
 प्रजापतिर्विश्वकर्मा विभुं च त्वित्यतवो वै विष्टेर्देवास्तु देनां विष्टेर्देवैर्कुरु
 तिः संविदानः प्रजापतिर्विश्वकर्मा विभुं च तितामुत्तरतो नेर्निदक्षत्यरनि।

मात्रेनमोकोबंधुः॥४३॥ अथामोप्यः आनयति॥ एतद्वाऽएतदेतो धत्तेयप
 यो धत्तेयोपावाऽउखातुस्माद्यदयोपावेतो धत्तेयपयो धत्तेधराः सिकतान्
 वंसुत्ररंपयो धरः॥ हिरेतऽउत्ररंपयस्तन्मुधाऽआनयति॥ यथा तत्पुति॥
 रुषशीर्षमुपदधस्त॥४४॥ ब्राह्मणम्॥१॥ प्रजापतिः प्रजाऽअसृजत॥
 सुप्रजाऽसृष्टा सुर्वमाजिमित्वायस्त्र॥ सततस्माद्विस्त्रायाणो मध्यतऽ
 उदक्रामदथास्माद्वीर्यमुदक्रामत्स्मिन्नुक्ताते पद्यततस्मात्पनादन्नम
 प्रवद्यच्चक्षुरधशेततस्मादस्मान्नमस्रवन्नोदेहत्तुर्दिको वत्प्रतिष्ठासा
 स्ता

॥१॥ ते देवाऽअबुवन्ना नवाऽतो न्या प्रतिष्ठास्ताममेव पितरं प्रजापतिऽ
 संस्करवाममेव नः प्रतिष्ठान विष्पतीति॥२॥ ते निमज्जवन्ना नवाऽइतो
 न्या प्रतिष्ठास्ति त्वयामं पितरं प्रजापतिऽसंस्करवाममेव नः प्रतिष्ठान
 विष्पतीति किं मेततो न विष्पतीति॥३॥ ते कवन्ना अन्नं वाऽअयं प्रजा
 पतिस्तुन्मुखाऽएतदन्नमुदामलुन्मुखानात्रऽएषोन्नमसदितितथेति त
 स्मादेवाऽअनिमुखाऽअन्नमदंति त्वमैदिकस्यैव देवतायै जुह्वत्यग्ना
 वेव जुह्वत्यग्निमुखा हि तद्देवाऽअन्नमकुर्वता॥४॥ सुयोस्मात्प्राणो म

धृतः उदकामतः॥ अयमेव सुवायुर्द्यौः पवते यत्सुदस्माद्दीर्घमुदका
मदसौ सुः आदित्यो यत्सुदस्मादन्नमुन्नवद्युदेवसेवसरेन्नतन्नतः॥ ५॥
तदेवाः अग्नौ प्याहं जना तद्युः एनं प्युक्कमग्निरागो हद्युः एवास्मात्सुप्रा
णमध्यातुः उदकामत्सुः एवेन ६ सः आपद्यततुमस्मिन्नदधुरयत्सुद
स्माद्दीर्घमुदकामत्तुदस्मिन्नदधुरयत्सुदस्मादन्नमुन्नवत्तुदस्मिन्नदधु
स्त ७ सर्वैकत्सु ७ संस्कृत्यो हं मुदश्रयं स्तद्यतमुदश्रयन्निमेषलोकाः॥ ८॥
॥ तस्यायमेव लोकः प्रतिष्ठाः अथुयोस्मिं लोके मिः सोऽस्यावाज्ज्राणाः

थास्यां तुरित्मात्माथ्यो तुरित्तेवायुर्द्यौः एवायुमात्मात्याणः सोऽस्य स
द्यौरेवास्पतिरः सूर्यो चंद्रमसौ वज्रुषीश्चक्षुरध्वो तसु चंद्रमास्तस्मा
॥ अमीलिततरोन्न ७ हितस्मादस्त्रवतः॥ १॥ तदेवावैसा प्रतिष्ठायां ते ह
वाः समस्तकुर्वन्मैवेयमद्यापि प्रतिष्ठासोः एवाप्यतो धिनविता॥ १॥ सख
सप्रजापतिर्विस्त्र ७ सता अयमेव सख्यो यमग्निश्चीयते तद्युदेवो खारि
क्ताशेतेषु राप्रवर्जनाद्यथैव तत्प्रजापतिरुक्तांते प्राणः उक्तांते वायु
स्मृते नैरिक्ताशयदेतदस्य तद्दृपः॥ १॥ तासमौ पृथगाक्लि ७ यथैवेनम

दस्ति०

१२

दो देवाः प्राचं जं सद्य एतं पृथक् कामि रा रो द तियः एवास्मात्स प्राणो मध्या
तः उदक्राम सः एवैनः सः आपद्यते तमस्मि दक्षतु यथु दु क प्र ति मु च्य वि
नु त्वि यु देवास्माद्दी र्घं सु द क्राम त दस्मि दक्षतु यथा समिध आ द क्ष ति य
देवास्मादन्न मस्र व त दस्मि दक्षति ॥ १० ॥ अ ह प्र पा व कः ॥ ११ ॥ ता वै सा
यं प्रा त रा द क्ष ति अ न्न श्र दित द्रा ने श्वा न्न मस्र व तान्ये तानि स र्वे स्मि न्नै व
सं वत्स रे स्युः सं वत्स रो हि म प्र जा प ति र्थे स्मा त्ता न्यु द क्रामे स्त दस्मि न्नै त स
र्वे स्मि न्नै व स र्वे द क्ष ति य स्मि द्वा स्ये त दृ तौ न ऊ र्ध्वं न्न द्वा स्य त स्मि न्नै त द्वा

१२

ध्मा न्ना सं वत्स र च त स्ये क्ष के ण व नु त वित्त य मि ति ह स्मा द्वा म क क्षा य णो
ने दि मं पि त रं प्र जा प ति वि च्छि द्य मा नं प र्जा नू ति तः सं वत्स रे स र्वे कृ त्स्न ॥
सं स्कृ त्यो र्ध्वं सु च्य ति यु ये वै न म दो दे वाः उ द श्र य न ॥ ११ ॥ त स्य गा र्ह पत्यः
ए वा यं लो कः ॥ अथ यो गा र्ह पत्ये नि र्युः ए वा यं म स्मिं लो के मिः सो स्य सो
थ यु दं त रा ह व नी यं च गा र्ह पत्यं च तु दं त रि क्ष म थ यः आ नी धी ये नि र्युः
वा यं मं त रि क्षे वा युः सो स्य स्य आ ह व नी यः ए व द्यौ र थ यः आ ह व नी यं मि
स्तौ सूर्या वं द म सो सो स्ये षः आ त्मे व ॥ १२ ॥ त स्य शि रः ए वा ह व नी यः अ

दस्ति०

१३

ययुः आहवनीयेनियुः एवायुः शीर्ष्याणः सोमसतद्यत्पक्षउचुवा
 त्रवतिपक्षउचुवाद्ययुः शीर्ष्याणश्चक्षुः शिरोदक्षिणं श्रोत्रं दक्षिण
 पक्षः उत्तरं श्रोत्रमुत्तरः पक्षः प्राणो मध्यामात्मा वाक्युच्छं प्रतिश्रुतद्य
 त्याणावाचात्रं जग्धप्रतितिष्ठतितस्मात्प्राणानां वाक्युच्छं प्रतिश्रुतः ॥१३॥
 अथ यदंतुराहवनीयं वगाहं पत्यं वासुः आत्मा ययुः आनीधीयेनियुः
 एवायुः मंतरात्मन्याणः सोमसुप्रतिष्ठैवास्पगाहं पत्यो ययोगाहं पत्यो
 निः सोमस्यावाद्याणः ॥१४॥ तदेके त्रिचिंतविचंति त्रयो वाः इमे वाचः ॥

१३

१६

प्राणा इति न तथा कुर्यादति तेरे च यं त्येक विः शसं पदमयोः अत्रुष्टु संपद
 मथो वृहती संपदमेत आ ऊर्ध्वत्येकं पदे वेत इष्टं सो निरेवप्पुजातिरेव यदे
 तेषां च प्राणायश्चिमुत्रं करोति वसुरीषे वतुजायते ॥१५॥ अथात संपदे
 वा एक विः शतिरिष्टकानुवयुजः पितृभिः शत्मा दनं वसुददो हाश्च तद्वात्रि
 षाहा त्रिः शदक्षरा उष्टु षेष्ठा उष्टु ॥१६॥ एक विः शतिर्वैवपरिश्रितो य
 जुह्वी विः शंक्कसूदनस्य सुखुषाश्च सुखुश्च सिकताश्च सुखुश्च उरीषं च सु
 सुश्च वतुर्निः संनिवपति विचं वति पंचमेन तत्स्त्रि निरियं द्वा त्रिः शदक्ष

हस्ति०
१४

रात्रिषु सैषात्रिषु ॥१७॥ अथैते द्वे युजुषी सोऽत्रुषु वेव वायाऽत्रुषु ।
नद्यदिदं हयं वाचो रूपं देवमात्रं वोचैः अत्र नैः अतदेते द्वे ॥१८॥ तावाऽ
एतास्ति स्त्री उषु नः ॥ वितुः पषगा र्दपत्य स्तद्यदेताऽअत्र ति स्त्री उषु नः सा
पादयं त्यत्र ह्येव मेतदा सर्वलोकान्तं तिततो न्यतरां ह्यत्रिः ॥ शदक्षी राम उ
षु न माहवनीयः ॥ हरं तिस्रः आहवनीयः साद्यौ स्तत्रि रोथे ही न्यतरा परिशि
ष्यते सगा र्दपत्यः सा प्रतिष्ठासः ॥३॥ अयं लोकः ॥१७॥ अथ येऽपते द्वे युजु
षी ॥ एतत्र द्युदंतराहवनीयं च गार्दपत्यं च तदंतरिक्षाऽसः आत्मा तद्यत्रैवेन

१४

वतस्तस्मादेतन्न नीयोऽदंतराहवनीयं च गार्दपत्यं च तस्मादेषां लोकानां
मंतरिक्षलोकस्तु निष्ठः ॥२०॥ सैषात्रेधा विहिता वाग उषु ॥ तौ मेघो निः ।
प्राणो नृत्वा उमं वरति यः आहवनीये निः सुप्राणः सो मावादि तौ थयुः
आग्नीध्री ये निः सुवानः सुऽअयं वासुयीयं पवते थयोगार्दपत्ये निः सु
ऽउदानः सुऽअयं थोयमस्मिं लोके निरेवं विहवाव सुर्वावावः सुर्वप्राण
ऽसुर्वमात्मानः सुं स्कुसते ॥२१॥ सैषा हृदये वाये वै द्वे ह्यत्रिः ॥ शतौ ह्यत्रि
॥ शदेव तदथैते द्वे युजुषी तच्च उस्त्रिः ॥ शद निरेव पंचत्रिः ॥ शो नाक्षरा छंदो

दस्ति०

२५

येत्येकस्मान्नद्याऽप्युच्यतेस्तत्तुङिऽशत्तुङिऽशदक्षराब्रह्मतीव्रह्म
तीवाऽप्यसंविता निमुपद्यतेत्याहवैश्वानोरेतः सिच्यते तादृज्जायते तद्य
देतामुन्नहती करोति तस्मादेष संविता ब्रह्मती मनिमुपद्यते ॥२२॥ तदा
ज्जाऽयदयं लोको गार्हपत्यां तुरिहं धिष्ण्याद्यौराहवनीयां तुरिहं लोकाऽऽ
अस्माद्योकादन्तर्हितो यकुस्माज्गार्हपत्यं चित्वा हवनीयं चितो त्यध धिष्ण्या
नितिसहृद्देवमावृते लोका वास उस्तयोर्विद्यतोर्ध्वी तरेण काशऽआसीत्
दन्तुरिहमेतवदीक्षऽदैतन्नाम ततः पुरांतरावाऽइदमीक्षमन्नदितितस्मा

२५

दंतुरिदं तद्यद्गृहपत्यं चित्वा हवनीयं चिनोत्यतौ स्त्रुप्रेलोका वृष्टये तामुयथा
त्युत्पद्भिष्णा त्रिवपतिकुर्मणाः एवानंतरयायाथाऽश्रुतयोर्वीवुसंक्रियमा
णयोर्मध्यऽसंक्रियते ॥२३॥ ब्राह्मणाम् ॥२॥ अथ मोक्षमयः ॥ अथा
तोनैर्ऋतीर्हरति ॥ एतद्देवागृहपत्यं चित्वा समारोह नयं वै लोको गृहप
त्यऽहमेव तच्छोकऽसंस्कृत्य समारोहं स्नेतुमः एवानतिदृशुमपश्यता ॥
॥ तेऽकवन् ॥ नुपतुज्जानीतयुधे दंतमः पाप्मानमपहृ

हस्ति०

॥२६॥

नामहाऽऽति तेऽकं चेतयधमिति विनिमिषतेति वाचतदकं वस्तु दिष्टतय।
 येदंतमः पाप्मानमपहतामहाऽऽति॥२॥तेवेतयमना॥ एताऽऽष्टकाऽऽ।
 पत्रपत्रैर्कृतीस्ताऽऽपादधततानिस्तत्रमः पाप्मानमपाघतपाप्मावेति कृति
 स्तद्यदेतानिः पाप्मानं निर्कृतिमपाघततस्मादेतानैर्कृत्य॥३॥तद्वाऽऽपत्ति
 यतोयदेवाऽऽशुक्लं निदंतत्रमः सपाप्मादेवेरेवापहतोऽस्त्येतत्करोति
 यदेवाऽऽशुक्लं वस्तु करवाणीत्ययोऽऽवपाप्माया निर्कृतिस्तमेतानिरप
 हतेतद्यदेतानिः पाप्मानं निर्कृतिमपहततस्मादेतानैर्कृत्य॥४॥अदेवेता।

॥२६॥

नैर्कृतीर्हरति। प्रजापतिं विस्मस्तेषु देवाः समस्तुर्ध्वं सुखायां योनौ रेतो
 त्ततमसि च न्योनिर्वाऽऽरवातस्माऽऽताऽऽसंवत्सरे प्रतिष्ठाऽऽसमस्तुर्ध्वं नि
 ममेव लोका मयं वै लोको गा र्दपत्यस्तस्मिन्नेनं पूजनयं तिस्यः पाप्माय
 स्तस्मादुत्तयज्जरायुतदस्येतालिरपाघंस्तद्यदेतानिः पाप्मानं निर्कृ
 तिमपाघंस्तस्मादेतानैर्कृत्य॥५॥तद्येवेतद्यजमानः॥ आत्मानसुखायां योनौ
 रेतो त्ततऽसि च न्योनिर्वाऽऽरवातस्माऽऽताऽऽसंवत्सरे प्रतिष्ठाऽऽसंस्करोती
 ममेव लोका मयं वै लोको गा र्दपत्यस्तस्मिन्नेनं पूजनयं तिस्यः पाप्मा

हस्ति.
३७

यः क्षेप्याद्यदुत्वं यजराद्युतदस्यैतानि रपहंति तद्यदस्यैतानि पाप्मानं निर्क
तिमपहंति तस्मादेतानैर्कृत्याः ॥६॥ पादमात्रेण न वंति। अथ स्यादमेव तत्पाप्मा
नं निर्कृतिं कुरुते लक्षणं न वंति यद्वै नास्ति तदलक्षणं स संतमेव तत्पाप्मानं
निर्कृतिं कुरुते उपपन्नं न वंति नैर्कृता वै उपपन्नैर्कृतैरवतत्रैर्कृतं कर्म करो
ति कस्मान्न वंति कस्माद्विदुः न मः आसीदथो कस्मा वै निर्कृतिः ॥७॥ तानि रतं
दिशंयति। एषा वै नैर्कृता दिङ्मैर्कृत्यामेव तद्विशि निर्कृतिं दधाति स युत्र स्वा
कृतं चेरिणं ॥ अथ न प्रदरो वा स्यान्नेदेनाऽनुपदधाद्युत्र वाऽअस्याऽअवदी

नं ३

३७

युते युत्र वा स्याऽनुपपद्यो न जायते निर्कृतिर्वा स्यैतद्वृत्ताति नैर्कृतः एव तद्
मे निर्कृतिं दधाति ताः पराधीनैर्कृता जः कृतोपदधाति ॥८॥ अथु च तमय
जमानमिच्छेति। यो वै न सुनोति न युजते तं निर्कृतिं कृतिस्तेन स्यात्पापमि
द्वितस्करस्येति स्तेनस्य चेत्यामं विदितस्करस्य चेत्येतदथो युथा स्तेनस्य स्कर
रः प्रलायमेत्येवं प्रलायमिहात्यन्यमस्मद्विद्यमातः इत्येति निवेदिषाऽसमि
च्छेत्येतन्नमो देवि निर्कृते तु न्यमस्ति तिनमस्कारेणैव नामुपहते ॥९॥ नमः
सुते निर्कृतेति गते जः इति। तिगुते जा वै निर्कृतिस्तेन स्याऽएतन्नमस्करोत्वा

यस्मयं विहता बंधुमेतमित्यस्मयेन ह वै तं बंधुन निर्कृतिर्विभ्रातियुवका
तियमेन त्वयस्यासंविदानेन निर्वैयमुऽयं त्वय्याऽऽदीदऽसर्वं यत्तमा
न्यां त्वऽसंविदानेन तदुत्तमेनाकेऽधिशोदयेन मिति स्वर्गो वै लोको न
कः स्वर्गलोके यजमानमधिशोदयेत्येतत् ॥ १० ॥ यस्यास्तेद्योरऽसंजु
होमीति द्योरावै निर्कृतिस्तस्याऽएतदा संजुहोतियत्तदेव तं कर्म करो
त्येषां बंधुनामैव संजुनाय तियैर्बन्धुवद्वो न वतियात्वा जनो नृमिरिति प्र
मंदतऽऽतीयैव नृमिरस्यावै स न वतियो न वतिनिर्कृति त्वाहं परि वेद द्वि

ति० ५३ ५५

श्रुतऽइति निर्कृतिरिति त्वाहं परि वेद सर्वतऽइत्येतदियैव निर्कृतिरियैव तं नि
रूपय तियो निर्कृतिरिति यथा वेद्व्यादसा वा मुष्या यणो सिवेद त्वामा मादि
ऽसीरित्येवमेतदाहनतराऽदि विदितऽआमंत्रितो दिनस्ति ॥ ११ ॥ नोपस्पृश
ति पाप्मावै निर्कृतिर्नेत्याप्मानं सणस्पृशाऽइति नमादयति प्रतिष्ठावैसा
दनं नेत्याप्मानं प्रतिष्ठापयानीति न स्रुदोहमाधिवदति प्राणे वै स्रुदोह
नेत्याप्मानं प्राणे न संतनवानि संदधनीति ॥ १२ ॥ ताहैके परस्ताद्वीचीम
पदधति ॥ पाप्मावै निर्कृतिर्नेत्याप्मानं निर्कृतिमच्च वायामेति न तथा का

दस्ति०
१५

यतीत्याचीरेवोपदध्यात्परांचमेवतत्याम्मानेनिकृतिमुपहते॥३॥तिस्त्रा
 ॥इष्टकाःउपदध्याति॥त्रिदुदनिर्मावाननिर्मावत्यस्यमात्रात्वावतैवतु
 म्मानेनिकृतिमुपहते॥३॥अथासंहीःशिक्यः॥रुक्मपावामिहेतयरा
 हेन्यस्यतितैर्कृतोवैपाशोनिर्कृतिपाशादेवतत्प्रमुद्यतेयंतैदेवीनिर्कृ
 तिगवबुधपाशंग्रीवास्त्रविद्यत्यमित्यनेवद्विदुषाहाविद्यत्यस्तैश्चिष्या
 म्यायुषो नमभ्यादित्यनिर्वाःआयुस्तस्येतन्मुधांश्चिंतो गार्हपत्यो नव
 त्यधितःआहवनीयस्तस्माद्यदिसुवाग्निविजतेयदिसुविरःआयुषो

त्या २

מחפז

निमध्यादित्येवाहायेतंपितुमद्विपुस्ततः इत्यत्रैवंपितुरथेतदत्रमद्विपु
 धक्तः इत्यतस्त्रिष्टुब्धिर्वज्रोवैत्रिष्टुब्धेणैवतत्याप्मानंनिरुतिमपदते॥
 १५॥तिस्रः इष्टकानवन्ति।आसंदीशिक्यः रुक्मपात्राः इष्टेनदष्टावष्टाक्ष
 रागायत्रीगायत्रीनिर्यावाननिर्यावत्यस्यमात्रातावतैवतत्याप्मानंनिरु
 तिमपदते॥१६॥अथांतरणेणदक्षमसन्निनयति।बुज्रोवाः आपोबुज्रो
 वततत्याप्मानंनिरुतिमंतुर्इतिनमोस्तुत्येदेचकारेस्तुपोविष्टितस्तुत्ये
 वाः पतदयेदेवाः कमीकर्वततस्याः पतंतमो कर्वतृत्याः उपवायमेतत्क

मैकुम तेतम्याऽपतंनमस्करोत्यप्रतीक्षमायंत्प्रतीक्षमेवतत्यामानंनि
 र्कतिजहति॥१७॥प्रत्येत्यामिमुपतिष्ठते॥पतद्वाऽपतदयथायथंकरे
 तियुदमौमामिचितःपतादिशामेति तस्माऽपवैतंनिष्कृतैर्दिःमाये॥१८॥
 यद्वेदोपतिष्ठाताअयंवेदलोकोगार्हपत्यःप्रतिष्ठावेगार्हपत्यऽयमुवे
 प्रतिष्ठाथेतदपथमिदंतिमुदेतादिशामेति तद्यदुपतिष्ठतऽमामेवैतस्म
 तिष्ठामन्विप्रत्येत्यमामेवैतस्मतिष्ठायाम्प्रतिष्ठति॥१९॥निवेशनःसंग
 मनोब्रह्मनामितिनिवेशनोऽस्यलोकःसंगमनोब्रह्मनांविश्वाभूपा

निवष्टेश्चीतिरितिसर्वाणिरूपाण्यतिवष्टेश्चीतिरित्येतदेवऽवसविता
 सत्यधर्मैर्मानतस्त्वौसमरेप्रथीनामितिसुथैवयुजुस्तथाबुधः॥२०॥ब्राह्मण
 म॥३॥अथप्रायणीयंनिर्वपति। तस्यद्विकृतावाचंविस्मृजतेवाचंविस्मृ
 ज्यस्तंबयजुर्हरतिस्तंबयजुर्हत्वापूर्वेणपरिग्रहेणपरिमृक्ष्यलिखित्वाह
 हरत्रिरितिहरतित्रिरायाधः॥१॥प्रत्येत्यप्रायणीयेनपुनरिति।प्रायणीये
 नप्रवर्षसीरंशुनक्त्येतद्वाऽपनंदेवाःसंस्करिष्यतःपुरस्तादनेनसुमार्हयं
 स्तथैवेनमयमेतत्संस्करिष्यत्पुरस्तादनेनसुमार्हयतिसीरंशवतिसुरः

दैतयस्त्रीरमिरामेवास्मिन्नेतद्वक्षति॥१॥ अदुर्वरं न वति॥ नरैरसः उदुर्वरः ऊ
 र्जैर्वैनमेतदुमेन समर्चयति मौजं परिमार्चयति च त्रैलोक्ये को वं भुः॥३॥ सोमे ह
 क्षिणां श्रिणां जयनेन तिष्ठतु नरमाः सम्यग् उरस्ताद्युज्यमानं मन्त्रमंत्रयते
 सीरां जुंति कवयो युगावित च ते पृथगिति येष्विहाऽमलैकवयस्ते सीरं च
 जुंति त्रिगुणानि च वित च ते पृथग्धीरा देवेषु मन्त्रयेति यजो वै सुमन्त्रा गदेव
 पुत्रजं तद्वानाऽइत्येतत्॥४॥ अनुक्तसीरा विद्युगात उधमिति जुंति दिमी
 रं विद्युगाति न च तिरुते योनौ च पते दवा जमिति बीजा यवाऽणयो नि किं

यते स सीता सुधा दवाऽअयो नौरुतः मित्रे देवं तद्यदुरुष्टे बुपति गिरा वक्रदि
 सनराऽअमन्त्रऽतिवायै गिरन्तऽक्रदित्रे दीयऽऽस्तृणऽपक्रमेयादिति य
 दावाऽअन्त्रे पयते थतऽस्तृणो पचरेति हान्यां सुनक्ति गायत्र्या च त्रिषु नाचत
 स्योक्तो वं भुः॥५॥ सदक्षिणामेवाग्रे सुनक्ति॥ अथ सव्यमेवं देवत्रे तरया मा उ
 पुषङ्गवं न वति ह्यदशगवं वा च उर्विवाति गवं वा सं वसरमेवाति सं पदं॥६॥
 अथैनं विक्रपति॥ अन्नं वै क्षिपेत्तदाऽअस्मि देवाऽसंस्करिष्यंताः उरस्तादन्न
 मदधुस्तथैवास्मिन्त्रयमेतत्संस्करिष्यन्तु रस्तादन्नं दक्षति॥७॥ सवाऽआत्मा

तमेव विष्णु प्रति॥ न पक्षपुच्छान्यात्मस्तदन्नदक्षति यदुवाऽआत्मनुन्नेधीय
तेन दात्मानमवतितत्यक्षपुच्छान्यथयत्यक्षपुच्छेनैव तदात्मानमवतितन
क्षपुच्छानि॥८॥ सदक्षिणाईनाये॥ अंतरेण परिश्रितः प्राचीप्रथमाऽमीतो
रुषतिश्रुनऽसुफाला विरुषं उरुमिऽश्रुनं कानाशाऽअनियं उवाहैरि
तिश्रुनऽश्रुनमिति यद्वै समृद्धं तच्छ्रुनऽसमृद्धं यत्तु वैनामेतत्॥९॥ अथ
जयनाई नोदीची॥ घृतेन सीतामधुना समज्यतामिति यथैव मनुस्तथा वं
विश्वेदेवैरुमतामरुद्धिरिति विश्वेदेवैरुमतामरुद्धिरिति विश्वेदेवैरुमतामरुद्धिरिति

तीपयमापिबमानेतिरमो वैपयऽऊर्जस्वतीरसेनात्रेनपिबमानेत्येतदस्मां
तेपयसान्यावहृत्स्वेत्यस्मांसीतेरसेनान्यावहृत्स्वेत्येतत्॥१०॥ अथोत्राई
नप्राची॥ लांगलंपवीरवदितिलांगलऽरयिमदित्येतत्सुशेवऽसोमपित्सर्व
त्यत्रैव सोमस्तदुहपतिगामविप्रफर्वावपीवरीप्रच्छावडथवाहणमित्येत
द्विसर्वाऽमीतोहपति॥११॥ अथप्रवीर्देनदक्षिणा॥ कामं कामं द्योधुस्वमि
त्रायवृरुणायव॥ इंडायाश्चिन्नां हस्ते प्रजापत्यऽउपधीन्यऽइति सर्वदेवत्या
वेकविरेताम्यो देवताप्यऽसर्वा कामां धुस्वेत्येतदित्यग्रेरुषत्यथेति अथेत्य

येतितद्वक्षिणावृत्तद्विदेवत्रा॥१२॥ चतस्रः सीतायजुषाकृषति। तद्युचतस्रुषुदि
कृन्तदस्मिन्नेतद्वक्षति तद्वैयजुषाद्वावेतद्यजुरद्योतद्यदिमादिशः॥१३॥
अथात्मानं विकृषति। तद्यदेव संवसरे तदस्मिन्नेतद्वक्षति तस्मीमनिरुक्तं
वैतद्यत्तस्मीमंवेवाऽनिरुक्तं संवेणैवास्मिन्नेतद्वक्षतीत्यप्येकृषत्य
येति॥ अथेतयेतितद्वक्षिणावृत्तद्विदेवत्रा॥१४॥ तिस्रस्मिन्ः सीताः कृषति
। त्रिवृदस्यामि वानप्रियावत्यस्य मात्रातावतैवास्मिन्नेतद्वक्षति॥१५॥
द्वादशसीतास्त्वस्मीकृषति। द्वादशमासाः संवसरुः संवसरोऽपि वानप्रि

यावत्यस्य मात्रातावतैवास्मिन्नेतद्वक्षति॥१६॥ ताऽउर्येतेः षोडशसं
पद्यते षोडशकलाः प्रजापतिः प्रजापतिरग्निरात्मसंमितमेवास्मिन्नेत
द्वक्षति युडवाऽआत्मसंमितमुन्नतदवतितन्नदिनस्ति अह्नो यदि
नस्ति तद्यत्कनीयो न तु दवति॥१७॥ अह्नैवेनं विकृषति॥ पतद्वाऽअस्मि
देवाः संस्करिष्यंतः पुस्तात्याणानदधुस्तथैवास्मिन्नेतद्वक्षति संस्करिष्यन्तु
स्तात्याणां दक्षतिलेखानवतिलेखा सुदीपे प्राणाः॥१८॥ शतसंख्या
४०००॥ चतस्रः सीतायजुः कृषति। तद्यऽइमे शर्वे श्वत्वारो निरुक्ताः प्राणा

दस्ति०
७४

स्नानस्मिन्नेतद्वक्ष्यति तद्वै युजुषा द्वावेतद्यजुरहोतद्यदि मे शीर्षं न्याणा ॥
१॥ सुहेवात्मानं विष्णुमिति ॥ सुः पदे मे तं रात्मन्याणा स्नानस्मिन्नेतद्वक्ष्यति ॥
तस्मात्कोदितदेदया वं तः इमो रात्मन्याणा ॥ २॥ अथैना विमुचति ॥ आ
त्मा तं कामं यस्मै कामा येनान्मुचे विमुच्य धर्मघ्ना इत्यघ्ना हेते देवत्रादे
वयानाः इति देवपुं ह्येति ॥ कर्म करेण गन्त तमसम्पारमस्य त्पशनाया
वै तमो गन्मास्याः अशनाया ये पारमित्येतज्ज्ञेति रायामेति ज्ञातिस्त्वामि
ति यो देवान्यो यजमथैना उदीचः प्राचः प्रसृजति तस्मात्को वं धुस्नानध

२४

युवेददातिसहितैः करोति तां सुदक्षिणानां काले उदिशेत् ॥ २१ ॥ अस्मिन्
॥ ४ ॥ अथमः प्रपाठकः समाप्तः ॥ कंडिका संख्या ॥ १०६ ॥ अथ दर्शने वमुपद
क्षति ॥ एतद्देवा उषधीरुपादधत तथैवैतद्यजमानः उषधीरुपधत्ते ॥ १ ॥ अ
थैव दर्शने वमुपदक्षति ॥ जायतः एष एतद्यजीयते सः एष स ह्येस्माः अन्ना
यजायतः उभयस्यैतदन्नं यदहर्नाः आपश्च ह्येताः उषधयश्च मा वै ह्वाही न स
मानाः आपो धवदन्त्यः उदायं स्तेदनीः अतव न्यह संत्यः उदायं स्तस्मादहर्ना
स्ताहेताः शुद्धामेध्याः आपो ह्वालि प्रक्षरिता यदहर्ना यदुदहर्ना स्तेनोषधय

दक्षि०
२५

उत्तयेनैवैनमेतदन्नेनप्रीणाति॥२॥सीताममरेवायैसीताममरःप्राणावैसी
तास्मासामयःसमयोवाचिवैप्राणोन्नोन्नधीयतेमध्यतोमध्यतःएवस्मिन्ने
तदन्नेदक्षतिदक्षीमुनिरुक्तंवेतद्यत्नेस्त्रीःसर्वेवाःअतिरुक्तःसर्वेणैवा
स्मिन्नेतदन्नेदक्षति॥३॥अथैनमसिजुहोतिजायतःपुःपतद्यच्चियतेसु
पसर्वस्माःअनायजायतेमर्वस्योःअस्यैषरसायदाज्यमपांनुहोषपुष
धीनांवरसोऽस्यैवैनमेतद्वर्षस्यरसेनप्रीणतियावावैरसस्तावानात्माने
नैवैनमेतद्वर्षेणप्रीणातिपंचयद्दीतेनपंचवितिकोनिःपंचर्षेवःसंवत्सरः

२५

त्रै३

संवत्सरोन्निर्वावाननिर्वावत्यस्यमात्रातावतैवैनमेतदन्नेनप्रीणाति॥४॥
अथैवैनमसिजुहोति॥एतद्वैयत्रैतंप्राणाःरुषयोऽग्निःसमुत्कुर्वन्तदस्मि
तंउरस्ताज्ञागमकुर्वन्ततस्मात्पुरस्ताद्वागास्तद्यदसिजुहोतिःसुःएवस्मिन्ने
प्राणाःरुषयःपुरस्ताद्वागमुकुर्वन्ततानेवैतत्प्रीणत्याज्येनपंचयद्दीतेन
तस्योक्तोबुधः॥५॥अथैवैनमसिजुहोति॥एतद्वैयान्येतस्मिन्नमौरुपाण्युप
क्षस्यन्नवतिशान्कोमान्यानिष्टानिधानिचुंदाऽसितेत्यःएतंपुरस्ताद्वागं
करोतितान्येवैतत्प्रीणत्याज्येनपंचयद्दीतेनतस्योक्तोबुधः॥६॥अथैवैन

दस्ति०
२६

मनिनुदोति॥ एतद्वै देवाऽअविनयुर्दीर्घाऽदं कर्म यद्देनऽममिदरुद्धाऽ
 सिनाद्यानुदसुरितितऽएतामेतस्य कर्मणऽपुरस्तात्संस्तुमपश्यंस्तमेव
 सुर्वऽसमुत्थापयन्त्राचिवंस्तुथैतमयमेतद्वै वसुर्वऽसंस्तुपयत्यु-
 त्रविनोति॥ ७॥ सज्जरुर्द्वैऽइति चितिऽअयवोत्तिरिति पुरीषऽसज्जरुषाऽ
 तिचितिररुणाजिरिति पुरीषऽसज्जोषसावश्चिनेति चितिर्द्वैऽसोत्तिरिति पु-
 रीषऽसज्जऽसूरऽइति चितिरेतदनेति पुरीषऽसज्जर्वैश्चानरऽइति चितिरि-
 दयेति पुरीषघृतेनेति चितिऽस्वति पुरीषऽदेति चितिऽ॥ ८॥ त्रयोदशोताया

२६

हृतयोत्तवंति॥ त्रयोदशमासाऽसंवत्सरस्त्रयोदशान्नेश्चिति पुरीषाणि या-
 वान्निर्गुवत्यस्य मात्रातावंतमेवैनमेतुच्चिनोत्याज्येननुदोत्यग्निरथ य-
 दाज्यमग्निमेवैतुच्चिनोतिपंचयद्दीतेनपंचचितिकोनिऽपंचर्तुवऽसंवत्स-
 रऽसंवत्सरोर्गिर्यावानग्निर्गुवत्यस्य मात्रातावंतमेवैनमेतुच्चिनोत्सृष्ट-
 मुहल्लंनुदोत्सृष्टेतदग्निचितितिश्चिनोति॥ ९॥ ब्राह्मणम्॥ १॥ अथोदव-
 मसान्निनयति॥ एतद्वै देवाऽअबुवंश्चेतयधमिति चितिमिच्छतेति वावतु-
 दक्रवंस्तेवेतयमानाहृष्टिमेवविति मपश्यंस्तुमस्मिन्नदधुस्तथैवास्मिन्न

यमेतदक्षति॥१॥उदचमसान्वेति॥आपोवेष्टिर्हृष्टिमेवास्मिन्नेतदक्ष
तोद्वेरेणचमसेनतस्योक्तोबुधश्चतुःस्रिनाचतस्रोवैदिशःसर्वाना
वास्मिन्नेतद्विष्टोहृष्टिदक्षति॥२॥त्रीस्त्रीउदचमसान्विनयति॥त्रिवृदग्नि
र्वावानग्निर्वावस्यमात्रातावतैवास्मिन्नेतद्विष्टिदक्षति॥३॥द्वादशोदच
मसाकृष्टेनितनयति॥द्वादशमासासंवत्सरःसंवत्सरोन्मिर्वावानग्नि
र्वावस्यमात्रातावतैवास्मिन्नेतद्विष्टिदक्षति॥४॥संवत्सरेनितनयति
तस्मात्कृष्टायवर्षतिसयुक्तश्चैवनिनयेत्तत्कृष्टेकृष्टायैववर्षेत्तत्

कृष्टायथयदकृष्टश्चैवनिनयेत्तत्कृष्टेकृष्टायैववर्षेत्तत्कृष्टायकृष्टेचाकृ
ष्टेचनितनयति॥तस्मात्कृष्टायचाकृष्टायवर्षेति॥५॥त्रीकृष्टेचाकृष्टेचने
नयति॥त्रिवृदग्निर्वावानग्निर्वावस्यमात्रातावतैवास्मिन्नेतद्विष्टिदक्ष
ति॥६॥सुहृदोदचमसान्विनयति॥पतद्वाऽस्मिन्नेवाऽसंस्करिष्यतःपुर
स्तादपोदधुस्तथैवास्मिन्नेयमेतत्संस्करिष्यत्पुरस्तादपोदक्षति॥७॥त्री
स्त्रीउदचमसान्विनयति॥त्रिवृदग्निर्वावानग्निर्वावस्यमात्रातावतैवा
स्मिन्नेतदपोदक्षति॥८॥द्वादशोदचमसाकृष्टेनितनयति॥द्वादशमासा

हस्ति०
२८

संवसराः संवसरो निर्यावान निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतदपो
दक्षति ॥ १० ॥ सर्वे कृष्टे निनयति प्राणे उतदपो दक्षति सख कृष्ट एव नि
नयेन्ना कृष्टे प्राणे शेवापः सुत्रैतरस्मिन्नात्मनश्च दक्ष एव निनयेन्ना
ष्टुः आत्मनेवापः सुत्रै प्राणे उरुष्टे वा कृष्टे च निनयति तस्मादिमाऽनय
त्रापः प्राणे उवात्मश्च ॥ १० ॥ त्री कृष्टे वा कृष्टे च निनयति त्रिष्टुद निर्यावान
निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतदपो दक्षति ॥ ११ ॥ पंचदशो दक्षममांते
नयति ॥ पंचदशो वै ब्रह्म ऽ एते नैवास्मै तत्पंचदशो न ब्रह्मेण सर्वपाप्मानमप

२८

द्वेति ॥ १२ ॥ अथ सर्वोषधेष्टपति ॥ एतद्वेदेवाऽऽक वंश्चेत्यधमिति चिति मिच्छते
वावतदक वंश्चेत्यमानाऽऽन्नमेव चिति मपशंस्तामस्मिन्नदधुसूथेवास्मिन्
यमेतद्वक्षति ॥ १२ ॥ सर्वोषधेष्टपति ॥ सर्वमेतदनेष्वसर्वोषधऽसर्वमेवास्मिन्ने
तदनेदक्षतितेषामेकमुन्नमुहरेत्तस्य नाश्याद्या वज्रीवमो दुर्वरेण वमसे
नतस्योक्तो बंधुश्च उः स्फुटिना च तस्त्रैवेदिशः सर्वो न्यऽ एवास्मिन्नेतद्विद्याने
दक्षत्यउष्टु ब्रिहपतिव्यायाऽऽनुष्टुबावोवाऽऽन्नमयते ॥ १४ ॥ तिसृनिस्ति
ष्टुतिर्निर्यावति ॥ त्रिष्टुद निर्यावान निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेत

ति १९

दस्ति०
२५

दत्तदक्षति॥१५॥ द्वादशानिर्गमिः कष्टेष्वपतिः द्वादशमासाः संवसरः संव
सरो मियावान् मियावत्यस्य मात्रातावतैवास्मिन्नेतदन्तदक्षति॥१६॥ सवै
कष्टेष्वपतिः तस्मात्कष्टेष्वपत्यते सवैकष्टः एववपेनाकष्टेष्वपत्यते
तनाकष्टेष्वपत्यते सवैकष्टः एववपेनाकष्टेष्वपत्यते तनाकष्टेष्वपत्यते
सवैकष्टेष्वपतिस्तस्मात्कष्टेष्वपत्यते॥१७॥ तिसृनिः कष्टेष्वपत्यते
त्रिवृदमियावान् मियावत्यस्य मात्रातावतैवास्मिन्नेतदन्तदक्षति॥१८॥
सवैकष्टेष्वपतिः एतद्वाः एतदेवाः संस्करिष्यतः उरुस्तासुर्वेणने

२५

षड्जेनानिषज्यस्तथैवैनमयमेतुसंस्करिष्यन्तुरस्तासुर्वेणनेषड्जेनानिषज्य
ति॥१९॥ सवैषड्जेनवतिः सर्वमेतुषड्जेनसवैषड्जेनसर्वेणैवैनमतेषड्जे
ननिषज्यति॥२०॥ तिसृनिस्तिसृतिर्जीमिवपतित्रिवृदमियावान् मियावः
त्यस्य मात्रातावतैवैनमेतुषड्जेनति॥२१॥ द्वादशानिर्गमिः कष्टेष्वपतिः द्वा
दशमासाः संवसरः संवसरो मियावान् मियावत्यस्य मात्रातावतैवैनमेत
द्विषड्जेनति॥२२॥ सवैकष्टेष्वपतिः प्राणास्तुषड्जेनति सवैकष्टः एववपेना
त्राकष्टेष्वपत्यते तस्मात्कष्टेष्वपत्यते तनाकष्टेष्वपत्यते सवैकष्टः एववपेना

[illegible]

अथ धातुसंज्ञा तं क्षमान्ति विदुः शताशुः शताशुः शतवीर्यः एतानि द्वा
 स्य तानि शतं क्षमानि सप्त चेति षु एवेमे सप्त शिष्याणां स्तानि तदा ह ॥ २६ ॥
 ॥ शतं चोऽश्वं क्षमानि सप्त सप्त त्वोरुदः इति विदुः शतं च सप्त सप्त
 च विरुदा अश्वशतं कत्वोऽयुमिमेऽश्वं दं कतेति विमंति षड्यामीत्येत
 ता ॥ २७ ॥ ता एताः एक व्याख्यानाः ॥ एतमेवातिथ्यै तमेव लिख्ये देतं पार
 येताः अउष्टु नो न वतिद्यायाः अउष्टु ब्राह्मणं नैषजः सुर्वेणै नैमैतु
 ष जैनै लिख्यति ॥ २८ ॥ अथातो निरुक्ता निरुक्ता नामेवायुजुषा ह्यवन

हस्ति०
३१

ज्ञादौ युनक्ति तस्मात्तदं नुषावतस्मः सीताः कृषति तस्मात्तदं नुषावतस्मः
 दर्नस्तं वसुपदधाति यन्नुषा निजुहोति तस्मात्तदं नुषावतस्मः सीताः कृषति तस्मात्तदं नुषावतस्मः
 पतिः ॥ १॥ प्रजापतिरेषो म्रिः ॥ ननु यमेव तत्प्रजापतिर्निरुक्तश्चानिरुक्तः
 अपरिमितश्चापरिमितश्च तद्यद्यनुषाकरोति यदेवास्पतिरुक्तपरिमितः
 रूपं तदस्य तेन संस्करोत्यथ सुतस्मात्तदं नुषावतस्मः सीताः कृषति तस्मात्तदं नुषावतस्मः
 तदस्य तेन संस्करोति स देवाः एतः सर्वे कृत्स्नप्रजापतिः संस्करोति यः
 एव विज्ञाने तदेवं करोति वा ह्या निरुपाणि निरुक्तानि न वं त्येतरा एपि नि

त ५

३१

रुक्तानि पशुरेषवदग्निस्तस्मात्तदं नुषावतस्मः सीताः कृषति तस्मात्तदं नुषावतस्मः
 राण्यनिरुक्तानि ॥ ३॥ ब्राह्मणम् ॥ १॥ अध्यायः ॥ १॥ वितो गार्हपत्यो न वेत
 अचित् आहवनीयो यराजानं क्रीणात्ययं वै लोको गार्हपत्यो ह्यो राह
 वनीयो यो यो वा युः पवतः पशुमोमः एतं तदिमौ लोका वंतरेण दधाति त
 स्मादेषः इमौ लोका वंतरेण पवते ॥ १॥ युद्धे व विते गार्हपत्ये ॥ अचित् आह
 वनीये यराजानं क्रीणात्यात्मा वाऽग्निः प्राणः सोमः आत्मं स्तत्राणं मध्य
 तो दधाति तस्मादयमात्मन्याणो मध्यतः ॥ १॥ युद्धे व विते ॥ गार्हपत्ये अचि

तः आहवनीये शराजानं क्रीणात्मावाऽअग्नीरसः सोमऽआत्मानं तदुसेना
 उषजति तस्मादयमां तमेवाऽत्मारसेना उषकोः॥३॥ राजानं क्रीणात्मावाऽ
 अथास्माऽआतिथ्याऽहविर्त्रिष्यति तस्य हविर्कृता ब्राह्मणं विष्टजते यवाऽ
 एतद्वातिषजत्यध्वरकर्मचाविकर्मवकर्मणः समानतायै समानमिदं क
 र्मसीदिति॥४॥ यद्देव्यतिषजति आत्मावाऽअग्निः प्राणो धरऽआत्मस्त
 त्याणो मध्यतो दक्षति तस्मादयमात्मन्याणो मध्यतः॥५॥ यद्देव्यतिषजति
 ॥ आत्मावाऽअग्नीरसो धरऽआत्मानं तदुसेना उषजति तस्मादयमां तमेवा

त्मारसेना उषको याहवनीयस्यार्हमैति॥६॥ तद्देवे। उन्नयत्रैव पलाशशा
 खया सुहृदं त्रुन्नयत्रैविनोतीति न तथा कर्त्तव्यं दवस्पतिवावगाहं पत्येनो
 ह्रुऽएवाहवनीयेन रोदति तस्मान्नयान् कर्त्तव्यं॥७॥ अथ गाहं पत्यऽएवो
 षान्निवपति। नाहवनीये यं वै लोको गाहं पत्यऽएवोऽजघाऽअस्मिन्नुहो
 के पशून् दक्षति तस्मादिमे स्मिन्लोके पशवः॥८॥ अथाहवनीयऽएव उक्
 रपशून् उषदक्षति। न गाहं पत्यऽआपो वै उक्करपशून्। राहवनीयो दिवितु
 पो दक्षत्युन्नयत्रसिकतानि वपतिरेतो वै सिकताऽउन्नयत्रैवि क्रियते।

हस्ति०
३३

स्मादेतसोऽधिविक्रियाताऽइति॥१॥ तानानामंत्रान्निवपति। मनुष्यलो-
को वैगाहपत्यो देवलोकः। आदवनी योनो वाः। एतद्यहैव च मा उषंचडा-
घीयसामंत्रेण दवनीये निवपति। हसीयसा गाहपत्ये जायीयो हि देवा-
मुषं हसीयो मनुष्या युषं। मनुष्योऽपरिश्रितो गाहपत्ये सिकतानि वप-
तिरेतो वै सिकताः। अस्मादेतसोऽधिविक्रियाताऽइति॥१॥ तदा ऊ-
यद्योनिः। परिश्रितो रेतः सिकताः। अयमूचीः। परिश्रितो गाहपत्ये सिकता-
निवपति कथमस्येतद्वेतो परासिकं परिग्रहीतं न वतीत्युत्तरं वाः। सुषास्त

३३

ऊ

५१

यदूषान्मूची निवपत्येतेनोहास्येतदुत्वेनरेतो परासिकं परिग्रहीतं न वत्य-
थाहवनीये परिश्रितो सिमंत्रयते तस्मात्को बंधुरथ सिकतानि वपतिरेतो वै-
सिकताः। एतयोः। अस्मै तद्योन्यारेतो परासिकं परिग्रहीतं न वति॥१॥ अ-
थाहवनीयः। एवाप्पानवती न्यामसि मृशति। नगाहपत्ये ये वै लोको गाहप-
त्यः। स्वर्गलोकः। आदवनीयोऽहो वाः। अयमस्मिं लोके जातो मृजमानः। स्वर्ग-
पवलो के प्रजिजनयिषितुमस्तद्यदाहवनीयः। एवाप्पानवती न्यामसि मृश-
तिमगाहपत्ये स्वर्गः। एवैनंतद्वौ के पुजनयति॥१॥ अथ लोके प्रकाः। उप

दक्षति॥५॥मेवैलोकाऽणुषोमिहिशोलोगेशकाऽणुतलोकेषुदिशोदक्षति
तस्मादिमाऽणुलोकेषुदिशः॥१३॥बाह्येनाग्निमाहरति॥आप्तावाऽअस्य
तादिशोयाऽणुलोकेषुयथाऽइमांलोकान्युरादिशस्ताऽअस्मिन्नेतदक्ष
ति॥१४॥अर्द्धप्रपाठकः॥५॥३॥बहिर्बेदेरियंवेवेदि॥आप्तावाऽअस्यता
दिशोयाऽअस्यामथयाऽइमांपुरादिशस्ताऽअस्मिन्नेतदक्षति॥१५॥यु
द्धेवलोगेशकाऽउपदक्षतिप्रज्ञापतिर्विस्वस्तस्यसर्वादिशोरमोनुयज्ञा
रत्नंयत्रदेवाःसमस्तुर्वस्तुदस्मिन्नेतानिलोगेशकानिस्तऽरसमदधुस्तथे

नान्तीमहादेवस्तेदंमुद्रकः॥१५॥००॥

वामिन्नयमेतदक्षति॥१६॥बाह्येनाग्निमाहरति॥आप्तावाऽअस्यरसोयु
ऽणुलोकेषुयथाऽइमांलोकान्युरादिसोत्पन्नरत्नमस्मिन्नेतदक्षति॥१७॥
बहिर्बेदेरियंवेवेदि॥आप्तावाऽअस्यरसोयोस्यामथयाऽइमांपुरादिसो
त्पन्नरत्नमस्मिन्नेतदक्षति॥१८॥स्येनाहरति॥बुजोवैस्पत्यावीर्यंवेवजो
विन्निरियंवीर्येणवेविन्नंविन्दते॥१९॥सधुरस्तादाहरति॥मामादि०सी॥
जनितायःपृथिव्याऽइतिप्रज्ञापतिर्विष्टथिष्येजनितामामादि०सीत्यज्ञाप
तिरित्येतद्योवादिवे०सत्यधर्मायानडितियोवादिवे०सत्यधर्मास्तजते

इ.सि.०
३५

येतद्यश्चापञ्चङ्गाः प्रथमोज्जानेतिमनुष्णावाः आपञ्चङ्गायोमनुष्णान्यथमो
सृजतेत्येतत्कुस्मैदेवायदविष्ठाविधेमेतिप्रज्ञापतिर्वैकुलस्मैदविष्ठाविधे
मेत्येतन्नामाहृत्यातरेणपरिश्रितः आत्मनुपदक्षतिसयाः प्याच्यादिशिरसो
त्तुक्षरत्रमस्मिन्नेतद्वक्षत्युयोप्याचीमेवास्मिन्नेतद्विशदक्षतिः॥३०॥ अथद
क्षिणातेः॥ अस्यावर्तस्वष्टिवियजेतपयसामदेतियुथैवयुजुस्तथाव
धुर्वपांतेः अग्निरिषितोः अरोहदितियद्वैकिंचास्याः॥ ३१॥ मासौवपातामग्नि
रिषितः॥ उपादीप्तोरोहतितामाहृत्यातरेणपक्षसंधिमात्मनुपदक्षतिस

॥३५॥

योदक्षिणायांदिशिरसोत्तुक्षरत्रमस्मिन्नेतद्वक्षत्युयोदक्षिणामेवास्मिन्ने
तद्विशदक्षतिः॥३१॥ अथपश्चात्॥ अग्नेयन्नेशुकंमुञ्चद्वत्ततंयुवयज्ञि
यमितीयवाः॥ अग्निरस्येतदाहृतदेवेन्योनरामसीतितदस्मैदेवायकु
र्मणाहरामः॥ इत्येतन्नामाहृत्यातरेणपक्षसंधिमात्मनुपदक्षतिसयाः प्र
तीच्यादिशिरसोत्तुक्षरत्रमस्मिन्नेतद्वक्षत्युयोप्रतीचीमेवास्मिन्नेतद्वि
शदक्षतिसनसंप्रतिपश्चादाहरेन्नेद्यज्ञपथाइसमाहरणीतीतः॥ इव
हरति॥३२॥ अथोत्तरतः॥ इषमूर्जमहुमितः॥ आदमितीषमूर्जमहुमितः॥

नि

दक्षि०

३६

तुः आददः इत्येतत् तस्य यो निमित्तमत्यं वाः कतुः सत्यस्य यो निमित्ते
 तं न्महिषस्य क्षरामित्यग्निर्विमहिषः सुदीदं जातो महां सर्वमैसा दामा
 गोष्ठविशत्वा तत्र चित्यात्मा वै तदगमा गोष्ठवात्सु निवधिशत्वा तत्त
 ज्ज्ञहामि से हि मुनिरा ममी वा मिति मुकताः पृथ्वः सयति तद्यै व मे दि
 यी निरायामी वाता मे तस्यां दिशि दक्षति तस्मादे तस्यां दिशि प्रजाः अ
 ज्ञाना युक्ता स्ता मा ज्ञत्या तरेण पक्ष संधिमात्मनुपदक्षति सयः उदी
 व्यां दिशि रसो न्युत्तरत्तमस्मिन्ने तद् दक्षत्योः उदीची मे वा स्मिन्ने तं दि

३६

जां दक्षति ॥ २३ ॥ ताः एता दिशः ॥ ताः सर्वतः उपदक्षति सर्वतस्तु दिशो दक्ष
 तितस्मात्सर्वतो दिशः सर्वतः समीचीः सर्वतस्तु समीचीं दिशो दक्षति तस्मा
 त्सर्वतः समीचीं दिशस्तानां नोपदक्षति नानासादयति नानासूददो ह स
 धिवदति नानादि दिशस्ति श्वनुपदक्षति तिष्ठंती व हि दिशो यो तिष्ठन्ने ब्रूय
 वत्तरः ॥ २४ ॥ ताः एता युजुश्मत्यः ५ शकाः ॥ ताः आत्मन्ने वोपदक्षति नुपक्ष
 छेष्टात्मन्ने वयुजुश्मत्यः ५ शकाः उपधीयते नुपक्ष छेष्टा ॥ २५ ॥ तदा ज
 कथमस्ये ताः पक्षाः श्रुताः उपहिता न वंतीति रसो वाः एताः स्वयं ५ श

हस्ति०
३७

तः उवैरसो यो यद्वै किं चैतुमभिर्वैश्चानरुपनिगुञ्जिततः एव तु यत्कुं
शृतमुपहितं नवति ॥ २६ ॥ अथोत्तरवेदिं निवपति ॥ इयं वै वैदिष्टी रुत्रवे
दिं दिशो लो गेष्टकास्तद्यदंतरेण वैदिचोत्तरवेदिं च लो गेष्टकाः उपदक्षती
मौ तच्चोका वंतरेण दिशो दक्षति तस्मादिमौ लोका वंतरेण दिशो स्त्रां शुग्म
त्रां वा सर्वतः करोति चत्वारि ॥ २७ ॥ अथ द्वा वायत रथा कामयेतां यमिकतां नि
वपति तस्मात्को बंधुः ॥ २७ ॥ ता उत्तरवेदौ निवपति ॥ आनिर्वाः उत्तरवेदिष्वो
नौ तद्वैतः सिंचति आद्वेयो नौ रेतः सिंचते तत्पुत्र निश्चुनवति ता निः सर्वमा

३७

नो

स्मानं प्रच्छादयति सर्वसिंस्तदात्मनेतो दक्षति तस्मात्सर्वस्मादेवात्मनो रेत
संनवति ॥ २८ ॥ अथेतत्प्रवोच्यः इति ॥ इमो वाः अस्य प्रवोच्यः स हो न
ममुष्मिं लोके श्रावयति मृदिचा जंतेः अर्चयो विना वसविति महतो चा
जंतेर्च्यः प्रवत्सवित्येतद्ब्रह्मज्ञानो श्रावसाद्याजमुक्त्वमिति बलं वैश
वो ब्रह्मज्ञानो बलेनात्र मुक्त्वमित्येतद्दक्षसिदाशुषेकवः इति युजमानो
वेदाश्चादक्षसि युजमानाय कवः इत्येतत् ॥ २९ ॥ पावकुवच्चीः शुक्रवच्चीः
इति पावकुवच्चीः शुक्रवच्चीः अन्ननवच्चीः उदियर्षिना उनेत्यन्न

हस्ति०
३८

नवर्षीउदीप्यसेनाउनेत्येतत्स्रोमातराविवरंउपावसीतिउत्रोदोषमा
तराविवरंउपावतिपणक्षिरोदसीऽउनेऽइतीमेवैद्यावाप्रिवीरोदसीते
ऽपमऽउनेपणक्षिमेनामंष्ट्रद्येमा॥३०॥ जुज्जीनपाज्ञातवेदःसुशस्ति
निरिति। जुज्जीनपाज्ञातवेदःसुशुतिनिरित्येतन्मंदस्वधीतिसिद्धितऽ
तिदीप्यस्वधीतिसिद्धितऽइत्येतत्त्वेऽपःसंदधुर्नरिवर्षसःइतित्रेऽपःसं
दधुर्वज्रवर्षसऽइत्येतच्चित्रोतयोद्यामजाताइतियथैवयुजुस्तथावु॥३१॥
१॥ इरज्यत्रनेप्रथयस्वजंउनिरिति। मउप्यावैजंतवोदीप्यमानोनेप्रथय

३८

मउप्यैरित्येतदस्मेरायोऽअमर्त्यैत्यस्मेरयिंदधदमर्त्यैत्येतददर्शितस्यवु॥
पोषिराजसीतिदर्शितस्यदोषवु॥पोषिराजतिपणक्षिसानसिंकुउमिति
पणक्षिसनातनंकुउमित्येतत्त्वा॥३२॥ इकृत्तोरमधरस्यपुचेतसमिति॥
अधरोवैयजुःप्रकल्पयितारंयजुस्यपुचेतसमित्येतत्कृतंराधसो
महऽइतिज्ञयंतंराधसिमहतीत्येतद्वातिंष्टामस्यसुनुगामहीमिषमि
तिरातिंष्टामस्यसुनुगामहतीमिषमित्येतद्वक्षसिसानसिंरयिमितिद
क्षसिसनातनंरयिमित्येतत्त्वा॥३३॥ कृतावानमिति। सत्यावानमित्येत

हस्ति०
३७

नमदिषमित्यभिर्ब्रूमदिषोविश्वदशतिमिति विश्वदशतोद्योषोमिः सुचायद
धरेऽरोजनाऽइतियज्ञोवैसुम्यजायवाऽपतंउरोदधतेऽशुक्लसः सपु
शस्तमेवागिरादैवमाउषाद्युगोत्याश्वावतऽसप्पुयस्तमेवागिरादैवं
मनुष्याहवामहऽइत्येतत् ॥३४॥ सः एषोमिरेववैश्वानरऽएतत्सुवमा
रंनार्यैवेमाः सिकतान्मुप्यंतेमिमेवास्मिन्नेतद्वैश्वानरऽरेतोत्तत् ॥सिं
तिषड्वेनषड्वतवाऽसंवसरऽसंवसरुवैश्वानरऽ॥३५॥ तदाजः ॥यडेत
॥सिकताऽउच्यंतेकिमासाऽरेतोरूपमिति शुक्लाऽइतिब्रूयाच्छुक्लऽदि

३७

रेतोथोवृश्चयऽइतिवृश्चिवहिरतऽ॥३६॥ तदाजः ॥युदाईऽरेतऽशुक्लाः
सिकतानिमुपतिकथमस्येताऽआर्द्ररेतोरूपंनवंतीतिरसोवैश्वानरऽ
स्याईऽउवैरुमस्तद्यदेनाश्चंदोनिर्निवपत्येवमुदास्येताऽआर्द्ररेतोरु
पंनवंति ॥३७॥ तदाजः ॥कथमस्येताऽअहोरात्रान्यामुपहितानवंती
तिद्वेवाऽअहोरात्रेऽशुक्लं वरुणं च द्वेसिकतेऽशुक्ला चरुणावैवमुदा
स्येताऽअहोरात्रान्यामुपहितानवंति ॥३८॥ तदाजः ॥कथमस्येताऽ
अहोरात्रैऽमुपनाऽअनूनाऽअनतिरिक्ताऽउपहितानवंतीत्यनंता

हस्ति०
४०

निवाः अहोरात्राण्यनंताः सिकताः एवमुदास्येताः अहोरात्रैः संपन्नाः
अन्यताः अनतिरिक्ताः उपहितानवत्युक्ताः सप्तद्वियं छंदः इत्य
नंतो वैममुद्रो नंतः सिकताः सप्तद्वियं छंदः ॥ ३७ ॥ तदाज्जः क
थमस्येताः पृथङ्नायुजुनिरुपहितानवतीति मनो वैषनुस्त्रिदं मु
नोयुजुः सत्रीः सिकताः अचुचिन्नवत्युदास्येताः पृथङ्नायुजुनि
रुपहितानवति ॥ ४० ॥ तदाज्जः कथमस्येताः सुर्वैश्चंदो निरुपहिता
नवतीति यदेवेनाः एतेन षड्वेन निवृपतिश्चावति हि सप्तानां छंदसाम् ॥

क्षराणि तावत्येतस्य षड्वस्य क्षराण्येवमुदास्येताः सुर्वैश्चंदो निरुप
हितानवति ॥ ४१ ॥ यद्वेव सिकतानिवृपतिः प्रजापतिरेषोमिः सुर्वैश्च
सप्तप्रजापतिस्तद्वैतद्वस्य ॥ ४२ ॥ अत्रय सिकताः अथ यद्वस्य अत्र मिदं तु
द्योयुमग्निश्चैतद्य सिकतानिवृपतिश्च देवतद्वस्य ॥ ४३ ॥ अत्रतुदसि
नेतत्पुतिदक्षतिताः असंख्याताः अपरिमितानिवृपतिर्कोहितद्वेदवा
वतद्वस्य ॥ ४४ ॥ अत्रतुदसि ॥ ४५ ॥ सुर्वैश्च अत्र प्रजापतिः संस्करोति च
एवं विद्वांसि सिकतानिवृपति ॥ ४६ ॥ तदाज्जः कैतासामुसंख्यातानां सं

हस्ति०
४१

रवेतिहेऽतिब्रूयाद्देहिमुकतेऽक्तावकस्माच्चथोसप्तविऽशतिश
तानीतिब्रूयादेतावंतिहिंसंश्चरुस्यादोरात्राप्यथोहेद्वापंचाशेवातेऽ
इत्येतावंतिह्येतस्यषड्वस्यद्वाराप्यथोपुंसविऽशतिरितिपंचविऽश
द्विरेतः॥४३॥ताऽप्यतायुजुभत्यऽद्वष्टकाः॥ताऽआसुत्रेवोपदक्षतिनप
क्षप्रक्षेष्टासुद्वेवयुजुभत्यऽद्वष्टकाऽपधीयुंतेनपक्षप्रक्षेष्टनुमाद
यतिनेहेतःपूजायैतिपिस्थाप्यानीति॥४४॥अथेनाऽआप्यानवती
स्यामल्लिङ्गवातिऽदमेवैतदेतःसिक्तमाप्याययतितस्माद्योनौरेतःसि
ता

४१

क्तमाप्यायतेसौमीच्यांप्राणोवैसोमःप्राणंतदेतसिदक्षतितस्मादेतःसि
क्तंप्राणमलिसंनवतिपुयेद्वयुहतेप्राणांसंनवेदेष्टोदैवात्रसूददोहाः
प्राणोवैसोमःप्राणंसूददोहाः॥४५॥आप्यायस्वसुमेउतेविश्रुतःसोमह
स्यमितिरुनोवैहृष्यमाप्यायस्वसुमेउतेसहृतःसोमरेतऽइत्येतद्वा
बाजस्यसंगथऽइत्युन्नवैवाजोनवात्रस्यसंगथऽइत्येतस्मंतेपयाऽसि
सुखंउवाजाऽइतिरसोवैपयोन्नवाजाःसुंतेरसाःसुमुखत्वत्रानीत्येत
संहृष्यान्पनिमातिष्ठाहऽइतिसरेताऽसिपापमसुहइत्येतदाप्यायमा

नोऽश्रुताय सोमेति पृजात्वा तदश्रुतं दक्षति तस्मात्पृजातिरश्रुतादिवि
श्रवाणं स्पृशमानि धिष्टेति चंद्रमाद्याः अस्यादिविश्रवः उत्तमः सुदो न
ममुष्मिलो केशावृयति ह्यन्यामाण्याययति गायत्र्यावत्रिंशत्तावत्सो
को बंधुः ॥४६॥ अथातः संपदेवां च तस्त्रे लो गेष्टकाः उपदक्षति पञ्चवेन
तिवपति ह्यन्यामाण्याययति तद्दश दशमासाः संवत्सरः संवत्सरो
मिर्यावान् मिर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तुल्यवति ॥४७॥ ब्राह्मणम् ॥३॥ अ
पानवती न्यामनिष्ठु संवत्सरेत्येति प्रवरत्यातिथेन प्रवरत्यातिथेन प्रवर्याप

वर्णोपसृष्टां प्रवरति प्रवर्णोपसृष्टां प्रवर्याथैतां चूर्मीणि चितिः समव
शमयंति तद्यच्चूर्मीणि चूर्मवैरूपः रूपान्नामुपाश्रौलोमतो लोमवै
रूपः रूपान्नामुपाश्रौरोदिते रोदिते दसुर्बाणि रूपानि सुर्वेषां रूप
पान्नामुपाश्र्याः श्रानडुहे निरेषपुदनडानि रूपान्नामुपाश्रौ प्रा
चीनग्रीवैतद्दिदेवता ॥ १॥ तद्व्येणगा र्दपत्यं । अंतर्ध्वेष्टु नरलोम प्राचीन
ग्रीवमुपस्थानाति तदेतां चितिः समवशमयं त्युत्थं चतितद्यत्योच्च
तिष्ठुर्मेवैतन्मेधं करोत्याज्येन तद्दिष्ठुर्मेधं मुथोऽश्रुनन्यारोह

यनदिकिंचनान्यद्विरुज्येनप्रोक्षितितस्मीमनिरुक्तं वैतद्युत्तस्मीऽसुर्वैरा
 ॥ अतिरुक्तऽसुर्वैरावैतद्युत्तमेध्याकरोत्यथोअनन्यारोहायनदिकिंच
 नान्यद्विरुज्येनप्रोक्षति॥१॥ सुदेवप्रोक्षतिद्विर्वापतनुदेतदस्मिन्
 रयतिथ्यद्वैदविरुज्येनयदस्मिन्प्रारितंतज्जुष्टंतमेध्यामाज्येनाज्येनदि
 दविरुज्येनयतिरुज्येनतस्मीऽद्विदविरुज्येनयतिदनेस्तेद्विद्विद्वि
 मेध्याअथैरुग्ऽद्विदेवानां॥३॥ तदाज्जः॥ यत्पथमामेववित्तिप्रोक्षतिक
 थमस्यैवसुर्वैराऽप्रोक्षितोनुवतिकथंचुर्मणिपुणीतः कथमथप्र

४३

णीतद्वित्युदेवात्रसुर्वैरां वित्तिनामिष्टकाः प्रोक्षत्येवमुदास्यैवसुर्वैरा
 निःप्रोक्षितोनुवत्येवंचुर्मणिपुणीतएवमथप्रणीतउद्यच्छेत्यां वित्तिः॥
 ४॥ अथाग्निन्यः प्रज्जियमाणेन्या उब्रहीति। एतद्वैदेवाउपप्रेष्यतुपंत्य
 जंतं॥ स्पमानात्रुर्धं॥ सिनाष्टाअजिघार्थं सन्नयद्व्यधेत्यजंतं॥ स्प
 धेइतिहेन्यपतानमनेताइष्टकाबुज्जाङ्कुरपवीकृत्वा प्रादरं सौरेना
 नम्रएवततांश्चत्वा नयेना इणंत्यजमतवता॥५॥ तद्वापतुक्किय
 तोयदेवाअकृष्वन्निदवृत्ता निरुद्धाऽसिदेवैरेवाहतानि सुस्वेतत्क

५४

हस्ति०
४३

३ हा

५

ॐ हस्ति
४४

५२
 रोतिषु देवा अकुर्वन् स्वस्वाणीत्यथोयदेवरज्ञोऽप्यप्राप्तेन्यपतान्मू।
 नेताऽश्वावृज्राकुरपंवीकृत्वा प्रहरति तेरेनां स्तृणुते तां स्तृत्वा नयता
 इष्टं यज्ञं त उते ॥६॥ तद्यदग्निन्य इति ॥ बहवो ह्युते नृयोयुदेताश्चितयो
 यं युत्सद्वियुमाणेन्य इति प्रदिहरति ॥७॥ तद्वै केवाजः ॥ उरीष्मासो अ
 ग्नयः प्रावणे निःसज्जोषम इति प्रायण रूपं न तथा कृषादिग्नेयीरेव गा
 यत्रीः कामवतीरुच्युयादातेव सोम नोयमवुच्यंता अंगिरस्तमामिः प्रि
 येवध्रामस्त्विति ॥८॥ आग्नेयीरुवाहा अनिरूपाणा मुपात्तौ कामवतीक

RR

मानामुपायैगायत्रीगायत्रीनिर्वाणनिर्वाणवत्पस्पमात्रातावतैवेन
मेतद्देतोत्तर्दुसिंघतितिसुस्त्रिदुदनिर्वाणनिर्वाणवत्पस्पमात्रातावतैवे
नमेतद्देतोत्तर्दुसिंघतितितासप्तमुपद्यतेसदुविररुक्तायाःसप्तवितिको
निःसप्तर्देवःसंघसरःसंघसुरोनिर्वाणनिर्वाणवत्पस्पमात्रातावत्तुनव
सुपापंशुवाहरोवाञ्जयजुउपाःश्वैरेतःसिन्धतेपश्चादउज्ज्वलुवे
तिष्ठेदोनिरेवैतद्यजुपश्चादतिरुद्धेनेति॥१॥अथाश्वैःशुक्लंउरुक्तात्रयति
॥एतद्देवाअविनयुयैहैनदरुक्ताःसिनाञ्जानुदन्धुरितितुपतंजम

दस्ति०
४५

पञ्चममुमेवादित्यमसौ वा आदित्य षोडशपतेन बुद्धेण उरस्ताडुद्धाई मे
नाडा अ प ह त्या न ये ना डे स्वस्ति समाश्रुत तत्तु वै त ह्य ज मान प ते न बुद्धेण
उरस्ताडुद्धाई मिनाडा अ प ह त्या न ये ना डे स्वस्ति समश्रुत आगच्छेत्पुनः
क्षिणातः पुच्छस्य वृत्तिमुपनिदधत्पुनरतोश्च माक्रमयेति ॥२०॥ तमुत्तराहं
नामेः ॥ अंतरेण परिश्रुतः प्रांचत्रयं तितस्याचौ दिशः पाश्चानमुपहंतितुं द
क्षिणातहक्षिणाये दिशः पाश्चानमुपहंतितुं प्रत्यंबंतस्य तीचौ दिशः पाश्चा
नमुपहंतितुं पुदंबंत उद्गीचौ दिशः पाश्चानमुपहंतितुं सुर्वान्यपवैतु दिश्या

तृक्षाः सिनाङ्गु अपहृत्यै नमुदं वं प्राचं पुष्टजतितुस्योक्तो बंधः ॥११॥
तं प्रत्युचं संतापतां हितिमुवघ्रापयत्यसौ वाऽआदित्यपण्डितमा उमुखाः ॥
प्रजासुदमा दुष्टकास्तद्युदवघ्रापयत्यसौ वेवतुदादित्युदमाः प्रजाअनि
जिघ्रतितुस्मादुहै तसुबोस्मीतिमन्यते प्रजापतेर्वाऽर्षितद्यत्युचं संतमा
वघ्रापयति प्रत्युज्जैवैषयुत्तिमाः सुर्वाः प्रजाअनिजिघ्रति ॥१२॥ सुहेवा
वघ्रापयति असौ वाऽआदित्यपण्डितमा उलोकापताः स्वयमाहमास्त
द्युदवघ्रापयत्यसौ वेवतुदादित्युदमालोकाः श्रुत्रेसमावयते तद्यत्र सु

हस्ति०
४६

त्रसपरितस्पृष्टः॥१३॥ सुहेवावघापयति॥ अग्निर्देवेभ्य उदकामशोपः
प्राविशत्ते देवाः प्रजापतिमब्रुवन्स्त्वमिममुच्चिमनुष्यं स्याद्यपि न अ
विर्त्तविष्पतीति तमश्चः शुक्लोत्वा वै च तमश्चा उपोदास्य संप्रकरणं
विवेदतुमन्यवेदां वक्त्रे सुदेनमुदुवोषतस्मादश्चः शुक्ल उदुष्टमुरव
वाथोददुरदोना बुकस्तुमुवाकृत्वेव हिंसित्वेवमेनेतर्होवाच वरं
तददामीति॥१४॥ सहोवाचः सुत्वा नेन रूपेणा विच्छा हिंसा देवत्वा म
तिसयो देनमेतेन रूपेणा विच्छति विंदुति हेनं वित्वा हे वै नं चिउते॥१५॥ सु

४६

३१

शुक्लः स्यात् तत्तु स्य रूपं यणपतुयति यदि शुक्लं न विदेदप्य शुक्लः स्या
दुशुस्त्ववुस्याद्यद्युश्च न विदेदप्य न ह्नेन वस्यादायेयो वा अन ह्नेन मि
रु सुर्वेषां पापुनाम पहेता॥१६॥ अथातो धिरो ह्णस्यैवातर्है कैषु र
स्तात्यत्युचमधिरोहंति पश्चाद्वा प्रांचन तथा कुर्यात्पशुरेषमुदयि यो वैष
शुं पुस्तुतात्यत्युचमधिरोहंति विष्णोणा न्यां तर्हं त्यथयः पश्चात्प्रांचन पश्चा
तुमात्सु नैवेनमारोहेद्यं वा आत्सुना पशुमारोहंति सूर्ययति स न हि न
स्मृतरतो अर्हिकं च पशुमारोहं सुतरतुपैव नमारोहेत्या रुत्याग्निमोत्र

३१

तमपदतयाप्रनोपदतयाप्राने॥१॥मुष्टकृतिमुष्टिदृक्कामुष्टेअमिमि
तितुसमनेवाग्नेमिष्टकृतिरेयस्योषायमुप्रजास्वायमुवीर्यायेतितु
सर्वाःआशिपःआत्मन्यकृतिमासुवेदेताःसवंतामितितुसुर्वदेवानात्मा
न्यकृतिरेतद्यत्किंचात्मनोभिजनयिष्यन्वतितसुर्वमात्मन्यकृतिरेसवेतिष्ठ
नात्मनमिष्टद्वीत्वाहपवित्रपचिनोतिपशुरेषसुदमित्समात्यशुस्त्रिष्ठना
नीधित्वान्नपवित्रपविज्ञायते॥१॥अथसत्यंसांमगायति॥एतद्देवाःअ
कवंसत्यमस्यसुखंकरवामतेसत्तुंनविष्णुमःसत्यंनोबुवर्ष्यतिसत्योतः
॥१॥

सकामो न विष्यति युत्कामाः एतत्क रिष्यामहः इति॥३॥तुः एतस्य सत्तुं साम
पुरस्तादगायनात्तदस्य सत्यं सुखं म ऊर्ध्वं स्ते सत्यमनवं सत्यमेनानुवर्तते
सत्यः एषां सकामो न विष्यत्कामाः एतद ऊर्ध्वत॥४॥तथैवैतद्यजमानः॥
युस्य सत्तुं सामपुरस्ताज्जायतितदस्य सत्यं सुखं करोतिससत्यं नवतिस
त्यमेनमुवर्ततेसत्योस्य सकामो न विष्यत्कामः एतत्कुरुते॥५॥तद्यत
सत्यं॥आपः एव तद्वापो हि वै सत्यं तस्माद्येनापोऽं तितुसत्यं स्वरूपमि
त्याऊरपः एव तदस्य सर्वस्यायम ऊर्ध्वं स्ते सत्तुं देवापोऽं तथेदं सुखं

त्य

जायतेमुदिदं किंच ॥६॥ अथ उक्तरपसमुपदधाति। सो निवृत्तकरपसं यो
निमेवैतदुपदधाति ॥७॥ अथ उक्तरपसमुपदधाति। आपो वेवृत्तरंतासा
मियं पसं यथा हवाऽइदं उक्तरपसं सुधादितमेवमियमुस्वधादि
तामेयं सो निरमेरियुः। ह्यनिरस्यै हि सुधो मिश्रायतऽइमामेवैतदुप
दधाति। तामुनंतर्हि ताऽसत्यादुपदधाती। मातुः अतो प्रतिष्ठापयति तस्मा
दियुः। मते प्रीतिष्ठिता तस्माद्वियमेवमत्यमिपुः। सो वैष्णो लोका नाम्ना
तमां ॥८॥ अपां उक्तरपसं यो निरमेरिति। अपाऽहीयं पृष्ठं यो निहीयुम

नेः समुद्रमजितः पिवमानमिति समुद्रो हीमामजितः। पिवते ब्रह्ममनोमहं
॥२॥ अथ उक्तरऽइति ब्रह्ममनोमहीयस्व उक्तरऽइत्येतद्विद्योमात्रया।
वरिमाणप्रथमेत्य उ विमार्द्यसौ वाऽआदित्यपणो मिर्नो है तमं गोदिवो ब
रिमां मुं नुमं हीति ह्यौर्लै नं यत्ते ये वै तदादस्वराजोपदधाति स्माराज्युः
रूपाऽमादयित्वा सुददो हमा धिबदति तस्योक्तो वंशुः ॥९॥ अथ रुक्म
मुपदधाति। असौ वाऽआदित्यपणुका पणुहीमाः सुर्वाः प्रजाऽअतिरो व
तरो वो हवैतु रुक्मऽइत्युक्ते परो कं परो रुक्मा माहिदवाऽअथुमे

हस्ति०

५०

३६

वैतदादित्यमुपदधातिसुहिरामुयोनवतिपरिमंडलएकविंशतिनिर्वाधसु
 स्यात्कोबंधुरधुस्तान्निर्वाधमुपदधातिरश्मयोवाःपुतस्यनिर्वाधअवस्तादु
 वापुतस्यरश्मयः॥१०॥तुष्करपर्णःउपदधातियुनिर्वैतुष्करपर्णयोना
 वेवैनमेतत्प्रतिष्ठापयति॥११॥बुद्धेवपुष्करपर्णःउपदधातिप्रतिष्ठावैतु
 ष्करपर्णमियंवेतुष्करपर्णमियम्वेप्रतिष्ठायोवाःअस्यामप्रतिष्ठितोपि
 दूरेसन्नप्रतिष्ठितःएवमुरश्मिनिर्वाःएषास्याप्रतिष्ठितोस्यामेवैनमेतत्प्रति
 ष्ठायाप्रतिष्ठापयति॥१२॥बुद्धेवपुष्करपर्णःउपदधातिःइंडोवृत्तद्वयाना

५०

ती

स्वर्षीतिमन्यमानोपाःप्राविशन्ताअबवीद्विनेमिवैपुरमेकुरुतेतिसयो
 पाठैरमआसीत्तमूर्ध्वैरसमुदौहंस्त्रामसैपुरमकुर्वन्तद्यदसैपुरमकु
 र्वन्तस्मात्पुष्करंपुष्करंहवैतत्पुष्करमित्यावकतेपरोक्षपरोक्षकामादि
 देवाः॥स्तद्यत्पुष्करपर्णःउपदधातियुमेवास्मैतमापोरमर्धसमुदौहन्त्यम
 सैपुरमकुर्वन्तस्मिन्नेवैनमेतत्प्रतिष्ठापयति॥१३॥बुद्धजज्ञानं प्रथ
 मंपुरस्तादिति।असौवाआदित्योब्रह्माहरदःपुरस्ताज्जायतेब्रिमीम
 तःसुरुचोवेनःआवरितिमुधंवेसीमेमेलोकाःसुरुचोसावादित्योवे

६१

नोऽयं द्वैप्रजिज्ञानिषमाणो वेन तस्माद्देना स्तानेषु समतोमध्यतो विद्यावं
 उदेति सञ्ज्याऽपमाऽअस्य विश्वाऽइति दिशो वाऽअस्य बुध्वाऽअपमा वि
 द्याऽस्तानेषु उपवि तिष्ठते स तश्च्यो निमसतश्च विवरीती मे वै लोकाः स
 तश्च्यो निमसतश्च्युच्चक्षुस्त्रिचक्षुश्च न तदेभ्यः एव लोके नो जायते त्रिष्टु
 नोपदधाति त्रिष्टु नो दोषमादयित्वा स्तुद दोहमाधिवदति तस्योक्तो बंधुः॥
 ॥१४॥ अथ उरुषस्य उपदधाति स प्रजापतिः सोमिः स युजमानः सहिराम
 यो न वति ज्योतिर्वै हिरण्योतिरग्निरमृतं हिरण्यममृतमग्निः उरुषो

न वति उरुषो हि प्रजापतिः शिवा॥ पदेव उरुषस्य उपदधाति प्रजापतेर्विस्म
 इम्या तं त्रैमध्यं तऽउदक्राम तस्या मे न सुक्रातायां देवाऽअजङ्ग स्युत्र
 देवाः समस्तुर्वीस्तदस्मिन्नेता ईरम्या तं त्रैमध्यतो दधुः सस्या मस्य दे
 वाऽअरमंत तद्यदस्यैतस्या ईरम्या यां तं दधुः देवाऽअरमंत तस्माद्दिर
 म्य ईरिम्य ईह वै तद्विराणमित्या च कृते परो कं परो दकामा हि दे
 वास्तथैवास्मिन्नयमेता ईरम्या तं त्रैमध्यतो दधाति तस्या मस्य देवा
 मंत प्राणो वाऽअस्य सारम्या तं नृः प्राणमेवास्मिन्नेतं त्रैमध्यतो दधाति

॥१६॥ तर्हिरुक्ताः उपदधाति॥ असौ वाऽआदित्यपुरुको यस्य पृष्ठः पतस्मि
 त्मंडलेषु रुषः सुपषतमेवैतदुपदधाति॥ १७॥ उत्तानमुपदधाति॥ पतद्दे
 वाऽअक्रवन्दिवाऽइमावर्वाचाऽउपधास्यामः सर्वमेवैदं प्रधक्ष्यतो युच्युप
 रां चोपरां चावेव तस्य तोषु ह्युसंमं चावंतरे वैतावेतज्ज्योतिर्न विषत्यथो
 अन्यान्यर्हदिसिष्यतः इति तेषां च मन्युमुपादधुः पुरां च मन्यर्हमुऽप
 रं चिन्मिरर्वाङ्गपतिरुक्ताः प्राणैरेषऽऽर्धः पुरुषः प्रांचमुपदधाति
 प्राङ्मेषो मिश्रियते॥ १८॥ दिरापगर्भः समवर्त्तताग्रः इति॥ दिरापगर्भो

५२

५२

होषममवर्त्तताये च तस्य जातः पतिरेक आसीदित्येष ह्यस्य सर्वस्य च
 तस्य जातः पतिरेक आसीत् रुदाधारश्चिवाद्यामुतेमामित्येष वैदिवं च
 शिवां च दाधारकुस्मै देवा पदविषा विधेमेति प्रजापतिर्वैक सुस्मै ह
 विषा विधेमेत्येतत्॥ १९॥ इत्युक्त्वा दष्टशिवीमुत्तया मिति॥ असौ वा
 ऽआदित्योऽस्यः स दिवं च शिवां च स्कंदतीत्यस्मृमिति॥ मामिच्यो नि
 मुत्तयश्च सुर्व इतीमं च लोकं मुत्तयेत्येतद्दशो युवेदमेतर्हिवीयते
 सुच्चादः सुर्वमवीयते तिसमानं यो निमुत्तमं चरंतमिति समानर्हदेष

५२

हस्ति०
५३

५३ पतं यो निमज्ज संवरति इ संजुहो म्पुत्र सप्त होत्राऽइत्यमौ वा आदित्यो
इत्यो दिशः सप्त होत्राऽअसंतदादित्यं दिक्षु प्रतिष्ठापयति ॥२०॥ ह्यन्य
मुपपदधाति हि पायुजमानो मुजमानो मि यवानि मि र्वावत्यम्यमा
त्रा तावतैवैनमेतमुपपदधाति त्रिहुन्यात्रैषु नो दोषमादयित्वा सुददो ह
साधिवदति तुम्योक्तो बंधुः ॥२१॥ अथ सामगायति एतद्देवाऽपतं पुरुष
मुपधा यतमेतादृशमेवापश्यन्त्येतच्छ्रुत् फलकं ॥२२॥ ते कवनः उपत
जानीत यथास्मिन् पुरुषे वीर्यं दधामेति ते कवश्चेत्यधमिति चिति मि
था

५३

छतेति वावतदकवंस्तु दिक्षु तयथास्मिन् पुरुषे वीर्यं दधामेति ॥२३॥ ते वे
त्यमानाऽपतं सामा पश्यंस्तु दगायंस्तु दस्मिन् वीर्यं मदधुस्तु ये वास्मिन्
युमेतदधाति पुरुषे गायति पुरुषे तद्दीर्घं दधाति चित्रे गायति सुव्रीणि
हिवित्रीण्यस्मिन् मुपधा यन पुरस्तात्पु रीयां तेन्मायमग्निर्हिनसद
ति ॥२४॥ अथ सप्यनामैरुपतिष्ठते ॥ इमे वै लोकाः सप्यो स्ते हानेन स
व्रीणा सप्यति शुदिदं किंच सुर्वेषां ह्येष्टे वा नामात्मायुदग्निस्तु देव
ऽपतमात्मानमुपधाया विनश्यत्यहैनऽइमे लोकाऽअनेनात्मना

नमोऽयुरिति॥२५॥ तः पतानि सप्यनामान्यपत्रपनैरुपातिष्ठतैर
 स्माऽऽमोलोका न स्थापयन्तैरनमयन्यदनमयं स्तस्मात्सप्यनामानि
 तथैवैतद्यजमानोऽसप्यनामैरुपतिष्ठतऽऽमनेवास्माऽऽतलोका
 स्तथाप्यतीमोलोकात्रमयतितथोदास्येतऽऽतेनात्मनानमयति॥२६॥
 ६॥ अहेवमप्यनामैरुपतिष्ठतेऽमेवैलोकाऽमप्ययद्विकिंचमप्यते
 धेवतलोकेऽसप्यतितद्यसप्यनामैरुपतिष्ठतेऽवैवैलुलोकेऽना
 योव्यहरोऽयामिदातुदेवैतसुर्वैवामयति॥२७॥ नमोऽसुसप्य

५४

न्यः॥ धेके वरशिवा मुञ्च॥ ६॥ अंतरिक्षे ये दिविते न्यः सप्ये न्यो नमऽति
 युऽपेवैषु त्रिभुलोकेऽसप्यस्ते न्यऽपतं नमस्करोति॥२८॥ आऽऽषवा
 षात्रधानानामिति॥ यात्रधानप्रेषिताहे के दशान्तिये वाबनस्पती॥ शिर
 उ॥ ये वावटेषु शरते ते न्यः सप्ये न्यो नमऽतिये चैव वनस्पतिषु सप्ये
 षु वावटेषु शरते ते न्यऽपतं नमस्करोति॥२९॥ ये वामीरो चने दिवाऽये
 वासूर्यमरश्मिषु॥ ये षामसुसंदस्कृतं ते न्यः सप्ये न्यो नमऽतियुत्र
 यत्रैतदेवै न्यऽपतं नमस्करोति नमो नमऽतियज्ञो वै नमो यज्ञे नै

ह स्ति०
५५

वेनानेतन्नमस्कारेणानमस्यतितुस्मादुहनायजियं ब्रूयां नमस्तः इति
युथा दैनं ब्रूयाद्यज्ञस्तः इति तादृक्त्वा ॥३०॥ त्रिजिह्वपतिष्ठतो ब्रूयः इ
मे लोकाः अथो त्रिबुदनिर्गवानिर्गवत्यस्यमात्रातावतैवास्माः ए
तदिमां लोकां स्थापयत्यथोतावतैवैतदिदं सर्वं दशमयति तिष्ठतु
पतिष्ठते तिष्ठतीव वा इमे लोकाः अथो तिष्ठतैर्ब्रूयं वतरः ॥३१॥ अथैन
मुपविश्यामि जुहोति आज्येन पंच गृहीतेन तस्योक्तो बंधुः सर्वतः प
रिसर्प्यं सर्वान्यः एवेनमेतदियोत्रे न प्रीणाति ॥३२॥ एवेनमेनमनि

म०

५५

जुहोति ॥ एतद्देवाः एतमात्मानमुपधाया विनष्टुर्ब्रूयै नः इममिदं
रक्षां सिनाष्टानहन्सुरितुः एतानां को घ्रात्प्रतिसरा न पश्य कृणु
शपाजः प्रसितिं नृघ्नीमिति राक्षो घ्रावे प्रतिसरा स्तुः एतैः प्रतिसरैः
सर्वान्योदियोरक्षां सिनाष्टाः अपहत्या नयेनाष्टुः एतमात्मानं सं
मस्कुर्वत तथैवैतद्युजमानः एतैः प्रतिसरैः सर्वान्योदियोरक्षां सि
नाष्टाः अपहत्या नयेनाष्टुः एतमात्मानं संस्कुर्वत ॥३३॥ आज्येन
जुहोति ब्रूजो वाऽआज्यं ब्रूजो वै तद्रक्षां सिनाष्टाः अपहंति पंच

हस्ति०
५६

यद्वातेनपंचचितिकोमिःपंचवैवसंवसरःसंवसरोमिर्वावानमिर्वावा
त्यस्ममात्रातावतैवैतदुक्ताऽसिनाष्टाऽअपहंत्यामेयीनिरनिर्वैज्योती
रक्षोहमिनेवैतदुक्ताऽसिनाष्टाऽअपहंतित्रिष्टुत्रिष्टुज्योदैत्रिष्टुज्ये
णैत्रैतदुक्ताऽसिनाष्टाऽअपहंतिमर्भुतःपरिसर्पेष्टमर्भुन्यऽएवैतद्वि
योऽरुक्ताऽसिनाष्टाऽअपहंति॥३४॥पश्चादप्रेषाडुमीनःअथोन
रतोदक्षिणायपुरस्तात्पुत्र्यजघनेनपरीत्यदक्षिणतःउदडुमीन
स्तदक्षिणाहर्तुद्विदेवनापात्रपरीत्यपश्चात्प्राडुमीन
था१

५६

स्तथोहास्यैतत्पुगेवकर्मकृतैर्नवति॥३५॥अथसुचाऽउपदधाति।बाल
वैसुचौबालःएवास्मिन्नेतत्पुतिदधाति।तेयसुचौनवतःसुचौहिबाल
ऽइदमेवकपुसलमयुदंडोहेनवतोहौहीमौबालुपार्श्वतःउपदधाति
पार्श्वतोहीमौबालु॥३६॥कार्मर्षमयीदक्षिणतःउपदधाति।पतहैदेवा
ऽअविनयुर्ष्यहैनोयज्ञदक्षिणातोरुक्ताऽसिनाष्टानहसुरितितःएतय
रक्षोहगांवनस्पतिमपश्यकाष्ठीयैतःएतेनवनस्पतिनादक्षिणातोरु
क्ताऽसिनाष्टाऽअपहत्यानयेनाष्टःएतयज्ञमतवततुपैवैतयजमा

थे१

नःपतेनबुनस्यतिनादक्षिणतो रक्षाटसिनाष्टाःअपहत्यानयेनाष्टःपते
त्यसंतवनःआज्येनशूलीनवतिबुजोवाःआज्यंभुजोवैतदक्षिणतो
रक्षाटसिनाष्टाःअपहंति॥३९॥अथोदुंबरीमुत्तरतःउपदधातिऊर्ध्व
रसःउदुंबरःऊर्जमेवास्मिन्नेतदुसंदधातिदध्नाशूलीनवतिरसोवैद
धिरसमेवास्मिन्नेतदधधाति॥४०॥अथैवमुवाःउपदधातिप्रजापते
विम्वस्मिन्नेतदधधाति॥४१॥आदायदक्षिणकर्षमोत्रोदरमद्यकुक्षोदरम
त्रममात्कार्ष्योथासुंदःऊर्जःआदायोदहुदकामसःउदुंबरोनवत

॥३९॥तावबुवीवा॥उपमेतंप्रतिमपतद्वतंयेनमेयुवुवदक्रमिष्टमिति
तान्यावैत्रोसुर्वमन्त्रंयच्छेतितावैमाबाहूस्त्रत्वाप्रपद्येयामितितथेति
तान्यावैमुर्वमन्त्रंप्रायश्चित्तावेनबाहूस्त्रत्वाप्रपद्येतांस्माद्वाङ्मामे
वात्रंक्रियतेवाङ्मामद्यतेवाङ्मामादिसमसर्वमन्त्रंप्रायश्चित्त्वा॥४०॥स
कार्ष्यमयीदक्षिणतःउपदधाति॥अथैवमुवाःउपदधातिप्रजापते
विम्वस्मिन्नेतदधधाति॥४१॥आदायदक्षिणकर्षमोत्रोदरमद्यकुक्षोदरम
त्रममात्कार्ष्योथासुंदःऊर्जःआदायोदहुदकामसःउदुंबरोनवत

इ स्ति०
५८

त्यस्यमात्रातावतैवैनामेतदुपदधाति घृतेन पूष्णं न वत्यानेयं वै घृतं स्वे
नैवैनमेतज्जागेन स्वेन रसेन प्रीणाति ॥४१॥ अथोदुंबरी मुत्तरतः उपद
धाति ॥ इदं सत्त्वोजसासादयामाति युदेवास्पतर्दिदः ॥ उजः आदायोद
दुःकामहृदस्मिन्नेतत्पुतिदधाति ॥ नुवोयुजस्य रजसश्चनेतेत्येषः ॥ उमदं
दः सावदा नेयमिकर्मदाययत्रिषु प्रैष्टु नोहीदः ॥ ज्ञानानि र्गिवा
ननि र्गिवा न्यस्यमात्रातावतैवैनामेतदुपदधाती ॥ ज्ञानावै सुर्वदेवां स
र्वदेवत्यो नि र्गिवा न नि र्गिवा न्यस्यमात्रातावतैवैनामेतदुपदधाति दधा

५८

३

पूष्णं न वत्येदं वैदधिक्षु नैवैनमेतज्जागेन स्वेन रसेन प्रीणाति ॥४२॥ ता
वस्येताविंशान् ॥ एववाह ॥ तावेन ते जसा च ष्ठी र्गिवा न सत्त्वप्रपद्येते स
मंप्रत्सुरः ॥ उरुषमाकावपयुत्रान्यात्रेति तदालिख्येनेः ॥ उपदधात्येष
हेतुर्गोलीकः ॥४३॥ अर्हप्रपादकः ॥४३॥ ते हे केति रश्म्याः ॥ उपदधति
॥ ति र्गोवौ वा ॥ इमौ बाहू ॥ इति न तथा कुर्यात्सु न्यावेवोपदध्यात् ॥ चो
षो निश्चीयते योऽपर्वं वै बाहू ष्ठी र्गिवा न रौ ते नानोपदधाति नानासाद
यति नानासूदोहसाधिवदति नानाहीमौ बाहू ॥४४॥ तदा कुः ॥ नैत

दस्ति० वै
५५

स्य पुरुषस्य बालक्यार्थादेतौ वाऽअस्य बालक्यः एते सुवौतेदतिरेच्य
नातिमवैक्यार्थादेतौ वाऽअस्य बालक्यऽयुवेते सुचावृणोऽएतौ पकावृणो
याने तु स्मिन्नेनैरूपाण्युपधास्यन्तवति वां स्तोमान्यानि वृष्टानि वादि
छंदां स्पेतयोरेवमासंस्कृतिरेतयोर्द्विस्त्रस्मादुक्त्यार्थादेवैतस्य
पुरुषस्य बालक्यऽ४५॥ ब्राह्मणं ॥ १॥ स्वयमावृणोमुपदधाति ॥ इयं वै
स्वयमावृणोमेवैतदुपदधातितामनंतर्हि तां पुरुषादुपदधात्युन्न
वै स्वयमावृणोमेयं वै स्वयमावृणोमेयमुवाऽअन्नमस्यादिहिसर्वमन्नं प

५५

व्यतेनंतर्हितमेवास्मादेतदन्नं दधात्युन्नरा मुन्नरमेवास्मादेतदन्नं द
धाति ॥ १॥ युद्धे वस्वयमावृणोमुपदधाति ॥ प्राणो वै स्वयमावृणो
णो ह्येवैतस्वयमात्मनः आवृते प्राणमेवैतदुपदधातितामनंतर्हि
तां पुरुषादुपदधाति प्राणो वै स्वयमावृणोमेयं वै स्वयमावृणोमेयमुवै
प्राणो यद्विक्लं च प्राणायंतं सर्वं विनर्त्यनंतर्हितमेवास्मादेतत्प्राणं
दधात्युन्नरा मुन्नरमेवास्मादेतत्प्राणं दधाति ॥ २॥ युद्धे वस्वयमा
वृणोमुपदधाति ॥ प्रजापतिं विश्वसं देवताऽआदाय व्युदक्रामंस्त

दस्त्रि०

६०

सुसुक्रामंतीषुप्रतिष्ठासनिपद्योपाविज्ञात॥३॥सयःसप्रजापतिर्वीर
 र्दमता॥अयमेवसयोयमग्निश्चयतेययासाप्रतिष्ठैषासाप्रथमास्व
 यमावृत्तातद्यदेतामुत्रोपदधातिद्यदेवास्यैषात्मनस्तदस्मिन्नतस्युतिद
 धातितस्मादेतामत्रोपदधाति॥४॥तावैप्रजापतिनोपदधातिप्रजापति
 र्देवैतश्चयमात्मनःप्रत्युधत्तधुवामीतिष्ठिरासात्येतदथोप्रतिष्ठितो
 सातिधरुणेतिप्रतिष्ठादेधरुणमास्वताविश्वकर्म्मणेतिप्रजापतिर्वैश्व
 ष्वकर्म्मतेनास्वतासीत्येतन्मात्वासमुद्रःउदधीन्मासुपर्षद्वितिरु

६०

कोवैसमुद्रःपुरुषःसुपर्षस्तोत्वामोदधिष्ठामित्येतद्व्ययमानावृ
 थिवीहृदिहेतिसुथेवसुजुसुथावंधु॥५॥प्रजापतिष्ठासादयत्वितिप्र
 जापतिर्देवतोप्रथमावृत्तिमुपश्यदपांश्चेसमुद्रस्यमंनित्यपार्द्धीयं
 पृष्ठुर्दसमुद्रस्युदीयमेमयवस्वतीप्रथस्वतीमितिपृचस्वतीचुही
 यंप्रथस्वतीचप्रथस्वपृथिव्यमीतिपृथस्वपृथिवीवासीत्येतत्॥६॥
 चूरमीतिचुहीयंचूरमिरसीतिचूरमिहीयमदितिरसीतीयंवाऽश्रु
 दितिरियर्द्धीदरुसुर्वददतेविश्वधायाऽत्यस्पार्द्धीदरुसुर्वद

दस्ति०
६१

हितं विश्वस्य जुवनस्य धर्त्री तिसुर्वस्य जुवनस्य धर्त्री ते तत्त्व शिवीय
च शिवीय हृदं दृष्टि वीमा हिं सारित्यात्मानं यच्छात्मानं हृदं हात्मानं
मा हिं सारित्येतत् ॥ ७ ॥ विश्वस्मै प्राणायानाय व्यानायोदानायैति
प्राणो वै स्वयमात्मा सर्वस्माऽ उवाऽ एतस्मै प्राणः प्रतिष्ठापे च रित्रायै
तीमे वै लोकाः स्वयमात्माऽ इमऽ उलोकाः प्रतिष्ठा च रित्रमग्निश्चानि
पात्वित्यग्निश्चानि गोपायत्वित्येतन्मह्या स्वस्येति महत्या स्वस्येत्येतच्च
हिं प्राणांतमेनेतियच्छदिः शंतमं तेनेत्येतस्माददधित्वा सुददोदमाः

रथे

६१

शिवदतितस्योक्तो बंधुरथसामगायतितस्योपरिबुधुः ॥ ८ ॥ तदा ऊक्त
यमेव पुरुषः स्वयमात्मा न निनिहितो न वतीत्यत्र वै स्वयमात्मा
प्राणः स्वयमात्मान निनिहितो वै पुरुषो न न च प्राणो न च ॥ ९ ॥ अथ
दूर्ध्वं च का मुपदधाति पशुवो वै दूर्ध्वं च का पशुने वै तदुपदधाति तद्यैर
दानिरुनंतर्दते पशुनिरुपेत्तुऽ एते ताने वै तदुपदधाति तामनंतर्दि
तां स्वयमात्मायाऽ उपदधातीत्यं वै स्वयमात्मानं तर्दितां सुद
स्ये पशुदधात्पुत्ररा मुत्ररा सुदस्ये पशुदधाति ॥ १० ॥ यद्देवदूर्ध्वं च का मु

हस्ति०
६२

पदधातिप्रजापतेर्विस्वस्तस्य षानिलोमान्यथायंतताऽमाऽर्षधयो
नवत्रयास्मात्याणोमधातःउदक्रामत्रुस्मिःउक्रातेपद्यताः॥१॥सोववी
त॥अयंवावुमाध्वीदितियदुववीदुध्वीमेतितस्माद्दुध्वीध्वीदेवता
ह्वेत्याचकतेपरोक्षंपरोक्षकामादिदेवासुदेतुक्रत्राणादेषर
सोलोमान्यथाऽर्षधयःपतामुपदधुस्वर्वाऽर्षधीरुपदधाति॥१॥
तंयुत्रदेवाःसमुत्कुर्वन्त॥तदस्मिन्नेतंप्राणरुमंसमभ्युतोदधुस्त्रयेवा
स्मिन्नयमेतदुधधातितामुनंतर्हिता०स्वयमावसायाऽउपदधाती

६२

यंवैस्वयमावसानंतर्हितास्तदस्याऽर्षधीर्दधात्युत्तरासुतरास्तदस्या
ऽर्षधीर्दधातिमास्यासुमूलासायाकृत्तायैमृथास्वयमावसाया
मुपदितास्तुमिंप्राप्नुयादेवमुपदधादस्या०ह्येवैताज्जायंतः॥१॥
उपरोहंति॥१॥काडाकांशत्परोहंतीपुरुषःपरुषस्परीतिकाडाकां
शोष्ठापुष्पीणःपर्वणःपरोहयेवानोह्वेप्रतउमहस्त्रेणशतेनचेति
यथेवयुजुस्तथाबंधुः॥१॥युशतेनप्रतनोषिःसहस्त्रेणविरोहसी
तिशतेनह्येषाप्रतनोषिःसहस्त्रेणविरोहतितस्यास्तेदेवीचक्रेविधु

हस्ति०
६३

मदविषाद्यमिति सुयेवमुजुस्तथाबुधुर्न्यामुपदधातितस्योक्तोबु-
धुःसादयित्वास्तुददोहसाम्भिवदतितस्योक्तोबुधुः॥१५॥ अथ ह्रियजुष
मुपदधातिः। इजानीः अकामयेतां स्वर्गलोकमियावेतितवेतामिष्ट
कामपत्रतां ह्रियजुषमिमांमेवतामुपादधातांतामुपध्यायामैप्रतिष्ठये
स्वर्गलोकमैतां तथैवैतजमानोयह्रियजुषमुपदधातिमेनरूपेणय
त्कर्मकृत्वेदाम्स्वर्गलोकमैतांतेनरूपेणतत्कर्मकृत्वास्वर्गलोक
मयानीति सायह्रियजुनीमहेदोतांदेवतेऽपत्रपतौमुद्वेवह्रियजुषमु

६३

पदधातिषुजमानोवैह्रियजुः॥१६॥ तदाऽऽसुदमावेवमुजमानोबो-
सौहिरामुयःपुरुषोयकत मुदस्येदंरूपमितिदेवोवाःअस्यसुः
आत्मामानुषोयंतद्यःसुहिरामुयोनुवत्यष्टुतंवाःअस्यतुष्टुपंदेव
रूपमष्टुतंरुहिरापमुयमुदियुष्टुदःकृतानुवतिमाउषुंरूपे
दंरूपे॥१७॥ समुदमृष्टेवोपदध्यातानेमामपत्रिंष्टाक्षिप्रेहा
स्माल्लोकाद्युजमानःप्रेयादथमुदिमामपत्रिनुष्टिमुदेवास्येदंमाउ
षुंरूपंतदस्येतदपत्रिनुष्टितथोहानेनात्मनासर्वमायुरेति॥१८॥

६३

दस्ति०

६४

समुत्रापदधात॥ नृदैतंदैवमात्मानमनुप्रजानीयादृशसुदृश्य
दक्षतितृयोदैतंदैवमात्मानमनुप्रजानीतामुनंतर्हितां हर्वेषकाया
उपदक्षतिपञ्चोवै हर्वेषकायुजमानंतुयसुप्रतिष्ठापयति॥२१॥
॥तदाजः कथुमस्यैतावात्मानौ प्राणेन संतताव्यवच्छिन्नौ नवतइति
प्राणो वै स्वयमात्मा प्राणो हर्वेषकायुजमानो ह्रियचुः सम्यदनंत
र्हितां स्वयमात्मा यै हर्वेषकायुपदक्षतिप्राणेनैव तत्प्राणं सं
तनोति संदक्षत्यथ यदनंतर्हितां हर्वेषकाये ह्रियचुषमुपदक्षति

६४

प्राणो वै हर्वेषकायुजमानो ह्रियचुरवुमुहस्यैतावात्मानौ प्राणेन सं
तताव्यवच्छिन्नौ नवतः॥२१॥ आत्माः अनेसु र्वेसु च॥ आवादेवाः सु
र्वेसु च॥ इति रुचरुचमिष्यतत्वेवैरुगम्यतत्वेवैस्मिन्नेतदक्ष
तिहान्यामुपदक्षतितुम्योक्तो बंधुर्यो ह्ययं ह्येवैतद्वपं मृत्वापश्च
सादयित्वा सुददो हमाधिवदतितुम्योक्तो बंधुः॥२२॥ अथरेतः सिचा
उपदक्षति॥ इमौ वै लोको रेतः सिचा विमोहो लोको रेतः सिचुतः
तो वाः अयमृहं हरेतः सिचति ह मरुं सा मुत्र हृषिर्न वतितामसावमु

हस्ति०

६५

तोबुष्टितदिमाः अंतरेण प्रजाः प्रजायंते तस्मादिमौलोकौरेतः सिचौ ॥ २५ ॥
 ॥ विराड्प्रोतिरधारयदिति अयं वैलोकः स्वराड्प्रोतिरधारयदित्यसौ वैलोकः स्वराड्प्रोतिरधारयदित्यसौ वैलोकः स्वराड्प्रोतिरधारयदित्यसौ वैलोकः स्वराड्प्रोतिरधारयदित्यसौ वैलोकः
 ॥ २६ ॥ सुद्वेवरेतः सिचः उपदधाति आदौ वैरेतः सिचौ सुस्यदादौ नव
 तः सुः पवरेतः सिचति विराड्प्रोतिरधारयत् स्वराड्प्रोतिरधारयदिति

६५

विराड्प्रोतिरधारयत् स्वराड्प्रोतिरधारयत् स्वराड्प्रोतिरधारयत् स्वराड्प्रोतिरधारयत् स्वराड्प्रोतिरधारयत् स्वराड्प्रोतिरधारयत् स्वराड्प्रोतिरधारयत् स्वराड्प्रोतिरधारयत् स्वराड्प्रोतिरधारयत् स्वराड्प्रोतिरधारयत्
 नोपदधाति नानाहीमावाडौ सकृसादयति समानंतु करोति तस्मात्समा
 नसंबंधनौ ते अनंतर्हिते द्वियनुषः उपदधाति यजमानो वै द्वियजुरनं
 र्हितौ तद्यजमानादौ दधाति ॥ २४ ॥ अथ विश्वज्योतिषमुपदधाति अ
 निर्वैषयमा विश्वज्योतिरनिर्वैषयमा सिंलोकै विश्वज्योतिरनिर्वैषयमा
 दुपदधाति तामुनंतर्हिताः रेतः सिच्यामुपदधातीमौ वैलोकौ रेतः सि
 चौ नंतर्हितं तद्वान्प्रलोकान्यामनिंदधात्यंतरे वोपदधात्यंतरे बुद्धी

मौलोकावमिः॥१५॥ अहेवृष्टिश्च ज्योतिषमुपपद्यते। प्रजावृष्टिश्च ज्योतिः
 प्रजावृष्टिश्च ज्योतिः। प्रजुननमेवैतदुपपद्यते। तामुनंतर्हि तादृशैरेतः।
 मिथ्यामुपपद्यतां डौवैरेतः। मिथ्यामुनंतर्हि तां तदां डान्यां प्रजातिं दधा-
 त्यंतरेवोपपद्यतां तरेवृष्ट्या डौ प्रजाः प्रजायन्ते॥१६॥ प्रजापतिश्चास्माद-
 यत्विति प्रजापतिर्देतां प्रथमा चित्तिमुपपत्त्यष्टेष्टयिष्या ज्योतिष्मती मि-
 तिष्टेष्टयं यं यं यं यं ज्योतिष्मानमिः॥१७॥ द्विष्टेष्टयं प्राणायानाय-
 यानायेति प्राणो वै द्विष्टेष्टयं ज्योतिः। सृष्टेष्टयः उवाः पतस्मै प्राणो द्विष्टेष्टयं

तिष्ठति सृष्टेष्टयं ज्योतिः सृष्टेष्टयेतदग्निष्टेष्टयं पतिरित्यग्निष्टेष्टयस्याः सृष्टिपतिक-
 रोतिस्मादयित्वा सृष्टेष्टयं ददोहमाधिवदतितस्योक्तो बंधुः॥१८॥ अथर्तव्योऽप-
 दधाति। कृतवः पतेष्टेष्टयः। कृतनेवैतदुपपद्यते। मुष्टुष्टयमाधवश्च
 संतिकावत्तः। इति नामनी पनयोरेते नामन्यामेवैने। एतदुपपद्यति द्वे-
 ऽष्टकेन वतो द्वौ हि मासावतुः। स ह्यस्मादयत्येकं तद्वत्करोति॥१९॥
 तद्युदेते अत्रोपपद्यते। संवत्सरः। योऽग्निरिमुः। उलोकाः। संवत्सरस्तस्या-
 यमेव लोकः। प्रथमा चित्तिरयमस्य लोको बसंतः। अत्र सद्युदेते। अ-

दस्ति०
६७

त्रोपदधातिषु देवा स्येते आ १

त्सुनस्तुदस्मिन्नेतत्पुतिदधातितुस्मादेतेऽत्रोपदधातिः॥३०॥ बुद्धेवैतेऽत्रो
पदधातिः प्रजापतिरुषोमिः संवसरः उपजापतिस्तुम्यप्रतिष्ठेवप्रथमाविः
तिः प्रतिष्ठोऽस्यवसंतः कुरुस्तद्यदेतेऽत्रोपदधातिषु देवा स्येतेऽत्रा
त्सुनस्तुदस्मिन्नेतत्पुतिदधातितुस्मादेतेऽत्रोपदधातिः अनेतर्हिते वि
श्वज्योतिष उपदधातिः प्रजावैश्विश्च ज्योतिरनेतर्हितास्त्यजाः कुरुन्यो
दधातितुस्मात्प्रजाः कर्तुनेवा उपजायंत कुरुनिर्देविगर्नेमंतर्दिसंयु
यं त्वज्जतिं॥३१॥ अथाषाढा उपदधातिः इयं वाऽअषाढे मासे वै

६७

तदुपदधातितां सर्वा ईऽउपदधाति प्रथमा हीयमुत्तज्यता॥३२॥ सा
षदुषाढा नामा देवाश्चासुराश्चो न्ये प्राजापत्याऽअस्य ईतते देवाऽ
एतामिष्टकामपश्यन्नुषाढामिमां मेवता उपदधतता उपप्राया सु
रा अपुत्रा न्नात्नानस्मा सुर्वस्मादसहंत बद्धसहंत तस्मादुषाढात्
थेवैतद्युजमानः एतामुपप्रायद्विधुतं न्नात्नानस्मा सुर्वस्माद
हते॥३३॥ बुद्धेवाषाढा उपदधातिः॥ वावाऽअषाढा वा वैवतदेवा
ऽअसुरा अपुत्रा न्नात्नानस्मा सुर्वस्मादसहंत तथेवैतद्युजमा

नोवाचैवुद्धिपुंतत्रालयमस्मासुर्वस्मासहतेष्वामेवतद्देवाः उपद
 धततथैवैतद्युजमानोवाचमेवोपधत्ते॥३४॥संयुवामचुत्वाप्राणावैवा
 मंयद्विकिंचप्राणायंतसुर्वेविनत्रितेनेयुवामचुत्वागुत्वेववामचुत्वा
 णावैवामंवाचिवैप्राणोन्पुनंधीयतेतस्माद्वाग्वामचुत्वा॥३५॥तुपते
 सुर्वेप्राणावदुषाहातांश्चोर्ध्वं उपदधातिपुरस्तात्प्राणादधाति
 स्मादिमेपुरस्तात्प्राणास्तान्पुन्यावुज्जुअत्येकयापुरस्तात्पुन
 दधादेतस्यांचितौनेत्याणानपिदधानीति॥३६॥बुद्धपुण्याःपुनपुर

स्तादुपदधातिअन्तंवाऽआपोनपिदितावाऽअत्रेनप्राणास्तामुनंतदिता
 मृतव्यान्यामुपदधात्युज्जुतद्वाचंप्रतिष्ठापयतिमेयंवागुज्जुप्रतिष्ठि
 तावदति॥३७॥तुदजः॥अत्युज्जुविश्वज्योतिर्वागुषादुयकुस्मादंतरे
 णर्तव्येऽउपदधातीति संवसरोवाऽकृतव्ये संवसरेण तत्पुन्यावाच
 मंतर्दधाति तस्मा संवसरवेलायां प्रजावाचंप्रवदंति॥३८॥अथादमि
 सहमानेति असहंतुह्येतया देवाऽअसुरांसुहस्वरातीः सुहस्वहत
 नायतऽइतिव्येवपुनस्तथाबुधुः सहस्ववीवीसिस्मा माजिबेतिस्मा

ह.सि०
६७

सू २

वैतैसदुसर्दसर्ववीर्यामिसामाजिबेयेतसादयित्वास्तुददोहसाधिवदति
तस्योक्तोबुधुः॥३७॥तदाजः॥कस्मादनिस्वयमाहसमन्याः॥३८॥काः॥उप
धीयंतप्राच्यः॥ताः॥इतिद्वौवैद्योनीः॥इतिब्रूयादेवयोनिरन्योमनुष्ययोः॥
निरन्यःप्राचीनप्रजननावेदेयाःप्रतीचीनप्रजननामनुष्यास्तद्युदेताः॥
प्राचीरुपदधातिदेवयोनेरेवैतद्युजमानंप्रजनयति॥४०॥ब्राह्मणां॥
या॥तृतीयःप्रपाठकःसमाप्तः॥कडिका॥८५॥अध्यायः॥कर्ममुपद
धातिरसोवैकर्मोर्ममेवैतदुपदधातिवैसुः॥एषांलोकानामनुप्र

६७

विज्ञानांपराङ्मुतोत्तरसुः॥४१॥कर्मस्ममेवैतदुपदधातियावाउ
वैरसस्तावानात्मासुः॥४२॥एषांलोकः॥१॥तस्ययदधरंकपालं
।अयदिसलोकस्तत्प्रतिष्ठितमिवनवतिप्रतिष्ठितः॥इत्युक्तंलोके
श्रुत्यदुत्तरंसाद्योस्तद्युवदहीतांतमिवनवतिव्यवदहीतांतवदि
द्यौरुथ्युदं तरातदंतरिक्तसुः॥४३॥एषांलोकः॥२॥मानेवैत
लोकावुपदधातिः॥२॥तमुच्यनक्ति।दध्नामधुनाधतेनदधिदैवास्प
लोकस्यरूपंघृतमंतुरिक्तस्यमधुमुष्यस्त्रिनेवैतमेतदुपेणसुम

इयत्पुत्रोदधिदेवास्पुलोकुम्यरुमोघृतमंतरिक्षस्यमुधमुषस्तेनैवैन
मेतदुमेनसुमर्द्धपति॥३॥मुधुवाताःकृतायतःइति॥वांवेदेवतामृग
नृपृक्कांमंजुःसैवेदेवतासुक्कोदेवतातद्युजुसुद्धैतन्मुधुवेष्ट्रिचो
रुमोवैमुधुरसमेवास्मिन्नेतदधातिगायत्रीनिस्तिस्तुनिस्तुस्योक्तोव
धु॥४॥समुक्कृमोनामैतद्वैरूपंरुत्वाप्रजापतिःप्रजाःअसृजत
यसृष्टजताकरोत्तद्यदकरोत्तस्मात्कृमःकश्यपोवैकृमस्तस्मादा
कःसुवीःप्रजाःकाश्यपःइति॥५॥सद्यःसुकृमोसौसुःआदित्यःअसृ

मुवैतदादित्यमुपदधातितंउरस्तात्यत्यंचमुपदधात्यमुंतदादित्यंउरस्ता
त्यत्यंचंदधातितस्मादसावादित्यःउरस्तात्यत्युद्गीयतेदक्षिणातोषाटा
यैवृषावैकृमोयोषाषाटादक्षिणातोवैवृषायोषासुपशेतेरत्तिमात्रेस्ते
मात्राद्विवृषायोषासुपशेतेसैषासुर्वीसामिष्टकानांमहिषीयदधादे
तस्यैदक्षिणातःसंसुर्वीसामिष्टकानांदक्षिणातोभवति॥६॥अद्वैकृ
ममुपदधाति॥प्राणोवैकृमःप्राणोहीमाःसुर्वीःप्रजाःकरोतिप्राणमे
वैतदुपदधातितंउरस्तात्यत्यंचमुपदधातिउरस्तातत्यत्यंचप्राणंद

हस्ते०

७१

२ मा

धातितस्मात्सुरस्तात्प्रत्ययाणोधीयतेषु रुषमन्यावत्तमजमानेतस्याण
दधातिदक्षिणतोषादायैप्राणोवैकस्मैवागघादाप्राणोवैवाचोबुधाप्रा
णोमिथुनम्॥७॥वातं॥४२००॥अपांगंनस्तीदेतिपतुष्पापांगंनिष्ठमत्रै
षुपतवृपतिमात्वास्तुर्धोनितास्तीन्माप्तिर्वैश्चानरःइतिमेवत्वास्तुर्वीदे
हिमीनोःअभिर्वैश्चानरःइत्येतदुच्चित्रपत्राःप्रजाःअनुवीकस्वेती
न्मावेसुधीःप्रजायाःइमाःइष्टकास्माःअरिष्टाःअनात्ताःअनुवीकस्वे
त्येतदुच्चत्वादिवाहृष्टिःसचतामितिअथैवैनंदिव्याहृष्टिरउसवेतैवमे

७२

तदाह॥८॥अथैनमेजयति।त्रीसमुद्रांसमस्तपञ्चगोनितामेवैत्रय
समुद्राःस्वर्गलोकास्तानेष्वरुमेतित्वाउसईससपापांपतिर्हृष
नःइष्टकानामित्यपाईस्वर्गपतिर्हृषनःइष्टकानांपुरीषंवृमानःसु
कृतस्यलोकइतिपत्रावोवैपुरीषंपश्यवृमानःसुकृतस्यलोकःइत्ये
तत्तत्रगच्छयत्रवर्षेपरेताःइतितत्रगच्छयत्रेतनपूर्वकर्मणोयुरित्येतन
॥९॥महीद्यौःपृथिवीचनःइति।महतीद्यौःपृथिवीचनःइत्येतदिमा
यज्ञमिमिक्रतामितिमुंयज्ञमवतामित्येतत्पिष्टतांनोनरीमनिरितिबि

दक्षि०
७२

वृत्तानोचुरीमनिरित्येत्वावाप्रथिययोत्रमयोपदधाति॥
 योऽमेलोकाः अथोत्रिदृष्टिर्वावाननिर्वावत्यसमात्रात्वावतैवेन
 मेतदुपदधातित्रिनिर्न्यनक्तितस्यज्ञस्योक्तोबुधुरवकाः अधस्ताद्भवे
 त्यवकाः उपरिष्टादापोवाः अवकाः अपामेवेनमेतन्मध्यतोदधातिमा
 दयित्वास्तददोदसाधिवदतितस्योक्तोबुधुः॥१॥ अथोत्तरवलमुस
 लेऽनुपदधातिविस्त्रुरकामयतात्रादः स्यामिति सः एतेऽष्टकेऽप

७२

उपदुत्तरवलमुसलेनेऽप्राधत्तेऽप्राध्यात्रादोनवत्तयै वैतद्यजमा
 नोऽदुत्तरवलमुसले उपदधातियेनरूपेणावत्कर्मकृत्वाविस्त्रुरत्र
 दोनवत्तेनरूपेणावत्कर्मकृत्वात्रादोसानीतितदेतन्मध्यमत्रयुत्तर
 रवलमुसलेऽउत्तरवलमुसलान्याहृत्वेवान्नक्रियतः उत्तरवलमुस
 लान्यामद्यते॥१॥ तैरेतः सिचोर्बेलयोपदधातिपृष्टयोवैरेतः सिचोम
 ध्यमुपृष्टयोमध्यतः एवास्मिन्नेतदुन्नदधात्फुत्तरेऽउत्तरमेवास्मादेत
 दन्नदधात्यरन्निमात्रेननिमात्राद्भुन्नमद्यते॥१॥ प्रादेशमात्रेनवतः॥

दस्त्रि०
७३

प्रादेशमात्रो वैगुर्नो विष्णुरन्नेतदात्मसंमितमेवास्मिन्नेतदन्नं दधाति सुदु-
वाऽआत्मसंमितमन्नं तदवति तन्नं दिनस्त्रियह्नयो दिनस्त्रितद्यत्कुनी
योनतदवति॥१४॥ अदुबरे नवतः॥ ऊर्ध्वरसऽउदुबरेऽऊर्ध्वमेवास्मि-
न्नेतदुभयदधात्यथोसुर्वऽएतेष्वनस्यतयोऽदुदुबरेपतेऽउपदधसुर्ववि-
नस्यतीऽउपदधातिरेतः॥ सिचोर्ध्वेनयेमेवैरेतः॥ सिचावनयोस्तद्वनस्य-
तीदधातितस्मादनयोर्ध्वनस्यतयश्चतुःस्त्रिक्लिनवतिचतस्रो वैदिशः॥
सुर्वोऽसुतदिद्वनस्यतीदधातितस्मात्सुर्वोऽसुदिद्वनस्यतयोम-

७३

धोसुंरहीतेनवस्युत्तरखलरूपतायै॥१५॥ सुहेवोत्तरखलमुसलेऽउपदधा-
ति॥ प्रज्ञापतेर्विस्त्रस्तात्याणामधतऽउदविक्रमिषत्तमन्नेनायक्लात्तस्मा-
त्याणोन्ननरहीतोयोस्त्वेवात्रमुत्तिसप्राणिति॥१६॥ प्राणेरहीते॥ अस्मा-
दन्नमुदविक्रमिषत्तस्याणोनायक्लात्तस्मात्याणोनान्नरहीतयोस्त्वेवप्रा-
णितिसोन्नमन्ति॥१७॥ एतयोस्तुनयोर्दहीतयोः॥ अस्मादूर्ध्वदविक्रमि-
षत्तामेतान्यामुनान्यामयक्लात्तस्मादेतान्यामुनान्यामूर्ध्वरहीतायो-
स्त्वेवात्रमुत्तिसप्राणितितमूर्ज्यति॥१८॥ ऊर्ध्वरहीतायाः॥ अस्मादे-

७३

तेऽनेऽनुदचिक्रमिषतांतेऽकुर्जायित्वातस्मादेतेऽनेऽकुर्जायित्वा
 तेषु० त्वेवोर्जायितसप्राणितिसोऽनमन्नि॥१॥ तान्येतान्यन्योन्येन
 हीतानि तान्यन्योन्येन यहीत्वात्मन्यापायेदेतदेतदनेप्रपद्यमाने
 देवाऽअत्रप्रापद्यतात्रजीवनंहीदंमर्षे॥२॥ तदेष्टोकोऽनु
 क्र॥ तदेष्टोकोऽनुवदितितद्विमप्राणैर्वनमहात्रत्वाप्रजापतिरिति
 हाहिसतदनवद्येनमेतेदेवाऽप्रापद्यतनुजोऽनुजिष्ठाबिलेति प्रा
 णावैऽनुजोऽनुजिष्ठाऽपतमर्षेविलेत्येतद्यस्याणास्याणयत्पुरीत्या

स्मावेष्टयिष्याणास्याणयत्स्मात्याणादेवाऽअथयत्पुजापतिऽप्राणयत्
 स्मादुप्रजापतिऽप्राणोयोवैसप्राणऽएषामागायत्रयवत्रदत्रमेषमधिसु
 ईवतायसामोर्गषसऽउदुंबरः॥१॥ सोऽबवीत॥ अथवावमासुर्वस्मात्या
 पुनऽनुदनापीदितियदुदनापीन्मेतितस्मादुदुनरऽऊदुनरोह
 वैतुमुदुंबरऽइत्यावकतेपरोक्षपरोक्षकामाहिदेवाऽउरुमेकरदिति
 तस्मादुरुकरपुरुकरहवैतुदुल्लखलमित्याचकतेपरोक्षपरोक्ष
 कामाहिदेवाऽसैषामर्षेष्वाप्राणानांयोविष्यदुल्लखलंशिरोवैप्राणा

हस्ति०
७५

नांयोनिः॥२२॥तत्प्रादेशमात्रंनवतिःप्रादेशमात्रमिवहिजिरश्रुतःसक्ति
नवतिचुतःसक्तीवहिजिरशमधोसंयुद्दीतंनवतिमधोसंयुद्दीतमिवहि
जिर॥२३॥तंयत्रदेवाःसमस्तुर्वना॥तदस्मिन्नेतमुर्वमध्यतोदधुःप्राण
मन्त्रमूर्जंतथैवास्मिन्नयमेतदुधातिरेतःसिचोर्बेलपापृष्टयोवैरेतःसि
चोमध्यमुपृष्टयोमध्यतपुवास्मिन्नेतमुर्वदधाति॥२४॥वि कुमा
णिपश्यतेति॥स्त्रीर्षवैकुमेविस्त्रीर्षीणिपश्यतेत्येतद्यतोवतानिप
स्यवाःइत्यत्रैवतयतोत्रंस्याशयाचक्रःइत्येतदिंद्रम्यसुज्यः

होः

७५

सखेतोंद्रम्यत्वेबुज्यःसुखादिदेवमयोपदधातिहेयुत्तुखलमु
सलेसकृत्तादयतिसमानेतत्करोतिसमानं॥हेतदत्रमेवसादयि
त्वास्तुददोहमाधिवदतिसमोक्तोबंधुः॥२५॥अथोखासुपदधाति
(योनिर्वाःउखायोनिमेवैतदुपदधातितासुत्तुखलःउपदधात्यंतरे
दंवाःउत्तुखलंषडैकिंचास्याःऊर्द्धमंतरिक्षमेवतमध्यवाःअंतरि
क्षमध्यतस्तयोनिंदधातितस्मात्तुर्वानूतानामध्यतोयोनिरपिबनस्य
तीनां॥२६॥अहेवोखासुपदधातिःयोवैसुप्रजापतिर्व्यस्रंसतेषा

॥३॥

हस्ति०
७६

सावे मेवैलोकाः उवेमेलोकाः प्रजापतिस्तुत्सुखलः उपदधाति तदे
नमेतस्मिन्सर्वस्मिन्प्रतिष्ठापयति प्राणैः कर्ज्यथोऽतस्मादेवेनमेतस्म
र्वस्मादनंतर्हितंदधाति॥२७॥ अथोपजापां पिष्ट्वा लोकनाजमुखां कृ
त्वा उरस्तादुखायाः उपनिवपत्येषु हेतुस्यै लोकस्तथोहास्येषानंतरिता
नवति॥२८॥ तदाहुः॥ कपामस्यैषा प्रकृष्टतोपहितानवतीति सदेव
यजुःकृतातेनाथो यद्वै किंचैतमसि वैश्चानरमुपनिगच्छति तत्तत्पव
तु स कुरु श्वतमुपहितं नवति॥२९॥ ध्रुवासिधरुणेति तस्योक्तो बंधु

७६

श्रीकाशिव०

रितोजज्ञे प्रथममेनो यो नियोऽभिजातवेदाः इत्येतेनो हि स्यो नि
न्या प्रथमं जातवेदाः अजायतमगायत्र्या त्रिष्टुना उष्टुना च देवेन्यो
द्वयं बहव प्रजानं त्रित्येतेर्वाः षष्ठदो नि देवेन्यो द्वयं बहति प्रजान्ना
३०॥ इषेरायेरमस्वामि सद्युः कर्ज्योऽपस्यायेत्येतस्मै मूर्धस्मै र
मस्वेत्येतस्मादमिस्वरुडमीति स म्राह्मणेषु स्वरुडमारस्वतौ लो
कौ प्रावतामिति मुनो वै सरस्वात्या कुरस्वत्येतौ सारस्वताः उमौ तौ
त्वा प्रावतामित्येतद्वा न्यामुपदधाति तस्योक्तो बंधुरथो हयं ह्ये

नि

स्वस्त्यं

तद्वपुःपृष्ठापश्चमादपित्वास्तददोहमाधिवदतितस्योक्तो बंधुः॥३१॥
 अथैनामनिजुहोति॥एतद्वाऽअस्यामेतत्सर्वंरेतःसिक्तंनवतिसिक्तं
 स्तदेतदतिकरोतितस्माद्योनौरेतःसिक्तमनिक्रियतःआज्यनजुहोते
 सुवेणस्वाहाकारेणहान्यामायेयान्यागायत्रीन्यातस्योक्तो बंधुः॥३२॥
 ॥अथेवमुक्त्वाहियेतवंधुःकादिदेवकृतमानितियुक्तवतीन्यामिदमेव
 तद्योनौरेतोयुनक्तिस्माद्योनौरेतोयुक्तंननिष्पद्यते॥३३॥सद्यदिसं
 वसरचतःस्यात्अथानिजुक्त्यासर्ववैतद्यसंवसरचतःसर्ववैतद्यद

निजुहोत्यथयसंवसरचतःस्यादुपैवतिष्ठेतासर्ववैतद्यदसंवसरच
 तोसर्ववैतद्यदुपतिष्ठेतेनित्वेवजुक्त्याव॥३४॥पश्चरेष्यदग्निः॥मेनैवसर्वः
 कश्चःसंस्कृतस्तस्यावाद्याःस्वयमाहसाश्रानाहियजुःपृष्ठयोरेत
 ॥मिचौकीकमाविश्वज्योतिःकुक्कुदस्तुयेग्रीवाःअषाढाशिरःकूर्मो
 येकूर्मप्राणयेग्रीर्ष्याणस्तेते॥३५॥तंवाप्यतं॥इतःऊर्ध्वं प्रांचविना
 त्समौवाःआदित्यःपण्डिरभुतदादित्यमितःऊर्ध्वं प्रांचदधातितस्मा
 दमावादित्यःइतःऊर्ध्वं प्राङ्गीयते॥३६॥अथेनंप्रसलव्यावर्तय

ਸ੍ਰ

दस्त्रि०

৯৫

[illegible]

৩৬

पशुनेवैतदुपवधातिताम्बुखायामुपदधातीमेवैलोकाः उखापरावः पशु
शीर्षाण्युतस्त्रोकेषुपश्वदधातितस्मादिमुः पशुलोके उपरावः ॥ शब्दे
बोखायाः योनिर्बो उखापरावः पशुशीर्षाण्योनौ तत्पशुन्यतिष्ठापय
तितस्मादद्यमानाः परावो नहीयंते योनौ ह्येनान्यतिष्ठापयति ॥ शब्दे
वपशुशीर्षाण्युपदधातिः यावैताः श्रियः एतानि तानि पशुशीर्षाण्यथयाने
तानि कुर्मिथान्येतास्ताः प्रचवितयः स्तद्यास्ताः प्रचवितय इमे तैलोका
स्तद्येतः इमे लोकाः एषा सौखा तद्यदुखायां पशुशीर्षाण्युपदधात्ये

४ पव्यमानाः

हस्ति०

१७

तुरेवतुष्टीर्षनिरेतुनिकुसिंधानिसुंदधाति॥३॥तुसुरुस्तात्यतीचःउपद
धाति॥एतद्वैसुत्रैताम्यज्ञापतिःपश्नानुलिखततुःआलिप्सुमानाःउदवि
क्रमिषंस्तान्याणेषुसुमटल्लात्रुन्याणेषुसंयुक्तपुरस्तात्यतीचःआ
त्मनधत्त॥४॥तद्वाःएतक्रियते।सुदेवाःअकृषंतिद्वस्मान्नेपश्वो
नोच्चिक्रमिषंति।सुत्वेतत्करेति।सुदेवाःअकृषंति।त्करवाणी।तुयोप्रा
णेष्वेवैतानेतसंयुक्तपुरस्तात्यतीचःआत्मधत्ते।।सुदेवपश्वशीर्षा
ण्युपदधाति॥प्रज्ञापतिर्वाःइदमयःआसीदेकःएवमोकासयतान्नरै

१७

स्तेज्यपुजायेपेतिमुप्राणेषुःएवाधिपश्निरमिमीतमुनसः।पुरुषेच
तुषोऽप्राणाः॥५॥श्रोत्राद्विंबावो जंतद्यदेनाप्राणेषुधिनिरुमि
मीततस्मादाजःप्राणाःपशुवःइतिमुनोवैप्राणानांप्रथमतद्यन्मुन
सः।पुरुषेनिरुमिमीततस्मादाजः।पुरुषःप्रथमःपश्नोर्वावत्तम
ःइतिमुनोवैसुर्ध्वप्राणामुनसिहिसुर्ध्वप्राणाः।पुतिष्ठितास्तद्यन्मुनसः
।पुरुषेनिरुमिमीततस्मादाजः।पुरुषःसुर्ध्वपशुवःइतिपुरुषस्यहे
वेतेसुर्ध्वत्तवन्ति॥६॥तदेतद्वर्तस्वहा।उरस्तात्यत्यागात्मनधत्ततस्मा

हस्ति०

८०

द्यः कश्चात्र ईच्छते उरस्तादेवैनस्य त्यागात्संधत्तेतद्वाऽऽवायासुदुः
वाऽऽस्वादरेतदन्नं दधाति॥१॥ अथैषु द्विराण्यशकलान्यस्यस्यति प्रा
णा वै द्विराण्यस्येवाऽपतेन्यः पशुन्याः संज्ञयमानेन्यः एव प्राणाऽनुक्रा
मंति तद्यद्विराण्यशकलान्यस्यस्यति प्राणा नैवैषेतदधाति॥२॥ सप्तप्र
त्यस्यस्यति सप्तवैशीर्षस्याणास्तानस्मिन्नेतदधात्यद्यदि पंचपञ्चावः स्य
ऽपंचैव कृत्वः सप्तसप्तप्रत्यस्येत्युचवाऽपतान्यश्चतुपदधाति सप्तसप्तवा
ऽपचैकस्मिन्यशौ प्राणास्तु देषु सर्वेषु प्राणा दधाति॥३॥ तद्वै केपिय

८०

द्येकः पशुर्नैवति पंचैव कृत्वः सप्तसप्तप्रत्यस्यति पंचवाऽपतान्यश्चतुपद
धाति सप्तसप्तवाऽपचैकस्मिन्यशौ प्राणास्तु देषु सर्वेषु प्राणा दध्मऽऽ
ति न तथा ऊर्वादे तस्मिन्नेव पशौ सर्वेषां पशूना ईरूपंतद्यदेतस्मिन्यस्य
स्यति तदेवैषु सर्वेषु प्राणा दधाति॥४॥ सुखे प्रथमं प्रत्यस्यति सम्य
क्त्वंति मरितो न धेनाऽइत्यन्नं वै धेनास्तु दिदुः सम्य सुखमनिमुं स
वत्यंतर्हदामुनसोऽपमानाऽइत्यतर्हदयेन मुनसो सता न्नं तं स
ऽऽनुस्मस्य हतस्य धारा अनिवाकशी मोतिषाऽपवैतस्मिन्नभावाज्ज

हस्ति०
७२

तीर्दीष्टचवतिताऽपतदाहदिरापयोवेतसोमधोऽअनेरितिऽएवैषुदिर
एमयाऽपुरुषस्तमेतदाह॥११॥रुचेत्वेतीह॥प्राणोवाऽकुक्प्राणेनस्तु
तिरुचेत्वेतीहप्राणोवेरुक्प्राणेनदिरावतेथाप्राणायदीदहमर्षेरीवते
नामेत्वेतीहज्योतिषेत्वेतीहनास्वतीदीमेज्योतिष्मतीचक्षुषीऽअन्तर्दिदेव
श्चस्पृचुवनस्पृजाजितमनुर्वैश्वानरस्पृचेतीहामिज्योतिषाज्योतिष्माव
कमोवर्षमावर्षस्वानितीहविश्ववतीन्याविश्वर्दिदिश्रोत्रं॥१२॥अर्धप्र
०५०॥अथपुरुषशीर्षमुज्ज्वातिमदुयुवेनदेतमहमदाऽअसिम

वि ५
७२

त्ये

हस्त्रायत्वेतिसुर्वैमहमर्षमर्षस्पृदातासिसुर्वस्मैत्वेत्तत्॥१३॥अ
थेनानुपदधातिपुरुषप्रथमपुरुषतद्दीर्घाणात्यादधातिमधेपुरु
षमनितऽइतरान्यश्चतुर्षुषंतत्यश्चनोमध्यतोत्तारदधातितस्मात्पु
रुषऽपवपश्चनोमध्यतोत्ता॥१४॥अश्चवाविवातरतः॥एतस्यातद्विज्ये
तौपश्चदधातितस्मादेतस्याद्विज्येतौपश्चन्ययिषौ॥१५॥गावाज्जवद
क्षिणतः॥एतस्यातद्विज्येतौपश्चदधातितस्मादेतस्याद्विज्येतौपश्च
यिषौ॥१६॥पयसिपुरुषमुपदधातिपशवोवैपय्यायजमानेतत्पशु

७९

मु

दस्ति०

८२

प्रतिष्ठापयत्यादित्यंगर्तपयसा समझीत्यादित्योवाऽऽषा नोवत्सुख
स्तपयसा समझीत्येतत्तद्वत्सम्यप्रतिमां विष्टु रूपमिति पुरुषो वै स ह
स्य प्रतिमा पुरुषस्य स्वेव स ह स न वति परिष्टु द्विहर सा मानि म० स्तो
इति पर्वे न ह्युपविष्टा मे न ईहि ई सीरित्येतत्तत्तुष्टु द्विष्टु द्विष्टु
न इति पुरुषं तत्पश्चात् ईजातां करोति तस्मात्पुरुष एव पश्चात् ईजा
तास्तु ॥ १७ ॥ अथोत्तरतोश्चाच्चातस्य जतिमिति चातस्य वाऽऽषा जतिर्वा
दश्चाच्चातस्य ना निमिति चातस्य वाऽऽषा जतिर्वा

८२

इत्यापो वै सरिम सुजाऽऽवाऽऽश्चऽश्चिश्चुनदीना ई हरिमु द्विष्टु ध्रमिति
गिरिर्वाऽऽश्चिगिरिष्टु ध्राऽऽवाऽऽपो मे माहि ई सीऽपरमेवो मं निती मे वै
लोकाऽपरमं वो मे शुलो के धे न माहि ई सीरित्येतत्तत् ॥ १८ ॥ अथ दक्षिण
तो गाऽजस्रमिदुमरुपमिति सोमो वाऽऽहुं स ह स सोमो ज स्वा खड्ये
चुरणुमिति न त्वरमित्येतदग्निमीडे प्रवृत्ति न मो निरित्या मे यो वै गो
ऽप्रवृत्तिमिति प्राचं त्वग्निमुद्धरति प्राचमुपचरति स पृथ्विर्न ईज
कल्पमानऽइति खड्याऽऽषा च यत्तत्तदेव पृथ्विर्न ईज वाऽकल्पते गा मा

हस्ति०
८३

हिंसीरदिति विराजमिति विराजैगौरत्रं वै विराडुन्नमगौः॥१७॥ अ
थोत्तरतो विं ब्रूत्री त्वष्टृ रुपा स्य नातिमिति वारुणी च हित्वा षीचा
विरविं जज्ञानां रजसः परस्मादिति श्रोत्रं वै परं रजो दिशो वै श्रोत्रं दि
शः परं रजो मही रसा हस्ती मसुरस्य माया मिति महती रसा हस्ती मसु
रस्य माया मित्येतदग्ने मा हिंसीः परमेव्यो मन्त्रिती मे वे लोकाः परमेव्यो
मे शुलो के घे न मा हिंसी रित्येतत्॥२०॥ अथ दक्षिणतो ज्ञात्रोऽग्निः
रग्ने रथ जायते त्यग्निर्वाः पृषो मे रथ जायत शो का त्वथि व्याः उत्तव

८३

दिवस्परीति अहै प्रजापतेः शोकाद जायत तद्विद्वश्च पथि यो व शोकाद
जायत खेन प्रजा विश्वकर्मजिज्ञानेति वाग्वाः अज्ञो वाचो वै प्रजा वि
श्वकर्मजिज्ञानतु मग्ने देवः पुरिते वृणात्क्रितियथैव बुजुस्तथा बुधः॥
२१॥ तः एते पशवः॥ तान्नो पदधाति नाना मादयति नाना सुदोहसु
धिवदति नाना स्वेते पशवः॥२२॥ अथ पुरुषा र्षीर्धूमनिजुहोति आ
जतिर्वै अज्ञः पुरुषं तत्पशुनां यज्ञियं करोति तस्मात्पुरुषः एव पशु
नां यजते॥२३॥ अहै वेन दनिजुहोति र्षीर्धूमं दधात्याज्येन जु

८३

८८

४१

दोतिबुजोवाऽआजंघीर्षवैबुजोघीर्षमेवास्मिन्नेतद्वधातिस्क्रवेण
 पावेस्क्रवेघीर्षवैबुजोघीर्षमेवास्मिन्नेतद्वधातिस्वाहाकारेणबुजोवा
 स्वाहाकारेघीर्षवैबुजोघीर्षमेवास्मिन्नेतद्वधातित्रिबुजोबुजोवैत्रि
 बुजोर्षवैबुजोघीर्षत्रिबुजोर्षेणैवास्मिन्नेतद्वधाति॥२४॥सबु
 ऽअर्द्धमनुजुत्यस्वाहाकरोति॥अस्त्रिवाऽऽगिदंतुघीर्षकपालंवि
 दाप्यअदिदुमेतरतः॥सींघीर्षतदस्मिंदधाति॥२५॥अथोत्तरमर्द्ध
 मनुजुत्यस्वाहाकरोति॥इदंतुघीर्षकपालंइसंधायअदिदुमपरि

১৫

एतन्मन्त्रोच्चार्य तदस्मिंदक्षति ॥ २६ ॥ चित्रं देवानामुदगादनीकमिति असौ वा
आदित्यपञ्चसुपस्तुदेतच्चित्रं देवानामुदेत्यनीकं चक्षुर्मित्रस्य चरुणस्य
मेतिष्ठमथेषां देतुदेवमनुष्माणामनुष्मराप्राद्यावापयिषीः अंतरिक्ष
मिच्छन्तः पञ्चमां लोकानामरयति सूर्यः आत्मा जुगत्सस्तुपञ्चुत्य
संस्पृष्टव्यात्माश्च जुगच्चतिष्ठति ॥ २७ ॥ अथोक्तेरुपतिष्ठते
एतद्वैकुण्ठे तांश्च जुपतिः पश्यन्तलिप्सततः आलिप्समाना अशोचन्ते
षां चैतैरुक्तेः सुचंपाप्मानमुपाहंसन्त्येवैषामपमेतदेतैरुक्तेः सुचं

Twitter: @SaraLHart

Source: *U.S. Census Bureau, 1997*

हस्ति०

८५

३४

९

पाप्मानमुपदंति॥२८॥तद्वैको॥अथमेवपशुमुपदधतितस्यतस्यशुचमुक्त
जंतिनेचुचंपाप्मानममुपदधामहाऽइतितेहतेशुचंपाप्मानममुपदध
तियादिदिष्टवैस्पशुचमुक्तजंतितामुत्तरेणमहोपदधति॥२९॥अपिरिक्त
ममुद्वैकः उपतिष्ठंतीं ऊर्द्धां शुचमुक्तजामऽइतितेहतेशुचंपाप्मानम
रुधंस्वस्वितेनकर्मणोत्सद्वापुशुचमुक्तजंति॥३०॥बाह्वनेवाग्निमु
क्तजंतीं इमेवैलोकाऽप्योद्गिरन्त्यस्तुलोकेनोबदिर्ज्ञशुचंदधातिबदि
वैदीयं वैवेदिरस्यैतद्वदिर्ज्ञशुचंदधासुदक्षिषत्तेतस्यादिदिक्पतेपशु

८५

वस्तुयत्रैतेपशवस्तुद्वैषेतशुचंदधाति॥३१॥पुरुषस्यप्रथममुक्तजति
तदिदिष्टवैस्पशुमुपदधतींमादिंसीर्हिणदंपशुमितिद्विपाद्वाऽप्युप
शुचंशुचमुक्तमादिंसीरित्येतद्वद्वत्ताहोमेधायचीयमानऽइतिहिर
ण्यशकलः वाऽप्युपदधत्ताहोमेधायेत्युत्रायेत्येतन्मनुपशुमेधममेनुष
स्वेतिकिंपुरुषोवैमयुः किंपुरुषमयेनुषस्वेत्येतन्नचिदान्मन्त्रानि
षीदेत्यात्मावैतन्नस्तेनचिदान्ऽआत्मानं संस्करुष्वेत्येतन्मनुतेशुच
उत्तं हिमस्तेशुचलितितन्मयोवशुचंदधातिचंदधितस्मिन्॥३२॥

सं. १००

इस्ति०

८६

॥ अथाश्वस्यो ॥ इमं माहिंसीरुक्कशफंपशमित्कशफोवाः पषपश्वेद
 श्वसं माहिंसीरित्येतकनिक्रदेवाजिनं वाजिनेष्टितिकनिक्रदेवाः
 पषवाज्यवाजिनेभगौरमारण्यमुतेदिवा मातितदस्मै गौरमारण्यमु
 उदिशतितेन विवानस्तबो निषादितितेन विवानः आत्मानं संस्क्रु
 ष्वेत्येतज्जोरंते शुच्युच्यं हिमसंते शुच्युच्यं तित्तज्जोरं शुच्युच्यं दधाति
 चंदितस्मिंश्च ॥ इति ॥ अथ गो ॥ इमं माहिंसाहसुं वातधारमुसमितिसाह
 स्त्रोवाः पषवातधारः उज्जोषज्जोषीत्यात्मानं सरिरस्य मध्यः इति मेवैलोका

2

सरिरुषपजीवमानमेषुलोकेष्वित्येतद्दुहानामुदितिर्जुनायेतिष्ठतं
वाऽप्यादितिर्जुनायदुर्द्वेष्टमाहिर्सीपरमेव्योमात्रेतामेवलोकाःपरम
व्योमेषुलोकेष्वेनंमाहिर्सीरित्येतद्भवयुमारणपमुत्रतेदिजामीतितुद
स्मैगवयुमारणपमुत्रदिशतिहेनविद्यानुस्तुबोनिषाद्वेतिहेनचिवानु
आत्मानं संस्करुष्वेत्येतद्भवयुतेषुष्टचउग्रं हिमस्तुतेषुष्टचलितितु
द्भवयुचक्षुर्वेदधातिवंचद्वेष्टितस्मिश्चिरेण अथावे॥ इममृषीषुमि
त्सृषीवलमित्येतद्गुरुणस्पनामितिवागुणोस्तुविरुचंपशनां हि

၇

हस्ति०
८९

पदांच उच्यते मितु नयेषां हेतुपक्षनां त्वष्टिपदांच उच्यते वल्लुः प्र
ज्ञानाप्रथमं जनिवसिते तद्वत्प्रथमं रूपं चिचकारा मेमादि सं
परमेवो मन्त्रितीमेवैलोकाः परमेवो मन्त्रितीमेवैलोकाः मेमादि सं
समारणपमुते दिशामी तितदस्मात्तु इमारणपमुते दिशतितेन विवा
नस्तुवो निषीदेतितेन चिचान आत्मानं संस्तु रुरुषेत्येतदुत्तं ते सुयच्छ
उच्यते हिमस्तं ते सुयच्छ तितितदुत्तं वस्तु चंदधातिमं च ह्येष्टितस्मिंश्च ॥
॥ अथाजस्य ॥ अजो स्वमेरुजनिष्ठलोकादिति यद्दे प्रजापतेः शोका

स्या

८९

दुजायततदनेः शोकादजायतसो अपश्य ऊनितारमुग्रः इति प्रजापति
र्जनिता सोपश्यत्प्रजापतिमुग्रः इत्येतत्तेन देवादेवतामुग्रमायं निति
आत्माः अजो ब्राह्मणे देवादेवतामुग्रमायं स्तेनरोहमायं उपमेधासः
इति स्वर्गो वैलोको रोहस्तेन स्वर्गलोकमायं उपमेधासः इत्येतत्तु चरुमा
राणपमुते दिशामी तितदस्मै शरुमा राणपमुते दिशतितेन चिचानस्तुवो
निषीदेतितेन चिचान आत्मानं संस्तु रुरुषेत्येतत्तु चरुत्तं ते सुयच्छ उच्यं
हिमस्तं ते सुयच्छ तितितदुत्तं वस्तु चंदधातिमं च ह्येष्टितस्मिंश्च ॥ ३६ ॥

पञ्च नार्हं शुचं पाप्मानं मपाहंस्तुर नेपुं वप्रावेन
वेस्तु

दक्षि०
८८

तदा ज्ञां वा वै तस्मिन् पतिरेतेषां पतः उक्रोतमेकाः अमेध्या अयजिया
तेषां ब्राह्मणानां श्रिया ज्ञाने तस्यादि श्रिदधाति तस्मादेतस्यादि श्रिपज्ज
नो न वृषकोष्ठे तेन वेति ॥ ३७ ॥ अत्येत्या मिमुपतिष्ठते ॥ एतद्वा एतद्वय
था यथ करोति यदमौ सामिचिते बहिर्बहेति तस्माः एवैतन्निष्कृते दि
हं सापाः आमेध्या मुय एवैतन्निष्कृते गायत्र्या गापुत्रो मिश्रवानसि
श्रुवत्यस्मात्तावते वास्माः पतं निष्कृते निरुक्त्या सुर्वे वा अनिरु
क्तं सुर्वे गोवास्मा पतं निष्कृते यविष्ठवत्ये तद्वा स्य प्रियं कामयद्यविष्ठ

८८

इति षड्वैज्ञातः इदं सुर्वमुद्यत तस्माद्यविष्ठ ॥ ३८ ॥ त्वयविष्ठदाश्रु
यः इति यजमानो वै दश आहुः पादौ तिमबुध्या वै नुरः शृणुधी गिरः इति
शृणुतः इमा एव सुतिमिते तदुच्चाता कुमुतमनेति प्रजावैतो कः रुक्ता
प्रजा वात्मानं वेत्येतत् ॥ ३९ ॥ आसुस्मान्निजघुनेन स्वयमात्मसां परी
त्यापस्याः उपदधाति आपः पतायुदपस्याः अथवाः एतेन्यः पशुन्यः आ
पः उक्रोता नवेति तद्युदपस्याः ३ पदधातेष्वेवैतत्पशुष्वपोदधात्युन
तदिहाः पशुन्यः उपदधात्युनं तदिहास्त्वपशुन्योः उदधाति पंचपंचोपद

हस्ति०
८९
म

अतिपुंश्चतेपशुवः सर्वतः उपदधाति सर्वतः पुंश्चतेपशुवदधाति॥४०॥ त
द्याः प्रचदवापृष्टाः॥४१॥ अपस्यावृजो वाः आपोवृजः पंचदशसुस्माद्येना
पौत्युपेवतत्रपाप्मानं प्रतिवृजो देवतस्याईस्य पाप्मानमपदेति तुस्मादु
र्ध्वप्राप्तोवृजेदयमेवजः पाप्मानमपदनदिति॥४२॥ अथपाः पंचोत्त
राः॥ ताश्चंदस्याः पशुवो वै छंदान् स्युर्न पशवो नमुपशो मीरि समुद्यवा
ऽपतेन्यः पशुन्यो माईसास्तुक्रोतानि नवंति तद्युच्छंदस्याः उपदधात्युव
वैतस्युत्तमाईसानिदधात्युनंतर्हि ताः पशुन्यः उपदधात्युनंतर्हितानि

८९

तु

तस्यपशुन्यो माईसानिदधात्युनंतराः अपस्यानुवंति वात्साश्चंदस्याः अंतरा
स्यापोवाद्यानि माईसानि॥४३॥ तदाऊ॥ यदिमाः आपपत्तानि माईसा
न्युद्यक्तलुक्लोमेत्युत्तवावपशोस्त्वगं नलोमतद्युच्छंदस्याः उपदधाति
सेनपशोस्त्वक्त्वस्त्रीप्राथोपान्यसूक्तखापामजलोमानितानिलोमानि
वात्सास्त्वानुवत्तराणि पशुवाष्ठीणि वात्सानि हिलोमान्यतराः आत्मावा
हीतरेणवदीतरेणोतिदस्मादशाडित्यः सर्वातेवुवयंकस्तान्यसंसुक्त
मी॥४४॥ अथैवापस्याः उपदधानि प्रजापतेर्विश्वस्तादापः आय

स्नायितास्तुविशद्यद्विशतुस्माद्विशतिस्तुःअस्यांयुलिन्योद्यस्व
 नेतोवाःअंयुलयोततःएवास्मात्ताःआपःआपन्॥४४॥सयःसप्रज्ञाप
 तिर्यस्वर्धसताअयुमेवसयोयुमसिअयतेयथाःअस्मात्ताःआपःआ
 यनेतास्ताःअपस्यास्तद्यदेताःउपदधातिवाएवास्मात्ताःआपःआय
 स्ताःअस्मिन्नेतस्तुतिदधातितुस्मादेताःअत्रोपदधानि॥४५॥अपांत्वे
 मस्मादयामीति॥वाचुर्वाःअपांमेमयदास्तेवेषुःइतश्चेतश्चवात्यथा
 पोयंतिवायोताःसादयति॥४६॥अपांत्वोयंमादयामीति॥उभय

१००

योवाःअपांमोअत्रस्तापंरुत्पस्तिष्ठंतिदोषधयोजायंतःउभ
 धिष्ठताःसादयति॥४७॥अपांत्वानस्मेमादयामीति॥अत्रंवा अपां
 तस्माचेताःसादयति॥४८॥अपांत्वान्योतिषिसादयामीति॥विद्युद्वाः
 अपांज्योतिः॥विद्युतिताःसादयति॥४९॥अपांत्वान्यनेमादयामीति
 ॥इयंवाःअपांमयनंमस्याहंत्वापोयंत्यस्यांताःसादयतितद्याःअ
 स्मेतेत्योरूपेन्यःआपःआयःस्ताःअस्मिन्नेतस्तुतिदधात्ययोःपतान्य
 वास्मिन्नेतद्रपाणिदधाति॥५०॥अर्धदेत्वामुदनेसादयामीति॥पा

लोवाऽअर्षवः प्राणोतुऽसादयति॥५१॥समुद्रेत्वासुदनेसादयामी
ति॥मुनोवैसमुद्रोऽमुनोवैसमुद्रावाच्यदेवा॥स्त्रयीविद्यानि
रखनंस्तुदेषस्तोकोत्फक्तोयसमुद्राऽनिरुखनंदेवास्तीक्ष्णानिरुचि
नि॥सुदेवोऽअद्यतद्विद्याद्युन्नतिर्वृणांदधुरिति मुनःसमुद्रोवा
क्तीक्ष्णानिस्त्रयीविद्यानिर्वृणांमेतदेषस्तोकोत्फक्तोमुनसितुष्टि
सादयति॥५२॥सरिरेत्वासुदनेसादयामीति॥वायुसरीरुवाचितायु
सादयति॥५३॥अपांत्वाक्षयेसादयामीति॥वृक्षवाऽअपांक्षयस्तु

त्रहिसर्वदेवापःक्षियुंतिवृक्षपितुऽसादयति॥५४॥अपांत्वासुदनेसा
दयामीति॥आत्रंवाऽअपांस्त्रिआत्रेताऽसादयतितद्याऽअस्येतेन्ये
रूपेन्यऽआपऽआयंस्तुऽअस्मिन्नैतत्पुतिदधातुयोऽएतान्येवास्मि
न्नैतद्गुणोदधाति॥५५॥अपांत्वासुदनेसादयामीति॥द्यौर्वाऽअपा
ंमुदनेदिविस्तृपःसन्नादिविताऽसादयति॥५६॥अपांत्वासुदने
सादयामीति॥अतुरिचंवाऽअपांस्सुदनेतुरिचंवाऽसादयति॥५७॥
अपांत्वावनौसादयामीति॥समुद्रोवाऽअपांयोनिसमुद्रेताऽसादय

हस्ति०
१०२

ति॥५८॥अपांत्वापुरीषेसादयामीति॥सिकतावाःअपांत्वापुरीषेसिकता
मुताःसादयति॥५९॥अपांत्वापाथसिसादयामीति॥अत्रेवाअपांपा
थोत्रेताःसादयतितयाःअस्मैतेन्योरूपेन्यःआपःआयंस्ताःअस्मि
न्नेतत्प्रतिदधात्युयोःएतान्येवास्मिन्नेतत्तद्वपाणिदधाति॥६०॥गाथत्रे
गात्वाछंदसासादयामि॥त्रैष्टुप्तेनत्वाछंदसासादयामि॥जागतेनत्वाछंद
सासादयाम्याउष्टुप्तेनत्वाछंदसासादयामि॥प्राज्ञेनत्वाछंदसासादय
मीतितयाःअस्मैतेन्यश्चंदोऽन्यःआपःआयंस्ताःअस्मिन्नेतत्प्रतिद

१०२

हस्ति०
१०३

दधात्युयोःप
ताःसर्व्वेऽनुप
अगुलयश्चउष्टुप
पंचपंचदशीमाः
कसादयतिसमानं
॥१॥चतुर्थःप्रपाठकःसमाप्तः॥कंडिका॥१००॥अध्यायः॥इतिहस्ति
षट्नामसप्तमंकांडं समाप्तं॥हस्तिषट्कांडेप्रपाठकः॥४॥॥॥

संस्ति०

७३

१॥

१॥

ब्राह्मणं ॥ १२ ॥ एवं कंडे कंडिका ॥ २९ ॥

जानी माहा वै
इती स्तिषरुन
जानी राम जी से द पुराण

प्र. वे

१८

२५२

वड्डा ॥ ८ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ १ ॥ ॥ ८ ॥

६३५७१

स्ति के ११
१११३११

क्रमांक 222

दिनांक २२

पृष्ठ सं. १३

कामाख्या (काण्डम)

कामाख्या

पृष्ठ सं. १-२१४

पृष्ठ सं.

पृष्ठ सं. (दली) २३

पृष्ठ सं. (दली) २३

पृष्ठ सं. १-२१४

पृष्ठ सं.

पृष्ठ सं.

पृष्ठ सं. १-२१४

१२, ६४

000905 (अ) १

पृष्ठ सं. १-२१४

पृष्ठ सं. १-२१४ (१००)

२५२

दशम कर्ण

मम साक्षी नैवेद्य
रजः वरुणो न
यमो गजाननिसा ज
रुचि मन्त्राणि विरि
कं तस्या को रजी गजान
यनी न्मन्त्रिनि रे गजान
श्री रत्नवती रे नदि न्मन्त्र
ममन्त्रे येषां पना रुचि मन्त्रि
नरुचि मन्त्रि

॥ ॥
॥ ॥
॥ ॥
॥ ॥
॥ ॥
॥ ॥

~~मम साक्षी नैवेद्य~~
~~रजः वरुणो न~~
~~यमो गजाननिसा ज~~
~~रुचि मन्त्राणि विरि~~
~~कं तस्या को रजी गजान~~
~~यनी न्मन्त्रिनि रे गजान~~
~~श्री रत्नवती रे नदि न्मन्त्र~~
~~ममन्त्रे येषां पना रुचि मन्त्रि~~
~~नरुचि मन्त्रि~~

बाद्य

श्रीशठ

पञ्चमि २१४

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ प्राणो ह वा अस्य पाठः शुः ॥ व्यान उ पाठः शुः
 वन उ दान ए वांतर्पामः ॥ १ ॥ अथ यस्मादुपाठः शुः ॥ अथ यस्मादुपाठः शुः
 मग्रहः सप्रजापतिस्तस्य वप्राणां स्तदादस्ये वप्राणां स्तस्मादुपाठः
 शुः ॥ २ ॥ तं बहिष्य विना दूहति पशवमेवास्मिन्नेतस्या
 दधाति सोम्याय पशवः वप्राणां निरद्वैतं तं मः शुः ॥ पावयति
 ह नो सादिति यद्विः पावयति यद्विः शतं वं शतं निरद्वैतं मेतस्या

वयति ॥ ३ ॥ तदा दुः पदः शुः ॥ शुः नति सर्वसोमाः पवि
 त्रतां अथ केनास्याः शवः प्रता ननेताति ॥ ४ ॥ तां पुनति वप
 ति युते सोमादा न्नाम जग विंते स्मै ते सोम सोमाय स्वाहे
 ति तदस्य स्वाहाकारेण वा शवः प्रता नवति सर्वं वा एव ग्रहः
 सर्वेषां हि सवनानां रूपं ॥ ५ ॥ देवा ह वै यज्ञं तन्वा नाः ते सु

ररदसेन्य आसंगा द्विनयां व कुंस्तु हो बुः सुष्ठु स्थापयामय दंय
 दिनो सु ररह सा न्या सुजयुः सुष्ठु स्थित एव नो यज्ञः स्यादिति ॥
 ते प्रातः सवन एवा सुर्वयज्ञं सुम स्थापयं नैत स्मिन्नेव ग्रहे
 यजुष्टुः प्रथमे स्तोत्रे सामतः प्रथमेश स्त्रुः रुक्मसेन सुष्ठु स्थि
 ते नैवा तजहुं यज्ञेना व रं सु रयोप्ये तर्हित शैव यज्ञः संतिष्ठते २

एतस्मिन्नेव ग्रहे यजुष्टुः प्रथमे स्तोत्रे सामतः प्रथमेश स्त्रुः रुक्मः
 सेन सुष्ठु स्थिते नैवा तजहुं यज्ञेना व रं सु रयोप्ये तर्हित शैव यज्ञः संतिष्ठते ॥ ७ ॥ सवा अष्टौ रुहोभि
 मुणोति अष्टादश वै गायत्री गायत्रं प्रातः सवनं प्रातः सवन
 मे वै तक्रियते ॥ ८ ॥ सगृह्णाति द्वावस्य तये पवस्वेति प्राणाव
 द्वावस्यति प्राणा एव ग्रहं स्तस्मादाह द्वावस्य तये पवस्वेति

५-

२ शु

वृक्षोऽङ्गुल्यां गुनस्तिष्ठत इति सोमाङ्गुल्याङ्गेन पावय
 तितुस्मादाह वृक्षोऽङ्गुल्यामिति गुनस्तिष्ठत इति पाणी वै
 गुनस्तीपाणि न्याङ्गेन पावयति ॥ १० ॥ अथैकादश रुचो
 निष्पृणोति ॥ एकादश रुचो निष्पृणोति नृमाध्यंदिनं स
 वनं माध्यंदिनमेवैतस्वनं क्रियते ॥ १० ॥ स गृह्णाति देवा ॥ ३

देवेभ्यः पवस्वति देवास्तेषु देवेभ्यः पवते येषां नागोसीति तेषा
 मुखेषां नागः ॥ ११ ॥ अथ द्वादश रुचो निष्पृणोति ॥ द्वादश रु
 चो वै जगती जागतं तृतीयसवनं तृतीयसवनमेवैतं क्रि
 यते ॥ ११ ॥ स गृह्णाति ॥ मधुमती नृद्वयस्वधातिरसमेवा
 स्मिन्नेतद्दधाति स्वदयसु वै नमेतद्देवेभ्यस्तस्मादेव हते

नृपयत्येषु^५हुति^५सु^५ः स्थापयत्येवैनमेतत्॥१३॥ अथा
 वष्टौहृत्^५॥ ब्रह्मवर्चसुकामस्यान्निष्ठुगुयादित्याहु^५रथा
 हरावैगायत्रीब्रह्मगायत्रीब्रह्मवर्चसीहैवभवति॥१४॥ तत्र
 तुर्विशतिस्तुष्टु^५निष्ठुतंभवति॥ चतुर्विंशतिर्वैसंवसर
 स्याद्दिमासाः संवसरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञः सखावा

नेवयज्ञोवावत्य^५मात्रात्तावंतमेवैतत्सु^५ः स्थापयति॥१५॥
 पंचपंचदशः पशुकामस्यान्निष्ठुगुयादित्याहु^५ः पांडूः
 पशुवः पशुहैवावरुंधेपंचवास्तवः संवसरस्यसंव
 सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञः सखावा नेवयज्ञोवावत्य
 स्यमात्रात्तावंतमेवैतत्सु^५ः स्थापयति सोएषामीमा^५सु^५से

प्र.

सु२

देतं खेव क्रियते ॥ १६ ॥ तं गृहीत्वा परिभाषी ॥ नेत्रावश्रुत
 दितित नृसादयति प्राणो योषतुस्मादयमुत्पन्नः प्राणः सु
 वरति यदीत्यन्त्रिदयेन ७ सादयेदमुष्यत्वा प्राणः ७ सा
 दयामातितथा हतस्मिन्नपुनरस्ति यन्नाबुसज्जितिनो ५
 धर्म्युश्च यजमानश्च यो जीवितः ॥ १७ ॥ अथो अयमेव नंदध्यातः ॥

अमुष्यत्वा प्राणमुपि दधामातितथा हतस्मिन्नपुनरस्ति
 यन्नासादयति तेनो प्राणान्नलोत्रयति ॥ १८ ॥ सवा अंतरे
 वसंश्चाहेति करोति देवाह वै विजयां ववुं यद्वैनः पुरैवा
 स्य ग्रहस्य होमादसुरस्य होमां ग्रहं न हन्यति तितमंत
 रे वसंतः स्वाहाकारेणा जुहवुस्तु ७ इतमेव संतमयाव

प्र

जुहवुंस्तथोएवैनमेवएतदंतरवसंस्वाहाकारेणजुहोति
तदुतमेवसंतमग्नौजुहोति॥२५॥अथोपनिष्क्रामतिउर्वेत
स्मिन्मुत्रेमात्यंतुरिहंवाअनुरुहश्चरत्यसलमुन्नयतःपरि
किन्नंयथायंपुरुषोसलउन्नयतःपरिकिन्नौतुरिहमनुव
रत्यंतद्वयजुब्रंसरक्षोहोसएतेनब्रह्मणांतुरिहमुन्नयम ६

नाष्टंक्रुते॥२०॥अथधुरंवर्णीतो॥बलवद्भुवदेवाएतस्यग्र
हस्यहिमंप्रस्यंतितेस्माएतंभूरुसमर्द्धयतिक्षिप्रेनइमं
ग्रहंजुहवदितितस्मादुरंवर्णीतो॥२१॥सुजुहोति॥स्वां कृतो
सीतिप्राणोवाअस्यैषग्रहःसुस्वयमेवसुतःस्वयंजातंस्त
स्मादाहस्वांकृतोसीतिद्विष्टेभ्य इंद्रियेभ्योदिव्येभ्यःपार्थिवेभ्यः

ग्र.

वेन्यंशुति सुर्वोभ्योलेषु प्रजाभ्यः स्वयं जातो मनस्त्वाप्ति
 प्रजापतिर्ब्रह्मणः प्रजापतिश्चाश्रुतामित्येवैतदाह स्वाहा वा
 सुन्नवसूर्यायेति तद्वरः स्वाहाकारं करोति पुरां देवतां
 ॥२२॥ अमुष्मिन्वा एतमहौषीतीष्य एव तपति सुर्वे वा
 एष तदेनः सुर्वस्यैव पराङ्मो करोत्येष दत्तं देवतां ज

योत्पुंरः स्वाहाकारः स्यादुहैवाशुष्मादादित्यात्पुंरं तस्या
 दवरः स्वाहाकारं करोति पुरां देवतां ॥२३॥ अथ द्रुवो द्वेय
 हमुन्माष्टि पुरां वमेवास्मिन्नेतस्याणं दधात्यैषो ताने
 नपाणिनामध्यमेपरिधौ प्रागुपमाष्टि पुरां वमेवास्मि
 न्नेतस्याणं दधाति देवेभ्यस्त्वामरीविपेभ्य इति ॥२४॥ अमु

अथिवा एतं मुंडले होषीत्वा एष तपति तस्य घृष्टं यस्तु देवाम
 शिवि पांस्तानेवैतत्प्राणाति त ए नंदे वाः प्रीताः स्वर्गलोकमभि
 वहंति ॥ २५ ॥ तस्य वा एतस्य ग्रहस्या नानुवाक्यास्ति नृया इयाते
 मंत्रेण दुहोत्येते नो हास्ये घोनुवाक्यवा भुवत्येते नृया इपवा
 नृथ वृद्धि वरेद्यो स्यात् ॥ मुराहिष्ठः स्याद्वा द्वौ चौरसिवा ब्र

५

५१५

ससिवातं दुहुयाद्देवाः गोघृष्टं चैतस्मै मुपरिपुता नंगे
 नहतो सौ फडिति यथा ह वै ह न्युमाना नाम पधा वे देवमुचो
 त्रिष्टयमाणा नाः संदति तथा ह तस्य नैव धावेनापधाव
 स्परिशिष्यते अस्मा एवं करोति तं सादयति प्राणायते
 खति प्राणो स्येवः ॥ २६ ॥ दक्षिणा द्वै हे के सादयंति एताः

५

५१

ह्येषदिशमनुसंवर्ततीतिदुत्थानकुर्वादुशराईएवैनं
 सादयेन्नोहितस्याश्रुतःकावनपरास्तितुंसादयति
 प्राणोयत्वेतिप्राणोह्यस्येयः॥२७॥ अथोपांशुसवन
 मादत्ततन्नदशान्निर्नोपवित्रेणोपस्थरातिष्यथाह्यप्रिःप्र
 णोक्रमेवंतद्यद्यंशुराश्रिष्टःस्यात्प्राणिनैवप्रध्वंस्यो

देवमुपनिपादयेद्धानायत्वेतिव्यानोह्यस्येयः॥२८॥ ब्राह्मण
 प्राणोहवाअस्योपांशुः॥व्यानउपांशुसवनंउदानए
 वांतर्धमः॥२९॥ अथयस्यादंतर्धमोनामोवावैप्राणःस
 उदानःसम्यानस्तमेवास्मिन्नेतत्परांवांप्राणंदधतिष्य
 दुपांशुगृह्णातिंतमेवास्मिन्नेतत्परांवांप्राणंदधति

त्रिदंतर्था मंगल्लाति सो स्या यमुदानांतरात्मन्यतस्तद्यदस्यै
 षोतरात्मन्यतो यद्वैनेनेमाः प्रजायतां सुस्मादंतर्था मोनाम
 ॥२॥ तमंतः पवित्राद्गुह्यति प्रत्यं वमेवास्मिन्नेतदुदानंदधा
 ति सो स्या यमुदानांतरात्मन्यतस्तद्यदस्यै एतेनोहास्यापुपांशु
 रंतः पवित्राद्गुह्यतो नवति समानं छेत्तद्यदुपांशुं तर्था

४) मेषाणोदानौ ह्येतेनोहैवा स्यैषोपीतरेषु ग्रहेषु नाहिद्रव
 ति ॥३॥ अथ यस्मात्सोमं पवित्रेण पावयति ॥ यत्र वै सोमः
 तं ३ स्वंपुरोहिवं हस्यति डिज्यौ तस्मै पुनर्ददौ तेन स्रुं शशाम ॥
 तस्मिन् पुनर्ददुष्या सैवाति शिष्टामुनो यदी नूनं ब्रह्मजा
 नायात्रिदध्यौ ॥४॥ तं देवाः पवित्रेण पावयन् ॥ समेभ्यः

पूतो देवानां हविश्च वत्तु शाएवैनमेषु एतत्पवित्रेण
 पावयति समेधः पूतो देवानां हविर्भवति ॥ ५ ॥ तद्यदुप
 यामेन ग्रहा गच्छन्ते इयं वा अदितिस्तस्या अदः प्रायणी
 यं हविश्चावादिस्तस्या रूस्तद्वैतत्परं वसुत्या यैसा हेयं
 देवेषु सुत्या यामपि विमीषु स्त्वेव मेपि प्रसुतो नाजति ॥ ६ ॥

५२५

११

तेह देवा जनुः । आदिष्टो यं देवताभ्यो यज्ञं स्त्वयैव ग्रहा ग
 छन्तां देवताभ्यो हयंता मिति तथेति सो स्या एष प्रसुते
 मा गः ॥ ७ ॥ तद्यदुप यामेन ग्रहा गच्छन्ते ॥ इयं वा उपयाम
 इयं वा इदमन्नाद्यमुपयच्छति पशुभ्यो मनुष्येभ्यो वृन
 स्यति न्यं इतो वा जङ्घा देवादि विहि देवाः ॥ ८ ॥ तद्यदुप

ग्र.

यामेन युहाग्यंते ॥ नयैव तद्गुह्यंते यद्यद्यो नौ सादयतीयं वा
 अस्य सुर्वस्यैव निरस्यैव ॥ इमः प्रजाः प्रजाताः ॥ १॥ तं वा श्रुतं ॥
 स्तोत्रं तं सोममृत्विजो विप्रति यद्वा अयो नौ रेतैः सिन्धुते
 प्रवैतन्मीयते यद्यद्यो नौ सादयत्यस्यामेव तस्मादयति ॥ २॥
 प्राणोदानौ हवा अस्यैतौ युहौ ॥ तयो रुदिते न्यतरं जुहोत्यु ॥ २

उदिते न्यतरं प्राणोदानयोर्व्याकृत्यै प्राणोदानावेवैतद्वाक
 शतितुस्मादेतौ समानावेव संतौ नाने वा बह्वते प्राणरुति
 वोदान इति वा ॥ १॥ अहो रात्रे हवा अस्यैतौ युहौ ॥ तयो रुदि
 ते न्यतरं जुहोत्यु उदिते न्यतरं महो रात्रयोर्व्याकृत्या अहो
 रात्रे एवैतद्वाकरोति ॥ २॥ अहः संतमुपा ॥ अंतं रात्रौ जु

होत्युहरेवैतद्वात्रौदधातितुस्मादपिसुतमिस्रायामुपैवकिं
 विख्यायते॥१३॥ रात्रिः संतमंतयामां तमुदितेजुहोतिरा
 त्रिमेवैतदहं दध्मति तेनोहासावादित्यनद्युन्नेवेमाः प्रजा
 नप्रदहति तेनेमाः प्रजास्त्राताः॥१४॥ अथातो गृह्णाते वा॥
 उपयामुगृहीतो सीत्येक उपयामुस्य बंधुरंत्येक मघव

न्याहिसोममितीदो वै मघवानिदो यज्ञस्य नेता तस्मादाह मघ
 वन्निति पाहिसोममिति गोपायसोममित्येवैतदाहोरुष्य
 राय एषो षडस्येति पशवो वै रायोगोपायपशूनि ते वैतदा
 हेषो षडस्येति प्रजावा इषस्ता एवैतद्यायजुकाः करोति
 इमाः प्रजायजमाना अर्च्येत्यश्राम्यंत्यश्चरंति॥१५॥ अंतुस्ते

द्यावापृथिवीवा दधामि अंतर्द्धाम्युर्वीतरिहं। स जूद्धेन नि
 रुवरैः पुरैश्चेति तदनेन वैश्वदेवं करोति तदनेन मां प्राणान्
 आदनुत्य आंतरिहं मनुवरंति तेन वैश्वदेवं तयो मे मघ
 वन्मादयस्वेती द्रोवै मघवानि द्रोयस्य नेता तस्मादाह
 मघवं नित्यं यदंतुरंति रिति गृह्णात्यतस्त्वात्मं दधत्येव १४

तदाह ॥ १६ ॥ तं गृहीत्वा पुरिमाष्टिनेद्यवश्चोतदिति तनुसाद
 यत्फदानो ह्यस्यैष तस्मादयमसन्न उदानः सुवरति यदी
 त्वनिबुरेदयेन ७ सादयेदमुष्यत्वे दानु ७ सादयामीति ७ ॥
 समद्युपा ७ शु ७ सादयेतां शुथेन ७ सादयेद्युपा ७ शुं
 सादयेन्नैन ७ सादयेद्युपा ७ शुमपि दध्मादुप्यनंदध्मा

ग्र.

स २

१ व

द्युपा० शुभ्रापिदध्मात्रै नमुपिदध्माद्युषोपा० शोः कुर्मत
 येतस्यमान० ह्येतद्युपा० श्वंतर्मा मौ प्राणोदानौ हि ॥
 ताउहवुरकाः। नानैमंत्राभ्यां दुद्रुति प्राणोदानौ वा अस्य
 तौ नानावीर्यौ प्राणोदानौ कुर्मइति बुदंतस्तु दुतथा न कुर्वा
 न्नो हुयंति हते युजमानस्य प्राणोदानावपीडा एनं रक्षं ॥ १५

दुद्रुयात् ॥ १६ ॥ सद्यद्वाउपा० शुभं त्रेण दुहोति। तदेवास्पृष्टो
 पिमंत्रेण दुहोन्नवति किमुत तस्मां दुद्रुयात्समान० ह्येतद्यु
 पा० श्वंतर्मा मौ प्राणोदानौ हि ॥ २० ॥ सद्येनैवोपा० शुभं
 त्रेण दुहोति। तेनैवैतं मंत्रेण दुहोति स्वां रक्तोसि विष्टे
 न्यइंद्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्यो मनस्वाद्युस्वाहा वासु

नवसुषयितुक्तोद्युधोबन्धुः॥२१॥ अथ कुवावां वंशुहमव
 माष्टि॥ इदं वा उपाठं शुद्धं कुत्वा द्विमुन्माष्टिथात्रावां वंशुहमव
 ष्टिप्रत्यं वमेवास्मिन्नेतदुदानं दधाति॥२२॥ अथ नीवापाणि
 नाम मध्यमेपरिधौ प्रत्यगुपमाष्टिदं वा उपाठं शुद्धं कुत्वा त्रा
 नेन पाणिना मध्यमेपरिधौ प्रागुपमाष्टिथात्रनीवापाणि १६

नाम मध्यमेपरिधौ प्रत्यगुपमाष्टिप्रत्यं वमेवास्मिन्नेतदुदानं दधा
 तिदेवेत्यस्त्वामरीविप्रेत्यरुतिसोसावेव बन्धुः॥२३॥ तं प्रत्याकु
 म्पस्योपतिउदानाय त्वेत्सदानो ह्यस्यैषतानिवैसुष्टं स्पष्टा
 निस्यादपतिप्राणोदानानेवैतस्सुष्टं स्यत्रीयतिप्राणोदाना
 म्दधाति॥२४॥ तानि वा अनिग्यमानानि शोरेः प्राहतीया
 सवनान्तस्मादिमेमनुष्ठाः स्वपंतितानि पुनस्तृतीयसव

य.

नेप्रयुज्यंतेतस्मादिमेमनुष्याःसुखाप्रबुध्यंतेतेनिशिताश्चरा
वरायज्ञस्यैवैतद्विधामनुव्यश्वहवैयहोद्विधायतेतस्योपा
७श्चतयोमावेवपद्मावात्मापा७शुसवनः॥२५॥तानिवाशु
निग्यमानानिशोरे।आहृतीयसवनानायातेयहएतिवैत
द्यन्तायतेतस्मादिमानिब्रूया७सिबिगृह्यपद्मावनोयुवाना
निपतंतितानिपुनस्तृतीयसवनेप्रयुज्यंतेतस्मादिमानिब्रूया १७

७सिसमासंपद्मावायुवानानिपतंतियहस्यैवैतद्विधामनु॥२६॥
इयु७हवाउपा७शुः।प्राणोह्युपा७शुरिमा७स्येवप्राणान्नि
प्राणित्यसावेवांतयोमउदानोह्यंतयोमोमु७स्येवलोकमुदुनं
ननमुदुनित्यंतस्तिहमेवोपा७शुसवनोव्यानोह्युपा७शुसव
नोतस्तिह७स्येवव्यननंनचिच्यनिति॥२७॥ब्राह्मणं॥२॥ब्राह्मणं

अस्यैन्द्रवायवुः॥ एतन्नध्यात्ममिश्रो ह्युत्रचुत्राय ब्रुजं प्रजहा
रसो बलीयान्मन्यमानो नास्तुषीतीव बिभ्रं निलयां च केतुदेवा
पि देवा अपुन्यलयन्त॥ १॥ ते ह देवा उवुः॥ न वै हतं च त्रं चि य न
जीव षं हंत न एको ब्रह्म यदि हतो वा ब्रह्म जीवति चेति॥ २॥ ते चा
युमन्नुवन्॥ अयं वै चायुर्यो यं पवते चायेत्वमिदं विद्विष्यदिह १५

तो वा ब्रह्म जीवति वा त्वं वै न आशिषोऽसि स यदि जीविष्यति त्वमेव
हि प्रपुनरागमिष्यसीति॥ ३॥ सहो वाच॥ किं मे ततः स्यादिति प्र
थमवयवद्वार एव ते सोमस्य राह इति तथेत्येया यच्चायुरेदं
ब्रह्म सहो वाच हतो ब्रह्म यो यद्वते कुर्यात्तत्कुरुतेति॥ ४॥ ते
देवा अपुन्यस्यन्त॥ युषा विनिं चैस्यमाना एव षं स यमेको
लभत स एकदेवत्वा नवद्यौ सद्विदेवत्वा यं बहुवः स ब्रह्म

देवस्य स्तद्वदेनं पात्रैर्व्यगृह्णत तस्माद्गुहानाम् ॥ ५ ॥ सुएषा
 माप्रयत्ता सुएनांकुक्कः पूतिरनिवर्तयानां लमाद्गुह्याऽऽसना
 लं न ह्याया ॥ ६ ॥ ते देवाश्चायुमब्रुवन् वायवि मुन्नो ब्रिवाही सु
 न्नः स्वदयेति सहो वायविकिमेतुतः स्यादितित्वये वैतानि पात्रा
 णावद्दीरं नितितथेति हो वायव्यं तु मे सयुपवतेति ॥
 तस्य देवाः । यावन्मात्रमिव गंधस्यापजघ्नुस्तं पशुष्वदध्नुः ॥ ७ ॥

एष पशुषु कुणापगंधस्तस्मात्कुणापगंधान्नापि गृह्णीत सोमस्य
 ह्येष यज्ञो गंधः ॥ ८ ॥ नो एव निष्ठावेत् तस्माद्यद्यप्यासक्तं रव
 मन्येतां निवातं पुरीयाद्धीर्धै सोमः प्राप्त्वा युद्धनः सयुथाश्च
 यस्यापतिपापीयाः प्रत्यवरोहे देव ॥ ९ ॥ तस्माद्यद्यप्यासक्तं रव
 ति ॥ १० ॥ अथेत रं द्वायुर्व्यावा ॥ तदस्वयं च ततो लमाद्गुह्याऽऽसना
 ६

ग्र.

लं च द्वाय तस्मादेता नि नाना देव्यानि संति द्वाय व्यानीत्या
वहते सोमस्य प्रथमवषट्कारश्च सोमस्य राज एतानु एने
न पात्राणा वहते ॥१०॥ इन्द्रो ह वा इन्द्रां वक्रो द्वायुर्ब्रह्मो स्पृष
रुस्य नृपिष्ठ नाग्यस्य प्रथमवषट्कारश्च सोमस्य राज एता
नु एने न पात्राणा वहते हुंतास्मि नृपि त्वमिच्छा इति ॥११॥ सु २०

२६

हो वा वा द्वाय वा मास्मि नृहे नृजेति किंतु तः स्यादिति निरुक्तमेव
द्वायवदेति निरुक्तं वेद्वायु देदा त्वानजामा तितत एष एं र वायवो
ग्रहो न वद्वायुव्यो है वततः पुरा ॥१२॥ स इन्द्रो ब्रवीत्ता अर्द्धमेस्य
ग्रहस्येति नुरीयमेव त इति द्वायु रर्द्धमेव म इति इन्द्रो रायमे
व त इति द्वायुः ॥१३॥ अर्द्धं १ तौ प्रजापति प्रतिप्रश्नमेयतु ॥

॥१४॥

सुप्रज्ञापतिर्ग्रहं द्वेधा वकारसुहोवावेदं वायो स्थियधुनरुहं
 द्वेधा वकारसुहोवावेदं वायो रितीदंतवेतां इंतुरीयमेवनाज
 योवकारयद्वेवतुर्थेततुरीयंततएषरेंदतुरीयाग्रहो नवत्वा
 र्धा॥ तस्य वा एतस्य ग्रहस्याद्गुरोस्तुवायव्यैवपूर्वैर्द्वाय
 व्युत्तराद्गुअनुवाक्येवायव्यैवपूर्वैर्द्वायव्युत्तराद्गुप्रैषौ २१

द्वायव्यैवपूर्वैर्द्वायव्युत्तराद्गुप्रैषौ २१
 व्युत्तरैवमेव नंतुरीयंतुरीयमेवनाजयोवकारा॥ १५॥ सुहो
 वावातुरीयंतुरीयंवेन्नामुबीनजस्तुरीयमेवत्तर्हिद्वाङ्गिरु
 त्तं चदिष्यतातितदंतुरीयंद्वायो निरुक्तं युन्मनुष्याचुद
 न्यथैततुरीयंद्वायो निरुक्तं युत्तशवाचुदंत्यथैततुरीयंवा

बो निरुक्तं षड्व्या ७ सि ब्रुदं त्यथैतन्नुरायं चाबो निरुक्तं यदि
 दंष्टु ३७ सरी सृपं ब्रुदति ॥ १६ ॥ तस्मादेतदुषिणा न्यूनं ॥ वदा
 रिचा कुरिमिता पदानि तानि द्विदुर्जिह्वा ॥ ये मनीषिणाः ॥ गु
 हात्राणि निहितानि गयंति तुरायं वा बो मनुष्या ब्रुवन्तीति ॥
 अथातो गह्वरे वा ॥ आवायो नृष्यु विषा उपनः सहस्रं ते

२२

नियुतो विश्ववारः उपोते शुभो मद्यमयामियुस्य देवदधिषे
 पूर्वप्रेयं द्वायुवेत्तेति ॥ १७ ॥ अथापगृह्य पुनरुच्यति ॥ इन्द्रवायु ॥
 इमे सुता उपप्रयोजिरागर्ह इन्द्रो वा मुशंति हि ॥ उपयामुग
 हातो सि द्वायुव इन्द्रवायुभ्यां त्वेष्टते योनिः सज्जोषो न्यां त्वेति
 सादयति सयदा ह सज्जोषो न्यां त्वेति यो वै द्वायुः स इन्द्रो य

रुद्रः सुवायुस्तस्मादाह्वयेतेयोनिः सज्जोषो न्यावेति ॥१६॥ ब्राह्मणं ३१
 क्रुतदुहो हवा अस्य मित्रावरुणौ यै एतन्न ध्यात्मं सद्युदेव
 मनसा कामयत इदं मे स्यादिदं कुर्वीयेति स एव क्रतु रथ
 यदस्यैतत्समृद्धते सदुहो मित्र एव क्रतुर्वरुणो दुहो
 ब्रह्मैव मित्रः क्रतुं वरुणो निगुंतैव ब्रह्म कर्तो हवियः ॥१॥ २३

तेहैते अग्नेना नेवा सन्तुः ब्रह्म वदन्तं वततः शशाकैव ब्रह्म
 मित्ररुते हवरादु रणा ब्रह्म तं ॥२॥ नरुत्रं वरुणाः रुते ब्रह्म
 णो मित्राद्यद्व किं वरुणाः कुर्मव क्रो प्रसूतं ब्रह्म णो मित्रेण
 नुहैवा स्मैतत्समी नृधो ॥३॥ सहत्रं वरुणाः ब्रह्म मित्रमुप
 मंत्रयां यक्र उपमावत्तैस्वसुं सजावहै पुरस्त्वा करवै त्व

त्रसूतः कुर्मकरवा इतितथेति तौ समसृजेतां तत एषु मैत्रा
 वरुणो ग्रहो नवतः ॥ ४ ॥ स एव पुरोधो तस्मान्न ब्राह्मणः सु
 र्वस्येव हविष्यस्य पुरोधां कामयेत स ऽहोर्तौ सृजेते सुक
 तं वदुष्टं तं वनो एव हविष्यः सर्वमिव ब्राह्मणं पुरोदधीत
 स ऽहोर्वै तौ सृजेते सुकृतं वदुष्टं तं वसयन्तौ ब्रह्मणः कुर्म २४

वक्त्रे प्रसृतं ब्रह्मणामित्रेण स ऽहोर्वास्मै तदानृधो ॥ ५ ॥ तद्द
 वक्त्रे स मेवायद्ब्राह्मणो राजन्धः स्याद्यद्युराजानं लजेत सम
 ऽन्तदेतद्दुर्वेवानवक्त्रे संयच्छविष्यो ब्राह्मणो न वै सुद्विकंच २
 कुर्म कुरुते प्रसृतं ब्रह्मणामित्रेण नृहोर्वास्मै तस्मिन् स मध्ये ते
 तस्मादु हविष्येण कुर्म करिष्यमाणो नोपसर्त्तव्य एव ब्राह्म

त्र.

एः सुहृद्वास्मैतद्ब्रूय प्रसूतं कुर्म्येति॥६॥ अथातो गृह्णात्ये
वा॥ अयं वां मित्रावरुणा सुतः सोमं रता रथा॥ ममेदिह श्रुत
हं वं उपयामु गृहीतो सि मित्रावरुणा न्यांत्वेति॥७॥ तं पुन
साश्रीणाति॥ तद्यत्पुन साश्रीणाति तृत्रो वै सोम आसीत्तं यु
त्र देवा अघ्नं सुमित्रं मन्त्रुवंस्त्वमुपि हं सीतिसन्वकमे सु २५

वैस्पवा अहं मित्रुमास्मि न मित्रं सुत्रमित्रो न विष्यामीति
तं वै त्रायज्ञादंतरेष्याम इत्यहमुपि हन्मीति होवावतुस्मात्प
शवोपाक्राम मित्रं सुत्रमित्रो न हृदिति सुपशु निर्व्याध्मि त
तमेतद्देवाः पशुभिः सुमाद्वेयं न त्ययसाश्रीणांस्तथो एवै
न मेघ एतत्पशुं सुमर्द्वयति यत्पुन साश्रीणाति॥८॥ तदा
निः

दुः। शुश्रूक्षु नैव क्व वक मे हंतु मिति तद्युदेवात्र पयस्तु मित्रस्य
 सोम एव वरुणास्य तस्मात्पुयसा श्रीणाति॥१॥ सुश्रीणाति
 रायुश्चयुः ससवाः सोमदेमहस्येन देवायुवसेन गावः।
 तां धेनुं मित्रावरुणायुव नो विश्वाहाधनमुनयस्पुरंतीमे
 षुते योनिर्नैतायु-म्यांतेति सादयति सयदा हन्ती यु-म्यांते २६

तिसादयति सयदा द्विब्रह्मवास्तुतं ब्रह्महि मित्रो ब्रह्मो ह्यतं ब्र
 रुणा एवायुः संवसरो हि ब्रह्मणाः संवदो रैसर-आयुस्तु
 स्मादाहैषुते योनिर्नैतायु-म्यांतेति॥१॥ ब्राह्मणां॥५॥ श्रुत्र
 ऽहवा-अस्याश्चिनः। तस्मात्सर्वतः परिहारं न हयति स
 र्वतो ह्यनेन श्रुत्रेण शृणोति युत्र वै नृगवो वांगिरसो वासव

ग्लोकं समाश्रुततश्चुवनोवातागवश्चुवनोवांगिर
 सस्तुदेवजीर्तिः कृत्यारूपोऽहे ॥ १ ॥ शूर्योतोहवाइदंमानवो
 ग्रामेरावबारासतुदेवपुतिवेशोनिविविशेतुस्यकुमा
 राः क्रुडंत इमंजुर्लक्ष्मिः कृत्यारूपमनर्थं मुन्यमानालोष्टैर्वि
 पिपिषुः ॥ २ ॥ सुशार्यातेन्यश्चुक्रोधतेन्योसंशंवकारपितैद २७

पुत्रेणयुयुधेनातात्रा ॥ ३ ॥ शूर्योतोहवाइदं वक्रोपलिम
 करंतुस्मादिदमापदति सुगोपालांश्चाविपालांश्चसुं
 यितवाउवावा ॥ ४ ॥ सुहोवावाकोवाद्येहकिंविददाहीदिति
 तेहोवुः पुरुषएवायंजुर्लक्ष्मिः कृत्यारूपः शतंतमनर्थं मुन्य
 मानाः कुमारालोष्टैर्विपिहंनिति सुद्विदां वकारसवैच्युवन

इति॥५॥ सरयं युक्ता॥ सुकन्याऽं शार्यातीमुपाधाय प्रसिष्यं
 दस आङ्गमय उचिरासत्तु॥६॥ सुहोवावा॥ सधेनुम
 स्तेयन्नावेदिषंतेनाहिऽसिषमिपुऽसुकन्यातयातेपद्रुवे
 सुंजानीतांमेग्रामइतितुस्यहततएवग्रामःसंजज्ञेसुहतत
 एवशार्यातोमानवउद्युयुजेनेदुपरऽहिनुसानाति॥७॥ अ २८

श्विनौहवाइदंनिषडुंतौवेरनुः।तौसुकन्यामुपेयतुस्तस्यामि
 मु७३ युनमीषातेतनुजज्ञौ॥८॥ तौहोवतुंसुकन्येकुमिमंजीर्ति
 हत्यारूपंशेषआवामनुप्रेहातिसाहोवावयुस्मैमां पिता
 दानैवाहंतंजीवंतऽहास्यामीतितुद्वायमुचिराजज्ञौ॥९॥
 सुहोवावा॥सुकन्येदिहैतदवोयतामितितुस्माएतद्वावव

हेसुहव्याख्यातउवाचयुदितैतत्पुनर्ब्रूवतः सात्वंब्रूतांनवैसुस
 वीविवस्त्वनसुसमृद्धाविवाथमेपुतिनिदयइतितौयुदितौब्रू
 वतःकेनावमुसर्वैस्त्रिःकेनासमृद्धावितिसात्वंब्रूतात्युतिंनुमे
 पुनर्युवाणंकुरुतमथवांवक्ष्यामीतितांपुनरुपेयतुस्तो७हेत
 देवोवतुः॥१०॥साहोवावानवैसुसर्वीविवस्त्वनसुसमृद्धा

विवाथमेपुतिनिदयइतितौहोवतुःकेनावमुसर्वैस्त्रिःकेनास
 मृद्धावितिसाहोवावपुतिंनुमेपुनर्युवाणंकुरुतमथवांवक्ष्या
 मीति॥११॥तौहोवतुः।एत७इदमन्यवहरसमेनवृयसा
 कमिष्यतेतेनोदेय्यतीतित७इदमन्यवजहारसयेनवृय
 सावकमेतेनोदेयाया॥१२॥तौहोवतुः।सुकन्येकेनावमुसर्वै

स्वः केनासमृद्धाविति तौ हस्तिरेव प्रत्यवावक्रुतहेत्रेमी देवाय
 जंतवतेतेवांयज्ञादंतयंतितेनासमृद्धाविति तौ हस्तिरेव प्रत्यवावक्रुतहेत्रेमी देवाय
 तौ हतत एवाश्विनौ प्रयतुस्तवाजग्मतुर्देतान्यजंतवानांस्तु
 ते बहिष्यवमाने ॥१३॥ तौ होवतुः उपनौ द्वयधमिति ते ह दे
 वाऽजवुर्नवानुपद्वयिष्यामहे बद्रुमनुष्येषु संसृष्टमवा ३०

रिंहं निघञ्जताविति ॥१४॥ तौ होवतुः ॥ द्विंशीं क्षावियज्ञेन यजध
 इति कथं द्विंशीं क्षावियज्ञेन यजध नौ द्वयधमथ वो ब्रह्मा वसततथेति
 तां उपाद्वयंततां योमेतुमाश्विनं युहमगदहंस्तावधय्येयज्ञ
 स्यान्न वतांतावेतद्यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्तांतददस्तद्विवाकी
 र्त्त्यानां ब्राह्मणे व्याख्यायते युथातद्यज्ञस्य शिरः प्रतिदधतु

स्तस्मादेष्टुस्ततौहिष्यवमानेग्रहो गत्यतेस्तुतेहिबहिष्यव
 मानागच्छतां॥१५॥तौहोवदुःखीमुख्योवावायदुस्यस्वो
 यावध्वर्युद्दहनाविमंशुरस्तादुहंपयाहरतांनिदिदेवत्यानि
 तितान्नामेतंशुरस्तादुहंपयाजदुरनिदिदेवत्यांस्तस्मादे
 षदशमोग्रहो गत्यतेतृतीयएववृषद्वियतेथयदश्विना ३१

वितामेद्रवैद्यावापृथिवीप्रत्यक्षमश्विनाविमेहादष्टसुवर्णा
 श्रुवातांमुधरस्वजावित्याग्निरेवास्यैषुधरमादित्योमुष्यै
 ॥१६॥अथातो गङ्गात्येवावावाकुशामधुमत्यश्विनासहृता
 वती॥तथायद्रुमिमिहतांउपयामुगहीतोस्यश्विन्यांत्वेषुते
 यानिर्मोघीन्यांत्वेषुतिसादयतितंवैमुधुमत्यश्वांगङ्गातिमा

धी-म्पांवेतिसादयतितद्यन्मुधुमत्यश्चगिह्नुतिमाधी-म्पांवे
 तिसादयति॥१७॥दधुङ् वा-आन्मायायर्वाणः।मुधुनाम
 ब्राह्मणमुवावतदेनयोः प्रियं धाम तदेवैनयोरेतेनोपग
 ण्ठतितुस्मान्मुधुमत्यश्चगिह्नुतिमाधी-म्पांवेतिसादयति
 ॥१८॥तानिवाएतानि।श्रृङ्गानिपात्राणि न वन्ति रास्त्रावुमै ३२

इवायवपात्रंतत्तुस्यद्वितीयं रूपं तेन तद्विदेवत्यमजका
 वंमैत्रावरुणपात्रंतत्तुस्यद्वितीयं रूपं तेन तद्विदेवत्य
 मौष्ठुमाश्विनपात्रंतत्तुस्यद्वितीयं रूपं तेन तद्विदेवत्य
 मुथयुदश्विनावितिमुखौवा-अश्विनावौष्ठुमिववाइदंमु
 खंतुस्मादौष्ठुमाश्विनपात्रं न वति॥१९॥ब्राह्मणं॥५॥ब्रह्म

षीहवा अस्यशुक्रामंथिनो॥तद्वा एषएवशुक्रोयुएवतप
 तितद्युदेषएतत्तुपतितेनैषशुक्रश्चंद्रमाएवमंथी॥१॥त
 ७ सुकुत्रिःश्रीणाति॥तुदेनंमंथंकरातितेनोएषमंथ्ये
 तौहवा-आस्यां प्रजानां वक्षुषीसयुद्धैतौनोदियातांनुहै
 वेहस्रौवनप्राणीनिज्जानियुः॥२॥तयोरुत्तैवान्यतरः॥

आद्योन्यतरुत्तैवशुक्र-आद्योमंथी॥३॥तयोरुत्तैवांन्यतर
 मनु-आद्योन्यतरमुद्युत्तैवशुक्रमन्वाद्योमंथिनमुत्तौ
 वाअन्यस्मैगह्येतेअन्यस्मैहृयेतेशुंडामुक्तावित्यसु
 ररक्षसेतान्यांगह्येतेदेवतान्याहृयेतेतूद्यतथा॥४॥य
 त्रवैदेवाः। असुररक्षसान्यपजघ्निरतुदेतावेवनशेकुर

य-

पहंतुं युद्धस्म देवाः किं वं कर्म कुर्वते तद्दस्म मोहयित्वा हि प्र
 एव पुनरुपद्रवतः ॥५॥ ते ह देवा ऊचुः उपजानीत युथे मा
 वषहे नमं वपहना महा इति ते हो वुर्यहा वेवाभ्यां गह्णा
 मता वन्य वैष्य तस्तौ स्त्रीकृत्या पहनिष्यामह इति ताभ्यां
 युहौ जग्दुस्ता वन्य वैतांतौ स्त्रीकृत्या पाद्युत तस्माच्छंडा ३५

मुर्क्षा न्यामिति गम्यते देवता न्योहयेते ॥६॥ अपि हो वाभ्या
 रुवल्क्यः नोस्विदेवता न्य एव गह्नीयामाश्चिजित रूपमि
 वृहीदमिति तद्वै स तुन्मीमांसा मेवुवक्रेनेनुवकारे ॥७॥
 इमा मुहैके शुक्रस्य पुरो रुवं कुर्वन्ति अयुं चै नुश्चोदयसु
 श्रिग नोड्योतिर्जीरायूरुज सोधिमान इति तदेतस्य रूपं

कुम्भोयि एष तपताति यदा हृदये तिर्जरा रिति ॥ ८ ॥ इमां ब्र
 वशु क्रुस्प पुरो रुवं कुर्यात् तं प्रतुया प्रवृथा विश्वे मया
 उपेयताति बर्हिषद ७ स्वर्विदमित्यत्रा स्येत मन्वता हि उपेय
 स्तस्मादाह उपेयताति बर्हिषद ७ स्वर्विदं प्रतावी नं वृज
 नंदो हृदये धुनिमाशुं जयंत मुनुया सुवृद्धे सोऽपयामु गहीतो ३५

सिरांडाय त्वैष ते योनिर्वीरतां पाहीति सादयत्यत्रा स्येत मु
 न्वता हि वीरस्तस्मादाहैष ते योनिर्वीरतां पाहीति दक्षिणा
 ईसादयत्येता ७ ह्येषादिशमनु संवुरति ॥ ९ ॥ अथ मंथिनं
 गृह्णाति । अयं वेनश्चोदयत्युग्निगर्भात् तिर्जरा यरुज
 सो द्विमाने ॥ इममपा ७ संगमे सूर्यस्य शिशुं नक्षिप्रामति ॥

ग्रं.

रिहंति। उपयामुग्रहीतोसिमुर्कायत्येति॥१०॥ तः सुकुन्निः
 श्रीणाति। तद्य सुकुन्निः श्रीणाति चरुं सोह वै सोमस्य रा
 शी नीवाहि प्रतिपिपेधत दश्च यत्ततोश्चः समन्वत्तद्युक्
 युथा समन्वत्तस्मादश्चो नाम तस्या शुभ्रास्त्वं दत्तो यवः
 समन्वत्तस्मादाङ्गुर्वरुणो यवश्चित्तद्युदेवा स्यात्तव रु ३६

षोमीयत्ते नैवैनमेतस्मद्देयति कस्तुं करोति तस्मात्स
 कुन्निः श्रीणाति॥११॥ सुश्रीणाति। मनोनयेषु हवनेषु ति
 गं विपः शुभ्रा च नुशो दुवंता। आयः शुभ्रा निस्त विनृणा
 तस्या श्रीणातादिशं गुनस्ता वेषु ते योनिः प्रजाः पाहति
 सादयत्याद्यो ह्येत मन्वाद्याहीमाः प्रजा विरास्तस्मादाह

पुतेपोनिःप्रज्ञाःपाहीति॥२॥द्वौप्रोहितौयूपशकलौनृव
 तः।द्वावप्रोहितौप्रोहितंवैवाध्वर्युरादत्तेप्रोहितंदैवमेव
 प्रतिप्रस्थाताप्रोहितंवैवादत्तेप्रोहितंयशुकमेवाध्वर्युराद
 तेमंश्विनंप्रतिप्रस्थाता॥१३॥सोध्वर्युः॥अप्रोहितेनयूपश
 कलेनापमार्ष्टुप्रमृष्टःशंडश्चेवमेवप्रतिप्रस्थाताप ३७

मृशेमूर्क्यइतितदाददानावेवासुररहसेअपहतोदेवास्त्वा
 मुक्रपाःपुणयंत्वित्येवाध्वर्युर्निष्क्रामतिदेवास्त्वामंश्विपाः
 पुणयंत्वितिप्रतिप्रस्थातातुदेनौदेवताम्यएवपुणयतः॥
 १४॥तौडध्वनेनाहवन्नायमरत्नासंधनः।ताउत्तरवेदोसा
 दयतोदक्षिणायामेवश्रोणावध्वर्युःसादयत्पुत्तरायांप्रति

५

तावपि धाय निष्क्रामतः तिर एवैना वेतत्कुरुतस्तस्मादिमौ
 सूर्याचंद्रमुसौ प्रांबौयंतौ न कश्चन पश्यति तौ पुरस्तात्परी
 त्यापोऽस्मृतः पुरस्तात्त्रिंशंतौ जुहुतः प्राविरेवैना वेतत्कुरुत
 स्तस्मादिमौ सूर्याचंद्रमुसौ प्रांबौयंतौ न कश्चन पश्यति तौ
 पुरस्तात्परीत्यापोऽस्मृतः पुरस्तात्त्रिंशंतौ जुहुतः प्राविरेवैना ३५

वेतत्कुरुतस्तस्मादिमौ सूर्याचंद्रमुसौ प्रांबौयंतौ सर्वे एव
 पश्यन्ति न कश्चन पश्यति तस्मात्पुरस्तात्त्रिंशंतौ जुहुतः प्राविरेवैना वेतत्कुरुत
 स्तस्मादिमौ सूर्याचंद्रमुसौ प्रांबौयंतौ न कश्चन पश्यति तौ पुरस्तात्परी
 त्यापोऽस्मृतः पुरस्तात्त्रिंशंतौ जुहुतः प्राविरेवैना वेतत्कुरुत ३६

ग्र

व्याश्रुक्रुःश्रुक्रुशोविषेत्येवाध्वर्युःसंज्ञमानोदिवाएथिव्या
मंथीमंथिशोविषेतिप्रतिप्रस्थाताबुधुषोरेवैतेआरुमहे
कुरुतश्रुक्रुषाएवैतसंधतस्तस्मादिमेअनितोस्मिनीबुधु
षीसुहृते॥१६॥सोध्वर्युः।अप्रोक्षितंयपशकलंनिरस्य
तिनिरस्तःशुंडइत्येवमेवप्रतिप्रस्थातानिरस्तोमुक्तेइति ४०

७त्फराङ्गतिभ्योसुररक्षसेअपहतः॥२०॥अथाध्वर्युः॥प्रोक्षि
तंयपशकलमाहवनायेप्रास्यतिश्रुक्रुस्याधिष्ठानमसीते
वमेवप्रतिप्रस्थातामंथिनोधिष्ठानमसीतिबुधुषोरेवैते
समिधौबुधुषाएवैतसमिधेतस्मादिमेसमिधेबुधुषा
॥२१॥तत्रज्ञपतिः॥अष्टिन्नस्यतेदेवसोमसुवीर्यस्यराय

य

स्योषस्यददितारः स्यामेत्याशीरेवैषैतस्यकुर्मणाशिश्व
मुवैतदाशास्ते॥२२॥ अथाश्राव्याह॥ प्रातः प्रातः सवस्यश्रु
कृवतोमधुश्रुतं इंद्राय सोमान्प्रसृष्टितायेष्येतिब्रुयद्भूतैधर्यु
ज्जुहोतितदनुप्रतिप्रस्थातातदनुवमसाधर्यव॥२३॥ तौवै
पुरस्तात्त्रिषंतौ जुहुतः। ब्रुषीवाएतौतत्परस्तादेवैतं ब्रुहु ४१

षीधत्तस्तस्मादिमेधुरस्ताब्रुषी॥२४॥ अत्रितोयुपंतिष्ठंतौ
जुहुतः॥ यथावैनासिकैवंयुपस्तस्मादिमेअत्रितोनासिकां
ब्रुषी॥२५॥ तौवैब्रुषद्भूतौसंतौमंत्रेणाह्वयेतौएतेनोहै
तौतदुदश्रुवातेयदेनौसुर्वेसुवनमनुह्वयतेयदेनौ
सुर्वेसुवनमनुह्वयतएतौवैप्रजापतेःप्रत्यहृतमाब्रुहु

श्रीष्टेतौ सत्यं वै बहुः सत्यं हि प्रज्ञा पतिस्तस्मादेनौ सर्व
 ऽसुवनमनुहयते ॥ २६ ॥ सुहुं होति । सा प्रथमा संस्कृतिर्वि
 श्ववारासु प्रथमो ब्रह्मणो मित्रो अग्निः । सु प्रथमो ब्रह्मस्यति
 श्विकित्वांस्तस्माद्द्रा य सुतमाहुं होतस्वा हेति ॥ २७ ॥ स य
 हुं होति । सा प्रथमा सु प्रथम इति शश्वद्वैरुत सः सिकुर ४२

स्य बहुषी एव प्रथमे संनवतस्तस्माद्हुं होति सा प्रथमा
 सु प्रथम इति ॥ २७ ॥ अथ संप्रेष्यति । प्रैतु होतुश्च मसः प्र
 ब्रह्मणाः प्रोक्षा हृणां प्रयुजमानस्य प्रयंतु संदस्यानां ह
 त्राणां वमसा ध्वर्यवउपावर्तध्वं शुक्रस्या न्यून यध्वमिति
 संप्रेषु एवैषु पर्युत्स प्रतिप्रस्तुता द्वयोः पात्रे स ऽस्रवम्

वनयत्यत्र एवैतदाद्यं बलिः हारयति तमध्वर्युर्होति वमसु
 वनयति न ह्याय वषट्कर्त्तुर्होत्रकः प्राणो वै वषट्कारः सोऽस्मा
 देतद्वषट्कुर्वतः पुरादि वा नैत्यापो वै न हस्त्याणां पुनरा
 त्मंधने ॥ २९ ॥ अथ यदेते प्रतीयापात्रेन हरंति हरंत्यन्या
 ग्रहांश्च कुषीत्येते सः स्रवमेव होतवमसु वनयंति ॥ ३० ॥ ४३ ॥

अथ होत्राणां वमसान् न्युन्नयंति कुतो विष्टावा एते सः
 स्रवान् न वंति नालमादुत्यै तानेवैतत्पुनराप्याययंति त
 थालमादुत्यै न वंति तस्माद्दोत्राणां वमसान् न्युन्नयंति
 ३१ ॥ अथ होत्राः संयाजयंति होत्राहवैयुक्ता देवेभ्यो यज्ञं
 व्रह्मंति ता एवैतस्मिन्तर्पयंति तस्याः प्रीता देवेभ्यो यज्ञं व्रह्मं

नितितुस्माद्दोत्राः संघाजयंति ॥ ३२ ॥ सुप्रथमायां वाहोत्रा
 यो ॥ इष्टया मुत्रमायां वानुमंत्रयते तं पंतुहोत्रा मध्वेयाः
 स्थिष्टयाः सुप्रीताः सुद्रुता यस्माहेति होत्राणामेवैषाह
 तिरथेत्यप्रसंगं पविशत्ययाङ्ग्रीदित्यग्रीद्वयजत
 मुत्रमः संघजतितुस्मादां याङ्ग्रीदिति ॥ ३३ ॥ ब्राह्मणो ॥ ४४

हु

प्रथमः प्रपाठकः समाप्तः ॥ ॥ कं १३६ ॥ आत्मा ह्वा अस्याययणः सोम्ये
 य सुर्वमेव सुर्वं ह्वा यमात्मा तस्मादनया गच्छात्यस्यै हि स्थाली नृव
 ति स्थाल्या स्येनं गच्छाति सुर्वं वा ३ य ६ सुर्वमेव यग्रहस्तस्मादनया ग
 छाति ॥ १ ॥ प्रसंगच्छाति सुर्वं वा २ य ६ सुर्वमेव यग्रहस्तस्मात्प्रसंग
 छाति ॥ २ ॥ द्विष्टे न्यादेवे न्या गच्छाति सुर्वं वा द्विष्टे देवाः सुर्वमेव य

हस्तस्माद्विष्वज्योदेवेभ्योगच्छाति॥३॥ सुर्वेषु सुवनेषु गच्छाति॥
 सुर्वैव सुवनानि सुर्वमेषु हस्तस्माद्विष्वज्योदेवेभ्योगच्छाति॥४॥
 सद्यदि शुद्धोपदुस्येत् ततमतेव तन्वीरं नतः प्रजावयेयुरात्मा वा
 आग्रयण आत्मनो वा इमानि सुर्वीण्यं गानि प्रनवंत्ये तस्मादंततो
 हारियो जुनं ग्रहं गच्छाति तदा स न्ये वास्यां प्रतिष्ठाप्यामंततो यज्ञः

॥५॥ सुर्वेषु सुवनेषु गच्छाति॥

प्रतिष्ठति॥५॥ अथ यस्मादाग्रयणो नामायां वा असंयावाणामाद
 दानो ब्रुवंसु कस्यत्र वैसाग्रे वदत इसात्राग्रे वदतुस्मादायणो नमि
 ॥६॥ इहो न्यो वैतां नीषा ब्रुवमयं नृषाषड्वाश्रुतः प्रावोग्रहान् गच्छासु
 येषु स्वसमः षड्वाश्रुतवः संवत्सरस्य सुर्वैव संवत्सरः॥७॥ तां दे
 वाः सुर्वीस्मिन् विहिते नयेनाष्टे त्राग्रे ब्रुवमवदंस्तथो एवैष एता

बु२

४

ग्र.

ॐ सुर्वीस्मिन्निजितेनयेनाष्टेनुभेद्वावंवदति॥ अथातो गृह्णासे
वाद्ये देवासोऽपि कादरास्तुष्टयि व्यामधोकादरास्तु॥ असुष्टि
तोमहिर्नैकादरास्तुते देवासोऽयमिमं जुषध्वं उपयामुगहातो
स्याग्रयणोऽसि स्वाग्रयण इति द्वावमेवैतदुयातयाम्नां करोति
स्मादनया समानः सुद्विपर्षां संवदत्युजामितायै जामिहकुर्या ४६

द्युदाग्रयणोऽस्याग्रयणोऽसि गृह्णायात्स्मादाहाग्रयणोऽसि स्वा
ग्रयण इति॥ ४६॥ पाहियज्ञं पाहियज्ञपतिमिति द्वावमेवैतदुसृष्ट
माह गोपाय यज्ञमिति पाहियज्ञपतिं द्वावमेवैतदुसृष्टमा
ह गोपाय यज्ञमानमिति यज्ञमानो हियज्ञपतिं त्रिसुस्त्वामिन्द्रि
यणपातु त्रिसुत्वं पाहीति द्वावमेवैतदुसृष्टमाह यज्ञो वै त्रिसु

सिति ३

श्रेयस्तेषां धीर्ध्याना गोपायत्विति द्विसंखं पाहीति द्वावमेवैतदुक्तमाह
 यस्तं गोपायेत्त्रिस्तवनानि पाहीति तदेतं ग्रहमाह स्रष्टोति स्त्रि ५
 यस्तवनानि प्रति ॥ १० ॥ अथ दशापवित्रमुपगृह्य हिं करोति ॥ स्त्रा ७
 ५ हैषावागं नुद्यमाना तताम तस्य देवा ब्रवितां ताया ७ हिं करोति
 १ प्रा वरेण मधुः प्राणो वै हिंकारः प्राणो हि वै हिंकारस्तस्मादपि गृह्य ५

नृसिकेन हिं कर्तुं शक्नोति सैतेन प्राणेन समं जिहीत यदा वैतां त
 प्राणं लुनते यस्तस्यं जिहीते तथो एवैष एतद्वा वितो ताया ७ हिं कार
 रणो व प्राणं दधाति सैतेन प्राणेन सं जिहीते त्रिष्टु ब्रो हिं करोति
 त्रिष्टु दियः ॥ ११ ॥ अथाह सोमः पवत इति । स मा मे वा मुं नी
 वा सुर रक्षु स्यो न निरुब्रुवंस्तामेवैत सुर्वे स्मि च्छिजिते नये

नाष्टे त्रिहतामाविष्करोति तस्मादाह सोमः पवत इति ॥ १२ ॥
 अस्मै ब्रह्मणोऽस्मै च त्रायेति तद्ब्रह्मणो वदन्नायवाहास्मै सु
 न्वतेषु जमानाय पवत इति तद्यजमानायाह ॥ १३ ॥ तद्वाङ्मनः ॥ एता
 वदेवोक्ता सादयेदन्तावद्वाङ्मनः सर्वं द्यावदुत्पन्नं त्रिदिवं ॥ १४ ॥
 इदं वाङ्मनः सर्वं तस्मादेतावदेवोक्ता सादयेदिति ॥ १४ ॥ ४८

तदुत्पन्ना देवन्तः ॥ इत्युत्पन्नं पवत इति ब्रह्मणो तदाह षडाह षड्
 त्पञ्च इति षोडश इत्युत्पन्नं तस्मादेतावद्वाङ्मनः सर्वं द्यावदुत्पन्नं त्रिदिवं ॥ १५ ॥
 पवत इति तदुत्पन्नं षोडश इत्युत्पन्नं तस्मादेतावद्वाङ्मनः सर्वं द्यावदुत्पन्नं त्रिदिवं ॥ १५ ॥
 इति तदाङ्मनो द्यावदुत्पन्नं तस्मादेतावद्वाङ्मनः सर्वं द्यावदुत्पन्नं त्रिदिवं ॥ १५ ॥
 सुन्ताय पवत इति साधु पवत इत्येवैतदाह ॥ १५ ॥ तदुत्पन्नं

५.

कआहुः ब्रह्मवर्चसायपवत इति तदुत्थानं ब्रूयाद्यदा अ
 हासौ ब्रह्मण इति तदेव ब्रह्मवर्चसायाह विष्टे न्यस्त्वादेवे
 न्यएष ते घोनि विष्टे न्यस्त्वादेवे न्य इति सादयति विष्टे न्यो
 न्यो ह्येनंदेवे न्येऽह्नाति तं वै मध्ये सादयत्यात्मा ह्यस्यैष
 मध्यश्च ह्ययमात्मा दृदिणो ह्यस्त्वाली नृवत्कितरादित्यस्त्वा ४५
 ७३

ली ॥ १६ ॥ ब्राह्मणं ॥ १॥ अयं हवा अस्यै घो निरुक्त आत्मा यदु
 क्तैः ॥ सोस्यैष आत्मैवात्मा स्वयमनिरुक्तः प्राणः सोस्यैष आ
 युरवतस्मादनुयाग ह्नात्स्यै हि स्त्वाली नृवति स्त्वाल्या ह्ये
 नंग ह्नात्स्यै राहीयममृताद् ॥ १७ ॥ अमृतमायुस्तस्मादनु
 याग ह्नाति ॥ १॥ तं वै प्रसंग ह्नाति ॥ सर्वं वै तद्यत्स्यै ॥ सर्वं
 ७२ ॥ १॥

तच्चक्षुःसुस्मात्सुस्मैर्गच्छति॥२॥ तस्यासावेव ध्रुवश्चायुः
 आत्मैवास्मैतेन सह हितः पूर्वोक्तोऽस्य तानि तद्वा अग्रहीत
 वै तस्मादक्तावाकायोऽन्तर्भावो न भवति॥३॥ अथ राजानमुपा
 बहसति तृतीयं च सती वृषीणां भवनं पतितत्पुर्वसमैति प्रथ
 ममहोत्तरस्य सुवनस्य कुरुत्तमं पुर्वस्य सद्युत्तरस्य ५०

सुवनस्य तत्पुर्वकरोति यत्पुर्वस्य तदुत्तमं तद्वा तिस्रस्तस्मा
 दिमानि प्रवृत्तिव्यतिषक्तानीदृशानि तद्वा तिस्रस्तस्मा
 एवमेव माध्यंदिने सुवने अग्रहीत एवै तस्मादक्तावाकायो
 ऽन्तर्भावो न भवत्यथ तृतीयं च सती वृषीणां भवनं पतितत्पुर्व
 समैति प्रथममहोत्तरस्य सुवनस्य कुरुत्तमं पुर्वस्य सद्युत्तरस्य ॥

दुत्तरस्य सुवनस्य तत्पूर्वकरोति यत्पूर्वस्य तदुत्तमं तद्यतिष
 जेतितस्मादिमानि पूर्वोणि व्यातिषक्ता नादमिल्लमिति हानमि
 दमिल्लं तद्यदस्यैतेनात्मा सुहृदितस्तेनास्यैष आयुः ॥ ५ ॥
 याकामदुधैर्वेदस्योद्धारः त्रिभुवनैर्न प्रातः सवन उच्छेद्यो
 द्विगच्छति त्रिभो माध्यांदिने सुवने तत्पुत्रः षड्भिरुत्तव ५१

रुतुवो वा ५ मां सुधीन्कुमान्य वंछेते नो हैषाकामदुधैर्वेदस्यो १५६७
 धारः ॥ ५ ॥ तं वा अपुरो रुक्मं गच्छति उच्छेद्यं हि पुरो रुग्ण्य
 पुरो रुग्ण्य उच्छेद्यं सामग्रहो यद्यदन्वज्जु पतिलघुज्जु स्ताह
 ता अन्वर्द्ध एवाग्ररुग्ण्य आसुरन्वर्द्धेष्टिज्जु न्योन्यर्द्धेष्टि
 न्योन्यर्द्धेष्टिज्जु न्योन्यर्द्धेष्टिज्जु न्योन्यर्द्धेष्टिज्जु न्योन्यर्द्धेष्टिज्जु

तरेव विद्या न विष्यतीति तां जुः स्यदधुस्तत एषा च कुलतरेव
 विद्या न वर ॥ ७ ॥ तं सुदधुशेरुक्कं ~~विद्या न वर~~
 गह्लाति उल्लुं हिपुरोरुगं विदुपुरोरुगं ध्युल्लुं सयदेवै
 नमुल्लुं न्यो विगह्लातितेनोहा स्येधुपुरोरुगं भवतितस्मा
 दधुशेरुक्कं गह्लाति ॥ ८ ॥ अथातो गह्लाये वा उपयामु गहीतो ५२

सोऽयत्वा बहुते वयस्वत इतीदो वै यज्ञस्य देवता तस्मादाहे
 शयत्वेति बहुते वयस्वत इति वीर्यवत इत्येवैतदा हयदाह
 बहुते वयस्वत इत्यस्य व्यंगं गह्लामी तुल्लुं न्यो ह्येनं ग
 ह्लाति यत्त इदं बहुते वयस्वत इति यत्त इदं वीर्यमित्येवैतदा हत
 सौ च विस्त्वेति यज्ञस्य ह्येनमायुषे गह्लाति तस्मादा

ह तस्मै वा विष्णवे त्वेतेषु तेनानिरुद्धे न्यस्त्वतिसादयत्स
 त्वेन्योस्त्वेनं गच्छाति ॥ १० ॥ तं द्विगच्छाति देवे न्यस्त्वा देवायं
 वरुणा युषे गच्छामीति प्रशासनं सुकुर्याद्य एवं कुर्याद्य
 या देव तं त्वेव द्विगच्छायात् ॥ ११ ॥ मित्रावरुणाभ्यां त्वा देवाभ्यां
 वरुणा युषे गच्छामीत्येव मैत्रावरुणा यमैत्रावरुणा पुहित ॥ ५३

स्मै सुवृते मैत्रावरुणा ॥ रनुशं सति मैत्रावरुणा युजति ॥ १२ ॥
 इंद्राय त्वा ॥ देवाभ्यां वरुणा युषे गच्छामीत्येव वरुणा कृच्छं
 न एंड्री पुहितस्मै सुवृते एंड्री रनुशं सत्वेनं या युजति ॥ १३ ॥
 इंद्राग्निभ्यां त्वा देवाभ्यां वरुणा युषे गच्छामीत्येव वाक्वाक्वा
 यं इंद्राग्नी पुहितस्मै सुवृते एंड्री रनुशं सत्वेनं या युजति ॥

तीरायत्वेतिरायत्वेत्येवमाध्यादिनेसुवनयेइहमाध्यादिन
 ७ सुवनं॥१४॥तदुहवुरकादूषोवोद्विगलंतिउपयामुग्रहा
 तोसिदेवेन्यस्त्वादेवाव्यमुल्लेन्यउल्लाव्यमित्रावरुणाभ्यां
 जुष्टंगह्लाभ्यषुतेषोनिर्मित्रावरुणाभ्यांत्वेतिसादयतिपु
 नहविरसीतिस्खालीमन्निमृशति॥१५॥उपयामुग्रहातोसि॥५४

देवेन्यस्त्वादेवाव्यमुल्लेन्यउल्लाव्यमित्राव्यजुष्टंगह्लाभ्यषु
 तेषोनिर्मित्राव्यत्वेतिसादयतिपुनहविरसीतिस्खालीमन्नि
 मृशति॥१६॥उपयामुग्रहातोसि।देवेन्यस्त्वादेवाव्यमुल्ले
 न्यउल्लाव्यमित्राभ्यांजुष्टंगह्लाभ्यषुतेषोनिर्मित्राभ्यां
 त्वेतिसादयतिनानपुनहविरसीतिस्खालीमन्निमृशतीरा

यत्वेदायत्वेत्येवमाध्यादिनेसुवनएंद्रं हिमाध्यादिने सु
वनं हिर्हपुनर्हविरस्यति स्थालीमन्निमृशति तत्संस्तृतीयं
निदधाति ॥१७॥ तं वै नोपयामेन गृह्णीयात् ॥ न यो नौ साद
येदुग्रैस्ते वैषु उपयामेन गृहीतो भवत्युग्रैश्च नौ सन्नो जा
मिता यै जा मिह कुर्यात्सुदेनमत्राप्युपयामेन गृह्णीयाद्यद्ये ५५

नौ सादयेदुग्रैस्ते नर्हविरस्यति स्थालीमन्निमृशति पुनर्ह्यस्यै
ग्रहं गृहीष्यन् भवति न तदाद्रियेत तत्संस्तृतीयं मेव निदधात् ॥१८॥
ब्राह्मणं ॥२॥ अथ ७७ हवा अस्यैष प्राणः ॥ यो यं उरस्तास्य वै वै
श्चानर एवाशु यो यं पश्चात्सुध्रवस्तौ हस्मै तौ द्वावेवाग्रे ग्रहौ ग
ह्मन्ति ध्रुवश्चैश्चानरा ब्रितितयोरयमप्येतत्स्य न्यतर एव गत्य

ते ध्रुव एव सद्यदितं वरकेभ्यो वाधृतो वानुनुवीत युजमानस्य
 तं वमसे वनयेदुधैतमेव होतु वमसे ॥१॥ वदु अस्या वादीनं
 नाभेः । तदस्यैष आत्मनः सौख्ये सञ्चायुरेव तस्मादनया ग
 ह्नात्यस्यै हि स्थाली भवति स्थाल्या स्तेनं गह्नास्य जरा हीयम
 मृता जरा ७ ह्यमृतमायुस्तस्मादनया गह्नाति ॥२॥ तं वैष्टस्य ५६

ह्नाति । स च वैतद्यत्सर्प ७ स चैतद्यदायुस्तस्मात्सर्पे गह्नाति
 ॥३॥ चैश्चानशय गह्नाति ॥ संवत्सरं वै चैश्चानशुः संवत्सरञ्चा
 युस्तस्माद्वैश्चानशय गह्नाति ॥४॥ सुप्रातः सवने गह्नातः ।
 एतस्मात्कालादुपशेते तदेन ७ सुर्वाणि सुवनान्युतिनयति
 ॥५॥ तं न स ह्यमाने वनयेत् । न ह्यसंवत्सरं युजमानोति जीवे

धुस्सुमानेनयेत्तयेत्त॥६॥ तदुशस्यमानेवनयति॥ तदेनं द्वाद
 शोऽस्तोत्रमतिनयति तथा प्ररं परमायुः समश्नुते तथो हव
 जमानोऽप्योऽजीवति तस्माद्वा सुतोऽग्निः सोमस्य स्यादैतस्य
 होमानस्य प्येन प्रस्त्रावयेत्तथा सर्वमायुः समश्नुत आ
 युर्वा अस्यैव तथा सर्वमायुरेति॥ आयद्वा अस्यावासीनं न ५७

नेः तदस्यैव आत्मनः सद्यत्कुरैतस्य होमाः सप्येद्वा प्रवास्त्राव
 येत क्रवऽहो वमेहेने क्रवमवमेहानीति तस्माद्वा अग्नि
 होमस्य द्रवति तद्वैतद्वा जमान एव वजमानस्य स्यैव तदा
 त्मनः॥८॥ सवा अग्निः सोमस्य द्रवति यशो वै सोमस्तस्मा
 द्यश्च सोमे लुनते यश्च नो ज्ञावे वा गक्तो यश एवैतद्गुमा

गच्छंति तद्वा एतद्युशो ब्राह्मणाः संप्रसृज्यात्संदधते यद्भूयं
 तिसृहयश एव न वति य एवं विद्वान्भूयति ॥ ते वा एताः स
 र्पति एवाग्निष्टोमसुद्येतद्युशः संनिधाय सर्पति ते पुरां यो यश
 सो न वंति तदेव परिगृह्य वपुनरात्मन्यशोधने ते वा ७ हैष्ट
 एव यशस्वितमो नूत्या प्रैति य एवं विद्वानग्निष्टोमसुद्यवति ॥ ११ ॥ ५८

देवाश्च वाऽसुराश्चाऽन्ये प्राजापत्याः पस्पश्चिर एतस्मिन् यज्ञे
 प्रजापतौ पितरि संवत्सुरे स्माकमयं न विष्यत्स्माकमयं न
 विष्यतीति ॥ ११ ॥ ततो देवाः ॥ अर्चतः श्राम्यंतश्चेरुस्त एतदग्नि
 ष्टोमसुद्यं ददुस्त एतेनाग्निष्टोमसुद्येन सुर्वं यज्ञः समं
 ज्ञातां तुराय नू सुरान्यज्ञातृणो एवैष एतेनाग्निष्टोमसुद्येन सु

३.

वैश्वं सुमहं जतां त राय न सु रा न्य हा त थो ए वैष्व त नाग्रि
 साम सु य ने सु र्व य त ७ सं हं डे त रे ति स प त्ता न्य हा त स्मा द्वा
 अग्नि ष्टो म सु द्र व ति ॥ १२ ॥ तं ग ही लो त्तर रे ह वि द्वा ने सा द य ति ॥
 प्रा णा वै ग्र हा ज्ञे त्प्रा णा न्मो ह या नी त्पु प की र्से वा इ त रां गु हां
 आ द य त्प थै तं मु ह्य न ह्द रां रु नां त द्वा य ॥ १३ ॥ य द्वा अ स्यो ई त्ता

निः॥ तदस्यैतच्छास्त्रमनुपरीववैतद्यद्द्वैतान्नेरुपरीवैतद्यदु
पकीर्णतस्मादुपकीर्णस्यादयत्स्यैतंबुह्यनहृणंबुनांतद्वा
य॥१४॥ अद्वात्रस्यावादीनंनानेः॥ तदस्यैषश्चात्मनो ध्रुव
वैतद्यदवादीनंनानेरध्रुववैतद्यद्बुह्यनहृणंबुनांतद्वायत्
स्मादेतंबुह्यनहृणंबुनांतद्वायसादेयति॥१५॥ एषवैप्रज्ञापति॥

युष्मद्यज्ञस्तु यतेषुस्मादिमाः प्रजाः प्रजाता एतन्मेवाप्येतत्सुनुप्रजा
 यते सद्यनुपकीर्त्तसादयतितस्मात्सास्तानुप्रजाः प्रजायंतेता
 अन्येनात्मनो स्यांप्रतितिष्ठंतिशफैः प्रतितिष्ठंतिता अन्येनात्म
 नो स्यांप्रतितिष्ठंत्यथ बुदेतं व्युद्यन्तृणां भुनांतद्भिः सादयतितस्मा
 द्या एतमनुप्रजाः प्रजायंतेता आत्मनो वा स्यांप्रतितिष्ठंतिमनुष्या ६०

अष्टापदाश्च॥१६॥ तद्वा एतत्। अस्या एवान्यदुत्तरं करोतिषुदुप
 किरति सद्यनुपकीर्त्तसादयतितस्माद्यास्तानुप्रजाः प्रजायं
 तेता अन्येनैवात्मनो स्यांप्रतितिष्ठंतिशफैः॥१७॥ तद्वा एतत्। आ
 हवनीये जुह्वति पुरोडाशंधानाः करं नंदध्यामिहामितितद्य
 यामुखं आसिंशुदेवंतदयैष एक रूप उपशत आपश्चैव

रहत्याङ्गः श्रेष्ठो हव्ययेत यदेवमुच्येत यजमानो वै श्रेष्ठो नेच्छुजमानो
 व्यथा ताऽऽनितस्माद्द्वैगो पायंति ॥ २० ॥ वसो वा एषः ॥ एतस्वै गायत्री
 षड्दो वै गायत्री द्वादशस्तोत्राणि द्वादशशस्त्राणि तत्र त्रुर्विंशति
 श्रुतुर्विंशत्यक्षरा वै गायत्री तस्या एष वसस्तं यजो पायंति ६२
 गो पायंति वा इमा वसां दोहापयुदिदं पयो दुदु एवमियं गाय

त्री यजमानाय सुवर्चिकामां दोहाता इति तस्माद्द्वैगो पायंति ॥ २१ ॥
 अथ यदध्वर्युश्च प्रतिप्रस्थाता बानिश्च कामतः प्रवप्येते यथा
 बद्धवसो पावुरेदेतमेतं गृहमुपावरतस्तमुवनयति गाय
 ६३ त्रीमेवैतश्चावयति प्रतेयं गायत्री यजमानाय सुवर्चिकामां
 दोहाता इति तस्माद्वा अवनयति ॥ २२ ॥ सोवनयति ॥ अवनयति ॥

२५.
 वेणामुनसावावासोमसवनयामीतिगृह्णामीतिवाथानइ
 इद्विशोसपत्नाः सुमनसस्करदितिषथानइइमाःप्रजावि
 शःप्रियैयुवासेनाद्यायासपत्नाः सुमनसःकरुदित्येवैत
 दाह॥२३॥अथातोगृह्णत्येवामृद्धीनंदिवोअरतिदयिव्या
 वैश्वानरमृतआजातमग्निं। कवि० संम्राजमुतिथिज्ञाना ६३

मासंत्रापात्रंजनयंतदेवाः। उपयामुगृहीतोसिध्रवोसिध्रवोद
 तिध्रवाणांध्रवतमोयुतनामव्यतद्विभ्रमएषुतेषोनिवैश्वान
 द॥ सुयत्वेतिसायतिव्युह्यनहृणांयनांतद्विधैश्वानरयस्येनं
 गृह्णाति॥२४॥ ब्राह्मणा॥३॥ग्रहानहोत्वा। उपनिष्कृम्यविपुष
 ०होमंजुहोतितद्यद्विपुषा०होमंजुहोतिषाएवास्यात्रविपुष

५.

ये वै लोकस्कंदतिसुदृक् स तमाहयस्ते अ ७ पुरिति ३ जी ३ राम ॥

स्कंदं तिता एवैतदाहवनीये स्वगा करोत्याहवनीयोऽप्याहुतानां
प्रतिष्ठा तस्माद्विष्णुघा ७ होमं दुहोति ॥ १॥ सुदुहोति ॥ यस्ते इत्य
स्कंदतियस्ते अ ७ पुरिति तद ७ शुमाहयावयुतो धिषण्यायो ॥ ७३ ॥
रूपस्थादितियावाहिच्युतो धिषवणा न्या ७ स्कंदत्यध्वर्यो
बोपरिवायुः पवित्रादित्यध्वर्यो ब्राह्मिपाणि न्या ७ स्कंदति पवि ६४

त्रा द्वातुं ते दुहोमि मनसा वृषदूत ७ स्वाहेति तद्यथा वृषदूत ७
दूतमेवमस्येतुद्ववति ॥ २॥ अथ स्तीर्णायैवेदेः ॥ इदं एतच्छ्रद्ध
धुं रादत्ते तावध्वर्युप्रयुमौ प्रतिपद्येते प्राणोदानौ बइस्था
धप्रस्तोता द्वागेव्यइस्था यो द्वाता त्मैव प्रजापतिर्यइस्था
यप्रतिहृती निषुग्वा व्यानोवा ॥ ३॥ तान्वा एतान् पंचविंशो

पुजमानोच्चारन्तएतावान्वैसुवोयिहोयावंतएतेपुंवर्द्धिजो
 न्वंतिपांडोवैयहस्तद्यज्ञमेवैतद्युजमानोच्चारन्त॥५॥
 अथान्यतरहृणं।वात्वालमन्निशस्यतिदेवानामुक्कमणा
 मसीतिघत्रवैदेवायज्ञेनस्वर्गलोकं समाप्नुवततएतस्मा
 द्वात्वालाहर्द्धिःस्वर्गलोकमुपोदक्रामंस्तद्युहमानमेवैतस्व ६५

र्ग्यपुंथानमनुसंख्यापयति॥५॥ अथान्यतरहृणं।पुरस्तादुजा
 हृणामुयास्यतितस्मामेवस्तोमोवाएषप्रजापतिर्विदुजा
 तारःसुहृदं सुर्वेषुतदृदं सुर्वं संजवतितस्माएवैत
 हृणामपिदधातितथाहाधर्युनयुतेनैनं संजवत्थय
 दाज्ञपंतिज्ञपंतिस्त्रोज्ञोता॥६॥ अथस्तोत्रमुपाकरोति॥

सोमः पवत इति सर्वे पुराणे वृक्षोऽमुपाकरोति पुरां वस्तु
 वते देवान्वा एतानि स्तोत्राणि पशुपावृत्तानि यत्पुमानाः प
 रां बोध्यते तैर्देवाः स्वर्गलोकः समाप्नुवत तस्मात्पुराणे वृक्षो
 ऽमुपाकरोति पुरां वस्तु वते ॥ ७ ॥ ७ पावर्तधूमिति वा अन्या
 नि स्तोत्राणि । अन्या वृत्तं धुर्वैस्तवत इमा वै प्रजा एतानि स्तोत्राणि

त्राणि पशुपावृत्तानि स्तोत्राणि प्रजाः पुनरन्या वृत्तं प्रजायन्ते । वा
 अथ यद्ब्रह्महिष्यवमानेन सुवते । अत्र ह वा असावयत्रादि
 त्सु त्रासतमृतवः परिगृह्ये वातः ॥ ८ ॥ स्वर्गलोकमुपोदकामं
 त्सु एष सुतुषु प्रतिष्ठितस्तपतितथो एवैतद्विजो यजमानं
 परिगृह्ये वातः ॥ ९ ॥ स्वर्गलोकमुपोदकामं तितस्माद्ब्रह्महिष्य

वमानेन स्तुवते ॥ ८ ॥ नौर्हवा एषा स्वर्ग्या शुद्धहिष्यवमानं व
 स्वास्तुतिज एव स्यात् आरित्राश्च स्वर्ग्ये स्यात् लोकस्य संपार
 णास्तस्या एक एव मज्जयिता एव निदाः सद्यथा प्रसीमिन्मा
 रुत्थमज्जाये देव उहैर्नोऽसमज्जयति तद्वै सुब्रह्मैव यशो नोः
 स्वर्ग्यतिस्मादु सुब्रह्मैव यशो निदां परिबिबाधयेत् ॥ ९ ॥ ६७

अथ स्तुत एतां ब्राह्मणं वदति ॥ श्रीदग्नीविहरवर्हिस्तृणीहिपुरोडा
 शां ॥ १ ॥ अलंकुरु पशुनेहीति विहरत्यग्नीदग्नीसमिध एवै नाने
 तस्मृणातिवर्हिस्तृणीवर्हिषिसमिधे देवेभ्यो जुहवानीति उ
 रा ॥ १ ॥ अलंकुरु वितिपुरोडाशौर्हिप्रवरिष्य भवति पशुनेही
 ति पशुं ह्युपाकरिष्य भवति ॥ ११ ॥ अथ पुनः प्रपद्या आशि

नं ग्रहं गङ्गायाश्चि नं ग्रहं हीतोपनिष्क्रम्य यूयं परिमयति
 परिवीय यूयं पशुमुपाकरोति रुसमेवास्मिन्नेतद् ध्याति ॥ १२ ॥ सुत्रं
 प्रातः सवनं आलम्ब्यः आहृतीय सवनां शृणुमारा उपशते
 सुत्रे स्मिन्नेवैतद्यज्ञे रुसं दध्मति सुत्रं यज्ञं रुसेन प्रसजति ॥ १३ ॥
 तस्मादाग्नेयमग्निष्टोमं आलुनेता तद्विपुलो मधुदाग्नेयम ६६

१०५
॥ १२ ॥

ग्निष्टोमं आलुनेतयद्युक्तः स्थादैर्द्वितीयमालनेतैर्द्वितीय
 निष्कृत्वा निष्कृत्वा इति स्थादैर्द्वितीयमालनेतैर्द्वितीयोऽशी
 षड्यतिरात्रः स्थासारस्वतं वतुर्थमालनेतवाग्वैसरस्वतीयो
 षावैवाग्वोषारात्रिस्तद्यथायथं यज्ञं क्रतुः आवर्त्तयति ॥
 ॥ १४ ॥ अथ सवनीयैः पुरोडाशैः प्रवरति देवो वैश्यामादिवि

हिसोमो वृत्रो वै सोम आसीत्स्येत कृशं वृद्धिरयो यदुत्तमान
 स्तदुषो शानानामौषधिर्जायत इति ह स्माह स्येत केतुशो दालकि
 स्तामेतदाहृत्यान्निषु एवंतीति ॥ १५ ॥ यत्पशुमालुनते। रसमे
 वास्मिन्नेतद्दध्मात्पशुस्रवनीयैः पुरोडाशैः प्रवृत्तिमधमे
 वास्मिन्नेतद्दध्मातितृयोहास्यैष सोम एव न वति ॥ १६ ॥ सर्वे

६५

ज्ञानवन्ति। इन्द्रो वै यज्ञस्य देवता तस्मात्सर्वे इन्द्रानवन्ति ॥ १७ ॥ अ
 थ यत्पशोडाशैः धानाः करं नो दध्मा मिहेति न वति या यज्ञस्य
 देवतास्ताः सुप्रीता असंनिति ॥ १८ ॥ इदं वा अपूपमशित्वा का
 मयते ॥ धानाः खादेयं करं नमश्नीयां दध्मा शीयामासि द्धाम
 शीयामिति ते सर्वे कामाया यज्ञस्य देवतास्ताः सुप्रीता अ

संनिस्थसुदेष्टा प्रातः सवनं एवमैत्रावरुणी धेयस्यावक्तु
 तान्नवतिनेतरयोः सवनयोः ॥ १६ ॥ गायत्रीवै प्रातः सवनं ब्रह्म
 ति। त्रिपुंमाध्यंदिनं सवनं जुगतीरुतीयसवनं तद्वा अनेका
 किन्येव त्रिपुंमाध्यंदिनं सवनं ब्रह्मतिगायत्र्यावब्रह्मत्यावा
 नेकाकिनी जुगतीरुतीयसवनं गायत्र्योस्ति ह रुकुन्यामनुष्टुप् ॥ १७ ॥

गायत्र्येवैकाकिनी प्रातः सवनं ब्रह्मति। सैतान्यां पङ्क्तिः न्याः स्तोत्र
 पंक्त्यावहविष्मं क्त्वा च रत्नाष्टोडशानि बहिष्पवमानुपं वमपं व
 पदा पङ्क्तिः सैतया स्तोत्रपङ्क्त्यानेकाकिनी गायत्री प्रातः सव
 नं ब्रह्मति ॥ १८ ॥ इन्द्रस्य पुरोडाशः। हयोद्भिनाः प्रसूः करं नः सुर
 स्वतपैदुधिमित्रावरुणाघोः पयस्यापुं वपदा पङ्क्तिः सैतया ह

विष्णुं कृष्णानेकाकिनी गायत्री प्रातः सवनं ब्रह्मस्यैतु स्या एव प
 र्दुः संपदः कामाय प्रातः सवनं एवैषामैत्रावरुणाय पयस्या
 वक्त्रं कृष्णानुवतिनेतरयोः सुवनयोः ॥ २२ ॥ ब्राह्मणं ॥ ४ ॥ नरु
 यित्वा ससुपहताः स्मृत्यस्को निष्ठति। पुरोडाशं बृगलुमा
 दायतद्युत्रैतदुपसन्नोक्तावाको ब्राह्मणं दस्मै पुरोडाशं बृगलुं ७१

पाणा वा दुधदाहिष्ठ वा कवुदस्ववृत्ते ब्राह्मणमिच्छीयत वा अ
 क्तावाकः ॥ १ ॥ तमिद्राग्रीञ्चनुसुमतनुतां प्रज्ञानां प्रज्ञास्यैतु स्या
 दंशुग्रीवा वाकः सुएतेन बहविग्राह्यदस्मा एतत्फरोडाश
 बृगलुं पाणा वा दुधस्यैतेन वार्ययिषा वदेत दब्राह्मणेना उ
 समश्नुते ॥ २ ॥ सवैसुनेकावाके। रुतुयहैश्चरतितद्युसने

कृवाकुरुतुग्रहैश्चरतिमिथुनंवाञ्छवाकुरेन्द्राग्नौस्यकावा
 कोद्वैहीशग्रीहंद्वधिमिथुनंप्रजुनन०सुएतस्मान्मिथुनात्
 जुननादृतुंसंवसरंप्रजनयति॥३॥यदेवसुनेछवाकेरुतु
 ग्रहैश्चरतिसर्ववाकुरुतवःसंवसरःसर्वमेवैतत्प्रजनयति
 तस्मान्मुनेछवाकुरुतुग्रहैश्चरति॥४॥ताचैद्वादशगह्नी०२

यात्॥द्वादशवैमासाःसंवसरस्यतस्माद्वादशगह्नीयादशोत्र
 पित्रयोदशगह्नीयादस्त्रयोदशोमासश्रुतिद्वादशखेवृत्
 ह्नीयादेवैवसंपत्॥५॥शोणकलशाङ्गह्नीति।प्रज्ञापतिर्वैदोण
 कलशःसुएतस्मात्प्रज्ञापतेरुतुंसंवसरंप्रजनयति॥६॥
 उन्नयतोमुखान्पात्रान्पात्राङ्गह्नीति।कुतस्तयोरुतोयेउ

ग्र.

नयतोमुखेतस्माद्यमनंतःसंवत्सरःपरिप्लवतेतंगहीबान
साद्यतितस्माद्यमसन्नःसंवत्सरः॥७॥नानुवाक्यामन्वाहा
द्वयतिवाअनुवाक्यागतोस्तेवायमनुर्षादिदिवायदिनक्त
नानुवृषद्ग्रातिनेदहनपद्याजातिस्तेवप्रथमोग्रहोर्गही
तःसहोन्नमाविद्यमेवैतसुर्व्वेसंवत्सरेणपरिगर्ह्योतस्तदि ७३

६७ सुर्व्वेसंवत्सरेणपरिगर्ह्योतं॥७॥निरेवान्यतरःक्रामति।प्राप्य
तरःपद्यतेतस्मादिमेवोमासायंत्यययुद्धौवासहनिष्क्रामे
तामुजौवासहप्रपद्येयातांष्टयग्रहैवेमेसासाईयुस्तस्मान्नि
रेवान्यतरःक्रामति।प्राप्यतरःपद्यते॥८॥तौवाक्रतुबेतिपूद्य
वरतः॥तद्देवाश्चहस्तसृजंतवृत्तिरितिवतुस्तद्रात्रिमसृजंत

सबद्धैतावदेवानविष्यदुत्रिहैवात्रविष्यन्त्यवस्यत्॥१०॥ तौ
 वाऋतुनेत्यपरिष्ठाद्विचरतः। तद्देवाः परस्तादहरदधुस्तस्मा
 दिदमद्याहरथरात्रिरुथश्वोहनेविता॥११॥ ऋतुनेतिवैदेवाः। तत्तु
 मनुष्यानुसृजंतर्तुनिरितिपशूंस्सयत्तन्मध्वेयेनपशूनुस
 र्जंततस्मादिमेपशोवञ्जयतः। परिग्रहीतास्तुशमुपेतामनु ७४

प्याणां॥१२॥ तौवाऋतुनेतिषुधैवैर्य। इतरथापात्रेद्विपर्यस्येते
 ऋतुनिरितिबतुश्रित्वेतरथापात्रेद्विपर्यस्येतेअन्यतरत
 एवतद्देवाः। इहसृजंतान्यतरतोरात्रिमन्यतरतः। एवतद्दे
 वामनुष्यानुसृजंतान्यतरतः। पशून्॥१३॥ अथातोऽगस्त्य
 वाउपयामुग्रहीतोसिमध्वेत्वेत्येवाध्वर्युर्गृह्णात्सुप्रयासग

ग.

३

242

३

हीतोसिमाधवायत्वेतिप्रतिप्रस्छातैतावेवद्वासंतिकौसयद्
संतनुषधयोज्ञायंतेनूनस्यतयःपयुंतेतेनोहेतौसधुश्चमाध
वश्च॥१४॥उपयामुग्रहीतोसिश्चक्रायत्वेत्येवाध्वयुर्गह्लात्
पयामुग्रहीतोसिश्चक्रयत्वेतिप्रतिप्रस्छातैतावेवद्वासंतिकौस
यदेतयोर्बलिसंतपतितेनोहेतौश्चक्रश्चक्रविश्च॥१५॥उपया ३५

मुग्रहीतोसि नूनसत्वेत्येवाध्वयुर्गह्लात्पयामुग्रहीतोसि
नूनस्यायत्वेतिप्रतिप्रस्छातैतावेवद्वाषिकावमुतोवैदिवो
वर्षतितेनोहेतौनूनश्चनूनस्यश्च॥१६॥उपयामुग्रहीतोसि॥
इत्येत्वेत्येवाध्वयुर्गह्लात्पयामुग्रहीतोसिर्ज्ज्वेतिप्रतिप्र
स्छातैतावेवद्वाशरदोसयुक्तरघ्वयुसनुषधयःपयुंतेतेनो

ग.

हेताविषुश्चाङ्गुश्च॥१७॥उपयामगृहीतोसि।सहसेत्वेत्येवा
ध्वर्युर्गङ्गातुपयामगृहीतोसि।सहस्यायत्नेतिप्रतिप्रस्था
तैतावेवहैमन्तिकौसयुद्धेमन्तुश्माःप्रजाःसहसेवस्वंब्रश
मुपनयतेतेनोहैतौसहस्यश्च॥१८॥उपयांगृहीतोसि।तपमु
सत्वेत्येवाध्वर्युर्गङ्गातुपयामगृहीतोसि।तपस्यायत्नेति ७६
असह

प्रतिप्रस्थातैतावेवशैशिरौसयुद्धेतयोर्बलिष्ठंशुणायतितेनो
हैतौतपश्चतप्रस्यश्च॥१९॥उपयामगृहीतोसि।अहसस्यत
नियत्नेत्रयोदशंग्रहंगङ्गातिषुदित्रयोदशंगङ्गायादुथप्रतिप्र
स्थातोध्वर्योःप्रात्रेसहस्रवमुवनयत्प्राहरतिनहं॥२०॥अ
थप्रतिप्रस्थातानह्नितेनप्रात्रेणोहंदाग्रंग्रहंगङ्गातितद्य

२५ तपध्वर्युर्वाप्रतिप्रस्थातुःप्रात्रेसहस्रवमुवनयत् ३६॥

ग्र - नद्युसुगुग्रहानुग्रहीसुदृढं सुर्वध

दुर्महितेन प्रात्रेणोडाग्रं ग्रहं गृह्णाति न वा रुतुग्रहाणामनुवृष
हुर्वैत्येतेन्योवाएंडाग्रं ग्रहं ग्रहीष्यन्भवति तदस्यैडाग्रं नैवानु
वृषद्वृता भवन्ति ॥ २१ ॥ यद्वैडाग्रं ग्रहं गृह्णाति सुर्वैवाइदंप्रा
* जीजंप्रजनय्येदमेवैतसुर्वप्राणोदानयोः प्रतिष्ठापयति तु
दिदं सुर्वप्राणोदानयोः प्रतिष्ठितमिडाग्रीहिप्राणोदानावि ११

महिया वा पथिवा प्राणोदानावनयोहीदं सुर्वप्रतिष्ठितं ॥ २२ ॥
यद्वैडाग्रं ग्रहं गृह्णाति सुर्वैवाइदंप्राजीजनद्युसुगुग्रहानुग्रही
सुदृढं सुर्वप्रजनय्यस्मिन्नेवैतसुर्वस्मिन्प्राणोदानौदध
ता २ ति विमावस्मिं सुर्वस्मिन्प्राणोदानौहितौ ॥ २३ ॥ अथानोर
ह्नायैवोडाग्रीआगतं सुतंगानिर्नैतोवुरेणं ॥ अस्यपातं

अ.

धियेषिता उपयामग्रहीतोसीं द्राष्टुं न्यांलैष्यते यो निरिद्राष्टु
 न्यांलैष्यति सा दयतीं द्राष्टुं न्यांलैष्यते नंगरुह्णाति ॥ २४ ॥ अथ वैश्व
 देवं ग्रहं गुरुह्णाति सुर्वैवा इदं प्राडी जनद्युन्नतुग्रहानग्रही
 सद्युद्धैता वैदेवा न विष्यद्यावत्यो हैवाये प्रजाः सृष्टास्ताव
 त्वा हैवा न विष्यन्नप्राजनिष्यंत ॥ २५ ॥ अथ युद्धैश्च देवं ग्रहं गुरु ७८

गुरुह्णाति ॥ इदमेवैतत्पूर्वमिमाः प्रजा यथा यथं व्यावसज्जति तस्मादि
 माः प्रजाः पुनरन्यावृत्तं प्रजायंते शुक्रपात्रेण गुरुह्णात्येव वैश्वको
 षण्वतपतितस्य ये रश्मयस्ते विश्वे देवास्तस्मादुक्रपात्रेण ग
 रुह्णाति ॥ २६ ॥ अथातो गुरुह्णात्येव ॥ उमासश्चर्षणी धृतो विश्वे देवाः स
 त्प्रागता दास्यां सोदायुषः सुतां उपयामग्रहीतोसि विश्वे न्यस्वा

देवेभ्य एष ते योनिर्विष्टेभ्य स्वादेवेभ्य इति सादयति विष्टेभ्यो
 नंदेवेभ्यो गच्छति ॥ २७ ॥ ब्राह्मणं ॥ ५ ॥ गणातिहवा एतद्भोताय क
 ण्सति । तस्मा एतद्गणाते प्रत्येवा धर्युरा गणाति तस्मात्प्रतिग
 रानामा ॥ तं वै प्रां यमासीनमा द्वयता । सर्वे वा अन्य उजातुः प्रां
 य आत्वि संकुर्वन्ति तथा हास्ये तस्मागे वात्ति संकुर्वन्ति ॥ २८ ॥

७६

प्रजापतिर्वा उजाता । यो यद्युता सु एतत्प्रजापतिरुजाता यो य
 यामृ विहोतारि देतः सिं वतिषु कृतं ते तद्भोता रास्त्रुणा पूजन
 यति तच्छ्रुतिषु थायं पुरुषः शितस्तद्युदेन कृति तस्मात्कृ
 नाम ॥ ३ ॥ तदुपपत्त्युत्पत्ति गणाति । इदमेवैतदेतः सि
 सुपनिमदस्य यद्युत्पत्ति गणाति । इदमेवैतदेतः सि

य.

~~.....~~
 इतः सितं पुराणं न प्रजायत सम्यग्वा उच्यते इतः सितः
 लं प्रजनयतः ॥ ५ ॥ वातयामानि देवैः सुंदोऽसि कुंदो निहिदे
 वाः स्वर्गलोकोऽस्य मा शुभतमुदो वैत इत्येदधा लयातयामा
 निकरोति तैरयातयामैर्दुतं वते ॥ ५ ॥ तस्माद्यद्यद्वैशः श
 ७ सेतयश्च द्वैर्वैदुतिगणीयाद्यदिपक्षः श ७ सेतयदेपदे प्रति ८०
 २ वैप्रतिगरो यो वाऽकिमदोयः सोमं नृसो वैत कुंदः स्व १३
 सा

गणीयाद्यत्र वैशः सन्नवानितितुदसुररहस्यनियज्ञमव
 वरं तितुस्प्रतिगरोयुसंदधातिनाष्टाणां रुद्रसामुनवववा
 राय सुजमानस्वो वैतुज्ञादव्यलोकं किं नति ॥ ६ ॥ तुतुरहस्य
 णिहवाञ्चयै कुंदाऽस्य सुततोऽगती सोममुक्तापतसात्री
 रायद्वाराणि हिवाजगामवतस्त्रिष्टु सोममुक्तापतस्यैकमदु

र० हित्वा जगाम ततो गायत्री सोममुच्छापत सैता निवाहुरा
 णि हुरंत्या गच्छ सोमं वतु तोष्टा हुरा गायत्री न वत्तस्मादाहु र्
 एह हुरा गायत्री ति॥७॥ तया प्रातः सवनं मत च्छता तस्माज्जा
 यत्र प्रातः सवनं तयैव माध्यादिनं सवनं मत च्छता तं ह
 त्रिष्टुबुवाशोपत्वा हमायानि त्रिजिरहुरैरुपमाद्वयस्वमा ८१

क्षुमावहा दंतर्ग इति तथेति तामुपाद्वयत तत एकादशाह
 रा त्रिष्टुबुवाशोपत्वा हमायानि त्रिजिरहुरैरुपमाद्वयस्वमा
 तयैव तृतीय सवनं मत च्छता तं हज्जगत्स वाशोपत्वा हमाया
 न्येकेनाहुरेणोपमाद्वयस्वमा मावहा दंतर्ग इति तथेति तामु
 पाद्वयत ततो द्वादशाहुरा जगत्स न वत्तस्मादाहुर्जगितं ततो

यसवनमिति। १॥ तदाहुः। गीयत्राणि वै सुत्राणि सुवनानिग सिद्धं प्रा
 यत्रीत्येवैतदुपसृजमानैदितितस्मात्सु० सिद्धादिगायत्राग तसव
 कसकृन्मद्वन्माध्यादिनेसवनएक० हि सांकेयः ० हिवागकवे ती ह
 नैवैनामेतस्ममर्द्धयतिकृन्नां करोति॥ १०॥ सुत्रत्रिष्टुभः शस्युः सु
 तोत्रिमद्वतृतीयसवनेत्राणि हि सांकेयानि हिवागकतैरेवै ० २

नामेतस्ममर्द्धयतिकृन्नां करोति॥ ११॥ यत्रद्यावाद्यिवा० रास्य
 तोऽमेहवैद्यावाद्यिवा० इमाः प्रजाउपजावन्ति। तदनयोरेवैत
 द्यावाद्यिवा० रसंदध्मति तेरुसवत्याउजावनीयेइमाः प्र
 जाउपजावन्तिसवा० उ० मित्येवप्रतिगृणीतद्विषयंतद्देवा सा २
 त्रिष्टुः॥ १२॥ तद्वैके। उ० यामोदैववागिति प्रगृणंतिवाक्प्रति
 ति॥

गरुतद्वावमुपाश्रुमश्चिदंतस्तदुत्थानकुर्याद्यथावैकथा
 वप्रतिगणात्पुपाश्वैवास्यान्नाश्रवतिवावाहिप्रतिगणाति
 स्मादोश्मित्येवप्रतिगणीयातद्विसत्यंतद्देवादिदुः॥१३॥ ब्राह्म
 णा॥६॥ इहा३३इहा३३इत्यनिष्ठुणाति॥३३मेवैतदाव्यावयति
 बहुहृदिती३मेवैतदाव्यावयति॥१॥ सुशुक्रमंशिनौप्रथमौ ८३

गरुतातिशुक्रवदोतसुवनमथाग्रयणाऽसर्वेषुस्येधसवनेषु
 गृह्यतेथमरुत्वतीयमथोत्तममुक्त्वा निष्ठात्रापिचवंति॥३॥
 तद्वैकोत्तमंगरीत्वाथमरुत्वतीयंगृह्णतितदुत्थानकुर्या
 न्मरुत्वतीयमेवंगरीत्वाथोत्तमंगरीत्वात्॥३॥ तावाएता
 न्नापंचग्रहांगरीत्वात्वेवैवृज्योषन्माध्यंदिनःपुवमानस्त

अ.

स्मात्पंचदशः पंचसामानवतिपंचदशोहिबुध्नः सुएतैः पं
 वृत्तिर्ग्रहैः पंचवाइमा अंगुलयांगुलिनिर्घैप्रहरति॥४॥ इं
 द्रावृत्तायबुध्नं प्रजहारसुवृत्तंपापमानं हत्वा विजितेन
 नाष्टेदुहिणानिनायतस्मादप्यतर्हिषुद्वैतेनमाध्यादि
 नेनपुवमानेनस्तुवतेथविजितेनयेनाष्टेदुहिणानीयंतेत

८४

योएवैषएतैः पंचवृत्तिर्ग्रहैः पापानोद्धिषतेनाहव्यायबुध्नं प्रहर
 तिसुवृत्तंपापमानं हत्वा विजितेनयेनाष्टेदुहिणानयतित
 स्माद्वाएतान्यंचयुहान्गह्णाति॥५॥ तद्युन्मरुत्वतीयान्गह्णा
 ति। एतद्वाइंद्रस्यनिष्कैवल्यं सुवनं घनमाध्यादिनं सुव
 नंतेनवृत्तमजिघां सत्तेनव्यजिगीषतमरुतोवाइत्यश्च

लेपक्रम्यतस्तुः कत्रं वा इंदो वि शो मरुतो विशा वै रु त्रियो व
 लवान् भवति तस्मादाश्रिते रुरु पात्रे स्यातां कार्ष्ण्यमयेत्वे
 वृत्तवत् ॥ ६ ॥ तानि इउपमंत्रयां वक्रौ उपसावर्तध्वं पुष्पा
 निर्वलेन वृत्तं हनान्ति ते हो वुः किं तस्तु तस्यादिते
 न्यएतौ मरुत्तवीयो गृहा वगृह्णात् ॥ ७ ॥ ते हो वुः अपनिधायै

८५

नमोऽउपावर्तमहा इति त एनमपनिधायै वौऽउपावर्तुस्तद्व
 इंदो स्पृणुतापनिधाय वैमौऽउपावर्तं निति ॥ ८ ॥ सुहो वा वा सहै
 वमौऽसोपावर्तध्वमिति ते न्यो वैनस्तृतीयं गृहं गृहाणेति ते
 न्यएतुं तृतीयं गृहमगृह्णादुपया मगृहीतोऽपि मरुतां त्वौऽ
 स इति त एन ७ सहै वौऽसोपावर्तं तैव्येऽयत तैवृत्तमह

चूत्रं वा इंशे चि शो मरुतो विशा वै कृत्रियो बलवान्नवति तच्छ
 त्रपु वै तद्वलं दधति तस्मान्मरुत्वती यान्न ह्लाति ॥ १० ॥ स वा इं
 शयैव मरुत्वते गह्नीयात् नृपि मरुद्भ्यः स यद्वापि मरुद्भ्यो
 गह्नीयात्पक्ष्यामिनी ॥ ११ ॥ हृत्वा यच्चिशंकुयादियै तद्विदमे
 वानु मरुतश्चाज्जति तच्छत्रायै वै तद्विशंकुता नुकरामनु ॥ १२ ॥

वत्मानं करोति तस्मादिंशयैव मरुत्वते गह्नीयात् नृपि मरु
 द्भ्यः ॥ १० ॥ अपक्वमादुहैवैषामे तद्विजयां च काराशुदिमेम्
 नृपक्रामेयुर्षत्रान्नाद्विप्रेरन्नितिताने वै तदुनपक्रमिणो
 कुरुत तस्मादिंशयैव मरुत्वते गह्नीयात् नृपि मरुद्भ्यः ॥ ११ ॥
 रुतुपात्राभ्यां गह्नीति ॥ रुतुवो वै संवत्सरो यस्तु स्तेदः प्रातः

सवनेप्रत्यक्षमुवकल्पंते बुद्धुग्रहान्कलात्तुयैतत्परोक्षं
 माध्यंदिनेसुवनेवकल्पंते बुद्धुपात्राभ्यामरुखतीयान्क
 लातिविशोवैमरुतौनं वैविशारुतवोवाइद७ सर्वमन्त्रा
 द्यंपरंतितस्मादुत्तुपात्राभ्यामरुखतीयान्कलाति१२॥
 अथातोर्गलात्पेव॥ इन्द्रमरुखइहपाहिसोमंयथाशा ८१

र्षीतेऽपिबः सुतस्यात्तुवपुणीतीतुवशूरशर्मन्नाविवासं
 तिकवयः सुयज्ञाः। उपयामग्रहीतोस्योद्रायत्वामरुखतए
 षतेयोनिर्द्रायत्वामरुखते॥१३॥ मरुखंतं॥ द्वावृधानसकवृषर्षी
 वारिदिव्य७ शासमिंद्रं विश्वासाहमवसेनूतुनायोयु७ स
 हादामिहत७ कुवेम॥ उपयामग्रहीतोस्योद्रायत्वामरुख

त एषु ते यो निदिशयत्वामरुहते उपयामुग्रहीतो सिमसुतां त्वौ
 जस इति तृतीयं ग्रहं गच्छति ॥ १४ ॥ अथ माहेंद्रं ग्रहं गच्छति ॥ पाप्म
 ना वा एतदिंद्रः सुष्ठु सद्यो न द्युद्विशामरुद्रिः सद्यथा द्विजयस्य
 कामाय द्विशाममाने पात्रे श्रीया देवं तद्युदस्मा एतं मरुद्रिः
 समानं ग्रहमुग्रह्ण ॥ १५ ॥ तं देवाः सर्वस्मिन् विजिते न येनाष्टे ८८

अथेषीकां मुंजादि बह्वे देवः सुर्वस्मात्पाप्मनो व्यहं हन्युन्मा
 हेंद्रं ग्रहमुग्रहं सुष्ठु एवैष एतद्यथेषीकां द्विमुंजास्पादेवः
 सुर्वस्मात्पाप्मनो निमुच्यते अन्माहेंद्रं ग्रहं गच्छति ॥ १६ ॥ अ
 द्वेव माहेंद्रं ग्रहं गच्छति ॥ इन्द्रो वा एष पुरा वत्स्यवधमदथ व
 त्सुष्ठु हत्वा अथामहाराजो विजिग्यान् एवं महेन्द्रो न वत्समान्मा

हे इन्द्रं गङ्गातिमहोत्तमं तस्यैवैतन्मत्तं वलुकरोति वृत्रस्य वधाय त
 स्मादेव माहिन्द्रं गङ्गातिमुक्तापात्रेण गङ्गात्येवैशुक्रो य ए
 षत्पत्येषु उ एव महोत्तमं सुस्माकुक्तापात्रेण गङ्गाति ॥ १७ ॥ अथा
 तो गङ्गात्येव महोत्तमं इन्द्रो नृवदावर्षाणि प्राउताद्विब्रुहो अमि
 नः सुहोनिः । अस्य द्यग्वाचधेव्यो यो यो नुः पथुः सुकृतः कर्तु ॥ १८ ॥

निर्जिता उपयाम् गङ्गातो सिमहेन्द्राय त्वैष ते घोनिर्महेन्द्राय
 त्वेति स्यादयतिमहेन्द्राय स्येनं गङ्गाति ॥ १८ ॥ अथोपादुत्येतां
 ब्राह्मं दत्ति । अग्निघोतारो निष्पणुतौ लखला नुदादयता
 ग्रीदाशिरं द्विनयसौम्यस्य विशादितिते वै तृतीयसवन
 येवान्निघोतारो निष्पणुतौ तितृतीयसवन यौ लखला नु

द्वादयंति तृतीयसवनानामाग्रीदाशिरंदिनयति तृतीयसवना
 यसौम्यंवरुंश्रयत्येतोवेयुकुवतीरसवतीसुवनेयुत्प्रातः
 सवनं वमाध्यंदिनं यस्मिन्मथैतं विद्धीत शुक्रं बृहतीयसव
 नंतद्वैतस्मान्माध्यंदिनासवनान्निमिमातेतुशोहास्यै
 तत्कुक्रवद्रसवतृतीयसवनं नवतितस्मादेताभ्यत्रवृत्तं

५५

दत्ते ॥ १६ ॥ ब्राह्मणं ॥ ७ ॥ ॥ द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः ॥ कंडिका ॥ १३ ॥
 धृतिवा एतद्यज्ञं ॥ यदेनंतवृतेयवैवराजानमनिष्ठा एव तिततुं धं
 तिष्ठेत्संशुद्धं संज्ञं पयंति विशासतिततुं धं सलखलमुसला
 न्यादसदुपलान्यां हविर्वज्रं ॥ १ ॥ स्पष्टयज्ञो हतो न दद
 दे। तंदेवा दुहिणानि रदक्षं स्तद्युदेनं दुहिणानि रदक्षं स्त

५५

स्मादृक्षिणानामतद्यदेवात्रयज्ञस्य हतस्य व्यथते तदेवा स्यैत
 दृक्षिणानिर्दृक्ष्यत्यथ समृद्ध एव यज्ञो नवतितस्मादृक्षिणा
 ददाति ॥ २ ॥ तद्वैषडादशोत्पेव हविर्यज्ञे ददति न हवैवा शतद
 क्षिणाः सृष्ट्वैषणां स त्वेनेयग्रहस्तस्मात्सर्वांगरुह्णाति ॥ २ ॥
 त्विन्द्रो देवेभ्यो गृह्णाति सर्वं वै विश्वे देवाः सर्वमेव ग्रहस्तस्मा

सौम्यो धरः स्यादेष वै प्रत्यक्षं यज्ञो यत्पजापतिः पुरुषो वै प्रजा
 पते त्रेदिष्टुः सोयुः शतायुः शततेजाः शतवीर्यस्तुः शतनेत्र
 दक्ष्यति नृशतेन तस्मान्नाशतदक्षिणाः सौम्यो धरः स्यान्नो ह
 वा शतदक्षिणो नृयज्ञमानस्य त्रिकस्यान्नेदस्यादिनूरुसादि
 नियुमिमेहनिष्पत्ये वनदोक्षयिष्यताति ॥ ३ ॥ इयावै देवा देवा

अहैवदेवाश्च यष्टे ब्राह्मणाः शुश्रुवाः सोमवानास्ते मनुष्यदे
 वास्तेषां देधा विनक्तु एवमशुश्रुतय एव देवानां दुहिणाम
 नुष्य देवानां ब्राह्मणानां शुश्रुवुषामन्वानानामाहुतिनिश्व
 देवाः प्राणातिदुहिणानिर्मनुष्यदेवा ब्राह्मणां कुशुवुषोन्वा
 नां स्त एनमुच्ये देवाः प्रीताः स्वर्गलोकमभि वहन्ति ॥ ४ ॥ ताव्रा

ए२

ताः श्रुतिज्ञा मेव दुहिणा अन्ववा एत एतस्यात्मानं संकुर्वन्त्वेतं
 यज्ञमृज्यं यज्ञमृज्यं यज्ञमृज्यं यज्ञमृज्यं यज्ञमृज्यं यज्ञमृज्यं यज्ञमृज्यं
 लोक आत्मा च वतितद्येमाजीजनंते तितस्मादुत्तिश्व एव द
 दिणादद्यान्ना नृत्तिश्वः ॥ ५ ॥ अथ प्रतिपदं रेव्यगार्हपत्या
 दुहिणा निजुहोति सदशा होमा ये ब्राह्मणसिद्धिरणं प्रबध्याव

ग्र.

धुयजुहोति देवलोके मे पयसदिति वै यजते यो यजते सो स्येष्ट
यजो देवलोक मेवान्नि प्रैति तदनुवीदुहिणा यां ददाति सैतिदु
हिणामन्त्रा न्य यजमानः ॥ ६ ॥ वृतस्त्रो वैदुहिणा ॥ हिरण्यं गोवो
सोश्चानवैतदुवकल्पते यदुश्च स्य पादमवदध्याद्युद्वा गोः ॥ ७ ॥
मवदध्यानुस्मादुद्वा होमा ये द्वा ससि हिरण्यं प्रबुध्यावधाय

५३

जुहोति ॥ ७ ॥ सौरी न्यामृग्यां जुहोति तमसा वा अस्मालोको तु हि
तः स एतेन ज्योतिषा तमो पहृत्य स्वर्गलोकमुपसंक्रामति तस्मा
सौरी न्यामृग्यां जुहोति ॥ ८ ॥ सुजुहोति उदुत्यं जातवेदसं देवं
वदंति केतवः ॥ दशं विश्वायसूयं ७ स्वादेत्येतया गायत्र्या
गायत्री वा इयं यथिवीसेयं प्रतिष्ठातु दस्यामे वैतत्यतिष्ठा

यां प्रतितिष्ठति ॥ १८ ॥ अथ द्वितीयां जुहोति वित्रं देवानामुदगादनी
 कं बहुमित्रं स्पष्टं रुणस्याग्नेः ॥ आ प्राद्या वा सृष्टिर्वीजं तरिह
 ७ सूर्यं आत्मा जुगतस्तस्त्वुषश्च स्वाहेत्येतयात्रिषु ब्रालोकमेव
 तयोपप्रेति ॥ १९ ॥ अथाग्नीध्रा द्वेवैकां वा जुहोति तद्यं दग्नावाग्नी
 ध्रे द्वेवैकां वा जुहोत्यग्निर्द्वैपशूनामीष्टे त एनमन्नितः परिणवि १८

शंते तमेतया दुत्या प्राणाति सोऽस्मै प्रातो नुमन्यते तेनानुमतां ददा
 ति ॥ २० ॥ स जुहोति ॥ अग्ने न य सुपथा शये अस्मा विष्टानि देवव
 युनानि विद्वान्नायुयोधस्म जुहुर्गुणामेनो नृपिष्ठं ते नुमउक्तिं
 विधेम स्वाहेत्येय यद्यश्चं युक्तं वायुक्तं वा दास्यं स्यादुद्यदित्वा
 यां जुहुयाद्यद्युन नारियेत ॥ २१ ॥ स जुहोति ॥ अयन्नो अग्निर्वीर

वसूणोत्तयमृधः पुरस्तुप्रनिदश। अयं वा जं जपतु ब्राजसाता
 वयं शत्रूं जयतु जहं घाताः स्वहेति ब्राजसाह्यश्च ॥१३॥ अथ
 हिरण्यमादाय शालामभ्येति। दक्षिणेन द्वेदिं दक्षिणा उपतिष्ठं
 तस्योत्तरेण शालां तिष्ठं नन्निमंत्रयते रूपेण वोरूपमभ्यागामि
 तिनहवा अग्रे पशुबोदानाय बहूमिरेतेपनिधाय स्वानिरूपा ॥१५॥

॥३॥

णिशुरारैः प्रत्युपातिष्ठंततानेतद्देवाः स्वैरेव रूपैर्यज्ञस्यार्घ्यदुपा
 यं स्ते स्वानिरूपाणि जानाना अन्युवायं स्तेरातमनसोलं दाना
 यान्नवंस्तथोएवै नानेष्ट एतस्वैरेव रूपैर्यज्ञस्यार्घ्यदुपैति ते स्वा
 निरूपाणि जानाना अन्युवायं तितेरातमनसोलं दानाय न
 वंति ॥१४॥ तुशोवोचिश्चैवेदा विनडलिति। अथ वैतुथस्तदे

ग्रः

ति

ना ब्रह्मणा विनष्टाति ब्रह्म वैदक्षिणीयं वा दक्षिणीयं वच्चेदतु
यो हास्येता दक्षिणीया यैषु दक्षान्नवंति ना दक्षिणीया यः ॥१५॥ ॥ दक्षिणी ॥
रुतस्पपंथेति वंरुदक्षिणा इति तदंते नस्योतिषायंति ॥१६॥ अथ
सुदो न्येति विस्वः पुरुषं तद्विदुमिति चित्त्वा दक्षिणाया लो
कं रवेणमित्येवैतदाहुः ॥१७॥ अथ सदः प्रकृतो यतस्वसदस्य एव
॥१८॥ अथ तेति यो नैदेगुनां पथेति सुऽरुतस्पपु ॥३॥

रुते

रिति मात्रा सदस्य अतिरिक्तं त्वेवैतदाहुः ॥१९॥ अथ हिरण्यमा
दाया ग्रीध्रमन्येति त्रासणमद्या द्विदेयं पितृमंतं पितृसूत्यमिति
यो वैशातो शातकुलीनः सपितृमानो नमस्यो यावैशाता यापि
कतिपया दक्षिणा ददाति तान्निर्महऽयस्युषिमा र्घ्येयमिति
यो वैशातो नृत्वनः सऽरुषि रार्घ्येयः सुधातु दक्षिणमिति स हि सु

धातुदहिणाः॥१९॥ अथैवमुपसृष्ट्या अग्नीधो हिरण्यं ददात्पुनः
 दाता देवत्रा गच्छते तियां वैरातमना अविबिकि संदहिणां दु
 दातितु यामहुज्जयति देवत्रा गच्छते तिये देवलोके मे ष्य सदि
 तिवै यजते यो यजते तद्देवलोके एवैनमेतदपि त्विन करोति
 प्रदातारमा विशते तिसामा विशते सेवैतदा हतथा हास्मादे

६५

ताः पुराव्यो न प्रणशंति तद्यदग्नीधे प्रथमा यदहिणां दुदात्पुनो
 हि विष्टे देवा अमृतत्वमणा जयंस्तस्मादग्नीधे प्रथमा यदहि
 णां ददाति॥२०॥ अथैवमेवोपसृष्ट्या आत्रेया यदहिरण्यं ददा
 तियुत्र वा अदुःप्रातरनुवाकुम्बाद्गुप्तस्मै तत्सु राशो
 संस्पृष्टिर्वारुणीणां होता स्याथैतत्सु दोसुरतमसु मन्त्रिषु

य

हि

पुवेतरुषयोत्रिमब्रुवन्नेहिप्रस्यंतिः दंतमोपजहीतिसुएतत्रमो
पाहंनयंवैद्योतिर्युः दंतमोपावधादितितस्माएतद्योतिरिहएवं
दक्षिणमनयंज्योतिरिहएवंतद्वैसतत्रेजसास्त्रीर्येणैस्तेमोप
जघानाथेषएतेनैवैतद्योतिषातमोपहंतितस्मादात्रेयायहि
रणंददाति॥२१॥ अथब्रह्मणे॥ ब्रह्माहियहंदक्षिणतोनिगो ॥६॥

पायत्यथोडात्रेथहोत्रेथाधुर्युः न्याऽहविर्भुनिआसीनान्या
मथमुनरेत्यप्रस्तोत्रेथमैत्रावरुणायाथब्राह्मणाकुंक्षि
नेथपोत्रेथनेष्टृथाक्वाकायाथोनेत्रेथग्रावस्तुतेथसुब्रह्म
णायैप्रतिहृडितमायददातिप्रतिहृतीवाएषुसोस्माएत
दंततस्मृतिहरतितथोहास्मादेताः पुराव्योनप्राणशंतिः॥

अथाहं द्रायमरुत्वतेनुब्रूहीति। यत्र वै प्रजापतिरुग्रददौ तद्धं
 इहं त्वं कुरु चैवात्र यमिदं दास्यति नास्मभ्यं किंचन परिशेष
 तातिस एतं वृजमुदयच्छदि द्रायमरुत्वतेनुब्रूहीत्युदानाय
 ततो न ददास्येष्येति तर्हितथैव वृज उद्यम्य त इन्द्रायमरुत्व
 तेनुब्रूहीत्युदानाय ततो न ददाति॥२३॥ वतस्त्रो वै दुहिण्या॥ २२

हिरण्यमायुरेवैतेनात्मनस्त्रायत आयुर्हि हिरण्यं तदग्नयश्च
 ग्रीधं कुरुते ददातुस्मादुप्येतो ह्यग्नीधो हिरण्यं दायते॥२४॥
 यगौ प्राणमेवैतयात्मनस्त्रायते प्राणो हि गौरन्र ७ हि प्राण
 स्ता ७ रुद्राय होत्रे ददातु॥२५॥ अथ द्वासात्त्वमेवैतेनात्म
 नस्त्रायते त्वग्निश्चासस्तदुहस्पतय उजायते ददातु रक्षा
 हि गौरन्र ६

याश्चः वज्रो वा अश्वो वज्रमेवैतत्पुरुषां कुरुते यमलोके मेष्प
 सदिति वै यजते यो यजते तद्यमलोक एवैनमेतदपि त्विनं क
 रोति तं यमाय ब्रह्मणो ददात् ॥ २० ॥ सहि र एषं प्रत्येति । अग्नये
 त्वामस्यं वरुणो ददात् त्विन्नयेत्येतद्गुरुणो ददा सोम तत्त्व
 मशीयायुद्वात्र एधिमयोमस्यं प्रतिग्रहीत्र इति ॥ २० ॥ अथ १००

गां प्रत्येति ॥ रुद्राय त्वामस्यं वरुणो ददात् त्विन्नयेत्येतद्गुरुणो द
 दा सोम तत्त्वमशीयाय प्राणोद्वात्र एधिमयोमस्यं प्रतिग्रहीत्र इति
 ॥ २१ ॥ अथ द्वांसः प्रत्येति । बृहस्पतये त्वामस्यं वरुणो ददात् त्वि
 न्नयेत्येतद्गुरुणो ददा सोम तत्त्वमशीयाय त्वग्दात्र एधिम
 योमस्यं प्रतिग्रहीत्र इति ॥ २१ ॥ अथाश्वं प्रत्येति ॥ यमाय त्वाम
 य

ग्र.

संव्रुणोददादितियमायुषेतं व्रुणोददासोमृतत्वमशीयह
 योदात्रशधिवयोमसंप्रतियहीत्रइति॥३१॥ अथायुदन्पद्दुदा
 तिका मेनैवतद्ददातीदं मेप्पमुत्रासदितितस्येतिकोदाकस्मा
 अदात्कामोदात्कामायादात्कामोदाताकामःप्रतियहीताका
 मैतत्तइतितद्देवतायाअतिदिशति॥३२॥ तदाहुः नदेवताया २९

५ अतिदिशोदिदं वैयां देवताः सुमिधेसादीप्यमानाश्चुःश्वःश्वेयसी
 नवतीदं वैयस्मिन्नग्रावन्पादधति सदाप्यमानश्चुःश्वःश्वेया
 भवतिश्वःश्वोहवैश्वेयाभवतियएवंद्विद्वान्प्रतिगह्णातितद्य
 यासुखीदेवदुयादेवमेतांहुहोतियामधीयतेददातितस्मा
 दधीयन्नातिदिशोत्त॥३३॥ ब्राह्मणं॥१॥ त्रयावैदेवाः वृषवोर

ग.

व१
 शुक्रादित्यास्तेषां विभक्तानि सुवनानि ब्रह्मनामैव प्रातः सवनं
 रुद्राणां माध्यंदिनं सुवनमादित्यानां तृतीय सवनं तद्वात्रुमिश्र
 मेव ब्रह्मनां प्रातः सवनमुमिश्रं रुद्राणां माध्यंदिनं सवनं
 मिश्रमादित्यानां तृतीय सवनं ॥१॥ तेहादित्याऽऽबुः ॥ यथेदमुमि
 श्रं ब्रह्मनां प्रातः सवनमुमिश्रं रुद्राणां माध्यंदिनं सुवनमे १-२

३४१
 वनमंभुरामिश्राद्गृहिं दुष्येति तथेति देवा अब्रुवंस्ते सुष्ठु स्थित
 एव माध्यंदिने सुवनेषु रात्रि तृतीय सवनादेतमब्रुवुः स एषोपे
 तर्हि तथैव ग्रहोक्त्येते सुष्ठु स्थित एव माध्यंदिने सुवनेषु रात्रि
 तीय सवनात् ॥२॥ तेहादित्याऽऽबुः नैव वा इतरस्मिं सुवने स्मोने
 वेतरस्मिन् नैव नो रक्षां सिनुहिं स्फुरिति ॥३॥ तेह द्विदेवत्या

चुः। इहो न्यो वै विनीमो हंत युष्मान्प्रविशामेति॥४॥ ते ह द्विदेव
 स्याज्जुभुक्तिमस्माकं ततः स्यादित्यस्मान्निरनुवृषद्भूतान् विष्य
 त्कहादित्याज्जुस्तथेति ते द्विदेवत्यान्प्राविशन्॥५॥ स यत्र प्रातः
 सवने। द्विदेवत्यैः प्रवृत्तितु सति प्रस्थातादित्यपात्रेण देहा
 द्रोणकलशात्प्रतिनिर्गच्छीत उपयामुग्रहीतो सीत्येतावता ध्रुव १३

रेवाश्रावयत्यध्वयोरनुहोमं जुहोति प्रतिप्रस्थातादित्ये न्यस्त्विति स
 ७ स्रवमवनयत्येतावतैवमेव सर्वेषु॥६॥ तद्यत्प्रतिप्रस्थाता प्र
 तिनिर्गच्छीते। द्विदेवत्यान्प्राविशन्स्मान्निरनुवृषद्भूतान् वि
 ष्यत्येत्कहादित्याज्जुर्गोवाश्रमं द्वितीया माहुतिं जुहोति स्विष्ट
 कृते वै तां जुहोति स्विष्टकृतो वा एतेन वृषद्वियंते तथोहास्यते

उव्वषड्भूताऽष्टुत्ततोन्नवंत्तराद्भुद्भूतोष्ठास्यतस्य देवस्य दिक्
 स्मादुत्तराद्भुद्भूतोति॥७॥ युद्धेव प्रतिप्रस्थाता प्रतिनिर्गच्छातोऽपि
 देवस्यानै प्राविशं स यानेव प्राविशं स्तेन्य एवैतन्निर्मिमीतेऽपि
 दधाति रुद्धो न्योऽप्यविन्नयुर्विस्तु उरुगायैष ते सोमस्तु रक्ष
 मात्वा दनं नितियद्वा वै विस्तुस्तद्यद्वा यैवैतत्परिददाति गुप्त्या १४

अथाह सुष्ठु स्मृत एव माध्मं दिने सुवने पुरातनीय सवनादेहि
 यजमानेति॥८॥ ते संप्रपद्यंते अध्वर्युश्च यजमानश्चाग्नीध्रश्च
 प्रतिप्रस्थाता बोनेता यद्योन्यः परिवरोन्नवंत्तने द्वारेऽपि द
 धंति रुद्धो न्योऽप्यविन्नयुरथाध्वर्युरादित्यस्त्वाली वादित्यपात्रं
 वा दत्ते स उपर्युपरि पूत नृत्तं विगच्छाति नेद्य वश्चोतदिति॥९॥

यगृह्णाति। कदाचनस्तरीरसिनेंद्रसश्चसिदाशुषोऽपोपेभुम्
मघवन्सूयइभुतेदानंदेवस्यपृथगतआदित्येऽप्यस्त्विति॥१०॥
वेनोपयामेनगृह्णीयात्॥ अथेह्येवैषुपयामेनगृहीतोभव
त्यजामितायैजामिहकुर्याद्येदेनमत्राप्युपयामेनगृह्णीयात्
॥११॥ अथापगृह्यपुनरानयति॥ कदाचनप्रयुक्तसुनेनिपासि १५

जन्मनी। तुरीयादित्यसुवनंतंद्रियमातस्त्वावंमृतंदिव्यादित्ये
अस्त्विति॥१२॥ अथदुधिगृह्णाति॥ आदित्यानां वैहृतीयसव
नुमादित्यात्राअनुपशवस्तत्पुष्टेवैतत्पयोदधातितुदिदंप
शुषुपयोहितंमध्यतश्चगृह्णीयादित्यादुर्मेध्यतश्चहीदंपशू
नांप्रयइतिपश्चादिवत्वेवगृह्णीयात्पश्चादिवहीदंपशूनांप्रयः॥१३॥

ग्र.

६१

युद्धेवदधिगृह्णाति। दुतोहिवाएतेसः सवानं वंतिनालमादुस्यै
तानेवैतसुनराप्यययतितथालमादुस्यै नवंतितस्मादधिगृह्णा
ति॥१४॥ संगह्णाति। यज्ञोदेवानांप्रत्येति सुन्नमादित्या सोऽनुवता
मृडयंतः। आवोर्वावीसुमतिर्द्वैवत्यादः होश्विद्यावरिवोवित्र
रासदादित्येभ्यस्त्विति॥१५॥ तमुपाः शुसं वनेन मेहयति॥ वि १६

वस्वावाएष आदित्यो निदानेन युदुपाः शुसवन आदित्यग्रहो
वाएष न वतितदेनः स्वएव भागे प्रीणाति॥१६॥ कांडस्याद्वै॥॥३२॥
तन्नदशानिर्नैपवित्रे लोपस्पृशत्यैते वैशुक्रवतीरुसवतीसु
वने यत्प्रातः सवनं वमाभं दिनं वसवनमथैतन्निर्द्वैतशुक्रं
यत्तृतीयसवनं सयन्नदशानिर्नैपवित्रे लोपस्पृशति ते

३.

नोहास्यैतुल्युक्कवदसवतृतीयसवनं नवतितस्मान्नदशानि
 नैपवित्रेणोपस्पृशति॥७॥ समेकयतिद्विवस्वन्नादित्येषुते
 सोमपीथस्तस्मिन्मस्वेत्यथोन्नेत्रुपाठं सुसुवनं प्रयच्छत्य
 थाहोनेतारमासजग्रावूइतितानाधवनायेवासज्जतिवम
 स्तोवा॥१७॥ राजानमुन्नीया आदित्यानां वैतृतीयसवनमादि १७

त्याच्चात्रनुग्रावाणस्तदेनांस्त्वएवनागोप्रीणात्ययोर्मुवंतिद्वा
 रे॥१८॥ अथापिधयोपनिष्क्रामति। रुद्धो न्योस्त्वबिन्धुरथो
 हादित्येन्योनृहीत्यत्रसंपश्येदादिकामयेताश्रान्यत्वेव
 संपश्येदादित्येन्यः प्रेष्यप्रियेन्यः प्रियधर्मन्यः प्रियुवतेन्यो
 महस्त्वसरस्वपतिन्यउरंतरिहृस्याध्वदोन्यइतिब्रषट्

ग

तेजुहोतिनानुबुषद्वरोतिनेत्यश्ननौप्रवृणाजानीतिप्रयक्त
 तिप्रतिप्रस्थात्रेस७स्त्रवौ॥२०॥अथपुनःप्रयद्याज्ञाययण
 मादत्तउदीचीनदत्तांपवित्रंवित्रंतिप्रस्वंदयत्तध्वर्युराग्रय
 णस्यसंप्रगृह्णातिप्रतिप्रस्थातास७स्त्रवावानयत्तैनेता
 वमसेनवोदंशनेनवा॥२१॥तुंबतसृणांधाराणामाग्रयणं १८

गृह्णाति। आदित्यानां वैतृतीयसवनमादित्याद्या अनुगाव
 स्तस्मादिदंगुवांबनुद्धीविहितंपुयस्तस्माच्चतसृणांधारा
 णामाग्रयणंगृह्णाति॥२२॥तद्युत्प्रतिप्रस्थातास७स्त्रवौ
 संप्रगृह्णाति। आदित्यग्रहोवाएषुनवतिनवा आदित्यग्र
 हस्यानुबुषद्वरोत्येतस्माद्वैसावित्रंग्रहंग्रहीष्यन्भवतितुद

स्य सावित्रेणैवानुष्णं प्रकृतो न वति ॥ २३ ॥ युद्धे वृत्तिप्रस्ताता स
 ७ स्ववौ संप्रगृह्णाति ॥ पुरावा एन्य एतन्मिश्राद्गृह्णमहौषुः पुरा
 तृतीयसवनानुत्तरीयसवनानुत्तरीयवा एष ग्रहो गृह्यते तदादित्या
 तृतीयसवनमपि यंतितुष्यानुवहिष्यिहा प्रवतितुस्मात्प्रति
 प्रस्ताता स ७ स्ववौ संप्रगृह्णाति ॥ २४ ॥ ब्राह्मणं ॥ २॥ मनो हव १२

अस्य सविता तस्मात्सावित्रं गृह्णाति प्राणो हवा अस्य सविता
 मेवास्मिन्नेतत्संस्तुत्याणं दधाति युद्धपा ७ सुगृह्णाति तमे
 वास्मिन्नेतत्पश्चात्प्राणं दधाति युष्मावित्रं गृह्णाति ताविमा उ
 नयतः प्राणो हितौ युष्मायुमुपरिष्ठाद्युष्माधस्तात् ॥ १॥ सतु ६
 वावै संवत्संशयः ॥ तदुः प्रातः सवने प्रत्यहं वक्तव्यं त्रैयु

य.

दनुग्रहाग्रहकृत्युषैतत्सरोक्षं माध्यंदिने सवनं कल्प्यते
यदनुपात्राभ्यां मरुत्वतीयाग्रहकृतिनवात्रुत्रुत्वेत्येति कुं
वनग्रहं गृह्णति ननु पात्राभ्यां कश्चैनग्रहो गृह्यते ॥ २ ॥ एष वै स
विता य एष तु पति ॥ एष उ एव सर्वैरुत वस्तुदत्तवः संवत्सरस्तु
तीक्ष्णसवने प्रत्यक्षमुवकल्प्यते तस्मात्सावित्रं गृह्णति ॥ ३ ॥

११०

तं वा उपाङ्गं शुपात्रेण गृह्णति ॥ मनो ह वा अस्य सविता प्राण
उपाङ्गं शुस्तस्मादुपाङ्गं शुपात्रेण गृह्णति संतर्प्य मीमात्रेण वा
समानं ह्येतद्युपाङ्गं संतर्प्य मीमात्रेण प्राणोदानौ हि ॥ ४ ॥ आ
ग्रयणाङ्गकृति ॥ मनो ह वा अस्य सविता आत्मने
वेतन्मनो दधति प्राणो ह वा अस्य सविता आत्मने

तु न्येवैतत्प्राणं दधति ॥ ५ ॥ अथातो गृह्णात्येवां वाममद्यु स
 वितर्वा मुमुक्षुश्चोदिवेदिवेद्वाममस्मन्य ७ सावीः ॥ द्वा सुस्य हि
 द्युयस्य देवतृरेरयाधिया वामनाडः स्थामा उपयामु गृही
 तोसि सावित्रे सवनो ध्याश्च नो धूमश्चासि वृनो मयि धेहि ॥ जिब्र
 यं हि जिब्रयं पतिनुगायेति ॥ ६ ॥ तं गृहीत्वानुस्वादयति ॥ १११

मनो हवा अस्य सविता तस्मादिदं न सन्नं मनः प्राणो हवा
 अस्य सविता तस्मादयं मनः सन्नः प्राणः संवरत्यथा ह देवाय
 सवित्रे नु ब्रूहीत्याश्राया ह देवाय सवित्रे प्रेष्येति ब्रूयद्भूतेऽ
 हातिना नु वृषद्भूरोति मनो हवा अस्य सविताने मनो गौ प्र
 वृणो जानाति प्राणो हवा अस्य सविताने प्राणमग्नौ प्रवृणो

य.

जानीति॥७॥ अथा नक्षितेन पात्रेण। वैश्वदेवं ग्रहं गृह्णाति
तद्यद नक्षितेन पात्रेण वैश्वदेवं ग्रहं गृह्णाति न वेसावित्र
स्यानुवृषद्वरोत्येतस्माद्वैश्वदेवं ग्रहं गृहीष्युर्भवति त
दस्य वैश्वदेवेनैवानुवृषद्वृतो न वति॥८॥ यद्वैश्वदेवं
ग्रहं गृह्णाति। मनो ह वा अस्य सविता सुर्वमिदं द्विश्वदेवा ११२

इदमेवैत सुर्वमनसः कृतानुकरमुनुवर्त्मकरोति तदिद
ं सुर्वमनसः कृतानुकरमुनुवर्त्म॥९॥ यद्वैश्वदेवं ग्र
हं गृह्णाति॥ आणो ह वा अस्य सविता सुर्वमिदं द्विश्वदेवा
अस्मिन्नेवैत सुर्वस्मिन् आणो दानौ दधाति ताविमावस्मि
सुर्वस्मिन् आणो दानौ हितौ॥१०॥ यद्वैश्वदेवं ग्रहं गृह्णाति॥

द्वैश्वदेवं चैतृतीयसवनंतदुभ्यतएवसामतोयस्माद्वैश्वदेवं तृ
 तीयसवनमुभ्यतरुक्तायेतदेवयजुषुःपुरश्चरणातोयदेतंम
 हावैश्वदेवं गच्छाति॥११॥ तंवैश्वदेवतृतो गच्छाति। द्वैश्वदेवो वैश्व
 तृदतो हि देवैर्यजुः नूयं त्यतो मनुष्येभ्योतः पितृभ्यस्तस्मा
 द्वैश्वदेवः प्रतनृत्॥१२॥ तंवाअपुरोरुक्ता गच्छाति॥ द्विश्वेभ्यो
 मते

११३

एनंदेवेभ्यो गच्छाति सुर्ध्वं वै द्विश्वेदेवायदुवोयद्यजुष्विय
 सामानिसयदेवैर्नं द्विश्वेभ्यो देवेभ्यो गच्छाति तेनोहास्ये
 षपुरोरुद्धाभवतितस्मादपुरोरुक्ता गच्छाति॥१३॥ अथा
 तो गच्छात्येवा उपयामु गृहीतोसि सुश्रामोसि सुप्रतिष्ठा
 न इति प्राणो वै सुश्रामोसि प्रतिष्ठानो बृहदुद्धाय नम इति

प्रजापतिर्वैबुधदुःप्रजापतये नमः स्युर्वैतदाहविश्वेभ्यस्त्वा
 देवेभ्य एष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इति सादयति विश्वे
 भ्योऽप्ये नंदे देवेभ्यो गृह्णात्यथेत्यप्रादुःपविशति ॥ १४ ॥ स य
 त्रेता ऽ होता श ऽ सति । एकया वदशानिश्च स्व नृत्तं द्वाभ्यामि
 ष्टये द्वि ऽ शती वा तिसृ निश्च ब्रह्म सत्रि ऽ शता वनियुं च ॥ १५ ॥

यविहृता द्विमुं वेतित देतस्यो वायु व्यायाम विपात्राणि वि
 मुच्यंते वायु प्रणोत्रा वै पशवः प्राणो वै वायुः प्राणो न हि पश
 वश्चरंति ॥ १५ ॥ सह देवेभ्यः पशु निरपवक्राम ॥ तं देवाः प्रा
 तः सवने च मंत्रयंत स नो पाववर्त्तंत माध्यादिने सवने च
 मंत्रयंत सह नैवोपाववर्त्तंत तृतीय सवने च मंत्रयंत ॥ १६ ॥

सहोपावस्यन्नुवावायुद्वउपावर्तयौमेततः स्यादितिव
 येवैतानिपात्राणि युज्येरंस्त्वया विमुच्यं रं न्नितितुदेनेनैतं
 त्यात्राणि युज्यंते युदैर्वायवाग्रान्नातः सवनं गह्नात्यथेन
 नैतत्पात्राणि विमुच्यंते यदा हनियुद्भिर्वायविहता विमुं
 वेति पशवो नैनियुतस्तस्य सुप्तिरेवैतस्यात्राणि विमुच्यं

३१

२१५

ह२ व संज्ञा

ता॥१॥ सयस्यातः सवनं उपावस्यती गायत्री वै प्रातः सव
 नं ब्रह्म गायत्री ब्राह्मणेषु द्वै पशवो न विष्णुं नृथयन्माथं
 दिने सवनं उपावस्यदैर्द्वै माध्यादिनं सवनं द्वै त्रि
 ङ्क्षत्रियेषु ह पशवो न विष्णुं नृथयन्तृतीय सवनं उ
 पावर्तत वै श्वदेवै तृतीय सवनं द्वै सुवै मिदं विश्वे दे

अथ वतुर्गहीतमाङ्गरीत्वा आवाहयतुस्य यजेति वृषदूते
 जुहोति तद्याज्ञतः प्राच्य आहुतयो जुता न वन्ति तान्य एवैतदंतर्द्वेष
 तितुथाहासमदं करोति ॥ ४ ॥ स आहुतस्योपस्तीर्या द्विश्चरो वद्यत् ॥ ५ ॥
 ७ शोपरिष्ठादाहुतस्योपस्तीर्या द्विश्चरो वद्यत् ॥ ५ ॥
 ते जुहोति ॥ ५ ॥ अथापरं वतुर्गहीतमाङ्गरीत्वा आवाहयतु ॥ ११ ॥
 त्वा प्रा

स्य यजेति वृषदूते जुहोति तद्याज्ञतः प्राच्य आहुतयो जुता न वन्ति तान्य एवैतदंतर्द्वेष
 तितुथाहासमदं करोति स यदि कामयेतो न यतः
 परियजेद्युक्तमयेतान्यतरुतः परियजेत् ॥ ६ ॥ अथ प्रवरणी
 तिस्रुप्रवति तस्यां वतुर्गहीतमाङ्गरीत्वा ध्वर्युः शालाकैर्द्वि
 स्त्रां च आचारयति तद्युक्तालाकैर्द्विस्त्रां च आचारयति यदेवै नान्दो

श.

देवाञ्जुवंसृतीयसवनेवोद्युक्ताङ्गतिः प्राप्नोति न सौम्यापहतो
 हि युष्माकमपीयस्तेन सोमाङ्गतिना हे श्रुति सैनानेष्वात्तीयस
 त्या ३ वन एव घृङ्गतिः प्राप्नोति न सौम्यायुक्तालाकैर्द्विष्वाव्याधारयति
 तानेतैरेव युङ्गतिर्यथोपकीर्त्यथाश्चैव्याधारयति माज्जालीय
 एवोत्तमं ॥ ७ ॥ तद्वैकोऽग्राग्रीध्राये पुनराधारयंत्युदग्रइदं कुर्मोऽनु ॥ १५

६१

संतिष्ठाताङ्गति तदुत्तयानुङ्गर्था माज्जालीय एवोत्तमं ॥ ७ ॥ सयुत्रा
 धर्युः ॥ शालाकैर्द्विष्वाव्याधारयति तत्प्रतिप्रस्थातापात्नावतंयु
 तं गृह्णाति यज्ञाद्वै प्रजाः प्रजायंते यज्ञात्प्रजायमाना मिथुनात्
 जायंते मिथुनात्प्रजायमाना अंततो यज्ञस्य प्रजायंते तदेना
 तदंततो यज्ञस्य मिथुनात्प्रजननात्प्रजनयति तस्मान्मिथुना

अङ्गुननादंततोयद्रुस्येमाः प्रजाः प्रजायंते तस्मात्प्राप्तीवतंगृह्णा
 ति॥१॥ तं वा उपोऽंशुपात्रेण गृह्णाति यदि सा वित्रमुपाऽंशुपात्रे
 ण गृह्णीयादंतर्यामपात्रेणैतं यदि सा वित्रमंतर्यामपात्रेण
 गृह्णीयादुपाऽंशुपात्रेणैतं समानं ह्येतद्युपाऽंशुपात्रेणैतं
 मोप्राणो हि यो वै प्राणः सुउदानो वृषा वै प्राणो यो धापन्नामि ११२

युनमेवैतत्प्रङ्गुननं क्रियते॥१०॥ तं वा अपुरोरुक्कंगृह्णाति वीर्यं वै
 पुरोरुक्कंगृह्णीयादुपाऽंशुपात्रेणैतं यदि सा वित्रमुपाऽंशुपात्रे
 ण गृह्णीयादंतर्यामपात्रेणैतं समानं ह्येतद्युपाऽंशुपात्रेणैतं
 मोप्राणो हि यो वै प्राणः सुउदानो वृषा वै प्राणो यो धापन्नामि ११३

वतः पुत्रीवतो ग्रहां २५ संध्या समिति न संप्रतिपत्नी योगहस्ता
 तिनेस्त्रीपुत्रीयं देवानी तितस्मान्न संप्रतिपत्नी योगहस्ता
 रथा अथयः प्रवरणा ७ स ७ सवः पुरिशिष्टे नुवति तेनै न ७
 श्रीणाति समर्द्धयति वा अन्यान् ग्रहां छी एं नैथै तं व्यर्द्धयति व
 जोवा आइमतेन वै देवा ब्रजेणा इनेना धनैव पत्नी निरादणु १०

वंस्तु हतानिरष्टुनात्मनश्च नैरातनुदायस्य वुनैराततुथो एवैष
 एतेन ब्रजेणा इनेन हं त्येव पत्नी निरादणुति ता हतानिरष्टुनात्मन
 श्च नैरातनुदायस्य वुनैराते ॥ १३ ॥ सुश्रीणाति ॥ अहं परस्तादहं
 मवस्ताद्युदंतां दैहं तदु मेपिता नूत्या अहं सुयं मुनयतो द
 श्रीहं देवानां परमं गुहाय दिति सयुद्धं महमिति श्रीणाति ७

स्वेवैतद्दीर्यदधसति॥१५॥ अथाहानीत्यालीवतस्ययजेति। वृषा
 वाअग्नीद्योवापुत्रीमिथुनमेवैतत्सज्जननंक्रियतेसज्जुहोत्यग्नीरे
 उपतीवन्निति वृषावाअग्निर्योमिपुत्रीमिथुनमेवैतत्सज्जननं
 क्रियते॥१५॥ सज्जुह्वेनत्वष्टेति॥ वृषावैसिक्तंरुतोविकरोति
 तदेष्टएवैतत्सिक्तंरुतोविकरोतिसोमं पिबस्वाहेत्युत्तराह्वेजु २२१

ॐ
 होतियाइतराश्रितयस्तेदेवाअथैताःपुत्र्यएवमिवहिमिथुनंऊ
 समुत्तरतोहिस्त्रीदुमां समुपश्रुतेआहरत्यध्वर्युरग्नीधेनक
 ऽसुआहाध्वर्युपमाक्षयस्वतितन्नप्रत्युपक्षयेतकोहिहृतस्यनि
 रष्टस्यप्रक्षपद्वस्तं वै प्रत्येकोपक्षयेतकोहिहृतस्यनि २२२
 प्रत्येकोपक्षयेतकोहिहृतस्यनि २२३

ये दोष द्वयेत ॥ १६ ॥ अथ संप्रेष्यति अग्नीनेष्टु रूपं सुमासीदनेष्टः
 पुत्रीमुदानयो जात्रा संख्या प्रयोनेतर्हीहो विष्टमसुमनुनयसो
 मं मातिरीरिव इति युद्यमिष्टमः स्यात् ॥ १७ ॥ बहुल्यः स्यात् ॥ सो
 मं प्रजावयेति ब्रूयात्सबिन्नादेवैतत्पात्रमग्नीनेष्टु रूपं सुमा
 सीदत्यग्निर्वा एष निदानेन यदाग्नीध्राघोषानेष्टावुष्मावात्र ॥ १८ ॥

अग्नीध्राघोषानेष्टमिष्टुनमेवैतत्पात्रमनुनयसो नं क्रियत उदानयतिनेष्टापत्ता
 ता मुजात्रा संख्या प्रयति प्रजापतिर्बुधासिरेतो धारेतो मयिधेही
 ति प्रजापतिर्वा उजातायोषा पुत्रीमिष्टुनमेवैतत्पात्रमनुनयसो नं क्रि
 यते ॥ १९ ॥ ब्राह्मणं ॥ ४ ॥ पशवो वै देवानां कुंदां सितद्युशेदं
 पशवो युक्तामनुष्यभ्यो ब्रुहंत्येवं कुंदां सियुक्ता निदेवभ्यो य

इन्द्रं हन्ति तद्युत्र कुंदाऽसि देवांसु मतर्पयन् नृयकुंदाऽसि देवाः सुम
 तर्पयन्स्तदुतस्तस्यागन्तुं कुंदाऽसि युक्तानि देवेभ्यो यज्ञमुवाहु
 र्युदेनां समतीह पन् ॥ १ ॥ अथ हरियो जनं गृह्णाति कुंदाऽसि वै
 हरियो जनं कुंदाऽस्य वै तं संतप्यति तस्माद्धारियो जनं गृह्णा
 ति ॥ २ ॥ तं वा अतिरिक्तं गृह्णाति ॥ यदा हि शंयो राहाथे नं गृह्णाति ॥ २३

दं वै देवा अथ कुंदाऽस्यतिरिक्तान्यथ मनुष्या अथ पशवोतिरिक्ता
 स्तस्मादतिरिक्तं गृह्णाति ॥ ३ ॥ द्रोणकलशो गृह्णाति च त्रैवेसाम
 भी आसीत्तं युत्र देवा अथ दंस्तस्य मन्त्रेणैव तं स द्रोणकलशो न वत्
 स्मिन्पुत्रावावायावाचारसः सुमस्त्रवदतिरिक्तो वै सु आसीदति
 रिक्त एष गृह्णाति तदतिरिक्तं दध्नाति तस्माद्द्रोणकल

शेगह्लाति॥४॥तंवाअपुरोरुक्कंगह्लाति॥कुंदोन्यास्येनंगह्लाति
 सयुदेवैनकुंदोन्यागह्लातितेनोहास्येअपुरोरुक्काभवतितस्मा
 दपुरोरुक्कंगह्लाति॥५॥अथातोगह्लातेवाउपयामगह्लातोसि
 हरिरसिहरियोऊनोहरिमांवेष्टेक्यामेवैहारीसक्यामाभ्यां
 स्येनंगह्लाति॥६॥अथधनात्रावपति॥हयोद्विनास्तुसहसोमा

१२४

ॐ जायेतितद्युदेवात्रमितुंबकुंदोमितुंबतमीदुवैतमुर्वनकृयति॥
 ॥७॥तस्योन्नेताश्रावयति॥अतिरिक्तोवाउन्नेतानुद्येधोन्पस्याश्राव
 यत्यतिरिक्तएषग्रहस्तदुतिरिक्तएवैतदुतिरिक्तंदध्यातितस्मादुन्ने
 ताश्रावयति॥८॥मूर्द्धन्नाधिनिधयाश्रावयति॥मूर्द्धस्यैषोथाहध
 नासोमेन्योनुब्रूहीत्याश्राव्याहधनासोमान्प्रस्थितान्येव्येतिवृ

ग्र

षड्भूतेऽहोत्पद्यतेऽथ भूतानां त्रिलिखंते न ह्याया ॥ ८ ॥ तद्वै के। होत्रे
 शोणकलशं प्रतिपुश हंति वषट्कर्तुं न ह्यतिवृद्धं तस्तु तृतीयान्
 क्रियाद्यथावमसंवाञ्चयेन् न ह्याञ्चयेद्योतिरिक्तस्तस्मादेतस्मिन्
 वेधामेव न हस्तस्माद्धानां त्रिलिखंते न ह्याया ॥ ९ ॥ तान् दक्षिणं
 द्युः। पशवो वा एतेनेत्यश्वं मदेकरवामहा इति प्राणैरेव न ह्येयं ॥ १२ ॥

[REDACTED SECTION]

तियस्तेऽश्वसुनिर्नहोयोगोऽनिरिति पशवो ह्येते तस्मादाह य
 स्तेऽश्वसुनिर्नहोयोगोऽनिरिति तस्य तद्व्ययं दुषस्तु तस्मा
 मस्य तीक्ष्णनिहिपुङ्खं विनृवंति स्म तास्तोमाः शस्तोऽस्य तैर्द
 यामीत्यपहृतस्य ह्येतदुपहृतो न ह्यति ॥ ११ ॥ तानाग्नौ प्रकि
 रयुः। नैर्दुक्षिणमग्नौ जुह्वामेत्स्मत्तरे वेदावेव निवर्तितं तान्
 ॥ वास्तानि त्रिषु निवर्तुं पदं तस्योपहृतो न ह्यति ॥ १३ ॥

॥ ३ ॥

बहिर्द्वायहाइवंति॥१२॥ अथ प्रसूपात्रां समुवमृशंति॥ यानेके सुये
 माइत्यावृद्धते यथा वै युक्तो नृदेवमतेय आत्विङ्गं कुर्वन्सुतवै
 युक्तः क्षणुते वा विवा^{विवा} शंते शान्तिरापो नैष डंतद्य देवा नृक्षणवते
 वा विवालि^{स्व} शंते शान्तिरापस्तु दग्निः शान्त्या शामयंते तदग्निः सं
 दधते तस्मात्प्रसूपात्रां समुवमृशंति॥१३॥ ते समुवमृशंति॥

१२६

सं वृत्रे साययसा संत नृत्तरुगं नमहि मुनसा सः शिवेना त्वष्टा सु
 दृत्रो विदधातु रापो नुमा र्मुत बोध द्विलिष्ट मिति यद्विरुदंत संद
 धते॥१४॥ अथ मुखान्मुपस्पृशंते द्वयंतद्युस्मान्मुखान्मुप
 स्पृशंते मृतं वा आपो मृतं नैवैत सः स्पृशंत एतदुवैवैत लुमा
 नु कुर्वते तस्मान्मुखान्मुपस्पृशंते॥१५॥ ब्राह्मणां॥५॥ तानि वा एतानि॥

नवसमिष्टयजूंषिजुहोतित्यनवसमिष्टयजूंषिजुहोतिन
 ववाअमृबोहिष्यवमानेस्तात्रियामेनवंतिसौमनयतोमृनाविरा
 द्रजननायेतस्माद्वाहनयतोमृनाप्रजननाप्रजापतिः प्रजाः सस
 जइतश्चोद्वाइतश्चावावीस्तथोएवैषएतस्मादुभयतएवमृनाप्र
 जननाप्रजाः सजतइतश्चोद्वाइतश्चावावा॥१॥ हिंकारस्तोत्रियाणां १२०

हिंकारस्तोत्रियाणांदशमः स्वाहाकारऽएतेषांतथोहास्येषांन्यूना
 विराड्दशंदिशिनीभवति॥१॥ अथयस्मासमिष्टयजूंषिनाम।या
 वाऽएतेनयज्ञेनदेवताद्वयतियाभ्यऽएष्यज्ञस्त्रायतेसर्वावैतताः
 समिष्टाभवंतितद्यत्नासुसर्वासुसमिष्टास्वयैतानिजुहोतितस्मा
 समिष्टयजूंषिनाम॥३॥ अथयस्मासमिष्टयजूंषिजुहोति।
 रिरिचानुऽइववाऽएतदिज्ञा॥॥॥॥॥॥॥सांबसदाशिवोजयतु॥

नस्याप्राप्तवतियुक्तस्य न वतितस्य हि ददाति तमेवा तस्मिन्नि पुनः
 प्याययति ॥४॥ अथ या नुनराणि त्रीणि जुहोति या वा एते न यज्ञे न दद
 ता द्वायति या न्य एष यज्ञे स्तायत उपहवैता आसते या व नुसमिष्ट
 यज्ञं विजुहोती मा निनु नो जुहोति तत्त एवैत दद्या यथं नुव स
 ३० तिय न यत्रो सां नुराणं तदनु ॥५॥ अथ या नुन नित्रीणि जुहोति २२८
 मा १

यज्ञं वा एतदजीजनत युदेन मुत ततं जनयित्वा यत्रास्य प्रतिष्ठातु
 तिष्ठापयति तस्मात्समिष्ट यज्ञं विजुहोति ॥६॥ सुजुहोति ॥ समि
 ष्टाणामुनसाने विगो निरिति मुनसे तित मुनसारि रिवान्मा
 ययति गो निरिति तद्गो निरि रिवान्माप्याययति सु० स्मरि
 म्मघवं सु० स्वस्था संनृसता देव रुतं यदस्तीति ब्रह्मणेति

ब्रह्मणा॥ शिरिवानमाप्पाययति सुदेवानां सुमती यक्षियानां सु
 हो॥ ७॥ संवृत्तिसा॥ प्रयसासंतनुनिरिति वृत्तसेतित हृत्तसा शिरिवा
 नमाप्पाययति प्रयसेति रसावै प्रयस्तु प्रयसा शिरिवानमाप्पा
 ययत्पुगन्महिमुनसा सु० शिवना त्वष्टा सुदत्रो द्विधा तु रायो १२५
 नुमा पुते नो यद्विति षमिति याद्विद्वदंत संदधाति॥ ८॥ धाता रातिः॥

सविते दुंजु घंतां प्रजापतिः त्रिष्विधा देवो अग्निः त्वष्टा द्विसु प्रजाया
 स० रराणां युजमानाय दुविणं दधात स्वाहेति तदेव शिरिवानं पु
 नराप्पाययति यदा ह्युजमानाय दुविणं दधात स्वाहेति॥ ९॥ सु
 गावो देवाः सुदना अकर्मय आहुमे द० सुवनं जुषाणा इति
 सुगानि वो देवाः सुदना न्यकर्मय आहुमे द० सुवनं जुषाणा

इत्येवैतदाह नरैणा ब्रह्मानाह वी० षीतिते देवता व्यवसजति नरमा
 णा आह ते यं त्रये वाहना ब्रह्माना उते यं त्रये वाहन वं त इत्येवैत
 दाह तस्मादाह नरैणा ब्रह्मानाह वी० ष्य स्मे धनं व स वा ब्रह्म
 नि स्वाहा ॥ १० ॥ यां रऽ आ व ह ॥ उ श तो दे व दे वां स्ता न्मे र य स्तु अग्ने स
 ध रू छ इ त्याग्निं वा आ हा मूं दे वा ना व हा मूं दे वा ना व ह ति त म्मे वै त दा १३०

ह यां दे वा ना ता ध द्वा स्ता ना म य यु त्र य त्रै षां वु र एं त द च्छि ति ज हि वा
 णं सः प पि वा णं स श्र च्छि त्वा इ ति ज हि वा णं सो हि प सुं पु रो डा शं नु वं ति
 प पि वा णं स इ ति प पि वा णं सो हि सो म णं रा जा नं न वं ति त स्मा दा
 ह ज हि वा णं सः प पि वा णं स श्र च्छि त्वा सुं घ मे णं स्व रा ति ष ता नु स्वा
 ह ति त दे व दे व ता व्य व स ज ति ॥ ११ ॥ व य णं हि वा प्र य ति य शे अ

स्मिन्नेहोता रमुदणीमहीह॥ रुधगया रुधुतामिषाः प्रजा
 नून्यशमुपयाहि विद्वांस्वाहेत्यग्निमेवैतया विमुं नृत्यग्निं नृत्यवस
 इति॥ १२॥ देवा गातु विद इति गातु विदो हि देवा गातुं चित्तेति यज्ञं
 चित्तेत्येवैतदाह गातुमितेति तदेतेन यथा यथं नृत्यवस इति मु
 नसंस्पत इमं देवयज्ञं स्वाहात्वा ते धा इत्ययं वै यज्ञो यो यं पवते १३१

तुदिमं यज्ञं सं नृत्यैतस्मिन् यज्ञे प्रतिष्ठापयति यज्ञेन यज्ञं सं न
 धाति तस्मादाह स्वाहात्वा ते धा इति॥ १३॥ यज्ञं यज्ञं गच्छ यज्ञं प्रति
 या गच्छ स्वाग्निं गच्छ स्वाहेति तत्प्रतिष्ठितमेवैतद्यज्ञं संतं स्वायां
 यानौ प्रतिष्ठापयत्येष ते यज्ञो यज्ञं पतसहस्रं कृत्वा कः सुवर्चा
 रस्तं जुषस्व स्वाहेति तत्प्रतिष्ठितमेवैतद्यज्ञं संतं सहस्रं

ग. ६

य. ६

वाक ७ सुर्वीरं मुज्जमाने ततः पुतिहा पयति ॥ १॥ वा ॥ ॥ ॥ ॥
 तीयः प्रपाकः समाप्तः ॥ कंडिका १२२ ॥ ॥ सवा अवनृष्टमन्यवैति ॥ त
 द्वादव नृष्टमन्यवैति ॥ यो वा अस्प रसो नृदी दुति सो वा अस्प तम
 जीजन दयैत कुरीरं तो स्मन्न रसो स्तित नृप रा स्यंत दपो न्यवहरं
 तिरु सो वा आप सुदस्मिन्नेत ७ र सं दधाति तदेन मेतेन रसनसं १२३

गमयति तदेन मतो जनयति सु ए नं जात एव संजनयति तद्वा दपो न्य
 वहरंति तस्मादव नृष्टः ॥ १॥ अथ यानिष्ट यज्जुं विदुहेति समिष्टय
 ज्जुं विष्टे वां तो यद्रस्य सुदुहैव समिष्ट यज्जुं विष्टे तम नितो न
 वतिते न यात्वा लमुप रा मायंति सुदस्य विद्या रां व मेख लां व वात्वा
 लि प्रा स्यति ॥ २॥ माहिर्न मो ए दा कुरिति ॥ असौ वा रुजी प्रस्य स्वमा

कारोयुदेनदुपोन्यवहुरंयुषैषएवैतस्यस्वगाकारोऽङ्गुरिवहिसर्पः
 कृपाश्चहिसर्प्याणामायुतनान्यस्तिवैमनुष्याणां चसर्प्याणां च विभ्रा
 त्वमिवनेनदतः संभुवदितितस्मादाहर्षाहिर्नैर्माष्टदाकुरिति॥३॥
 मृशवावयति। उरु७७ हि रजोच्चरणश्चकारसूर्यायपुंथामंबतवा
 उइतियथायमुरुरनयोनाष्टं। सूर्यायपुंथाएवंमेयमुरुरनयोना ३३

पुं० ॥ अस्तित्वेवैतदाह॥७॥ अपदेपादाश्रुतिधातवेकस्ति॥ गदि
 हवाञ्चुपपाद्भवत्युलमेवप्रतिक्रमणायनवत्संतापवक्ताहृदयावि
 भ्रष्टिदितितदेन७ सर्वस्माद्दुष्टादेनसःपाप्मनःप्रमुंयति॥५॥ अ
 याहसामगायेति॥ सामब्रह्मीतिवागायेतिवैवश्रयाज्ञायतिहि
 सामतदासामगायतिनेदिदंबहिर्द्वीयज्ञाकुरीरंन्राष्ट्राहृदा७

सिहिनुरंलितिसामहिनाष्टाणां रुद्रसामपहंता॥ दी॥ आग्नेय
 गायति॥ अग्निर्हि रुद्रसामपहंतात्किं दसि गायतेषावे सुबो
 णि कुंदां सियदुति कुंदास्तु स्मदुति कुंदासि गायति॥ ७॥ सुगाय
 ति॥ अग्निश्च प्रतिप्रति दहत्यहावोहावशुतितुं नाष्टा एवैतद्
 द्वां स्यतो पहंति॥ ८॥ तदुदं वो निष्क्रामंति॥ उधुनेन वावाज १३४

मये एण ग्रीध्रं सयस्यं ततो दिश्यापो नवं तं तु द्यंति॥ १॥ सयः स्युं
 दमानानां स्थावरोद्गदः स्यात्तुमुपो न्यवेया देता वा अवां व
 रुणा गृहीतायाः स्युंदमानानां न स्युंदंते वरुणो वा अव नृणां
 निर्वरुणा ताये यद्युतानु विदेदपि या एव काश्चापो न्यवेयात्॥ २॥
 तमुपो वक्रमयवा वयति॥ नमो वरुणाया निष्ठितो वरुणस्य पाश

इतितदनं सुवेस्मादुरुणापाशासुवेस्मादुरुणाप्रमुवति॥११॥ अ
 यवतुर्गहीतमाङ्गं गृहीत्वा॥ समिधे प्रास्यान्निजुहोत्यग्नेरुनीकम
 पश्चाद्विवेशापात्रपात्यतिरुहन्नसुर्याद्दिमे दमे समिधं यदग्नेप्र
 तितेजिद्वाद्यतमुच्चरं एप स्वाहेति॥१२॥ अग्नेर्हवै देव॥ यावद्वाया
 वद्वाशुप्रवेशयां वक्तुर्नैदुतोनाष्टारुहा० सुपातिमानित्यग्निर्हि १३५

रुहसामपहंतातमेतयावसमिधैतयावाङ्मत्यासमिधे समिधे देवे
 न्योजुह्वानाति॥१३॥ अथापरं वतुर्गहीतमाङ्गं गृहीत्वा॥ आश्राव्य
 हसमिधो यज्जेतिसोपबर्हिषश्चतुरः प्रयाजान्यजतिप्रजावैव
 हिर्वैरुणावाञ्जवनयोनेत्यजावुरुणाग्रस्तादितितुस्मादुप
 बर्हिषश्चतुरः प्रयाजान्यजति॥१४॥ अथ चारुणा एककपालः

पुरोडाशो न वति॥ यो वा अस्य रसो नृदा दुति न्यो वा अस्य तमजी
 जनदुष्टैत कुरीरं तस्मिन्न रसो स्ति रसो वै पुरोडाशस्तदस्मिन्ने
 तं रसं दधाति तदेनमेतेन रसेन संगमयति तदेन मृतो ज
 नयति सु एनं जात एव संजनयति तस्माद्धारुण एक कपालः
 पुरोडाशो न वति॥ १५॥ स आ उपस्योपस्तीर्यो पुरोडाशस्यावद्यं ३६

नाहवुरुणाया उब्रहीत्यत्र हैकरुजीषस्य द्विरवद्यंति तदुत्थान
 कुर्यात्कुरीरं वा एतद्भवति नालमाद्रुत्यै द्विरवद्यति स रुदन्निघा
 रंति प्रत्यनक्तं वदने आश्रयाहवुरुणां यजेति वृषद्वैते जुहो
 ति॥ १६॥ अथा उपस्योपस्तीर्यो पुरोडाशमवदधदाहारी वरु
 णान्यामु उब्रहीति तस्मिन्ने रुते स यन्नाग्रयश्याहने यन्ने

वरुणो गच्छादिति सद्यमुत्र जीवस्य द्विरवद्ये दद्यात्तस्य सद्यमु
 नन्तु द्वियेता यो प्ररिष्टा द्विरुत्पस्यन्निघारयसाया व्याहारी वरु
 णो यजेति वृद्धूते जुहोति ॥ १७ ॥ तावा एताः षडाङ्गुत यो न वेति ष
 ढ्वारुत वः संवसरस्य संवसरो वरुणस्तस्मात् षडाङ्गुत यो न वे
 ति ॥ १८ ॥ एतद्वादिह्यनामुयनां आदित्यानीमां यजुः ॐ प्रीतिवा ॥ १३१

नि१

आङ्गुः सयावदस्य वराः स्यादेवमेवं विद्विष्यद्यु एनमितरस्यायुज
 मानः कर्त्तव्यै व्यादितरुशोतर्हि कुर्यादेतानेव वतुरः प्रयाजान
 पबर्हिषो यजेद्वा वाङ्मना गौ वरुणमग्नी वरुणौ द्वावनुयाजा
 वपबर्हिषो तद्दुरादुरादुरा वै चिराद्विराड्वै यज्ञस्तद्विराजमेव
 तद्यज्ञमग्निं संपादयति ॥ १९ ॥ एतदंगिरसामेयनां श्रुतो न्यतरुह

त्वायस्मिन्कुं नुरुजीयं नुवतितं पुष्पावयतिसमुद्रुते हृदयमुस्वत
 रित्यापोतै समुद्रोरुसो वाञ्छापस्तदस्मिन्नेतदं रुसं दधातितु देन
 मतेन रुसेन संगमयतितु देन मुतो जनयतिसु एनं जातु एव सं
 जनयतिसं त्वा द्विशं त्वोषधी रुता पशुतितु दस्मिन् नु यदं रुसं नु
 दधातियश्चौषधिषु युञ्ज्यान्मु यद्दुस्पृहा यद्दुपते स्म कौतौ नमो १३६

बाके विधेमय स्वाहेतितद्युदेव यद्दुस्पृहा यद्दुपते द्वास्मिन्नेतदं
 धाति ॥ २० ॥ अथानुसूक्तोपतिष्ठतो देवी राप एष वोगर्न इत्या
 ऽं स्पेष्टगुर्नेस्तदं सुप्रीतदं सुनृतं बिभृते तितु देन मद्रः पुरि
 ददाति युष्मै देव सोमैष्टते लोक इत्यापो ह्येतस्य लोकस्तस्मिन्कुं
 ववृक्ष्यपरिववृक्ष्यते तितुस्मिन्ः शं वधि सुवर्चो न्यश्च न आर्ति न्यो

गोपायेत्येवैतदाह॥२१॥ अथोपमारयति। अत्र तथानिवृणुणानिवे
 सुरास्तेन विवृणुणः। अत्र देवैर्देवैरुत मनोयासीधमवमुत्तैर्मर्त्यैर्ह
 तमित्यवस्येत देवैर्देवैरुत मनोयासी सोमेन राजा वमुत्तैर्मर्त्यै
 च तमित्यवस्येत नमुत्तैर्मर्त्यै ह त मनोयासीत्यनुनापु रोडाशे
 नपु रुरावो देवरिषस्येति सुव्रीत्योमोक्षित्योगोपायेत्ये १३५

वैतदाह॥२१॥ अथात्र वेत्यस्मात् ३३ न्योन्यस्य पृष्ठे प्रधावतस्मा
 वने च्चाससी परिधायादुतः स यथा हि स्वदेनिर्मुच्यते च ६ स
 स्मात्पाय्मनो निर्मुच्यते तस्मिन् ततावन्न नै नो न वति यावत्कु
 मार्यति स यनैव निष्कामंति तेन पुनरायति पुनरेत्याह वनाय
 समिधमन्त्यादधाति देवानां ७ समिदसीति यजमानमेवैतया

समिधे देवानां हि समिधिसनुयुजमानः समिध्यते ॥ १३ ॥ ब्राह्मणां ॥
 आदित्ये न वरुणो दयनीये न प्रवरति तद्वा दित्यश्च रुत्रे वतिये
 वै नाम दो देवाः ॥ ब्रुवंस्ते वै वप्रायणीयस्तवो दयनीये इति तमे
 वास्या एतदुक्तं यत्र नागं करोति ॥ १४ ॥ स यदमुत्र राजानं केष्यन्
 पश्येन्नयुजतीं तस्मात्तस्यायणीयन्नामो धयदत्रा वै नृणां दुदे ॥ १५ ॥

ॐ यजते तस्मादेतदुदयनीये नाम तद्वा एतस्मानुमेव ह विरुदि
 त्या एतु प्रायणीयं मित्वा उदयनीयमिधे ॥ १६ ॥ वादिति ॥ १७ ॥ स
 वै पुण्यामेवाग्रे स्वस्तिं यजति तद्देवाः प्रजायमाने वा वै वपु
 त्यपद्यंतं वा वाहिमुग्धं प्रजायते यात्र प्रजाते यथा ह वै करोति ॥
 ॥ १८ ॥ सोमिमेव प्रथमं यजति ॥ अथ सोमं मय सवितारं मय

यथा स्वस्तिमथादिति वाग्वैपण्या स्वस्तिरियमुदितिरस्यामेव तदे
 वाच्चावं प्रत्यक्षापयं मेयं वागस्यां प्रतिष्ठिता वदति ॥ ४ ॥ अथ
 मैत्रावरुणा वरा मन्त्रं ध्यामा लभते सुष्टोत्र एव यद्गुप्ताय
 ते पशुबंध एव समिष्ट यद्गुप्तिर्विवांता यद्गुप्ता ॥ ५ ॥ तद्यन्मैत्रा
 वरुणा वरा भवति यद्गुप्तिर्जातस्य स्वष्टं भवति मित्रोऽस्य तद्गुप्ता ॥ ६ ॥

तियुद्धस्य दुरिष्टं भवति वरुणोऽस्य तद्गुप्ता ॥ ७ ॥ तदाहुः ॥ के जानो
 नृदिति तद्युद्धे वास्या मित्रः स्वष्टं गृह्णाति तद्वास्मा एतया प्री
 तः प्रत्यवसृजति यद्दुर्वा वास्य वरुणो दुरिष्टं गृह्णाति तद्वास्मा
 एतया प्रीतः स्वष्टं करोति तद्वास्मा प्रत्यवसृजति सोऽस्यैष स्व
 एतय हो भवति स्वष्टं सुकृते ॥ ८ ॥ तद्यन्मैत्रावरुणा वरा भवति

ग्र.

१५१ २४

यत्र वैदेवारुतः सितं प्राज्ञनयं सुदैग्रिमारुतमित्कलं तस्मिंस्त
 द्वाख्यायते यथातद्देवारुतः प्राज्ञनयं सुतोंगाराः समन्तवन्नगा
 रेभ्यो गिरसस्तद्वन्न्ये पशवः ॥ अथ यदा साः पाठं सुवः पर्यु
 शिष्यता ततो गद्देनः समन्तवत्तुस्माद्यत्र पाठं सुलं नुवति गद्देन
 स्तुनमिव बतेत्यादुरथ यदान कुश्चनरुसः पर्युशिष्यत तत्त एषा ॥ १४२

मैत्रावरुणी च शासुमन्तवत्तुस्मादेवानपुजायते रुसादिरेतः सं
 नुवतिरेतसः पशवस्तद्यदेततः समन्तवत्तुस्मादुतं यद्दस्यो
 नुवर्त्तते तस्माद्वा एवात्र मैत्रावरुणी च शावकुक्षतमानुवति ॥
 यदि च शां न विदेदं पुं हं वशा एव स्यात् ॥ १५१ ॥ अथेत रं विश्वे
 देवा अमरी मृशंती ततो वैश्वदेवी समन्तवदथ बार्हस्पत्या

सोऽंतो तो हि बृहस्पतिः ॥ १० ॥ सद्यः सहस्रं वा नृयो वा दद्यात् सा एनाः
 सर्वा आलुनेत सुध्वं वेतु स्यात्संनवति सुर्वं जितं युः सहस्रं वा नृ
 यो वा दद्यात्सुर्वं मेता एव मेव यथा पूर्वं मैत्रावरुणमिवाग्रेय
 वेष्टा देवी मथ बर्हस्पत्यां ॥ ११ ॥ अथो ये दीर्घसत्रमासीरन्नासं
 वसरं वा नृयो वा त एनाः सुर्वं आलुनेतं सुध्वं वेतु पा मासं न

वति सुध्वं जितं ये दीर्घसत्रमासते सं वसरं वा नृयो वा सुर्वं मेता एव
 मेव यथा पूर्वं ॥ १२ ॥ अथो देवसानि पथे दद्यात्सु आग्नेयं
 वक्पालं पुरोडाशं निर्वपति तस्य पंच पदाः पडू यो या इ पा नु वा क
 ते वंति यातु यामेव वा एतदी जानस्य वद्वा न वति सोऽस्मात्परि
 वन वत्यग्निवै सुध्वं ये द्या अग्नौ हि सुध्वं नि द्यां स्त नृते ये व पाक

यज्ञायेव तरेतद्यस्मै वै तस्मिन् रात्रि ते तथा स्या यातया मायज्ञो न
 वतितुथो अस्मान् पुराङ्गवति ॥ १३ ॥ तद्यत्पुं व कपालः पुरोडाशो
 नुवति। पुं व पदाः पङ्क्तुः योथाड्यानुवाक्याः पाङ्क्तो वै यज्ञस्तद्यस्मै
 वै तस्मिन् रात्रि ते तथा स्या यातया मायज्ञो नुवतितुथो अस्मान्
 पुराङ्गवति ॥ १४ ॥ तस्य हिरण्यं दुर्दिणः। आग्नेयो वा एष यज्ञो न व ॥ १४ ॥

तग्रे रेतो हिरण्यं तस्माद्दुरण्यं दुर्दिणं न द्वावा सहिबुहेनाग्रे
 यो ग्निदग्धमिव स्य बुद्धं नुवति ॥ १५ ॥ अथो वतुर्गहीतमेवा
 उपगहीत्वा। वै स्रुव्यश्चोडुहोत्पुरुषिस्ते द्विक्रमस्वारुह्याय
 नस्मृधा घृतं घृतयोने पिब प्रयज्ञपतिंतिरस्वाहेतियज्ञो वै
 विष्णुस्तद्यस्मै वै तस्मिन् रात्रि ते तथा स्या यातया मायज्ञो न

वतितुष्टोऽस्मान्नपराङ्मुखा वतितुष्टोऽयं कुरुयात्तद्वद्यान्नादहिण्डुह
 विः स्यादिति स्यादुरथयदेवैषोऽवस्थानीयेष्टिः संतिष्ठतेयस्याय
 माङ्गुतिङ्गुहोतिकाल एव प्रातराङ्गुति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणं ॥ २॥ वृषामा
 हात्रेतेतामालुम्य संज्ञपयंति संज्ञप्याह वपामुष्विदेत्युष्विदे
 वपामनुमज्ञीगर्जेमेष्टवैब्रूयासंज्ञेन विदंति किमादियेरं न्य

१४५

प्पा

द्युचिदंतितुष्टायाश्चिन्तिः कियते ॥ १॥ नवैतैद्वकल्पतैयदेकांमन्य
 माना एकयेवैतयावुरेयुर्ध्वमन्यमाना ह्यन्यामिव न रेयुस्का लोचि
 वास्तीयं योऽप्यकल्पयितवैब्रूयात् ॥ २॥ अथ वपामुष्विदेत्युष्विदे
 स्यैवुराणं वपयावरित्वा ध्रुयेष्वयुजमानश्च न रेतः सन्नाहा
 धर्षुर्निरुहैतंगर्जेमिति तदुहो नोदरतो निरुहैदातोयावैमृताया

उदरतो निरुहंति यदा वेगः स्रग्धो नुवति प्रजुननेन वै स तर्हि
 त्र्यंशं तितमुप विरुह्य श्रेणी प्रत्यंशं निरुहता वे ब्रूयात् ॥ ३ ॥ तं निरु
 ह्यमाणा मन्त्रि मंत्रयते ॥ एजतु दशमास्यो गुणो जरायुणा सहति ॥
 स यदा हैडति प्राणमुवास्मिन्नेतद्दध्मति दशमास्य इति यदा
 वेगः स्रग्धो नुवत्यंशं दशमास्यं स्तुमेतदप्युदशमास्यं सं १४६

तं ब्रूतौ वयुजुधा दशमास्यं करोति ॥ ४ ॥ जरायुणा सहति तद्यथा
 दशमास्यो जरायुणा सह या देवमेतदा हैयथा यं वायुरेजति ये
 या समुद्र एजतीति प्राणमुवास्मिन्नेतद्दध्मत्येवायं दशमास्यो नु
 सुजरायुणा सहति तद्यथा दशमास्यो जरायुणा सह सुं सतैव
 मेतदाहं ॥ ५ ॥ तदा कुः कथमेतं गुर्नैकुर्यादित्यं गादं गादेवास्यावधे

युयुयेवेतरेषामवदानानामवदानंतदुत्तयानुक्रयादितुस्येवि
 कृतांगो नवत्यधस्तादेक्यावाअपिस्तुयैतस्यां स्थाप्यमेतं मे
 धं आतयेयुः सुवेम्योवाअस्यैद्यंगे म्योमेधश्चोततितदस्य
 सुवेधामेवांगानामवदानं नवत्यवद्यंतिवशायां अवदानानिध
 ययैवतेषामवदानं॥६॥तानिपशुश्रुपणप्रपयंति। तदेवैतं मे १४१

नानिपशुश्रुपणप्रपयंति। तदेवैतं मे १४१

धं प्रपयंस्तुस्त्रीषणावेद्यगन्तैपाश्रितेः पशुश्रुपणस्योपनिदध
 तियदाश्रितो नवत्ययसमुद्यावदानान्येवाभिदुहोति नैतं मे
 धमुद्वासयंतिपशुंतदेवैतं मेधमुद्वासयंति॥७॥तं जघ्नेन वा
 त्वालमुंतरेण यूपं वाग्निं बह रंति। दहितातो निधुस्यप्रतिप्रस्था
 तावद्यत्ययस्तुशोरुपस्तृणीतेयमनोतायेहविषोनुवावश्वा

हावद्यंतिवशाया अवदानानां युथैवतेषामवदानं ॥ ७ ॥ अथ प्र
 वरणीतिस्तुप्रवति। तस्यां प्रतिप्रस्थातामेधायोपस्थातीतिरि
 वद्यति स ह्युदन्निधायतिप्रत्यनत्प्रवदाने अथानुवाव आहा
 श्राव्याह प्रष्यति वृषद्वेतेध्वमुज्जुहोत स ध्वमेरितुहोमं जुहोति प्र
 तिप्रस्थाता ॥ ८ ॥ युस्यैते यद्दुयोगुने इति ॥ अथ हिया वैगुर्नस्ति ॥ १४८

मेतद्दुस्त्वौवयुजुषायद्दुयं करोति युस्यै योर्निर्हिरण्ययात्
 दोवा एतस्यै योर्निर्विक्रिंदंति युददो निष्कृष्ये तमृतमायुर्हिरे
 णपंतामेवास्या एतदमृतां योर्नि करोत्यंगद्वपुद्वता युस्य तं मा
 त्रासुमजीगम ७ स्वाहेति युद्विमां रस्यो द्युद्वस्त्री स्यादंगान्य
 द्द्वता युस्यै तं मा त्रासुमजीगम ७ स्वाहेति युद्वु आविशो तो

नीनुवतिपुंस्तुत्यैवजुङ्गयात्पमा० सोहिगुनीञ्जंगान्पुङ्गतायस्यतुंसा
 त्रासुमजीगम० स्वाहेत्यदोवाएतंमात्राविधेवकुर्वेतिपुददोनिष्कु
 र्धतितुमतद्ब्रह्मणैवबुङ्गुपासमर्द्धमध्यातोयहस्यपुनमात्रासं
 गमयति॥१॥ अथाधर्युर्वनस्पतिनावरति। वृनस्पतिनाधर्युश्च
 रिहायान्पुनन्तुवदानानिन्तुवन्तितानि समानुयमान आहान् ॥१॥

येस्विष्टकृतेनुब्रह्महोत्याक्रामतिप्रतिप्रस्थातासएत० सर्वमेवमे
 धंग्रह्महोत्योपरिष्ठाद्विराड्यस्यान्ति॥ अयस्याश्राव्याहपेप्येति ॥१॥
 वृषदूतेधर्युर्जुहोत्यधयोर्नुहोमंजुहोतिप्रतिप्रस्थाता॥१॥
 पुरुदस्योविष्णुरूपंइंदुरिति। वडुदानइतिहैतद्यदाहपुतदस्य
 इतिविष्णुरूपइतिविष्णुरूपाइवहिगुनीइंदुरंतुमहिमानमानं

य.

२२

अधो रक्ष्यं तत्त्वेषु मातृयको नुवत्येकपदी द्विपदी त्रिपदी चतुष्पदी
 मष्टपदी नुवन्नामुप्रयंतां स्त्राहेति प्रथयत्येवैनामेत सुतयो ह
 जयसष्टा पद्येष्टाष्टदुवानष्टापद्या ॥ १२ ॥ तदाङ्गुः। द्वैतंगुर्जं कुर्यादि
 ति च्छुएवैनमुद्धधुरंतरिक्षायतनावैगुर्जो अंतरिक्षमिवैतद्युद्ध
 क्षस्तदेनं स्त्राएवायुतने प्रतिष्ठापयति तदुवा आङ्गुयै एनंतं त्रानुव्या ॥ १५ ॥

हरेदृष्टु एनं मृतमुद्धास्यंताति तथ्या है वस्यात् ॥ १३ ॥ अपएवैनम
 सुवहरेयुः। आपोवा अस्य सुर्वस्य प्रतिष्ठातदेनमस्वेव प्रतिष्ठा
 पयति तदुवा आङ्गुयै एनंतं त्रानुव्या हरेदुस्वेव मरिष्यताति
 यै है वस्यात् ॥ १४ ॥ आख्कर एवैनमुपकिरेयुः। इयं वा अस्य
 सुर्वस्य प्रतिष्ठातदेनमस्यामेव प्रतिष्ठापयति तदुवा आङ्गुयै

नंतवानुवाहुरेहि देस्मैयतायस्म शानं करिष्यंतीति तथा है वृष्या
 त्॥१५॥ अथ पण एवैनं मरुद्गो जुहुयात् अहुता दो वै देवानां
 मरुतो विडुतमिवैतद्यदुष्टो गर्जे आह वनीयाद्वा एष आहो
 त्रवति पशुश्रुपणस्तथा ह न बहिर्वायशा द्रवति न प्रसरुमिवाह
 वनीये देवानां वै मरुतस्तु देनं मरुस्त्वेव प्रतिष्ठापयति ॥१६॥ सु १५१

कुवैव समिष्टयजुषि प्रथमा वशांते धृगा रेघेतं सोऽक्षिषंगुर्न
 मादत्ते तं प्राड्मिष्टं जुहोति मारुत्य बभिरुतो यस्य हि रुधे पायादि
 वो विमहस्य स सुगो प्रातमो जुन इति न स्वाहा कारोत्पद्रुता दो वै
 देवानां मरुतो विडुतमिवैतद्यदुष्टो गर्जे आह वनीयाद्वा एष आहो
 त्रवति पशुश्रुपणस्तथा ह न बहिर्वायशा द्रवति न प्रसरुमिवाह
 वनीये देवानां वै मरुतस्तु देनं मरुस्त्वेव प्रतिष्ठापयति ॥१७॥ अथांगा रैरनि समहति ॥

महीधौः॥ शिवीवन इमुंयं मिमिदतां॥ पिष्टतां नो नुरीम निरिति॥
 १०॥ ब्राह्मणं॥ ३॥ इन्द्रो ह वै सोऽदः॥ तं नु स हृदि इन्द्रं नृता न्युत्परिच्यं
 त प्रजा वै नृता निता हनेन स दृग्वमि वासुः॥ १॥ इन्द्रो ह वा ईक्षं ब्र
 क्र॥ कथं ब्रह्मिदं सर्वं नृता तेष्वयमघ्नीनेव मुदिदं सर्वं तस्या
 दिति सुतं तं ह म पश्यतु मरुत्तु त सुददं सर्वमेवात्यतिष्ठद १५२

ब्रह्मिवास्मादिदं सर्वं म न व सुर्वं ह वा इदमुत्तिष्ठत्यघ्नीनेवा
 स्मादिदं सर्वं न व तियुस्यैवं विदुष एतं गुहं गृह्णति॥ १॥ तस्मा
 दतदुषिणान्यनृतां नृता महिषमुने भूदधुद्यौ यो दन्यया स्मिणा
 दामवस्था इति नृह वा अस्या सौद्यौरन्यतरां व नृस्मिणी मुने
 व नृवतुषेदं सर्वमेवात्यतिष्ठद ब्रह्मिवास्मादिदं सर्वं म न

प्र.

वसुर्विहवाइदमतिथिस्तत्रागिवास्मादिदं सुर्वेनवतियुस्यै
 वंविदुषएतंगुहंगहंति॥३॥तंवैहरिवत्पञ्चगिह्लाति।हरिवतीपु
 सुवतेहरिवतीरनुशां सतित्रीं वैहरइंशेसुराणां सपत्नाना
 ७ सुमर्वइतथोएवैषएतदीर्घं हरः सपत्नानां ७ सुवंदे तस्मा
 हरिवत्पञ्चगिह्लातिहरिवतीपुसुवतेहरिवतीरनुशां सति॥ २५३
 ॥४४

तंवाञ्चनुष्टुभागह्लाति।गायत्रंवैप्रातः सवनं त्रैष्टुभं माध्यादिनां
 सुवनं ज्ञागतं तृतीयसवनमथातिरेकानुष्टुबुत्येवैनमेतदेव
 तितस्मादनुष्टुभागह्लाति॥५॥तंवैबुतुः स्वक्लिनापात्रेण गह्ला
 ति।त्रयोवाइमेलोकास्तदिमानेबुलोकांस्तिस्तुतिः स्वक्लिनिरात्रो
 त्युत्येवैनं वतुश्र्पास्वक्लारेवयतितस्माच्चतुः स्वक्लिनापात्रेण

ग.

अर्द्धप्राग्वहः ६३

गच्छति ॥ ६॥ अर्द्धप्राग्वहः केनात्वं दिवं संस्थिति
 ॥ ६॥ अर्द्धप्रातः सवने गच्छायात् प्राग्वहो वासुप्रा
 तः सवने गच्छा त एतस्मात्कालादुपशेते तु देनं सुवोऽसि सुव
 नान्युतिरेव यति ॥ ७॥ माध्यंदिने देनं सुवने गच्छायात् प्रा
 ग्वहो वासुप्रातः सवने गच्छा ॥ १५४

यादाग्वहो वासुप्रातः सवने गच्छा त एतस्मात्कालादुपशेते ॥
 अथातो गच्छायेत् प्रातिशब्दं नृपं युक्ता ते ब्रह्मणा हरी ॥ अ
 र्द्धप्रातः सुते मनो गच्छायात् कालादुपशेते ॥ उपयाम गच्छातो सीडा
 यत्वा षोडशिन एष ते यो निरिद्रायत्वा षोडशिनोऽति ॥ अनया
 वा ॥ युद्धाहिके शिना हरी वृषणा कक्षया ॥ अथानं इन्द्र सोम पति

रमुपश्रुतिवरा उपयाम्गहीतोस्योदायत्वाघोडशिनेत्युतेयोनिदि
 दायत्वाघोडशिनेति॥१०॥ अथेत्यस्तोत्रमुपाकरोति। सोमोऽथरस्य
 पावर्त्तधर्मितुस्येवैनमेतदेवयतितं वैपु रास्तमयादुपाकरोत्यस्य
 मितेनुत्रां सतितुदेनेनाहोरात्रेसुंदधतितुस्मात्सुरास्तमया
 दुपाकरोत्यस्तमितेनुत्रां सति॥११॥ ब्राह्मणं॥५॥ सुर्वेहवैदेवाः॥ १५५

अथे सदृशा आसुः सुर्वेपुष्पास्तेषां सुर्वेषां सदृशानां सु
 र्वेषां पुष्पानां त्रयो कामयंतीतिष्ठावानः स्यामत्यग्निरिदुः सूर्यः
 ॥१॥ तेर्वैतः श्राम्यं तश्चेरुः। त एतान्तिष्ठा॥ स्वां ददधुस्तान्त्पग
 ह्कृततद्युदेनान्त्पगह्कृततस्मादतिश्यास्यानामुतेतिष्ठावाना
 नवन्त्येत एतदतिष्ठेवातिष्ठेवहवैनवतियुस्येवं चिदुपयता

५

ग्रहान्कुरन्ति॥२॥नोहवाइदमग्र्योवृद्धासायुदिदमस्मिबृद्धः
साकामयतेदंमुपिवृद्धः स्यादिति सुएतंग्रहमपश्यत्तमगृह्णी
ततुतोस्मिन्नेतद्वृद्धासु॥३॥नोहवाइदमग्र्योवृद्धासायु
दिदमस्मिन्नोवृद्धः साकामयतेदंमयोवृद्धः स्यादिति सुएतंग्रह
मपश्यत्तमगृह्णीततुतोस्मिन्नेतदोवृद्धासु॥४॥नोहवाइदम

ये सुखे भ्रातृज आसायुदिदुमस्मिन् भ्रातृजः सो कामयते दं मुचिन्ना
 जः स्यादिति सु एतं ग्रहमपश्यत्तु मन्त्रं ह्युत ततो स्मिन्ने तद्भाज
 आस्यैतानि ह वै ते जातु स्येता निष्ठाया एपात्तुं धत्तेयु स्पैवं द्विदु
 षरतान् ग्रहान् ग्रहन्ति ॥ ५ ॥ तावै प्रातः सवने ग्रहणीयात् ॥ आ
 ग्रहणं गृहीत्वा त्वावा आग्रयणे बद्ध्वा इदमस्तु नृकैकम्

ग्र.

तिरिक्तं लोम हृदयं बधुत्व तद्दि॥ माध्मं दिने वैनां सुवने गच्छीयात् ॥
 उच्छं गृही बोपा करिष्य वा प्रतनुतो यु० हवा अस्पृशेति रक्त आ
 त्मा युदुःखः सो एष मा० सैव प्रातः सवन एवैना न गच्छीयादा
 ग्रयतो गृहीत्वा ॥ ७ ॥ ते माहेंद्रुस्यैवानुहोम० हूयंते एष वा इंदु
 स्य निधेन ल्यो गुहो यन्माहेंद्रुप्यस्य तं निधेव ल्यमेव स्तोत्रं नि १५७

धेनव ल्य० रास्त्र मिद्रो वै युजमानो युजमानस्य वा एते कामाय
 गच्छंते तस्मान्माहेंद्रुस्यैवानुहोम० हूयंते ॥ ८ ॥ अथातो ग
 हात्येव ॥ अग्रे प्रवस्व सुपा अस्पृशेति सुवीर्या दुधद्रयि
 मयि प्रोचं ॥ उपयाम गृहीतो स्पृशेत्वा चर्चस एष ते योनि
 रग्नयेत्वा ॥ ९ ॥ अग्रे ॥ १० ॥ अग्निष नो जसा सह पात्वा शिषे अवे

वृ१

५-

पयः। सोममिद्वसू सुतं। उपयामुग्रहीतो सीद्राय त्रौजसस्य
तेषु निद्रिद्राय त्रौजसे ॥ १० ॥ अदश्मस्य केतवः। त्रिरश्मये
जुनां २१ अत्रुः। त्राडंतो अमुदोषयाः उपयामुग्रहीतो सिसु
ययित्वा न्राजा येषु ते षोनिः सूर्या यत्वा कजायेति ॥ ११ ॥ त्रैत्रा ५
षां नृदुः। अग्नेव श्रीस्वि नृच स्वास्त्यं देवेषु सिधु चैत्या न हंम १५७

नुष्यन्त्यासमिंद्रो जिष्ठस्त्वं देवेद्यस्यो जिष्ठो हं मनुष्य
 न्यासः सुखं त्राजिष्ठं त्राजिष्ठस्त्वं देवेद्यसि त्राजिष्ठो हं मनु
 ष्यन्त्यासमित्येतानि ह वै त्राजाः स्येता निष्ठाया एपातुं व
 त्तस्यैवं चिदुच्यतान् ग्रहान् हन्ति ॥ १२ ॥ तान् वैष्टोष डहेत्
 स्तोत्रात् ॥ पूजयेत्तान् ग्रहान् यमेव प्रथमं हनैरेष्टितीयस्यैवं

तृतीय एवमेवात्र हं ॥१३॥ ता उ है क उत्तरे अ हे ग हं ति । त दु त था
 न क्रु यी त्सु वी ए व नो स्त्र प हे ग हं ति । या द्यु त्तरे अ हे ग हं ति । पं स्त्र
 त्सु वी ए व नो स्त्र प हे ग हं ति । वा या त्तरे अ हे ग हं ति । या दे व मे व य था
 वं वि त्रि जिति सु र्वं पृ थ ए का ह र व ग हं ति ॥१४॥ ब्राह्मणं ॥५॥ ए
 ध वे प्र जा प तिः । धुं ए षु य इ स्ता य ते यु स्मा दि माः प्र जाः पु जा ता ॥५॥

एतन्मेवाप्येतत्सुनुपुजायंते ॥१॥ उपाऽशुपात्रमेवां च जाः पुजा
 यंते । तद्वै तत्सु न य हो प्र यु ज्य ते तस्मादिमाः प्रजाः पुनरभ्या
 वृत्तं पुजायंते ॥२॥ अंतर्धामपात्रमेवां च वयः पुजायंते । तद्वै
 तत्सु न य हो प्र यु ज्य ते तस्मादिमाः प्रजाः पुनरभ्यावृत्तं पुजा
 यंते ॥३॥ अथ यदुत योस्तनुयोः सहसतो रयाऽं शुं सुर्वे उ हो

य-

तितस्मादुसहस्रतोडाविकुस्योनयस्यैवाडाः प्रहोयंत्यनृषो व
 यथा॥ अथयुदुपाः सुकुंडुवो रुद्धमुन्मार्ष्टितस्मादिमा अडा अ
 राडीतरा आक्रममाण इवयंति॥ ५॥ अथयुदंतर्यामुकुंडुवा
 अवांचमवमार्ष्टितस्मादिमा अवाचोवाचीनशोस्त्यः खनंत्य
 इवयंतेता वै प्रजापतेः प्रत्यक्षतमांघ्रदजावयस्तस्मादेतास्त्रिः १६०

संवसरस्यद्विजायमाना द्वौ त्रीनि^{ति} नयंति॥ ६॥ शुक्रपात्रमेवा
 नुमनुष्याः प्रजायंते। तद्वैतत्पुनर्यज्ञे प्रयुज्यते तस्मादिमाः प्र
 डाः पुनरन्यावर्त्ते प्रजायंत एष वै सुको य एष तत्प्रत्येष्ट उ एवं
 इपुरुषो वै पशूनामैन्द्रस्तस्मात्पशूनामीष्टे॥ ७॥ इतुपात्रमे
 वा नृकशापं प्रजायते। तद्वैतत्पुनर्यज्ञे प्रयुज्यते तस्मादिमाः

प्रजाः पुनरन्यावर्त्ते प्रजायन्ते इतीव वा रुतुपात्रमितीवैकश
 पस्यशिरःशाग्रवर्णपात्रमुक्तं पात्रमादित्यपात्रमेतान्येवान
 गावः प्रजायन्ते तानि वै तानि पुनर्यज्ञे प्रयुज्यन्ते तस्मादिमा
 प्रजाः पुनरन्यावर्त्ते प्रजायन्ते ॥ ८ ॥ अथ यदजाः कुनिष्ठानि
 पात्राण्यनु प्रजायन्ते तस्मादेताः स्त्रुः संवत्सरस्य द्विजाय १६१

माना द्वौ त्रीनिति अनुयंत्यः कुनिष्ठाः कुनिष्ठानि हि पात्राण्यनु
 प्रजायन्ते ॥ ९ ॥ अथ यदजावः नृयिष्ठानि पात्राण्यनु प्रजायन्ते त
 स्मादेताः सक्तु संवत्सरस्य द्विजायमाना एकैकं अनुयंत्यो नृ
 यिष्ठा नृयिष्ठानि हि पात्राण्यनु प्रजायन्ते ॥ १० ॥ अथ शोणक
 लुशे। अंततोहारियो जनं ग्रहं गृह्णाति प्रजापतिवै शोणक

लशः सुइमा ४ प्रजाउपावर्तते ता अवतिता अन्तिष्ठित्यतद्वा एना
 अवतिषदेनाः प्रजनयति ॥ १॥ पंचहृत्वेव तानि पात्राणि । यानीमाः
 प्रजा अनु प्रजायंते समानं मुपा ७ अंत्योमयोः शुक्रपात्रं मृतु
 पात्रं मांशयता पात्रं मुक्ता पात्रं पंचवक्त्रुतवः संवत्सरस्य संव
 त्सरः प्रजापतिः प्रजापतियेज्ञोषधुषडेव हेवः संवत्सरस्येति ॥ १६२ ॥
 ॐ

दित्यपात्रमेवैतेषां ७ यथा ॥ १२॥ एक ७ हृत्वेव तत्पात्रं । यदिमाः
 प्रजा अनु प्रजायंत उपा ७ शुपात्रमेव प्राणोऽसुपा ७ शुः प्रा
 णो हि प्रजापतिः प्रजापति ७ सुवेद ७ सुवैसुनु ॥ १३॥ ब्राह्मणं द्वा
 र्यवै प्रजापतिः । ये एष यज्ञस्तायते युस्मादिमाः प्रजाः प्रजा
 ता एतन्नेवाप्येतस्तेनु प्रजायंते सुः आश्विनं ग्रहं गृहात्वा वक्त्रा

शानवकाशयति॥१॥ सुगुपां शुमेव प्रथममुवकाशयति। प्रा
णायमेव श्रोत्रोद्वेगं सेपवस्वेत्यथोपां शुसुवनं व्यानायमे
व श्रोत्रोद्वेगं सेपवस्वेत्यथांतर्गोममुदानायमेव श्रोत्रोद्वेगं
सेपवस्वेत्यथेंद्रवायवुंघ्राकेमेव श्रोत्रोद्वेगं सेपवस्वेत्यथमे
वावरुणां क्रुहदुहां न्यामेव श्रोत्रोद्वेगं सेपवस्वेत्यथाश्विनः १६३

श्रोत्रायमेव श्रोत्रोद्वेगं सेपवस्वेत्यथुक्तामंथिनौ वरुणौ मेव
श्रोत्रोद्वेगं सेपवस्वेत्यथामिति॥२॥ अथाप्रयणं आत्मनमेव श्रो
त्रोद्वेगं सेपवस्वेत्यथोक्तमेव श्रोत्रोद्वेगं सेपव
स्वेत्यथवमायुधमेव श्रोत्रोद्वेगं सेपवस्वेत्यथानृणो वि
द्यान्योमेव प्रज्ञान्योच श्रोत्रोद्वेगं सेपवस्वेत्यथामिति वैश्वदे

देवौ वाचं नृणां वृत्तौ हि देवेभ्य उन्नयंति तौ मनुष्येभ्यो तः पितृ-
 न्यस्तु स्याद्वैश्वदेवा वं नृणां ॥ ३ ॥ अथ द्रोण कलशं । कोसिकत-
 मोसीति प्रजापतिर्वैकः कस्यासि को नामासीति प्रजापतिर्वै-
 को नाम धुस्पते नामामन्महीति मनुतेत्यस्य नामयं त्वा सो-
 मेनातीत्यममेतितर्पयति स्वनः सोमेन स आश्विनं ग्रहं ॥ १६४

हीत्वा चंगमा शिषमाशास्ते सुप्रजाः प्रजानिः स्यामिति तस्य जा-
 माशास्ते सुवीरो वीरैरुतितु द्वीयानाशास्ते सुपोयः पौषैर-
 तितत्यष्टिमाशास्ते ॥ ४ ॥ तावैन सुव्रीमिवावकाशयेत्यथो-
 न्वेवुज्ञातस्तमुवकाशयेद्यो वास्यप्रियः स्याद्यो वा नूवा-
 नो नूक्तेनैनाभ्याभुयाश्च आश्विनं ग्रहं गहीत्वा कस्तं यज्ञं

३.

नयतितुं कस्तुं यशुं नयित्वा तमात्मं धत्ते तमात्मं कुरुते ॥ ५ ॥
 ॥ ब्राह्मणं ॥ ७ ॥ तावा एताः शुभं सुखं ७ शब्दा हतयो न वंति प्रा
 यश्चित्तयोनामैष वै प्रजापतिर्वै यशुं स्तायुते सुस्मदि
 माः प्रजाः प्रजाः ता एतन्मेवाप्येतदुनि प्रजायंते ॥ १ ॥ अष्टौ
 वसवः एकादश रुद्रा द्वादशादित्या इमे एव द्यावा पृथिवी

१६५॥

४.

त्रयस्त्रिंशो त्रयस्त्रिंशः शब्दै देवाः प्रजापतिश्च त्रिंशः श
 स्तु देनं प्रजापतिं करोत्येतद्वा त्रयस्त्रिंशं मृतं यद्वा मृतं तद्वा
 स्तु तद्वा तद्वा मृतं यद्वा त्रयस्त्रिंशं प्रजापतिः सुर्वै प्रजापतिस्तु
 देनं प्रजापतिं करोति तुस्मा देताश्च त्रिंशः शब्दा हतयो न
 वंति प्रायश्चित्तयोनाम ॥ २ ॥ ता है के यशुं तत्र स्यावदतेष

हुस्पहुत्वेवैतानिपूर्वाणि सुखं यद्वास्तुमानेता एव दे
 वतानुवनेति॥३॥ सायदिधर्मदुष्टाङ्गलेत्वा अन्प्राप्तुपसंक्रा
 मेयुः सद्यस्मासेवैनांवेलायां पुनरपि न्वयंतितद्वैवैनामुदीची
 वी७ स्थापयेदुग्रेणावाशालां प्राची॥४॥ तद्युएतेऽन्नितः॥ पुक
 कांडुः शिरवंडास्ते उकृयातेतयोर्घेदुदिरांतस्मिन्नेता १६६

श्रुतुस्त्रि७ शतमाङ्गाङ्गुलं हुहोत्पेतावावैसुर्वीयहोषावत्
 एताश्चतुस्त्रि७ शद्वहृतयो न वंतितदस्यां कस्तुमेवसुर्वी
 यशुंदध्यात्येसाद्यतो घर्मपि न्वतएषोत्त्रप्रायश्चित्तिः क्रिय
 तो॥५॥ अथयद्यहुस्प हुलेत्वा तस्मन्वीक्ष्यदुङ्गयादीहोप
 सुस्वाहवनीयेप्रसुत आग्नीध्रे विवा एतदाहुस्पपूर्वस्त्रि७

अ.

सतेयद्वलतिसायैवतुहितत्रदेवतानुवतितयैवैतन्निषड्यु
 तितयासुंदधमति॥६॥ अथयदिस्कुंदेत्यतदद्विरुपनिनये
 दद्विद्योइद० सुर्वेनाप्त० सुर्वेस्वैवास्मैवैस्मववारुणपञ्चय
 द्वाइदंकिंवाकुंतिवृत्तणवेद० सुर्वेनाप्येयतिययोरोजःसा
 त्कनितारुडा० सिद्धीयेनिदीरुत्तमाशुविष्णवापत्येते० १६२

प्रतीतासुहोत्रिर्विष्णुः अगवृत्तणप्रवृद्धेतावितिबहोवैवि
 सुस्तस्यैतदुक्तंतिवृत्तणोवाऽप्येयतातद्यस्याश्चैवैत
 देवतायाऽआकुंतियोवदेवताप्येयतितान्मासेवैतदुनाऽयं
 निषड्युत्तुंताऽप्य० सुंदधमति॥७॥ अथोअप्येवमृशोरादेवां
 णिकरगंयइस्ततोमादुविष्णुमनुष्णानंतुरिदमगंय

इत्युक्तो मादुविगामपुष्टिदृष्टिर्विविधमगं न्यस्तो मादुविगामपुष्टिं
 कुंवलोकमुच्यते न्यस्तो मे ननु मन्त्रदित्येवैतदाह ॥ ७ ॥ तद्वस्मै त
 दासुणि राह ॥ किं सुयजेत यो यद्वा सुयद्वा भ्यापुपीयान्मुन्येत यद्वा सु
 वा अहं यद्वा अया भवामीत्येतद्वस्मै सतदस्याह यदेता आशि
 य उपगच्छति ॥ ८ ॥ ब्राह्मणं ॥ ७ ॥ तद्युक्ते त्रिरात्रे सहस्रं ददाति ॥ १६६

स्त्री २

देवासाहस्त्री क्रियते सुप्रथमे हं स्त्रीणि वशतानि नुयति त्रयस्त्रिं
 शतं तैव मे वदित्वा ये हं स्त्रीणि वैकुशतानि नुयति त्रयस्त्रिं शतं तै
 व मे वदित्वा ये हं स्त्रीणि वैकुशतानि नुयति त्रयस्त्रिं शतं वा येषा
 साहस्येति शिष्यते ॥ १ ॥ सा वै त्रिरूपा स्यादित्याहुः ॥ एतद्वा स्यैरू
 पतममिवेति शुहिणी हत्वे वा पद्वस्त्रा स्यादेतद्देवा स्यैरूपतममि

वा॥२॥ सा स्यादुप्रवीता॥ द्वाग्रा एषानिदानेन वृक्षाह स्यात्तथा
 श्रीवा इयं वा गुयात याम्प्रवीता तस्मादुप्रवीता स्यात्॥३॥ तो प्र
 थमहं नयेत्वा द्वाग्रा एषानिदानेन वृक्षाह सीत स्यात्तस्य हसं
 वायः प्रजातं प्रद्योतं वैति पश्चादेनां प्रजातमु चेतु तमेवैनामहं
 नयेत्सर्वमुहास्ये प्रजातमेति पश्चादेष्टावेति सो एवैनामीमांसे २६२

वो तमस्वैनामहं नयेत्सर्वमुहास्ये प्रजातमेति पश्चादेष्टावेति॥४॥
 तामुत्र रेणाह विद्वानि। दक्षिणेनाग्नीधं शोणकलशमुवघ्राययति
 यशो वै शोणकलशो यशुमेवै नमेतद्दृश्यति॥५॥ आग्निघ्नकलशं
 । मस्यात्वाग्निशं लिदवदति रिरिवानुश्ववा एषु नवतियुः सहस्रं
 ददाति तमेवै तद्गिरिवानं पुनः शृण्वाययति यदाहुः जिघ्रकलशं

महात्वाविशं द्विंदवशुति॥६॥ पुनरुज्जीनिवर्त्तस्वेति॥ तदेव रिरिवा
नंपुनराप्याययतियदाह पुनरुज्जीनिवर्त्तस्वेति॥७॥ सानः सह
संधुक्षेति॥ तस्महस्येण रिरिवानं पुनराप्याययतियदाह सानः
सहसंधुक्षेति॥८॥ उरुधारापयस्वती पुनर्माविशता इयिरिति॥
तदेव रिरिवानं पुनराप्याययतियदाह पुनर्माविशता इयिरिति॥ १७०

शुभदहिरोकृते ज्ञापयति इडुरंतं ह्येकाम्पेवं देव्यातेदिति सु
रस्वतिमहिबिश्रुति॥ एताते अघ्नेनामानि देव्येमासु कृतं ब्रूता
दिति ब्रूयैरिति वैतानि हवा अस्मै देवत्रानामानि साधानि ते दे
वत्रानामानि तं भ्रादेवेत्यः सुकृतं ब्रूतादित्येवैतदाह॥१७॥ अता
मवाङ्गति॥ सायद्युपुरुषान्निवीता प्राचीयात्तत्र द्विद्यादरासा

५-

दयंयुजमानः कल्पानां लोकमुज्जैष्यदित्यद्युदधीयाकुर्यात्सिंहा
केयुजमानो न विष्यतीति विद्याद्यदि प्रतीयादिभ्यतिस्त्रितश्व
धुन्यातिस्त्रिलो न विष्यतीति विद्याद्यदि दक्षिणे याद्विप्रेस्माद्गो
काद्युजमानः प्रेष्यतीति विद्यादेतानि विज्ञानानि । १॥ तद्यास्ता
स्त्रिस्त्रिस्त्रिस्त्रिः शतपुत्रिनवन्ति तास्वतामुपसमाकुर्वीति ॥ १॥

धिवा एतां विराजं च हंति यां व्याकुर्वीति किञ्चिन्नो एषा विराडा वि
 ददा दशा दश वै विराजस्तस्मां विराजः सं दधाति ताः होत्रे
 दद्याद्दोता हि सा हस्तस्तस्मात्ताः होत्रे दद्यात् ॥ १२ ॥ द्वौ वोत्रे
 तारौ कुर्वीत तयो र्ये तरो नाश्रावयेत्तस्मा एनां दद्याद्द्वौ वा
 एष उन्नेता यस्तत्त्विक्स्तेनाश्रावयति वृद्धो एषा विराडा विददा

य.

तद्यद्वैतं दृष्टुं दधति ॥ १३ ॥ तदाङ्गः न सहस्रे अधिकि च
 न दद्यात् सहस्रेणैव सर्वं - कुमानाप्नोतीति तदुहोवाच
 सुरिः कुममेव दद्यात् सहस्रेणैव सर्वं कुमानाप्नोति कुमे
 नोत्र स्पृत रद्वैतं न वतीति ॥ १४ ॥ अथ यदि रथं वायुं कदापि
 स्माराय दद्यात् तथैवावपायां दुतायां दद्याद्दवसानायां ॥ १५ ॥

वेष्टौ ॥ १५ ॥ सर्वैर्दक्षिणानयं न ॥ अनुनादशतो न येद्यस्मात्का
 दास्यं स्यादशान्यस्तेनोदशतमुपावर्तयेद्यस्मै द्वादशस्यं स्या
 त्र्यं न्यस्तेनोदशतमुपावर्तयेद्यस्मै तिस्रोदास्यं स्या त्रिभ्य
 स्तेनोदशतमुपावर्तयेद्यस्मै पंचदास्यं स्या द्वाभ्यां ताभ्यां द
 शतमुपावर्तयेदेवमाशतात्रयोदास्येषां नूनाद्विराडमुष्णि

लोके कामदुघा नवति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणं ॥ १७ ॥ चतुर्थः प्रपाठकः समा
 सः ॥ १८ ॥ कंडिका ॥ १९ ॥ ॥ तद्यत्रैतद्वा दशाहेन ब्रह्मं दसाधु इति ॥
 तद्गृहा ब्रह्मं ब्रह्म तज्ज्ञाता ब्रह्मा तज्ज्ञाता ब्रह्मा ॥ २० ॥ सिसृक्ष प्रजातय
 वरुर्वस्वो हो नवति समूहं दसा सुदैव वायवाया नृह्माति ॥ २१ ॥
 अथ चतुर्थे ह ब्रह्मति ॥ गृहा ब्रह्मं तज्ज्ञाता ब्रह्मा ॥ २२ ॥ पितृदाय यणाया ॥ २३ ॥

गृह्माति प्राजापत्यं वा एतच्च चतुर्थे महर्षे वत्पात्मा वा आययणाया
 त्मा वै प्रजापतिस्तस्मादाय यणाया नृह्माति ॥ २४ ॥ तं गृहीत्वानु
 सादयति ॥ प्राणा वै ग्रहाने प्राणा मोहयानीति मोहयेद्ग्राणा
 न्यश्नादये तंधारयंत एवोपासते अग्रहानृह्मात्यथ यदाय
 हानृह्मात्यथ यत्रैतस्य कालस्तदेन हि हृत्य सादयत्यथै

तत्पुस्तकमेवंपुनर्ममहर्नेवतितदैंद्रवायवाग्रागह्लाति॥३॥अथष
ष्ठहर्नहतिग्रहाब्धहंतिकुंदा७सितकुक्रायागह्लाति॥४॥इंद्रवारतस्य
षष्ठहर्नेवत्येषवैश्वकोषएषतपस्येषुएवंइस्तस्मात्कुक्रायाग
ह्लाति॥५॥तुंगहीबानुसादयति॥प्राणावैग्रहानेस्त्राणामोहया
नीतिमोहयेद्वप्राणान्युसादयेतुंधारयंतएवोपासतेयग्रहान्॥१३॥

ह
ह्लात्यथयदाग्रहानह्लात्यथयत्रैवैतस्यकालस्तदेन७सादयति॥
॥५॥अथसप्तमहर्तिग्रहाब्धहंतिकुंदा७सितकुक्रायागह्ला
तिबार्हंतंवारतस्यसममहर्नेवत्येषवैश्वकोषएषतपस्येषुए
वंइस्तस्मात्कुक्रायागह्लाति॥६॥तुंगहीबानुसादयतिप्रा
णावैग्रहानेस्त्राणामोहयानीतिमोहयेद्वप्राणान्युसादयेतुं

धारयंत एवोपासते यग्रहाग्रहान् कृत्य यदा ग्रहाग्रहान् कृत्य यदा
 ग्रहाग्रहान् कृत्य यदा ग्रहाग्रहान् कृत्य यदा ग्रहाग्रहान् कृत्य यदा
 वाष्टममहर्नवतितुदैर्वायवाग्रहान् कृत्य ॥७॥ अथ नवमह
 वृहति। ग्रहाग्रहान् कृत्य यदा ग्रहाग्रहान् कृत्य यदा ग्रहाग्रहान् कृत्य यदा
 वाष्टममहर्नवतितुदैर्वायवाग्रहान् कृत्य यदा ग्रहाग्रहान् कृत्य यदा

३५

स्मादग्रहान् कृत्य यदा ग्रहाग्रहान् कृत्य यदा ग्रहाग्रहान् कृत्य यदा
 नैराणान् मोहयान्ति मोहयेद्वप्राणान् नैराणान् मोहयान्ति मोहयेद्वप्राणान्
 पासते यग्रहाग्रहान् कृत्य यदा ग्रहाग्रहान् कृत्य यदा ग्रहाग्रहान् कृत्य यदा
 तस्तु देनं हि नैराणान् कृत्य यदा ग्रहाग्रहान् कृत्य यदा ग्रहाग्रहान् कृत्य यदा
 नैराणान् मोहयान्ति मोहयेद्वप्राणान् नैराणान् मोहयान्ति मोहयेद्वप्राणान्

३५

२.

तदुक्ते देवा अंगानि वैग्रहाः कामचा इमान्यं गानि वा स्यात् ७
 ततस्मादुक्ते देवा ॥ ११ ॥ तदुक्ते वैग्रहाः प्राणा वैग्रहाः प्राणा
 न्माह्वानीति मोहयेद्वा प्राणा न्माह्वानीति मोहयेद्वा ॥ १२ ॥ किं
 नु तत्राध्यात्मिकं ॥ १३ ॥ यदुक्ता वहाता वक्तुं दा ७ सिक्ते त
 तद्वा अध्यात्मिकं तदुक्ते ग्रहाः न्माह्वानीति मोहयेद्वा ॥ १४ ॥

तिश्रुत्वा ग्रामाध्यात्मिके सुवन आग्रयणं ग्रांस्तृतीयसवने ॥ १३ ॥
 ब्राह्मणं ॥ १४ ॥ यदि सोममपहरेयुः ॥ त्रिधा वते कृतेति त्रया मयुदि
 विदंति किंसादिये रन्ध्रं नु विदंति तत्र प्रायश्चित्त्रिः क्रियते ॥ १५ ॥
 ग्रानि वैफाल्युना निलोहितपुष्पाणि वारुणपुष्पाणि वसया
 न्यरुणपुष्पाणि फाल्युना नितान्यत्रिषु एषा देववैसामस्य न्यं

२० त्रिषुणुयाद्यत्र वै गायत्री सोममहापततस्य आहर्तृ सोमस्या सुरपत
 नायदरुणपुष्याणि फाल्गुनानि तस्मादरुणपुष्याणि त्रिषुणुया
 त्॥ २॥ यद्यरुणपुष्याणि न विंदेयुः। श्वनहृतमन्ववत्सुस्माद्यनह
 तमत्रिषुणुयात्॥ ३॥ यदि श्वनहृतं न विंदेयुः। आदारानत्रिषु
 णुयाद्यत्र वै यदुस्य शिरा छिद्यत तस्य योरसोऽप्युप्यतत आ
 दाराः रामनवंस्तस्मादादारानत्रिषुणुयात्॥ ४॥ यद्यादारान् २०१

विंदेयुः। अरुणदृष्टी त्रिषुणुयात्॥ ५॥ यद्यरुणदृष्टी न विंदेयुः।
 अपि यानेव कांश्च हरिता कुशानत्रिषुणुयात् तत्राप्येकानेव गां द
 द्यादयावत्तथा देवा देयपुनर्दीक्षेत पुनर्यहोस्येव तत्र प्रायश्चि
 त्त्रिरिति नु सोमापहतानां॥ ६॥ अथ कलशार्थदिरायादिकलशो
 दार्थे तोनूलि सधमिति क्रिया अथ दानु कुत्रे रस्य सतमा त्रुं वां
 देववैमस्य न्योयदरुणदृष्टी तस्मादरुणदृष्टी त्रिषुणुयात्॥ ७॥

लिप्तात्रुं वातुदन्धैरेकधनैरमुनीययथाप्रज्ञावंप्रवरेयुर्बुधुना
 नुलुनेरन्नायद्यप्यस्यैवप्रस्कंधान्पैरेकधनैरमुनीययथाप्रज्ञा
 वंप्रवरेयुः सयद्युनीतास्तुदुहिणासुकलशोदायेतितत्राप्येका
 मेवगांदद्यादुथावत्तथादेवोदेयपुनर्द्वैदेतपुनर्वहोह्येवतत्र
 प्रायश्चित्तिरितिनुकलशदिरां॥७॥ अथसोमातिरिक्षुनां॥१७॥

अथेमुमतिरिच्येतशतशतएवात्स्यंगह्नीयाद्यद्युस्ममतिरि
 च्येतषोडशिनमुपयुर्द्यद्विषोडशिनमतिरिच्येतसुत्रिमुपयुर्द्य
 दिसुत्रिमतिरिच्येतहरुपेयुर्नैवेवातीरेकोस्ति॥८॥ ब्राह्मणं॥२॥
 प्रजापतिर्वाएषयुद७शुभसोस्पष्टज्ञात्मेवात्माह्ययंप्रजाप
 तिस्तुदस्यैतमात्मानंकुर्वीतियुत्रैतंगह्नीतितस्मिन्नेताम्राणां

२-

दधाति यथा यथैते प्राणा गुहा व्याख्यायुं ते सुहसुर्वत नूरे वयु
 ऊमानो मुष्णिं लोके सुं न वति ॥ १॥ तदा रं न एव त ॥ युत्रै तं ग हं
 तुथै त द्ना रं न एमिव युत्रै तं नू ग हं तितुस्मां द्वा त्र ७ शुं ग ह्ना
 ति ॥ १॥ तं वा त्रि दुं बरे ए पात्रे ए पी शृ ह्ना ति । प्रजापतिर्वा एषु प्रा
 जापत्य उ दुं बरस्तुस्मादौ दुं बरे ए पात्रे ए ग ह्ना ति । ३॥ तं वै बतुः १७८

स्वक्लिना पात्रे ए ग ह्ना ति । त्रयो वा इमे लोकास्तु दिमाने व लो कां
 स्ति स्युन्निराप्नोति प्रजापतिर्वा त्रुति । मां लो कां श्व तुर्यस्तु स्युः प्रा
 ति मे व त्रुथ्योप्नोति तस्माच्चतुः स्वक्लिना पात्रे ए ग ह्ना ति ॥
 स वै हस्ती मे व ग्रावाणामादत्ता । हस्ती म ७ शृ निव पति हस्ती म
 पउपसृजति हस्ती मुद्युत्स स रु द निष्ठु णो ति हस्ती मे न मुनवा

नं जुहोति तदेनं प्रजापतिकरोति ॥ ५ ॥ अथास्याऽहिरस्यं बद्धुं न व
 त्ति तदुपजिघ्रति सयुदेवा नक्षत्राण्युते वा विवालिशते मृतमायुर्हिर
 ण्यंतु दमृतमायुरात्मं धत्ते ॥ ६ ॥ तदुहो वा वराम उपेतस्त्विनिः
 काममेव प्राणात् काममुदन्याद्यहो हस्ती जुहोति तदेनं प्रजा
 पतिकरोतीति ॥ ७ ॥ अथास्याऽहिरस्यं बद्धुं न वति तदुपजिघ्रति ॥ ८ ॥

सयुदेवा नक्षत्राण्युते वा विवालिशते मृतमायुर्हिरण्यंतु दमृतमा
 युरात्मं धत्ते ॥ ९ ॥ तदुहो वा बबुडिल आश्रयत राश्विः ॥ उद्यत्येव ग
 ह्नीया नानि शुणु याद निष्ठु एवंति वा अन्या न्यो देवता न्यस्त
 दन्यथा तुतः करोति यथोवा न्यो देवता न्यो यथुदुदु कति
 तदेवास्या निष्ठु तं न वतीति ॥ १० ॥ तदुहो वा वया शवत्क्यः ॥ अन्य

वधुणुयान्नसोमंरुमसुतोममादनाब्रह्माणोमघुवानं सुता
 सइत्युषिणासुनूक्तंनवाअन्यस्यैकस्यैवनदेवतायैसहदन्ति
 शुणोतितुदन्पुथाततःकरोतिधुथावान्याभ्योदेवताभ्यस्तुस्मा
 दुभ्यवधुणुयादिति॥१०॥तुस्यद्वादशप्रथमुगन्तोःपथौहो
 दहिणाद्वादशवैमासाःसंवत्सरस्यसंवत्सरःप्रजापतिः १०१

प्रजापतिरहंशुस्तुदेनंप्रजापतिकरोति॥११॥तासांद्वादशगन्तोः
 ताम्बुविहंशतिशुबुविहंशतित्रैसंवत्सरस्याद्वैमासाःसं
 वत्सरःप्रजापतिःप्रजापतिरहंशुस्तुदेनंप्रजापतिकरोति॥१२॥
 तदुहकौकस्तः।बुविहंशतिमेवैताःप्रथमुगन्तोःपथौहो
 दिणाददोर्द्वयंनंपंबविहंशहिरण्यमेतदुहसुददौ॥१३॥स

वा एष न सुर्वे स्ये वग्रहीतव्यः। आत्मा ह्यस्य यथा त्रेवृक्षा तस्तस्य
 ग्रहीतव्यो यो वा स्यात्प्रियः स्याद्यो वा नृवानो नृक्तेनै नंप्राप्नुया
 त्॥१॥ सहस्रे ग्रहीतव्यः। सुर्वे वै सहस्रं सुर्वे मेषु सुर्वे वै
 हस्रे ग्रहीतव्यः सुर्वे वै सर्वे वेदसं सुर्वे मेषु विश्वजित्सुर्वे
 पक्षे ग्रहीतव्यः सुर्वे वै विश्वजि सुर्वे पक्षः सुर्वे मेषु वाजपेयस्य १८२

उत्सये ग्रहीतव्यः सुर्वं हितुमने ग्रहीतव्यः सुर्वे वै सत्रं सुर्वे
 मेषु एतानि ग्रहणानि॥१५॥ ब्राह्मणं॥३॥ एतं वा एतंगच्छंति। य
 द्विर्मासैर्घृण्यतपति घृण्यतपति संवत्सरमासतेतुदुच्यते एव सामतो
 यथैतुस्य रूपं क्रियते उच्यते रक्तं यैतु देवयजुषः पुरश्चरणा
 तो यदेतंगच्छंत्येते नो एवैनंगच्छंति॥१॥ अथातो गच्छात्येव॥

उदुसुंजातवेदसं देवं व्रतं कुरुतः। दशो विष्वायसुर्योऽप्या
 मुगहीतोसि सुर्यो यत्वा भ्राजयेषुते योनिः सुर्यो यत्वा ना
 जायेति॥२॥ ब्राह्मणं॥५॥ अथातः पशुयनस्यैवापुष्टेकाद
 शिन्युते या सु-आग्नेयं प्रथमं पशुमालनते यद्वा रुणमुय
 पुनराग्नेयमेव मेवैतुर्था पुष्टेकादशिन्ये यात्वा॥ अथो-अप्ये १८३

या

नते द्वैष्टुवते ह-आजापत्यं महाव्रतो॥३॥ ब्राह्मणं॥ अथातो म
 हाव्रतीयस्यैवाप्रजापतेर्हवै प्रजाः ससृजानुस्य पृथीति
 विस्वस्र७ सुः सविस्वस्रैः पृथीति नृशशाकस्र७ हातुं त
 तो देवा अर्च्यतः श्रुम्यंतश्चरुस्तु एतं महाव्रतीयं ददधुस्तम
 स्मा अगहं स्तेनास्य पृथीतो समदधुना॥ सस्र७ हितैः प

वृत्तिः। इदमन्नाद्यमभ्युत्तस्त्वैषादिदं प्रजापतेरन्नाद्यं यद्वै
 नुष्याणां मन्त्रानंतद्देवानां वृतं महद्वा इदं वृतमनस्येनाय
 दं समुहास्तु तितस्मान्नहाव्रता योनाम् ॥२॥ एवं वा एतेन व
 तित्वे संवत्सरमा सतेयुषैव तत्प्रजापतिः प्रजाः सस्पृजान
 आसीत् स यथैव तत्प्रजापतिः संवत्सरे न्नाद्यमभ्युत्तिष्ठे ॥ ५८

शशमेवाहरहः पशुमालनेता अग्निर्वै सुव्रीदेवता अग्नौ हि
 सुव्रीन्मोदेवता न्यो जुह्वती शो वै यज्ञस्य देवता तस्त्वैष्टुवै
 तद्देवतानां पराधोति यो यज्ञस्य देवता तां नृपराधोति ॥
 अथातस्तोमाय नस्यै वा अग्नेयुमग्निष्ठोम आलने तत
 द्विसंलोमं युदाग्नेयुमग्निष्ठोम आलने तद्यद्युक्तः स्यादे

शंखद्वितीयमालनेतेंद्राग्रानिष्ठुल्लानि घुदिघोडशी खोदेंडुं
 तृतीयमालनेतेंद्रोहिघोडशी युद्यतिशत्रः स्यात्सारस्वतं व
 तुर्यमालनेतच्चाग्वैसरस्वती घोषावैद्याग्योषाशुत्रिसुद्यथा
 यथं यज्ञक्रतुश्चावश्यं येतानि त्रीण्यनानि तेष्वां यतम
 कामुयेतत्तेन यादृशपालं न्योपशू सौयेंद्वितीयं पशुमाल १५५

वमेवैतत्तत्संवत्सरेनाद्यमभ्युत्तिष्ठंति येष्वाभेवं विदुषाम्
 तंगुहं गच्छंति ॥ ३ ॥ तं वा पुंदायै बुद्धिमुधे गच्छायात् सुद्योवि
 तेषां मुधो हतान्नवंति सुदीक्षितं ये संवत्सरमासतेतुस्मा
 द्विमुधे बुद्धिर्न इदमुधे जहिनीयाय कृपतन्यतः योऽत्र स्मांश्च
 अग्निदासत्युधरंगमयातुमः ॥ उपयामुग्रहीतौ सोऽद्रायत्वा

५.

विमृधयस्ते यो निरिन्द्राय त्वा विमृध इति ॥ ४ ॥ इत्यो विश्वकर्म
 णो ॥ विश्वं वै ते प्रां कर्म कृतं ॥ सुचं जिते न वत्स्ये सं वसरमास
 ते तस्माद्विश्वकर्मणो द्वाव स्युः त्वि विश्वकर्मोण मृतये मनो दु
 वं वा जे अद्या दुवे मा सुनो विश्वानि हु व न नि जोषा दिश्वशं नृ
 वसे साधु कर्मो उपया मुग्ही तो सी द्राय त्वा विश्वकर्मण एष ॥ ५ ॥

ते यो निरिन्द्राय त्वा विश्वकर्मणो इति ॥ ४ ॥ यद्युरं द्रो वै विश्वकर्मोणं वि
 द्या त्वा तयै बुग्ही या दिश्वकर्म नृ विद्या बुद्धे ने न जातार मिन्द्रम
 कृणो रवध्यां तस्मै विश्वाः समनमं तस्मै विश्वकर्मोणं विद्वान्
 यथा सत्रां उपया मुग्ही तो सी द्राय त्वा विश्वकर्मोणं एष ते
 यो निरिन्द्राय त्वा विश्वकर्मोणं इति ॥ ५ ॥ आरुणं ॥ ६ ॥ एष वै गृहः ॥

दृश्यतु पतियेनेमाः सुर्वीः प्रडाग्रहीतास्तस्मादाङ्गग्रहीताः
 मश्रुतिवरं तियुहग्रहीताः संतश्रुतिः ॥ द्वागेवग्रहः द्वाग्रहीतस्य ६
 वंग्रहीतं किमुतद्यद्वाग्रहः ॥ २ ॥ नामैवग्रहः नामाग्रहीतस्य ६
 हीतं किमुतद्यन्नामग्रहो ब्रह्मनां वैनामानि विष्णुश्च नस्तनते
 नग्रहीता न वंति ॥ ३ ॥ अन्नमेवग्रहः अन्नग्रहीतस्य ६ सुर्वेग्रहीतस्य ६

तंतस्माद्या वंतो नो ज्ञानमश्रुतितुनः सुर्वेग्रहीता न वंतेषैव
 स्थितिः ॥ ४ ॥ सद्यु एष सोमग्रहः अन्नं वा एष सद्यु स्यै देवता
 या एतंग्रहंग्रह्णाति स्यात्सै देवतैतुनग्रहेताग्रहीता तं काम
 ६ सुमर्द्वयति सत्काम्याग्रह्णाति स उद्युतं वादित्यमुपति
 छते स्तंयुतं वाग्रहो स्य मुमनया सगिहोणा सावदोमाया

पदितियं हिष्णा दसा व स्ये कामो मासु मदीति वान् हे वास्मै
 सकामः सुमध्यते यस्मा एवमुपतिष्ठते ॥ ५ ॥ ब्राह्मणं ॥ आदे
 वाह वैष हंत त्रानुः ते सुर रक्ष स्युः स्य आसंगा द्विजयां य
 क्रुस्तु होतुः को नो दक्षिणा तु आसिष्य तेषां नयेनाष्टु उत्त
 रतो यश्मुपवरिष्याम इति ॥ १ ॥ ते होतुः य एव नो वीर्यवेत् ॥ १ ॥

मः सुदक्षिणा तु आस्तामथा नयेनाष्टु उत्तरतो यश्मुपवरि
 ष्याम इति ॥ २ ॥ ते होतुः इन्द्रो वै नो वीर्यवेत् तम इन्द्रो दक्षिणा तु
 आस्तामथा नयेनाष्टु उत्तरतो यश्मुपवरिष्याम इति ॥ ३ ॥
 ते होतुः ॥ त्वं वै नो वीर्यवेत् तमो सितुं दक्षिणा तु आस्तामथा नये
 नाष्टु उत्तरतो यश्मुपवरिष्याम इति ॥ ४ ॥ सुहो वा व किं मेत

तः स्यादिति ब्राह्मणाकुलं स्याते ब्रह्मसामुत्त इति तस्माद्ब्रा
ह्मणाकुलं सिद्धं प्रवृत्तीति इन्द्रो ब्रह्मा ब्राह्मणादितोऽस्य ह्येषा
स इन्द्रो दक्षिणात आसीताया नयेनाष्टुत्तरतो यज्ञमुपावरं
स्तुस्माद्य एव द्वीयैव तमः स्यात्सु दक्षिणात आसीताया न
येनाष्टुत्तरतो यज्ञमुपवरेयुर्थावे ब्राह्मणानामनन्तान्त १७७

मः सुएषां द्वीयैव तमो ययुर्दिदं सुएव कुश्व ब्रह्मा नुवति कु
विह्वसीमास्त इति तस्माद्य एव द्वीयैव तमः स्यात्सु दक्षि
णात आसीताया नयेनाष्टुत्तरतो यज्ञमुपवरेयुस्तुस्मा
द्ब्राह्मणा दक्षिणात आसीताया नयेनाष्टुत्तरतो यज्ञमुप
वरंति ॥ पासयन्नाह ॥ ब्रह्मं स्तोत्रायामः प्रशस्तारिति तद्ब्रह्म

५.

जपत्येतुं ते देवस्य वितर्धं शंभुः प्रोक्तुं ब्रह्मणो तेन
 यद्गुमवतेन यद्गुपतितेन मामवास्तुतु सविदुः प्रसवदुः
 तिसासावेव बंधुरतेन नृबन्धुविष्ठाश्वापवरंति ॥ ६ ॥
 अनेन नृबन्धोपवरेता देवस्य वितरेतद्गुहस्यते प्रेतितुस
 वितारं प्रसवायोपधावतिसहिदेवानां प्रसविता बृहस्प ॥ ७ ॥

ते
 ने प्रेतितु बृहस्पति द्वैदेवानां ब्रह्मांतद्युएव देवानां ब्रह्मातु
 स्माएवैतस्माहतस्मादाह बृहस्पते प्रेतितु ॥ ७ ॥ अथ मैत्रा
 वरुणो जपति प्रसूतं देवेन सवित्रा दुष्टं मित्रावरुणाभ्या
 मितितु सवितारं प्रसवायोपधावतिसहिदेवानां प्रस
 विता दुष्टं मित्रावरुणाभ्यामितिमित्रावरुणो वै मैत्राव

रुणस्य देवते तद्ये एव मैत्रावरुणस्य देवते ताभ्यामेवैत
 स्यादुतस्मादाहुर्दुष्टं मित्रावरुणाभ्यामिति ॥ ८ ॥ ब्राह्मणं ॥ ८ ॥
 त्रयीवैद्विद्या ॥ नृकायज्ञं विद्यामाना यमेव त्रयीस्याहं ह्यत्रैति
 यो व्रीतिसत्वागेव त्रयी च द्या ह्यत्रैति सोऽन्तरिक्षमेव
 यज्ञं विद्यामाना त्रयी विद्या सोम्य धरेषु यु ॥ ९ ॥

ज्यते ॥ १ ॥ इममेवलोकमुवाहु यति ॥ अन्तरिक्षं भुजुयादिव
 मेव साम्ना तस्माद्यस्यै का द्विद्या नृका स्यादुत्रैवापीतर
 यो न्निर्मितं विवहेते मुमेवलोकमुवाहु यत्पन्तरिक्षं भुजु
 यादिव मेव साम्ना ॥ २ ॥ तद्वा एतत्वा सहस्रं वाक्यं पुजाते
 द्वे द्वे स्तुती योऽहं तीयं द्विस्तु त्रैविश्वसामाने वेदोऽहं ॥

विद्विष्टः सुखा सुदस्य कसामान्यं कुर्वेत्पेद्रुं हि सद्ः॥३॥
 अथैतं विद्विष्टं यदुं एतैषेद्रुं पुत्रश्चैव विभ्रतितुस्मात्पर
 श्रुरात्ताम॥४॥ वागेव चैव सुमानि वामुन एव युद्धं
 त्रिसाधुत्रेयं वागासी सुवेमेव तत्रा क्रियत सुर्वे प्राज्ञाय
 ताथयत्र मुन आसी नैव तत्र किय ना क्रियत न प्राज्ञायत २२२

नो हि मुन साध्यायतः कुश्रुना ज्ञानाति॥५॥ ते देवा ब्राह्म
 बुवन् प्राची प्रेहा दं प्रुपयेति सा हो वाय किमेतुतः स्या
 दिति यत्किं वाव यदुतं स्वाहा कारेण यद्देह्यते तत्रे
 तितुस्माद्यत्किं वाव यदुतं स्वाहा कारेण यद्देह्यते त
 द्वावः सा प्राची प्रेसैत सी प्राज्ञ पयदिति ॥६॥ कुत ते तीरुं

आहमिथुनं वरुमाणां पुरषो देवं तत्कामं द्वा रेण देवकृतं
 हि द्वारं ॥ एवमेवैतद्विद्वानं परिश्रयंति। एतस्मै मिथुना
 यतिरुद्वेदं मिथुनं वयांता इति च्छेदं वा एतन्मिथुनं युदन्यः
 पश्यति तस्माद्यद्यपि जायापती मिथुनं वरंतौ पुरषंति वे
 वद्वतं आगएव कुर्वीते तस्माद्द्वारेण हविर्दानं पुरुमाणां ॥ १८३

अथान्मा पुच्छ्या इति अथ आहमिथुनं वरुमाणां पुरषो दे
 वं तत्कामं द्वा रेण देवकृतं हि द्वारं ॥ १९॥ तद्वा एतद्व्यास
 मायोषामृचाः सुदस्पृश्येति तस्मान्मिथुनादिज्ञातं
 स्तोत्रं सो वै तन्नो जातं युत्रैव बुधसाम्भश्चैरुद्वेदं इति च
 तस्माद्द्वारेण हविर्दानं पुरुमाणां ॥ १९॥ अथैतद्व्यासो मां यो

पुद्गलश्च सोऽमो च चंद्रमाश्चंद्रमा चेतस्त्वं नं ३ जी २

षा अपोहविद्विनिधितितस्यानिशुना चंद्रमा जातो नाद्वैत
द्वैतं जातं धृष्टतपतितद्युजमानं दैवैतुज्जनयत्पन्नाद्यं चा
सौजनयत्पद्मश्च सामश्च युजमानं जनयत्पद्मश्च सोमा
वास्मा अन्नाद्यं ॥ १२ ॥ यदुवाह वै देवाः अग्रे यदुतो निरेथ
श्रीयसाम्नातुदिदमुपेतुर्हियदुषैवायेथ दंतवतेथ श्री ॥ १३ ॥

यसुम्ना युजोहवैनामैतद्यदुदुरिति ॥ १३ ॥ यत्र वै देवाः
इमा द्विधां कामां दुदुद्वैतद्वयदुर्विद्यैव नृपिषा कामां
दुदुहेसानिद्धीत तमेवाससाने तरे द्विद्ये प्रत्यासनांतरि
रुलोक इतरौ लोको पुत्याय ॥ १४ ॥ देवा अकामयंत क ते
युं द्विपुं द्विद्ये तरे द्विद्ये प्रतिस्थात्कथं मंतरिरुलोक इतरौ

५.

रौलोकौ प्रतिस्थाप्यति ॥ ५ ॥ ते हो वुः उपा ७ श्व वयुः कुर्निश्च
रामतत एषा विद्युत रे विद्युः प्रति न विष्पतितुतोंतरिह
लोक इतरौ लोकौ प्रति न विष्पतीति ॥ ६ ॥ तैरुपा ७ श्व व
रन् ॥ आप्याययं नैवै नानितल्लुत एषा ॥ विद्युत रे विद्युः प्र
स्थासी ॥ तुतोंतरिहलोक इतरौ लोकौ प्रस्थासी तस्माद्युः ७

१६५

विनिरुक्ता ॥ निसंत्पुनिरुक्ता नितुस्माद्युमंतरिहलोकोनिरु
क्तः संनुनिरुक्तः ॥ ७ ॥ सद्युपा ७ युयुः कुर्निश्चुरत्या ॥ प्याययस्य
वै नानिसतान्येनमापी नान्याप्याययं स्ययुः उवैश्चुरतिरु
क्तुयस्य वै नानिसतान्येन ७ रूज्जाणि रूज्जयंति ॥ ८ ॥ बुभे
वुवैश्चसामानिवा मुनश्चयुः ७ विसयुरुः रावसा म्ना

५

प्र.

यु१

यद्वरंति त्वात्ते नवं सुथयेद्युदुषा वरंति मुनस्ते नवं तितस्मा
 त्ता नत्रिप्रेषितमध्र्युणा किवनक्रियतेषु देवाध्र्युराह
 त्वब्रह्मियजेत्यथैव ते कुर्वंतियस वा कुर्वंतिय देवाध्र
 युराह सोमः पवत नृणा वत्तैध्रमित्यथैव ते कुर्वंतियेसा
 म्ना कुर्वंतिनो ह्यनत्रिगतं मनसा द्वाग्दति ॥ १२ ॥ तद्वा १२६
 एतन्मनो ध्रुवः ॥ १३ ॥ इवैव रंतितस्मात्तु रश्मिराणामध्रुव ह वै श्रिया सुशसालव तिस्र एवेमेत

च१

इदीशत द्वा रतदेवदु रश्मिराणं ॥ य एष तपति स एतस्यैवा वृता वरेडू हं ग
 हा त्वैतस्यैवा वृतमन्वा वत्तैत प्रतिगीर्यैतस्यैवा वृतमन्वा
 वत्तैतग्रहः ॥ १४ ॥ त्वैतस्यैवा वृतमन्वा वत्तैतस्यैव नृणा सियो
 देवं द्विद्वानेतस्या वृता शक्नोति वरितुः ॥ १५ ॥ शक्नोति हैव नृणा यो
 न्रुहं ॥ १६ ॥ ब्राह्मराणं ॥ १७ ॥ या वेदी द्वासां निषता तस्य वं तस्मा

देनानासत इत्यादुरथयत्ततोय इंतवृतेतद्यंतितन्नयतिथो
 नेतात्रवतिसतस्मादेनान्यंतीत्याहुः॥१॥ या हदीक्षासा नि
 घत्वा तस्त्रंतदुयनंतस्त्रायाणामुपयत्ततोय इत्योदं
 रंगत्वा न्निष्ठंति तदुल्लानंतस्मादेनानुदस्त्रुरित्यादुरिति त्रु
 रस्ताद्वदनं॥२॥ अथदीक्षिष्यमाणाः समवस्यंति ते यद्यज्ञं

१२७

वक्ष्यमाणान्नवंत्यरणिष्वेवाग्नीं समारोह्योपसमायंति
 युत्रप्राजापत्येनपशुनायक्षुमाणा न्नवंतिमाथिहोपसमा
 ध्याद्यो इत्याहवनीयंयजंत एतेनप्राजापत्येनपशुना॥३॥ त
 स्मशिरोनिदधति। तेषांयुदितदुहदीक्षानुसप्तैत्यरणिष्वे
 वाग्नीं समारोह्यथाययं द्विपरित्यज्यदुहति॥४॥ अथयदु

त्यो

हरेषां दीक्षासमैति अरुणि श्रुवांती समासेत्योपसमायं
 तिष्ठन्तद्दीक्षेष्पुमाणा नृवंति गृहपतिरेव प्रथमो मंथते म
 ध्यं प्रतिशालायौ अथेतरेषामर्द्धदिक्षिणात् उपविशंस्पर्श
 उत्तरतो मथित्वोपसमाधायैकैकमेवोत्सुकमादायोपस
 मायंति गृहपतेर्गाहपत्यं गृहपतेरेव गार्हपत्याहुः १५६

नीयं दीक्षंते तेषां समानाहवनीयो नृवंति नाना गार्हप
 त्यादीक्षोपसमाया अथ यद्गृहरेयो क्रयोनृवंति तद्गृहा
 र्हपत्यां वितिमुपदधात्यथेतरभ्यनुपवसथे धिष्या चैस
 जिनिनां काले प्राच्याः पृत्यनुपसमायंति प्रजहत्येतानुप
 रान् श्रीकृत एव चैस जिनो दी राजानं प्रयायति उद्यत ए

५

वैष्णवाग्रधीयान्निर्देवत्यथैतएकैकमेवोल्मुकमादाय
यथाधिस्यं द्विपरायंति तैरेवतेषानुल्मुकैः पुष्पंतीतिहस्मा
हयाहवत्करोयेतथाकुर्वंतीतेतन्त्रैकमुयनं॥७॥ अथेदं
द्वितीयं। अरुणिष्ठेवाग्रीं समारोह्योपसमायंतियत्र प्रा १०५
जायत्येनपशुनायद्युमाणा नृवंतिमथित्योपसमाधायो १०६

हृत्वाहवनोयंयुजंतएतेनप्राजापत्येनपशुना॥८॥ तस्यशिरो
निदधति। तेषांयुदितदहद्दीक्षानुसमैत्परुणिष्ठेवाग्रीं समा
रोह्ययथाययं द्विपरेत्पशुद्विती॥९॥ अथयदहरेषांदीक्षा
समैति। अरुणिष्ठेवाग्रीं समारोह्योपसमायंतियत्रदी
क्षिष्यमाणा नृवंतिगहपतिरेवप्रथमोमंथतेयुतरपशु

५

पविश्य मंथंते तेषां तं जातमेवाब्रुवन् हंति गृहपतेर्गोर्हपत्ये ग
 हपतेरेव गार्हपत्या दुहत्या दुहवनीयं दीक्षंते तेषां समाने आ
 त्वनी यो नुवति समानो गार्हपत्यो दीक्षोपसम्पु ॥ १० ॥ अथ य
 द्दहरेषां क्रयो नुवति तद्गार्हपत्यां विति मुपदधात्पथेत
 रन्म उपवसथे धिष्या चै सज्जि नानां काले प्राच्यः पुरूप २००

समायंति प्रहृत्येतमुपरमाग्निं दुहृत्यैव चै सज्जि ने ॥ ११ ॥ रा
 ज्ञानं प्रणयति उद्यत एवैष आग्नीध्री यो ग्निर्नैव त्पथेत
 एकैकमेवोल्भुकमादाय यथा धिष्या चिपुरायंति सम
 दमुहवते कुर्वंति समद्वेना चिंदस्य त्रुकाह न वं त्यपि हत
 मद्भिः समद्विंदति यास्मिन् न द्वेयं जंतये तथा कुर्वंति तद्वि

यमग्रनं॥५२॥ अथेदं दृष्ट्वा गृहपतेरेवारुण्योः संवदंते यदु
 तोमिर्ज्जनिष्यते सधनः सहयदनेन यद्वेन ज्ञेयं मोनेन पशुब
 धनतनः सह महनः साधु कृत्या य एव पापं करुवत्तस्यैव त
 दित्येव मुक्ता गृहपतिरेव प्रथमः समा रोहयते श्रुतेरेव स
 मा रोहयति स्वयं वैव समा रोहयंते त आयेति युत्र प्राजाप २१

तेन पशुना यस्मात्प्राणानुवन्ति मथि त्वाप समाधायो हृत्या ह
 वनीयं यजंत एतेन प्राजापत्येन शुना॥५३॥ तस्य शिरोनि
 दधति तेषां युद्धित दहद्वा दान सभैत्परिणोषे वाग्नी समा
 रोहयथायथं द्विपरेत्यजुक्कति॥५४॥ अथ यदहरेषां दीक्षु
 समैति गृहपतेरेवारुण्योः संवदंते यदुतोमिर्ज्जनिष्यते स

नः सहयदनेन यज्ञेन ज्ञेयामोनेन सत्रेण तन्नः सह सह नः सा
 धुत्तत्याय एव पापं करुवन्नस्यैव तादित्येव नुत्कारं हपतिरेव
 प्रथमः समारोहयते येतरेभ्यः समारोहयति स्वयं वै स व
 मारोहयंते तद्भायंति यत्र दाक्षिण्यमाणा नृवंति मथित्वो
 पसमाधायाहुत्याहुवनीयं दीक्षंते तेषां समान आ ३-२

हुवनीयो नृवति समानो गार्हपत्यो दीक्षो पसस्यु ॥ १५ ॥ अथ य
 दहरेषां क्रयो नृवति तदहर्गार्हपत्या विति मुपदधात्यथेतरे
 न्य उपवसथे धिस्त्यात्रै सज्जितानां काले प्राभ्यः प्रत्युपस
 मायंति प्रजहत्येतम् परमग्निं हुत एव चै सज्जिते ॥ १६ ॥
 राजानं पुणायति उद्यत एवैषु आग्नीध्रा यो ग्निर्नृवत्यथेत

एकैकमेवोऽमुकमादाय यथाधिष्ठ्यं विपरायं तित तैः कृतत्रा
 दतं यत्रानाधिष्ठ्यान्नुवंति वृरीयानाकाशासत्परिचरणाये
 स्यथ यत्रानाजुरोडाशा न्योहविराहृष्टमसस्रमास्या इति॥
 ॥१७॥ अथ येन सत्रेण देवाः॥ द्विप्रएव पाप्मानमपाघ्नते मां
 जिति मजय न्यैथामियं जितिस्तदत उद्यत एकग्रहपतिका वै २३

देवा एकपुरोडाशा एकधिष्ठ्याः द्विप्रएव पाप्मानमपाघ्नते
 द्विप्रैव प्राजायंत तथो एतैः एकग्रहपतिका एकपुरोडा
 शा एकधिष्ठ्याः द्विप्रएव पाप्मानमपाघ्नते द्विप्रैव प्राजायं
 त ॥ १८॥ अथादः पूर्वस्मिन् नुदीवीनवः शोशाला नवति
 तन्मानुषं समान आहवनीयो नवति नानागार्हपत्यास्त

द्विरुष्टं गृहपतेरेव गाहपत्ये जायन्त्या पुत्राः संवाङ्मयं त्याजे
 नेतरं प्रति युजं तं आसते तद्विरुष्टं ॥ १८ ॥ अथात्र प्राचीनवर्ग
 शाशाला नवति। तद्देवत्रासमानुआहवनीयो भवति समा
 नो गार्हपत्यः समानुआग्नीध्राय सा देतु सत्रं सुमृदं युथैका
 हः समृद्ध एव तस्य न कुलास्तितस्यैषैव समा न्याह द्युदय ॥ १९ ॥

द्विस्थे च ॥ २० ॥ ब्राह्मणं ॥ २१ ॥ देवाहवै सत्रमासत। त्रियंग
 के मयशः स्यामात्रादाः स्यामेति तेन एतदन्नाद्यमभिहित
 मपाविक्रमिषत्पशवो वा अन्नं पशवो हैवैन्यस्तदपावि
 क्रमिषन् यद्देन्यमेवांता न ॥ हि ६ ॥ स्युः कथमिव स्विन्नः स हं
 त इति ॥ १ ॥ त एते गाहपत्ये द्वे आहुती अजुहवुः। गृहावै गार्ह

पत्याग्रहावैप्रतिष्ठातुदेनानरहेषेवन्ययकंस्तुथैमएतदना
 द्यमन्त्रिजितं न्नापाकामत् ॥ २॥ तथोएवमेसत्रमासते ॥ येस
 त्रमासतेयिग्रं गळेमयुशः स्यामान्नादाः स्यामिति तेमस्त
 दन्नाद्यमन्त्रिजितमपविक्रमिषति पशुबोवाश्रुत्रं पशुबोहै
 वैमस्तदपविक्रमिषंतियद्वै न इमं श्रान्तानुहिं स्युः कथ २५

मिवस्तिन्नः सद्यंत इति ॥ ३॥ एतेग्राहपत्ये द्वे आहुती जुह्वति
 ग्राहवैग्राहपत्योग्राहवैप्रतिष्ठातुदेनानरहेषेवन्ययकंति
 तथैमएतदन्नाद्यमन्त्रिजितं न्नापकामति ॥ ४॥ तथोएव
 तस्मात् एतदन्नाद्यमुपाहृतमपविक्रमिषति यद्वैमा
 यं नुहिं स्यात्कथमिवस्तिन्मासस्यत इति ॥ ५॥ तस्यपर

स्ता देवा ये स्य शश्व प्राप्ताति। तदेन उपनिम द्यतित देन वै
 तथा नूद्यथाम ७ सिन वै माहि ७ सादितित देन मुपावय
 यते सहप्रिय एवान्नस्यान्नादो नवतिय एवं चिद्वानेतस्य
 व्रत ७ शक्रोति वरितुं ॥ ६ ॥ तद्वा एतत्त दशमे हं सत्रो लो
 नं क्रियते ते धामैकैक एव चाव्यं यम आस्ते द्वावमप्यायं २६

स्तयापानया यातयाभ्या नरमहस्त चूते श्वेतरे ध्रुवस्य अंत
 समिद्धा रावत्वा ध्यायं वात शप्य शंति ॥ ७ ॥ तप राहु उप
 समेत्या अप उपस्यु शप पत्नी शाल ७ सं पुप द्यंते तेषु स
 मचार श्वेते आहुताहुती हरुतिरिह रमधमिह धु
 तिरिह स्वधतिः स्वाहुति पशुने वै तदाह पशुने वै तदाह

नियतं ते ॥ ८ ॥ अथाद्वितीयं जुहोति उपसर्जुं धरुणं मात्र
 ह्यग्निमेवैतत्स्थिभ्या उपसर्जुना ह धरुणो मात्रं ध्रुवं ति
 त्यग्निमेवैतत्स्थिवं ध्रुवं तमाह रायस्योषमस्मा सुदीध
 रस्त्वाहेति प्रशुवो वै रायस्योषः पशूनेवैतदा त्वं नियतं
 ते ॥ ९ ॥ तेषां व उपनिष्क्रमंति तेषां त्र्यं वा हविर्द्विने सं २७

प्रयद्यंते पुरस्ताद् द्वे प्रसंवस्तं स्पृमाना अथैव ७ सत्रोक्ता
 ने ॥ १० ॥ ततु रोरस्य हविर्द्विने स्या जघन्या यां कूबया ७ सा
 मन्ति गायंति सत्रस्य रुद्धिरिति रुद्धिमेवैतदनुति संस
 त्रवेदे चैति राया ७ श्राणा वितरंतु रततरं ॥ ११ ॥ यदुत्त
 रस्य हविर्द्विने स्या जघन्या यां कूबया मिगन्मज्योति र्मु

ताञ्जन्मसुतिज्योतिषोऽस्तेनवंत्यमृतान्नवंतिषु सत्रमासते
 दिवं पृथिव्या अध्यासुहासुतिदिवं वा एते पृथिव्या अध्यासो
 हंतिषु सत्रमासते विदाम देवानिति त्रिदंति हि देवांस्त्र्यज्यो
 तिरिति त्रिन्नेधनमुपावयंति स्वस्येते ज्योतिष्येते नवंति त
 द्वाद्वैतस्य साभारूपं तद्वैतेन वंतिषु सत्रमासते ॥ १२ ॥ ५८

ते दुर्दिणस्य हविर्दूनि स्यान्नाधो हूः सप्येति सयथा हि
 स्ववो निम्मुमेतैव हूः सुर्वस्मात्पाप्मनो निम्मुच्यंते तिकुं
 दसा सप्यंते यावै सुर्वीति कुंदा हूः सियदति कुंदास्तथैना
 न्यान्मानान्नस्येति तस्मादति कुंदसा सप्यंति ॥ १३ ॥ ते सप्यं
 ति ॥ युवंतु मिद्रा पर्वता पुंयुधाद्यो नः एतन्मादुपतंतमि

श-

क

क्षां ब्रूजे एतंतमुद्रतां दूरे वत्ता यत्तुं सद्गहनं यद्विन दत्ता अस्मा
 ॐ शत्रून्परिश्रयश्चिश्चुतो दम्मादियैश्चिश्चुत इति ॥ १४ ॥ ते प्रा
 वरुपनिष्कामंति ते पुरस्तात्प्रत्यं वः सद्गः संप्रपद्यंते पश्चाद्
 प्रां वस्तुं स्यमाना अथैव ॐ सत्रोत्तुने ॥ १५ ॥ ते यथा धिष्णु
 मवोपविशंति देवेभ्यो ह वै द्वा वोरसो नृजितोपयिक्रमियां ॥ १६ ॥

वकारसुदमा मेव पुरा दुःत्पसिस्सस्यदियं वै द्वा कस्या ए
 धरस्यो यदोषधयो यद्गुनस्य तयस्तमेतेन स्यान्माप्नुवंसु
 एनानाप्नोन्मावर्तेत तस्मादस्या मूर्द्धा दुःषयो जायंतर्जुद्वा
 वुनस्य तयस्तथो एवैतेन एतद्वा वोरसो नृजितोपयिक्र
 मिषति सुदमा मेव पुरा दुःत्पसिस्सस्यतीयं वै द्वा कस्या

एषास्यदोषधयोषड्भुनस्यतयस्तमेतेनसाप्ताभुवं
 तिसृएनानाप्ताभ्यावर्त्ततेतस्मादस्यामृद्धीर्दोषधयोजा
 यंतजद्धावृनस्यतयः॥१६॥सप्येराह्यासक्तुवते।इयं
 वैश्विवासाप्येराहीतदनयेवैसाह्येमाभुवंतिस्रयंप्रस्तु
 तमनुपगातंयथा नान्युपशृणुयादुतिहरवयेद्युदन्यः २१

प्रस्तुयादुतिरेवयेद्युदन्युपगायेदुतिरेवयेद्युदन्युपशृ
 णुयात्तस्मात्स्वयंप्रस्तुतमनुपगातं॥१७॥वतुर्हीद्विहोताव्या
 वर्त्तते।एतदेवैतस्तुतमनुपगाः सतिद्युदिहोतानविद्याङ्क
 हपतिव्याविहीतहोतुस्त्वव्याख्याने॥१८॥अथाधयोः
 प्रतिगरुणप्ररासुस्मिद्युजमानात्रदुमेम्योयुजमानेन्या

नृदितिकल्याणमेवैतन्मानुष्यैश्चावोचदति॥२९॥ अथवा
 कोवाकोब्रह्मोद्यंघदंति॥ सर्ववैतेषामासंनवतिसुद्वीजितं
 येसत्रमासतेवारिषुयैर्दुर्निस्तताभ्यापंस्तद्वारुसता
 शङ्खसिषुर्हवस्तताभ्यापंस्तद्वारुसतास्तोषतस्यामन्नि
 स्तताभ्यापंस्तद्वारुसताथैषामेतदेवानासमुनवरु २११

दंनवतियद्वाकोवाकं ब्राह्मणंतदेवैतेनाहुवंतितद्वरु
 धते॥२९॥ अदुंबरीमुपसङ्गसृप्यद्वावंयच्छंति॥ द्विदुहंति
 वाएतेयज्ञंनिर्द्धयंतिषेवायायशंतवृतेवाग्धिवशस्ता
 मेषांपुरैकैकएवद्वावंयमुआस्तेवानमाप्याययंस
 यापीनयायातयाम्योत्तरमहस्तन्वतेश्चसुर्वैवद्वा

अ

ति

गामानवत्स्यपवृत्ताः सद्येव द्वावयमा द्वावमाप्याय
 यंत्यापानयायातयास्यातिरात्रुंतवते॥२१॥ कुंदुंबरी
 मन्वारमासते। अत्रं वज्रु कुंदुंबरजुजु वैतद्वावमाप्या
 ययंति॥२२॥ तेस्तमिते प्रांचउपनिधामंति। तेजघुनेना
 हवनीयमासते। गेराहविघ्नेनेताद्यावयमानेव द्वावय २१२

मः प्रतिप्रस्थातुव सतीवरी निरन्नि पुरिहरंति ते युक्तामा
 आसीरंस्तेन द्वावंचिस्ते जेरन्तामैहस्मवेपुरवेयः स
 त्रमासते सौनः कामः सुनः समृध्पतामिति यद्यु अनेक
 कामाः सुलो ककामावा प्रज्ञा कामावा पशु कामावा ॥२३॥
 अनेनैव द्वावंचिस्ते जेरन्ता ननु वः स्वरितितस्मत्पुनैव

ॐ

२५४५०

कपूर
आरुप

२५२

~~मोक्षोदय~~

२५२

~~मोक्षोदय~~

मोक्षोदय

~~मोक्षोदय~~

मोक्षोदय

सं. २५२

दिनांक २५/१२/५५

पृ. सं. १२

कम-शमलकामा (५ मजदूर)

कामका

सं. १-१२१

सं. १-१२१

सं. १-१२१

सं. १-१२१

अपरा सं. (पत्नी) २५ सं. सं. (पत्नी) १२

सं. सं. १५, २, ३ सं. सं. १००

०३०९०५ (२)
७.३० अ. १० (१०)

सं. सं. १-१२१ सं. सं. १-१२१ सं. सं. १-१२१

॥ श्री ॥ एकनाई द्वितीय कांड २

द्वितीय कांड २

जाना जो

जो गोपाल स्वरूप पुस्तक
एकनाई

जानती शाम देवनी
जो श्री कनाई भाग
आगोशावनमः

गोपाल
मि.

३५५५२

२५०॥

एवमुक्तं नरति॥५॥ अथोत्थी संनरति॥ असौ ह वै धौ रस्य पथिव्याप
तान्यश्नुददौ तस्मात्परावन्मृषरमित्याहुः पशुवो ह्येवैते साक्षादे
वतस्य सुभिरेवैनमेतसमर्धयति वेत्तुत आगता अस्पी पथिवी
प्रतिष्ठितास्तु मन्योर्ध्वा वा पथिव्यो रसं नान्यते तु दनयो रेवैनमेत
द्या वा पथिव्यो रसेन समर्धयति तस्माद्वा संनरति॥६॥ अथानु ॥२॥
करीष संनरति॥ आस्वको ह वा अस्मै पथिव्ये रसं विदुस्तस्मात्तथा
धऽइमां पथिवी चुरंतः पीविषा अस्मै हिरसं विदुस्ते यत्र ते स्पेष्टयि

३२

धैरसं विदुस्तु तत्र किं रंति तदस्या एवैनमेतस्य पथिव्ये रसेन समर्धय
तितस्मादाखु करीष संनरति पुरीषऽइति वेत्तमाहुः श्रियं गुण
ति समानं वै पुरीषं च करीषं च तदेतस्यैव वरुधेतस्मादाखु करीष
संनरति॥७॥ अथ शर्करा संनरति॥ देवाश्च वाऽनसुराश्च भूये
ज्जायन्त्याः पथिव्यं सा ह्येयं पथिव्यलेला यद्यथा पुष्करपर्णमेवं ता
हि हस्तवातः संवहति सोऽप्येव देवां जगामो यासुरा सा यत्र देवानुप
जगाम॥ जातु वा नु॥ हंते नी प्रतिष्ठां हं हा महेतुः स्याद्वा या मशि

शिलायामग्रीः आदधामहेततोस्यैसपत्नानिर्भक्षामः इति ॥ १० ॥
 तद्युयार्कभिक्षुमविहन्तुः ॥ इवमिमीषतिष्ठाः शर्कराभिः पय्य
 वः हंतसेयं धुवाशिशिलाप्रतिष्ठातुस्यां धुवायामुशिशिलायामभीः
 आदधततोस्यैसपत्नानिरभजन् ॥ ११ ॥ तथोऽयं वेद्युतत्वात्मीष
 तिष्ठाः शर्कराभिः परिहृत्यैतत्स्यांधुवायामुशिशिलायामभीः ॥ १३ ॥
 तततोस्यैसपत्नानिर्भजतितस्माच्छर्कराः संभरति ॥ १५ ॥ तान्वाऽय
 तान्पंचसंभारांसंभरतिपुद्गोयज्ञः पाद्मः पशुः पंचवर्तवः संवत्सरे ॥ १२ ॥

४२

तुदाहुः ॥ यडेवर्तवः संवत्सरेत्येति न्यूनमुतर्हिमिथुनं प्रजननं क्रियते
 न्यूनान्वाऽइमाः प्रजाः प्रजायन्तेत ॥ अथसमुत्तरावत्त ॥ त्वं भवति
 यद्युयडेवर्तवः संवत्सरेत्यग्निरेवेतेषां यष्टस्तथोऽयं वैवदस्यै
 नवति ॥ १३ ॥ तुदाहुः ॥ नैवेकं वनसीभारः संभरेदित्यस्थीवाऽयते
 सर्वे पशियां भवन्ति सयदेवास्यामाधत्तेतस्वर्वास्सीभारानाप्नोति तस्मा
 नैवेकं वनसीभारः संभरेदिति तदु ॥ समेव भरेद्यदेवैवा
 न्यातधत्तेतस्वर्वास्सीभारानाप्नोति यदुसंभारेः संभरेत्तवति तदु नव

तितस्मादुसुमेव नरेत् ॥ १४१ ॥ आलणम् ॥ ११ ॥ कुतिकास्वतीऽआदधीत ॥
 एतावाऽश्विननक्षत्रं यत्कुतिकास्तद्वै सलोमयेति नक्षत्रे श्रीऽआदधीत ॥
 तस्मात्कुतिकास्वादधीत ॥ ११ ॥ एकद्वेत्रीणि च त्वारीति वाऽश्विनानि नक्षत्राणि
 एते ता एव नक्षत्राणि यत्कुतिकास्तद्वै सानमेवैतदुपैतितस्मात्
 कुतिकास्वादधीत ॥ ११ ॥ एता ह वै प्राचे दिशो न्यवन्ते ॥ सुवीणि ह वा ॥ ४१ ॥
 श्रन्यानि नक्षत्राणि प्राच्ये दिशो न्यवन्ते तद्व्याप्यमेवा स्येत् दिश्या हितौ
 स्त नव तस्मात्कुतिकास्वादधीत ॥ ११ ॥ अथ यस्मिन् कुतिकास्वादधीत ॥

सुजाणाऽहदाऽएताऽश्वयेपुत्रऽश्वऽसप्तमषीनुहस्मवैपुत्ररर्षी
 तीऽइत्याचक्रते तामिथुनेन व्यार्धन्तामीरुत राहिसप्तमपयऽ
 घृन्तिपुत्रऽएताऽश्वमिवैवेतद्योमिथुनेन व्यधऽसनेमिथुनेन
 व्यध्याऽइतितस्मान्नक्षत्रिकास्वादधीत ॥ ४१ ॥ तु द्वैवदधीताऽश्वि
 वीऽएताऽसामिथुनमग्निनेतामिथुनेन सप्तमस्तस्मादेवदधी
 त ॥ ४१ ॥ रोहिण्यामग्निऽआदधीत रोहिण्याऽहवे प्रजापतिऽप्रजा
 कामेनीऽआदधे सुप्रजाऽश्वसृजतताऽश्वस्य प्रजाऽसृष्टाऽयुक्

नक्षत्र

पा॥ ए०

रूपाऽनुप स्तश्चास्तस्मिन् रोहिण्येऽवैवत द्वे रोहिण्ये रोहिणी तु गृह
 है कुप्रनुथापयति निर्मव तियुय्वं विविधानो हिण्यमाधत्ते ॥ १॥ रोहि
 ण्यमुहैव पशुवाऽऽनीऽआदधि रे मनुष्याणां कामऽरोहेने तिते मनु
 ष्याणां काममरोहन्मुहैव तत्पशुको मनुष्येषु काममरोहं स्तमुहैव
 पशुसु कामऽरोह तियुय्वं विविधानो हिण्यमाधत्ते ॥ १॥ मंगरीर्षे ॥ ५॥
 नीऽआदधीता एतद्वैवतापते शिरोयु नृजः श्रीर्षऽश्रीर्षे शि
 रः श्रीर्षे वै शिरस्तस्माद्योर्ध्वं सीस्य दे हो भवत्यसावमुष्याद

अ॥

॥ ५॥

स्पशिरऽइत्याहुः श्रियऽहगठ तियुय्वं विविधान् मंगरीर्षेऽआधत्ते
 ॥ १॥ अथ यस्मान् नृमंगरीर्षेऽआदधीता ॥ १॥ अजापतेर्षीऽएतत्तुरी
 यत्रवाऽएनंतदा विध्यं स्तदिपुण्यात्रिकाण्डे नेत्याहुः सुऽएतत्तुरी
 रमजहाद्वास्तु वैशरीरमयक्षियनिर्वी र्यैतुस्मान् नृमंगरीर्षे
 ॥ १॥ आदधीता ॥ १॥ एतद्वैवदधीतानवाऽएतत्स्य देवस्य वास्तुनायक्षि
 यन्तशरीरमस्ति युषजापते स्तस्मादैवदधीतपुनर्वस्वोऽपुनरा
 धेयमादधीतेति ॥ १॥ ॥ १॥ फुल्लनीषनीऽआदधीता एतावुऽइदं न

६॥ ए० ॥

त्रयमुक्त्युत्प्रेष्यप्रतिनान्योर्लनोदवैनामैन्दोयुदस्यगुह्यतामा
 र्जुन्योवैनामैतास्ताऽएतत्परोक्षमावकतेफलान्यऽइतिकोस्यत
 स्यादिति सुसन्नामग्रहीठमिन्दोवैयुजमानस्तस्वऽएवेतन्तु
 कवेतीऽआधत्तऽइदोयज्ञस्यदेवतेतेनोहास्येतस्तेऽमभ्याधे
 स्ताऽर्यन्तवतिपूर्वयोरादधीतपुराकवर्हेवास्मैनवतुत्तरयोरु
 दधीतश्चात्रेयसुऽहेवास्माऽउत्तरावद्भवति॥१२॥हस्तेनीऽआ
 दधीतायुद्धेसुमेदीयेतेतितद्वाऽअनुआयद्स्तेनप्रदीयते

६॥

॥
 प्रहेवास्तेदीयते॥१२॥विनायामनीऽआदधीतदेवाऽसुवाऽसुसु
 रास्त्रोभयोजजापत्याऽपस्थधरेतुऽउभयऽएवामुंलोकऽसमा
 रुकत्वाचक्रुऽर्द्धिवमेवततोसुरासोहिणमित्यग्निंऽइमेविक्रिने
 नेनामुंलोकऽसमारोक्षामऽइति॥१३॥इदोहवऽइदोहवको
 इमं वै द्वाऽइमेविन्वतेततऽएव नोभिनवन्तीतिसुजास्त एवबाण
 एकेऽकांम्यबध्येयाया॥१४॥सुहोवाचाहन्ताहमिनामुपु
 दुधऽइतितथेतेतामुपाधत्ततेथायामल्पकृदेवातिरुस

चितः आसा ॥ १५ ॥ ^{य२} अहो वाच ॥ अन्वाऽवहन्तो न्यास्येयान् ^{या}
 ने हेतितामभिपद्यन् बर्हत्स्यामा वृषाया न निर्व्यवशशादा
 ग्नेर्व्यवशादमन्वसुना व्यवशेदुः सताऽयवेष्टुं कावृष्यान्कवा
 शीवाः प्रविच्छेद ॥ १६ ॥ ते ह देवाः समेत्योनु ॥ वित्रन्वाऽत्र ह नय
 ऽउयताः सपुनानुवधिष्मैति तद्देवित्रायै विवादी वित्रं ह नवति ॥ १७
 हन्ति सपुनान्द्विर्दिष्टं तन्नाहव्यं अयं त्विदं विवाया माधत्ते
 तस्मादेतच्च विरय एव तत्र मुपेसीजिवाऽसमीवुच्युर्सपत्ना
^न

श्रीवलिषते ॥ १७ ॥ नानाहवाऽतान्यदेतन्नाण्यस्तु ॥ यथेवा
 सोऽस्य यथेव त्वेकमेष्टुने बरीयं क्षत्रमादत्त तस्मादावित्योना ॥ १८
 मयुदेष्टादीयं क्षत्रमात्रं ॥ १९ ॥ ते ह देवा वृषुः ॥ यानि वै तानि क्षत्रा
 ण्यभूवन्तं तानि क्षत्राण्यभूवन्ति तद्देनुक्षत्राणां क्षत्रत्वं
 दुः ॥ तस्माद्देवस्य नक्षत्रं यदुक्तं ॥ देवस्यैषादीयं क्षत्रमादत्त यद्यु
 नक्षत्रकोमः स्यादेतद्वाऽनपराधं नक्षत्रं ॥ अस्सूर्यः सऽयं ^{य२}
 तेनैव दुष्टाणां हेनयुदेतेषां नक्षत्राणां द्वाभ्युपेततदुपेसीजु

स्मादसुर्यनक्षत्रएवस्थात् ॥ ११ ॥ आस्तर्ण ॥ २ ॥ वसंतोऽथीमोक्षर्षाः
तेदेवाऽस्ततवशाद्वर्षमासाः शिशिरस्तेपितरोऽयं वासुपुतेर्दमास्त
सदेवायोपकीयुते सपितरो हरेव देवाराधिपितरः पुनरुहः स्व
क्लादेवाऽपराहः पितरः ॥ ११ ॥ ते वाऽयुतऽस्ततव देवाः पितरः स
यो हे वृद्धिर्देवाः पितर इति कथं पितृहास्यदेवादेव ह्यंगुष्ठं स्या
पितरः पितृ ह्यंगुष्ठं नैवेदेवादेव ह्यंगुष्ठं नैवेति पितरः पितृ ह्यंगुष्ठं
एव विद्वां देवाः पितर इति कथं ति ॥ ११ ॥ सयत्रो दंडावर्तते देव

॥ ८७ ॥

पुत्रर्हितवर्तिदेवास्तर्क्षीभिर्गोपायत्यथ यत्र दक्षिणावर्तते
पितृपुत्रर्हितवर्तिभिर्दंस्तर्क्षीभिर्गोपायति ॥ ११ ॥ सयत्रो
दंडावर्तते तर्क्षनीऽआदधीतापहतपाप्मानो देवा अपपाप्मा
न हते मृता देवाना मृतत्वं स्यात् सार्वनायुरेति यस्तर्क्षी
धत्ते ययत्र दक्षिणावर्तते यस्तर्क्षी धत्ते न पहतपाप्माना पित
रो न पाप्मानमुपहते मर्त्याः पितरः पुत्राहायुषोऽत्रियते यस्त
र्क्षी धत्ते ॥ ११ ॥ सैव वसंतः ॥ वसंतोऽथीमोक्षर्षास्तस्माद्वास

तस्मादुद्वैष्ययात्रदुपिकामेवनुकमनीयान्तेसुनाहितामेवतव
 योस्तिमानुषोद्वैषतावद्वृत्तियावदनाहितामिस्तस्मादुपिकाममे
 वनुकमनीयात् ॥२॥ तदेकमुपवर्धति ॥ आग्नेयो जोग्नेरेव सर्वता
 येतिब्रह्मैतस्तदुत्थानकुर्याद्यद्यस्याजः स्यादनीधएवेनैजातदेवातेनै
 वतंकाममाप्नोति तस्मादुत्तं नृदिशेत् ॥३॥ अथवा उवाच आश्वमेदं नृप
 ति ॥ छंदाः स्यनेन श्रीणीम इति यथा येन वा हनेन संस्ये स्यात्तस्मिन् ॥३०
 तं कर्तव्यं यादेवमेतदिति ब्रह्मैतस्तदुत्थानकुर्याद्यद्यस्याजः स्यादनीध

सणाः कुलेवसेत्यतिजश्वरुतिजश्वतेनैवतंकाममाप्नोति तस्मादुत्त
 न्ना ॥ गदियेत् ॥४॥ तस्य सर्पिंरासेचनेनृत्वा सर्पिंरासिवाश्वेकीमिस्त
 समिक्षेद्यत्नेनान्वस्यसमिद्धतीभिर्द्युतवतीमिः कर्त्तव्यमिदं नृप
 मीगर्भमेतदाहुम इति ब्रह्मैतस्तदुत्थानकुर्याद्यद्यस्याजः स्यादनीध
 तंकाममाप्नोति तस्मादुत्तं नृदिशेत् ॥५॥ तदुहोवाच ताक्षवेयः ॥
 यथावा अन्य करिष्ये सोन्यकुर्याद्यद्यस्याजः स्यादनीध तं कर्तव्यं
 पुष्येण्यसोन्येन प्रतिपद्येतेर्वतद्युतं वा उवाच आश्वमेदं नृपवेदपवा

दिनेवसेतिनहितदवकम्पतेयस्मिन्नग्नादवावासाग्नावायुजुषावा
 समिधवाभ्यादध्यादुतिवाऊडुयाचत्तदक्षिणवाहरेयुरुनुवागम
 येयुर्दक्षिणवासेन॥हरैत्यन्वाहार्येयुन्नोभयिष्यतीत्यनुवागमय
 ति॥६॥अथजायतिजायतिदेवा॥तुदेवानेवैतदुपावर्तते॥ससदेवत
 राः॥अतितरस्तपस्वितरोमी॥आधत्तदुपिकाममेवस्वप्यान्नोद्युना ॥१२११॥
 हितामेवैतवर्ग्यस्मिन्नातुषोषैवेषतावज्रवतियावदनाहितामेव
 स्मादुपिकाममेवस्वप्यात्॥१०॥तद्वैकेतुदितेमयित्वा॥तमुदितेऽपि

मुदरंति तदुतदुमे अहोरात्रेयनिग्ल्हीमप्राणोदानयोर्मनसश्चबा
 वुश्चपर्याप्त्यात्रतिवर्द्धतस्तदुतयानकुर्यादुनोहैवास्यतथानुदित
 आहितोभवतोनुदितेहिमयित्वातमुदितेऽपिमुदरंति सयऽत्र
 दित॥आहवनीर्यंमथे सहतयर्थाभुयात्॥१॥अहर्षदेवा॥अनप
 हतयाप्मानोदेवाऽअपपाप्मानः॥हतेमतादेवानामृतत्वस्थानःपित
 रानुपाप्मानमपहतेमर्त्याःपितुरापुराहायुषोम्रियतेयानुदितेम
 यत्पुपहतपाप्मानोदेवाऽअपपाप्मानः॥हतेमतादेवानामृतत्व

स्यात्तासि सुर्वमायुरेति श्रद्धेवाः श्रियं गच्छति ॥ ११॥ शोदेवाय शोह नव
 तिय एदं विधानुदिते मूर्धति ॥ ११॥ तदाहुः ॥ पुनश्च न सामानयनुषा
 मिराधीयते यकेनाधीयत इति ब्रह्मणो हे वैष ब्रह्मणाधीयते वा
 न्वे ब्रह्मतस्येवाः सत्यमेव ब्रह्मतावा एताः सत्यमेव व्याकृतयो न
 वेति तु दस्य सत्येनैवाधीयते ॥ १०॥ नृत्तिरिति वै प्रजापतिः ॥ इमा न ॥ १२॥
 जनयत नुवः इत्येतद्विज्ञः स्व रिति दिवमेतावदाहुः सर्वे याव
 दिमे लोकाः सर्वे एवाधीयते ॥ ११॥ नृत्तिरिति वै प्रजापतिः ॥

ब्रह्मा जनयत नुवः इति ब्रह्मः स्व रिति विश्वमेतावदाहुः सर्वे या
 वद्ब्रह्म सर्वं विज्ञः एवाधीयते ॥ १२॥ नृत्तिरिति वै प्रजापतिः ॥ आत्मान
 मजनयत नुवः इति प्रजाः स्व रिति पशुनेतावदाहुः सर्वे यावदा
 त्मा प्रजापशवः सर्वे एवाधीयते ॥ १३॥ सर्वे नृत्तिरिति वै प्रजापतिः ॥ एतावते
 वगार्हयत्पमादधत्ययय सर्वे रादध्या केनाहवनीयमादध्या द्वे
 क्षरेपरिशिनष्टितेनोऽएतान्ययातयामानि भवति तैः सर्वैः य
 निराहवनीयमादधति नृत्तिरिति तान्यष्टावक्ष्यराणि सीपद्य

१३५०

तेषां कुर्याद्वै गायत्री गायत्रु न मे छंदः स्वेनैवैनमेतत्संदसाधते ॥ १४ ॥
 देवान् ह वाग्नीऽश्वस्यमानान् तान् सुररक्षसा निररक्षुर्नोति
 ज्जीनिष्यते नान्नीऽश्वस्यध्वं तित छंदरक्षंस्तस्मादक्षाऽस्ति ॥ १५ ॥ अर्धप्र० ७
 ततो देवाऽयंतं ब्रह्मं ददधुः ॥ यदुर्ध्वं तं पुरस्तादुर्ध्वं यन्तस्याभयेना
 पुनिवाते भिरजायत तस्माद्यशस्तिं मंथिष्यं स्यात्तदुर्ध्वमानेत वै ब्र ॥ १६ ॥ अ ६
 या स प्रवर्णे पतिष्ठते ब्रह्ममेवैतदुर्ध्वयति तस्याभयेनापुनिवाते निजो
 वा १ यते ॥ १६ ॥ स वै प्रवर्णश्चात्सस्य पारिनिर्तवीर्यमनिवर्धते यदि प्रवर्णो

न विंदेदपि युएव कश्चाद्यस्याद्यध्वं न विंदेदप्यनज्ञाने वस्थादेष स्वे
 यान दुहोर्बधुः ॥ १७ ॥ तं यजत्रां व० हरति ॥ तत्पुरस्तादुर्ध्वनयंति तु
 पुरस्तादेवैतन्नाश्वरक्षाऽस्य पन्नं न तथा भयेनानाङ्गण हरति ॥
 १८ ॥ तं वै तथैव हरिषुः ॥ यथेन मे प्रजऽत्युपावरे देवैर्यज्ञो युदमि
 प्रत्यङ्मैवैनं यज्ञः प्रविशति तं क्षिप्रं यज्ञ उपनमत्युपयुक्तात्पराङ्
 वति पराङ्मुहं वा स्माद्यज्ञो भवति स यो देनं तु शत्रुव्याहरेत्पराङ्मु
 हः स्माद्यज्ञो नृदिती श्वरा हयत्तु ये वस्थात् ॥ १९ ॥ एष उ वै प्राणा

तं वै तथैव हरेयुर्धनमेष प्रत्यदुपाचरेत्तत्तु वै न प्राणः प्रवि
 शत्यथ यस्मात्पराङ्मुखा इति पुराङ्मुखा स्मात्प्राणो न वतिसयो हे न
 तत्रानुवाहरेत्पराङ्मुखा स्मात्प्राणो न द्वितीयाहरो हयत्तथैव स्यात् ॥२०॥
 शत ॥ अथ वै यज्ञो यो यं यवेता तं वै तथैव हरेयुर्धनमेष प्रत्य
 दुपाचरेत्तत्तु वै न यज्ञः प्रविशति तं द्विप्रयज्ञं नुपनमत्यथ य ॥२४॥
 स्मात्पराङ्मुखा इति पुराङ्मुखा स्मात्प्राणो न वतिसयो हे न तत्रानुवा
 हरेत्पराङ्मुखा स्मात्प्राणो न द्वितीयाहरो हयत्तथैव स्यात् ॥२१॥ य ॥ ३३

वै प्राणः ॥ तं वै तथैव हरेयुर्धनमेष प्रत्यदुपाचरेत्तत्तु वै न प्राणः
 प्रविशत्यथ यस्मात्पराङ्मुखा इति पुराङ्मुखा स्मात्प्राणो न वतिसयो हे न
 तत्रानुवाहरेत्पराङ्मुखा स्मात्प्राणो न द्वितीयाहरो हयत्तथैव स्यात् स्मादुत
 थैव हरेयुः ॥२२॥ अथान्यथाक्रमयति तमाक्रमय्यज्ञं तनुनयति
 तं पुनरावर्तयति तं दं प्रमुवति द्विर्धनं वाऽन्यथा न दस्मादिदं पुरा ॥ पु
 न्नीयेमसदिति तस्मात्पुनरावर्तयति ॥२३॥ तमुच्यते पद आधत्ते वि
 र्यं वाऽनुवाहो र्यं एवेन मत्त आधत्ते तस्मादुच्यते पद आधत्ते ॥२४॥

१५१०

वे

सदेव हस्तीमेवाय उपस्थ शति॥ योद्यत्तस्योपस्थ शतिर्ननुर्वस्वति
 तेवदुत्तीयेनादक्षतिनयोवात्र मे लोकास्तदिमानेवैतुल्यो कानामोत्तेत
 स्वेकं॥ २५॥ अथेदं द्वितीयं हस्तीमेवाय उपस्थ शतिर्ननुर्वस्वति
 वस्वति तेवद्वितीयेनादक्षतियोवाऽऽस्यामुप्रतिष्ठितो नारुमुद्रु
 तिनेनऽशक्रोमुद्रुऽसुहेनऽश्रयाति॥ २६॥ सयत्नस्तीमुपस्थ
 शति॥ तदस्य प्रविष्टाय प्रतितिष्ठति सोऽस्याप्रतिष्ठित आधने १५११
 तथानुव्ययते तदुहेतुस्येवदधिरन्नास्तुरिः पांदिमिधुकिः सु

ईवात्रयदिसितमिदप्रयत्नेनेवोद्यत्तादध्याऽऽनुर्वस्वति त
 देवानियसितमितोयतमुष्माकामयेततुष्माकुर्यात्॥ २७॥ अथ
 पुरस्तात्परीत्याऽर्धोर्ध्वमुष्माकानामपि पुच्छजपतिद्यौरिवन्तानां
 दृष्टिवीवद्वरिक्तेतियथा सोऽद्योर्ध्वकानसत्रैरेवंकुन्तयासमिते कु
 वेतदाहं द्यौरिवन्तानेति दृष्टिवीवद्वरिक्तेतियथेयं दृष्टिमुर्वेवमु
 कुन्तयासमितेवेतदाहयदाहं दीतस्यासेदृष्टिनिदेवयजनि
 दृष्टयस्येन दृष्टयाधनेमिनन्तादमन्ताद्यायादधऽऽस्यत्ता

यदाह

नेदिष्ठं वरतो यदस्मिन्नेतामाहुतिं न ह्यहुपात्रे स्माद्यतामाहुतिं जु
होति ॥२॥ तां वै सुणीं जुहोति । सर्वं वै हर्णः सर्वं वै न मेतु मयति
स्वाहाकारेण जुहोत्यनिरुक्तो वै स्वाहाकारः सर्वं वा अनिरुक्तं न
वै हर्णं वै न मेतु मयति ॥३॥ यां वै प्रजापतिः । अथ तामाहुतिं मज्जुहो
स्वाहोति वै तामज्जुहोत्योस्विदेवानिदानेन तस्मात्वाहेति जुहोति तु
स्यां च रंदहाति सर्वं वै वरः सर्वं वै न मेतु मयति ॥४॥ तु द्युहः ॥ १०१॥
एतामेवाहुतिं हुत्वा धीं धोत्राणि हवीं धिना जियेते तु ये वरं

काममाप्नोति यत्र नि काममुत्तराणि हवीं धिनिर्वपतीति ॥५॥ स्वा
श्रुये मवमानाय निर्वपति । आयो वै प्रवमानः प्राणमुवास्मिन्नेत
दधाति तद्वेतये वास्मिन्स्तदधत्तन् । हिंशो न मेवाहुतिः ॥६॥ अथा
ग्नये पावकायेतिर्वपति । अन्वे पाकमन्तमेवास्मिन्नेतुदधत्तित
द्वेतये वास्मिन्स्तदधत्तेषां स ब्रह्मसुतमनुजमाहुतिः ॥७॥ अथा
ग्नये सुवयेतिर्वपति । धीर्यं वै शुविद्यथा अस्मै तु दुज्ज्वलत्येतदस्य
धीर्यं शुविधीर्यमेवास्मिन्नेतुदधत्तितद्वेतये वास्मिन्स्तदधत्तियदा

ईश्वरवास्मिन्नेतामाहुतिंशु होतुयास्येतुदीर्यः ॥ शुच्युज्ज्वलति ॥ ७॥ तुस्मा
 दाहुः ॥ एतान्मेवाहुतिः ॥ ८॥ त्वाष्ट्रोत्तराणिहवीः ॥ षिनादियेततयेवर्तका
 ममानोतिशुमभिकामस्तुत्तराणिहवीः ॥ षिनिर्हपतीति तदुनिर्ह
 पेदेवोत्तराणिहवीः ॥ षिप्रशुक्लमिववापुतदुदस्तुदिदमितीव ॥ ९॥
 सयदश्रयेपवमानायतिर्हपतिः ॥ आणोवैपवमानोयदोवेजाय
 तेथआणोयथावन्नजायतेमातुर्हवतावत्वाणमनुवाणितिशु
 आवातुज्ञातुंयुवास्मिन्नेतुत्वाः ॥ १०॥ शुच्युदग्नये

॥ १८५१

तदुन्नं ?
 पावकायनिर्हपतिः ॥ अन्नोवैपावकेतज्ञातयुवास्मिन्नेदक्षति ॥ ११॥
 शुच्युदग्नयेशुचयेनिर्हपतिः ॥ दीप्यं वैशुचियदावाऽअन्नेनवर्धते
 यद्दीप्यंतदन्तेनैवैजमेतद्वर्धयित्वायास्मिन्नेतुदीर्यः ॥ शुचिदक्षति
 तुस्मादग्नयेशुचये ॥ १२॥ तद्वेतदवसाद्विपर्यस्तमिवोऽतिर्हय
 तदेवैषोमनुष्यानभ्याववर्त्ततद्वेदां चक्रेनैवसुर्वेणैवात्तुनाम
 नुष्यानभ्यावतमिति ॥ १३॥ सुव्येतास्तिस्वस्तनूरपुजोकेषु द्विन्
 धन्नयदस्यपवमानेऽरूपमासीत्तदस्यां पृथिव्यां नाधत्तुयसा

वक्तुर्दत्तुर्द्विषययुक्तिद्विषयस्य यत्प्रतिबुद्धिरेयऽउत्तरस्य
 यथासुरसर्वेष्वेनऽआत्मनाभिरुपायतद्विषयतुस्मात्तु निहवी
 षुषिनिस्त्वपन् ॥ १४ ॥ सयदन्त्येपुवमानाय निर्वृपति ॥ युदेवास्मात्पा
 पृथिव्याऽस्तुपंतुदेवास्तेनामोत्पद्यदन्त्येपावकांनिर्वृपतियुदेवा य. ५
 स्मात्तु रिक्षेस्तुपंतुदेवास्तेनामोत्पद्यदन्त्येपुवमानाय निर्वृपतियुदे
 वास्माद्विस्त्वपंतुदेवास्तेनामोत्पद्यदन्त्येपुवमानाय निर्वृपतियुदेवा १५॥
 तनाधत्तेतुस्माद्विनिर्वृपदेवोत्तराणि हवीषुषि ॥ १५ ॥ केवलवर्हिः ॥

प्रथममुहविर्भवति ॥ सप्तमानवर्हिषीऽउत्तरेत्रयं वै लोकः प्रथममुहवि
 रुर्येदुर्नतु रिक्षेद्वितीयं धौरेवृत्तीयं वववृत्तेववा इयुपृथिवीनेत्येवी
 तरिक्षेलेलुयेवासौ धौरुतेविदेनाप्रत्ययामिनीस्तान्ति तितुस्मात्समा
 नवर्हिषी ॥ १६ ॥ अष्टाकपालाः सर्वे पुनोद्गाता भवति ॥ अष्टाक्षरा व
 गायत्री गायत्रमग्रेष्ठं दः स्वेनैवेन मेतसुं दसाधत्ते तानि सुवीणि
 वृत्तिर्विशतिः कपालानि सुपद्यते वृत्तिर्विशत्यक्षरा वृत्तिर्गायत्री ग
 यत्रमग्रेष्ठं दः स्वेनैवेन मेतसुं दसाधत्ते गायत्री गायत्री गायत्री गायत्री

नवंतिगायत्रुमनेसंदःस्वेनैवैनतेतसंदसाधते॥१०॥अथादित्येव
 रूनिर्वपतिप्रव्यवतइववापुषोस्माधोकाद्युपतानिहवीधुषिति
 धुपतीमान्हुणोकांसमोराहनेति॥११॥सयदुदित्येवरूनिर्वप
 ति।इयंतुपुष्टिव्युदितिःसेयंप्रहिषातदस्यामेवैतुत्यतिष्ठायः
 तितिष्ठतितुस्मादुदित्येवरूनिर्वपति॥१२॥तुस्यैधिराजोसंया २०॥
 जेस्यातामित्याहुः।धिराहीयमित्युथोत्रिष्टुभोत्रिष्टुभैःप्रीयमित्यु
 थोजुगत्सोनुगतीहीयमितिधिराजाधिवेवुस्याता॥२०॥तुस्यैध

नुदीक्षिणाधेनुदिववाइयमनुष्येभ्यःसुर्वाकामोनुहेमाताधे
 तुमोतेववाइयमनुष्यान्वितर्तितस्माद्धेतुदीक्षिणेतन्वेकमुय
 नं॥११॥अथेदं द्वितीयं।आग्नेयमेवाष्टाकपालं पुराणं शंति ३
 र्वपतिपरोक्षमिववाएतद्युदस्येयपुवमानायागुयेपावका
 यागुयेम्वयइतीवार्थाजसेवैनतेतत्युक्तनाधनेतस्माद
 ग्नयेथादित्येवरूनिर्वपतिसयुपववरोबधुःसंबधुः॥१२॥
 ब्राह्मणी॥पासृतिवाःएतद्यहीयदेनंतन्वतेयुधेवराजानम

भिषुण्वीतितुं ह्यति यत्पुनः संज्ञपुयेति विशासतितुं ह्यति पुनः स्व
 लमुत्प्राप्त्या दृष्टपत्त्या ॥ हविर्यज्ञं सति ॥ १॥ सुष्ययज्ञो ह
 तो नृददत्ते। तं देवा दुक्षिणाभिरदत्तयंस्तद्युदे नंदुक्षिणाभिरुद
 दयंस्तस्मादुक्षिणा नाम तद्युदे वात्रयज्ञस्य हतस्य युषते तदेवा
 स्येतदुक्षिणाभिरदत्तयत्पुनः इत्युच्यते। न वा तत्तस्मादुक्षिणा
 ददाति ॥ २॥ तावैषु दद्यात्पुनः संवत्सरोऽस्य संवत्सरोऽस्य संवत्सरोऽस्य ॥ २१॥
 रो यज्ञः प्रजापतिः सयावानेव यज्ञो यावत्स्यमावातावती

निर्दिशति ॥ ३॥ दशदद्यात् दशवेमासाः संवत्सरोऽस्य संवत्स
 रो यज्ञः प्रजापतिः सयावानेव यज्ञो यावत्स्यमावातावती निर्दिश
 यति ॥ ४॥ वृत्रविंशतिं दद्यात् वृत्रविंशतिं सवत्सरोऽस्यार्ध
 मासाः संवत्सरो यज्ञः प्रजापतिः सयावानेव यज्ञो यावत्स्यमा
 वातावती निर्दिशयत्पेषा मावादुक्षिणा नंदद्यात्वेव यथा अर्धं नू
 यसी स्तद्युक्षिणा ददाति ॥ ५॥ षड्यावै देवा देवश्च हे देवाश्च
 ययुर्बाह्वणाः सुश्रुताः सो नृवानास्तु मन्त्र्य देवास्तु बाह्वणा

५२२५०

वितक्तुः एव यज्ञश्चाहुतय एव देवानां दक्षिणा मनुष्यदेवानां ब्राह्मणा
नाऽऽश्विबुधामन्वानानामाहुतिभिरेव देवानां एणातिदक्षिणाभि
र्मनुष्यदेवानां ब्राह्मणां सुश्रुमोन्वानां स्तूपः न मुनये देवाः प्रीताः
सुधुयां दधति ॥ ६ ॥ तद्यथा योनौ रेतो दध्यात् एव मेव तु हविहोय
जमानं लोके दधति तद्यदेव तद्दधति ये मे दुःसंप्रापि पत्ति तनु
दक्षिणानां ॥ ७ ॥ देवस्य वाऽऽसुरस्योऽथ भूये प्राजापत्याः पश्यधिरे
तुऽऽनय युवानां लानां अस्मिन्मृत्प्रासा सुरनात्मा हि मूर्त्यै स्तेनभूये

॥ २२ ॥

पुनर्त्येव निरेवामुत आसतु हस्मो न ये मुत मुपडीर्वेति सयुः
हस्मैर्ध्रंति तु ध्रस्मैव सुभवाति ॥ ८ ॥ तुतो देवाः ॥ तुनीयाऽस इव पु
रिशिशिधिरतेर्वितः आं मीतये रुरुता सुरी सयुता नृत्पानि
नवेमेति तु एतदमुत मय्याधेयं ददृशुः ॥ ९ ॥ ते होनुः ॥ हते दमन्
तमीतुरात्मन्नादधमहेतुऽइदममुत मीतुरात्मन्नाधुयामुता हत्वा
स्तथा हत्वा स्तयां सपुता नृत्पानि न विध्यामऽइति ॥ १० ॥ ते होनुः
उभये पुवेनो युमनिः प्रत्येवां सुरेभ्यो ब्रवातेति ॥ ११ ॥ ते होनुः ॥ अथैवै

२५

[illegible]

हिताभिधुनाहिताभिधुस्सुईतेऽआहिताभिदेवानिभवत्यस्तयो
हिस्वतुस्तुर्हिस्वत्यमृतः॥१४॥तद्येनमदामुंयंतितुज्जातुम
भिष्वाणितिष्वाणावाऽअभिर्जीतुमेवेनमेतसंतजनयतिस्यपुन
रुपानैतितुदेनमेंतरात्मनाधत्तेसास्येषोन्तरात्मनमिराहितो
नवति॥१५॥तुमुद्योप्यसुनिधोऽइहसुलतुकदिष्यामीत्युवेतन
मेतस्सुनिधोऽस्येषोन्तरात्मनमिराहितोभवति॥१६॥अं
तरेणागाधदतदिति।नहवाअस्येतंकुश्चनंतरेणेतियावजी

२४५०

वति योऽस्यैषो नृरात्न निराहितो भवति तस्मादुत्तमं क्रियेत य
दनुगृहे नृह वाऽस्यैषो नृगच्छति यावज्जीवति योऽस्यैषो नृरात्न
निराहितो भवति ॥१०॥ ते वा एते प्राणा एव युदन्तु या प्राणे दा
ना वेवाहव नीयश्च गार्हपत्यश्च व्युनो वाहार्य पुनन ॥११॥ तस्य वा
ऽपुत स्यात्प्रायेय स्यात्सत्यमेवोपचारः स युः सत्यं ह्युदति युथा ॥२४॥
निःसुमिद्वैतं हतेनाति विचिदेव हतेन सः सुदीपयति तस्य
ह्योऽहय एव ते जो भवति ह्यः स्यात्तव स्य यो नृत्तं ह्यदति

त

युथा निःसुमिद्वैतं हतेनाति विचिदेव हतेन सः सुजासयति तस्य
कनीयः कनीय एव ते जो भवति ह्यः पापीयाश्च वति तस्मादुत्त
त्यमेव ह्येदं ॥१॥ तदुक्तं पुरुषोत्तमोपदेशः ॥ अतः यः सुदुस्त्विति
वाऽस्यैषो नृरात्न निराहितो भवति तस्मादुत्तमं क्रियेत य
दनुगृहे नृह वाऽस्यैषो नृगच्छति यावज्जीवति योऽस्यैषो नृरात्न
निराहितो भवति ॥१०॥ ते वा एते प्राणा एव युदन्तु या प्राणे दा
ना वेवाहव नीयश्च गार्हपत्यश्च व्युनो वाहार्य पुनन ॥११॥ तस्य वा
ऽपुत स्यात्प्रायेय स्यात्सत्यमेवोपचारः स युः सत्यं ह्युदति युथा ॥२४॥
निःसुमिद्वैतं हतेनाति विचिदेव हतेन सः सुदीपयति तस्य
ह्योऽहय एव ते जो भवति ह्यः स्यात्तव स्य यो नृत्तं ह्यदति

सुवबाधतेतुस्मादुसधुदिनएवाधधीत॥१०॥तंवैदमैरुद्धरति॥दाकमि
 र्वैपुर्वमुद्धरतिदाकमिःसुर्वैदाकमिरुपंरंजामिऊयावृपोदनीआपोवर्षा
 सत्स्वाविशकडिरेवैनमेतदस्योनिर्मिनीतेतस्मादमैरुद्धरति॥११॥अ
 र्कपलाशाम्पी।ब्रीहिमुयमसृष्टं क्वायुवगार्हपत्यमाधस्यज्जवतितन्नि
 दधति तज्जार्हपत्यमादधति॥१२॥अर्कपलाशाम्पी।यवमुयमसृष्टं
 क्वायुवाहवनीयमाधस्यज्जवतितन्निदधतिस्तदाहवनीयमादधति
 सुधीभ्यामेवैनावेतदन्तिन्यामंतर्दधतिइतिवृद्धैतस्तुदुतुधानुक्रियाश्रुति

सप्तद्वैर्पा

२०

मोहि

मीर

निर्वृवांतर्हितोभवत॥१३॥आग्नेयमेवापंचकपालंपुरोडाशंनिर्वृतिस्तस्य
 चपदापंचयोयाज्यानुवाक्याभवन्तिपंचवाऽक्ततुवऽक्तस्वाविशदतु
 न्यपुवैनमेतन्निर्मित॥१४॥सुर्वआग्नेयोभवति।एवंहितवशात्।धियं
 धुमोपागच्छतस्मात्सुर्वआग्नेयोभवति॥१५॥तुनोपाऽश्रुवरीति।यदेजा
 तयेवासुख्यवानिक्केवलीविकीर्ष्यतितिरुद्धैतेनबोतवदैश्वदेवोनोय
 शोपैषनिक्केवत्यऽआग्नेयोयदैतिरुद्धवतदुपाऽश्रुतस्मादुपाऽश्रुवरीति
 ॥१६॥उच्चैरुत्तममनुन्याऽर्जुयजति।उत्तुक्मेवहि।सबुद्धितुवतिसु

बौद्धिस्तुमनुबुद्ध्यात् ॥ १७॥ सूत्राभ्याहसमिक्षेयजेति तु दाने
 यद्वस्तुपरोक्षत्वमीत्यजेति त्वेव दद्यात्तदेव प्रत्यक्षमाप्ते यद्वस्तुपरोक्ष
 सुयजेति ॥ अत्राज्यस्य व्युत्पन्नगमिनाज्यस्यैव व्युत्पन्नगमिनाज्यस्य
 व्युत्पन्नगमिनिराज्यस्यैव व्युत्पन्नगमिति ॥ १८॥ अथ स्वाहाग्निमित्याह
 अनेयमाज्यभागः स्वाहाग्निं प्रवमानमिति यदि प्रवमानाय धियु
 र्स्वाहाग्निं तु संतमिति युष्मन्नय इदं मते धियु र्स्वाहाग्निः स्वा
 हाग्नीनाज्यपात्रपात्रे अग्निराज्यस्यैव त्वित्यजेति ॥ २०॥ अथा

हानयेत्तु ह्येति आग्नेयमाज्यभागः सोऽवाहान्तिः स्तोमेन बोधय
स्मिधमनोऽमर्त्यं हव्यादेवेषु नोदधदिति स्तुष्वितीवषु तु वा एतद्य पिर
दुःशसितो नृवति संप्रबोधयत्येवेन मेतु सनुदीर्घयति ङणोऽग्नि
माज्यस्य द्वे द्वितियजति ॥ २१ ॥ अथ यद्यग्नये पृथमानाय धिये नृ ॥
अग्नये पृथमानायानुब्रूहीति ब्रूयात् सोऽवाहान्तिः सोऽपि पवस्तु
स्तुवाज्जमिषं वनः ॥ आग्नेवाधस्व दुःशनामिति तथा आग्नेयो नृवति
स्तोमो वै पृथमानस्तु दुःशो म्यादाजनामान्नयंति ङणोऽग्निः पृथमा

२५५०

नाश्रयस्येति त्रितयजति ॥ २२ ॥ अथ यद्यनयः इंदु मते धिये रन् ॥
 अमयः इंदु मते नु ब्रहीति यया सोचादेस्तु पुत्रवाणिते मरुते रागि
 रा एतिर्द्विर्वा सः इंदु मिनि तितथा हानेयो नयति सो मोवा इंदु सुदु
 सोम्यादाश्रयागं नुयं ति जुषाणे अग्नि निंदु माना अस्पष्टे त्रितय
 जत्येव सुसुर्वमाग्नेयं करोति ॥ २३ ॥ अथा हानये नु ब्रहीति हविषः ॥ २४ ॥
 अग्नि यजाग्नये स्विष्ट एजते नु ब्रह्मणि स्विष्ट एजते यजेत्पुण्यं यदेवा
 न्यजेत्पत्नी नी न्यजेत्येवेतदाह ॥ २५ ॥ सुयजति अग्नेर्व सुवने वसु

२५

धेयस्येति त्रितयजति ॥ २२ ॥ अथ यद्यनयः इंदु मते धिये रन् ॥
 अमयः इंदु मते नु ब्रहीति यया सोचादेस्तु पुत्रवाणिते मरुते रागि
 रा एतिर्द्विर्वा सः इंदु मिनि तितथा हानेयो नयति सो मोवा इंदु सुदु
 सोम्यादाश्रयागं नुयं ति जुषाणे अग्नि निंदु माना अस्पष्टे त्रितय
 जत्येव सुसुर्वमाग्नेयं करोति ॥ २३ ॥ अथा हानये नु ब्रहीति हविषः ॥ २४ ॥
 अग्नि यजाग्नये स्विष्ट एजते नु ब्रह्मणि स्विष्ट एजते यजेत्पुण्यं यदेवा
 न्यजेत्पत्नी नी न्यजेत्येवेतदाह ॥ २५ ॥ सुयजति अग्नेर्व सुवने वसु

नमः
 नमः २

३०१

वा ३

नी

वृषयाज्ञानाः सुपुंष्वसुवेनेष्वसुधेयस्येत्युयाजा ॥२०॥ तु स्य हि र
एतद्विष्णोः अने यो वा एषु यज्ञे न वत्यमेनेतो हिरणीतस्मा हि र
एतद्विष्णोः न द्वा न्वा सा हवे हेना मे यो न्ति दग्धनि वृस्यस्य बुद्धे नु वे ति
देवानाः हव्यवाहनो निरिति वृहति वाऽएषु मनुष्ये त्वस्तु स्मादन द्वा
द्विष्णोः ॥२०॥ ब्राह्मणीम् ॥१॥ प्रजापतिर्हवाऽइदमय एरुऽएवासा ॥ ३०
सुएक्षतथ कथं नृप्रजायेये धितु सोऽत्राम्यसतु पोतयतु सोऽनु मे
बभूवुर्वाजं नयां वकेत द्युदेनं मुखादजनयत तस्मादन्नादो भिः ॥

ऊ१

॥२॥

स यो हेदमेतु मत्तिमन्नादं वेदान्तादो हवतवति ॥१॥ तद्वा एनमेतदु
अदेवाना मजनयत तस्मादग्नि रयिर्हवै नो मेतद्युदग्नि रिति सु
जातः पूर्वाः प्रुयाय यो वै पूर्वे एत्युऽएतीति वेतु माहुः सो एव स्यायि
ता ॥२॥ सुऽएक्षत षड्जातिः ॥ अन्तादवाऽइमन्तात् नो जीजने युदग्नि
नवा इह मुदय दन्त मस्ति यं वा अयं न्ताद्यादितिका लालु जता हे
वतु हिंष्टा विद्या सतो षधय आरु न्वन स्युत यस्तु देवा स्युत न स्या
सा ॥३॥ अर्थेन मत्तिमन्तेनोपपद्युववर्त्त ॥ तु स्य नी तु स्य न्ते म हि

३१५०

॥३१॥

३१

जा० जा० पा
ज० ज०

मापचकामवावा अस्पृशो न हि मावागस्यापचकामसु आत्मन्येवाहुति
 न विस्त्तुदमष्टतद्युदमष्टतस्मादिदं वालोमकमिदं वतत्र विवेदध
 ताहुति वैवपयः आहुतिं वो न यः हृत्वेव तत्पुय एव ॥४॥ साहेन नानि
 राधयां चकारा के शमिष्वेव हासतां यो ज दोषं धेयुः तितुत दुषधयः सुम
 तवं स्तुत्या दोषधयो नानुसुवितीयमुदमष्टतशुपरामाहुतिं विवे
 दध ताहुति वैवपयः आहुतिं वो न यः हृत्वेव तत्पुय एव ॥५॥ सा ३१॥
 हेनमि राधयां चकारा सुयविकि सज्जुवानी ३ मा होषा धमिति ६९

तः स्त्रो न हि मा न्कवाद ऊहुधी तिसुत्रज्ञापतिर्द्विंशं चकार स्त्रो वैमान
 हि मा हेतिस स्त्रो हेत्येवाहु हो तस्मादुक्ता हेत्येव ह्यतेतुत एषमुदिया
 ययुषतु पतितुतो यं प्रबन्तु यो यं पुवततुत एवाग्निः पूराज्ञया
 ववर्ती ॥६॥ सुहुत्वा प्रज्ञापतिः प्रज्ञा जायता स्यतु स्वाग्नेर्न त्येरा
 त्मानमत्रायतस्यो हे वै विद्वानग्नि हो त्रं ऊहो त्येताः हृव प्रजा
 तिष्ठ जायते सांप्रज्ञापतिः प्रजा यते वृत्तु हे वास्पतो नुर्न त्यो रात्मा
 तं जायते ॥७॥ सयुर्वं निर्युतो यवैन न स्तावन्मा दुध तितुदेषाग्ने

रुधिजायतेथास्वशरीरमेवाभिर्दहतितद्यथापिबुद्धीमातुर्बुद्ध्याये
 तैवमेपोमेरुधिजायतेशुचिद्वयाप्यनैसंभवतिउपोमिहोत्रंभु
 होतितुस्मादात्रमिहोत्रंहोतुर्बु॥जातंवायुतदाएवविचिकिस्मा
 योजनयुज्यापतिर्वाचिकिससर्विकिसंयुयसधियतयप्र
 वाजायतस्यतुश्चादेर्मत्पोरात्मानमत्रायतसयोहैवमेतदि
 चिकिस्मायेजुनवेदयुक्तांविचिकिसतिश्रयसिहैवधि
 यते॥१॥सुहृत्वाप्यनृप॥ततोविहंकतासुमनवत्स्मादे

पुयज्ञियोयज्ञपात्रीयोवृक्षस्तएतेदेवानीधीरात्रजायंतामियो
 यैपुवतेस्तुर्यासयोहैवमेतीदेवानीधीरावेदाहास्पधीरोजायते
 ॥१०॥तुजुहैतुःकुनु॥वर्यवेप्रजापतिंपितुरमनुस्मोर्हतव्यंतसु
 जामहैयदस्मानन्वसदितितेपरिश्रित्यगायत्रेणपहिकारेणहं
 विरेतद्यत्पर्ययंयंसुसमुद्रोयेयुमेवपृथिव्यास्ताव॥११॥तेस्तत्वा
 प्रांचउच्चक्रमुपुनरेमदुतिदेवाएजाःसुहृताःसाहेनानुदीक्य
 हिंवकारतेदेवाविहंवकुरेषसानोर्हिकारइत्युपहिकारहैवपु

३३५०
प्रि

रातुतः सामासस्य एष गुवि सान्नाहिंकारस्तु स्मादेवोपजीवनी योपजी
वनी योहवैभवति युः एव मेतं गुवि सान्नाहिंकारं ब्रूद ॥१२॥ ते होचुः
अद्वैतः इदं न जीजनामहिये गामजीजनामहिये होच्ये वेयं नो ह्यते गाय
ज्ञस्त्यायेतु नुः होच्ये येयं यद्वि किंचान्तं गोरेव तदिति ॥१३॥ तद्वा एतदेवैत
सान्नामा एतद्यज्ञस्तु स्मादेतत्परिहरे स्माधुपुण्यमिति बुद्धो ह वाच ३३
स्येता न वंत्स पना नुक्यं नं यज्ञो न वति य एव विदुः नेतु त्परिहरति
स्माधुपुण्यमिति ॥१४॥ तद्वा नुहाति रभिरिदधौ मिथुन्येन यास्यामिति न

ताः सुबलवत्स्याः देतः प्रासिं वत त्पयो न वत्तु स्मादेतदा मायी गुवि सत्या
ह्येतु मने हि देतस्तु स्माद्युदितस्तु यां यदि रोहिण्याः अकुमेव न वत्तु
संकाशमने हि देतस्तु स्माद्यथ मद्रुधु मुत्तं न वत्तु मने हि देतः ॥१५॥ ते
होचुः ॥ हुंते दंजु हवामहा इति कुस्मेन इदं प्रथमा य होष्यतीति सत्यमि
ति हेवाग्निरुवाच सत्यमिति यो यं पवते तस्य मिति सूर्यस्ते नु संपादयी
वक्तुस्तु हा संपाद्योचुः ॥ ब्रजापति मेव पितु रं प्रत्यया मस्युस्मेन इदं प्रथ
मा य होतु वीक्यु तितुस्मेन इदं प्रथमा य होष्यतीति तं ब्रजापतिं पि

ॐ
म

३४५०

१५

तुरीयतीत्योनु। वृक्षेन इदं प्रथमाय होतीति॥१६॥ सो होवावा। अमयेगिर
 तुष्पास्व० रेता। प्रजनयिष्यते तथा प्रजनि० ध्व० इत्युपउत्पत्तिरस्य
 मथयदेव ह्यमानस्य स्युते तदेवैतस्य योयं पवत इति तदेत्य० इदमप्य
 तुहितं धैवजुक्त्यन्य एव साय० सूर्याय प्रातरुथयदेव ह्यमानस्य
 स्युते तदेवैतस्य योयं पवते॥१७॥ ते ह्यवा देवा॥ इमां प्रजातिं प्राजायं
 तयेषां नियं प्रजातिरिमां द्विजितिं त्रिजयं तयेषां त्रिजिति रित्
 मेव लोको नमि रजय दंतु रिहं वायुर्दिवमेव सूर्यः स यो हे वृ विद्वानग्नि

३४११

प्रजातिं

त

हो वं ऊ होत्येता० हे वं प्रजायते यामेतुं स्या जायं तैतां द्विजितिं त्रिजय
 ते यामेतु एतद्यजयं तैतै रू हेव सुलोको नवतियुऽएवं विद्वानग्नि हो
 वं ऊ होति तस्माद्वाऽअग्नि हो वं होतव्यं॥१८॥ ब्राह्मणं॥१९॥ सूर्या ह वा
 अग्नि हो वं॥ तद्यु दतु स्याऽअयुऽआहुते रू दै तस्मात्सूर्योऽग्नि हो वं॥
 ॥१९॥ सयु स्याय मस्तनिते ऊ होति। युऽइदं तु स्मि निहं सति ऊ हवानी
 त्यथ यथा तरु दिते ऊ होति युऽइदं तु स्मि निहं सति ऊ हवानी ति
 तु स्माद्वै सूर्योऽग्नि हो वं नित्याहुः॥२०॥ अथ यु दस्तमेति। तदस्ता वे

वयो नैगुर्नोत्त्वा प्रविशति तं गुर्नं नुवंतमिनाः सुधीः प्रजाश्च नुगुर्नोत्तवं
 तीलिता हि शेर संज्ञानानां श्रुय यद्वा विस्तिरुष्येवैत करोति तिरुव
 हि गुर्नोः ॥ ३ ॥ अयुः साय नुस्तिनिते कु होति गुर्नं मेवैत संतम निळ हो
 ति गुर्नं संतम नि करोति सय कुर्नं संतम निळ होति तु स्मादि ते गुर्नो
 नूनं नैतो जीवति ॥ ४ ॥ श्रुय यत्त्वा तं नुदिते कु होति प्रजनयत्येव
 नम तु सोयं ते जोत्तत्वा विभ्राजमानं नुदेति शब्दवै नोदिया घुदस्ति
 नेता माहुति नुजुडु या नु स्मावा एता माहुतिं कु होति ॥ ५ ॥ सय यो हि

स्त्वो निर्मुच्यते ॥ एव ॥ रावेः पाप्मनो निर्मुच्यते यथा ह वाऽऽहि स्वो
 निर्मुच्येते व ॥ सर्व स्मात्पाप्मनो निर्मुच्यते य ॥ एवं विद्वान्ति होर्न कु हो
 तितु देतु स्पेवानु प्रजातिमिनाः सुधीः प्रजाश्च नु प्रजायंते विहित
 ६४ स्मृति यथायं ॥ १ ॥ साय पुः रादित्यु स्यास्तमया त्वा आ हवनीयं नुद
 रत्यते वै विष्टे देवा रश्म यो य यत्पुं न ॥ प्रजापतिर्वा स ॥ इंदो वैत कु
 ह वै विष्टे देवाऽऽग्नि होर्वं कु क तो न हाना ग र्भं तिर्यं स स्मानु क त मा ग र्भं
 तितु स्मादेवाऽऽप प्रयं तित वाऽऽस्मै तदि च ध्यते यु स्मादे वाऽऽप प्र

नयति ववर्द्धा विहितु हीदपयो यस्तन्निधमाद्यो द्युक्वतिसमिद्धमौ हो
 मायेवस्तो नुयसाद्य दूर्वा मादुतिं जुहोति स यदुपसादयेद्युथायुस्मा
 शुशानमाहरिष्यस्या तदंतं निदध्यादेवंतदुपसाद्य यदुपसाद्य युथा
 युस्मा शुशानमाहरेत्तस्मात्प्राहुत्यै वोयनिदध्यादेवंतदुपसाद्योत्तरां
 नानावीर्येणैवेनेपतु करोति मुनश्च हवेष्वाक्तेऽप्राहुती तन्मनश्चैव तदा ३७
 वंव्या वर्तयति तस्मादिदं तु नश्च ब्राह्मणं समानमेव सन्ना नेवा ॥ १७ ॥ सर्वे
 द्विरभौ जुहोति विरूपमाष्टिं द्विः प्राप्नोति ववर्द्धा नयति तदुपसाद्य

रादौ वरादिरादौ यजस्तु द्विजं ते वैतद्युक्तं निसंयादयति ॥ १७ ॥ स यद
 ग्ना जुहोति तदेवेषु जुहोति तस्मादेवा संत्यय यदुपसाद्य तस्यिष्टेषु वा
 षधिषु वज्रं होति तस्मात्पितृभ्यो षधयश्च संत्यय यदुपसाद्य प्राप्नोति त
 मनुष्येषु जुहोति तस्माननुष्याः संति ॥ १८ ॥ यावै प्रजायज्ञेन वा नक्ता ॥
 पुरा न्क्ता वै ता एव मे वैतद्या इमाः प्रजाश्च परा न्क्ता स्ता यज्ञमुखऽप्रा न्क्ता
 तिते नो ह पशुको न्क्ता यु न्क्ता न्क्ता न्क्ता पशवः ॥ १९ ॥ तदु हो वा वया इ
 वंक्ता न्क्ता न्क्ता इव मे तवै पाक यज्ञ इव वा इतीदं हि यदनुस्मिन् यज्ञे

सुखवधुतिस्वर्तदमौहुहोतुयैतदमौहुकोस्यणावामतिनिर्लेहितुदस्यपा
 कयजुसोवे०तिदुदस्यतुयशुव०स्तुपुपशुबोहिपाकयाजु॥२१॥सेखैका
 हुतिरेवायो॥यामेवासंजजापतिरुहुहोदुययदेतुएतसुखेवाधियंतामि
 र्ययंपुवतेसुर्यस्तुस्मादेष्टाद्वितीयाहुतिर्हयते॥२२॥सायाएव्वाहुति॥
 साग्निहोत्रस्यदेवतातुस्मात्तुस्यैहुहोतुययोत्ररास्विएलकाजनुमेव ३५
 सातुस्मात्तामुत्रराहुहुहोत्येष्टादिद्विस्विएस्तुस्तुमिथुनायेवैष्टाद्विती
 याहुतिर्हयतेद्वि०हिमिथुनंप्रजुननी॥२३॥तदयमेवैतेआहुती॥

तत्तुवैवतवक्षिष्यजुजातुंवजनिष्यमाणवागतंवाशावाधुनस्यतदय
 मेवानु॥२४॥आत्मेवभूतंअर्धाहितद्यज्ञतमुक्षोतद्यदात्माप्रजैवतवि
 ष्यदनर्धाहितद्यज्ञविष्यदनक्षोतद्यज्ञजा॥२५॥आत्मेवजातुंअर्धाहितद्य
 ज्ञातमुक्षोतद्यदात्माप्रजैवजनिष्यमाणमुनर्धाहितद्यज्ञनिष्यमाणम
 नक्षोतद्यज्ञजा॥२६॥आत्मेवागतंअर्धाहितद्यदागतमुक्षोतद्यदात्माप्र
 जैवार्धनार्धाहितद्यदागानक्षोतद्यज्ञजा॥२७॥आत्मेवाद्यअर्धाहितद्य
 दद्याक्षोतद्यदात्माप्रजैवर्धनर्धाहितद्यद्योनक्षोतद्यज्ञजा॥२८॥साया

तामंत्रेण जुहोति ॥ इति यन्त्रेणोतयुदात्ताद्योत्ररासाप्रजुमभिहयते २

ज्योति

सर्वोदुतिः ॥ सात्त्विकमतिरूपं यदेतां तत्तुल्यं होतुं न द्वाहितं द्युक्ता मुनोत
द्युक्ता जा ॥ २९ ॥ सुद्ध होति अग्निर्ज्योतिरग्निः स्वाहेत्युपपातः सूर्यो
ज्योतिः सूर्यस्वाहेति तत्सत्येनैव हूयते यदा ह्येव सूर्येऽस्मिन्नेत्युपाभिर्ज्योति
र्यदा सूर्यो देत्युप सूर्यो ज्योतिर्यदे सत्येन हूयते तद्देवानां छति ॥ ३० ॥
तुदु हेतुं देवगुणयो ब्रह्मवर्चसु कामायत सा च वा वाग्निर्वर्चो ज्योतिर्वर्चः ४० ॥
सूर्यो ब्रह्मो ज्योतिर्वर्च इति ब्रह्मवर्चसी हेतु भवति यः स एव ब्रह्म निहोतुं
उहोति ॥ ३१ ॥ तद्दुस्त्ववप्रजुननस्पव रूपं ॥ अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः

स्वाहेति तुदु न युतो ज्योतीरेतो देवतया पुनिगृह्णात्फनयतः परिगृहीतं
वेदेतः प्रजायते तुदु न युतो एवेतत्परिगृह्य प्रजनयति ॥ ३२ ॥ अथ प्रा
तः सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेति तुदु न युतो ज्योतीरेतो देवतया पु
निगृह्णात्फनयतः परिगृहीतं वेदेतः प्रजायते तुदु न युतः एवेतत्परि
गृह्य प्रजनयति तत्प्रजुननस्प रूपं ॥ ३३ ॥ तुदु हो वा वजी वलश्च ॥
किं ॥ गर्भमेवाकृणाः करोति न प्रजनयतीति ॥ स एतेनैव सा यं उहूया
त ॥ ३४ ॥ अथ प्रातः ज्योतिः सूर्यः सूर्यो ज्योतिः स्वाहेति तद्ब्रह्म जि

विपरिशिनुष्टितुदमिहोत्रोक्तिस्तुययुष्माभ्यांयुष्मापराणुहोनिर्वुपेदे
 वेतनुस्मात्तद्युष्मकश्चपिवेत्तदेनाब्राह्मणःपिवेदसौसुधियुष्मंतितुस्मा
 न्नाब्राह्मणःपिवेद॥३॥ब्राह्मणो॥३॥एताहैवैदेवतायोस्तितुस्मिन्
 संति।इंडोयमोराजानडोनेषिधेनमंसीगमनोसन्पा६सव॥१॥त
 द्वाएषुएवेंद॥यदाहवनीयोथेषुएवगार्हपत्योयमोराज्जाथेषुएवुन ४२
 डोनेषिधेयुदवाहार्यपवनस्तद्युदेततुहरहर्दक्षिणतुऽग्राहृतिरु
 स्मादाहुरुहरहर्वेनडोनेषिधेयम६राजानंदक्षिणतुऽनुपनय

तीति॥३॥अथयुष्मसभायामग्निः॥एषुएवानर्त्तसांगमनस्तद्युदेत
 मुनश्चित्तेवोपसंगुहंतेतुस्मादेषोनमन्तययुदेतदुस्मोहृत्यपनन्तयं
 त्येषुऽएवासंन्या६सवःसयोहैवमेतदुदेवंमयेतादेवतावसंतीतिसुर्वा
 देवैताहोकाजुयतिसुर्वाधोकाननुसंवर्ति॥३॥तुषामुपस्थानी
 युदेवसाथीप्रातराहवनीयमुपवतिष्ठतऽनुपवास्तेतुदेवतुस्थोपस्थान
 मययुदेवप्रतिपरेत्यगार्हपत्यमास्तेकाशेतेवातुदेतुस्थोपस्थान
 मययुदेवसंब्रजन्वाहार्यपवनमुपस्मरेत्तदेवतमुनस्तोपतिष्ठे

४४३०

ततुदेवतुस्योपस्थानं॥५॥ नृपयातः॥ अनन्त्यामुहर्तुः सभायामासित्वापि
 कामं पुत्रयेततुदेवतुस्योपस्थानं नृपयैव न सौमृतमुपनिगुच्छेत्तुदेव
 तस्योपस्थानमेवमुहास्येतादेवतानुपस्थिता न वंति॥५॥ यजमानदेवतो
 वेगार्हपत्या॥ अथेषु न्नाऽव्यदेवतो यदन्वाहार्यं पुवनस्तु स्मादेतन्नाहर
 ह्युहरेयुर्न हवाऽस्य स पुन्ना न वंति यस्यैव विदुषः एतन्नाहर हवा ४३
 हरं तन्वाहार्यं पुवनो वा एषु॥६॥ नृपयैव स पुवेन नाहरेयुः॥ यत्रैवा
 स्मिन्पुनो न वंति तथोहास्ये प्रोतो धायाहता न वंति॥७॥ न वाव

सितेवैन नाहरेयुः॥ तस्मिन्पुनो न वंति तथोहास्ये प्रोतो धायाहता न वंति॥७॥ न वाव
 देवतुवेदपिगो रेवदुग्धं मुधिस्ययितवैद्ययान्तिस्त्रिस्त एणान्पुय
 यितवैद्ययान्पिपा॥ सोहवाऽस्य स पुन्ना न वंति यस्यैव विदुषः एतन्नाहर हवा
 तं कुर्वंति तस्मादेवमेव विधीयते॥८॥ तं यत्रैतु स्रथमऽसुमिदो न
 वंति॥९॥ यतं इव तु हिं हेषु न वंति रुद्राः सयुः कामयेत पुये मारुद्रः
 अजाऽस्य स्रथमेव वसुदसेव वृन्ति घातमिव वसुवत्स एव मुन्त मघो
 न्निति तु हिं हसु जुहुयात्प्रोति हेवैतु दन्ताद्यं यः एवं विधांस्तु हिं ह

द्या

होति॥९॥ अथ युवैतद्विशेषतो नवति। तुर्हि हैष नवति। ब्रह्मणः सयुः।
 कामयेत यथेमावृणुणः प्रजागृह्णन्ति वत्सहस्रे त्वन्निघातमिवत्
 सचतएवमुत्तममामिति तुर्हि हसुज्जुयात्मानोति हैवैतदन्तर्धय
 एवं विद्वांस्तुर्हिजु होति॥१०॥ अथ युवैतद्विशेषतो नवति। तुर्हि हसु
 परमयाजसावृत्तलुति तुर्हि हैष नवती। सयुः। कामयेतुं इदं वृत्ति
 यायुशसास्पामिति तुर्हि हसुज्जुयात्मानोति हैवैतदन्तर्धय एवं वि
 द्वांस्तुर्हिजु होति॥११॥ अथ युवैतद्विशेषतितानि व। तिरुश्ची वार्द्धिः स

५

५॥ शास्त्रतो नवति तुर्हि हैष नवति मित्रः सयुः। कामयेत मेनेणेदेमुत्तममाम
 नितियुनाहुः सर्वस्य वा अयं ब्राह्मणो मित्रं न वा अयं कुं वनहिनस्तीति
 तुर्हि हसुज्जुयात्मानोति हैवैतदन्तर्धय एवं विद्वांस्तुर्हिजु होति
 ॥१२॥ अथ युवैतदुंगा राश्याकश्येन इव। तुर्हि हैष नवति ब्रह्मसयुः। का
 मयेत ब्रह्मवर्चसी स्पामिति तुर्हि हसुज्जुयात्मानोति हैवैतदन्त
 र्धय एवं विद्वांस्तुर्हिजु होति॥१३॥ एतेषां ते क५ संवसरमुपेक्षेत्॥
 स्वयं तु क५ द्युदिवा स्यान्मोहज्जुयादयमो न्युषी न्यथा ऊ होति युथा

षोवाभिषुनन्त्यन्ताद्यः सुसाभिनिवर्तते वतदयः साईं ऊहोति
 युषापोवाभिषुनन्त्यन्ताद्यंतस्त्रिप्रेतिदं घादे वीतत् ॥ १४ ॥ अत्र
 योहवा एता अन्ताद्यस्य द्वादशतयः ॥ अभिहैवैतदन्ताद्यं हणत्रिय
 ५ एवं विद्वानभिहोर्जुहोति ॥ १५ ॥ साया सर्वाहुतिः ॥ ते देवाऽअथ यो
 त्रराते मनुष्याऽअथ यस्त्रुविपरिशिनष्टि ते पशवः ॥ १६ ॥ सवैकुनी ४५
 य इव सुर्वा माहुतिं ऊहोति ॥ १७ ॥ इवो वरी नृयऽइव स्त्रुविपरिशि
 नष्टि ॥ १८ ॥ य सयकुनी य इव सुर्वा माहुतिं ऊहोति ॥ कुनी या ६

सोहिदेवमनुष्येभ्यः यद्भूयः इवोत्तरं लुपाः सो हि मनुष्या देवेभ्यो य
द्भूय इव स्वविपरिशिन्निहृपाः सो हि पशवो मनुष्येभ्यः कुनीयाः सो
हवाऽअस्य भार्या भार्या तवं तिष्ठयाऽसा पशवो यऽएवं विद्वानग्नि हो
त्रं जुहोति तदैस्तु नर्द्ध युस्पकुनीयाऽसो भार्याऽअसन्नयाऽसाऽपशवः
॥१॥ ब्राह्मणं ॥४॥ इति द्वितीयः प्रपाठकः ॥१॥ १०३॥ छा॥ यत्र दैप्र
जापतिः प्रजाः स सृजे। स युवान्नि० स सृजे सुइदं जातः सर्वमेव द
धुंदधुऽइत्येवाँ विविलमेव सीयास्तदिंप्रजा वास्तु ता हेन० सीये
ता

४६ ए०

पुंदध्वरे स्रोतितिक्षमाणः पुरुषमेवात्येयाय ॥ १ ॥ सुहोवा वानवा अह
 मिदं तितिक्षे हंत त्वाग्रं नितं माजनयित्वा बिन्दहि सयुधे वतां त्वमस्मि
 लोके जनयित्वा नरिष्यस्व वृमेवाहं त्वाममुष्मि लोके जनयित्वा नरिष्या
 मीति तथेति तं जनयित्वा बिभत् ॥ २ ॥ सयुद्धं श्रीः आधत्ते तदं जनयति ।
 तं जनयित्वा बिभत्तिसयुधा हे वैष्णव एतमस्मि त्वां के जनयित्वा बिभत्तुर्वैष्णव ४६
 हे वैष्णव एतममुष्मि लोके जनयित्वा बिभत्ती ॥ ३ ॥ तन्न सा म्वा सयेता सा मि
 हास्ते सुचायति सयुधा हे वैष्णव एतस्माच्च स्मि त्वां के सा मिष्यायत्येवमु

हे वैष्णव एतस्माच्च मुष्मि लोके सा मिष्यायति तस्मान्न सा म्वा सये
 त ॥ ४ ॥ सयुधं न्ययुतो यत्रेन मत्ता वन्मादधति तदेषो मेरुधि जायते स
 एष पुत्रः सुमिता भवति ॥ ५ ॥ तस्मादेतद्विषाणं सुन्दरं शरं मिन्दुशरं त
 दोऽश्रुतिदेवायुवानश्च काजरु संतनुनाम् । पुत्रा सोयवपितुरो भवंति
 मानो मध्यारी रिषतायुर्गंतोरिति पुत्रोऽखेष्ट संसृत्पुनः पिता भव
 त्येतन्तद्यस्मादस्तीऽआदधीत ॥ ६ ॥ तद्वा एष एव नृत्कः ॥ य एष त
 पति तद्यदेष्ट एव नृत्कस्तस्माद्या एतस्मादधीतः प्रजास्तं निर्यते

यथा। पराव्यस्ते देवास्तस्मादुते मृतास्तस्ये माः सुवी। प्रज्जारश्मिनि। प्रा
 णेष्वभिहिता यथा चोच्चाभिधुन्या वाभीश्वभिर्वैवमस्ये माः सुवी। प्रज्जार
 श्मिनि। प्राणेष्वभिहितास्तस्मादुश्मय। प्राणान्म्यवतायंते ॥१॥
 सयस्यकामयते। तस्य प्राणमादाभ्योदेतिसंम्रियते सयोहेतुं मृत्फ
 मृनतिमुच्यथा मुंलोकमेति युषाहेवास्मिंलोके नुसंयुतमादियुते ॥४७॥
 युद्धाय देवकामयते यमा नुयत्ये बहुहिगामुष्मिंलोके पुनः पुनर
 पुनः प्रसारयति ॥ जा सयुसाय मुस्मि ते देव आहुती जुहोति ॥

तदेताभ्यां सुवीभ्यां कस्मान्मेतस्मिन् त्वोष्मिति तिष्ठत्ययत्नात्तनुदिते दे
 आहुती जुहोति तदेताभ्यां पनाभ्यां पस्मान्मेतस्मिन् त्वोष्मिति तिष्ठति सु
 एनमेष्टुतश्चेत्तवाद्योदेति तदेतं मृत्फमृतिमुच्यते सुषणितहोत्रे मत्स्यो
 तिमुक्तिरुतिहवे पुनर्मत्स्यं मुच्यते यय्वमेतामनि होत्रे मत्स्योरुतिमुक्तिं
 वेद ॥ १ ॥ यथा वा इषोरुनीकं। एवं यज्ञानामनि होत्रे येन वा इषोरुनीकमेति
 सुवी वै तेनेषुरेत्येतुनो हास्यसुर्वे यज्ञकृतवः एतं मृत्फमृतिमुक्ता ॥
 ॥१०॥ अहोरात्रे हवाऽऽमुष्मिंलोके परिह्वमानोऽपुरुषस्य सुतुतंति

पुतोर्वीवीनंवाऽश्रतो होरावेतथोहास्या होरावेसुवतं नृक्षिणुतः॥११॥ स
 युधारणोपस्तेतिउन्नाउपरिष्टादथचकेपस्यंगमानेउपावेक्षेतैवंपरुस्ता
 र्वावीनोहोरावेऽउपावेक्षतेनुहवाऽश्रस्याहोरावेसुवतंक्षिणुतोपुऽए
 वमेहोरात्रयोरतिमुक्तिंवेदा॥१२॥ सुर्बेणाहवनीयंपरीत्युत्तरेणग
 र्हपत्यंवेतिनवेदेगुमनुष्यविदुस्तुएनमेतदुत्तरेणातियुतंविदुर्यवैन
 इदंजुहोतीत्यभिर्बेयाफानोपहंतातावस्याहवनीयश्चगर्हपत्यश्चांतरे
 णातियतुःपाफानमुपहंतःसोपहंतपाफाज्योतिरेवामियायुशसात

ताम

४८

वति॥१३॥ उत्तरतोवाऽश्रिहोत्रस्यक्षारं सयुधाक्षाराप्रपद्येतैवंतंदथ
 योदक्षिणतएसास्तेयुथाबहिर्दीवरेदवंततः॥१४॥ नोर्हवाएसास्वर्गा॥ तं
 युदग्निहोत्रं तस्यापुतस्यैनावःस्वर्गायाआहवनीयश्चवगर्हपत्यश्चनो
 मंडेऽश्रुथेषुएवनावाजोयुद्धीरुहोता॥१५॥ सयस्याहुपोदैति। तदेनांवा
 वीमभ्यजातंस्वर्गलोकमभितुयास्वर्गलोकःसुमभुतेतस्याउत्तरतुःआ
 रोहणःसेनःस्वर्गलोकःसुमापयसुथयोदक्षिणतएसास्तेयुथापुती
 णीयामागुह्येसुविहीयुतसततएवबहिर्दीवरेदवंततः॥१६॥ शुपयु

मेताऽसमिधमभ्यादधाति। सेष्कायेन मुंवेण जुहोति तद्युज्ये नैतामिष्टका
 मुपदधातियदावाइष्कोपधीयतेथाहुतिर्हयतेतदस्योपहितास्वेदेष्टका
 स्वेताश्चाहुतयोहयतेयुऽएताअग्निहोत्राहुतयः॥१॥ प्रजापतिर्वाअग्निः
 संवसरोवैप्रजापतिः संवसरेसंवसरेहवाअस्याग्निहोत्रंविद्येनाग्निना
 सुंतिष्ठतेसंवसरेसंवसरेविद्यमग्निनामोतियएवंविद्वानग्निहोत्रं
 होत्येतदुहास्याग्निहोत्रंविद्येनाग्निनासुंतिष्ठतेविद्यमग्निनामोति॥१॥
 समुववैशताम्यशीतीनामवोविऽशतिश्चसयसायुंजातरग्निहोत्रं

जुहोति तेदेआहुतीताऽअस्यसंवसरेआहुतयःसंपद्यते॥१॥ सप्त
 वैवशतानिविऽशतिश्चासंवसरेह संवसरेहवाअस्याग्निंमहतो
 छेनसुं पद्यतेसंवसरेसंवसरेमहदुक्तमामोतियएवंविद्वानग्नि
 होत्रंजुहोत्येतदुहास्याग्निहोत्रंमहतो छेनसुं पद्यतेमहदुक्तमामोति
 ॥२॥ प्रास्वणी॥१॥ अग्नौहवैदेवाधसुर्वान्यश्नन्तिदक्षिरेयुवगा
 म्यायेवारणाद्विजयुवोपवेष्टुतःकामवारुस्यवाकामायायुनोगोपि
 षोगायायदितिवा॥१॥ तानुहानिर्निवकमातेःसंग्रह्याविंप्रवि

५० ए०

वैश पुनरेम इति देवा एदमिति रो भूतं ते ह विदुः व कुपि ह वै प्रा विदुः शवि
 वै प्रा विदुः इति तु मे तु स्या यत्पा ७ सुवै सा य सुपाति षं त देहि नः पशु सुन नः
 पशु देही तिते नो धिः पशु सुन र ददा त ॥ २ ॥ तु स्मै क म नीः सु पति षे ते ॥
 अ नी वै दे ता रो ता वै वे तु धा व ते सा य सु पति षे त सा य ७ हि दे वाऽनु पा
 ति षं त द नो ह वै वा स्मा ए तो पशु सु पति षे त विदुः नु पति षे ते ॥ ३ ॥ अथ य स्मा ॥ ५० ॥
 नो पति षे त ॥ न न ये ह वाऽइ द मु ये सु हा सु र्दे वाऽश्च म नु ध्या च त द्यु द
 स्म म नु ध्या णा न भु व ति तु द स्म दे वा न्या र्थ त इ दे वे नो ना स्ती र्द नो स्ति

घ ३

तिते तु स्या ए व या न्न ये दे षे ण दे वा स्ति रो भू ता ने दि न सा नि ने दे षो सा
 नी ति तु स्मा न्नो पति षे त ॥ ४ ॥ अथ य स्मा दु पे व ति षे त ॥ य सो वै दे वा ना
 मा नी र्ये ज्ञ मा न स्य त द्वा ए ष ए व सो य द्वा हु ति ना शी रे व यु ज मा न स्य त
 द्वा दे वा स्मा त्र ते दे वे तु द्यु प ति ष मा नः कुरु ते तु स्मा दु पे व ति षे त ॥ ५ ॥ अ
 थ य स्मा न्नो पति षे त ॥ यो वै ब्रा ह्म णं वा सै ७ स मा नो नु व र ति क्ष त्रि यं
 वा युं मे दा स्य त्प युं मे गृ ह्णा न्क रि ष्य ती ति यो वै तं वा धे न वा क र्म णा वा मि
 रि रा ध यि ष ति तु स्मै वै स दे यं म न्य ते य य आ ह किं नु त्वं म मा सि यो

श ३

५१९

मेनददासीति। अत्र एनं देहोरी शरीरनिर्घेदं गुं तो सुस्मानोपतिष्ठते
 तदिदं वैषु एतं यावते यदि धेयुः होतितु स्मानोपतिष्ठते ॥ ६ ॥ अथ य
 स्मादुपेवतिष्ठेता। उत वै यावंदातारं न त एवो तो न नीया। तार्यं नानु
 बुध्यते स यदैवा हताये वै ते स्मि वि न हि मेत्य येनं वेदायेनं तार्यं म न्य
 ततस्मादुपेवतिष्ठेतेदमि न्न स मस्तं यस्मादुपतिष्ठेते ॥ ७ ॥ अत्रापति ५११
 की एषु नत्वा। यावत ईष्टे यावदेन मनुत स्परेत। सिं वतियद निहो
 वंजु होतीदमेव त सर्वं मुपतिष्ठमानो नु विकरोतीद ॥ सर्वं मनु प्रज

५११

न इति ॥ ८ ॥ सदा नुपतस्या प्रतिपद्यते। इयं वा नुपदयेनेषु पयुदीदं किं व
 जायते स्यात्तदुपजायतु ययुन्य कृत्य स्यामेव तदुपप्यते तदुक्ता रा आनु
 यो न्यपु वा सयुं न वतितु दस्यु एवै तदुक्ता प्रतिपद्यते ॥ ९ ॥ स आह उ
 पप्रयुं तो अधरमित्यधरो वै यज्ञ उपप्रयुं तो यज्ञमित्येवैतु दाहं वं वोवे मा
 ग्नय इति मुं वस्तु स्यात् ॥ एतदुक्ता वस्तु ॥ अस्मै व श एव त इति यद्युप
 स्मदा रकादस्य येन येतु कु एवै वै व मेवै तन्मन्य स्वये वै तदाह ॥ १० ॥ अग्नि
 र्हे इति दिवः ककुत्पतिः। पयि व्या ॥ अ यी ॥ अ पा ॥ रेता ॥ सि जि न्नी तु न्वे वुध

९२

वतितद्यथावायावन्काष्माण्वेदेदामुष्यायणोवैतुमस्युतवैतुमेतस्मात्प्र
सीत्येवमेषाम्॥११॥अथैदानीं॥उभाकामिंदानींआहुवुध्याउभाराधसासह
मादयुधौ॥उभादातानाविष्णुरयीणाभुभाशुजस्यसातयेहुवेवामियेषवा
उंजोयुषतुयतिसयुदस्तमुतितुदाहवनीयंप्रविशतितुदुभावेवैतुसह
सीताऽनुपतिष्ठतऽउतोमेसहसंतौदनामितितुस्मादैदानीं॥१२॥अथैते ५२॥
योनिः॥कृत्तियोयुतोजातोअरोचकथा॥तुंजानुंनग्नऽआरोहाथानोवर्ध
यारयिमितिपुष्टंवैरयिर्भूयोभयएवुनइदंउष्टंउर्वितुंवैतुकाह॥१३॥

अथुनिहप्रथमः॥अथिहप्रथमोतायजिषोअध्वरेधीऽ॥यमप्रवानो
नृगवोविरुरुकुर्विनेषुवित्रंविन्विशुविशऽइत्युचैवधवतितद्यथाया
वन्काष्माण्वेदेदामुष्यायणोवैतुमस्युतवैतुमेतस्मात्प्रसीत्येवमेषाम्
योऽपुवेषतुयोऽपुवेनमेतदाहयदाहविन्विशुविशऽइतिविहृषे
विशोविशो॥१४॥अथप्रणी॥अनुद्युतऽअनुद्युतऽअनुद्युतऽ॥पयःसहस्र
सानुषिमितिपरमावाणुसनीनांयुसहस्रसनिस्तुदेतुस्येवावरुधो
तस्मादाहपुयःसहस्रसानुषिमिति॥१५॥तुदेतुसमाहुर्यऽपट्वीत

स्योपवती प्रथमा प्रवृत्तमा बोवा मतद्यस्मादुपवत्पथादएव प्रनेया
 वंतोस्ते वसना ये देवास्तु वंत एव देवास्तु स्मादेव प्रनेतु दिमे एवीत
 रेण सुर्वे कामास्तेऽस्मादमे संजानाने सुर्वे कामास्ते मत्तः ॥१६॥
 सवे त्रिः प्रथमां जुषति विरुत्तमां विरुत्तायणा हि यज्ञास्त्रिदुदयना
 स्तुस्मा त्रिः प्रथमां जुषति विरुत्तमां ॥१७॥ युद्धवाऽश्रवा मिहोर्वज्रकतः ५३
 वाघनवा कर्माणा वा मिथ्या कशेत्पात्नस्तदुवद्यत्पायुषो वा वृक्षसो वा
 प्रजायेवा ॥१८॥ तदुखलुतत्पाऽश्रमे सि तन्वमेपा स्या युद्धाश्रमे स्या

युर्मे देहि सुर्वे कामास्तेऽश्रमे सि तन्वमेपा स्या युद्धाश्रमे स्या
 पुणेति ॥१९॥ युद्धवाऽश्रवा मिहोर्वज्रकतः वाघनवा कर्माणा वा मि
 थ्या कशेत्पात्नस्तदुवद्यत्पायुषो वा वृक्षसो वा प्रजायेवा तु मे पुन
 राप्याय येत्येवैतदाह तपोहास्यतत्पुनराप्यायते ॥२०॥ इक्ष्मा स्त्वा
 रातऽहिमा धर्मतऽसुमिधीमहीति शतं वृषीणि जीयास्तेत्येवैत
 दाहतावतामहांतऽसुमिधीमहीति यदाह धर्मतऽसुमिधीमही
 ति वृष्यस्वतो वृष्यस्तुतऽसुहस्वतः सहस्तुतः मिति वृष्यस्वतो वृष्य

न्यास्मिन्नयस्त्वत्तु न्या इत्येवैतदाहसहस्रं तोषयन् न्यास्मिन्नसह
 स्त्वत्तु न्या इत्येवैतदाहसहस्रं तोषयन् न्यास्मिन्नसह
 त्वयावयुः सपत्न्यापीयसाः क्रियास्मत्वेवैतदाह॥२१॥ विज्ञावसा
 स्वस्ति ते पारुमशीयति विरेतज्जयति राविर्वै विज्ञावसुः साहीय
 ॥ संग्रहो वविज्ञा विज्ञावसति तस्मान्नारका विरेतदृशः॥२२॥ एतेन
 हस्मवाक्यप्रयोरुवे स्वस्ति पारुः समस्तुवत एते नो हस्मना
 वेर्त्ता प्राप्ताः ॥ स्मिन् विंदेत्येते नो एवेष एतज्जवे स्वस्ति पारुः स

स्वोषेणमिषीयेति युष्माकमेतैः तन्मन्त्रा एव महामातृपातृदसाः अजुपराय
 मस्तु एते नो एनः ॥ वेर्त्ता प्राप्ताः ॥ स्मिन् विंदेत्येतावन्तु तिष्ठजयति
 ॥२३॥ अथास्तीनः संतमन्ते स्वयं स्वर्बसा गथाः ॥ इति तद्युदस्तीयु
 नादिसुग्राहवनीयं प्रविशति तेनैतदाहसमुषीणाः स्मृतेनैतितद्यु
 दुपतिष्ठते तेनैतदाहसुं प्रियेया धनं तया हुतयोवाः ॥ अस्पृष्यं ध
 नाहुतिभिरेतदाहसुं महमायुषा संवर्बसा सुं प्रजुयासुः ॥ रायं स्प
 षेणुति युः स्मृति तदेव महमेतैः संग्रहा इत्येवैतदाह॥२४॥ अथ
 गमस्येति शुं धस्त्वां धेतो नदीयमस्तु महोको नदीयुति युनि

बोधीर्योण्यानिबोमहासितानिवो^नधीयेत्येवैतदाहोर्जस्तेर्जो^नबोम
 बोध्येतिरुसस्वरुसं बोमधीयेत्येवैतदाहनायस्योषस्वरुयस्योषं
 नधीयेतिरुसस्वरुनानं बोमधीयेत्येवैतदाह^{२५}॥ रेवतीरुमध्व
 मितिरेवंतोहिपशवस्तस्मादाहरेवतीरुमध्वमित्यस्मिन्योनाव
 स्मिन्बो^३स्मिनो^४स्मिन्तो^५केस्मिन्नुये^६इहेवस्तमापगातेत्यात्
 नएवैतदाहमुदेवमापगातेति॥२६॥ शुष्मगामभिन्मशति॥ स
 हितानिविचरूपीतिविचरुपाइवहिपशवस्तस्मादाहविच

रूपीरुर्जामाविशगोपयेत्येवैतदाहगोपयेत्येवैतदाहगोपयेत्येवैतदाह
 यद्गृहस्तस्तेतितुदाह॥२७॥ शुष्मगामभिन्मशति॥ स
 पत्याग्नेदिवेदिवेदोषावस्तर्हिग्रावयीनुमोभूतएवसीतिनुमएवास्मा
 एतुक्रोतियुधेनंनहि० स्यात्॥२८॥ राजंतमध्वगुणी॥ गोपामृतस्पदी
 दिविन्नु॥ बुद्धमान० चंदुमदुतिस्वैदमैदतिस्वैतइदंयन्मृतनोभू
 योभयएवकुर्वित्येवैतदाह॥२९॥ सुनःपितेवस्तववेनेस्तपायना
 नव॥ सुवस्वान॥ स्वस्तुयइति युषाघितापुत्रायस्त्वपुत्रोनेवैनेके

न के वन दिन स्वेवंताः संपवुरऽएधि मैव चाकेन वन हिः सिधेये वैतदा
 हा ॥ ३० ॥ अथ द्विपदा ॥ अस्ते लो अंत मउतु वा ता शिवो न वा वस्तु यः
 सुरी मर्वर मिर्व सुअवा अस्तान कि धम त्रै रयिंदा ॥ तं ता शो विषदी दि
 वः सुस्नाय नून मीमहे सुखि मः ॥ सनो बो धि अ धि ह व मु रु णा लो अ
 घायतुः समस्मा दिति ॥ ३१ ॥ यद्वा आह वनी यमु पतिष्ठते पश्यं स्त घा व
 ते तस्मात्तमुच्चावै च्छंदो भिरु पतिष्ठत उच्चाववा इव हि पशवो य यज्ञ
 ह्येतं पुरुषांस्तद्याचते तज्जायतुं प्रपमं विचुं गाय वं वाऽअने छंदः

म

५६

स्तेनैव न मे तच्छंदसो ययैति ॥ ३२ ॥ अथ द्विपदा ॥ पुरुष छंद सं वै द्विपदा
 द्विपाद्वा अयं पुरुषः ॥ पुरुषा मु वै तु घा वते पुरुषा हि ग्रा वते तस्मा द्वि
 पदाः पशुना न्द वे पुरुषवा ज्ञव तियुऽयं वृद्धि दानु पतिष्ठत ॥ ३३ ॥ अथ
 गामभ्येति ॥ इडऽएस्य दित एहीती डा हि गौर दिति हिं गौ स्ता म भि मश
 तिका म्याऽएते तिमनुष्याणां सुता सुकुमाः प्रविष्टास्तस्मादाह काम्या
 एते तिमनुष्यवः कामधुरीणीस्त्यादित्यहं वः प्रियो न्यासमित्येवैतदाह
 ॥ ३४ ॥ अथ तरेणाह वनी यं वगाह्येतं वा प्राद्विष्ठ न भिमी कनालो

जयतिसोमानः स्वरणं लणुहि ब्रह्मस्य तो कदीवंतं युः अशिजः ॥ यो रे
 वा न्यो मीव हा वसुवितुष्टि वृद्धं न ॥ सुनः सिय कुयुक्तर ॥ मानः श
 ५ सोऽस्वरुषो धर्निः प्रणम्य न्या रक्षाणो ब्रह्मणस्पत इति ॥ ३५ ॥
 यद्वाऽआहवनीयमुपतिष्ठते ॥ दिवं तदुपतिष्ठते ययजार्हयत्वं ययि
 वीतदयेत इं तुरिक्षमेधाहिदिग्दस्यते रेता ५ सोतद्दिशमुपतिष्ठते ५७१॥
 तस्मादार्हस्यत्वं जयति ॥ ३६ ॥ नृहित्रीणामुवोक्त ॥ द्युमित्राः स्पर्श
 म् ॥ दुनाधुर्वैवृणस्यानहितेषाममाचननाधसुधारणोषु ॥ ईशेति

२. छि =

अर्ध ५२

पुनश्चुषाऽसातोऽदि पुत्रासोऽदिते ॥ प्रजीवसे मर्त्या यः शोतिर्युक्तं यज
 स्वमितितुत्रास्तिनाधसुधारणं धृतेते हवाऽशुध्मनोधारणा युऽइतु
 रेणधावापथिवीऽपतास्येतदुपतिष्ठते तस्मादाहनाधसुधारणं धि
 ति ॥ ३७ ॥ अथैव ॥ इन्द्रो वै यजुस्पदेवतासु इमे वै तदङ्गं पृथक् पृथक् कुरुते
 कदाचन नुस्तीरसिने इत्यसिदाशुषडिति युजमानो वै दानान्युज
 माना यदुहासीत्येवैतदाहोपोऽनुमधवज्जुयऽइत्युते दानं देवस्य
 एव्यत इति नुयोऽयऽएव न इदं पुष्टं इति नुवेतु दाहा ॥ ३८ ॥

धीयसायितौ॥३॥ सविता वैदेवानां प्रसविता तथोहास्माऽएते सवि
 द्प्रसृताऽएव सुर्वेकानाः सुमध्यते तु सविर्बुध्दे एष भूगोदेवस्य धी
 महि॥ धियो यो यो न प्रबोदयादिति॥३॥ अथास्यी॥ तदनुयऽएव
 तदात्मानमंतत॥ परिददाति गुण्ये परिते हडुभोरयोस्माः॥ अस्मा
 उच्चिन्नुत॥ येन रक्षसि दास्युष इति युजमानो वैदाश्चाऽसा यो हवा ५८१
 अस्यानाध्वयत मोरयस्ते नैष युजमानानभि रक्षसिते न युस्तेना
 ध्वयत मोरयो येन युजमानानभि रक्षसिते न न सवितो भि गोपा

येसु वै तदा हविरे तु जपति॥४॥ अथ पुनरुपनाम गृह्णीति॥ इदं मे यं द्वी
 र्यं पुत्रो नु संतनवदिति युधिपुत्रो न स्यादप्यात्तन एव न म गृह्णीयात्॥
 ४॥ ब्राह्मणम्॥२॥ अथ हुते नि होव नुपति षते॥ भर्तुवः स्वदितितु
 संतु नैवैतद्वाचऽसुमर्दयति यदा ह भर्तुवः स्वदितितु या सुमर्दय
 शिखमाशास्ते सुप्रजाः प्रजाभिः स्यादितितु प्रजानां स्ते सुवीरो वीरे
 दितितु वीरानाशास्ते सुपोषा पोषेदितितु पुष्टिमास्ते शास्ते॥१॥ य
 दा अश्वीर्धुमं पृथुपृथुः॥ आशी देववसाशी रियं तदेतावत्ते वै

तत्सर्वमाप्नोति तस्मादेतेनेकोपतिष्ठेतेतेनूवेवुवयमुपवरासङ्ग
 तिहस्माहसुति॥२॥ अथप्रवस्यन्गृहपत्यमेवायमुपतिष्ठतेया
 हवनीय॥३॥ सगृहपत्यमुपतिष्ठते। नूर्यप्रजांमेवाहीतिप्रजा
 याहेषु॥३॥ हेतुत्प्रजांमेवास्माएतत्पुनरिददातिमुत्प्रे॥४॥ सुधा
 हवनीयमुपतिष्ठते। शाःस्पष्टुमेवाहीतिपशूना॥५॥ हेषु॥३॥ हेतुत्
 स्तुनेवास्माएतत्पुनरिददातिमुत्प्रे॥५॥ अथप्रवावृजतिप्रवाधव
 यति। सयुव्वेलोमन्यतेतुस्यत्वाच्चावांविस्तृतेतुयशेषपरेस

युव्वेलोमन्यतेतद्वाचंयच्छतिसंयद्यपिराजात्ररेणस्यानैवतमुपेया
 त्॥६॥ अथहवनीयमेवायमुपतिष्ठते। अथगृहपत्यगृहावेगृहप
 त्यगृहावेप्रतिष्ठातुज्जहेषेवेतत्प्रतिष्ठायांप्रतिष्ठति॥७॥ सुआ
 हवनीयमुपतिष्ठते। आगन्तविश्वेदसमस्तुभ्यं वस्तुवित्तमं॥ अ
 न्नसंभ्राजन्निद्यन्मन्त्रिसुहः॥ आयकंसेत्युपोपविश्यशृणुम्य
 नुपति॥८॥ अथगृहपत्यमुपतिष्ठते। अथमन्त्रिर्गृहपतिर्गृहप
 त्यप्रजायावस्तुवित्तमं॥ अथेगृहपतेन्निद्यन्मन्त्रिसुहः॥ अ

कस्तेत्यथोपविश्यवृणां न्युपलुं पत्येतं नु ज्ञेयं ते न चैव नु यिषां प
 तिष्ठते ॥ एषां स्वैरुत्कृष्टस्त्वमेवोपतिष्ठति ते ॥ इदं वै युस्मिन्नुसति
 स्तृणो वा राजा वा श्रेयास्तनुष्यान्वेव तु मेवुना हतिवृक्तं कुमिदं मेतुं गो
 पाय प्राहुं वस्यामीत्युथा स्मिन्नेते श्रेयाः सो वसंति देवाश्च नृयः कुतः
 न हतिवृक्तं मिदं मे युगं गोपाय तु प्राहुं वस्यामीति ॥ १० ॥ मुनो ह वै देवान्
 नुष्यन्त्या जानीति ॥ सुवेदगार्हपत्या परिदुं मे दमुपागादिति त्वस्ती मे वा
 हवनीयमुपतिष्ठते सुवेदा हवनीया परिदुं मे दमुपागादिति ॥ ११ ॥

पञ्चवावृजतिप्रवाक्षवयति ॥ सयुत्रे लो मुं न्यते तु सत्वाच्चा चं चिन्त
 ते यप्रोपप्रेक्षयुत्रे लो मुं न्यते तद्वा चं यकते सयद्यपिराज्ञांतरण
 स्यान्नैव तमुपेयात् ॥ १२ ॥ सुआहवनीयमेवाय नुपतिष्ठते ॥ अथ गा
 र्हपत्य त्वस्ती मे वा हवनीयमुपतिष्ठते त्वस्ती मुपविश्यवृणां न्युपलुं प
 तित्वस्ती मे वा गार्हपत्यमुपतिष्ठते त्वस्ती मुपविश्यवृणां न्युपलुं पति ॥ १३ ॥
 अथातो गृहाणामेवोपचारः ॥ एतद्देवगृहपते ॥ प्रोषुष्य आगता
 ह्यसमुवस्ता इव न वंति किमयुमिह वदिष्यति किं वा करिष्यतीति

६१५०

३ प

शु २

स यो ह तु त्र किं वि द द ति वा करो ती त त स्मा क हा प्र व सं ति त स्ये च नः कु
 तं वि द्रो श्यो नृ यो ह तु व न व द ति न किं व नू क सै ति तं कृ ग हा उ प सु अ य
 ते न वा अ य नि हा वा दी न किं व ना क र दि ति स य दि हा पि सु कृ द इ व स्या
 कृ प व त त स्तु क र्यां दृ व दि षु न्वा क रि षु न्वा स्या दे व उ त ग हा णा नु प वा
 री ॥ १४ ॥ ब्रा ह्म णी ॥ ३ ॥ प्र ज्ञा तिं वै न्त तां नु या सी द न् ॥ प्र जा वै न्त तां नि वि
 नो धे हि यु था जी वा मे ति त तो दे वा य जो प यी ति नो न्त ता द क्षि णी जा वा
 यो पा सी दं स्तान् ब्र वी द्य जो वो न्त न म त त्वं व कृ र्वा स्तु र्यो वो ज्यो ति रि

६११

ति ॥ ११ ॥ अथे नं पि तु रा ॥ प्रा वी ना वी ति ना स वं अ जी न्वा सो पा सी दं स्तान् ब्र वी
 न्मा स्ति ना सि वो श न ॥ स्व धु वो म नो ज वो व स्यं डु मा वो ज्यो ति रि ति ॥ १० ॥ अ
 थे नं म नु ष्या ॥ प्रा व ता उ प स्तं ह लो पा सी दं स्तान् ब्र वी सा यं प्रा त र्शो श नं प्र
 जा वो म कृ वो मि र्वा ज्यो ति रि ति ॥ ११ ॥ अथे नं य श्रु वं नु या सी द न् ॥ स्तु भ्या
 स्त्वे षु मे व च का र यु दे व स र्ग क दा व न् ॥ भा द्ये यु दि का ले य धु ना का ले ये वा
 स्मा धु ति त स्मा दे ते यु दे व क दा व न् ॥ नं ते यु दि का ले य धु ना का ले ये वा सं ति
 ॥ १४ ॥ अथे न ॥ मा अ द य सु ना दु प से दु रि वा ह ॥ ते न्य सु म स मा यी व

प्रसदावस्तु हे वास्तु न मायेती वपरा भूता दुत्वेव ता प्रजास्तुः इमाः प्रजास्ते
 ये वोपजावन्ति यथेवाभ्यः प्रजापतिर्व्यदधधुनः ॥ यानैव देवाश्चतितुर्ना
 तिनृपितुरेनृपशवो ननुष्या एवैके तिकामंति तुस्माद्यो ननुष्या एवैके
 त्पुत्रमेमेघतिष्ठि हूर्छति दिनस्य नायवन नु वत्पुनः ॥ हे जवाभ्यो
 घतितुस्मादुसायं प्रातराश्वे वस्यास्यो हे हे वुं विष्ठां सायं प्रातराशी
 भवन्ति सुर्वः ॥ देवायुरेति युदुह किं ववावा व्याहृतितु दु हे वुम वत्येत
 छिदेव सत्यं गोपायति तुष्टैत तैजो नाम प्रास्म एयु एतु स्प प्रतु ॥ शक्र

६२

तिवृत्तिं ॥ द्वातद्वा एतद् ॥ २ मासि मास्येव पित्र्यो ददतो युदैवैष
 नु पुनस्ता नृपश्चाद्दृशेथेभ्यो ददात्येवोसोतो राजा देवा मन्त्रं य
 चंद्रमाः सु एता ॥ शिर्विंदीयते तुस्मिन्की एददाति तुथेभ्यो समर्द्ध
 क्रोत्पय यदधी एदद्यास नु द ॥ कुर्यादेवैव नृपश्च पित्र्यै च वृश्च
 नृपश्च तुस्माद्युदैवैष नु पुनस्ता नृपश्चाद्दृशेथेभ्यो ददाति ॥ ७ ॥ स
 वाचं यनाहे ददाति ॥ सर्वाहो वुदेवानी मध्यं दिनो ननुष्या एव मपरा
 रूपिहृणी तुस्मादपराहे ददाति ॥ ७ ॥ सुज धुने नगार्हपत्यं प्राचीना

वीतीकृत्य दक्षिणसीर्नै एतुं गृह्णाति सततं पुत्रोपो छाये तरेणान्वा
 हायं पुत्रनै दक्षिणातिष्ठन्नुवदति सत्तु फला करोति सत्तु दुःखे वपुर्ना
 वापितुरस्तु स्मा सत्तु फला करोति ॥ १५ ॥ तत्तु अपयति तस्मिन्नाधि
 श्रितश्राव्यं प्रत्यानयत्यनौ वैदेवे न्योऽङ्गुत्तु करंति ननु यो यो धेव
 पिहृणितु स्मादुधि श्रितश्राव्यं प्रत्यानयति ॥ १० ॥ सुतु ब्रह्मणा मोक्ष
 श्राव्यतीहोति ॥ देवे न्यो देवान्वा एषु न पावर्तते यश्चाहितामिर्तु
 वति यो दर्शयत्समासा भ्यां युजतु ये तु यि च यज्ञेने वा वारीनुद

देवे न्यो निहुतेस्तु देवेः सप्रस्तुते ये तु यि च न्यो ददाति तु स्मादु ब्रह्मणा
 मोक्षश्राव्यतीहोति देवे त्व ॥ ११ ॥ सत्तु श्रुत्येव सो मायवङ्गोति ॥
 सयुदग्नयेऽङ्गुति सत्तु वसुवे वाग्निरन्वा नक्तो ययसो मायवङ्गोति पि
 तृदेवयो वै सो मस्तु स्मादग्नयेव सो मावङ्गोति ॥ १२ ॥ सुङ्गोति ॥
 त्रभुये कव्यवा हनाय स्वाहा सो मायपितृभुते स्वाहेत्यग्नौ भुञ्जान
 मत्पादधति तु स्मिष्टलजा जनमथ दुक्षिणे नान्वा हायं पुत्रन ॥ सत्तु
 दुक्षिणवति तु द्वेदिता जन ॥ सत्तु दुःखे वपुर्ना वापितुरस्तु स्मा सत्तु

स्त्रिखति॥१३॥ अथ परस्तादुक्तं निदधति। स यदुनिधयेत्कमस्ये
 तत्पिबुभोददुदस्तररक्षानि हैषामेतद्विमभीरं स्तथो हेतुपि वृणान
 स्तररक्षानि न विममते तुन्नात्परस्तादुक्तं निदधति॥१४॥ सनि
 दधति। ये रूपणिप्रतिमुनुमानाश्च सुनास्तंतस्वधुखावुरेति। पना
 पुनोनि पुनोयेतुरंत्यमिष्टो लोकात्पुण्यस्य सादित्यं हेतुं सान् ६४११ नि
 पहेता तुन्नादेव निदधति॥१५॥ अथोदपावुमादायुवनेजयति।
 त्वासावुवने निवेत्येव युजमानस्य पितुरमुसावुवने निवेति पित

महमुसावुवने निवेति प्रपितामहं तद्यथा सिध्यते निषिंवेदेवं तत्।
 ॥१६॥ अथ सलदाहिन्तान्युपमर्त्य दिनानि तवंति। अथ निववेदेवानी
 मध्यनिवमनुष्याणीन्तानि विपिष्टणी तुन्नादुपमर्त्य दिनानि तवंति
 सलदाहिन्तानि तवंति सलदुद्वेवपुनीव। पितुरस्तुन्नासलदाहि
 न्तानि तवंति॥१७॥ तानि दक्षिणा पश्यति। तुवददाति सबाहुति
 ददाति। तीववेदेवेत्योक्तं सुदरति मनुष्येभ्यो ये वपिष्टणी तुन्नादि
 ति ददाति॥१८॥ सुददाति। तुसावेतत्तद्वेव युजमानस्य पित्रे येव ता

मन्त्रिहैक आहुस्तु दुतुधानु इयास्तयवै तेषां सह येषां सह तु स्नादु
 ब्रूयादु सावे तु तत्र इत्येव युजमानस्य पित्रे सावे तु तत्र इति पितामहायु सावे
 तु तत्र इति प्रपितामहाय तद्युहितः पुनर्गृहति सक्तु दुस्तेवपुंरां पौत्रं पितु-
 रः ॥ १९ ॥ तु तत्र यति ॥ अत्र पितरो मादय धर्म्यथा भागमा वषाय धमि
 तियथा भागमस्मीतेत्येवैतुदाह ॥ २० ॥ अथ पुनर्युवर्त्तते ॥ तिरु इव ६५१
 वैपितुरो मनुष्येभ्यस्तिरु इवैतज्जवति सबा आतुमि तो रासीति त्याहुरेता
 वान्सु स्मृति सवैमुह ॥ इति मेवा सित्वा ॥ २१ ॥ अथोपपत्त्यु यजय

ति ॥ श्रीमीमदंत पितुरो यथा भागमा वषायिषते तियथा तागुतादि
 छुदित्येवैतुदाह ॥ २२ ॥ अथोदपात्रमादायुवने जयति ॥ असावुवने
 निक्षेप्येव युजमानस्य पितुरमुसावुवने निक्षेपेति पितामहमुसा
 वुवने निक्षेपेति प्रपितामहं तद्युथा जक्तुषेति षिं वेदेवंत ॥ २३ ॥ अ
 यनी विमुह्यन्तु मस्करोति ॥ पितृदेवता वैनी विस्तु स्मान्नी विमुह्य
 सन्तु मस्करोति यज्ञो वै नुमो यज्ञियानु वै नास्तेतु करोति षड्भुत्वो नुमो
 स्करोति षड्भुत्वो नुमो यज्ञियानु वै नास्तेतु करोति षड्भुत्वो नुमो

लुप्तः पितरो देवैति गृह्णाणः हृषितुर ईशत एषो एतु स्याशीः कर्मणो धाव
 जिघ्रति प्रत्यवक्ष्यपिं जीस्युज नाना गो नौ सल दालि नान्य न्याद क्षति
 पुनरुक्तु कमुपि सजति ॥ २४ ॥ ब्राह्मणी ॥ ४॥ तुद होवाव क होडः कौ घी
 त किः ॥ अनुयो दी अर्यं घावा ष पि मोरु सो स्यरु सस्य हुवा देवा मा भ्युये
 मुमन्ना मे तितु स्माद्वा आये ययणे घ्या यज त इति ॥ ११ ॥ तुद होवाव
 युज वल्का ॥ देवाश्च वाऽश्च सुराश्चो नृये प्राजापत्या पस्थ धिरेत तो
 सुरा उभू यी नो षधी र्याश्च मनुष्या नृप जी र्वंति याश्च पशु वः लय ये वल्

६६॥

विष्णो देव स्युलिलि पुस्तै वं वि देवान भि न वे मु तितु तो नृ म नृ धा आ
 अनु पशव आलिलि शिरे ता दे मा प्रजाश्च नाश केन नो तुरा र्वं नृ बु ॥
 ॥ २॥ त द्वे देवाः उभु ॥ शुनाश केन ह वा इ माः प्रजाः पुरा न वे ती तितु हो
 वु हं ते दु मा सा म य जिघाः सा मु तिके ने ति य जे नै वे ति य जे न ह स्म वे त
 देवाः का य ये ते यु दे पा कु स्य स्यै र्व य श्च ॥ ३ ॥ ते हो वुः ॥ कु स्य न इ व्या मा ३
 दं भ वि ष्य ती तिते मु म म मे त्य व नृ संपा द यी व कु स्ते हा संपा द्यो वु रा
 जि मे वा स्मि न्त जा न हे स यो नऽ नृ के षु तितु स्य न इ ई न वि ष्य ती ति

तद्येति तुस्मिन्नाजितं ॥४॥ तद्विंशतीऽनुदजयती । तुस्मादंशमै
 वदशकपाल । पुरोडाशो भवती वासीत्यस्य भागधु यमुदजयतां तौ
 युवंशानीऽउज्जिगी वाऽसौ तस्मिन्नुत्तद्विष्वेदे वाऽअन्वाजम् ॥५॥
 सत्रं वाऽइडाग्नीऽविशो विष्वेदे वा युत्र वैश्वानुज्जयत्यन्वा भक्तौ वेतु
 त्रविंशद्विंशं देवान्वा भजतां तुस्मादेषु द्वे देवस्य कूर्तवति ॥६॥
 तं वै पुराणानीक्यादित्याहुः ॥ सत्रं वाऽइडाग्नीने कृत्तुमभ्यासो
 ह्याणीति तौ वा उता वेवनुवानाऽस्यातां यद्वै पुरोडाश इतरस्य

६७

६९

स्मरितरस्तेनैव सत्रमभ्यासस्तु तस्मादुता वेवनुवानाऽस्यातां ॥७॥ तु
 उद्विष्वेदे वा ऊतुऽअनुयो वीऽअयं द्यावा पृथिव्या रसादंते मे अस्मि
 न्नानुजामेति ताभ्यामेतं भागं मकथयन्ते तु द्यावा पृथिव्या मेककपालं
 पुरोडाशं तुस्माद्यावा पृथिव्या एककपाल । पुरोडाशो भवति तस्यैयमे
 व कपालं मेकैव हीयंतस्मादेककपालो भवति ॥८॥ तु स्पष्टं विज्ञातं
 स्पष्टं वैकुण्ठे वदेव ता यै हविर्गृह्यते सर्वं वैवृत्ति एतद्वा भक्तौ ये तः
 सर्वमेव जुहोति नृत्वि एतद्वा तिसृपारिवृत्तौ तोहताऽप्यावर्तते ॥९॥

तदाहुः॥॥युग्मं नृणां अयमेककपालो मोहिष्यति राष्ट्रमिति नास्य स्याप
 रिचुक्ता हवनीयो वा आहुतीनां प्रतिष्ठास्यदाहवनीयं प्राप्नुमिदं शान्ति
 त्वापर्यावृत्तं तन्न तदादियत यदीत्वं न्येवृद्धं तिकस्तु संभ्रूयेयान्त्वादा
 ज्ञस्येव यजेदाज्ञं हवाऽनुरोधी वा पृथिव्योऽप्रत्यक्षं नृसस्तुत्यत्य
 क्षमेवेन एतस्त्वनृसेन मेधेन श्रीणातितुस्मादाज्ञस्येव यजेत्॥१०॥
 एतेन वेदेवा॥ यजेनेष्टोतुर्यो नामो षधीर्नायाश्च मनुष्याऽपजीवंतियु
 श्वपशवः। तत्प्राप्तिवत्त्वदिष्टमिव त्वदुपजमुस्तुतऽश्वाश्च ननुष्याऽश्वाति

६८॥

शान्तपशवः॥११॥ अथ यदेष्ट एतेन यजेते। तन्नाहुदेवैतुस्तथा कुश
 नृसस्तुत्येव त्वदिष्टो वत्त्वत्प्रतिपत्तीति देवा अकुर्वन्ति त्वेवैष्ट एत
 क्तेति युक्तुचेव देवा भागमुकस्य यंततु मुवैवेत्यष्ट एतज्जागं करो
 तीमातं चैवैतदुत्तुर्यो षधीर्नायाश्च मनुष्याऽपजीवंतियुश्वपशवः स्या
 ऽअनमीवाऽअकिं चिष्टाः। कुरुते ताऽअस्यानमीवाऽअकिं चिष्टाः
 माः प्रजातुपजीवंतितुस्मादाष्ट एतेन यजेते॥१२॥ तस्याः प्रथम
 जोगोर्द्ध्वदिष्टाः। अयमिति वृद्धिर्दृष्टस्य यदीजानः स्यादशोषणं तासां भूमी

६५०

गयजेता येतेन यजेत युधुश्रुनी जाते स्मृष्टाव आश्रयमेवैतु मोदनुम
न्वाहार्यपुवनेपवे युस्तु ब्राह्मणाः श्रीयु ॥ १२ ॥ दयावैदेवा देवाः ॥
शुहेवैदेवाः शुचये ब्राह्मणाः शुश्रुवाः सोऽन्तवानास्ते मनुष्यदेवास्त
द्युषावृषकृतः हुतुमेवमस्यैतु प्रवतितु ज्ञेयुक्तु यातु दद्यान्नादक्षिण
५ हविः स्यादिति स्यादुर्नाग्नि होत्रे जुहुयात् समुदः ५ हव्यो दग्नि हो
त्रे जुहुयादन्यद्वाऽप्यय एव न्युदग्नि होत्रे तु स्मृन्ताग्नि होत्रे जुहुया
त् ॥ १४ ॥ ब्राह्मणं पा॥ इति इतीया प्रपाठकः समाप्तः ॥ कंडिका १२३ ॥ ७ ॥

६५१

प्रजापतिर्हव्यतेनाये यज्ञेनेजे प्रजाकामो बह्वः प्रजाया पशुभिः स्या
श्रियं गच्छेयं युशः स्मामन्तादः स्यामिति ॥ ११ ॥ सवैदुक्षीनातातयुदेनेन सो
मे यज्ञततस्मादाज्ञाय एयज्ञानामोतेन मेवेव सिष्ठयज्ञः स्यावज्ञत ए
षवैव सिष्ठयतु मेव तदन्वाविद्यते सुऽएतेन यज्ञेनेजे सुऽएतेन यज्ञेनेष्ट
ये यं प्रजापते प्रजातिर्याश्चैतु हवैतु ५ हवै प्रजातिं प्रजायतऽएता
५ श्रियं गच्छति युएवं विद्वानेतुन यज्ञेन युजततस्मादा एतेन यजेता ॥ १२ ॥
तु नो हतुत ईजे प्रतीदशः शुक्रः सयतं प्रत्यासु सुषी विवृणमि वासवि

७००

वृत्तनमिव ह वै न व तियुः एवं विद्वानेतेन यज्ञेन युजते तस्माद्वा एतेन
यजेता ॥ ३॥ तमाजगाम । सुखा सांज्यो ब्रह्म वृत्तं तस्मादेतं व यज्ञमनु
वन्मुमुक्षुः सो नृच्यपुनः संजयाजगाम ते ह संजया विदां च कुर्यं वै नो
नृच्यगन्तितिते होतुः सह वै न स्तुदैवैरागन्यो नौ यज्ञमनु च्यगन्तिति
स वै सह देवा सांज्यस्त दृष्टं तन्नि वृत्तनमिवास्तान्यद्वा ॥ ४ ॥ रे सुलेखा
नाम दध्नु इति सु एतेन यज्ञेनै जे सुः एतेन यज्ञेनै श्वा ये यः ॥ ५ ॥ संजया
नी प्रजातिर्या श्री रे तु ह भू वै ताः ॥ ६ ॥ देव प्रजातिं प्रजायतः एताः ॥ ७ ॥ अयं

ना ३
७०

कृतियुः एवं विद्वानेतेन यज्ञेन युजते तस्माद्वा एतेन यजेता ॥ ४ ॥ तेनो हतुत
ईजे । देव भागः श्रोतर्षः सु उ न ये षां कुरुणां व संजया नां व पुरोहितः आस
परमृता वै सा यो न्वै वै कस्परा इत्य पुरोहितो स सा न्वै व परमृता किमु
यो द्वयोः परमृता मिव ह वै वा कृतियुः एवं विद्वानेतेन यज्ञेन युजते तस्मा
द्वा एतेन यजेता ॥ ५ ॥ तेनो हतुत ईजे ॥ ६ ॥ दृष्टं । पार्थति स्तुः ३ मे व्यतर्हिदा
साम्य एतां अभिमिवै व प्राप्ता अभिमिव ह वै प्राप्नोति युः एवं विद्वानेतेन यज्ञे
न युजते तस्माद्वा एतेन यजेत स वाऽ ए कै क एवा नृवीना हं पुरोडाशो न

၆၃၇၀

वत्पेतुनोहास्यासपुलानुपवाधश्चार्नवतिसवैदेषौर्णमास्यायुजतेक्षु
अमावास्यादेवैमिषुर्नमिषुनमेवैतत्त्वजननंक्रियते॥६॥अथयु
त्सर्वेक्षुअग्नीषोमीयेणयुजतेपौर्णमास्यातेक्षुदेवतेक्षुमिषुनमि
षुनमेवैतत्त्वजननंक्रियते॥७॥अथजातुराग्नेयःपुरोडाशोभूवति॥ ७१
एडुःसान्नायंतेक्षुदेवतेक्षुमिषुर्नमिषुनमेवैतत्त्वजननंक्रियते॥८॥
अथयुत्सर्वेक्षुएजःनेनयुजतेमावास्यायांतेक्षुदेवतेक्षुमिषुर्न
मिषुनमेवैतत्त्वजननंक्रियते॥९॥अथजातुराग्नेयःपुरोडाशोभूवति॥

प्रातः सवनमुवास्यानेयुः पुरोडाशश्च द्वेयः ॥ दिजातः सवनमुपेक्षुः ॥ नार्थः ॥
 मैत्रावरुणोपयुस्यानेघडादुयानीति न्वेवाग्नेयुः पुरोडाशो धेतावेवमि
 त्रावरुणो देवदेवते देवेति युनुं मिथुनुमेव तु सज्जननं क्रियतः ॥ तदुहा
 स्पतु इ पं येन बहुर्भुवति येन प्रजायते ॥ १० ॥ अथ यत्सर्वे धृतरात्रीषो
 मीयेण युजते पौर्णमास्या युमेवानुसुपवसुधेमीषोमीयेपशुमा
 तनते स एवास्याः ॥ ११ ॥ अथ प्रातः सवनमुः पुरोडाशो नवत्येदुः सा
 नार्थः ॥ माध्यादिनमेवास्यातः सवनमेदुः साध्यादिनः सुवनं ॥ १२ ॥ अ
 थ यत्सर्वे धृतरात्रे न युजते नावास्यायीदृतीयसवनमुवास्यातु देव

७२१०

य

देवैर्वैद्वतीयसवनमिंशानीवैविश्वेदेवा॥१३॥अथप्रातः॥अनेयुपुरो
 डाशोभुवतिमैत्रावरुणीपयस्यानेघडादयानीतिवैवानेयुपुरोडा
 शोयमेवाहुमैत्रावरुणीवशा मनुबंध्यानालुभतुसुवास्पमैत्रावरु
 नणीपयस्यासुपौर्णमासेनवा मा वास्योनवेद्यायावस्योमेनाधरेणे
 ष्वाजयतिशुवजयति तदुखुलुमहायज्ञोभवति॥१४॥अथयुस्सर्वधु॥७२१॥
 अग्नीषोमीयेणयुजतेपौर्णमास्यामेतेनबाहुंडोवज्रमहंनेतेनो
 एवयजयतुयास्ययंविजितिस्तीतुघोरुवेषुएतेनवाभानंदिषुतं

७२११

वि

भुव्यहंति तुघोरुदभिजयतेयुसंनुयस्यामावास्यावैसानायां
 हरेतद्युदमावास्यातिबिषुएवैतद्वज्रधुषतमेतेनरुसेनाप्रीणीक्रेपु
 हवैपाभानमपहतेयुएवैद्वान्योर्णमास्यासंनुयत्येषवैसोमोरा
 जादेवानामुनैयुर्ब्रह्मास्तमेतसर्वधुरभिषुण्वतिप्रातुर्नक्षत्रि
 षुंतस्तमेतद्वज्रयंतियुदपक्षीयते॥१५॥अथयुस्सर्वधु॥अग्नीषो
 मीयेणयुजतेपौर्णमास्यामभिषुणोत्येवैनमेतत्तस्मिन्नभिषुतए
 तदुरुसंदक्षत्येतेनरुसेनतीव्रीकरोतिस्वद्वयतिहवैदेवैभ्योहय

तस्मादेषात्रपयस्यानवति॥२१॥अथ द्वाजिन्मोबाजिनीकुहोति॥
 सतुवोवेद्वाजिनोरेतोद्वाजिनंतुद्वुषेवैतदेतःसिच्यतेतुद्वुषेवैतदेतः
 सिकुनिमाःप्रजाः६चजनयंतितस्माद्वाजिन्मोबाजिनंजुहोति॥२२॥
 सर्वेष्वग्निदिक्ष्वयजुस्पर्जुहोति॥पश्चाद्वेपनीत्यवषायोषानुधिद
 वतितस्यादेतःसिच्यतिसर्वेष्वग्नेवैप्रागेवृजुहोति॥२३॥अथदिशोवा
 रोतितुक्त्विष्टजज्ञान६सर्वेष्वग्नेवृजुहोति॥२४॥अथदिशोवा
 चारयति॥दिशःप्रदिशश्चदिशोविदिशोऽदिशोदिशःस्वाहेति

पुंवादिशःपुंवर्त्तवस्तुद्वुषेवैतदिशोमिधुनीकरोति॥२५॥
 तद्वैपुंवैवमक्षयंति॥होतावाधयुंश्चब्रह्मवागीश्वयुजमानः
 पुंववाक्षतुवस्तुद्वुषेवैतदेतःसिच्यतेतुद्वुषेवैतदेतःसि
 कं प्रतिष्ठापयतिप्रथमोयुजमानोमक्षयतिप्रथमोरेतःपु
 रिगृह्णानीत्यथोश्रुत्तमोमयत्तमेरेतःप्रतिष्ठित्वादिस्फुपह
 तनुपकृत्यस्त्वितिसोममेवेतुर्वैति॥२६॥ब्राह्मणी॥१॥प्रजा
 पतिर्हवामृदमृगएकएवासासृष्टतकथंतुप्रजायेयेति

७५५०

४ न्वे

सोऽयमसतुपोतपातसुप्रजाऽश्वसृजतताऽश्वस्यप्रजाः स्वष्टाः प
रावन्तुस्तानीमानिब्रूयादसि पुरुषोवै प्रजापतेर्नृदिर्द्विपाशुश्च
यंपुरुषस्तुस्मादिपादो ब्रूयादसि ॥ १ ॥ सुरैर्ज्ञातप्रजापतिः रूपावे
वुपुरैको हवमेवमुवेवाप्यतर्ह्येक एवास्मीतिसुद्वितीया ससृजतता
श्वस्य पुरैव बन्तुर्दिदं सुदुःसरी सूर्योदन्मसधर्मेन सृतीयाः ७५
ससृजद्वितीया हस्तः अस्या पुरैव बन्तुस्तदमे सण्या एता ह लेव
द्वयीया निवन्ता उवाच त्रयीरुतु पुनर्नृवा ॥ २ ॥ सोऽर्चं ब्राम्भम

जापतिरीक्षां वकेऽयं केतुमे प्रजाः स्वष्टाः पुरा नवंतीतिसुहेतुदेवदद
शानशनुतयावै मे प्रजाः पुरा नवंतीतिसुऽश्वसृजतताऽश्वस्यप्रजाः स्वष्टास्तु
पुयऽश्वसृजतताऽश्वस्यप्रजाः स्वष्टास्तु
नावेवाभिषुघतास्तुतः सुबन्तुस्तदमाश्रुपराहताः ॥ ३ ॥ सुस्मा
दितद्विषणाभ्युक्तैः प्रजाहतिस्तो अत्तायमीशुदितितथाः पुरा न
तास्ता एवैतदभ्युक्तैः न्या अर्कमभितो विविच्य इत्यग्निर्वा अर्क
स्तथा इमाः प्रजाः शुपराहतास्तु अग्निमभितो निविशन्ता एवै

६६५०

तदभ्युत्तर्कं॥४॥महद्वतस्योभुवनेष्टंतिरिति।प्रजापतिमेवैतदभ्युत्तर्कं
वमानोहरितश्रुतिविशेषेतिदिशोवैहरितस्तुअयंवायुःपुवमानश्रुति
एस्तुएवैषमैर्गभ्युत्तर्कताःइमाप्रजास्तुथैवप्रजायंतेयथैवप्रजा
पतिःप्रजाश्रुत्यजतेद०हियुदेवस्त्रियेस्तुनाथाप्यायेतेकृधापस्यनाम
थैवयज्जायतेतुजायतेतास्तस्तुनावेवाभिपुष्टसुनवति॥५॥तद्व
पुष्टपुष्टान्तमेतद्वयेप्रजापतिमुत्तमुज्जनयततदाश्रुत्तमेवप्रजाश्रु
न्नादिसंतुवतीद०हियासांपुष्टोभुवतिस्तुनावेवाभिपुष्टतास्तुतासु

७६

नवंतुष्टयासांपुष्टोभुवतितातुमेवताश्रुत्तादयंतितुद्वताश्रुत्ता
देवसंतुवतिस्तुस्तुनमेवप्रजा॥६॥सयाप्रजाकानाएतुनहवि
पायुजतश्रुत्तानमेवैतद्वज्जंविधत्तेप्रजापतिस्तुत॥७॥सवाश्रु
गुयोष्टकपालःपुरोडाशोभवति
अग्निर्वैदेवतानामुखेप्रजनयितासप्रजापतिस्तुस्मादाग्नेयो न
वति॥८॥अथसोम्युष्टकूर्तवति।तोरेवसोमस्तुदग्नेप्रजनयि
तुरिसोन०रेतःसिचतितुस्तुदस्तान्निपुनप्रजननी॥९॥अथसा
विज्जाद्वदशकपालोवाष्टकपालोवापुरोडाशोभवति।सयिता

पृ०

८६

वेदेवानोप्रसविताप्रजापतिर्मध्यतु। प्रजनयितातस्मासावि
 त्रीभवति॥१०॥ अथसारस्वतश्चरुर्नैवतिपौलस्त्यश्चरुर्योषावे
 स्रस्वतीदृषासषातत्युनर्मिथुनं प्रजननमेतस्माद्वाभय
 तोमिथुनात्प्रजनतात्प्रजापतिः। प्रजासस्रजइत्योर्द्वाइतश्चा
 वावीस्तथोषवेष्टुएतस्मादुनयतएवमिथुनात्प्रजनतात्प्रजास्र ७७
 जतइत्योर्द्वाइतश्चावावीस्तस्माद्वाएतानिर्मवहवीधिनवति ६७८
 ॥११॥ अथातः पयस्यायाएवायतनीं। मारुतस्तसप्तकपालोवि
 शोवैमरुतोदेवविशस्ताहेदमनिषेद्धाववेकस्ताः। प्रजापतियु ७८

जमानमुपेत्योर्द्विद्वैतेमथिष्ठा महरुताः। प्रजायाएतेनदविषाक
 क्षुसइति॥१२॥ सुपेक्षतप्रजापतिः। पुरामेषुर्द्वाः। प्रजाश्चत्वनिमात्रं
 वेदिमेष्टिममृतेनतुतः। किंचनपरिसैक्षतइतितेभ्यःपुर्तुभागम ७९
 कल्पयदेतंमार्तरुतुसप्तकपालं। पुरोडाशः। सुपुमाकतुः। सप्तक
 पालस्तद्युसप्तकपालोभूवतिसप्तसप्तहिमाकतोगणस्तस्मान्ना
 कतुः। सप्तकपालोपुरोडाशोभवति॥१३॥ तैवेष्टुतवोभ्यःइतिकुर्या
 त्। स्वयं। हितुएतंभागमुकुर्वतोतोः। स्वतवोभ्योयाऽजानुवाक्येन

विंदंति स उ खलु मा कृत एव स्यात्स वा एष प्रजा त एवा हि सा ये क्रिय
 त तस्मान्मा कृतः ॥१४॥ अथातः पयस्यै वा पयसो वै प्रजा संभवति
 पयसः संभूतास्तद्युत एव संभूता युतः संतुर्वीतितु देवाभ्य एतु
 सोतितया पूर्वैर्हविः ॥ १५ ॥ प्रजाः सज्जते ता एतस्मात्पुयसा एतस्यै
 पयस्याये संभवति ॥१५॥ तस्यीति युनुमस्ति योषापयस्या ७८
 इतो वाजिनं तस्मान्नि युना द्विचमृसीं नितमनु प्राजायत इतद्यु
 देतस्मान्नि युना द्विचमृसीं नितमनु प्राजायत तस्माद्वै च देवी भव

ति ॥१६॥ अथ द्यावा एधिवा एक कपालः पुरोडाशो भवति एते
 वै हविर्नि प्रजा एति प्रजाः सद्वा ता द्यावा एधि वीभी पूर्य ग्ला
 ता इमा द्यावा एधि वीभी पूरि गहीतास्तद्यो एवैष एत द्या एतैर्हवि
 र्नि प्रजाः सज्जते ता द्यावा एधि वीभी पूरि ग्ला तितुस्मा द्यावा एधि
 व्य एक कपालः पुरोडाशो भवति ॥१७॥ अथात आद देवा नोपकिर
 त्क तै रवे दिं वि स एत स सर्व म स वै च देव म स दि नि वे भु व हि सी
 न ई न व ति त न्यु न रे क धै त दि प्र ज न न स्य स्तु य प्र ज न न मु हि दं

प्रजापते प्रजाजि तथोएवैतुस्मानिमेवजायमानमनु

७९०

पितामातायर्जयतेतृतीयंतुस्मावेधसत्पुनरेकध्वजस्वयंपत्नी
नक्षत्रं तितुप्रस्तुंग क्वातिप्रजननमुहीदं प्रजननमुहिप्रस्वस्त
स्मात्प्रस्तुः प्रस्तुंग क्वाति॥१॥ आसाद्य हवीं ष्यन्ति मंथति अ
ग्निं हवीं देजायमानमनु प्रजाजायते तस्मादासाद्य
हवीं ष्यन्ति मंथति॥१॥ नवप्रयाजं भवति नवानुयाजं द
शाक्षरा वैद्विराड्येतामुभयतो न्यनां विभुजं करोति प्रजननं
नायेतुस्माद्वा उभयतो न्यनां प्रजननं तज्जापतिः प्रजाः स

७९१

सज्जतं इत्येधा इतश्चावारीस्तथोएवैष एतुस्मादुभयतएकुसनात्प्रज
नानात्प्रजाः सज्जत इतश्चेधा इतश्चावारीस्तस्मान्नवप्रजायाजं भवति
नवानुयाजं॥१॥ त्रीणि सन्निष्टयजुं ष्यन्ति मंथति आयाज इव हवीं
यं शाद्य नवप्रयाजं नवानुयाजमुपो अयेकमेव स्याद्विर्यं ज्ञोति
तुस्पृश्य मजो गौर्दक्षिणा॥२॥ एतेन वै प्रजापतिः यज्ञेनेष्टाये यं प्र
जापते प्रजातिर्याश्चारेतु हवीं देता हवीं प्रजातिं प्रजायत एतां वि
संगच्छति य एवं विद्वानेतेन यज्ञेन युजते तुस्माद्वा एतेन यज्ञेन

८० प०

२ स्व

ब्राल्लणो॥ २॥ वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजाः ससृजे ताऽअस्य प्रजाः स
 शश्वरुणं युवांज कर्ष्वरुणो हवा अये युवस्तदुन्नेव वृरुणस्य युवाः
 दंस्तु स्माद्वरुणप्रधासानामा॥ १॥ तावृरुणोऽथा ह। तावृरुणगृहीता
 पूर्वादीर्णाऽअनृत्यश्वाणामश्वाशिशिष्यैरेव च निषेदुश्वाणो दानौ हे
 वाभ्यो नृपवकमठं नृधान्याः सर्वा देवताऽअपवक्रमुस्तयोर्देवास्य
 हेतोः प्रजानं पुनरवन्तु॥ १॥ ताऽएतेन हविषा प्रजापतिरनिषज्य
 त्वा तद्यावैवास्य प्रजा जाता आसन्त्याश्वा जातास्ता उभयौर्ध्वरुण

स्वा

८०

पाशात्प्रमुंचताऽअस्यानमीवा अकिं लिषा। प्रजाः प्रजायंतः॥
 २॥ अथ युदेषु एतैश्च उर्थे मासि युजते। तन्नाह वेतस्य तथा प्रजा
 वृरुणो गृहीतीति देवाऽअकर्ष्वन्तितिवेवेषु एतु करोति या अवेवा
 स्य प्रजा जाता याश्वा जातास्ताऽउभयौर्ध्वरुणया शात्प्रमुंचति ताऽअस्या
 स्यानमीवा अकिं लिषाः प्रजाः प्रजायंतेतु स्माद्वाऽएष एतैश्च उर्थे मासि
 यजते॥ ४॥ तद्वेदेषु दीक्षावन्ती भवतः॥ तद्यद्वेदेषु दीक्षावन्ती भवतस्तु
 न युतऽएवैतु वरुणपाशात्प्रजाः प्रमुंचती तु योऽस्मिन् इतश्चावावीस्तु

स्मादेवेदीष्टवसीभवता॥५॥सनुत्तरस्यामेवेष्टेदाउत्तरवेदिमुपकिरु
तिनदक्षिणस्यांक्षत्रंवेष्टुक्रुणोविशोमरुताक्षत्रमेवेतुविशानुत्तरैक
रोतितुस्मादुपर्यासीनदक्षिणमधस्तादिमाप्रजातुपासतेतुस्मादु
वरस्यामेवेष्टेदाउत्तरवेदिमुपकिरुतिनदक्षिणस्या॥६॥अथेतान्ये
वयंचद्वी७॥षेनवेत्येतैर्ध्विनिःप्रजाइयतिःप्रजाश्चसृजतेतैरुभ ८१॥
युतोवक्रुणपाशाखजाःश्रुमुचदितुश्चोर्ध्वइतश्चावावीस्तुस्मादुप
तानिपुंचद्वी७॥षितवति॥७॥अथैजागोदादशकपालपुरोजशा

भवति॥आणोदानोवाइजानीतद्यथापुंणीवकुषेपुंणीकुर्यादेवैत
तृयोर्हैवास्यहेतोःप्रजानपराबभूवुस्तुत्याणोदानाम्यामेवेतुप्रजा
निषज्यतिआणोदानौप्रजासुदक्षतितुस्मादेजानोवादशकपालपुरो
जशोभवति॥८॥उभयुवपयस्येभवत॥पुयसौवैप्रजाःसंभवंतिपुय
सःसंभतास्तद्यतएवसंभतायतःसंभवंतिततएवेतदुभयुतोव
क्रुणपाशाखजाःश्रुमुचतीतुश्चोर्ध्वइतश्चावावीस्तुस्मादुभयुवप
यस्येभवता॥९॥आकणुत्तराभवति॥वक्रुणोहवाइत्यस्यप्रजाश्च

गङ्गातृत्पसुं वरुणपाशादजाः प्रसूयति मारुती दुक्षिणा जामिता
 येनैव मारुती न वति जासि ह ऊर्या धुडने वा सुण्यो स्याता सुतो ह वा
 अस्य दक्षिणतो मरुतः प्रजा अजिषाः संस्तुते तेन भागेनाशमयत्तु
 स्मान् मारुती दुक्षिणा ॥ ११० ॥ तु योरुभुयो रेव कसीना एषा वपतिः कं वै
 प्रजापतिः प्रजाभ्याः कसीने रुकुरुत कुम्बे वै षष्टुत्प्रजाभ्याः कुरुते ॥
 ॥ १११ ॥ तु योरुभुयो रेव शमीपलाशौ वपतिः शं वै प्रजापतिः प्र
 जापतिः भ्याः शमीपलाशौ रुकुरुत कुम्बे वै षष्टुत्प्रजाभ्याः कुरुते ॥ ११२ ॥

अर्ध-५८

ने ३

८२

शो

अथ काय एक कपालः पुरोडाशं वति ॥ कं वै प्रजापतिः प्रजाभ्याः का
 येनैक कपालेन पुरोडाशेनाकुरुत कुम्बे वै षष्टुत्प्रजाभ्याः शो कायेनै
 क कपालेन पुरोडाशेनाकुरुते तु स्मा काय एक कपालः पुरोडाशो न व
 ति ॥ ११३ ॥ अथ चै स वै द्युः ॥ रक्षा हर्यपु वने उषा निवयवा नृत्वाता
 नीषु दिवोपतुष्यते षां करीन पात्राणि कुर्वन्ति यावन्तो गृह्याः संस्तु
 वं स्युः केनातिरिक्ता नि ॥ ११४ ॥ तत्रापि मेघं वने षीव कुर्वन्ति ॥ तु यो मे
 घे व मेघा वयद्युने डकी रूणी विदेताः प्रणिमन्ति स्ये षये द्युध

७३५०

अनेडकीर्तुविदेदेषोऽश्रुपिकुशोर्णाऽएवस्फः॥१५॥तद्युनेषश्चमेधी
 वनवतः॥एषवेप्रत्यक्षेवरुणस्यापश्रुयुनेषस्तत्त्वसुखीवरुणपा
 शास्रजाःप्रभुवह्नियवतोयुवान्निचक्रधीर्वरुणो गृह्णातिथुनो
 नवतोमिथुनादेवैतद्वरुणपाशास्रजाःप्रभुवति॥१६॥सऽनु
 त्रस्यामेवपयस्यायांमेधीमवदधतिदक्षिणस्यांमेषमेवनि
 वहिमिथुनंक्षप्तमुत्तरतोहिस्त्रीप्रमांसमुपशेते॥१७॥ससुधी
 एवदधीः॥षधयुः॥उत्तरस्यांवेदावासादयत्यथेतामेवपयस्यां

७३

प्रतिप्रस्थातादक्षिणस्यांवेदावासादयति॥१८॥आसाद्यदधीः॥षधिमि
 नंयति॥अग्निमथित्वानुप्रहृत्याग्निजुहोत्युचाधर्युरेवाहानुर्येस
 मिथुमानायानुहृतीति॥उभौवैवेभश्चावभ्याधत्तऽनुनौसति
 क्षैपुर्दिशि॥उभौसुधीवाधारावाधारयतोचाधर्युरेवाहान्नि
 मनीसुमृहीत्युसंमष्टमेवमवतिसंप्रेषितं॥१९॥अथप्रतिप्रस्था
 ताप्रतिपरेति॥सपुत्रीमुदानेष्यन्त्यहतिकेनवरसीतिद्वरुणं
 वाऽएतस्त्रीकरोतिपुदंन्यस्यसुतंन्येनवरत्युषोनेनेतःशत्या

ऊर्द्ध्वदितितुस्मात्प्रकृतिनिरुक्तेवापुनःकृनीयोभवतिसत्यहिनुवति
 तुस्मादेवपुनरुत्तिसायन्नुप्रतिजानीतुंशक्तिभ्योहास्येतदुहितस्या
 त्॥२०॥तुद्वावयति।प्रघासिनोहवामहेमकृतवैरिशदसःकर
 नेणसन्नोषसद्वृत्तियुथापुरानुवाकौवमेषेतुवैमौनेतेभ्यःपावे
 भ्योह्वयति॥२१॥तुनिवैप्रतिपुरुषांयावंतोगृह्याःस्युस्मावृत्यो
 केनूतिरिक्तानिभवतितुत्प्रतिपुरुषमुमेवेतदेकैकेनयाःअस्यप्र
 ज्ञाज्ञातास्तावद्वरुणपाशास्तुमुंचतितुस्मादेकेनूतिरि
 क्तानिभवन्ति॥२२॥पात्राणिभवन्ति।पात्रेषुसुशानमस्यतेयवमु
 यानिभवन्ति।यावान्निजकुषीर्बुरुणोगृह्णाज्जुर्षेणज्जहोतिसुर्षे
 णसुशानंक्रियतेपुनीज्जहोतिमिषुनादेवैतुद्वरुणपाशास्तज्ञाःप्र
 मुंचति॥२३॥परायत्तात्सुहृतिभ्योज्जहोति॥अहुतादेवैविशो
 विशोवेमकृतोयज्वैप्रजापतेःप्रजावुरुणगृहीताः।पुरिदीर्णाःअन
 त्प्राणतपश्चिशिष्यदेवनिषेदुश्चतुद्रास्तामकृतापाभानंवि

स्य ३

ना ४

८४५१

वास्यप्रजास्तुज्ञातास्तावद्वरुणपाशास्तुमुंचतितुस्मादेकेनूतिरि
 क्तानिभवन्ति॥२२॥पात्राणिभवन्ति।पात्रेषुसुशानमस्यतेयवमु
 यानिभवन्ति।यावान्निजकुषीर्बुरुणोगृह्णाज्जुर्षेणज्जहोतिसुर्षे
 णसुशानंक्रियतेपुनीज्जहोतिमिषुनादेवैतुद्वरुणपाशास्तज्ञाःप्र
 मुंचति॥२३॥परायत्तात्सुहृतिभ्योज्जहोति॥अहुतादेवैविशो
 विशोवेमकृतोयज्वैप्रजापतेःप्रजावुरुणगृहीताः।पुरिदीर्णाःअन
 त्प्राणतपश्चिशिष्यदेवनिषेदुश्चतुद्रास्तामकृतापाभानंवि

मेधिरेतुथोएवैतुस्पप्रज्ञानामरुतः पाप्मानं विमर्शते तु स्मात्पुरुष
 ज्ञात्पुरुष इति भोक्तृ होति ॥ २४ ॥ सा वैदुषिणे भोक्तृ होति ॥ यज्ज्ञानेय
 दुरण्ड इति गुमेवास्त्रुरण्येवेन ॥ क्रियुतेयसनायायुर्दिदिय इति यु
 सनायामिति युक्ता नुष इति तु राहयुर्दिदिय इति युदेव ज्ञेति ॥ २५ ॥
 दुरहयदेनश्चलमावयुमिदं तदवयाजामदेवाहेति यकिं वच्च ॥ ८५ ॥
 यमेनश्चलमेदं वयं तु स्मात्सर्वस्मात्पुरुषा मह इत्येवैतुदाह ॥
 २५ ॥ अथैदीमरुत्वतीजपति ॥ युववैप्रज्ञायते ॥ प्रज्ञानीमरुतः

पाप्मानं विमर्शते तु देवां वचक इमेह मे प्रज्ञानं विमर्शते निति
 ॥ २४ ॥ सुएतुमैद्रीमरुत्वतीमजपति ॥ त्वं वा इदं विमर्शते मरुतः ॥
 त्वं वै विमर्शते निषेधानिषिद्धाञ्जसन्निति तु स्मादेद्री ॥ २५ ॥ मोषुणः ॥
 इज्ज्ञावपुस्ते देवैरुस्ति हिष्माते भुञ्जितवया ॥ महश्चिद्युस्पमोदुषा
 सव्याह विष्मातो मरुतो बृन्दते गीदिति ॥ २६ ॥ अथैनीवावयति ॥
 युक्तं नुमैकर्म ज्ञत इत्येकं हि कुर्मैकर्म ज्ञतः सद्ब्रवा मयो नु
 वृत्तिसह हिष्मात्वा कन्दे वेत्यः कुर्मैकल्वेति दवेभ्यो हि कुर्मैकल्वेति

६७६५०

७
 प्रेतसंवाचुवइत्युतोस्योयासहजवतितुस्मादाहसवाभुवऽत्र
 त्युस्तत्रेतुतिजघनादीवाऽप्युयहुस्ययतुनीतामेतस्यावीयतंज्रासीष
 दहृहावाऽयुस्तंगहाप्रतिष्ठातुमहेधेवेनामेतुप्रतिष्ठायांप्रतिष्ठा
 पयति॥२९॥प्रतिपराणीयोद्वैतिप्रतिप्रस्थाता॥संनजंत्यन्नि॥सं
 मष्टेग्नौताऽनभावेकोत्तरावाघारावाघारयतोपाधयुरेवाश्रायहो ७६
 तारैषुवणीतेप्रवतोहोतोत्तरस्येवदेहोवषुदनमुपविशतुमविश्य
 प्रसोतितानुभावेवप्रसूतौस्तुवआदायादितिकामतोतिकुम्भाया

॥ वृवत्रराज्यस्यावदाया॥ कामतोतिकुम्भायाधयुरेवाहसोमयज्ञेतिता
 व्याधयुरेवाहसमिक्षेयज्ञेति यजयज्ञेति वत्रयेवत्रयेप्रयाज्ञेसमाभनाव २
 नयमानोनवृमिःप्रयाज्ञेयतरत॥३०॥अथाधयुरेवाहसमये
 नुब्रहीतिःआग्नेयमाग्नभागतुऽनभावेववत्रराज्यस्यावदायातिक्र
 मतोतिकुम्भायाव्याधयुरेवाहसमियज्ञेतिताउभावेववषुदूतेऊ
 हुत॥३१॥अथाधयुरेवाहसोमायानुब्रहीतिःसोममाग्नभागं
 ताऽनभावेववषुदूतेऊहुत॥३२॥तद्यज्ञिचक्षावाकर्तुमीअधयुरे
 १ क वतुक्रोतिनुप्रतिप्रस्थातातद्यधयुरेवाश्रावयस्तीहैवयुवव

षड्विंशते ॥ ३३ ॥ कतानुकनुऽपुत्रतिप्रतिस्थाताक्षेत्रं वैवृरुणो वि
 शो मरुतस्तुह्यत्रैवैतद्विशंकतानुकनुऽपुत्रतिप्रतिस्था
 मिनी ॥ ५ ॥ कतानुकनुऽपुत्रतिप्रतिस्थाताक्षेत्रं वैवृरुणो वि
 तिप्रस्थाताक्षेत्रं वैवृरुणो वि ॥ ३४ ॥ पाणावेवृरुणो वि
 पासेषाधर्युदेवैतेर्हविर्भिः प्रवरस्याग्नेयेनाष्टाकपालेन पुरोडाशे
 न सौम्येन वरुणासावित्रेण द्वादशकपालेन वाष्टाकपालेन वा पुरो
 डाशेन सारस्वतेन वरुणापोष्णेन वरुणेन द्वादशकपालेन पुरो

रोडाशेन ॥ ३५ ॥ श्रुषेतुभ्यां पयस्याभ्यां प्रवर्णिष्यंतौ द्विपुरीहरतः ॥
 सयोमेषो भुवति मारुतां तृतीयां रुणां भुवदक्षतियामेषां भुवति वा
 रुणां तृतीयां मारुतां भुवदक्षतितृतीयां देवद्विपरिहरतः क्षेत्रं वैवृरुणो
 धीर्यं पुमान् धीर्यमेवैतद्वैतद्वैतधनो धीर्यो वैस्त्री द्विशो मरुतस्तुदवी
 र्युमेवैतद्विशंककतस्तुस्मादेव द्विपुरिहरतः ॥ ३६ ॥ श्रुषाध
 र्युदेवा हवृरुणा ग्यानुज्जहीति ॥ सऽनुपस्थणीतश्राव्यमथास्ये
 वाकलेपे पयस्यायेद्विरुवद्यतिसो न्यतरुणावदुनेन सह मेघम

वदधत्तुथोपुरिष्ठादात्तस्याभिधारयतिप्रत्यनक्त्यवदानेश्रुतिका मत्ततिकु ?
 म्याश्रुव्याहवुरुणयजेतिवृषङ्गतेजुहोति॥३॥सव्येपाणावधर्युः ।
 सुवोक्तत्वादक्षिणेनप्रतिप्रस्थातुर्वासोवास्याहमरुद्रोनुब्रूही
 त्वपस्वणीतश्राव्यप्रतिप्रस्थाताथास्येमारुत्येपयुस्यायेद्विरुवद्य
 तिसोन्यतरेणावदानेनसहमेधीमुवदधत्तुथोपुरिष्ठादात्तस्या ८८।
 मिधानयतिप्रत्यनक्त्यवदानेश्रुतिका मत्तुथाधर्युदेवाश्रुव्याह
 मरुतोयजेतिवृषङ्गतेजुहोति॥३॥अथाधर्युरेवकायेन॥

पुरुकपालेनपुरोडाशेनप्रचरतिकायेनैककपालेनपुरोडाशेन
 प्रचर्याधर्युदेवाहामयेस्विष्टलतेनुब्रूहीतिससुर्वेषामेवहविष
 मधर्युःसलसलर्द्धद्यत्तुथेतस्याएवपयुस्यायेप्रतिप्रस्थातास
 कद्वद्यत्तुथोपुरिष्ठादात्तस्याभिधारयतस्तुतन्मावेवातिका
 मत्ततिकाम्याश्रुव्याधर्युदेवाहामिष्टस्विष्टलतंयजेतितुः३भा
 वेववृषङ्गतेजुहोत॥३॥अथाधर्युदेवप्राशित्रमुवद्यति॥इति
 ७समवदायप्रतिप्रस्थावेतिप्रजिहीतेतत्रापिप्रतिप्रस्थातामा

८७७०

रुद्रैषयस्यायै द्विरन्यवद्यत्थोपरि एदिशुषस्याभिधारयत्तपद्
 यमार्जयंते ॥४०॥ श्रुथाधयुरेवावब्रुस्तन्त्रस्थास्थामि। सन्निधमाध
 यान्निमन्नीसंमहीतिसुक्तवोरेवाधयु। एषदाज्यं नयतेययुदि
 प्रतिप्रस्थातु। एषदाज्यं भवति तसुदेक्षयानयतनुतोतुत्र एषसं
 दाज्यं नवतिसयदेवोप न स्याज्यंत सुदेक्षयानयते ताउभावेवा
 तिकामतोति कुम्पाश्रवाधयुरेवा ह देवान्यजेति युजयजेति
 वउधैतुयाजे समानुयमागौ नवतिरनुयाजैश्चरतस्तद्यन्तव

न

वतुर्थे

८७

प्रयाजं भवति नुवातु याजंतु दुभयुत एवैतु रुद्रापाशा त्वजाशुर्न
 वतीतु श्राध्नी जइत श्रावावीस्तस्मान्नवप्रयाजं नवतिनुवातु या
 जं ॥४१॥ ताउभावेव सादयित्वा सुवो ब्रुहता। सुवो कवुसपरि
 धी समुयपरिधि मनि पूद्याश्रवाधयुरेवा हे पषिता देव्या होत
 रो नडवा व्याय प्रेषितो मानुषस्तत्त वा कायुतिस्तत्त वा क होता प्र
 तिपुद्यते ये ताउभावेव प्रस्त रो स मृक्षुं पतउभावनुप्रहरतउमो
 वृणे श्रप गृह्यो पासाते यदा होतास्तत्त वा क माह ॥४२॥ श्रुथा

श्रीदाहानुप्रहरेति। तानुवेवानुप्रहरतउभावात्तानानुपस्य
 शेता॥४३॥ शुषाहसंवदसेति। शुगानसीदुगधावयश्रुष
 गादैवाहोचम्यः स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। शंयोर्दहीत्यधयुरेवेतुदाहता
 उभावेवपरिधीननुप्रहरतउभास्त्व। संप्रगुह्यस्तेसादयत।
 ॥४४॥ शुषाधयुरेवप्रतिपद्येय। पुनीः। संयाज्यसुपास्तएव
 प्रतिप्रस्थातापुनीः। संयाज्योदेत्याधयुरे॥४५॥ त्रीणिसमि
 ष्ययजूषिष्ठोति। हस्तीमेवप्रतिप्रस्थातास्त्वंप्रगुह्य

तितद्येवैहदेवेनगुह्यमानभयोर्वाससीप्ररहितेष्पातातेएवात्रापिस्था
 तामुष्वास्तेवामुष्वापयुष्वायेहमकर्षमिश्रमाद्यावाभष्टंयंतिव
 रुणंवाएतुंनिर्व्वरुणतायेतुवनस्यामगीयतेननुप्रस्थाताकिंव
 नुकिंयुतेत्स्त्रीमेवुत्पाभवेत्पोपमारयति॥४६॥ श्रवत्तयनिंबुं
 पुण। निवेरुरसिनिंबुपुण॥ श्रवदेवैर्देवुलतमेनोयासिषमव
 मुर्त्यैर्मर्त्यैलतंपुरुषाणोदेवरिषुस्थाहीतिकामहेतेयस्मैकाम
 येततस्मैदद्यान्नहिदीक्षितवृसनेनवतः। सयथाहिस्त्वोनि

৮২৫০

मृद्युतेवऽसुर्वस्मात्पुनो निर्म्यते ॥४०॥ शुभके शशु मृत्वा ॥
 समारोह्यान्नी उदवसायेव स्येतेन युजते नय हितुदवकुप्यते युद्ध
 तरेवेद्यवनिहोर्जुड्डया तस्मादुदवस्पतिगृह्णित्वानिर्मुष्यामी
 पौर्णमासेन युजततु सनयजु इव वा एष युञ्जामास्यान्पृथेय
 कुत्ता प्रतिसितो यज्ञो यत्पौर्णमासीतु कुत्सेनैवेतु धेनुनीततः प्रति
 तिष्ठतितुस्मादुदवस्पति ॥४०॥ शास्त्रेण ॥ वरुण प्रधासे वै प्रजा
 पतिः प्रजा वरुणो शास्त्राहं वत्ताऽअस्या न नी वाऽअकिं लिखी

८३११

अजाः आजायंतु ये ते साकने धेरे ते धेरे देवा इव मर्षे ते ते देवा इव
यंतु ये युमे षोड्विजिति स्तांतु यो एवैषु एते पाप्मानं दिष्टं तन्नाच
व्यहं हितुं यो एव विजयते तस्माद्वा एषु एते अत्र ये नास्ति यज
ते सदेवा इव नृवीना हं यजते ॥११॥ सुखं धेनु ॥ अग्रे ये नीक
तेष्वाकपालं पुरोडाशं निर्व्वपत्यग्निं हवै देवाः शुनीकं तृत्वा यष्टे
युर्व्वे त्रुहनिष्पतं स ते जोमिनी यथ तत्तु यो एवैषु एतस्माप्मानं दि
ष्टं तन्नाच व्यहं हनिष्पतं नमिने वानीकं तृत्वा यष्टे तिसते जोमिनी

७२५०

यथेतेतुस्मादन्त्येनीकवते॥३॥अथमरुन्धः॥सांतपनेभ्यः॥
 मध्यंदिनेवरुन्धिर्वपतिमरुतोहवैसांतपनामध्यंदिनेवृत्र॥सुते
 पुःसस्यंतद्येननेवजाणनुरिदीर्णः॥शिष्येतुयोऽपुवेतुस्पपासा
 नंदिषुंतंन्नादयमरुतःसांतपनाःसंतपंतितुस्मान्मरुद्ध्यःसां
 तपनेभ्यः॥३॥अथमरुद्ध्योऽहमेधिभ्यः॥शाखयावृत्तानपा ७२
 ह्यपवित्रवतिसंदेस्यतंवरुद्ध्यपयतिवरुद्ध्येवसयुत्रक
 वतंडुलानावुपतिंतन्नेधेदेवाधिरातुर्वृत्र॥हनिष्यतस्तु

योपुत्रेषुऽपुतुत्पाप्मानंदिषुंतंन्नादय॥हनिष्यन्नेधेधतेतद्युद्दी
 रोदनोभुवतिन्नेधेवैपुयोमेधस्तंडुलास्तुमुत्रयमेधनास्तुध
 नेतुस्माद्दीरोदनांभुवति॥४॥तुस्पावृत्तसंवृत्तीर्णाद्यदिर्नव
 तियामरुद्ध्यःसांतपनेभ्यस्तुस्पामेवृत्तीर्णायोदोपरिधीश्च
 शुक्लांश्चापनिदधतितुथासंदेस्यवरुद्ध्यपयतिअपयि
 त्वाभिघार्योदासयति॥५॥अथद्विपिशुलेवापुत्रोवानिणे
 निजति॥तुयोरेनंदेधेद्वरंतितुयामेधेसपिनासुवनेल

आनयमात्रभागः सदाहोसौ दनुस्सर्पिरासेवनावतु राजस्यावदायुतिकामसौ तदतिकं
 ए३ए० त्वासर्पिरासिंच तिस्रंबं वस्त्रं वसं माष्टी ये ता उदनावादायो
 देतिस्त्रंबं वस्त्रं वादायो देति सुइ नामेव स्त्री एणिं धृदिमभिसु
 श्य परिधीन्य रिधुय यावतः शकुलाका मयते तावतो भ्यादध्म
 सु ये ता उदनावासादयति स्त्रंबं वस्त्रं वासादयत्सुम विशा
 ति हो ता हो रय दने स्त्रवं वस्त्रं वा ददान आहा ॥ ६ ॥ अथ येन ए३
 इहीति। सौम्यमात्रभागः सनुत्तरस्यो दनुस्सर्पिरासेवना
 वतु राजस्यावदायतिकारं मत्यतिकुम्पा आवाहसौ मयजेति

आनयमात्रभागः सदाहोसौ दनुस्सर्पिरासेवनावतु राजस्यावदायुतिकामसौ तदतिकं
 ए३ए० त्वासर्पिरासिंच तिस्रंबं वस्त्रं वसं माष्टी ये ता उदनावादायो
 देतिस्त्रंबं वस्त्रं वादायो देति सुइ नामेव स्त्री एणिं धृदिमभिसु
 श्य परिधीन्य रिधुय यावतः शकुलाका मयते तावतो भ्यादध्म
 सु ये ता उदनावासादयति स्त्रंबं वस्त्रं वासादयत्सुम विशा
 ति हो ता हो रय दने स्त्रवं वस्त्रं वा ददान आहा ॥ ६ ॥ अथ येन ए३
 इहीति। सौम्यमात्रभागः सनुत्तरस्यो दनुस्सर्पिरासेवना
 वतु राजस्यावदायतिकारं मत्यतिकुम्पा आवाहसौ मयजेति

स्यसर्पिरासेव नात्र त आश्रयमुपस्थणीतितस्यद्विरुद्धतुघोषनिष्ठा
दुश्चर्यातिघारयस्यतिक्रम्यायाहा निःस्त्रिष्टुतयजेतिवृष
द्वतेजुहोतयेहामेवावद्यतिनप्राशित्रमुपहृयनायंजितः एतन्वेक
मुयनं ॥१०॥ अथेदं द्वितीयं ॥ सेवस्तीर्णविदित्वति यामरुः स्यात्
तयनेन्यस्तस्यामेवस्तीर्णाय ॥ वेदोपरिधीश्चशकलांश्चोप
निदधतितथासंदोषवर्क ॥ अथयति तदेववृत्तिवैशमाज्यमधि
अयतित्रययित्वातिघार्योक्तास्यानक्तिस्थायामाज्यमुदासयति

स्ववृत्तस्ववृत्तसंमार्ष्ट्येत ॥ सोषमेववृत्तनादयोदेतिस्थायामाज्यमा
दायोदेतिस्ववृत्तस्ववृत्तवादायोदेतिमुद्रमामेवस्तीर्णविदित्वतिमृश
परिधीन्यपरिधुययावतः शकलाकामयतेतुवतोभ्यादधत्तुयेत ॥ सो
खमेववृत्तनासादयतिस्थायामाज्यमासादयतिस्ववृत्तस्ववृत्तवासाद
यत्तुपविशतिहोताहोतृषुदनेस्ववृत्तस्ववृत्तवादादानआह ॥११॥ अत्र
मुनुब्रूहीति ॥ अनेयमाज्यमाग ॥ सुस्थायैववृत्तमाज्यस्यावदायुतिका
मत्यतिक्रम्यायाहा निः यजेतिवृष द्वतेजुहोति ॥१२॥ अथाहसोमा

॥५५०

यानुब्रूहीति। सोममाज्यभागः सुस्थाभ्यां वचनुराजस्यावदायातिका मत्प
तिक्नुम्याभ्या व्याहसोमं यजेति वषट्कतेजुहोति॥१३॥ अथाहमरुद्योग
हमेधिनोनुब्रूहीति॥ सनुपस्थणीतश्चाजमुपास्पृचरोक्षीरवद्यत्तुषो
पुरिष्टादाज्यस्याभिधारयति नृत्पनक्त्यवदानेन अतिका मत्पतिक्नुम्याभ्या
व्याहमरुतो गृहमेधिनो यजेति वषट्कतेजुहोति॥१४॥ अथाहामृये
न्विष्टतेनुब्रूहीति। सऽनुपस्थणीतश्चाजमुपास्पृचरोक्षीरवद्यत्तुषो
पुरिष्टाद्विशुद्धाज्यस्याभिधारयति नृत्पनक्त्यवदानेन अतिका मत्पतिक्नुम्याभ्या

शुद्ध

८५

सति कुंसाया व्याहृतिः ॥ १५ ॥
अथैवमेवावधृतिः ॥ १६ ॥
अथैवमेवावधृतिः ॥ १७ ॥
अथैवमेवावधृतिः ॥ १८ ॥
अथैवमेवावधृतिः ॥ १९ ॥
अथैवमेवावधृतिः ॥ २० ॥
अथैवमेवावधृतिः ॥ २१ ॥
अथैवमेवावधृतिः ॥ २२ ॥
अथैवमेवावधृतिः ॥ २३ ॥
अथैवमेवावधृतिः ॥ २४ ॥
अथैवमेवावधृतिः ॥ २५ ॥
अथैवमेवावधृतिः ॥ २६ ॥
अथैवमेवावधृतिः ॥ २७ ॥
अथैवमेवावधृतिः ॥ २८ ॥
अथैवमेवावधृतिः ॥ २९ ॥
अथैवमेवावधृतिः ॥ ३० ॥

एहपु०

कामयेतसोऽस्याऽनिरशितायैकुं मेदयोपहीतिपूर्णदर्विपुरापत
 सुपूर्णपुनरापताधस्तेवधिकीणावहाइषमूर्जः६शतकतविति
 युथापुतेनुवाकौवमेधेतुयैवेनमेतस्मेभागायकयति॥१०॥
 यर्धनमाकयितवेदया॥सयदिरुयासद्वषकारइत्तहेकया
 हुस्तस्मिन्वषट्कारेहुयादिसुपोइदमेवैतस्तेनस्तयेणकय
 तिवृत्तस्पष्टधायेतदाइदम्यरूपंयद्वषभस्तस्तेनैवेनमेतद्वये
 एकयतिवृत्तस्पष्टधायसयदिरुयाद्यमइंदीयज्ञमगंसे

एह

दोमेयज्ञइतिहविद्याद्यद्युनुरुयाब्रालणुपुवदकि एतआसी
 नोद्वयाज्जुधुतिसेवेंडीवाक्॥१॥सुहुहोतिदेहिमेदुदामि
 तेजिमेधेहिहितेदधेनिहारं बहुरासिमेनिहाराणितेस्वा
 हति॥१॥अथमरुह्यःकीडिभ्यःसप्तकपालेपुरोडाशंनि
 र्वयतिमरुतोहवेकीडिनोवृत्तः६हनिष्पतमिंदमागततुमनि
 तःपुरिविकीडुर्महयंतस्तुयोप्वेतुपाप्मानंदिष्टंतन्वाव्य
 ६हनिष्पतममितःपुरिकीडंतेमहयंतस्तुस्मान्मरुन्धःकी

हारीनि २

डिमोयतोमहाहविषयवतयुयामहाहविषयुतस्या॥२०॥शास्त्रणी॥४॥
 चतुर्थःप्रपाठकःसमाप्तः॥श्रीडिका०११५॥महाहविषाहवैदेवाहर्ज
 द्यु॥तेनोएवयजयंतयेयुमेयीव्रिडितिस्तीतयोएवैषएतेनपासानं
 विष्टुंतत्राद्वय॥हंतितुयोएवव्रिजयतेतस्मादाएवएतेनयजते॥१॥
 तुस्याद्वयुपकिरंतुतरवेदिगृह्णतिपषदाजंमंयंत्यग्निंनुवप्रयाजंन
 वतिनुवानुयाजंवीणिस्मिष्टयज्जुषितवंत्येतामेवपंचहवीषिभ
 वंति॥२॥सयुदाग्नेयोष्टाकपालःपुरोडाशोभवति॥अग्निनाहवाएनेते॥

जसाध्वंशेतुजोमिर्न्नाव्ययततुस्मादानेयोभवति॥३॥अथयुसोम्यु
 रुर्नवति॥सोमेनहवाएन॥राज्ञाध्वंसोमराज्ञानएवतुस्मासोम्युबुरुर्न
 वति॥४॥अथयुसावित्रोद्वादशकपालोवार्हकपालोवापुरोडाशो
 वतिसवितावैदेवानोषसवितुसवित्रुप्रस्तहवैनमर्धस्तुस्मासा
 वित्रोभवति॥५॥अथयुसारस्वतुश्चरुर्नवति॥धोग्वेसुरस्वतीघागुदे
 घानुममादप्रहरजहीतितुस्मासारस्वतुश्चरुर्नवति॥६॥अथयुताल
 श्वरुर्नवति॥इयंयैएथिवीपुष्ययुहैवैनंबध्मयप्रतिप्रददावतुयाहवै

नप्रतिप्रुतंङ्गस्तुस्मात्पौस्तुचरुर्नवति॥७॥अथैडाभौद्वादशकपालः पु
 रोद्गुशोभवति॥एतेनहैवैनमघ्नंस्तेतोवाअग्निंरिंदियुवीर्यमिंदयताभ
 मेनमुनाभ्यावीर्याभ्यामघ्नंअस्त्रवाअग्निःक्षत्रमिंदस्तेउमेसभ्यब्रह्मव
 क्षत्रंवसयुजोत्तवाताभ्यामेनमुनाभ्यावीर्याभ्यामघ्नंस्तस्मादैडाभौद्वाद
 शकपालःपुरोद्गुशोभवति॥७॥अथमाहेंद्रुश्चरुर्नवति॥इंजोवाएष
 पुनावृत्तस्यधधदपवृत्तुहतायुधामदानाजोविजिग्यानुएवंमहेंद्रो
 नवत्तस्मान्नाहेंद्रुश्चरुर्नवतिमहीतमुचैवैनमेतस्वत्तुकरोतिवृत्त

स्वब्रह्मयतुत्तादेवमाहेंद्रुश्चरुर्नवति॥८॥अथवैश्वकर्मेणएककपालः
 पुरोद्गुशोभवति॥विश्वंवाएतकर्मरुतःसुर्वजितुंदेवानामासीत्साकमे
 ध्वेरीजानानांविजिग्यानानांविश्वंभुवैतुस्येतकर्मरुतःसुर्वजितुंभवति
 साकमेध्वेरीजानुस्यविजिग्यानुस्यतुस्मादैश्वकर्मेणएककपालःपुरोद्गु
 शोभवति॥१०॥एतेनवैदेवा॥यज्ञेनेष्टायेयुंदेवानांप्रजातिर्याचरेत्
 वत्तुवरेताहवैष्टुजातिंप्रजायतएताःत्रियंगुहतिपुएवंदिदुनेतेनयने
 नयुजतेतुस्माद्वाएतेनयजेत॥११॥श्रुत्वाणी॥१॥महाहविषाह

॥१॥१॥

देवाद्यंजंजम्। तेनोपव्यजयंतं ये यमेषां द्विजितिस्ताधनययानेवै
 षांतुस्मिं संगामेध्वंस्तान्पिहयज्ञेनसमेरयंतपितुरोवैतुःआसंस्तुस्मा
 त्पिहयज्ञेनामा॥१॥तदसंतोयीषोवर्षा॥एतेतेयेव्यजयंतशस्त्रेमेतः
 शिशिरस्तुतेयान्पुनःसमेरयंत॥२॥अथयदेष्टुनयजते। तंन
 दुष्टेवैतुस्पतृपाकंचनघ्नंतीतिदेवाःअकुर्वन्त्रितित्वेवैषएतकरोति
 यमुवैवैषोदेवाभागमकल्पयंस्तमुवैवैषएतज्ञागंकरोतिया
 नुवैवैदेवाःसमेरयंततानुवैवैतदवतिस्वानुवैवैतपिहंष्ट्रयाःसं

१४

॥१॥

३ न्तु

लोकमुपोन्नयति युदुवैवास्यावात्मनोवरणेनहन्पुतेरामीयुतेवातुडु
 वैवास्तेतेनपुनराप्यायतेतुस्माक्षुपुएतेनयजते॥३॥सुपिहृभ्यास्तो
 नवशः॥षुद्रपातंपुरोदुशंनिर्वपतिसोनायवापिहृमुतेषडास्तुव
 संतुवःपितुरस्तुस्मात्षुद्रपातोभवति॥४॥अथपिहृभ्योबर्हिषुशः॥
 अन्वाहार्यपुवनेधनःकुर्वंतितुतोर्धाःपिःषुत्यर्धाद्रुतेवृधनाअपि
 षाभवंतितुधनःपिहृभ्योबर्हिषुशः॥५॥अथपिहृभ्योभिष्ठातेनानि
 शान्नायेदुधुसज्जदुपमथितुएकशलाकूयामेषाभवतिसज्जदुखवपुरी

१००९०

३ ती

२५२
वापितुरस्तुस्मा सन्नदुपमयितो भवसेतानिद्वीषितवन्ति॥ द्यात
धिसोमेनजानास्तुपितरः सोमवतो ययेदत्तेन पक्वेन लोकं जयन्ति
ते पितरो बर्हिषदो ययेततो नान्यतरस्त्वनयानि नुरवदहं स्वदयति
ते पितरो मिषात्तापुतुते ये पितरः ॥ १० ॥ सजघने न गार्हपत्यं ॥
प्राची नावी नृत्यादक्षिणासी न एतं षड्गुणं पुरोडाशी गृह्णाति स
तुत एवोपोऽयौ तरेण न्वाहार्य एव न दक्षिणा तिष्ठन् वहीति स
जगती करोति स कुदुस्ये वपुर्नामः पितरस्तुस्मा सन्नत्कलीकरो

१००

ति ॥ ११ ॥ सुदक्षिणे वृहस्पदुपलेउपदधति ॥ दक्षिणार्धं गार्हपत्यं
षड्गुणं न्युपदधति तद्यदेतां दक्षिणां दिशः सवंत एवाहिदि
क्षिणां तु स्मादेतां दक्षिणां दिशः सवंते ॥ १२ ॥ अथ दक्षिणे नान्वा
हार्य एव नं चतुःस्वर्तिवै दिं करोत्यवीतरदिशो नुस्वक्ती करोति
वतस्वावाश्रवांतरदिशो वांतरदिशो वै पितरस्तुस्मादवीतरदि
शो नुस्वक्ती करोति ॥ १० ॥ तन्मध्ये मिष्टं स्मादधति पुनस्ताद
दवा प्रत्युतो मनुष्या नक्त्या वतास्तुस्मातेभ्यः प्राद्विष्ठुहोतिक्

१०१५०

सर्वतः पितरो वीतरदिशो वै पितरः सर्वतश्च हीमाश्च वांतरदि
शस्तस्मिन्मध्ये निष्ठः समादधति ॥ ११ ॥ सतुत एव प्राक्त्वं वयजुह
रति ॥ स्तं वयजुह्वायेत्येवायेपरिगृह्णात्येतायेति पूर्वणपरि
ग्रहेण परिगृह्णति न्वतिहरति यद्वायं न वति सतुथे वीतर
३ ग्रहेण परि एपरिगृह्णात्युत्तरेण परिग्रहेण परिगृह्णति मुञ्चाह ज्ञो १०१
क्षणीन्सादयेत्सादयेति प्रोक्षणीं बर्हिं रूपसादयेति
स्नुवाः संमाध्याजेनोदेति स्यजोयवीती न्त्वा ज्ञानि गृह्णाति ॥ ११ ॥

३ ग्रहेण परि

१०१

तदाहुः ॥ विरूपन्वति गृह्णीयादौ सुवाग्म्याजौ न वत इति तदष्ट
वे वक्तुत्वऽनुपमृति गृह्णीयान्नेद्यजुस्सधिधुयाश्च यानीति तस्मा
दष्टवे वक्तुत्वऽनुपमृति गृह्णीयाद्वाग्म्यानि गृहीत्वा सपुना प्रावी
नावीती न्त्वा ॥ १३ ॥ प्रोक्षणीं बर्हिः प्रयच्छति तस्युरस्ताङ्गं प्रासादयति
तस्योक्षोपय विस्वः स्य यं थिं नु प्रस्त रं गृह्णाति सज्जदुस्ववप
रां वा पितुरन्तस्मानु प्रस्त रं गृह्णाति ॥ १४ ॥ अथ स नु ह न म

नि नी

१०२५०

नृविश्वः स्यात् अपसलविधिः परित्स्वणत्प्रेत्येति सोपसलविधिः प
एकवारं इति सोपसलविधिः अपसलविधिः परित्स्वणत्प्रेत्येति सोपसलविधिः प
पुयेति तद्यत्पुनः प्रसलविधिः पुयेति तद्यत्पुनः प्रसलविधिः पुयेति तद्यत्पुनः प्रसलविधिः
४ती गात्रेभ्य एवेतत्पुनरपोवे मः स्वलो क म नितस्मात्पुनः प्रसलविधिः
पयेति ॥ १५ ॥ सुदक्षिणे वपरिधीन्यदिदधति । दक्षिणा प्रस्तरः स्तृणा १०२
तिनांतर्दधति विधती सत्तदु सेवपुंवा पितुरस्तस्मान्नांतर्दधति १०२
विधती ॥ १६ ॥ सतुत्र ब्रह्मा सादयति । अथ पूर्वो मुप नृत मथ प्रवा

मुच्यते । जुषामु प्रधाना अथ मंथ मन्साद्य हवीः ६ धिसं मशति ॥ १७ ॥
ते सुर्व एव यज्ञोपवीतिनो भूत्वा । इच्छाद्यजमानश्च ब्रह्मा वपय्यात्
रीतः पुरस्तादग्नीत् ॥ १८ ॥ तेनोपाः सुचरंति । तिरु इव वै पितुरा-
स्तिरु इवैतद्यदुपाः ६ सुतस्मादुपाः ६ सुचरंति ॥ १९ ॥ पुरिवते
चरंति । तिरु इव वै पितुरस्तिरु इवैतद्यत्पुनितं तस्मात्पुनितं तेन
वति ॥ २० ॥ अथेधमम्यादुधदाह । अग्नये समिधु नाना यानुश्च
हृति ॥ स एकामेव होता समिधेनी विरुन्वाह सत्तदु सेवपुंवा

१०३५०

स्वियेषु न वदत्तु पाप्मिन्मावहत्तु ममावहपि वृत्ते मयत्तु आवहपि वृत्ते ३
 पितरस्तु स्मादेकाहेता सामिधेनी विरुचाह ॥२१॥ सोचाहा
 उशंतस्त्वानिधी मत्स्यशंतः सुमिधी महि ॥ उशान्नुशतश्चावहपि
 त्वन्वर्हिषदश्चावहपितु नमिषा ज्ञानां वहदेवा ॥ २२ ॥ अथ पौ ॥ २३ ॥
 आवाहामि ॥ हो जायावहस्व महिमान्मावहेत्यावास्या पविशति
 ॥ २४ ॥ अथावायन होतारं प्रवृणीते ॥ पितृभ्यो वा अयने होता १०३
 रं पितृषु दधनीति तस्मान्न होतारं प्रवृणीते सीदहोत रित्येवाहो
 पविशति होता होतृषु दनः उपविश्य प्रसूति प्रसूतो धर्म्यः कृवा

वाद्ययप्रत्यङ्गुति का ^{३१} मृत्युति कृत्या आवाहसमिधेयजेतिसोपवर्हि
 षश्च वरः प्रयाजान्यजति प्रजा वै बर्हिर्नेत्रजाः पितृषु दधनीति
 तस्मादुपवर्हिषश्च वरः प्रयाजान्यजत्पथा जनागाभ्यां वरं त्याजना
 गाभ्यां वरित्वा ॥ २३ ॥ ते सुर्वे एव प्राचीना वीति नो भूत्वा एते ही विर्तिः
 प्रवरिष्यंत इच्छाद्युजमानश्च ब्रह्मावपुः स्तापरीतः पश्चादग्नीतुदु
 तावावयंता ॥ २४ ॥ स्वधेतुस्तस्वधेति प्रत्यावावणः स्वधनमद्रुतिव्रष
 क्कार ॥ २५ ॥ तदुहो वाचा सुदि ॥ आवावयेयु रेव प्रत्यावावयेयु

धृषद्भ्यर्त्तुर्धनुःस्थविक्षयाऽश्रुयामेति॥२५॥ अथाहपितृभ्यः सोमव
 स्नातुर्ब्रह्मतिस्तोमायवापिष्टमतेसधेपुरेनुवाकोऽश्रुवाहेद्वयादे
 देवान्प्रयावयंति द्वाभ्यां पिष्टं सन्नदुखेवपरीवापितरस्तुस्माद्धेपु
 रोनुवाकोऽश्रुवाह॥२६॥ सनुपस्वणीतश्राजः॥ अथास्यपुरोडाश
 स्यावद्यतिसतेनैवसहधनानांतेनसहमंथस्यतेसन्नदुवदधक्ष॥१०४॥
 तथोपरिष्ठादिनाज्यस्याग्निधारयतिप्रत्यनक्तवदानानिनातिका १०४
 मतीतएवोपोऽथाऽथाहपितृभ्यः सोमवतोयजेतिद्वयपूतऊहो

ति॥२७॥ अथाहपितृभ्योर्बर्हिषश्रोनुब्रह्मतिस्तोमायवापिष्टमतेसधेपुरेनुवाकोऽश्रुवाहेद्वयादे
 देवान्प्रयावयंति द्वाभ्यां पिष्टं सन्नदुखेवपरीवापितरस्तुस्माद्धेपु
 रोनुवाकोऽश्रुवाह॥२६॥ सनुपस्वणीतश्राजः॥ अथास्यपुरोडाश
 स्यावद्यतिसतेनैवसहधनानांतेनसहमंथस्यतेसन्नदुवदधक्ष॥१०४॥
 तथोपरिष्ठादिनाज्यस्याग्निधारयतिप्रत्यनक्तवदानानिनातिका १०४
 मतीतएवोपोऽथाऽथाहपितृभ्यः सोमवतोयजेतिद्वयपूतऊहो

१०५९०

अत्यनक्तवदानानिनातिकामतीत एवोपो छायात्रा व्याहृतिद्वनमिष्टा
 तान्यजेतिब्रूयतेउहोति॥२९॥ अथाहमयेक्यवाहनायानुब्रूही
 तितुस्त्रिष्टुतेह्यवाहनोवैदेवानीक्यवाहनपिदृणांतस्मादाहा
 मयेक्यवाहनायानुब्रूहीति॥३०॥ सनुयस्वणीतत्राज्यमथास्य
 पुरोडाशस्यावद्यतिस्तेनैवसहधनानीतेनसहमंथस्यतस
 नदवदधत्पथोपरिष्टादिराज्यस्यातिधारयन्तिनअत्यनक्तव
 दानानिनातिकामतीत एवोपो छायात्रा व्याहृतिंक्यवाहनंयजे

१०५११

तिब्रूयतेउहोति॥३१॥ सयुनातिकामति। इत एवोपो छायांउहोति
 सनुदुह्यवपरांवापितरोययसलसलसुर्वेषाहविषासमव
 द्यतिसनुदुह्यवपरांवापितरोययद्यतिषंगमवदानान्यवद्यत्यत
 वोवैपितरन्नवनेवैतद्यतिषजत्पुत्रं सुंदधतितस्माद्यतिषंगमव
 दानान्यवद्यति॥३२॥ तद्वैदे। एवमेवहोत्रमंथमादधतितहोतो
 पह्यवैवजिघ्रितं ब्रह्मणेप्रयच्छतितमनीद्वैवजिघ्रतेतन्वो
 तज्ज्वंति यथादेवेतरस्य यज्ञस्येडाशिशिवुःसमवद्यतेवनेवैत
 तज्जस्मावैवजिघ्रति

धेयुयति
 तमनी २

६

१०६५०

सुसावनेनिस्ते ४

स्वाधिसमवद्येयुस्तामुपहयावैवृद्धिप्रतिनप्रान्तिप्रशितुवीवव
 यंमन्यामहर्तिहस्माहासुधिर्यस्यकुस्यवाग्नौजुक्तीति॥३३॥अथ
 यतरोदास्यज्जवातस्यधुर्युवायजमानेवासउदपात्रनादायापस
 तवित्रिपरिष्विचन्युर्येति सयजमानस्यधितरमवनेजयत्पसावर्द्धनेने४
 स्वेतिपितामहसावनेनिस्तेतिप्रपितामहंतद्यथाशिष्यतेनिष्विने १०६
 देवंतरा॥३४॥अथस्यापुरोजरास्यावदायास्येपाणौकुरुतेध
 नानामवदायस्येपाणौकुरुतेनयस्यावदायस्येपाणौकुरुते३५॥

मु ३

सुयेमासर्वदिशमुत्तुस्त्रिस्तस्यायजमानस्यपित्रेददास्तुसावेतुत्र
 त्ययेमासर्वदिशमुत्तुस्त्रिस्तस्यायजमानस्यपितामहायददास्तु
 सावेतुत्रत्युथयेमासर्वदिशमुत्तुस्त्रिस्तस्यायजमानस्यप्रपिता
 महायददास्तुसावेतुत्रत्युथयेमासर्वदिशमुत्तुस्त्रिस्तस्यानि
 मृष्टुत्रपितरोमादयधयथाभागमावषायधमिति यथाभागममी
 तेयेवेतुदाहतद्युदेवंपितृभ्योददातितेनोभिरुनेतुस्माद्यशान्ता
 तुरेति॥३६॥तेसुर्वैकुण्ठोयवीतिनोभूत्वा॥उद्वेत्तपनिष्कस्याह

स्यार

वनीयमुपतिष्ठते वेवाचा एष उपावर्तते यः श्रुतिं हिताग्निर्भवति यो दर्शयति
 मासाभ्यां यजते ये त्विष्टयज्ञेनेवाचारिषुस्तु दुर्देवो निहुवते ॥३॥
 ऐं दीभ्यामाहवनीयमुपतिष्ठते ॥ इन्द्रो ह्याहवनीयो दान्तमीमर्दतस्ववप्रि
 यो अर्धयता श्रुतो यतस्त्वानवो विप्रानुविष्टयामती योज्ञा चिन्दते ह
 री ॥ सुशंभुशंखावयं मुमवन्तं दिधीमही ॥ अरुन्धतं बंधुरस्ततो यासि १०७
 धृशीर ॥ अनु योज्ञा चिन्दते हरी इति ॥ ३॥ अथ प्रति परं त्रगाहं पत्यु
 पतिष्ठते ॥ मनो वा कामहेनाराशो सो न स्तोमेनापि वृणीच मन्मतिः ॥

श्रुत एतमुनः पुनः कुले दद्यात् जीवसे ॥ श्लोकः सुखं दृशो पुनर्नः पित
 रो मुनो ददातु दैव्यो जुनः ॥ जीवं ब्रातुः सवे महाति पितृ यज्ञेनेवा एतु द
 ॥ चारिषुस्तु दुषलु पुनर्जीवानुपि यद्यंते तस्मादाह जीवं ब्रातुः सवे म
 हीति ॥ ३॥ अथ यतरो ददाति ॥ स पुनः प्राचीना वीती ह्वा निप्रप
 धजयत्तुमीमर्दत पितुरो यथा भागमावधायिषते तियथा भागमा
 शिषु रित्येवैतदाह ॥ ४॥ अथोदपात्रमादाया पुनः प्रसक्तं विक्षिप
 रिषिं वसुर्येति स युजमानस्य पितुः न वनजयत्यसा ब्रुवेने निक्षेप

साववनेनिस्वेतिपितामहमुसाववनेस्वेतिपितामहमुसाववनेनिस्वे
 तिप्रपितामहंतद्यथाजुह्वेनिषिंवेदेवंतत्तद्यत्नः प्रसन्नविजिप
 रिषिंवन्पयेतिप्रसन्नविनइदं कर्मानुसृतिष्ठाताइतितस्मात्पुनः
 प्रसन्नविजिपरिषिंवन्पयेति॥४१॥ अथनीविमुहस्यनमस्करो
 ति॥पितृदेवतावेनीविस्तस्मान्नीविमुहस्यनमस्करोति॥यज्ञोवेनुमो
 यजुयानेवैनानेतु करोतिषड्द्व्योनमस्करोतिषड्द्व्योनमस्करोति
 तुरस्तद्वद्वेवैतद्यज्ञं प्रतिष्ठापयति॥तस्मात्पड्द्व्योनमस्करोति

गृह्यज्ञः पितरोदत्तेतिगृहाणाहपितरईशतपुष्येयुतस्याशीः कर्मणः
 ॥४२॥तेसुर्वपुष्यजोपवीतिनोभ्रत्वाअनुयाजाभ्यां प्रवरिष्यंतइ
 ठाद्युजमानश्च ब्रह्मावपश्चात्परीतः पुरुस्तादसीदुपविशतिहोताहो
 तृषदने॥४३॥अथाहब्रह्मन्मुखास्पामि॥समिधमाध्याग्निमग्नीं
 महीति॥स्त्रुवावादायप्रयज्जितिकामत्यतिकुम्पाश्रुव्याहदेवान्यजोते
 सोपबर्हिषौवावदुयाजोयजतिप्रजादेवर्हिर्नेत्रजः॥पितृषुदधनी
 तितस्मादपबर्हिषौवावदुयाजोयजति॥४४॥अथसादयित्वास्तु

१०१५०

वोयहतिस्त्वोयस्वपरिधीसमज्यपरिधिमभिपद्यावाह्येष्टितादे
 व्याहोतारोवदवाभयप्रेमितामानुषःस्वकवाक्येतिस्वकवाक्य
 होताप्रतिपद्यतेनाधर्युःप्रस्तारुसमंस्वंपतीमेवोपास्तेयहाहोतास्व
 कवाक्यमाह॥४५॥श्रुयामीदाहानुप्रहरेति॥सनकिंचनानुप्रहरतिह
 स्तीमेवास्मानमुपस्यशति॥४६॥श्रुयाहसंवदस्वेति॥आगानमीदृगं १०१५
 द्यावुयशौषधुगादेवाहोवृत्त्यःस्वस्तिमानुषेत्यांशोर्बहीत्युपस्य
 शत्यवपरिधीनानुप्रहरत्येतद्वर्हिरनुसमस्यतियरिधीश्च॥४७॥

तद्वैके।हविरुहिएमनुसमस्यतितदुतुयानुज्यादुतोहिएवायनेने
 धुतोहिएममोअहवामेतितुसादयोवेवाभ्यवहरेयुःप्राग्मीयुवो॥४८॥
 ब्राह्मणी॥२॥महाहविषाहवेदेवावृजंजम्।स्तोएवव्यजयंतयेयमे
 षांविजितिस्तामययानेवेष्वांतस्मिंसंयामइषवआर्हस्तानेतैरेव
 शःशानिरहरंततान्वावहंतयमंबकैर्यजत॥१॥श्रुययुदेष्टय
 तेयुजते।तन्नाहनेवेतस्यतयाकुंवनेषुर्नहती।दतिदेवाअकुव
 न्नितिनेवेषुयतुक्करोतिपायत्वेवास्पप्रजाजातायाश्चाजातास्ता

११०५०

उभयोरुद्विधाः सुमुंचतिताः अस्यानमीवाः अद्विष्टिषाः प्रजाः प्रजायं
ते तस्माद्वा एष एतैर्यजते ॥ १० ॥ शीते वै रौद्रा नवीति रुद्रस्य ही सुस्तस्माद्
जातवत्येककपाला नवंत्येकदेव्याः अस्मिन्निति तस्मादेककपाला
नवंति ॥ ११ ॥ शीते वै प्रतिपुरुषीया वंतो गस्याः सुस्तस्मा वंत एकेना
तिरिक्ता नवंति तस्मिन् प्रतिपुरुषमेवैतदेकैकेन या अस्या प्रजा जाता ॥ १२ ॥
रुद्रि या सुमुंचत्येकेनातिरिक्ता नवंति तद्या एवास्या प्रजा अजाता
स्ता रुद्रि या सुमुंचति तस्मादेकेनातिरिक्ता नवीति ॥ १४ ॥ सजघनेन

गार्हपत्या यज्ञोपवीती नक्षत्रोद्गता सीन एतान् हाति सतन एवो
पोथा योर्द्विष्टं न वहेत्तु दी चोद्गदुपलेनुपदधत्तु न रार्धं गार्हप
त्यस्य कपालान्मुपदधत्ति तद्युदेता मुत्तरार्दिशः सचंत एषा ह्येत
स्य देवस्य दिक् तस्मादेता मुत्तरार्दिशः सचंत ॥ १५ ॥ ते वा अक्राः सुः
अक्रः हि हविस्तु उवाच न का एव सु रभिमानुको ह रुद्रः पश्यं स्या
द्युदं जातु तस्मादन का एव स्फः ॥ १६ ॥ तां सार्धं पाश्याः समुद्रा स्या ॥
अन्वाहार्यं पवना दुष्कृमा स यो दशरेत्युहोत्येषा स्ये तस्य देव

स्यदिक्यधिष्ठोति पथाहिदेवश्चरति चतुष्पथेऽहोत्येत्तु वाचस्यजा
 धितं प्रजातमं वसानं युञ्जतुष्यर्धं तस्माच्चतुष्पथेऽहोति ॥७॥ पला
 शस्यपलाशेन मधमेनऽहोति । ब्रह्म वै पलाशस्य पलाशं ब्रह्मणे
 वैतुऽहोति ससुर्वेषा मेवावद्यत्येकस्यैव नावद्यतिय एषोति रि
 को भवति ॥८॥ सुऽहोति । एष ते रुद्रतागः सहस्रसुऽविकया ११२
 तुं ऽहोति ससुर्वेषा मेवावद्यत्येकस्यैव नावद्यतिय एषोति रि
 को भवति ॥९॥ सुऽहोति । एष ते रुद्रतागः सहस्रसुऽविकया
 तुं ऽहोति ससुर्वेषा मेवावद्यत्येकस्यैव नावद्यतिय एषोति रि
 को भवति ॥१०॥ सुऽहोति । एष ते रुद्रतागः सहस्रसुऽविकया

प्रजाजातास्तु रुद्रियास्तु नृचति ॥११॥ अथ य एष एकोति रि को भवति ॥
 तमाहि करुण पदिरत्येष्टे रुद्रतागः आस्तु स्तेषु नृचति तदस्मात्
 नृमेव पदस्य नाम नृदिशति तेनोदतरान्यश्नूहिनस्ति तद्यदुप
 किरुति तिरुद्रवै गभीस्ति रुद्रवै तद्यदुपकीर्णं तस्मादुपकिर
 तिस्तद्या एवास्प प्रजाश्च जातास्तु रुद्रियास्तु नृचति ॥१२॥ अथ पुन
 रेत्यजपंति अवरुद्रमदीमस्य वदेवं चं कवं कं । यथानोबुस्यस
 स्तुरद्यथानाश्रयसस्तुरद्यथानो व्यवसाययात्रा मेषजमसिमे

यजं गवेष्वाय पुरुषाय ते षड्गुः स्वर्गमेवाय मेधा इत्याशीरे वै धैतुस्य
 कर्मणः ॥ ११ ॥ अथा प्रसल विविः पुरियंति । सव्या नू रूनु पाशानास्त्रि
 वकं यजामहे सुगंधिं पुष्टिवर्धनं । उर्वारुकमिव बंधनान्मृत्योर्मुक्षीय माम
 नृतादियथाशीरे वै धैतुस्य कर्मणः अष्टाधमे वै तदाशासते तदुखे वशमी
 वयो मृत्योर्मुक्षीय तैनामृतात्तस्मादाहमत्या मुक्षीय मामृतादिति ॥ १२ ॥ ११२
 तदुहापिकुमार्यः पुरीयुर्न गस्प न जामहा इति याह वै सा रुद्रस्य स्व
 स्वसां विद्वानामसाह वै त गस्पे ऐतस्मादुहापिकुमार्यः पुरीयुर्न ग

स्प न जामहा इति ॥ १३ ॥ तस्मात्तु सोमं नोन्ति । अर्धकं यजामहे
 सुगंधिं प्रतिवेदनं । उर्वारुकमिव बंधनादितैर्मुक्षीय मामृ
 त इति सा यदि त इत्याह ज्ञातिभ्यस्तदाह नामृत इति प्रतिभ्यस्तदा
 ह पतयोस्ते वीस्त्रये प्रतिष्ठातस्मादाह नामृत इति ॥ १४ ॥ अथ पु
 नः प्रसल विविः पुरियंति । दक्षिणा नू रूनु पाशाना एते नैव मर्च
 एतद्यत्पुनः प्रसल विविः पुरियंति प्रसल विन इदं कर्मानुसीति
 हाता इति तस्मात्पुनः प्रसल विविः पुरियंति ॥ १५ ॥ अथैतो

न्युजमानोजौसमोषोर्ध्वदुदस्यतियुथागौर्नोदाक्रयात्रदात्त
 न्यएवेतुक्तोनिर्मितेताच्चित्तिसंतुपस्यशंतिनेषजुमेव
 तुकुर्वतेतस्माद्वित्तिसंतुपस्यशंति॥१६॥तांघुयोर्ध्वत
 कुर्योरुपनुस्यवेणुयष्टांवाकुपेकोभयतत्रावधोदध्यरेत्य
 यद्विद्वहंवास्थापुंवावेणुंवावल्नौकंवाविंदेत्तस्मिन्नुस्यजत्य
 तन्नेरुद्रावसंतेनपरोन्मुजवतोतीहीत्यवसेनवाश्रुधनैर्यति
 तुदेन०स्वसावसमेवान्वुवार्जति॥युवयवास्पवुरणीतदन्वह

वाश्रस्यपरोन्मुजवतोन्वुरणीतस्मादाहतेनपरोन्मुजवतोतीहीत्य
 वततधन्वापिनोकावसइत्युहि०सन्नशिवातीहीत्यैवतदाहन्ति
 वासाइतिनिष्ठापयत्येवैनमेतस्वपंनुहिनकुंवनुहिनस्मितस्मा
 दाहन्तिवासाइति॥१७॥श्रुघदक्षिणांवाहनवावर्ततेतेप्रती
 क्षंपुरांयंतिपुनरेत्यापनुपस्यशंतिरुद्विग्रेणेववाएतदवारिषु
 शंतिरुपस्तदक्षिःशोत्पाशमयंते॥१८॥श्रुघकेशश्मश्रुक्का॥समा
 रोखा०मी०उदवसायेवस्यतेनयुजतेनहितुदवकुप्यतेयुदुत्तरव

११४९०

शुभमिहोर्वृद्धयात्तुस्मादुदवस्यति गृहानित्वा निर्माणा यौर्णमा
 सुनयजततु सन्नयजु इव वारययुवातु मीस्यान्धेषु कृतः प्रतितिष्ठि
 तोयज्ञोय्योर्णमासंतु कृतेनैव तद्यज्ञेनां ततः प्रतितिष्ठति तस्मा
 दुदवस्यति ॥ १९ ॥ ब्राह्मणी ॥ अक्षय्यं ह वै सुतं तं वातु मीस्याजि
 नो भवति ॥ संवत्सरः हि रजुयति ते न स्यादक्षय्यं न भवति तं वै त्रेधा वि ११४११
 तज्ययुजति त्रेधा वि तज्यप्रजयति सुर्वं वै संवत्सरः सुर्वं वा अक्ष
 यमेते नो हा स्यादक्षय्यं सुतं न वत्युक्तं वै तद्वै देवानुषे

तक्षय्यं मुर्वै देवानामेते नो ह वै स्यादक्षय्यं सुतं न वत्ये तत्तु तद्यस्मा
 चातु मीस्ये र्यं जते ॥ ११ ॥ अथ यस्मात्तुना सीर्येण युजेता यावै देवा
 नाऽथीरासी साकमेधुरी जानानां विजिग्या नानां तु सुनमय्यः
 संवत्सरस्य प्रजितस्य रसश्चासीत् सीरः सा यावै देवानाऽथीरा
 सी साकमेधुरी जानानां विजिग्या नानां यु न व संवत्सरस्य प्रजितस्य
 रसश्चासीत् तमेवै तदुत्तरं परिगृह्णात्मा कुरुते तस्मात्तुना सीर्येण य
 जते ॥ २ ॥ तस्मादन्तोपाके रस्युत्तरं तदुत्तरं परिगृह्णात्मा कुरुते

११५०

वेदिं नृगः कृति पषदाही नृसंघतमिं पुं च प्रयाजा नृवंति त्रयो नृयाजा
 एकः समिप्यजः ॥ ३ ॥ अथैतान्येव पुं च हवीः षि नवंति एतैर्वै हवि
 र्भिः प्रजापतिः प्रजा अस्मज्जतैर्तैरु नृयुतो वरुण पाशात् प्रजाः प्रामुं व
 देतैर्वै देवा वृत्र मघ्नन्ते तैर्वै वयं जयंतये अमेवां विजिति स्तां तु यो ए
 वेष्ट एतैर्या वै वदे वानाः आरासी साकमेधुरी जानानो विजिग्याना ११५
 नो यउ च सं वसरस्य प्रजितं रुस आसीत्तमे वै तु दुभयं परिगृह्या
 त्म चक्रुते तु स्मावा एतानि पुं च हवीः षि नवंति ॥ ४ ॥ अथ सुना

स्प २

सुर्यो वा दशकपालः पुरो ज्ञा शोतवति । स बंधुः सुना सूर्यस्य यं पुर्व
 मुवा वाम ॥ ५ ॥ अथ वायु यं पुयो नवति । पुयो ह वै प्रजा जाता अभि
 संजानते विजिग्यातुं मा प्रजा अये युरासे न्नाद्यायाभि संजानांता
 इति तु स्मात्पुयो नवति ॥ ६ ॥ तद्युवायु यं नवति । अयं वै वायुर्यो
 यं पुवत एष वा इदं सर्वं प्रणययति यदिदं किं च वृषति कूर्य ॥ ७ ॥
 पथ योजायंतं वधीर्जुं भ्रमपु पीवातु त एतदस्माधि पुयस
 नवत्येव हि वा एतज्जनयति तु स्मावायु यं नवति ॥ ८ ॥ अथ

सौर्य एक कपाला पुरोडाशो नवति। एष वै सूर्यो य एष तु पतेष
 वा इदं सुर्वमभि गोपायति धैसाधुना त्वदसाधुना त्वदइदं
 सुर्वमिदं धैसाधुना त्वदसाधुना त्वदइदं
 ना त्वदभि गोपाय साधुना त्वदइदं धैसाधुना त्वदसाधुना त्वदइदं
 तः पुरोडाशो नवति॥ ७॥ तस्याश्चः श्वेतो दक्षिणा तदेतु स्पस्तु
 पृथिव्यते य एष तु पति य द्युश्चः श्वेतं न विदेदपि गो रे व द्युतः
 स्यात्तदेतु स्पस्तु पृथिव्यते य एष तु पति॥ ८॥ स यत्रैव सादमे

धैर्युजते। तदुना सीर्येण यजेत यद्वै त्रिः संरसरस्प यजेते ते नैव
 संरसरमाप्नोति तस्माद्यदेव कदा वै तेन यजेत॥ १०॥ तद्वै दे। रा। वीरा
 पि पयिषंति सयुदिरात्री रापि पयिषं ददः पुरुस्तात्काः लभ्ये
 पौर्णमास्या उदृष्टं तदुना सीर्येण यजेत॥ ११॥ अथ दीक्षेता तन्नानी
 जानं पुनः फाल्गुनी पौर्णमास्यभि पर्येयात्पुनः प्रयोगस्तु पञ्चवह
 सयुदेन घनी जानं पुनः फाल्गुनी पौर्णमास्यभि पर्येयात्तस्मादेनं
 तानी जानं पुनः फाल्गुनी पौर्णमास्यभि पर्येयादिति न स्वर्गमानस्य

॥१२॥ शुच्यपुनः प्रयुजानस्य सर्वेषां फलान्तेषां पौर्णमास्ये शुनासीर्षे
 एयजेताय प्रातुर्वेदे देवा यपौर्णमास्ये नैतुदुपुनः प्रयुजानस्य ॥१३॥
 अथातः परिवर्त्तनस्यैवा सर्वतो मुखो वा असावादि स एष वा इ
 दं सुर्वं निर्दयति यदिदं किंच सुष्यति तेनेषु सर्वतो मुखस्तेनाना
 दा ॥१४॥ सर्वतो मुखो यममि ॥ यतोऽस्य वक्तुः स्यात्तावत्तदधत्तित ॥१५॥
 त एव प्रदहति तेनेषु सर्वतो मुखस्तेनानादा ॥१६॥ अथायमन्यतो
 मुखः पुरुषः स एतः सर्वतो मुखो भवति यत्परिवर्त्तयते स एव मे

वाक्तादो भवति युयेतावत्तदधत्तित ॥१७॥ परिवर्त्तयते तस्मादे परिवर्त्त
 येता ॥१८॥ तदुदावावा सुदि ॥ किंच नुतुवमुखस्य यदपि सर्वाण्येव लोमानि
 ब्रूयेत यदैविः संवसरस्य युजेत तेनेषु सर्वतो मुखस्तेनानादास्तस्मात्ता
 द्रियेत परिवर्त्तयिषुमिति ॥१९॥ ब्राह्मणं ॥२०॥ तद्यदाहुः ॥ साकमेधैर्वै
 देवा ब्रह्ममघं सैर्वै वयजयंत ये युमेषां विदिति स्तामिति सुर्वै हवै
 वेदेवा ब्राह्मणस्यैर्वै वयजयंत ये युमेषां विदिति स्तामिति सुर्वै हवै
 ॥२१॥ तदुदावावा सुदि ॥ किंच नुतुवमुखस्य यदपि सर्वाण्येव लोमानि

राक्षामयानीकेनेतितेगिनाराक्षामिनानीकेनचतुरोमासःप्राजयं
 स्तांनुसणाचत्रयाचविद्यापूर्यगुरू॥३॥तेहोनु॥केनैवराक्ष
 केनानीकेनयोस्यामइतिसहबुरुणुशचमयाराक्षामयानीकेने
 तितेबुरुणेनैवराक्षबुरुणेनानीकेनापरांश्चतुरोमासःप्राजयंस्ता
 न्नासणाचैवत्रयाचविद्यापूर्यगुरू॥३॥तेहोनु॥केनैवराक्ष ११८
 केनानीकेनयोस्यामइतिसहैडनुवाचमयाराक्षामयानीकेनेतित
 इंद्रेणैवराक्षेणानीकेनापरांश्चतुरोमासःप्राजयंस्तान्नासणाचैव

त्रयाचविद्यापूर्यगुरू॥३॥सयुद्धैर्देवेनयुजतेअग्निर्नैवत
 डाक्षामिनानीकेनचतुरोमासःप्राजयतितुमेनीशालोभवतिलोहः
 करःसायात्रेनीशालोसात्रयेविद्यायैस्तुर्पलोहःकरोबुरुणोस्तु
 पुमग्निर्हिबुरुणोहितइवस्यमितस्तस्मात्लोहःकरोभवतितुनपरि
 वर्तयतेतद्बुरुणाचैवैनमेतत्रयाचविद्यापरिगुरू॥३॥अथ
 युद्धरुणप्रघासेयुजतेबुरुणेनैवतडाक्षबुरुणेनानीकेनापरांश्चतु
 रोमासःप्राजयतितुमेनीशालोभवतिलोहःकरोस्तुनपरिवर्तयते

११५०

२३

तद्वत्तुणावैवैनमेतत्रयावविद्ययापरिगृह्यति॥६॥ अथयुसाकमेधे
युजते। इंद्रेणैवैतद्वैतद्वैतानीकेनापरांश्चतुर्गमासाः प्रजयतितमेने
शतलीभवति। नोहः सुस्तेनपरिवर्तयते। तद्वत्तुणावैवैनमेतत्रया
वविद्ययापरिगृह्यति॥७॥ सयुद्धेदेवेनयुजते। अग्निरेवतर्हि न
वत्यमेश्वसायुजः सलोकतांजयत्यथयुद्धरुणप्रधासैयुजते। ब्रू
णवतर्हि नवतिब्रूणस्यैवसायुजः सलोकतांजयत्यथयुद्ध
कमेधैयुजते। इंद्रेणैवतर्हि नवती। इत्येवसायुजः सलोकतांजयति॥

११५१

॥७॥ सयुस्मिन्तुवमुद्योक्तमेति। सुएनमत्तुपुरस्मान्तुवेप्रयच्छ
तिपुरतुपुरस्मान्तुवेप्रयच्छतिसुपरमुमेवस्थानं परमांगुतिग
छतिवातुर्मास्ययाजीतुदाहुर्नवातुर्मास्ययाजिनमनुविंदतिपरमु
॥८॥ सवस्तुसंस्थानं परमांगुतिगच्छतीति॥९॥ ब्राह्मणं॥५॥ पंच
नप्रपाठकसमाप्त॥॥ कांडिका११४॥ द्वितीयकांडसमाप्त॥२॥ स्व
स्ति संवत् १६०३ वर्षे आश्विन मासे शुक्ल पक्षे द्वादशी तिथौ श
निदिने अष्टमि

१२०५०

श्रीकवलीमईमजवैकुंठेनलीखितंलेखकपाठकयोःकस्याणंभूया
 त्वाञ्छदृष्टितावान्नातिविश्वमत्वायदार्पदीनंलिखितंमयात्रातस्व
 मायैःपरिशोधनीयंकोपेनकुर्यात्स्वतुलेषकस्या॥यादृशंपुस्तिकं
 दृष्ट्वातादृशंलीखितंमयायदिशुद्धमशुद्धंवाभिमदोद्योतदियते
 पुस्तिकापठिकारांमापरहस्तेपुगतागता॥कादृपिदयितभ
 तावदान्तासुमार्दिता॥श्री॥नमपृष्टिकटिगीरीवावधो
 मुष्टिरधोमुखीकसेनलिखितंकांडंयत्नेनपरिपालयेत्॥या

१२०

कदापिद्विलिखितंलेखकपाठकयोःकस्याणंभूयात्

१२०५०

श्रीकवलीमईमजवैकुंठेनलीखितंलेखकपाठकयोःकस्याणंभूयात्
 दृष्टितावान्नातिविश्वमत्वायदार्पदीनंलिखितंमयात्रातस्व
 मायैःपरिशोधनीयंकोपेनकुर्यात्स्वतुलेषकस्या॥पुस्तिकापठिकारांमापरहस्ते
 पुगतागता॥नमपृष्टिकटिगीरीवावधोमुष्टिरधोमुखीकसेनलि
 खितंकांडंयत्नेनपरिपालयेत्॥श्रीहे॥श्रीहे॥श्रीहे॥

कु॥कु॥कु॥कु॥कु॥कु॥कु॥कु॥कु॥कु॥कु॥कु॥कु॥कु॥कु॥कु॥

१२०५३

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

the first of November. 1890. 1890.

संमेलन सं० २५२

929 471

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

क्रमांक: 222

दिनांक: २४

पृष्ठ सं: १२

स्थान: शिवपुरा (अ.प्र.)

संख्या: १२५५२

पृष्ठ सं: १२५५२

पृष्ठ सं: १२५५२

पृष्ठ सं (पृष्ठ) २४ पृष्ठ सं (पृष्ठ) १२

पृष्ठ सं: १२५५२

पृष्ठ सं: १२५५२ पृष्ठ सं: १२५५२

पृष्ठ सं: १२५५२

000905 (अ.प्र.)

पृष्ठ सं: १२५५२ पृष्ठ सं: १२५५२

(अ.प्र.) १२५५२ (अ.प्र.)

गणेश-मठ
प्रोद्युक्तियार सिके
बोरोलंगा, ३८
कोरबा.

पुणे २३

२५२

७०॥ ॐ नमः श्री महागणपतये ॥ देवयुजनं ज्ञोष्यं तास्य देववर्षिष्ठं ॥ स्यात्तज्जोषये न्यु
द न्यद्रुमुनी निशयीता ता विदवा दिवमुपादक्रामं दवान्वाऽऽष्टुऽउपोक्रामतियादीक्ष
तसमुदवेदवयुजानयजतसयुद्धान्यद्रुमेरनिशयीता बरतरऽइवेहेष्वास्यातुस्माद्यु
दववर्षिष्ठं ॥ स्यात्तज्जोषय रन ॥ १९ तद्वर्षिमुस्म ॥ ६ स्यात्तमन ॥ ७ संदवित्र ॥ ८ शिस्मादवित्र
॥ ९ शिसंस्माक्यवण ॥ १० स्यात्प्राचीहिदवानां दिग्गथाऽउदकप्रवणमुदीचीहिमनुष्माणं दिग्द
क्षिणतः प्रत्यक्षितमिव स्यादष्टाविदिक्षिचृण ॥ ११ सयुद्दक्षिणप्रवण ॥ १२ स्याद्विप्रेहयुजमा
नोमुंलोकुमियात्रयोहयुजमानो ज्यो जीवतितस्मादक्षिणतः प्रत्यक्षितमिव स्यात् ॥ १३ नुउ
रस्ताद्ववयजनमात्रमृतिरित्येत ॥ १४ षष्ठं ॥ हास्यतद्वाटयमभ्यतिरित्यातक्राम ॥ १५ दक्षिण

तः स्यादवमुत्तरतः ॥ १६ तुद्रुवेवसमुद्रं देवयुजनं यु स्यादवयजनमात्रं पश्चात्परिशिष्टातद्वि
प्रहिदेनमुत्तरादवयज्यापनमनीति नुदवयजनस्याऽतुद्रुहोवाचयाऽवत्कः वास्मिथ
॥ १७ देवयुजनं ज्ञोष्यिजमेमतुसात्ययज्ञाब्रवीत्सुर्वीवाऽइयंष्टशिवादेवादेवयुजनं युत्रवा
॥ १८ अस्त्येकवयुजुषेवंपरिगृह्ययाजयंदिति ॥ १९ ऋत्विजादिवेदेवयुजनोये ब्राह्मणाः शु
श्रवाऽसा नूतानां विद्वाऽसोयाजयंतिसेवाकृतेतुन्नदिष्टतमामिवमन्यामह इति ॥ २०
तच्छालंवाविभितंवाप्राचीनव ॥ २१ गामिन्वेति ॥ प्राचीहिदवानां दिक्पुरस्ताद्विदवाः प्रत्येयोम
नुष्माणं पादत्रास्तस्मात्तुन्यः प्राङ्मुखं जुहातोद तस्मादुहनप्रतीचीनशिराः शयीता नूद

वाननिप्रसार्यशयाऽइतियादुहिणदिक्यापिदृणंयाप्रतीनीसासर्ण्योणंयुतोदवाऽउच्चक्र
मुःसेषाहीनायादीवीदिक्यामनुष्याणंतस्मान्मातृषुऽउदीचीनव०शामिवशालावात्रिमि
तंवामिन्वंत्यदीवीहिमनुष्याणंदिग्दीक्षितस्यैवप्राचीनव०शानादीक्षितेस्था०तोवाऽएतो
पुरिश्रयंति।नुदनिवृष्टादिति।न्ववृष्टौ।दवाच्चाऽएषऽउपावर्ततायादीक्षातसुदवृताना
मुकोनवतितिरुऽववे।दवामनुष्येष्वस्तिरुऽइवेतद्यंत्युरिश्रितंतुस्मात्पुरिश्रयंति॥७॥
नसर्वऽइवानिप्रपाद्यत।ब्राह्मणवेवराजुन्योवा।वे।वषावातहियज्रियाः॥९॥सवेनस
र्वे।एवसंवादत।दवाच्चाऽएषऽउपावर्ततायोदीक्षातसुदवृताना।मुकोनवतितवे।द

वाःसर्वान्वसुवदंतब्राह्मणेनोवेवराजन्नेनवाचिरेयेनवातहियजिष्यात्तस्माद्यद्येन७
श्रेष्ठेणसंवादाद्विंदुदतुषामेवेकंअथादिममितिब्रिवाहेममितिब्रिवाह्यात्प्र७उतत्र
दीदित्तस्योपचारः॥१०अथारणीपाणेहवावाजामध्यवस्यति।सुहृद्वा७स्वहृत्वा७राज्य
मन्निप्राद्येतद्यजुराहदमगन्मादवयुजनंष्टथियायत्रदेवासोअजुषंतविश्वइतितदस्य
विश्वेइतितदस्यश्वदेवेर्जुष्टंनवतियेचेमब्राह्मणःशुश्रवा७सोन्नवानायेदहास्यतुहिभ
मीदंतैब्राह्मणःशुश्रवा७सस्तदहास्यतेर्जुष्टंनवति॥११यद्वाह॥यत्रदेवासोअजुषं

तद्विश्वऽद्वितुदस्यविश्वेर्द्विविजुष्टं नवत्सु क्तामाभ्या ७ संतुं तोयजुर्निरित्स्व क्तामाभ्या
वियजुर्निर्यजुस्योद्वंगुष्ठं तियजुस्योद्वंगुष्ठानीत्यवेतदाह रायास्याषणसुमिषामदे
ामतिभ्रमाविशयस्योषः श्रीर्विभ्रमाशेषामवेतदाशास्त्रसुमिषामादामतीषं मदतीतिवे
तमाहुः र्यः श्रियमश्रुतयुः परमुतंगुष्ठतितस्मादाहसुमिषामादामति॥१२॥ ब्राह्मणं॥१३॥
पराह्णदीहतापुराके वा शमश्रीर्वपनाद्युक्तमायततदश्रीयाद्युदासंपाद्यतब्रतुह्युवा
स्याताशनं नवतियुक्तनाशिविषेदुपिकामं नाश्रीयात्॥१४॥ १४०० अथोत्तराणशालोपरिश्र

३

यंति। तदुदकं नमुपनिदधतितं नापितऽनुपतिष्ठते तत्के शमश्रुववृपतेन खानिवनिहंतं त
तस्तिवेषुरुषस्यामध्ययत्रास्यापोनोपतिष्ठंत कशशमश्रुववाऽअस्यनारवेषुवापोनोप
तिष्ठंत तद्युक्तशमश्रुववृपातनखानिवनिहंततातामाध्वमश्वादीहाऽइति॥२॥ तद्विके
सुर्वऽएवुवृपातं सर्वऽएवामध्वमश्वादीहिश्यामहऽइतितुदुतयानुऊयीद्याद्विकशम
श्रुववृपातनखानिवनिहंततातदवमोध्वमभवतितस्मादुक्तशमश्रुविववृपतेन खानि
वनिहंततात॥३॥ सवेन खान्येवायनिहंततात॥ दक्षिणस्येवायसव्यस्येवाअयेमाउषधिवं
दवत्रांगुष्ठेकारवायकनिष्ठिकयोर्वीअयेमाउषधिवंदवत्रा॥४॥ दक्षिणमवायगादानं वि

तारयति। सखं वाऽश्रमे मानुषेणैव देवत्रा। स दक्षिणेन वायुगोदानमभ्युनक्ति। ५ माऽश्रापः श्रा
मुमसं उदवीरिति स यदाह माऽश्रापः श्रा मुमसं उदवीरिति ब्रज्जावाऽश्राणा ब्रज्जाहिवाऽश्रा
पस्तस्माद्योनितार्थेति निम्नं उर्वेति यत्रोपतिष्ठतन्निर्देहं तितद्वादतामुवेतद्दुःशमयति त
थादिनामषड्वज्रः श्रोतानुद्दिनस्ति तस्मादाह माऽश्रापः श्रा मुमसं उदवीरिति। ६ अथ दर्श
तरुणकुमंतर्दक्षति। उषाषत्रायस्वेति ब्रज्जावेक्षुरस्तथाहिनामषड्वज्रः क्षुरानुद्दिनस्तथ
क्षुराणान्निर्दक्षति स्तुधितुमिनं हि ७ मीरिति ब्रज्जावेक्षुरस्तथाहिनामषड्वज्रः क्षुरानु
द्दिनस्ति। ७ प्रच्छिद्यादपात्रे प्रास्यति। दक्षिणामावातरांगादानमभ्युनक्ति दक्षिणं दर्शतरुणकु

मंतुर्दधति तस्माद्द्वारणानि निधुय प्रच्छिद्योदपात्रे प्राप्नोति । अथ नापि ता यद्द्वारं प्रच्छ
ति । सा कवाग्रमश्रुवपति सुयदा कवाग्रमश्रुवपति । अथ स्नाति । आमाध्यावे पुरुषो यदनु
तं ब्रूदति तु न पुनिरंतरतो आमाध्यावेऽप्यामाध्यावरत्नादी द्वा इति पवित्रं वाऽप्यपः पवित्रं
प्रतोदी द्वा इति तस्मादे स्नाति । १० स्नाति । आपोऽत्र स्नानात्तरः श्रुं धयं विवृत्य तद्वाह
श्रुं धयं विवृतिष्ठतु नाना घृतुषः पुनं विवृति तदे मुष्टं यं घृतु न पुनं स्तस्मादाह घृतु नाना
घृतुषः पुनं विवृति विवृतिश्च ७ हिरि प्रं प्रवहंति दवारि तियदे विवृति ७ सर्वतश्च घृतु दामध्यं ७ रि
प्रंतं सर्वं ७ ह्यस्मादामध्यं प्रवहंति तस्मादाह विवृतिश्च ७ हिरि प्रं प्रवहंति दवारि तियदे ११ अथ प्रा

डि. वोदं दुः कामति। उदिदाभ्यः शुचिराश्रुतः १९ मीत्युद्याभ्यः शुचिः २० इति। ११ अथ ब्राह्मः
 परिधत्ते। सर्वत्राप्येव स्नातुं वास्मिन्नतत्र वंदधति यादवाः २१ यंगोस्त्वकुरुषेहेषाग्रः आसा॥
 १२ तदिवाः २३ अत्रुवत्। गोर्वाः २४ दं सुर्वे बि नर्वि हंतुययं पुरुषे वयाव्यतां दधमतायेषा
 वृषंतं तथा हि मंतयाष्टु एतिति द्विष्यतः २५ इति। १४ तव क्वाय पुरुषा गयेतां वृचमदधुस्त
 येषा वृषंतं तथा हि मंतयाष्टु एतिति द्विष्यतः १५ अत्रुवच्छिताहि विपुरुषाः ॥ तस्मादस्य यत्रेव
 क्वचक्रावावायुद्वा बिभ्रंत तितुतः १६ एवलोहितमुत्पतति तस्मिन्नतां वृचमदधुवीमः १७
 वतस्मान्नान्यः पुरुषा ब्रह्मो बि नर्त्येता १८ इत्यस्मिन् वृचमदधुस्तस्मादुसुवासाः १९ वृषुह

५

षस्त्वया व वासुमृद्याः २० इति तस्मादुग्राः २१ सुवाससंदिद्वं। तस्वया हि व वासुमृदो न
 वति। १६ नानाहोतागार्नमः स्यात्। त्वदह गोरहमस्य वृचं बि नर्मा तिसा बि न्यती त्रसति वृ
 चं मः २२ आदास्यत इति तस्मादुगावः सुवाससमुपेव निश्रयांता १७ तस्य वाः २३ तस्य ब्राह्मसः २४
 आनुः पर्यासा नवति ब्राह्मर उक्ता दानीविः पिष्टृणां २५ सप्तीणां प्रधाता विष्णोर्वा दवा नं
 तंतवः २६ आराकानुह त्राणामव २७ दिवाः २८ एतस्मादिवाः २९ अन्वायतास्तस्माद्दीक्षितवसमे
 नवति। १८ तद्वाः २९ अहत २७ स्यात्। अथा तस्यामतायेतद्वे निष्पद्यते ब्रह्मयाद्यादवा स्यान्नमे
 ध्मः २८ एतन्निवावृयति वा तदस्यामधुमसदितियुक्तः २९ अहत २७ स्यादद्विरभुक्ते न्मेधमस

दित्यथेयुदिदं स्नातवस्य निहितमुपलूननकतं नुवति तानो ह्यपि दीदित १९ तत्परिधेनो
दीक्षातपसोस्तनूरसीत्युदीक्षितस्य वाऽत्रास्पृष्टयेत नूनं नैव तत्रात्र दीक्षातपसोस्तस्मादाह
दीक्षातपसोस्तनूरसीति तां वाशिवां वृषां परिदधऽति तां वाशिवां वृषां परिदधऽत्ये
वेतुदाह न इदं वृषं पुष्यं निति पापं वाऽप्येव वृषं पुष्यं तियममुदीक्षातायात्र न इदं तस्मादा
ह न इदं वृषं पुष्यं निति २० अथेनं शालोष्पादयति साधु च्चिचान दुहश्च नाश्रीयाद्वि
न दुहो वाऽइदं सर्वं विष्ट तस्मादवाऽत्र बुवाध च्चन दुहो वाऽइदं सर्वं विष्ट तो हुंतयद
न्येषां वृषसां वीर्यं तद्वच्च न दुहयोर्दक्षामति सयुदान्येषां वृषसां वीर्यमासीत् तद्वच्च न दुह

खारदधुस्माद्धनुश्चवानङ्गश्चरुयिष्ठं तुङ्गस्तुद्धेतुसर्वोत्पमिवयोधेन्वनडुह्योरश्रीया
 दंतगतिरिवतहाडुतमज्जिजनाताङ्गोयायेगर्भनिरवधीदितिपापमकदितिपापीकीर्तिस्त
 स्माद्धन्वनडुह्योर्नाश्रीयातुडुहोवाचयारुवाल्काश्राभ्यवाहुमहसलंवेद्वतीति॥२१ब्राह्म
 णं॥२अपःप्रणीय॥आग्रावेष्मवमेकादशकपालंपुरोडाशनिर्वैपत्यग्निर्वैसुर्वीद्वुताऽअग्ने
 हिमुर्वीच्योद्वुताभ्योजुह्वत्यग्निर्वैयजुस्यावराड्वाविष्णुःपराह्यस्तसर्वीश्वेतेद्वुताः
 परिगृह्यसर्ववयजुंपरिगृह्यदीक्षाऽहुतितुस्मादाग्रावेष्मवऽएकादशकपालःपुरोडाशो न
 वती॥९तद्धिकेआदित्येच्यश्चरुनिर्वैपंतितुदस्तिपर्युदितमिवाष्टौपुत्रसोऽअदितार्यजाता

स्तुतव्यस्य॥ देवां॥ उपप्रेक्ष्य सन्निःपुगमात्तीडुमास्यदिति॥ २॥ अष्टोदवेपुत्राऽश्रुदिति॥ योऽस्ते
 तद्देवाऽश्रुदित्याऽत्यानुदते समुद्देवातु विहृतं॥ हाष्टमंजनयुं चकार मात्तीडुं संदे॥ घादेवासा
 यावानुवाह्वं स्तुवांस्तिर्यङ्गुरुष संमितऽस्फादेक आडु॥ ३॥ तुऽउहितुऽउचुऽ॥ दिवाऽश्रुदित्या
 युदस्मानन्वजनिमातदमुयेवभ्रुं तमं विकरवा मति तं विचक्रुर्गुथायं पुरुषो विहृतस्तस्य
 युनिमा॥ सानि संक्रुत्य संन्यासु स्तुतो हस्तीसुम नवतुस्मादाडुर्न हस्तिनं प्रतिगृह्णीयात्पुरु
 षाजानो हि हस्तीति युमुहं तद्विचक्रुः स विज्ञानादित्य स्तुत्यमाः प्रजाः॥ ४॥ साहावावा राध्रुवा
 त्सु प्रजायां यः एतमादित्य न्यश्चरुं निर्वपादिति राध्रुतिहेवयुः एतमादित्य न्यश्चरुं नि

७

वेपत्य युं त्रुवा मावेस्मवः प्रजातः॥ ५॥ तस्य समुदश सामिधुन्यो नवति॥ उपा॥ शुदेवतयजतिपुं
 चप्रयाजा नवति त्रयोतुयाजाः संयाजयंति पुत्रीः सर्वबायेव समिष्टयजुरव ननु होतिान
 दिदं दीहि तव सनं परिश्रुय पुराय नुस्य स॥ स्त्रियाऽश्रुतं गृहानीत्यं ता हियजुस्य समिष्टय
 जुः॥ ६॥ अथाग्नेयशालोतिष्ठन्नुभ्याङ्ग॥ अरुवे पुरुषो वच्छिता नरारवितुं वति युद्भ्याङ्ग
 गुवि विपुरुषस्य ब्राह्मणोऽएतन्नवनीतं नवति स्त्रियैवे नमेतु व वासुमर्द्धयति तस्माद्वाऽश्रु
 ङ्ग॥ ७॥ तद्विनुवनीतं नवति॥ घृतं वेदवानां फां तं मनुष्याणामुच्यत न्नाह व घृतं ताना फां तं
 स्यादेव घृतं स्यात्फां तं मया तया मुतायेतु दनमुया तया म्रिवाया तया मानं करोति॥ तम

गु

न्यनक्ति। जीर्णतायः आपादाभ्यामनुलोमं महीनां पुष्यो सीति मद्यः इति ह वाऽएतासां सेकेना
 मयङ्गु ज्ञवांतासां वाऽएतत्याया नवतितुस्मादाहमहीनां पुष्यो सीति बार्ज्यादा अमिबुर्ज्यामेदे
 हीति नात्र तिरोहितमिवास्ति। ए अथाद्यावानक्ति। अरुवेपुरुषस्यादिप्रशान्नामिति ह
 स्माहयाज्ञवल्क्यादुरहः इवहासपुष्योहिवास्यद्विषीकातेऽएवेतदनरुक्तातिर्येद्यानं द
 वानुक्ति। १० युत्रवेदवाऽअमुररक्षमानिजघ्नस्तुस्मादानवः प्रत्युङ्पतिवामनुष्या
 एमन्नीणिप्रविदशसुऽएषुकनीनकः कुमारकुः इवपरिनासाततस्माऽएवेतद्यसुप
 प्रयं अर्वातामपुगं परिदक्षत्यश्माद्यांजनं। ११ त्रिककुदं नवति। युत्रवाऽइन्द्रो वृत्रमहं ८

स्तुस्ययदह्यासीत्तुंगिरिं त्रिककुदमकरोत्तद्युत्रे ककुदं नवतिबहुषुवेतबहुर्दक्षतितु
 स्मात्रिककुदं नवति। युदित्रिककुदं नविंददप्युत्रिककुदमेवस्यासमानोद्येवांजनस्यबंध
 ता। १२ शोषीकयानक्ति। वृज्राविशंणुविरहस्तायिसुत्रला नवत्यम्लेवाऽइदमुभयतः प
 रिष्ठिं न ७ राक्षांतुरिहसुनुवरतियथायं पुरुषो मलऽउभयतः परिष्ठिं न्नांतरिहमनुच
 रतितद्यसुत्रलानुवतिविरहस्तायि। १३ सदक्षिणमवायः आनक्ति। मयं वाऽअथमानु
 षुष्येवांदवत्रा। १४ सऽआनक्ति। वृत्रस्यासिकनीनकऽइति वृत्रस्यादृषकनीनकश्च
 दोऽअसिबुह्वर्मदहीति नात्र तिरोहितमिवास्ति। १५ सदक्षिण ७ मलद्युजुषानुक्ति। म

त्रस्त्रीमथोत्तरं सत्तद्युषानुक्तिद्विस्त्रस्त्रीतदुत्तरमेवेतदुत्तरावकरोति ॥ १६ ॥ तद्यत्वं च त्रुवः
 आनक्ति। संवत्सरसंमितावियज्ञः पंचवाः सतुवः संवत्सरस्य तं पंच निराग्रेति तस्मात्पंच
 वः आनक्ति ॥ १७ ॥ अथेनंदर्नपवित्रेण पावयति। अमेधमवेपुरुषो यदुत्तरं ददति तनुष
 तिरंतरातामधमवेदनीमाधमः सत्तदीक्षाः इति पवित्रं वेदनीः पवित्रं सत्तदीक्षा इति त
 स्मादनंदर्नपवित्रेण पावयति ॥ १८ ॥ तद्वाऽएकऽस्यात् ॥ एको ह्येवायं पवते तदतस्यैव रु
 पण तस्मादकऽस्यात् ॥ १९ ॥ अथाऽपि त्रीणि स्युः ॥ एका ह्येवायं पवता सायं पुरुषे तः प्र
 विष्टास्त्रधविहितः प्राणऽउदाना व्यानः इति तदतस्यैवायं मात्रं तस्मात्त्रीणि स्युः ॥ २० ॥ अथो

॥ अपि सप्तस्य ॥ सप्तवाऽशामुवीर्षे न्याणस्तस्मात्सप्तस्यस्त्रिः सप्तान्येव स्य एकविंशतिरेषे
 व संपत् ॥ २१ ॥ तं सप्तनिः सप्तनिः पावयति। चित्युतिर्मीपुना द्विति प्रजापतिर्विचित्युतिः प्रजा
 पतिर्मीपुना द्वित्यवेतदाह द्वाक्युतिर्मीपुना द्विति प्रजापतिर्विद्वक्युतिः प्रजापतिर्मीपुना द्वि
 ति प्रजापतिर्विद्वक्युतिः प्रजापतिर्मीपुना द्वित्यवेतदाह द्वावो मासविता पुना द्विति तद्वे
 सुष्टतं युं दवः सविता पुना ॥ तस्मादाह द्वावो मासविता पुना चित्युच्छिद्रेण पवित्रेण तियो
 दाऽअयं पवतऽएषो छिद्रं पवित्रं मातो न तदाह सूर्यस्य रश्मि निरित्येतद्वे पतिनागे ग
 सूर्यस्य रश्मि स्तस्मादाह सूर्यस्य रश्मि निरिति ॥ २२ ॥ तस्य तपवित्रपतः इति पवित्रपतिर्ह

नवतिपवित्रप्रतस्येतिपवित्रप्रतोहि नवतियुक्तामः पुनेतुछकेयमितियरुस्योद्वंगछानी
 त्येवेतदाहा१३ अथाशिषामारं संवावयति आबोदवासः ईमाह वासं प्रयत्यध्वार ॥ आबोदवा
 सः आशिषायज्ञिया सोहवामहः इति तदस्मिन्वाः सती र्हे विजोः आशासत १४ अथां तु
 लीन्यवति स्वाहायज्ञं मनसः इति द्विस्वाहोरोरंतरि द्वादि ति द्विस्वाहाद्यावापथिवी भ्यामिति द्वे
 स्वाहावातादुर नः इति मुष्टीकरोति नवेयः प्रत्यक्षमिवारं नेयथा सुंदं डोवावा सोवापरो
 हंवेदवाः पारा हंयः १५ सयदाहा स्वाहायज्ञं मनसः इति तन्मनसः आरं नत स्वाहोरोरं
 तरि द्वादि तितदंतरि द्वादुर नत स्वाहाद्यावापथिवी भ्यामिति तदा भ्यांवावापथिवी भ्यामार

२०

१०

नतयथारिदः सर्वमधि स्वाहावातादुर नः इति वातोवेयज्ञस्तु द्यज्ञं प्रत्यक्षमारं नते १६ अ
 थयस्वाहास्वाहेतिकरोति याज्ञाविस्वाहाकाराय जामवेतदासंधात्वात्राऽएव वावयति
 वाग्येयज्ञाय जामवेतदासंधत्ते १७ अथेनः शाली प्रपादयति सजघनेनाहवनीयमेत्य
 यिणगार्हपत्यं सोम्यसंवरं नवत्यामुत्पायितद्यदास्येषु संवरं नवत्यामुत्पायाऽअग्निर्वै
 योनिर्यज्ञस्यगुर्नोदीक्षितान्तराणवेयोनिगुर्नः संवरति सयस्तत्रेजति वत्युरिवदाव
 र्जं ततस्मादिमेगुर्नोऽपुजंति वक्ष्यत्युरिवदावर्जं ततस्मादस्येषु संवरा नवत्यामुत्पायिष्य
 ब्राह्मणं ३ सुवीणिहवेदीक्षायायुजः ७ श्रोत्रं नणनि ७ कृत्वा तवाऽएषोस्माद्वाकाहव

लोकमनियोदीकृतः एतौ वतद्युर्निरुद्धः । ततस्मादाहुः सुवीणिदीक्षायायुजः ।
 कुनणनीतिततः एतान्यवांतरामाचहतः । अङ्गनणनीत्याहुतायाहताः । आहुतिर्द्वि-
 तः । परोद्वेयजुर्ज्ञेयत्येषुप्रत्यहं याज्ञायदाहुतिसुदातनयज्ञेनोद्धृता । तस्माद्भोकादे-
 वलोकमनिः । १ ततोयुनित्रीणिस्त्रेणजुहोति । तान्याधीतयजः । षीत्याचदातसंपदः । एव-
 मायवउर्थः । हयातययत्वंचमः । क्वाजुहोतितादवप्रत्यहमोङ्गनणमनुष्टुभादितजु-
 होतिवाग्यनुष्टुबाग्नियजः ॥ २ अर्द्धः ॥ याज्ञनवेदेवाः । इमांजितिर्जिर्जिग्युर्जिग्यामियंजि-
 तिसुहोतुः कथंन इदंमनुष्यैरनन्यारोह्यः । स्यादिति । तयजुस्परसंधीवाययामधुमधुक-

११

तोनिर्द्विष्युर्विदुह्ययजंयपेनयोपयिवातिरोनवन्नयदेनेनायोपयंस्तस्माद्भोनामा-
 तदाः । ऋषीणमनुक्रममासा । तयजः । समनरन्त्यायंयजः । संवृतः । एवंवाः । एषयजः । सं-
 नरति यादतानिजुहोति । ४ तानिविपुंचजुहोति । संवसरसंमितोवेयजः । पुंचवाः । रतवः । संव-
 सरस्यतंपुंचनिराप्नोति । तस्मात्पुंचजुहोति । ५ अथाताहोमास्येवा । आकृत्यप्रयुजेमृषेस्वा-
 हत्यावाः । अयेऊवातयज । यतितद्यादवात्रयजुस्परतदुवेतुसंभृत्यात्मकुरुता । धाम-
 धुयमनसयसेस्वाहति । मधुयावेमनसाजिगठतियजे । यतितद्यादवात्रयजुस्परतदे-
 वेतुसंभृत्यात्मकुरुता । ७ दीक्षायेतपसेमृषेस्वाहति । अन्वेवेतदुचाताननुह्यतादसर-

स्वत्यिष्टुमेष्टुये स्वाहेति। वाये सुरस्वती वाग्यः पशवो विप्रषा पुष्टिर्विप्रषा पुष्टिः पशवः पशु
 वाहियः सप्तद्युदवात्रयः सप्त तुद्वे तसेष्टुत्यात्मन्तुः। एतदाहुः॥ अत्र द्विवेताः आहुत
 यो ह्यं तत्प्रतिष्ठिताः आहुतकास्तत्रानुं दोनसोमोनामिरिति॥ १०॥ आहुत्ये प्रयुज्याय स्वा
 हेति। नातः एकं चनामिर्वाः अद्विवाग्निः प्रतिष्ठितः सयदाग्नौ जुहोति। तनुवेता अद्विवातुनप्र
 तिष्ठितास्तस्मादुसर्वास्तेवाग्नयस्वाहुति जुहोति ततः॥ ११॥ तान्याधीतयजुः षीत्याचक्षात्॥ १२॥
 आहुत्ये प्रयुजेष्टुये स्वाहेति। आत्मना वाऽअयः॥ आहुतवातयजेयेति तमात्मनः॥ एव प्रयुज्ये
 तनुतातः॥ अस्मिन्ने आत्मंदवातः॥ आधीत नवतः॥ आहुतिश्च प्रयुक्ता॥ १३॥ मध्याये मनसा सप्तये

१२

स्वाहेति। मध्याये मनसा निगच्छतियजेयेति। तः अस्यातः आत्मंदवेतः॥ आधीत नवात्ता
 मध्यायमनश्च॥ १३॥ सुरस्वत्यिष्टुमेष्टुये स्वाहेति। वाये सुरस्वती वाग्यः सास्येष्टात्मंदवताधीता
 नवतिन्वा कशवा विप्रषा पुष्टिर्विप्रषा पुष्टिः पशवः पशवो द्वियः सप्तस्येतः॥ आत्मन्यश
 वः॥ आधीता नवतितद्युदस्येतः॥ आत्मंदवताः॥ आधीता नवतितस्मादाधीतयजुः षिना
 म॥ १४॥ अथ च उच्यते जुहोति। आप्यादवीर्देहतीर्विश्वं च उवाद्या वाष्टिबीः॥ उराः॥ अंतरि
 ह॥ हृदस्य तये हविषा विधमस्वाहुतात्प्राहानदीत्यायः सप्तया षोडशिकीर्त्तयत्यापो हियाजा
 द्या वाष्टिबीः॥ उरोः॥ अंतरि देति। लोकाणां षोडशिकीर्त्तयति हृदस्य तये हविषा विधमस्वाहेति

ब्रह्मवेदहस्यति ब्रह्मयज्ञः १९ ततोऽहोषानेदीयोयज्ञस्य १५ अथपापं वम ७ स्क्रवाजुहोति।
 साहेवप्रत्यक्षं यज्ञोऽनुष्ठुनाहितांजुहोति वाग्यजुष्टु वाग्यिजुः ॥ १६ अथयजुर्व्यामाज्यं
 रिशिष्टं भवति। तजुक्कामानयति त्रिः स्क्रवाण्यविनापन्याः अधिजुक्कां गृह्णाति। यजुर्तीर्थं
 क्कानि तज्ज्वमक्षिप्रयति १७ सजुहोति। विष्णोऽदवस्यने उर्मोर्त्तुबुरीतसखां ॥ विष्णोराय
 १५ धृतिद्यं स्रवणं तपुष्यसे स्वाहति १७ सेषादवतानिः पंक्तिर्भवति। विष्णोऽदवस्येति
 विष्णवे वृणतं रितावित्रं मार्त्तुबुरीतुतिमेवं द्यं स्रवणीतुतिवाही स्यत्यं द्यं स्र ७ दिष्टह
 स्यतिः पुष्यसः १८ तिपोऽं ७ १९ सेषादवतानिः पंक्तिर्भवति। पांङ्गायज्ञः पाङ्गः पशुः पं

१३

चर्त्तवः संवत्सरस्य तमेवेत्याप्नोति यदेवतानिः पंक्तिर्भवति २० तां वा ५ अनुष्ठुनाजुहोति। वा
 याः अनुष्ठुवाग्यजुस्तद्यज्ञं प्रत्यक्षमाप्नोति २१ तदाङ्कः ॥ १९ तामवेकांजुहुयाद्यस्मिन्कामाये
 तराहयं तएतयेवतं काममाप्नोतीति तांवेयाद्यकांजुहुयात्पृष्णीजुहुयात्सर्वे विपृष्णी ७ सर्व
 मावेनयेतदाप्नोत्यथयज्ज्वमक्षिप्रयति स्क्रवं तदक्षिप्रयति तां पृष्णीजुहोत्यान्वेतदु
 च्यते सर्वस्वे ब्रह्मयतो २२ तां वा ५ अनुष्ठुनाजुहोति। सिषाउष्टुसत्येकत्रि ७ शदक्षराभवति
 दशपाण्याः अंगुलयोदशपाद्यादशपाण्याः आत्मेकत्रि ७ दशायस्मिन्नात्रपाणाः प्रतिष्ठि
 ताः १९ तां वा न्वेपुरुषः पुरुषोयज्ञः पुरुषसंमितोयज्ञः सयावानवयाज्ञायावत्यस्यमात्रा

वेतामवेनयेतदाप्रोतियदुद्धुलिकत्रि० शदहरयाजुहोति॥२३ ब्राह्मणं॥४६ दुहिणेनाहव
 नीयं प्राचीनयीवत्तस्माजिनः उपसृणति। तयोः नमधिदीक्षयतियुदिद्व- नुवतस्तदनाया
 लोकोरूपं तादनामनयोर्लोकोरधिदीक्षयति॥१ संबद्धांत नवतः॥ संबद्धांताविवहीमो
 लोकोतर्धसमुत्तपश्चाद्भवतस्तदिमावबुलोकोमिथुनीरुत्यतयोः नमधिदीक्षयति॥२ य
 द्यः एकं- नुवति। तादष्टांलोका नां रूपं तादनामपुलोकोरधिदीक्षयतियानिश्चकानित
 निदिवोरूपं यानिश्चकानितान्यस्मैयुदिवतरयायान्येवत्तस्मानितानिदिवोरूपं यानिश्चक
 कानितान्यस्मैयान्येवत्तस्मानि वहीरिणितान्यं तुरिहस्यरूपं तादनामपुलोकोरधिदीक्षयति

१४

॥३ अंतकमुतर्हि पश्चात्पुन्यस्यैतदिमानेवलोकांमिथुनीरुत्यतुष्टेनमधिदीक्षयति॥४ अथज
 घ्नेनत्तस्माजिनेपश्चात्प्राङ्गान्वाक् उपविशतिसयत्र शुक्लानां वत्तस्मानो वसंधिर्नवति
 तादवमनिमृशजपत्कामयोः शिल्पेष्ठः इतियाद्विप्रतिरूपं तद्विल्यसृत्वां वसां वप्र
 तिरूपेष्ठः इत्येवेतदाह॥५ तावामार- न इति। ग- र्जोवाः एषु नवतियोदीक्षातसंछेदा ६ सि
 प्रविशतितस्मान्यक्रां गुलिरिव नवतिन्यक्रां गुलयः इवदिग- र्जाः॥६ सयदाह॥ तावामार
 नः इति तावंप्रविशामीत्येवेतदाह॥ तावामारमास्ययत्तुस्याद्व- इति तावामापायतमास्य
 यत्तुस्यसंख्या इत्येवेतदाह॥७ अथदुहिणेनानुनारोहति। शमीसिशमीमयछेतिव

मर्माऽएतच्छस्यतदस्यतुम्मानुष७ शुर्मादवत्रातुस्मादाहशुर्मासि शुर्माप्रयेवेति नुमतेऽअस्तुमा
 माहि७ सीरुतिश्रुया७ संवा७ एषु७ उपाधिताहति योय जंय जाहि रुस्माजिनंतुस्माऽएवेतद्य
 ज्ञायनिङ्कततायाहेनामष्यज्ञोनुहिनस्ति तुस्मादाहुनुमस्तऽअस्तुमा माहि७ सीरुति७ स
 वेजघनार्द्धऽइवेवायऽआसीता अथयदुयऽएवमध्यऽउपविशेद्यऽएनंतुत्रातुव्याहारइष्यु
 तिवाप्रवापतिष्ठातीतितथाहेवस्यानुस्माजघनार्द्धऽइवेवायऽआसीता ए अथामुखजोपरि
 हरता अंगिरसोहवेदीद्वितानबुल्यमविंद त्रनान्यद्रतादृशानमुवाकल्पयंस्तुऽएतामुर्ज
 मपश्यंस्माप्तिंतोमध्यतुऽआत्मनऽकुर्जमदधतसुमाप्तिंतयासुमाप्नुवंस्तथाऽएविषुऽएतो

१५

४-

मध्यतुऽआत्मनऽकुर्जधत्तेसुमाप्तिंतयासुमाप्नोति१० सावित्राणीनवति। मृद्वसदितिचेवशा
 णीयत्रावेप्रजापतिरजायतगर्भो भूवेतुस्माद्यज्ञातुस्यगंनुदिष्टंमुल्वमासीनुशाणस्तुस्माते
 सुतयोवांतियुदस्यजरायुसीनुदीद्वितवसनमंतंरंवाऽउल्वंजरायुणेनवतितुस्मादष्टांता
 द्वासो नवतिसयुषेवातः प्रजापतिरजायतगर्भो भूवेतुस्माद्यज्ञादवामवेष्टोतो जायते
 गर्भो भूवेतुस्माद्यज्ञात॥११ सावित्रिवृद्धवति। त्रिवृद्धंनंपशुवोह्युनं पितृमातायज्जायत
 तृतीयंतुस्मात्रिवृद्धवति॥१२ मुंजवाहूनाचस्ता नवति। वृजोविशरोद्विरहुसायेसुका
 सुर्गा७ सृष्टा नवति सायुत्प्रसजविष्टास्याद्येदमन्यारज्वोमानुषीमाद्युदपसजवि

सृष्ट्या त्विष्टादवत्यास्या तृस्मात्तुकासुर्गोऽष्टा नवति॥१३ तं परिहरते। तृगोस्यांगिरसा
 तृंगिरसो द्वेतासुर्जं मपश्यं नृर्लं म्रदाऽतृर्जं मुखिधेहीति नात्रतिराहितमिवास्ति॥१४ अथ ना
 विमुद्गूहता। सोमस्य नीविरसीत्यादी द्वितस्य वाऽअस्येष्टाय नीविर्नवत्यथात्र दी द्वितस्य सो
 मस्य तस्मादाह सोमस्य नीविरसीति॥१५ अथ प्रोक्तं। गृर्जो वाऽएष नवतियो दी द्वात प्रावता वै
 गृर्जोऽतुल्वानवजरायुणे वतस्माद्वे प्रोक्तं।१६ स प्रोक्तं। विष्मोऽशुर्मासिशुर्मयुजमानस्ये
 त्यक्तं नृयं वाऽएषात्र नवतियो दी द्वात विष्मश्च युजमानश्च यदहदी द्वात तद्विष्म नवतियद्युज
 ततद्युजमानस्तस्मादाह विष्माऽशुर्मासिशुर्मयुजमानस्येति॥१७ अथ रुक्मविषाणाऽसि विब्र

१६

वा
 वाहिनि सतयोऽष्टयं

श्रीता। दवाश्च वाऽअसुराश्चो नृये प्राजापत्याः प्रजापातः पिउदीयमुपेयुर्मनः एव दवाऽउपायन्वा
 वमसुरायज्ञामवतदवाऽउपायन्वा वमसुराऽअसुरामवा दवाऽउपायन्निमामसुराः॥१८ तादवा
 यज्ञमब्रुवन्। याषावाऽयं द्वायुपमंत्रयस्व कथिष्यातवेवृतिस्वयं द्वायुपमंत्रये कथिष्यात
 विमेतितामुपामंत्रयतसाहास्माऽआरकृदिवेवायथाऽस्य तस्मादुस्त्रुपुऽसोपमंत्रितारकृदि
 विवायेस्यतिसहोवावारकृदिवेवमेऽआस्यदीदिति॥१९ तहोचुः॥ रुपेव नगवोमंत्रयस्व क
 थिष्यातवेवृतितामुपामंत्रयतसाहास्मे निपलाशमिवावादतस्मादुस्त्रुपुऽसोपमंत्रितानिप
 लाशमिवेव दतिसाहावाव निपलाशमिवेवमेवादीदिति॥२० तहोचुः॥ उपेव नगवोमंत्रयस्व

कश्चिश्चातवेवेतितामुपामंत्रयतसाहेनंजुकेवेतस्मादुस्त्रीपुमा७स७कृतः१९कोत्रम७सुहो
 वाचाकृतवेमेति२१तादवा३ईहोवक्रि।योषावा३इयंवाग्यादनंनयुवितुहिवमातिष्ठंत
 मन्त्रेहीतिब्रूहितांतुनः३आगतांप्रतिप्रवृत्तादितिसाहेनंतुदवतिष्ठंतमन्त्रेयायतस्मादुस्त्रीपु
 मा७स७संस्तुततिष्ठंतमन्त्रेतिता७हिन्त्यः३आगतांप्रतिप्रोवावेयंवाः३आगादिति२२तादवा
 शुभारभ्योतुरायंस्तु७स्त्रीकृत्याग्नाववपरिगृह्यसर्वकुतमजुहुराहुतिर्हिदवाना७सया
 मवामुमनुष्टुनाजुहवुस्तुदविनांतदवाःस्वाकर्वततुसुराः३आत्रवाचसाहजवोहेलुवः
 इतिब्रूदंतःपुरावचबुः॥२३तत्रेतामुपिवावमृदुः॥उपजिज्ञास्या७सुक्तेकस्तस्मान्ब्राह्मणे

१७

स्त्रेष्ठेदसुर्याहेषावागेवमेवेष्टुद्विष्टता७सपुत्रानामादत्तेवाचंतास्यात्रवाचसःपुरात्रवेतियुःए
 वामतादृदा२४सोयंयाज्ञावमन्निदाध्मे।मिथुन्येनयास्यामितिता७संबचवा२५इंद्रोह
 वा३ईहोवाक्त्रामहद्वा३शानुचंजनिष्ठातयज्ञस्यवमिथुनाद्वाचुश्चयुन्मातुंनानिन्वेदिति
 ३इंद्र३एवगुर्जोभूवेतुमिथुनंप्रविशशः२६सहसंवसारजायमान३ईहोवक्त्रे।महावीर्यो
 वा३इयंयागुनिर्यामामुदीधरतयाहु।मतेमददवाचुंनानुप्रजायेतयुन्मातुंनानिन्वेदिति
 ॥२७तांप्रतिपराभृश्यावेष्टाकृतिनत्।तांयज्ञस्यशीर्षेन्युत्पदध्वजोहिहृत्तःसयःसयजस्त
 त्स्माजिनंयोसायोनिःसाहसविषाण॥ययुदेनामिंद्रः३आवेष्टाकृतिनत्स्मादुवेष्टिते

३५

वसयुयेवातः इन्द्रो जायतगर्जो भुवि तस्मान्मिथुना देवमेवेष्टो जायते गर्जो भुवे तस्मा
 मिथुना तः १० तां वाऽ उक्ता नामिव बभ्रुति । उक्ता ने ववेया निर्गुर्न वि न न्युथ दक्षिणं पुव सु
 पृथु परिललाट मुपस्पृशती इत्येयोनिरसीती इत्युद्देशायेनिरतो वा ह्यनां प्रविशन्प्रविश
 त्वा ता वा जायमाना जायत तस्मादाहुं इत्येयोनिरसीति ॥ १५०० ॥ आशु स्त्रिखति
 सुसम्याः स्रष्टु स्मृति यज्ञा मेवेतज्जनयति यदावेसुषुमं नवत्यशुलं यज्ञाय नवति य
 दादुःषुमं नवति न तु ह्यीत्मानवनाले नवति तद्यज्ञा मेवेतज्जनयति ॥ ३० ॥ अथ नदी द्वितः ॥
 काष्ठनवानाखनवाकं दूयेत गर्जो वाऽ १५ नवतियो दीक्षते यावेगुर्न स्म काष्ठनवान

१८

एव नवाकं दूयेदुपासंमित्रे ततो दीक्षितः पामनो नविता दीक्षिते वाऽ अउरे ता ७ सितुता एता
 ७ सिपामनानि जनितोः स्वावेया नी एतानुहिनस्यषा वाऽ एतस्य स्वायानि नवतियुक्तविषा
 ण तथोहेनामषानुहिनस्ति तस्मा दीक्षितः कृत्स्नविषाणयिदकं दूयतु नान्य न कृत्स्नविषाण
 याः ॥ ३१ ॥ अथास्मेदं डं प्रयच्छति वज्रावेदं डो द्विरहस्ताये ॥ ३२ ॥ अहुं बरा नवति अंनं वाऽ
 अहुं दुंबुरऽ अहुं नाद्यस्यावराध्ये तस्मादोहुं बरो नवति ॥ ३३ ॥ मुखसंमितो नवति एता
 वाहे वीर्य ७ सयावेदेव वीर्यं तां सुद्वयति यन्मुखसंमितः ॥ ३४ ॥ तमुद्वयति उद्वयस्वन्न
 स्यतऽ अहुं मापाह्य ७ हस आस्ययज्ञस्यो हवऽ इत्युह्य मागा पाया स्ययज्ञस्य स ७ स्याया

१ इत्येवेतदाहा ३५ अत्र हे के। अगुली श्वं न्युवंति वाचं वयं चेत्युताहिन किं वनजपिष्ठा न्वती
 तिवुदंतस्तदुतथान ऊर्यो द्युथा परं चंधुवंतमनुलिप्ततनुं नानुनेति व ७ हसुयं नानु ल
 नात तस्मादमुत्रे वां गुली न्यावदमुत्र वाचं यच्छेत् ३६ अथ यद्दीक्षितः ॥ रुचं वायु जुर्वी साम
 वानि व्याहरत्य निष्ठिरम निष्ठिरामुवेत द्युतामर नात तस्मादमुत्रे वां गुली न्यावदमुत्र वा
 चं यच्छेत् ३७ अथ यद्वाचं यच्छेत् ॥ द्याप्ये यज्ञे यज्ञामुवेत दातुं धनं यद्युदाचं यमो व्याहरति
 स्मादुद्देष्टुं स्त्रियो यज्ञः पुराजा वर्त्तत तत्रो विस्रवी मृचं वायु जुर्वी जपद्याज्ञावे विमुमुद्य
 जं बुनरार नात तस्मादेषा प्रायश्चित्तिः ॥ ३८ अथैकः उद्धदति ॥ दीक्षिता यं ब्राह्मण दीक्षि

१९

तोयं ब्राह्मण इति निवेदितमेवेनेमेतस्मिन्ता देवे न्यो निवेदयत्ययं महावीर्यो यो यज्ञं प्रापदि
 त्ययं युष्माके को न तं गोपायतेत्येवेतदाह त्रिष्टुवः आह त्रिष्टुयज्ञः ॥ ३९ अथ यद्वाह
 ण इत्याह ॥ अनाद्वववाः अस्यातः पुराजानं नवतीद ७ द्याहूरुद्वा ७ सियोषितमुनुसचं
 ततुदतरद्वा ७ स्येवारुतः आदधतीत्यथात्राहा जायतत्या ब्रह्मणे यो यज्ञा जायतत
 स्मादपिराजुन्यं वा द्विष्टं वा ब्राह्मण इत्येव ब्रह्मणो हि जायतयो यज्ञा जायततस्मा
 दाहुर्न सवनं कृतं हन्यादनस्मादेव सवनं कृतं ॥ ४० ब्राह्मणं प्रथमः प्रपाठकः समाप्तः ॥
 ॥ ॥ कंडिका १२४ ॥ ॥ ॥ वाचं यच्छेत् ॥ सुवाचं यमुः आस्त आस्त मया त्रयं वाचं यच्छेत्

॥ २० ॥
३५५८

ति ॥ १५ ॥ येन वेदवा ॥ १५ ॥ मां जिति जिग्युर्त्येवामियं जिति स्तु हेतुः कथं न इदं मनुष्यैरनन्यारोह्यं
स्यादिति तत्तु स्य संधी वायुशामुधुमधु कृतानि द्वे त्रयुर्विद्वत्तय जंयुपेन यो पयि वातिरो
नव नृथयदाना यो पयं स्तु स्माद्युपोनाम ॥ २ ॥ तदाऽरुषीणामनुश्रुतमासात्तु यज्ञं सुमन
न्यथायं यज्ञः संवृतऽएवं वाऽएष यज्ञऽसंनरति यो दीक्षात द्वायै यज्ञः ॥ ३ ॥ तामुस्तमिता वा
वं विसृजता संवसरो विप्रजापतिः प्रजापतिर्युजो हारात्रे वि संवसरऽएतद्वेनं परिश्रुवमान
कुरुतः सोहं नदी हिमरात्रि प्राप कथावानवयाज्ञायवत्यस्य मात्रातावंतामुवेतु द्वावावं
विसृजता ॥ ४ ॥ तद्वेकानुहं तद्वे द्वावावं विसृजं संत्यज्जात्रा उज्यास्तमिता नवतीति वृद्धं तस्

२०

॥ २० ॥

दुत्थानुक्रयं ते स्युर्न मेघः स्यात्तस्माद्युत्रे वा उज्यास्तमितं मुन्येत तदा वद्वावं विसृजं येत
॥ ५ ॥ अनेनाहेकवावं विसृजं यति ॥ ५ ॥ वः स्वरितिय जमायायया मायज्ञं संदधऽइति वृ
दंतस्तु दुत्थानुक्रयं नृदस्य जमायाययति न संदधति युऽएत न द्वावं विसृजं यति ॥ ६ ॥
नेने वद्वावं विसृजं येत ॥ ७ ॥ वतं तं एत वतं तं एत तं मिर्बुत्तामि र्याज्ञा वुनस्पतिर्यं जियऽइत्येष
हस्यात्र याज्ञा नवत्ये तद्व विर्यथापु राग्रि होत्रं तद्याज्ञेने वेतु यज्ञं संवृत्य याज्ञयज्ञं प्रुति
षापयति यज्ञेन यज्ञं संतनोति संततं तद्व वास्ये तद्व ते नवत्या सु ॥ ८ ॥ त्वाये त्रिषु वा ॥ ९ ॥
द्व त्रि वृद्धियज्ञः ॥ १० ॥ अथाग्निमन्यावृत्य द्वावं विसृजता नृदस्य जमायाययति न संदधति यो

जि १

तान्यूनवावेविस्मृतसुप्रथमं व्याहृतं सत्त्वं वाचो निव्याहरति। अमिर्ब्रह्मेति। अमिर्हैव ब्र
 ह्माभिर्यज्ञः इत्यमिर्हैव व्याज्ञा ब्रह्मनस्य तिर्यज्जिघ्रः इति ब्रह्मनस्य तयोहियज्जिघ्रा न हि मनुष्यायुजे
 रन्यद्ब्रह्मनस्य तावानस्य स्तुस्मादाह ब्रह्मनस्य तिर्यज्जिघ्रः इति। ए अथास्मि व्रतं अपश्यंति। दवा
 न्वाः एष उवाच ततो दीक्षितस्तद्वृत्ता नामाका भवति श्रुतं वेदवानां हविर्नाश्रुतं तस्मात्
 पश्यंति तदेषु एव व्रतयति नागो जुहोति तद्यादेषु एव व्रतयति नागो जुहोति। यज्ञेन वे
 दवां इमां जिति जिग्युर्षामि यं जिति स्तेहो जुः कथुन इदं मनुष्ये रन्यारोह्यं स्यादिति त
 यज्ञस्य रसंधी वायुशामधुमधु कृता निर्द्धृत्युर्विदुह्ययं यूपनयो पयि वातिरा भवन्

२९

ययुदनेनापो पश्यंस्तस्माद्भूपो नाम। ११ तद्वाः रूषीणां मनुष्यं तमासाते यज्ञं समन्तरन्यथा
 संयज्ञः संवृतः एष वाः श्रुत्रयज्ञो भवति। यादीक्षतः एषाद्यनेतनुतः एष एनं जनुयतितद्या
 दवात्रयज्ञस्य निर्द्धृतं यद्विदुग्धं तादवेतत्पुनराग्राययति यदेषु एव व्रतयति नागो
 जुहोति न हाथायये द्यागो जुहोत्याहुः कहुदिवमन्येतना जुहोति १२ मेवे प्राणाः मनो
 जातमानाश्चोदककतवो वाग्वाग्वाग्निः प्राणो दानो मित्रा वरुणा वृद्धा रदित्यः आत्रं विषेदे
 वाः एतां सुद्विवास्ते ताद्वृता सुकृतं भवति। १३ तद्विके प्रथमव्रतं उच्यते ब्रह्मियवावपं
 त्कनां रसा न्यायुदवात्रयज्ञस्य निर्द्धृतं यद्विदुग्धं तत्पुनराग्राययाम इति वृदांतायुध

व्रतद्वयानुदहीतयुस्येवातः कामयेततस्य व्रतं कुर्यादतदुद्देवास्मिताः ७ नौ ब्रीहियवावन्वा
 रञ्चो नवतः ५ इतितदुत्थानकुर्यान्नहसयज्ञमाप्याययतिनसंदधति युः ७ नौ ब्रीहियवावा
 वृपतितस्मादन्यतरामवावापद्विवोः अस्मिताः ५ ७ नौ ब्रीहियवा नवतः सयुदवास्मिता ह
 विर्वतस्तुदवास्मितावन्वारञ्चो नवतोयद्यव्रतद्वयानुदहीतयुस्येवातः कामयेततस्य व्रतं
 कुर्यात् १४ तद्विद्वे प्रथमव्रतसर्वेष्वधुं सर्वसुरभ्यावपंतियुदिदीक्षितमार्त्तिर्विंदाद्युनेवा
 तः कामयेततननिषज्यद्यथावातननिषज्यदितितदुत्थानकुर्यान्मातुषु ७ हातयजेऊ
 वंतिवृद्धंवेतद्यज्ञस्ययन्मातुषान्द्वयं यज्ञकरवाणीतियुदिदीक्षितमार्त्तिर्विंदाद्युनेवा

२२

तः कामयेततननिषज्यसुमासिर्हवडाण्या १५ अथास्मि व्रतं प्रयच्छति अतिनीयमानुषेका
 लुं सायंदुग्धमपररात्रप्रातर्दुग्धमपरोक्षेवाकुर्यात् ५ एवदेवदेवेतन्मानुषेवयाक्रोराति ॥
 १६ अथास्मि व्रतं प्रदास्यन्नपः उपस्यशंसति देवीधियं मनामाहसुमृडी कामनिष्ठयेव वी
 क्षंयज्वाहसं सुतीर्थिनोः असद्वश इति मानुषायवा ५ एषु पुत्रगनायावनेनिकेथात्रादे
 विधियतस्मादाह देवीधियं मनामाहसुमृडी कामनिष्ठयेव वीक्षंयज्वाहसं सुतीर्थिनो
 ५ असद्वश इति सयावक्रियञ्च व्रतं व्रतस्थिष्यन्नपः उपस्यशोदतनेवापस्थाशतः १७ अथ व्र
 तं व्रतयति युदेवामनोजातामनोयुजादुहकृतवास्तुनो वंउतूनः पांडुतुन्यः स्त्राहति न

द्युथावुषड्वत७कुतमेवमस्येतुद्रवति१७ अथव्रतं व्रतसिद्धानामभिमुपसृशताश्चात्राः पीता
 नवतयसुमापाः अस्माकमेतुद्रुपसुशेका॥ ताः अस्मभ्यमयद्व्याः अनमीवाः अनुगसः
 स्वदेउदवीरमृताः कृतावृधः इतिदवाच्चाः एषः उणवर्तेतायादीहातसुदवतानामुक्तो न
 वत्यनुसिक्तेवोदवाना७ हविरंथेतुद्रतप्रादुमिथ्याकरोतिव्रतमुपोसिंचुव्रतंप्रमीणतितु
 स्यादिषाप्रयश्चित्रिसुथाहास्यतंनमिथ्याकृतं नवतितुव्रतंप्रमीणतितुस्मादाहश्चात्राः पी
 ता नवतयसुमापाः अस्माकमेतुद्रुपसुशेका॥ ताः अस्मभ्यमयद्व्याः अनमीवाः अनुगसः
 स्वदेउदवीरमृताः कृतावृधः इति सयावक्लिअव्रतं व्रतसिद्धानामभिमुपसृशेदतेनेवोप

२३

स्यात्कस्तुद्वदेयुद्रतप्रदोव्रतमुपोसिंचेता१७ अथयुत्रामह्यनुवति॥ तुल्लमविषाणयालो
 ष्टंवाक्त्रिचिद्वापहंतीयंतयजिह्यातचरितीयंवेष्टयिदीदवीदवयुजनीसादीहितुनानि
 मिद्यातस्याः एतुद्रुद्विषयजिह्यातनमथायजिह्या७ शरीरमन्त्रिमेहत्यापुमुं वामिनप्रजा
 मित्युत्तुयंवाः अतः एत्यापश्चरुतश्चसुः एतदपुः एवमुंचतिंनप्रजाम७ हा मुवः स्वाहाहा
 ताः इत्यु७ हसः इवद्विषातुं वृत्तिरुदुदरगुष्टितं नवतितुस्मादाहं हा७ हा मुवः इति स्वाहा
 कृताः एथिदीमाविशातत्याहुतयोः नवाशाताः एथिदीमाविशातात्यवेतदाहा१७ अथपुन
 र्लोष्टंन्यस्यति॥ एथिव्यासंजातुनीयंवेष्टयिदीदवीदवयुजनीसादीहितुनानिमिद्यातस्या

५

१९ तुडु कृद्देवयज्ञियांत नमुशायजिय ७ शरीरमुच्यमिद्वन्नामवास्यामतत्पुनर्यज्ञियांतने
 दधातितस्मादाहृष्टिवासेनेवेति २१ अथामुषपरिदायस्वपिति। दवान्वाः एषः उपावर्तते
 योदीक्षातसादवुतानामुक्ताभवति नोदवाः स्वपंत्युनवसादावाः एतस्यास्वाप्ताभवत्यग्नि
 विदवानां व्रतपतिस्तस्मादेवितुत्यरिदायस्वपित्प्राप्तव ७ मुजाग्रहिवय ७ मुमेदिषीमहीत्य
 म्रवृजाग्रहिवय ७ स्वस्यामः इत्यवितदाहरुद्वाणाः अथयुष्टंमिति गोपायानाप्रमत्तः
 इत्यवितदाहप्रवृधनः पुनस्त्वधीतियात्यतः सुप्तास्वस्तिप्रवृधमहाः एवुनः क्वित्यवित
 दाहः २२ अथयुत्रसुप्तापुनर्नीवद्रास्यन्नवति। तद्वाचयति पुनस्मृतिः पुनरायुर्मः आगन्तुनः

२४

प्राणः पुनरात्माः आगन्तुनश्चक्षुः पुनः श्रोत्रं मः आगंनिति सर्वेहवाः एतस्वपतोपक्रामंति प्रा
 णः एव नति एवितु सुप्तापुनः संगृह्यतस्मादाह पुनर्मनः पुनरायुर्मः आगन्तुनः प्राणः पुनरा
 त्माः आगन्तुनश्चक्षुः पुनः श्रोत्रं मः आगन्तुनः विस्वानराः अदक्षस्तरपाः अग्निर्नः पाउदुरि
 तादवद्यादितितद्यादवात्रस्वप्नेनवायेनवामिथ्याकर्मतस्मान्नः सर्वस्मादग्निर्गोपायचित्यवे
 तदाह तस्मादाह विस्वानराः अदक्षस्तरपाः अग्निर्नः पाउदुरितादवद्यादिति २३ अथयु
 दीहितः अत्रत्यंवाद्याहरति कृध्यति वातमिथ्याकराति व्रतं प्रमीणात्वाक्राप्ताहवदीदि
 तस्याग्निर्विदवानां व्रतपतिस्तस्मादेतदुपदधवति वृमाश्वनपाः असिदेवः अमर्त्यश्चा॥ वृ

यजेष्वाऽऽतिताम्पाहेषा प्रायश्चित्तिसुथोहास्येतं नमिथ्याऽतं नवतिनवतं प्रमीणाति तस्मा
दाहवमात्रवतपाऽअसिदव आमात्र्यश्वा। वृंयजेष्वाऽऽति॥२४॥ अथयदीद्विताया निहंरंति। त
स्मिन्वाचयतिरास्वयाऽस्मा माभूयो नरति। सामाहवाऽअस्माऽएतुकातयदीद्विताया निह
रंति मयदाहरास्वयाऽस्मा मतिरास्वनऽऽस्वाऽस्मा। त्वावितदाहभूयो नरत्यानाभूयोह
रात्यावितदाहदावानः सवितावुसोदीतावुसदादिति तथोहास्माऽएतुसविदुप्रसतामवदा
नाय नवति॥२५॥ पुरास्तमयातह। दीद्वितवाचंयाहृतितामुस्तमितवाचंविस्जतपुरोद
यादाहदीद्वितवाचंयाहृतितामुदितवाचंविस्जत संतत्याऽएवाहारवितवाचंया संतनात्य

२५

कारात्रि॥२६॥ नेनमन्यत्रवुरंतमभ्यस्तमियात। त्रस्वपंतमभ्युदियाऽयुदनमन्यत्रवुरंतमभ्यस्त
मियाद्वात्रारंततंदतरियाद्यस्वपंतमभ्युदियादुक्कऽएनंतंदतरियां त्रात्रप्रायश्चित्तिरस्तिप्रतियु
यासुवितस्मान्पुरावचथादुपाभ्यवेयांनेनमनिवार्षदुनवल्हस७हतद्यत्पुरावचथादुपा
भ्यवेयाद्यद्वेनमनिवार्षदथपरिक्रान्तवाचंघदतिनुमानुषीप्रसतांतद्यत्परिक्रान्तवाचंघ
दतिनुमानुषीप्रसतां॥२७॥ याजुनवेदवाऽ॥५॥ मांजितिंजिग्युर्येषामियंजितिस्तुहोचु॥३॥ य
॥५॥ दंमनुष्योरनन्यारास्तु७स्यादिति तयजुस्परसंधीवायथामधुमधुतानिद्वेयद्यु
दुहयजुंयुपनयापप्रिवातिरा नवत्रययादनेनायापयंस्तस्माद्युपाना॥२८॥ तद्वाऽअधी

एमनुजमतमासातयत्तु सुमनरन्यथायुंयज्ञः संवृतः एवंवाः एषुयत्तु संनरतियोदीक्षते
 वाप्येयत्तुस्तद्वदवात्रयत्तुस्यनिर्द्धातंयद्विदुग्धंतादवेतत्पुनराप्याययतियुत्यरिक्कालंवा
 चं वृद्धतिनुमानुषीप्रुष्टतांनहाप्याययेद्यत्प्रुष्टतांमातुषीवावंवृद्धतस्मात्यरिक्कालंवाचं वृद्ध
 तिनमानुषीप्रुष्टतां॥२॥ सावेधीक्षातावावहिधीक्षातयत्तुयद्विधीक्षातयत्तुहिवाग्नीहि
 ताहवेनामेतद्यद्वाहितः इति॥३॥ ब्राह्मणं॥१॥ आदित्यं चरुं प्रायणीयं निर्वपति। दवाहवाऽ
 अस्यायज्ञं तन्वानाऽऽमांयज्ञादंतुरीयुः साहेषामियुंयज्ञं माहवां चकार कथं तु मुखियज्ञं त
 न्वानामांयज्ञादंतुरीयुरितितु॥६॥ हयज्ञं न प्रुज्जुः॥१॥ तुहोनु॥ युचस्यामवयज्ञमतु॥ स्मदिकथं २६

तुनोमुहकथं न प्रुजानीमऽइति॥२॥ तुहोनु॥ अस्यामेवयज्ञं तन्वानाऽऽमांयज्ञादंतुरगामसा
 नइयामवयज्ञमसूमुहदिमामावापधवा मति॥३॥ तुहोनु॥ यं तु व्राय्यवयज्ञमतु॥ स्म
 दिकथं तु नानामुहकथं न प्रुजानीमऽइति॥४॥ साहावावा। माय्यवयज्ञं तन्वानामांयज्ञादंत
 रगातसावाहामवयज्ञमसूमुहं नागं तु। मकल्पयताथयज्ञं दध्यथाथ प्रुजास्येति॥५॥
 तथेति दवाऽअब्रुवन्। तुवेव प्रायणीयस्तु बोदयनीय इति तस्मादप्रुऽ आदित्यऽ
 वु प्रायणीया भवत्यादित्यऽ उदयनीयऽ इत्यु॥ इत्युवादि तस्मात्तायज्ञमपश्यंस्तुम
 नन्वतादस्युदादित्यं चरुं प्रायणीयं निर्वपति। यज्ञस्येव हृष्ट्ययज्ञं दद्यात् क्रीणनितं तन

वाऽऽतितस्मादादित्यं च सं प्रायणीयं निर्वपति तद्वेनिरुप्तं हविशमीदनिष्ठादवता ७ अथि
 न्यः पृथ्या स्वस्तिः प्रारावता तामयजन्वायि पृथ्या स्वस्तिः की ग्यज्ञस्तद्यज्ञमपश्यंस्तुमतन्वता ८
 अथि न्योशिः प्रारोचता तमयजं अयुदा त्रयं यज्ञस्यासीत्तदपश्यन्पक्षिभ्यः यज्ञस्तद
 यज्ञं तदपश्यंस्तुदतन्वता ९ अथि न्यः सीमः प्रारावता तमयजं अयुस्मिं यज्ञस्यासीत्
 तदपश्यं न्यद्वाऽऽर्दुयज्ञस्तस्मिं तदपश्यंस्तुदतन्वता १० अथि न्यः सविता प्रारावता तम
 यजन्वावो देमविता पशवो यज्ञस्तद्यज्ञमपश्यंस्तुमतन्वता ययुस्यादवता यिहविर्निरु
 सतासीत्तामयजं ११ तावाऽऽताः पंचादवता यजति याविसुयज्ञो मुग्धऽऽसीत्याङ्गवै

२७

सुऽऽसीत्तामताजिः पंचुर्निर्देवताजिः प्राजानन् १२ रुतवो मुग्धऽऽसन्पंचातानेताजिरव
 पंचुर्निर्देवताजिः प्राजानन् १३ दिशो मुग्धऽऽसन्पंचाताऽऽताजिरवपंचुर्निर्देवताजिः
 प्राजानन् १४ उदीचीमवदिशं पृथ्या स्वस्तिः प्राजानंस्तस्मादत्रात्रगदिवायदति ऊरुपंचा
 लत्राद्याग्यषानिदोनेनोदीची १५ तद्यादिशं प्राजानंनुदीची १६ तस्यादिक् १७ प्राचीमव
 दिशं अग्निना प्राजानंस्तस्मादग्निं पश्चात्प्राचमुद्धृत्यापासात प्राची १८ तदनदिशं प्राजान
 न्प्राची १९ तस्यादिक् १९ दक्षिणमेवदिशं २० सोमेन प्राजानंस्तस्मात्सोमं क्रीतुं दक्षिणं परिवहं
 तितस्मादाङ्गः पितृदवत्यः सोमऽऽतितदक्षिणं २१ तदनदिशं प्राजानंनुदक्षिणं तस्यादिक्

१७० प्रतीचीमवदिश७। सवित्रा प्राजानान्नषवे सवितायऽ एषतु पतितस्मादेष प्रत्याड-तिप्रती
 ची७। द्यातु नदिशं प्राजानन्प्रतीची। द्यातु स्पदिक् १८८ ऊर्द्धीमवदिशं। अदित्या प्राजानन्प्रियं वा
 ५ अदितिस्तस्मादस्यामूर्द्धाऽ उषधाया जायंतऽ ऊर्द्धीवृनस्यतयऽ ऊर्द्धी७। द्यातु द्यादिशं प्रा
 जानन्न ऊर्द्धी द्यातु स्पदिक् १९९ शिवावेयन्नु स्यातिथ्यं। बाह्वप्रायणीया दयनीया वन्ति ताव
 शिवा बाह्वनवतस्तस्मादजितऽ आतिथ्यमेतत् ह विषी नवतऽ प्रायणीयस्यो दयनीयश्च २० तदा
 ऊः ॥ यादवु प्रायणीयक्रियतनुदुदयनीय क्रियतनुदव प्रायणीयस्य बर्हिर्नवतितुदुद
 यनीयस्य बर्हिर्नवतीति तदपो हृत्य निदधति ता७ म्हाली७ सुक्तामकर्षा प्रमृज्या मुक्ताण निद

२८

धतियुऽ एव प्रायणीयस्यर्द्धिजा नवंतितुऽ उदयनीयस्यर्द्धिजा नवंतितुदेतु समानं याज
 क्रिया तातु न बाह्वसदृशोतु न सूरूपो २१ तदुत्थानकुर्व्यात्। कामा मुवेत द्वर्हिरनु प्रहृरदवं
 मुक्ताण निर्णिज्य म्हाली निदध्मद्युऽ एव प्रायणीयस्यर्द्धिजा नवंतितुऽ उदयनीयस्यर्द्धिजा न
 वंति युद्यते विप्रताः स्युर्यन्युऽ एव स्मः सया हेममानीर्दवता युजति समा म नानि हवी७ पि
 नवंति ताव नु बाह्वसदृशोतु न सूरूपो २२ सवेपेव प्रायणीया देवता युजति। पंचोदयनी
 यतस्मात्पंचेकादंगुल यः पंचैव तातु छेद्यंतं नवति न पुत्रीः संयाजं यति र्वीर्द्ध वाऽ अत्र
 त्मनो बाह्व र्वीर्द्धा मुवेतुद्यजस्याभि संस्करोति तस्मात् छेद्यंतं नवति न पुत्रीः संयाजं यति

॥२३ ब्राह्मणं॥ २ दिविवे सोमः श्वासीत् अथेहादवासे देवाः अकामयन्तानः सोमो गच्छेत्तेनाग
 तनयजेमहीतितः ॥ १ ॥ तमासुः असृजंत सुपत्नीं च कङ्कुवत द्विस्त्र्यानां ब्राह्मणव्याख्या
 तामोपत्तीकाद्रवंयुथातदुसा ॥ १ ॥ तन्मोगायत्रीसाममुक्तापतत् तस्याः आदुरं त्ये गंधर्वो वि
 श्वावसुः पर्यमुष्मात्तुदवाः अविदुः प्रुच्यतो वि परस्तात्सामाथनो नागच्छति गंधर्वो वि पर्य
 माषि पुरिति ॥ २ ॥ ताहातुः ॥ याषिका मावे गंधर्वो द्वावामुवेभ्यः प्रुहिण वामसानः सह सोमेना
 गमिष्यतीति ॥ २ ॥ तन्मो द्वावं प्रुहिणं स्तेनां सह सोमनागच्छत ॥ ३ ॥ तु गंधर्वो अन्वागत्या बुवं
 सामो युष्माकं द्वागेवास्माकमिति तायुतिदवाः अत्रुवन्निहो वेदागान्नेनामनीषा हवनेष्ट

२५

निगायान्ता २

विक्रयामहा इति तं व्यक्ष्यता ॥ ४ ॥ तस्य गंधर्वो ॥ तादनेव प्रोचिरः इति विव्रयं विद्वेति व्रयं चि
 द्वाति ॥ ५ ॥ अथादवा ॥ ब्रीणमेव सृष्ट्वा द्वादयं तानि षड् रिति विव्रत व्रयं गास्यामः इति द्वा प्रुमे
 मंदयिष्यामहः इति सादवा उपाववर्त्तसावेसा तन्मो घमुपाववर्त्तयामुवृद्धः श्रुः सञ्ज्ञो र
 तं गीतमुपाववर्त्ततस्मादप्यतर्हि माघसः ७ हिता एव योषाः एव ७ हि द्वा उपावर्त्तत तामुद
 न्याः अत्रुष्टाषास्तस्माद्यु एव नृत्यतियोगाय तितुस्मिन्नुवेतानि मितमाः इवा द्द तद्वा ए
 तदु नयं दावृष्वासीत् सोमश्च द्वा क्सयास्यामं क्रीणत्यागत्याः एवागतनयजा इत्यनाग
 तनहवेसा सामनयजातयो क्रीतनयजाता ७ अथ युद्धुवायामाज्यं परिशिष्टं भवति ॥ तु

जुहोचउभूवोविगृह्णातिबर्हिषादिराणंप्रबुधमवधुयजुहोतिरुक्तेनपुयसाजुहवानुति
 समानुजन्मविपुयश्चदिराणंवाचुह्यग्निरतसं७।८सदिराणमवदधति।९षातशुक्र
 तनुरतद्वर्षइतिब्राह्मणोऽतद्यदिराणंतयासंनवत्राजंगहृतिमयदाहृतयासंनवे
 ति।तयासंष्टयस्वात्यवेतदाहत्राजंगहृतिमोमोवेत्राक्षोमंगहृत्यवेतदाह।एतय
 यिवादादवाः।प्राहिंषांस्माममहेवामवेनामषःएतस्मदिराणंतिमोममृष्टब्राह्मिणामकृय
 णीनिदाननतामनयुक्त्याप्रीणतिप्रीतयास्मामेत्रीणनीति।१०मुजुहोति।जुरमीत्यत
 द्वाः॥अस्याःएकंनमयजुरमीति॥धतामनासुतिमनसावाऽइत्यंवाग्धतामानावाऽइदंपुर

३०

स्तावाचुऽइच्छं ब्रह्ममेतद्वादीरित्यलुप्तमिवहोवेवाद्यदद्यन्मनोनस्यात्तस्मादाहधतामनास
 ति॥११अर्द्धः॥जुष्टाब्रिह्मवऽइति।जुष्टासोमायुत्यवेतदाहयमाहमऽइतितस्यास्त्रसत्य
 सवसःप्रसवऽइतिसत्यप्रसवानऽएधिसामंनोछहीत्यवेतदाहतान्वायंत्रमशीयस्वाहेति
 सहवेतन्त्रोयंत्रमश्नातायायंत्रस्योद्वंगहृतिर्यजुस्योद्वंगहृतीत्यवेतदाह।१२अ
 यदिराणमपोद्धरति।तन्मनुष्येषुदिराणंकरोतिसयस्मदिराणंजुह्यात्युगुहोवेतन्मनुष्ये
 ष्वोदिराणंप्रवृज्यातंनमनुष्येषुदिराणमन्निगम्येत्।१३साण्डरति।शुक्रमसिचंद्रम
 स्यमृतमसिचंद्रमसुतिरुक्तेनपुयसाजुहवाद्यदवेतदाहशुक्रमसुतिशुक्रोद्वे

तच्चंद्रमसीति वंद्युत्तममसीत्युत्तममसीति त्वेवमसीति त्वेवमसीति त्वेवमसीति त्वेवमसीति
 एवमसीति त्वेवमसीति त्वेवमसीति त्वेवमसीति त्वेवमसीति त्वेवमसीति त्वेवमसीति त्वेवमसीति
 न स्वयं जमानेत्याहुषोर्षु वंति गालाये द्वारदक्षिणतः सामक्रयण्युपतिष्ठतत्प्रहितामे
 विनाम तस्मिन् प्राहिषीद्वायुसोमक्रयणनिदाननताम तस्याङ्कत्वाप्रेषीत्प्रीतयासामं
 क्रीणनीति १५ अथोपनिष्क्रम्यातिमंत्रयता विदसिमनासीति वित्तं वाऽइदं मनोवागुत्तुव
 दति धीरसिद्धिं एति धिया धिया द्युतया मनुष्या जुष्यं षं षं त्वेव नैव प्रकाशायो न
 वगाथानि रिव तस्मादाह धीरसीति दक्षिण त्वेव दक्षिण त्वेव दक्षिण त्वेव दक्षिण त्वेव दक्षिण

३९

त्वेषु यज्ञिषा त्वेषादितिरस्यु नयतः श्रीकृष्णतिसयादनयाममानं सुद्विपयो संवृदतियदं परंत
 त्वेव करोति त्वेव तदपरंतु नो नयतः श्रीकृष्णतस्मादाह दितिरस्य नयतः श्रीकृष्णति १६
 मानः सुप्रावी सुप्रतीये धीति सुप्रावीनऽधि सोमं नोत्तुहीत्येव तदाह सुप्रतीवीनऽधिसो
 मननः सह पुनरहीत्येव तदाह तस्मादाह मानः सुप्रावी सुप्रतीये धीति १७ मित्रस्त्वापदि ब
 धीतामिति ब्रह्मण्यवाऽएषा यद्वज्रुः सा यद्वज्रा निहिता यथा ब्रह्मण्यवा यद्वज्रुः निहिता स
 द्युतवस्यादेतद्वाऽअवरुणं यन्मित्रं सायुथारुज्या निहितायुति वमास्ये तद्वदति यदा
 ह मित्रस्त्वापदि बंधीतामिति १८ प्रषाध्ननस्याविति १९ यं वेष्टयि वी प्रषायस्य वाऽइयमध

न्नाप्री नवतितस्य नकावनद्वलानवतितस्मादाह शषाध्वनम्याविति १९ ईंद्रायाध्व द्वायेति
 स्वध्व द्वासदित्येवेतदाहयदाह ईंद्रायाध्व द्वायेत्युवा मातामन्यतामनुगिता उवा तासुगा
 म्प्री तु सखासुयूथ्य इति सायन्न जुन्मातुनानानुमता सोममच्छहीत्येवेतदाह सादविदेव
 मच्छहीति तदवीत्यष्टादवमच्छेति यद्वाक्स्मामंतस्मादाह सादविदवमच्छहीतींद्रायासाममि
 तींद्रावेय जुम्यादवता तस्मादाह ईंद्रायासाममिति रुद्रस्त्रावर्नेयवित्युप्रणशायेतदाह रुद्र
 ७ हिनाति पशुवः स्वस्ति सामसखा पुनरहीति स्वस्तिनः सामन सह पुनरहीत्येवेतदाह १०॥
 तान्युयेवादादवा प्राहिवांस्साममच्छेति नः सह सामनागच्छादवामुवेनामषु एतत्प्रहिणे

तिमोमम्बुसिन० सहसोमेनागृतिः २१ तांयुषेवादादवाः। युक्कयंतगंधर्वः सादवानुपा
वर्त्ततेवामवेनामतद्युजमानाद्विक्रयतसायुजमानमुपावर्त्तततामुदीवीमत्याऊर्व्वेतुदी
वीद्विमनुष्याणांदिक्काऽएवयुजमानस्यतस्मादुदीवीमत्याऊर्व्वेति २२ ब्राह्मणं३ द्वितीया
ध्ययः॥ ॥ सप्तपदान्यनुक्रामति। वृद्धऽएवेनामततस्मात्सप्तपदान्यनुक्रामति यत्रवे
द्वावः प्रजातानि छंदा० सिसप्तपदावेतुषांपराङ्माशङ्करीतामवेतत्परस्तादवोर्व्वीवृंङ्कृत
स्मात्सप्तपदान्यनुक्रामति १ सखिवावुऽएवृणुणानुक्रामति वृष्टीस्थस्यदितिरस्या
दित्यासिरुद्रासिचंद्रासीति वृष्टीह्यषादिति ह्यषादित्प्राह्यषारुद्राह्यषाचंद्राह्यषावृह

स्युतिश्चासुमेरुम्लाविति ब्रह्मवेदहस्युतिर्बृहस्युतिश्चासाधुनावर्तयद्वित्येवेतदाहरुद्रो ब्र
 मुजिरावकः इत्युप्रणशायितुदाहरुद्रो हि नातिपत्रावः ॥ २ ॥ अथ सप्तमं पदं पर्युपविशंति । सदि
 रण्यं पदं निधुय जुहाति नवाऽअनया वाङ्मतिर्ह्येतान्मिरत संवेहिरण्यं ताया हास्ये वाग्निम
 त्पवाङ्मतिर्ह्येतान् नवति ब्रज्जावाऽआज्यं ब्रज्जाणे वेतदा ज्येन स्पृणुत तां स्पृवा स्वीकृत
 ॥ ३ ॥ स जुहोति । अदित्यास्त्रा मूर्द्धं नुजिघमी तीयं वेष्टयिष्यदिति । स्ये हि मूर्द्धं जुहाति । दवय
 जानष्टयिष्याऽइति । दवयुजान हिष्टयिष्य जुहाती । दया स्य दमसिष्टं तु वस्त्रादिति गोर्वाऽ
 इडागाहिपदं जुहोति घृतं वस्त्रादिति घृतं वाध्यतु दनिङ्कतं नवति ॥ ४ ॥ अथ स्फुमादाय परि

३३

लिखति । ब्रज्जावे स्फो ब्रज्जाणे वेतत्यरि लिखति त्रिष्टुब्धः परिलिखति त्रिष्टुते वेतद्वज्रणस
 मंतं परिगृह्णात्यनतिक्रमाय ॥ ५ ॥ स परिलिखति । आस्मरमास्त्वितियुजमान रमास्वात्येवेतदा
 य स मुक्षिरव्यपदं ७ स्थात्या ७ संवपत्या स्मृतं बंधुरितियुजमानात बंधुरित्येवेतदाह । द्वा
 अथाप उपऽनिनयति । यत्र वाऽअस्यै खर्नतः कूरीकं ब्रह्मपध्नुति शान्तिरापस्तुदद्भिः शान्त्या
 शमयति तु दद्भिः सुंदध्नाति तस्मादपऽउपनिनयति ॥ ७ ॥ अथ युजमानाय पदं प्रयच्छति ॥
 वेरायऽइति पशावा विरायस्त्वपि पशवऽइत्येवेतदाह तद्युजमानः प्रुतिगृह्णाति । मराय
 इति पशुवा विरायामुपि पशवऽइत्येवेतदाह ॥ ८ ॥ अथाध्वर्युरात्मानमुपस्पृशति । मा वयं ७

रायस्याषण्विद्योष्यतितथोहाधर्मुः पशुभ्यः आत्मानं नंतरति। एवमप्युच्यते पदं प्रतिपु
 राहरंति। गृहावेपुच्यते प्रतिष्ठातृहु। षुवेनामतस्यतिष्ठायां प्रतिष्ठापयतितस्मात्पुन्ये पदं प्र
 तिपराहरंति। १० तानुष्ठावावयति। तातारायः इत्युच्येनां सा मक्रयण्या संख्या पयतिवृ
 षावेसा मायाषापुन्यषवाः अत्रासां मो नवति यास्मामक्रयणी मिथुना मोवेतुत्प्रजुनने
 क्रियतितस्मादनां सा मक्रयण्या संख्या पयति। ११ स संख्या पयति। समखोदद्याधिया सं
 दक्षिणाया रुवदसा। मा मः आयुः प्रमापीर्माः अहं तु ववीरं विदयतु वदवि सं दक्षीत्याशिष
 मवेतदा वास्तु पुत्रो वेवीरः पुत्रं विदयतु व सं दक्षीत्यावेतदाह। १२ साया ब क्रुः पिंगाक्षी॥

३४

सा मक्रयणी युत्रवाः इंडा विष्मत्त्रेक्षु सहसं वीर। यता तादकृत्य रिच्यत तां त्रक्ष प्रजनय
 तां तस्माद्याप्यतर्हि त्रक्ष सहसं व्याकुर्याद्वेवाति रिच्यता। १३ साया ब क्रुः पिंगाक्षी॥ सा सा
 मक्रयण्यथयाराहिणी सा वात्रे धीयामिदं राजा संयामं जिवादा कुरुत थयाराहिणी येता
 क्षी सापि तदवत्यायामिदं पित्रु न्याधृति। १४ कोंडी संख्या १६००॥ साया ब क्रुः पिंगाक्षी॥ सा
 सा मक्रयणी स्याद्युदिब क्रुं पिंगाक्षी न विदुद रुणस्याद्युद्यरुणो न विदुद। द्वाहिणी वात्रे धीस्या
 द्वाहिण्येह वव। यता द्याः आशान योता। १५ सा स्यादु प्रवीता। द्वायाः ९ घा निदान नयुको
 मक्रयण्यया तया म्ना वाः ५ संवा ग्यातयान् प्रवीता तस्मादु प्रवीता स्या स्या स्यादवं डा कूटाका

एकल्लित्तुसप्तशपासाद्यकरोपकरोपादीयांवाक्१६॥ ब्राह्मणं१७५६॥ समुपपाणी ॥
 श्रुवाननिक्त। तद्यत्याणीश्रुवाननिक्तवृज्जावाऽश्रुज्याऽरुतः। सामानद्वाङ्गण्येनरुतः।
 म० हिनुसान्तितात्मात्याणीश्रुवाननिक्त। श्रुथास्या० हिरण्यं बध्नीता। द्वयं वाऽइदं नृ
 ततीयमस्ति सत्यां चैवानृतं वसत्यमेव दवाऽश्रुतं मनुष्याऽश्रितरतसंवेहिरण्य० सत्ये
 ना० श्रुतपस्य शांतिनात्पुनसां पुराहणनीति तस्माद्वाऽश्रुथा० हिरण्यं बध्नीता। श्रुथ
 सांप्रुथति। सामापनुहनमाहरासामपर्याणहनमाहारास्मिषमाहारति' सयादवाशाजनं
 तास्मापनुहन० स्याद्वा। साह्यस्येतद्रुवतिशाजन० ह्यतुस्यवासः सायाहेन० शाज

तुनापचुरतिशान्तेहाथयः आहयुदवकिंचेति यद्विवर्द्धिच नवतितस्माद्यदवशो ननेत
स्मापचनहन ७ स्याद्युदवकिंचासामपर्याणहन ३ यद्यस्माध्विंदित दुस्मीषः स्याद्यद्यस्मा
ध्वनुर्विंदित सामपर्याणहन स्पेवध्वंगुलं वाच्यं गुलं वाच्यं तदुस्मीषनाजनुमध्वयुवीयुजमा
नावासापचनहनमादातयः एवकृश्रसामपर्याणहन ४ अथायेणराजानं विविचंति त
दुदकं न ३ उपनिहितो नवतितुद्वाहणः ३ उपास्ततदभ्यासंति प्रावः ॥ ५ तदायुक्तुवाचयति
एषातगायत्रो नागः इतिमासामायजूतादष्टात्रिष्टुतो नागः इतिमासामायजूताद
ष्टात्रिष्टुतो नागः इतिमासामायजूतादष्टात्रिष्टुतो नागः इतिमासामायजूतादष्टात्रिष्टुतो नागः

दित्येकं वाऽएषु क्रीयमाणे निःक्रीयत छंदसामवाराज्याय छंदसाऽसाम्राज्याय प्रतिवाऽएन
 मतद्यदनिष्ठु एवेति तामतदाह छंदसामवाराज्याय क्रीणमिच्छंदसाऽसाम्राज्याय नव
 धायत्यायुष्यप्रादुःपविशति। ६। सा निमृशति। आस्माकासीति स्तुऽइव ह्यस्य तद्वतिय
 दागतस्तस्मादाहस्माकं लीति श्रुतास्तयद्यऽइति श्रुतं ह्यस्मादहं यदीश नवति विवित
 स्वाद्विचिन्विति सर्वत्रायेतदाह। ७। अत्र हे काटुण्वाकाष्ठवाक् वित्रापास्यति तदुत्थान
 ऊर्यो ह्यत्र विस्माद्विडन्याऽउषध्यां न वेत्तु न्नियस्य विद्वयथायसितमनुहाया छिद्य
 परास्मादवंतस्मादन्ववमृशद्विचित स्वाद्विचिन्विति तद्यऽएवास्पद्विवातारस्तुऽएन

३६

द्विचिन्वति। ८। अथ द्वांसः द्विगुणं वाचुतुर्गुणं वा प्राग्दशोदग्दशोपसृणति तद्वाजानं मि
 मीतसयद्वाजानं मिमीत तस्मान्नात्रामनुष्ठेयुपात्राया वायन्यामात्रार्णसावित्रामिमीता।
 सविता विदवानां प्रसविता तायाहास्माऽएषु सविद्वृष्टस्तुऽएव क्रय्याय नवति। १०। अतिच्छंद
 सामिमीत। एषावेसुर्वाणि छंदाऽसियदति छंदास्तथाहास्येषसर्वैरवच्छंदो निर्मिता
 नवति तस्मादति छंदसामिमीत। ११। समिमीत। अन्वित्येदवच्छंदसवितारमाण्याः क्विक्र
 उमूर्यो मिसत्यसवच्छंदेन धूमनिष्ठिमुमतिं कविं॥ ऊर्द्धायस्यामतिर्नोऽअदिद्यतस्वीम
 निहिरण्यपाणि रमिमीत सुक्रुतः कृपास्वरिति। १२। एतस्यासुर्वीनिः। एतथावतस्तु निरत

यातिसृजितरतया द्वाभ्यमेतायेतयेविकयेतया द्वाभ्यामतयातिसृजितरतयावतसृजिरे
 तयासृजिनिःसमस्याजलिनाध्वमवपति॥१३सवाऽउदाचन्याचमिमीता।सयुद्धाचन्याचमि
 मीतऽइमाऽएवेतदंयुलीनोनानाजनाःकारातितस्मादिमानानाजायांतुथयुस्महसृजिनिर्मि
 मीतसृष्टिश्चिष्टाऽइवाहवमाजात्यरंस्तस्माद्वाऽउदाचन्याचमिमीता॥१४याद्वावादाचन्याच
 मिमीताइमाऽएवेतंनानावीर्याःकारातितस्मादिमानानावीर्यास्तस्माद्वाऽउदाचन्याचमि
 मीता॥१५याद्वावादाचन्याचमिमीता।द्विगुजामवेतद्वीचीवपराचीवयुनक्तिपरायुहदे
 वेभ्योयज्ञं ब्रह्मत्ववीचीमनुष्ठानवतितस्माद्वाऽउदाचन्याचमिमीता॥१६अथयुद्धशत

बोमिमीता।दशाद्वरावेद्विराद्वेराजः।सोमस्तस्माद्दशरुबोमिमीता॥१७अथसोमोपनुहनस्य
 समुत्पायीतान्।उक्ता।षण्विग्रथातिप्रजाभ्यास्त्वितिप्रजाभ्याह्यनंकीणतिमयादावदं
 शिरश्चां।सोवांतरापनितमिवतुदवास्थेतकाराति॥१८अथमाध्यंयुत्पाकाशंकाराति।
 प्रजास्वानुप्राणंवितितमखतीववाऽएनामतुसमायुक्तंनप्राणमिवकारातितुस्यतदतऽए
 वमध्यतःप्राणमुक्तजतितंतःप्राणंतंप्रजाऽअनुप्राणंतितुस्मादाहप्रजास्वानुप्राणंविति
 तं।सोमविक्रयिणप्रयच्छत्यथातःपुणनस्येवा॥१९ब्राह्मणं।५मवेराजानंणता।मयदा
 जानंणतातुस्मादिदं।सहस्रंविपुणं।६सुश्राहसामविक्रयिन्क्रय्यास्तासामाराजाऽ५

तिक्रयः ५५ त्याह सोमविक्रयी तं देत क्रीण नीति क्रीणी ही त्याह सोमविक्रयी कलखात क्रीण
 नीति ॥ ५५ ॥ त्यावाऽऽतः सा मा राजा र्ही ती त्याह सोमविक्रयी ॥ ५५ ॥ एवातः सा मा राजा र्ही ति म
 हां स्त्ववाग मर्हि मित्य धर्युः ॥ १ ॥ गा र्ही प्रति धुक् तस्यै श्व तं तस्यै श्व रस्तस्यै दधि तस्यै मसु त
 स्याऽऽतुं वनं तस्ये न व नी तं तस्यै दृ तं तस्याऽऽमिहा तस्यै वाजिनं ॥ २ ॥ वा फु न त क्रीण
 नीति ॥ ५५ ॥ त्यावाऽऽतः सा मा राजा र्ही ती त्याह सोमविक्रयी ॥ ५५ ॥ एवातः सा मा राजा र्ही
 ति म हां स्त्ववाग मर्हि मित्य धर्यु रतान्य व द श वी र्या ण्यु दा र्ख्या या ह प दा ता र्ही ना त गु वा त
 क्रीण नीति क्रीतः सा मा राजा ज्या हा सोमविक्रयी व्रया ७ सि प्र ब्रू ही ति ॥ ३ ॥ ५५ ॥ आ दा वं दं

३५

त वृत्रं त कृ गा ता ध नु स्ते मि थु नो त गा वो ति स्वा स्त न्याऽऽति स यु द वी कृ णं त परः संपादयं
 ति तस्मादिदं स कृ सु वीं पु ण्य म वी कृ णं त परः संपादयं त्यथ यु द धर्यु रवा ग वी र्या ण्यु दा वृ षे
 न सा म स्या सा म विक्रयी म हि ता वो सा मा दा वा हि सा मो षे त द धर्यु र्गो म ह य ति ता स्यै पृ ष्य वी
 र्या णि क्री ण दि ति तस्मा द धर्यु रवा ग वी र्या ण्यु दा वृ षे ना सा म स्या सा म विक्रयी ॥ ४ ॥ अथ यत्वं
 कृ वः पृ ण ता सं व ष र सं मि ता वि य नः पंच वाऽऽतु वः सं व ष र स्य तं पंच नि रा प्रा ति तस्मा न्यं
 व कृ वः पृ ण ता ५ अथ हि रा ण्य द्वा न्य ति ॥ शु कं वा शु क्रे ण क्री ण नी ति शु कं ७ ह्य त बु क्रे ण
 क्री ण ति या स्ता म ७ हि रं ण्य न वं दं वं डा ण ति वं दं ७ ह्य त वं डा ण क्री ण ति या स्ता म ७ हि र

एतेनामृतममृतानुत्यमृतं ७ ह्यतदमृतनक्रीणतियस्मामं ७ हिरण्येनाह ७ अथसोमविक्रयिण
 मजिप्रकंपयति। साम्नातागारितियुजमानातगोरित्युवेतुदाहृतद्युजमानमभ्याहृत्यन्य
 स्यत्यास्मातवंद्राणतिमः ७ आत्मन्यवुद्धीर्यं धात्रशरीरामवुसासमविक्रयीहराततनुतः सो
 मविक्रय्यादत्ते ७ अथाजायांप्रतीचीनशुखं वाचयति। तपसस्तनूरसीतितपासाहवा ७
 षाप्रजापातः सं ७ तायुदजातस्मादाहृतपसस्तनूरसीतिप्रजापातर्वर्णः ७ इतिसायत्रिः सं
 वसरस्यद्विजायाततुनप्रजापातर्वर्णः परामणपशुनाक्रीयसः ७ इतिसायत्रिः सं वसरस्य
 द्विजायाततुनपरमः पशुः सहस्राषष्टुषयमित्याशिषामुदेतदाशास्त ७ माविसहस्रं

३९

७ मा नंगठानीत्युवेतुदाह ७ सवां ७ अनुनेवाजांप्रयच्छति। अनुराजानमादत्त ७ अजाह्वे
 नामिषायदुजितयुद्धानमंतत ७ अजतितामृत्युराहमाजत्यावहेता ७ अथाराजानमाद
 त्ते मित्रेण ७ एहिमुमित्रधः ७ इतिशिवानः शंत ७ एहीत्युवेतुदाहृतं युजमानस्यदक्षिणः कृत्वा
 प्रत्युह्यवासानिदधत्तं ७ इत्यारुमाविशदक्षिणमित्यषवा ७ अत्रेद्रो नवतियद्युजमानस्तु
 स्मादाहृतस्यारुमाविशदक्षिणमित्युशंनुशंतमितिप्रियः प्रियमित्युवेतुदाहस्यानः ७
 नमितिशिवः शिवमित्युवेतुदाह ७ १० अथासामक्रयणानुनुदिशति। स्वानभ्राजांघातवंना
 तहस्तमुहस्तशानवतित्वः सामक्रयणस्तान् ७ धेमावाद नंनितिध्विष्यानां वा ७ एतन

जाननेतानिवेधिष्मनां नमानितान्येवेभ्यः एतद्वद्विद्वत् ११ अथात्रापाकुं ता ग नीवा
 एषु नवतिषादीनां त्रोटतावेगु नीऽउल्बानवजरायुणवतम् त्राजीजनतस्मादापाकुं त
 एषवाऽअत्रगानी नवतितस्मात्परितृता नवतिपरितृता इवहि ग नीऽउल्बानवजरायु
 णवा १२ अथवाचयति ॥ पुरिमाग्नेदुश्चरिताद्वाधस्वामासुवरित नजेत्यासीनं वा १३ नामष
 ऽ आगच्छतिसऽ आगतऽ उतिष्ठतितन्मिथ्याकरोति ब्रतं प्रमीणतितस्मादेष्टा प्रायश्चित्ति
 त्रिस्तथाहास्यतं नृमिथ्याकृतं नवतिनवतं प्रमीणतितस्मादाह पुरिमाग्नेदुश्चरिताद्वा
 धस्वामासुवरित नजेति १३ अथ राजानमादाया त्रिष्ठति उदायुषास्वायुषादस्याममृतं ४०

१॥ अन्वित्यमृतं वा १४ एषो नृतिष्ठतियः सोमं क्रीतं तस्मादाहोदायुषास्वायुषोदत्तानमृतं १॥
 अन्विति १४ अथ राजानमादाया आह एमजिष्ठेति प्रतिपंशामपद्महिस्वस्तिगामनेहसं
 एनद्विश्वाः परिद्विषावृणक्ति विंदत वस्विति १५ इवाहवेयजुं तं न्वानाः ॥ स्तसुररक्षसे
 न्यऽ आसंगाद्वि नयं वक्तुस्तु एतद्यजुः स्वस्त्ययनंददृष्टुस्तु एतेन यजुषानाष्टारद्वा
 ७ स्यपहृत्वितस्ययजुषा नयेनाष्टुनिवातस्वस्ति समश्नवततथो एवेषु एतनय
 जुषानाष्टारद्वा ७ स्यपहृत्वितस्ययजुषा नयेनाष्टुनिवातस्वस्ति समश्नततस्मा
 दाह प्रतिपंशामपद्महिस्वस्तिगामानहसं येन द्विश्वाः परिद्विषावृणक्ति विंदत वस्वि

ति॥१६॥तंवाऽऽतिहरंति॥अनसापरिवहंतिमह्यंत्युवेनामतत्समाच्छीर्माबीज०हरंत्य
 नासादावहंति॥१७॥अथयदपामंतक्रीणति॥रसावाऽऽपःसरसामवेतक्रीणत्यथयद्वि
 रण्यंनवतिसृष्टकामवेतक्रीणत्यथयद्वासांनवतिसृष्टवसामवेतक्रीणत्यथयदजा
 नवतिसृष्टपसामवेतक्रीणत्यथयद्वानुर्नवतिसृष्टाशिरामवेतक्रीणत्यथयन्मिथुनांन
 वतःसमिथुनामवेतक्रीणतितंवेदशजिरवक्रीणीयान्नादशनिर्द्देशाद्गोवेविराड्वे
 राजः॥सामस्तस्माद्दशजिरवक्रीणीयान्नादशनिः॥१८॥ब्राह्मणं॥द्वितीयःप्रपाठकः
 समाप्तः॥॥कंडिका१२८॥॥छ॥॥उनीडुल्लमाजिनमावृणति॥अदित्यास्वगसीति ४९

सासाववबंधुरायेनमासादयत्यदित्येसदः॥आसीदतीयंवेष्टय्यदितिःसंयुं प्रतिष्ठात
 दस्यामवेनामतत्प्रतिष्ठायांप्रतिष्ठापयतितुस्मादाहादित्येसदः॥आसीदति॥१॥अथेवम
 निपुष्ट्यावयति॥अस्तन्नाद्यावृषभोऽंतरिक्षमितिदवाहोवयंजुतन्वानास्तसुररक्षासु
 भ्यः॥आसंगाद्विनयावकुसुऽएनामतऊग्राया०सामवुबध्नुब्रह्मर्यदाहास्तन्नाद्यावृषभो
 ॥अंतरिक्षमिति॥२॥अमिमीतवरीमाणंष्टयिवाऽऽति॥तुदानानमाह्लाकानासृणेतितस्यहि
 नुहंतास्तिनवाध्यायानामुलाकाः॥आसृतास्तस्मादाहामिमीतवरीमाणंष्टयिवाऽऽति॥३॥
 आसीदद्विश्वाभुवनानिसंघाडिति॥तुदानानद०सुर्वमासृणेतितस्यहिनुहंतास्तिनवाध्या

या नदं सर्वमाप्नुते तस्मादाहासीदद्विष्वा नुवनानि सं प्राडिति । ४ द्विष्वन्ना निवृणस्य ब्रूता
 नीति । तदस्माऽदं सर्वमनुवर्त्तकं रातिरुदिदं किंच न कंच न प्रत्यद्यामि नं तस्मादाह द्विष्वन्ना
 निवृणस्य ब्रूतानीति । ५ अथ्यासामपर्याण हाननपर्याण ह्यति । अनुदनं नाश्चरद्वाऽसि प्रमृशा
 नितिगर्जावा एषु भवति तिरऽश्ववेगो नीस्तिरऽश्वे तद्युत्ययी एव तिरऽश्ववेदवा मनुष्ये
 न्यस्तिरऽश्वे तद्युत्ययी एव तस्माद्विपर्याण ह्यति । ६ सुपर्याण ह्यति । ब्रूतानुवर्त्तकं तिरऽश्वे ततो
 तिब्रूतानुवर्त्तकं तिरऽश्वे ततो तिब्रूतानुवर्त्तकं तिरऽश्वे ततो तिब्रूतानुवर्त्तकं तिरऽश्वे ततो तिब्रूतानुवर्त्तकं
 ७ सावैतः पुंस्त्वित्वा र्यदधाति पयः उस्त्रियास्त्विति पायाहीदुस्त्रियासुहितं ७ इत्यु

४२

क्रुतं ब्रूणे द्विष्वन्निमित्तं ह्युत्पद्यं क्रुतमीनाजवं पुविष्वा द्विष्वन्निमित्तं द्विष्वन्निमित्तं प्र
 नास्त्विति द्विष्वन्निमित्तं द्विष्वन्निमित्तं द्विष्वन्निमित्तं द्विष्वन्निमित्तं द्विष्वन्निमित्तं द्विष्वन्निमित्तं
 सामस्त्रस्मादाह द्विष्वन्निमित्तं द्विष्वन्निमित्तं द्विष्वन्निमित्तं द्विष्वन्निमित्तं द्विष्वन्निमित्तं द्विष्वन्निमित्तं
 रन्यतरत्प्रत्यानयति प्रतीनाह नाजनं युद्यः एव नुवति ह्यस्माजिन ग्रीवाः एवावकृत्य प्रत्या
 नयति प्रतीनाह नाजनं सुयस्य बहुरागाराह्युरदः कनीनक्रं यत्रेतावा निरीयस
 आजमाना विपश्चिति सुयस्य वेतत्पुरस्ताकाराति सुयः पुरस्तात्ताश्चरद्वाऽसि पद्मोन्न
 त्यथानाया नानाश्रुणुपरिवहंति । ७ उद्धातिप्रऽउग्यफुलकं भवतः । तदंतरा एतिष्ठं सुब्र

स्त्राण्याप्राजतिश्चयान्वाऽएषोभ्यारोहाद्रवतिक्वाह्यतमहेत्यभ्यारोहंतस्मादंतराणतिष्ठन्प्रा
 जति।ए पलाशशाखयाप्राजति।युत्रदेगायत्रीसोममहापततदस्याऽआहर्त्याऽअपादस्ता
 भ्यायुत्यपर्णप्रविष्ठदगायत्रेवासुमस्यवाराजस्तत्यतिवापुर्णनवतुस्मात्यर्णनाम
 तद्युदवात्रासामस्यन्यक्तंतुदिहायसदितितस्मात्पलाशशाखयाप्राजति।१० अथानड्वा
 हावाजंति।तोयदिहामोस्यातामन्यतरावाहकस्तत्रद्विद्याद्वर्षिथुत्येषमःपर्जन्याद्वृ
 ष्टिमात्रविश्वनीत्यतदुविज्ञानं।११ अथयुनक्ति।उस्मावतैर्धृषीहावित्युस्मेहि नवाताधृ
 षीहावितिधृषीहोहि नवातायुज्यथामनश्इतियुज्यातुह्यनश्इत्युनार्त्तावितितद्वी

४३

रहणवित्युपापठतावितितद्वृक्षचोदनावितिब्रह्मचोदनोहि नवतःस्वस्तियुजमानस्यगृहा
 नाकतमितियथेनावंतरानाष्टारद्वा७सिनृहि७स्फुरवामतदाहा१२ अथपश्चान्यरिक्रम्या
 अपालंबमनिपुद्याहसासायक्रीतायातुब्रह्मीति।सामायपर्युह्यमाणायुतिवातायतर
 थाकामायत।१३ अथवाचयति।नाद्रामसिप्रच्यवस्व उवस्यतऽइति नडोदस्यिष नव
 तितस्मान्नान्यमाडियातुशस्यराजानःसनागाऽआगच्छंतिपृथ्वीराजानिवदति नडोहि
 नवतितस्मादाहनाद्रामसीतिप्रच्यवस्व उवस्यतऽइति नुवनाना७ह्यषपतिद्विश्चान्य
 निक्षुमानीत्यंगानिविद्विश्चानिधुमान्युगान्युदितदभ्याहमात्रापरिपरिणे द्विदंन्मात्राप

रिपंशिनोद्विदंन्मावावृकाः अथासुबोद्विदन्नितियुयेनमंतरानाष्टारुकाः ७ सिनविंदयु रवेमे
 तदाह १९४ क्येना २ वापरापतति ॥ वृयः १९ वेनामतद्भूतं प्रपातयतियद्वाः ७ उयंतनाष्टारुकाः ७
 सिनान्वयं त्वतोद्विद्वयसामोजिष्ठं बलिष्ठं याक्यनस्तामवेतद्भूतं प्रपातयतियदाहवय
 नो २ वापरापतति ॥ १५ अथशरीरामुवावावहेति ॥ युजमानस्य गृह्णानाकृतुन्नो संसृ तमिति
 नात्रतिराहितमिवास्ति ॥ १६ अथसुब्रह्मण्यामाक्यति ॥ युथा ॥ युः पद्वयं स्यात्तान्त्र्यादि
 त्याहवः पक्षास्मीत्यवामवेताह ॥ वः नोयज्ञं निवदयति सुब्रह्मण्या ३७ सुब्रह्मण्या ३ मि
 तिब्रह्महिदवान्प्रव्यावयति त्रिष्टुवः आह त्रिष्टुदियज्ञः ॥ १७ इद्रागच्छति ॥ इद्रादेयकस्यादव

४५

तातस्मादाहं द्रागच्छेति हरिवः आगच्छामुक्षतिथेर्मेषवृषणश्च स्यामान ॥ गेरावत्कंदिन्नहल्या
 यिजारतितद्यान्यवास्यवरणनितिरवेनामतत्पुंमुमादयिषति ॥ १८ कोविकब्राह्मणगेत
 मब्रुवाणति ॥ शश्वद्धेतदारुणिनाधुनोपज्ञातं यद्रातमब्रुवाणतिसयदिकामायतब्रुयाद
 तद्यद्यकामायतापि नाद्रित्येत्याहसुत्यामिति यावदाहसुत्या नवति ॥ १९ इवाब्रह्मण
 आगच्छतति ॥ तादवांश्चब्राह्मणंश्चाहेतेह्यत्रो नोयैरार्थी नवतियुद्वेब्राह्मणेश्च ॥ २०
 अथप्रतिप्रस्थाता ॥ आयणशालाममीषामी ॥ यणपशुनाप्रत्युपतिष्ठतमीषामोवाः १९ त
 मंतर्जनेन आदक्षातायादीक्षत आग्नावेस्मवुं ह्यादीक्षणीयं ७ हविर्नवतियावेद्विष्टु

४५

आसमः सहविबोऽएषादवानां नवति। यादीहात तदनमंतर्जं नऽआदधात तत्पशुनात्मानं नि
 श्रीणीता। ११ तद्धिका आदवनीयादुल्लुकमादरं त्ययमशिरयः। आसमस्तान्याऽसदुसद्वा
 निष्क्रेष्टामहऽइति वृद्धंत सुदुत्थान कुयोद्युत्रवाऽएतो क्वचतुसुहेवा। १२ सवेदिरूपो न
 वति। द्वादवत्याहि नवति। दवतसोरसमाद कृष्णसारंङ्गः स्यादित्याकृ रतुऽछानस्यारूप
 तममिवति। यदि कृष्णसारं गं नुविंददाथाऽअपिलोहितसारंगः स्यात्। १३ तस्मिन्वाचयति।
 नमो मित्रस्य वरुणस्य च वृहसमाहादवायत दत्तऽसपर्यंत॥ इ एतद्वा दवज्जाताय कतवे
 दिवस्पुत्राय सूर्याय शऽसातति नमऽएवास्माऽएतु कृपाति मित्राध्यामावेनाने तृकुरुत

४५

॥ १४ अथाधर्युराराहणे विमुचति। वरुणस्या त्वं न नमसीत्यपस्त नानापस्त नति वरुणस्य
 स्त्वं नमर्जनी स्तऽइति शान्त्यऽउहृदति सयदाह वरुणस्य स्त्वं नमर्जनी स्तऽइति वरुणाय ह्य
 धुऽएतर्हि नवतिया आसमः क्रीतः। १५ अथ च वाराराजा सेदीमाददात्। द्वेवाऽअस्मेमानुषस्य
 राजऽआददात्। अथेतां च वारायास्य सतऽसुर्वीस्यष्टे। १६ अदुंबरी नवति। अत्रेवा
 ऽकुर्मुदुंबरकुजीनाद्यस्यावरुणस्ये तस्मादोदुंबरी नवति। १७ नानिदध्वा नवति। अत्रवा
 ऽअत्रेपुति तिष्ठत्यत्रऽसोमस्तस्मान्ना निदध्वा नवत्यत्राऽएवारतमऽआशायारतः। आसम
 स्तस्मादत्र दध्वा नवति। १८ तामनिदशति। वरुणस्यऽरुतसुदेन्यसीत्यथ हऽआजिनमासृ

एति वृणस्यः कृतसुदनमसीत्युयेनमासादयति वृणस्यः कृतसुदनमासीदिति सयदाह
 वृणस्यः कृतसुदनमसीदिति वृणस्यः कृतसुदनमासीदिति वृणस्यः कृतसुदनमासीदिति वृणस्यः कृतसुदनमासीदिति
 ७ शांलां प्रपादयति। सुप्रपादयन्वाचयति यातधुमानि हविषायुजं तितात द्विश्चापरिहृर
 सुयज्ञं॥ गयस्फुनः प्रतरणः सुवीरावीरहाप्रचरासामदुर्योनिनि गृहावेदुर्यो गृहां न विवः
 शांतापापहृत्प्रचरात्यवेतदाह॥ ३० ॥ अत्र हे। उदपात्रमुपनिनयंति यथाराजः आगता
 यथा दकुमाहारादवामतदिति वृदंतस्तदुतथानुऊर्यान्मानुषं हतयाजुर्वंति मृद्वेवेत
 द्यज्ञस्य यन्मातुषं न हृद्वेयज्ञं कर्वाणिति तस्मान्नापनिनायत॥ ३१ ॥ ब्राह्मणं १९ वतीयाध्वयः ४६

शिरावेयज्ञस्यातिथ्यं बाहुप्रायणीत्यादयनीये॥ अनितोवशिराबाहुनवतस्तस्मादचित
 ५ आतिथ्यामतहविषी नवतः प्रायणीयाश्चादयनीयश्च १९ अथ यस्मादतिथ्यं नाम आतिथि
 वीः एष एतस्यागच्छतियास्मामः क्रीतस्तस्मा एतद्यथाराजवा ब्राह्मणयवामाहा हं वामहजं
 वापुचत्तदहमानुषं हविर्देवानामवेमस्मा एतदातिथ्यं कराति २ तदाहुः॥ पूर्वार्तीत्य
 गृह्णीयादिति युत्रवाऽअर्हंतमागतं नापवायंति कुध्वतिवेमतत्र तथाहापविता नवति
 ॥ ३२ ॥ अथ ५ अन्यतर एव द्विमुक्तः स्यात् अन्यतराविंकाय गृह्णीया सयदन्यतरा द्विमुक्त
 नागता युद्वन्यतरा विमुक्तास्तनापवितः ॥ ४ तदुतथानुऊर्यात् द्विमुच्येव प्रपाद्य गृह्णी

साद्यथावेदवानो वराणं तद्वाऽऽनुमनुशाणं तस्मान्मातृषेयावन्नविभुं चतुर्नेवास्मेतावद्
 दकं ७ हूरं ति नापविति कुर्वंत्युनागाता हि सतावद्भवत्ययदेवविभुं चतुर्थास्माऽउदकं ७
 हूरं त्यथापविति कुर्वंतितर्हि हि सऽआगाता नुवतितस्माद्विमुच्येवप्रपाद्य गृहीत्यातापा
 सवेसं चरमाणऽइव गृहीत्याता तथा हापविता नवतितत्यन्तं नार नतपर्युद्यमाणं वेयु
 जमानान् चर नतथात्र पञ्च नयुतऽएवेतन्मिथुनान् चर नेतयुत्र वाऽश्वर्हं नागच्छति
 सर्वे गृह्याऽइव वेतत्रावष्टं तितुथा हापविता नवति ६ सर्वाऽआन्यनेव ततो यजुषा गृ
 हीत्याता यनो चान्यानि हवीषां कृत्वाऽएषु नागं क्रीयमाणे नि क्रीयत कुंद साम वराज्या ४७

यकुंद सा ७ सांम्राज्या यतस्य कुंद ७ स्य नितः सावयुनियथाराजो राजानो राजकृतः सतथा
 मण्य एवमस्य कुंद ७ स्य नितः सावयुनि ७ नवेतदवकल्पता यकुंदा न्यऽइति कुवलंग
 गृहीत्याद्युत्र वाऽश्वर्हं तपुवंतितदन्तः सावयान्वा न क्कानवंत्यु राजानो राजकृतः सत
 यामण्यस्तस्माद्युत्र वेतस्मे गृहीत्या त्रदवकुंद ७ स्य न्य नजेत् ७ स गृह्णाति असेस
 नूर सिद्धिस्माववेत्यग्निर्द्विगायत्री तु जायत्री मन्वा न जति ७ सामस्य तनूर सिद्धिस्म
 वावृति द्वित्रं वो सामः द्वत्रं विष्टुं द्वित्रं नमन्वा न जति १० अतिथरातिथ्यमसिद्धिस्म
 वावृति सामाद्या रायथाश्रष्टा स्था द्वारऽएवमस्येष्टं कृते कुंदा न्यऽ११ उपेनायवा

सोमभृतविष्माववृति। तद्वायत्रीमन्त्रा-नजति सायुङ्गायत्रीयनो-रवादिवः सोममाहर
 त्वनसायनः। सोमभृतानेवेनामतद्वायत्रीयमन्त्रा-नजति। १२ अग्रायवारायास्या
 षादविष्माववृति। पश्चाद्वेरायस्याषः पश्चादजुगतीतज्जुगतीमन्त्रा-नजति। १३ अथयत्वं
 वहुवागृक्लाति। संवत्सरसंमितावेयजः पंचवाऽरुतवः संवत्सरस्य तं पंचुनिरामानितु
 स्मात्यं वहुवागृक्लात्ययद्विष्माववाविष्मेववृतिगृक्लाति विष्मावद्विगृक्लाति। यायसा
 यगृक्लाति। १४ नवकपालः पुराडाशा-नवति। शिरावेयजस्यातिथ्यं नवाक्षराविगायत्र्य
 ष्ठातानियान्यन्वाहप्रणवानवमः प्रवोद्धीवेयजस्यगायत्री प्रवोद्धीवेयजस्यतस्मान्नवक

४८

पालः पुरोडाशा-नवति। १५ कार्क्ष्म्यमूत्याः परिधयः गदवाहवाएतं वनस्यति पुरोद्वाध्वंददृष्टय
 कार्क्ष्म्यं ७ शिरावेयजस्यातिथ्यं नक्षत्रायजस्यनाक्षरद्वा ७ सिहिनसंनिति तुस्माकार्क्ष्म्य
 मूत्याः परिधयानवति। १६ आश्ववालः प्रस्तरः॥ यज्ञाहदावाग्न्यापचक्रामासांश्चा-रवापरा
 डाववर्त्ततस्यदवाः अनुहायवाला नतिपदुस्तानालुलुपुस्तानालुशसार्द्ध ७ सन्यासुस
 तऽएताउषधयः सम-नवन्यदश्ववालाः शिरावेयजस्यातिथ्यं जघनाद्धीवालाऽउनय
 तऽएवेतद्यज्ञेपरिगृक्लातियदाश्ववालः प्रस्तरा-नवति। १७ एहव्योद्विधनी। नद्धिद्वि
 प्रस्तरश्च संलु-न्यातऽइत्याथात्पूजाज्य ७ सवीणेववउर्गृहीतान्याज्यानिगृक्लातिनह्यत्र

नुवाजा नवंति १० आसाद्यहवीं ७ श्रमिंमंथति शिरावेयं स्याति थं जनयंति वाः एनमे
 तद्यन्मंथति शीर्षतावाः आयजायमाना जायत शीर्षतः एवेतदययं जनयत्यग्निर्वि
 सर्वोदवताः आग्नेहि सर्वो न्योदवता न्योजुर्कति शिरावेयं स्याति थं शीर्षतः एवेत
 द्यजं सर्वो निर्हवता निः समर्द्धयतितस्मादग्निंमंथति ११ साधिमंथनं शुक्लमाद
 त्ता आग्नेर्जनित्रमसीत्यत्र ह्यग्निर्जायत तस्मादाहोमेर्जनित्रमसीति १२ अथ दर्भतस्त
 एकनिदधति वृषाणे स्रः इति तद्यावामोस्त्रित्ये साकं जावताववेतो १३ अथाध
 रारणि निदधति उर्वृक्षसीत्याथा तरोरुणा जविलापनीमुपस्पृशत्याशुरसीति तामनिनि

४९

दधति पुरुरवाः असीत्कर्वुशीवाः असराः पुरुरवाः प्रतिमथयत्तस्मान्मिथुनादजायतत्दा
 युगवामवेष्टः एतस्मान्मिथुनाद्यजं जनयत्यथा हाग्रायमथ्यमानाया नुब्रहीति १२ समंथ
 ति गायत्रेण वा छंदसामंथामि त्रेष्टु नेन वा छंदसामंथामि जागतन वा छंदसामंथामीति
 तं वे छंदा निरवमंथति छंदां सिमथ्यमानाया न्वाह छंदां स्पुवेत द्यजमन्वायातयति
 यथा मुमादित्यु रश्माया जाताया नुब्रहीत्याह यदा जायत प्रक्षिप्यमाणायत्यनु प्रहर्
 न् १३ सा नु प्रहर्ति नवतन्नः समनसो सुवतसा वारपसो ॥ मायं ७ हि ७ सिष्टं मायं ७
 ति जातवदसो शिवो नवतमद्युनः इति शान्तिमुवाभ्याम तं ददति यथानान्यान् ७ हि ७

स्यातां॥२४ अथ सुवेणे पहत्याज्यां अग्निमन्त्रिजुहोत्यग्नावमिश्चरति प्रविष्टः ऋषीणां पुत्रोऽ
 अग्निशस्तिपावा॥ सुनः स्यान् सुयजाया जहु दावु न्याहव्यः सुदमप्रसुखं स्वादत्याहु
 त्विवाऽएतमजीजनततामतयाहुत्याप्रेषीत्तस्मादवमन्त्रिजुहोति॥२५ तदिडांतं नवति
 नानुयाजान्यजंति शिरावेयजु स्यातिथ्यं पूर्वाद्धीवे शिरः पूर्वाद्धीमवेतद्यजु स्याजिसंस्त
 रोतिमयुधानुयाजान्यजद्यथाशीर्षितः पर्योद्धृत्य पादो प्रतिदध्मुदवंतं तस्मादिडांतं नव
 ति नानुयाजान्यजंति॥२६॥ ब्राह्मणं॥२ आतिथ्यं नवादेवाऽऽष्टातोऽसमदविदं त्वच उद्धी
 व्यद्वं नान्या न्यस्य श्रियाऽ अतिष्ठमानाऽ अग्निर्वै सुजिः सामा रादेर्वै रुणऽ आदित्ये रिं द्रो ५०

मरुद्भिर्हृहस्यतिर्विष्मेदिवेरित्यहिकऽ आङ्कुरातुहववातविष्मेदवायेतुच उद्धीव्यद्वं
 स्तान्विदुतानसुररक्षसान्यनुव्यावयुः॥१ तविदुः॥ पापीयाऽ सावे नवामासुररक्षसानि वि
 नानुव्यावयुर्द्विषाद्वावेरिधमामाहंत संजानामहाऽ एकस्य श्रियेतिष्ठा महाऽ इतितऽ इन्द्रस्य श्रि
 य्याऽ अतिष्ठंत तस्मादाहु रिं द्रः सुबोदवताऽ इन्द्रे अष्टादेवाऽ इति॥२ तस्मादुहनस्वाऽ इतीत्यरन्
 युऽ एषां परस्तरामिव नवति सुऽ ए नाननुव्यवेतितु प्रियं द्विषतां उद्धीति द्विषाद्वा रध्यंति त
 स्मात्तत्रीत्यरं स्याद्विद्वं नवतीत्यतु प्रियं द्विषतां काराति न द्विषाद्वा रध्यंति तस्मात्त
 त्रीत्यताऽ तहाहुः॥ हंत दंतं या करुवामहे युथानऽ इदमाप्रदि वामवाज्यं ममदिति॥४ कोई

॥१७००॥ अर्द्धप्रपा० तादवाः॥ जुष्टास्तनूः प्रियाणि धूमानि सार्द्धं ७ समवददिरातु होतु रातु
ननः सनानासादातु न द्विषाड्या नः एतदतिक्रामादितिकास्यापद्रष्टुरितितनूनुगुणवशाकर
स्यति य्यावाः अयंपवतः एषते नूनशाशाकरः सायं प्रजानामुपद्रष्टा प्रविष्टत्वा विमो प्राणे
दानोऽपतस्मादाङ्कः॥ मानादवाममुद्यस्याजानेतीति मनसा संकल्प्य खतितु त्राणमुपि पद्यात
प्राण द्यातं द्यातादेवेभ्यः आवाष्टयथा पुरुषस्य मनः॥ इतस्मादतदृषिणभ्युत्तक्रं मनसा
संकल्प्य खतितद्वातमुपि गच्छति द्यातादेवेभ्यः आवाष्टयथा पुरुषात् मनः इति ७ तादवाः
जुष्टास्तनूः प्रियाणि धूमानि सार्द्धं ७ समवददिरातु हातु रातु ननः सनानासादातु न द्विषंश्चो

नऽएतदतिक्रामादिति तद्वद्वाऽअथ तर्हि नातिक्रामंति क्वहिस्फुर्यदतिक्रामयुरनृतं हि द्वे
युरकं हवेदवा ब्रतं चरंति सत्यमवतस्मादसंजितमनपजय्यत्स्माद्युःशरवुहवाऽअस्य
जितमनपजय्यामवयुवा नवतियुऽएवं विद्वांसत्यं ब्रुदतितदतुवा ननश्च निदाननाऽताद
वाऽ। जुष्टास्तनूः प्रियाणि क्षुमानि सार्द्धं ७ समुवददिराथेतऽआज्यान्यवृत्तानां जुष्टास्त
नूः प्रियाणि क्षुमानि सार्द्धं ७ समुवद्यंततस्मादुहनसुर्वेणवसमभ्यावद्यान्नाम जुष्टास्तनूः
प्रियाणि क्षुमानि सार्द्धं ७ समभ्यावद्यानि तियानाहसमभ्यावद्यान्नास्मेदुह्यदिदं ७ ह्याऊ
न सतान्नश्चिण्णाद्राग्व्यमिति ॥ अथातागृह्णात्यवऽआपताय वा परिपताय गृह्णामी

तियावाऽअयंपवतऽएषश्चपुततिपरिवपतात्यतस्माऽउद्दिगृक्लुतितस्मादाहापतयेवा
 परिपतात्यगृक्लामीति। १० तन्ननाप्रशाकरात्युति। तियावाऽअयंपवतऽएषतन्ननाप्रशाकरऽ
 एतस्माऽउद्दिगृक्लुतितस्मादाहतन्ननाप्रशाकरात्युति। ११ शुकनऽउजिष्ठात्युति। एषवेग
 क्रोजिष्ठऽएतस्माऽउक्त्वाऽहिगृक्लुतितस्मादाहशुकनऽउजिष्ठात्युति। १२ अथातः समु
 वमृशंत्युवाएतद्वादवाहयः समामिरऽइहं नुः। सामुथासाद्यानऽएतदतिक्रामादिति त
 त्याऽएवेतुऽएतस्ममंतऽइहं नुः। सामुथासाद्यानऽएतदतिक्रामादिति। १३ तत्समवमृ
 शंति। अनाद्यमस्यनाद्यं दवानामाजऽइत्युनाद्यं दवाऽआसेन्ननाद्यं संहसंतः ५२

५३

समानंब्रुदंतः समानंदध्राणादवानामाजऽइतिदवानोवेजुष्टास्तनूः प्रियाणिधुमान्य
 ननिशस्यनिशस्तिपाऽअननिशस्तन्यमिति सुर्वी ७ हिदवाऽअतिशस्तितीर्णीऽअंज
 सासत्यमुपागममिति सत्यं दानि। मदमुनिकमिषमित्युवेतुदाहस्वितमाधऽइति त्वि
 तहित्वाहवाऽआत्मानमुदधतयुसत्यमवदनुसत्यमुक्तं ब्रह्मस्मादाहस्वितमाधऽइति
 १४ अथयास्तुहवाऽजुष्टास्तनूः प्रियाणिधुमानिसाह्वे ७ समवददिरतदिद्रसुनद
 धतिषवाऽइंद्रायएषतपतिनुहवाऽराषा। यततापयथाहिवदमन्युऽकृष्णमवुह्वेवा
 सा। तानेवेतुदी। यत्तपतितस्माद्यदिबहवादी। हरनृहपतयऽएवब्रतमन्युऽअथ

प्रयागसुः सहितमिन्द्रनाजनं नवतियुद्धदक्षिणवतादीहृतयुजमानायेवव्रतमभ्य
 स्मिचप्रयागसुरिदुःस्थाकुरिद्रोयुजमानऽइति॥१५॥ अथयास्तुदवाः॥ जुष्टास्तनूः प्रियाणि
 धूमानिसाहुं० समेवददिरत्साहं० संजाघ्रतस्मान्नवतस्मादाहुः सत्य० सामादव
 ज० सामुति॥१६॥ ब्राह्मणं॥ ३ आतिथ्यनवेदवाऽऽह्वा॥ तंस्मदविंदात्तान्ननात्रेः सुम
 शाम्यंस्तु॥ एतस्यप्रायश्चित्तिमेहं न्यूनान्यान्पापमवदन्नाहपुरावभृथात्युनर्हीहामवा
 कल्पयेस्तु॥ एतामवांतरादीहामपश्यन्॥ १ तस्मिन्नेववृचंविपुल्यंगयंतात्पावाः अग्निस्तु
 पादीह्यातदवांतरादीह्यामुपायंस्तद्युदवांतरादीह्यामुपायंस्तस्मादवांतरादीह्यासंतरामंशु

५३

लीरुंचंतसंतरामुखलोपर्यस्तामवेनामतुअंतीपर्यसंततयोऽएवेषुएतद्यदतः प्राचीनमव
 त्यंवाकरात्यवत्यंवावदतितस्येवेतस्यस्थितिंकरात्॥ २ तस्मिन्नेववृचंविपुल्यंगयंतात्
 पावाः अग्निस्तुपादीह्यातदवांतरादीह्यामुपेतिसंतरामंशुलीरुचातसंतरामुखलोपर्यस्ताम
 वेनामेतुअंतीपर्यस्यातप्रजामुदेवताहवाऽउपायन्॥ ३ तस्मिन्नेववृचंविपुल्यंगयंतात्
 त्रिद्विमिश्रुनस्यकृत्प्रजनयितातत्प्रजामुपायंसंतरामंशुलीरुंचंतसंतरामुखलोपर्यस्ताम
 मातुंनकुर्वततायाऽएवेषुएतत्प्रजामावापेति॥ ४ तस्मिन्नेववृचंविपुल्यंगयंतात्त्रि
 द्विमिश्रुनस्यकृत्प्रजनयितातत्प्रजामुपेतिसंतरामंशुलीरुचातसंतरामुखलोपर्यस्ताम

त्मक्रुता। पदवानामुहसदीहितानां। युः समिद्धागुवास्वाध्वं वाचिहृज्यातु ७ हस्मेतरस्यै
 वुतर ७ रूपेणुतरास्यतरमसुररक्षसानिजिघा ७ संतिातुहपापं वुदंतः ७ उपसामुसुरितिविमां
 वमचिकीर्षा रितिमाजिघा ७ सीरित्यग्निर्देवतयुनान्यमुवादानितयुनान्यः ॥ धातुहोचु ॥
 अपीठं वामाग्नवादि १३ रितिनेवाहमन्यं नमामन्यः इति ७ तविडुः ॥ अयं वेनाद्विरक्ष
 स्तामां स्येवरूपमसामातनरक्षा ७ स्यतिमाक्ष्यामहातनस्वर्गलोका ७ सुमश्रुविश्यामह
 इतिताम्रारवरूपमनवास्तुनरक्षा ७ स्यत्यमुच्यंततन ~~स्वर्गलोका~~ स्वर्गलोका
 ७ सुमाश्रुवततुयाऽएवेष्टुऽएतदाम्रारवरूपं नवतिातनरक्षा ७ स्यतिमुच्यततनस्वर्ग

५४

ब्रतपते ३

लोक ७ सुमश्रुतसवेसमिधामुवाभ्यादुधदवांतरदीहामुपेति ॥ ७ सुसमिधमन्यादक्षति
 अग्रव्रतपास्त्वुव्रतपाऽइत्यग्निर्हिदवानांब्रतपतिस्तस्मादाहमेव्रतपास्त्वुव्रतपाऽइति
 यातुवतनूरिय ७ सामृषियासुमतनूरषासावृषि ॥ सहजोव्रतानीतितदग्निनावुचं द्विप
 त्यंगयातुनुमदीक्षां दीक्षापतिर्मुन्यतामनुतुपस्तुपस्यतिरिति तदवांतरदीहामुपेति संत
 रामं शुलीरुवात संतरां मुखलांपुर्यस्तामुवेनामेतसतीं पुर्यस्यता ॥ अथैनमातामदंती
 निरुपचरंति। तापावाऽअग्निस्तुपोमदंत्यस्तस्मादनंमदंती निरुपचरंति ॥ १० अथमदंतीरुप
 स्मृष्या राजानमाप्याययंतितद्यन्मदंतीरुपस्मृष्य राजानमाप्याययंतितवृज्जावाऽआज्य ७

एतः सोमानहुज्जणज्जनरतः सोमं हि नृसामतितस्मान्मुदंतीरुपस्पृश्य राजानमाश्राय
 यंति ११ तदाहुः ॥ यस्मात् एतदाश्रायनं क्रियते ॥ आतिथ्यं ॥ सामायतामवायः ॥ आश्रायवेमु
 रथावंतरदीक्षामथतान्नप्राणीतितुतथानुक्तयोद्यज्ञस्यवाः ॥ एवं कस्मैत्रवाः ॥ एनां समुद
 विंदात्तुमं ॥ यमामवधुवेमुपायन्नुथावंतरदीक्षामथाश्रायनं १२ तद्यदाश्राययंति ॥ देवो
 विस्मामादिविहिस्मामावात्राविस्मामः ॥ आसीत्तस्मैतच्छरीरं यद्विरायायदश्मानस्तदुषो
 शानानामोषधिर्जायते ॥ इति हस्माहश्वतः ॥ कउरोहलकिस्मामतदाहुत्यान्निषु एवं तितोदी
 क्षापसुद्धिस्तान्नप्रेराश्रायाननासामं कर्वन्तीति तथा ॥ एवनामषु ॥ एतद्दीक्षापसुद्धि

५५

स्तान्नप्रेराश्रायाननसोमं करोति ॥ १३ मधुसारघमित्तिवाः ॥ आहुः ॥ यज्ञो हवे मधुसारघमयै
 तु ॥ एवमराघामधुहतायुद्विजस्तद्यथामधुमधुहृतः ॥ आश्रायययुरवामवेतद्यन्मा
 श्राययंति ॥ १४ यान्नवेदवाः ॥ इमांजितिंजिग्योरेषामियंजितिस्तुर्द्विः कथं नः ॥ इदं मनु
 श्चिरनन्योरोह्यं ॥ स्यादितितुयज्ञस्वरसंधीवायथामधुमधुहृतानिर्द्विष्युर्विद्वद्यय
 ज्ञं यूपनायापयिवातिरा नवन्नृथयुदाननायापयंस्तस्माद्यूपेनामा ॥ १५ तदाऽरुषी
 णमुनुश्रुतमासात्तुयज्ञं समनरन्यथासंयज्ञः संश्रुतः ॥ एवं वाऽएषु यज्ञं संनरतियो
 दीक्षातवायैयज्ञस्तद्युदवात्रयज्ञस्य निर्वृत्तं यद्विदुग्धं तद्वेत्तुनराश्राययति ॥ १६

[illegible]

स्तितादवासामसुत्यामशीत्यात्कावाऽएतुषामाशीर्नैवतृद्विजोवयुजमानस्यवयुस्तस्य
द्वैवंगाहामतियज्ञास्याद्वैवंगाहानीत्युवेतदाह१८ अथप्रस्तरनिङ्कुवतोउत्तरतःउपवा
रावेयज्ञोष्टेतद्विष्णोवावित्याद्यायंत्यग्निर्ध्रुयस्तद्यज्ञं९ष्ठतःऊर्ध्वंतितातन्मिथ्याऊ
र्ध्वंतितादवभ्यःआवृश्च्यंतयाज्ञावेप्रस्तरस्तद्यज्ञंपुनरारभंततत्स्याद्देवाप्रायश्चित्त
त्याद्देवामतंन्मिथ्याऊर्ध्वंतितादवभ्यःआवृश्च्यंततस्मात्प्रस्तरनिङ्कुवता१९
तदाऊर्ध्वंतितादवभ्यःआवृश्च्यंततस्मात्प्रस्तरनिङ्कुवता२०
ततनिङ्कुवतो९ष्ठरायुःप्रायश्चित्तंनुगायःऊतुष्टतवादिभ्यःइतिसत्युक्तंमत्यवादिभ्यःइत्यु

वेतदाहनुमाद्यावाष्टयिबीभ्यामिति तदाभ्यांद्यावाष्टयिबीभ्यानिङ्कुवातयाव्यारिदः सवैम
 धिः११ अथाहसमुच्चुपप्रस्तरं॥ श्रीनुदंत्यापा३५ इतिमुदंतीत्यमीदाहताजिरेहीत्युपर्युपर्य
 श्रिमुतिहरतिसयुं नाउप्रहुरात्यतुनह्यतः॥ ऊह्योन्यहानिप्रवरिष्यं न्वत्यथेदुपर्युपर्य श्रि ५
 मतिहुरतितादवास्याउप्रहृतनाजनेनवतितुममीधप्रयुक्तितुममीनिदक्षति॥२२ ब्रा
 ह्मणं॥४ श्रीवावेयस्यापसुदः शिरः प्रवर्यः॥ स्तस्माद्यदिप्रवर्यवाञ्जुवतिप्रवर्येणप्र
 चर्योथापसुद्विः प्रवरंतिनुद्वाः प्रतिदक्षति॥९ तद्याः प्रवीकृतवाक्यानुवंति॥ ताअप
 राह्ययाज्यायायाज्यास्ताः अनुवाक्यास्तद्वातिषजतितस्मादिमानित्रीवाणंपूर्वाणिच ५७

तिषक्तानीमान्युच्छानि॥२४ वाश्चवाः अमुराश्चाउनुये प्राजापत्याः पस्पधिरतानासुराः॥९
 पुलाकुषुपुश्चक्रियस्मयीमुवास्मिलाकुरजतामंतुरिहहरिणीदिवि॥३ तद्विदवाः
 अस्पृएवतातः॥९ तानिरुपसुद्रिरुपासीदंस्तद्युदपासीदंस्तस्मादुपसुदानामतपुरः प्राजि
 दं त्रिमांलाकान्प्राजयंस्तस्मादाडुरुपसुदापुरंजयंतीति यदाहापासतातुनमोमानुषी
 पुरंजयंति॥४९ तानिर्विदवाउपसुद्रिः॥ पुरः प्राजिदं त्रिमांलाकां प्राजयंस्तथोः एवे
 षु॥९ तं न्नाहिवास्माअस्मिलाककश्चनपुरः ऊरुतः॥५ मानुवेतद्वाकान्प्रचिनवती मांलो
 कान्प्राजयतितस्मादुपसुद्रिर्यजता॥५ तावाः अज्यहविषा नवंति॥ वृज्जवाः अज्यामात

नवेदवावृज्जण्येनपुरःश्रानिदं त्रिमांलोकान्प्रजयंस्तुथोऽवेष्टुऽएतनवृज्जण्य
 नेमांलाकांन्प्रजिनुत्रीमांलाकांन्प्रजयति तस्मादज्यहविषा नवंति। दसवाऽअष्टाह्वो
 जुहो गृह्णाति। चतुरपष्टत्यथोऽतरथाहुऽस्य चतुरवह्वो जुहो गृह्णाति। ~~दसमनि सप्तमि तनवा प्रलपति~~ यादष्टाह्वोऽउपष्टतीति। ७ सवाऽअष्टवे
 वहुत्वा जुहो गृह्णाति। चतुरपष्टतितद्वज्रमग्निना रंकाराति। तनवृज्जण्यनि नारणे मां
 लोकान्प्रजिनुत्रीमांलाकांन्प्रजयति। ८ अग्नीषामोवेदवानां सयुजोऽताभ्यां साहुं
 गृह्णाति द्विस्रवऽएकाकिनन्यतरामुवाधारमाधारयति य ७ स्रवणप्रतिक्रामति वा ९

५८

उत्तरमाधारमाध्यायानिजित्याऽअग्निजयानीतितस्मादन्यतरामुवाधारमाधारयति य ७
 स्रवेण। १० अथाश्राव्यनहातारं प्रवृणोति। सीदाहातरित्यवाहोपविशति। हाताहोऽष्टमदन
 ९ उपविश्य प्रुसोति प्रुसताध्वर्युः सुवावादत्त। १० सुऽआहातिक्रामं नमायुनुब्रहीति। आ
 श्राव्याहामियाजुतिबुषङ्कतजुहाति। ११ अथाहसामायाउब्रहीति। आश्राव्याहसो
 मयाजुतिबुषङ्कतजुहाति। १२ अथयदुपष्टत्याज्यं नवति। तस्मानुयमानऽआहवि
 स्रवुनुब्रहीत्याश्राव्याहविष्णुं याजुतिबुषङ्कतजुहोति। १३ सयुसमानुवनिष्ठं जुहाति।
 नयायदंप्रवरं संवरत्य निजित्या अग्निजयानीत्यथयादतादवतायजति वृज्जामुवेतसं

स्फुरोत्यग्निमुनीक० सोम० शल्पं द्विसंकुलम् ॥ १४ ॥ संवत्सरोहिद्वज्रोऽग्निर्वोऽब्रुहः सो
 मारुत्रिरथयदंतारणतद्विष्णुरतद्विपरिप्लवमान० संवत्सरं करोति ॥ १५ ॥ संवत्सराबुज्रः ॥
 तनविदवाः संवत्सराणवृज्रणपुरः प्राणिदं न्निमालाकान्मृजयंस्तथाऽएवेष्टः एते
 न संवत्सराणवृज्रणे मालाकान्प्रनिनृती मालाकान्मृजयति तस्मादतादवतायजति
 ॥ १६ ॥ सवेतिस्वऽउपसदऽउपयात ॥ त्रायावाऽऋतवः संवत्सरस्य संवत्सरस्येवेतुङ्ग
 पुंक्रियुत संवत्सरामुवेत संस्कारातिद्विरकया प्रचुरतिद्विरकया ॥ १७ ॥ ताः षड्गोपद्येता
 षड्गुऽऋतवः संवत्सरस्य संवत्सरस्येवेतुङ्गपुंक्रियुत संवत्सरामुवेत संस्काराति ॥ १८ ॥

५९

यद्यद्वादेशोपसदऽउपयात ॥ द्वादशवेमासाः संवत्सरस्य संवत्सरस्येवेतुङ्गपुंक्रियुत संवत्सर
 मुवेत संस्कारातिद्विरकया प्रचुरतिद्विरकया ॥ १९ ॥ तासु उर्वि० शतिः संपद्येता ॥ बु उर्वि० श
 तिर्वि० संवत्सरस्याऽमासाः संवत्सरस्येवेतुङ्गपुंक्रियुत संवत्सरामुवेत संस्कारोति ॥ २० ॥ सयुत्सव्यं
 प्रचुरति ॥ त्रयाह्यवसं पृथुपद्येता सयुत्सव्यं प्रचुरति ॥ त्रयस्य प्रचुरति ॥ त्रयस्य प्रचुरति ॥ त्रयस्य प्रचुरति ॥
 तमसदित्यथयुजुहोतीदं विपुंर्युध्यंति तां जिवास्ता ० सती प्रपद्येता ॥ २१ ॥ सयुत्सव्यं प्रचुरति ॥ त्रयस्य प्रचुरति ॥
 ध्यत्यथयुजुहोतीदं विपुंर्युध्यंति तां जिवास्ता ० सती प्रपद्येता ॥ २२ ॥ सुजुहोति ॥ युयाद्वि
 रकस्याङ्गः प्रचुरिष्टावति यातः ॥ त्रयस्यः त्रयात नृषिषागङ्गा ॥ २३ ॥ उग्रं बुधाः ॥ अथावधी

प्रातः

बेषं वृषोऽश्रुपावधी स्वाहृत्ये वृंरूपाहि सा सीदय समुधी हि सा सीता २३ अथ जुहोति युयाद्विर
क स्याद्गः प्रवरिश्च जुवतियातऽअमेरजः शय्यात नृर्वैषिष्ठा गकारा ॥ ३४ वृषोऽश्रुपावधी
वेषं वृषोऽश्रुपावधी स्वाहृत्ये वृंरूपाहि सा सीदजताहि सा सीता २४ अथ जुहोति युयाद्विर
क स्याद्गः प्रवरिश्च जुवतियातऽअमहरि शय्यात नृर्वैषिष्ठा गकारा ॥ ३५ वृषोऽश्रुपावधी
वेषं वृषोऽश्रुपावधी स्वाहृत्ये वृंरूपाहि सा सीदृ रिणी हि सा सीता २५ अथ जुहोति युयाद्विर
उरहामु कथा प्रवर उरहामु कथा २५ अथाता ब्रता पसुदाम वा परऽउर्वी वीऽअन्याऽउ
पसुदः पाराक्षीरन्याः सया सामुक् प्रथमा हंदा ग्धुय द्वा वथ त्रीस्ताः परऽउर्वी रथया सांती नृ २६

यमाहं तद्गन्धयद्वावयेकं ताः पुरो द्वाया विपुरो द्वास्ताः परः ३ उर्वीर्याः परः ३ उर्वीस्ताः पुरा द्वा ३ २२
तुपसा विरो कुंजयेति । तदस्मि तत्परः परः १ ववरीयस्तुणा नवतिपरः परः श्रेया ७ संला कुंज
यतिवृसीयानुहेवास्मिंलाके नवतियुः एवंचिद्वान्युरादीरुपसुदः ३ एतितुस्मादुपुरादी
रावापसुदः ३ उपयाद्युद्यद्वादाशापसुदः ३ उपयात्रीश्चउरहेदाहयद्विचउरहामकुंजउर
हं ॥ २७ ब्राह्मणं ॥ ५ तृतीयः प्रपाठकः समाप्तः ॥ कुंडिका १२२ वतार्थाध्ययः ॥ १९ ॥ तद्युः १४
१२ वीर्यावृषिश्चस्मृणराजो नवति । तस्मात्प्राङ्मुक्रामति त्र्यं चिक्रमोस्तु चं उं निहंति । सोतः पा
तः ॥ १ तस्मान्मध्यमां कुंजो दक्षिणपुंवदशचिक्रमान्मुक्रामति तु चं उं निहंति सादक्षिणश्रेणि ॥ २३

तस्मान्मध्यमांशकोः॥ उदंङ्गुः वदशविक्रमांशुक्रामतितुच्छं ऊं निहंति सा त्तराश्रोणिः॥ ३॥ तस्मा
 नाध्यमांशकाः॥ प्राङ्-युद्धि० शतद्विक्रमांशुक्रामतितुच्छं ऊं निहंति सुप्रवीर्द्धः॥ ४॥ तस्मान्मध्य
 मांशकोः॥ दक्षिणद्वादशविक्रमांशुक्रामतितुच्छं ऊं निहंति मदुद्धिणे० सः॥ ५॥ तस्मान्मध्यमा
 न्शकाः॥ उदङ्गुः द्वादशविक्रमांशुक्रामतितुच्छं ऊं निहंति सः॥ उत्तरा० सः॥ एषामात्रावुदः
 ॥ ६॥ अथयत्रि० शद्विक्रमापश्चाद्भवति। त्रि० शदद्वारावेविराद्विराजावेदवाः॥ अस्मि
 लोकप्रत्यतिष्ठं स्तायाः॥ एवेषु एतद्विराजे वास्मिंलाके प्रतितिष्ठति॥ ७॥ आयाः॥ अथयत्रि
 स्त्रि० शस्युः॥ स्र्यस्त्रि० शदद्वारावेविराद्विराजे वास्मिंलाके प्रतितिष्ठति॥ ८॥ अथयत्रि

६९

६

० शद्विक्रमात्राची नुवति। युद्धि० शदद्वारावेव हती वृहत्यावेदवाः स्वर्गलोक० समाश्रवत
 तायाः॥ एवेषु एतद्वृहत्यावेव स्वर्गलोक० समाश्रवता सा स्याद्विराजवनीत्या नवति। ए० अथय
 बुद्धि० शतिविक्रमापुस्तद्भवति। बुद्धि० शत्यद्वारावेगायत्री प्रवीर्द्धावेयजस्य
 गायत्री प्रवीर्द्धः॥ एषयजस्य तस्मात्बुद्धि० शतिविक्रमापुस्तद्भवत्येषामात्रावुदः॥
 १००॥ अथयत्रि० शद्विक्रमापुस्तद्भवति। पश्चाद्द्वितीयसी पृथुश्राणिरिति वेद्यायां प्रश० संतिय
 द्विपुश्चाद्द्वितीयसी नुवति पश्चाद्वेति द्वितीयः प्रजुननं करोति तस्मात्पश्चाद्द्वितीयसः प्रजुन
 नादिमाः प्रजाः प्रजायंताः॥ ११॥ नासिकाद्वाः॥ एषयजस्य युद्धुत्तरवेदिः॥ १२॥ अथयदेनामुत्तरवे

इरुपकिरितितस्मादुत्तरवेदिर्नोम। १२ द्वाय्याहवाः ५ दमये प्रजाः आसुः। आदित्याश्चैव गिरसश्च
 तातांगिरसः पूर्वयज्ञं समन्तरं स्तुयन् ७ सं हृत्योत्तरदिशि मिमांसः श्वः सुत्यामादित्यं न्यः प्रज
 ह्यनुननाय जिनया जयति १३ तद्वाहदित्याः ७ उज्जुः। उपजानीतयथा स्मान्वांगिरसो
 याज्यां नवयमंगिरसः इति १४ तद्वाहदुः। नवाः आन्यनयज्ञादपक्रमणमस्त्यंतरामवसु
 त्यां प्रियामहाः इति तयज्ञं संजङ्गुस्तुयन् ७ सं हृत्याः श्वः सुत्यां वेदमसु न्यमये प्रा
 तावाचथ वयमद्य सुत्यामवदु न्यं प्रज्जामंगिरसो न्यश्चातुषानस्त्व ७ होतासीति १५ तन्य
 मवप्रतिप्रजिष्युः। अंगिरास्तुह्यत हायंगिरासाम्यन्वागत्य उक्तु धुर्विवकयं नानादृतश्च

६२

प्रतिह तवन्तः १

रं नु प्रत्यादद्याः इति १६ सुहोवाच। अनिद्यात्वेमा वषतु सानिद्योः द्वेता नाशकमुपक्रमिउ
 मितितस्मादुहानिद्यं स्पृष्टाताना पक्रामतुः एतुन सद्यः क्रियंगिरसः आदित्या नया जयं स
 सद्यः ॥ १७ तद्वाचो चंदद्विणामानयं स्तान् प्रत्यगृह्णं ह्यस्या महयुदिप्रतियहं प्र्याम
 इति तदुत्तयज्ञस्य कर्म नवमुच्यत गृह्णाणामासीत् १८ आये न्यः सूर्ये दद्विणामान
 यं न तं प्रत्यगृह्णं स्तस्मादुहस्मादुर्गिरासा वयं वाः अर्चिजीनाः स्माद्युंदद्विणीयाः प्रचिव
 अस्मानिरषप्रतिगृहीताय एषतपतीति स्मा सद्यः क्रियाश्चः श्वाताद्विणा १९ तस्य
 रुक्मः पुरस्ताद्भवति तादतस्य रूपं क्रियतयुः एषतपतियद्यश्च ७ श्वतं नु विदद्विणोत

वृश्चतुः स्यात्तु स्य रुक्मः पुरस्ताद्भवति तदुदत्तस्य रुक्मं क्रियातयुः एष तपति १०। तन्मोहं वा कु
 क्राधा कृत्नमादषाश्रुधान्बुधना ३। कना ३ यदत्तं प्रत्ययहीष्टनमामिति साहे न्योपवक्राम
 सा नुधानंतराणदवा मुरो संयत्तां सि ७। ही २ वाददानाववारतामुपेवादवाः अमंत्रयं
 तापासुराः अग्निाववादवानां इतः आससहरद्वाः इत्यसुररक्षसमसुराणां ७। ११ साद
 वातुपावस्यं त्युवाचायुद्धः उपावर्त्तय किंमततः स्यादिति पूर्वा मववाग्नरा कुतिः प्राश्य
 तीत्यथ हेष्वादवातुवाचयां मया कं वाशिष्माशासिष्ठाध्रसावः सवीसमर्द्धिष्यतः इति से
 वादवातुपाववर्त्तै १२ सयद्धार्यमाणेऽग्निः। उत्तरावदिवाघारुयति यदुवेनाम दादेवाः अश्रु

६३

वं न्युर्बोद्धाग्नरा कुतिः प्राश्यतीति तदुवेनामतत्पूर्वमग्नेरा कुतिः प्राप्नाति द्वाग्यमनिदा
 ननाथयुदुतरावदिमुपक्रितियज्ञस्य वसवर्त्तव्यवाग्ध्यम्नावागुद्विषा १३ तां विद्युग
 शाम्यनविमिमीतायुगेनयत्रहरंति शंस्यथायताहरंति युगशाम्यनवेयाग्यं युजंति सायाद
 वादुः सि ७। ही २ वाशांतवावरत्तादुवेनामतद्यात्तु युनक्ति १४ तस्मान्निवृत्तदक्षिणं नृ
 तिगृह्णायात्। सि ७। ही १ हेनं २ वादिणेति नानाहामा कुर्वीत सि ७। ही १ हेवेनं २ वादिणे
 ति नानाहान्यस्मेदद्याद्यजंतुदं न्युत्रात्मनः कुर्वीत तस्माद्या स्यापि पापः इव समानब्रंधुः स्या
 त् तस्मा एनांदद्या सयद्ददाति तदुद न ७। सि ७। ही २ वान्निष्ठाणति यदुसमानब्रंधवदुदाति

[illegible]

वतादिति। २९ अथात्ररतः। प्राचीं शम्पोनिदधति सपुरलिखत्यवतान्माव्यथितादितीमा
मुवेतुदाहयुत्रयथेतन्नावतादिति। ३० अथहरति। युत्रहरतितदमीदुपसीदतिसवा
अमीनामवनामानियुद्धहरतियांन्वाऽअसुंदवाश्रायमाहानायप्रवृणततप्राध
न्वंस्तुइमाएवपृथिवीरुपासर्वंनिमामुदेवाद्वाऽअस्याःपुरतुनेवेतुंनिदानेनहरति।
। ३१ सप्रहरति। विदुदग्निर्नृजानामात्मऽअंगिरऽआयुनानामहीतिसयत्याधन्वंस्त
दायुर्देधतितसुमीरयति। यास्यां पृथिव्यामसीति। यास्यां पृथिव्यामसीति ह वा निदध
तियत्तनाध्वं नामयज्जियंतुन वा दधऽइति याज्ञनाध्वं ७२ इति नोमयज्जियंतुन

वादधः ५ इत्येवेतदाहनुवादेववीतयः ५ इति च उच्यते हरतिदावुभयस्वाजुष्टा ७ हरामीत्य
 वेतदाहतावेचुडः सक्तश्चावालाद्धरति च तस्मादिवाः सद्धीभ्यः ५ एवेनामतद्विग्राह
 रति ३२ अथानुवृत्तिरिति ६ इत्यसि सपन्नसाहीदवुभ्यः कल्यास्वुतिसायादवादः सि ७
 हीभ्यश्चांतावचरत्ताद्वेनामतदाहसि ७ इत्यसि सपन्नसाहीति च व्यावयु ७ सपन्न
 न्यापीयसः क्रियास्मात्वेतदाहदवुभ्यः कल्यास्वुतियाषावाः ५ उत्तरावदिस्मात्वे
 तदावुभ्यः कल्यास्वुति ३३ तांवेयुगमात्रीवासवतः कारति ५ जुमानस्यवादुशदत्रापदा
 निदुशाक्षरावेविराडायेविराडाग्याजामाध्यनानिकामिवकरातिसमानत्रामीनावा

६५

धारयाणुति ३४ तामद्गिरुभ्यः इति सायादवादः सि ७ हीभ्यश्चांतावचरत्ताद्वेनामतदाहसि ७ इत्यसि सपन्नसाही
 शमयति याषावाः ५ उत्तरावदिस्मात्वेतदाहदवुभ्यो हि च तितस्मादद्गिरुभ्यः इति ३५ साभ्य
 इति ६ इत्यसि सपन्नसाहीदवुभ्यः शुं धास्वत्युथसिकतानिरुविकिरत्यलंकारान्व
 वसिकताभ्राजं तः ५ इवहिसिकताः आनर्द्धी ५ एतद्विश्वानरस्य न समयसिकताः अग्निं वा ३
 स्यामाध्यस्यं न वति शोहेनामग्निर्नेहिनस्ति तस्मात्सिकतानिरुविकिरति सा उविकिरति
 सि ७ इत्यसि सपन्नसाहीदवुभ्यः शुं नास्वत्यायेनांछादयति सा छंनेता ७ रात्रिं वसति ३६
 ब्राह्मणं १ ५ धूमभ्यादधति ३ पयुमनीरुपकल्पयंत्याज्यमधिश्रयति स्तवंच सुवेचं सुमा

श्रीयात्पुत्रा ज्येष्ठं वृद्धी तं गच्छीत यदा पुत्री भवति १३ अथाद्यं चंती धर्मं ॥ उपयं चं
 त्ययं सुमनी रथा हा मये प्रहियुमाण सुउद्धास्य कस्युया न दही त्य न दिति प्रति प्रस्थाते
 स्फुल्ले तु स्मान्मध्यमां चंकार्युषा ब्रह्म दर्ज घनाद्वि नुवति तद्युदवा त्रान्तः पातु न गार्हपत्य
 स्याद्वादव्यवच्छिन्नं नुवति तदा देवतुदनु संतनोति १२ अद्विकु उन्नतरावदेर नूदायति तदुत्तथा
 नुऊर्या देवत स्मान्मध्यमां चंकार नूदाया तः श्रायं त्यागं चं त्यत्तरावदि १३ कांडी संख्या १०
 प्राद्वणी रधर्युगदा तामुपु रस्तादवा प्रो प्राद्वत्युद्विं चं त्रिं द्राघा सुस्त्रा वु मुनिः पुरस्तात्या
 द्वितीं द्राघा सुस्त्रा वु मुनिः पुरस्तात्ता पाय च त्रित्यवेतदा हे १४ अथ पश्चात्प्राद्वति ॥ प्रावता स्त्रा

रुद्रः पश्चात्प्रावृत्तिप्रवेतास्वामिदेः पश्चात्प्रावृत्तिप्रवेतादाह ॥ ५ ॥ अथ दक्षिणतः प्रोक्तं
 मानाजवास्वापिष्टुर्निर्देक्षितः पावृत्तिमानाजवास्वापिष्टुर्निर्देक्षितः तागापायवृत्तिप्रवेत
 दाह ॥ ६ ॥ अथात्तरतः प्रोक्तं द्विश्वकर्मावादित्ये रत्तरतः पावृत्तिद्विश्वकर्मावादित्ये रत्तर
 रतो गापायवृत्तिप्रवेतदाह ॥ ७ ॥ अथ याः प्रोक्तः परिसिष्युं ताताद्युः एत पूर्वसक्तीत्
 यार्यो दक्षिणतान्यं तु न बहिर्वदिनिनयतीद महंतं प्रेक्षावर्द्धिर्ज्ञानिः सृजामीति सा
 यदुवाचः सि० ही ॥ अत्रात्रातवावरत्तामवास्याः एतस्युवं बहिर्वर्द्धिर्ज्ञानिः सृजतियदिनामि
 वारद्युक्तः अत्रिचरादादिशदिदमहंतं प्रेक्षावर्द्धिर्ज्ञानिः सृजामीतितुमत्याशुचाविध्यति

साक्षात् नवानुलोका मतिः । सयुद्धार्थमा एषः । उत्तरादि व्याघारयति । यादवेनामादादवा
 ऽश्रुवन्मूर्खे वा अराकुतिः प्राश्यतीति । तादवेनाम तत्पूर्वमात्राकुतिः प्राप्नोति । यादवादे
 वानुब्रवीद्योमयाकां चाशेषमाशासि श्रुत्वा सावः सुमर्दिष्यतः इति । तामनया त्रिविजायुज
 मानाया शिषमाशासात् सास्मि सुर्वीसमृद्धा । एतद्वाऽऽतादकं ऊर्ध्वं दयं कारति । युद्ध
 त्ररादि व्याघारयत्युपेष्टामुध्ना जिह्वानुवति । तस्याप्युर्वस्वकी तु योर्दक्षिणा १०
 तस्यामाघारयति । सिंहासि स्वाहत्यथा पराया उत्तरस्यां । सिंहास्यदित्यवनिः स्वाह
 त्यथा परयेर्दक्षिणस्यां । सिंहासि ब्रह्मवनिः ब्रह्मवनिः स्वाहति ब्रह्मवैद्युः । आशीसद्

सुक्ती

६७

ह्यवक्त्रं वाशास्तः । उने वीर्यी ११ अथ पुर्वे व्याहृतरस्यां । सिंहासि सुप्रजावनीरायस्योषव
 निः स्वाहति । तत्प्रजामाशास्तयदाह सुप्रजावनिरिति । रायस्योषवनिरिति । रमाविरायास्याषस्त
 दूमानमाशास्तः १२ अथ मध्यऽव्याघारयति । सिंहास्यवहदवान्यजमानाय स्वाहति । ताद
 वान्यजमानायावाहयत्यथ स्तुवमुद्यच्छति । रतन्यास्त्विति प्रजावे रतानि प्रजाभ्याम्
 त्यवेतदाह १३ अथ परिधीन्युरिदधति । ध्रुवा सिद्धिर्वीदुः । तादति मध्यमं ब्रह्मदस्य
 तुरिदं दृढाहति । दक्षिणमच्यतद्विदसिदिवं दृढाहत्युत्तरमात्रः । पुरीषमसीतिसंनारा
 उपनिदयति । तद्युसंनारा नुवंत्यान्ना वुसवे वायः । १४ कुरीरं देवास्पृष्टं शरानद्य

७१

त्येउदारवाःपरिधुया नुवन्तिशरीराणेवेनामतस्मर्द्धयतिहस्त्रंकरोति॥१५ मा० सु०
 हेवास्यगुल्फुलुतद्यकुल्फु नुवन्तिमा०सेनेवेनेमेतस्मर्द्धयतिहस्त्रंकराति॥१६ गंक्षु
 हेवास्यसुगंधितजनं तद्यसुगंधितजनं नुवन्तिगंधिनेवेनामतस्मर्द्धयतिहस्त्रंकरो
 ति॥१७ अथयद्दृष्टस्तुका नुवन्ति। दृष्टाहदेविषाणःश्चंतराणामिरका० रात्रिमुवासत
 द्युदेवात्राश्रयं कृतंदिहाप्यसदितितस्माद्दृष्टस्तुका नुवन्ति तस्माद्वाशील्लो नुदिष्ठ ०
 स्यात्तामाहिद्याहरद्युक्तं नुविददुपियामवकांवाहारतद्यत्यरिधुया नुवन्तिगुह्या
 एवद्वरः॥१८ इवाह्यनमुत्तरपरिधुयः॥१९ ब्राह्मणं॥२० पुरुषावेयत्॥२१ पुरुषास्तनय

६८

ज्ञायादनंपुरुषस्तनुतः॥२२ एषदेतायुमानायुवानवपुरुषस्तान्वाचिधीयाततस्मात्पुरुषोयत्॥२३
 विरः॥२४ एवास्यहविर्द्वा नं। विस्सवंदवतयाथयुदस्मिंसांमा नुवन्तिहविर्विदवाना० सामस्त
 स्माद्विर्द्वा नं नामा॥२५ अर्द्धकोडः॥२६ मुखमेवास्याहवनीयः॥२७ सयुदाहवनीयजुहोतिगुह्या
 मुखः॥२८ आसिनुदवंतुता॥२९ स्तुपुएवास्यपुण्या॥३० ब्राह्मः॥३१ एवास्यमीध्रीयश्चमार्जीलीयश्च॥३२
 उदराम्वास्यसुदः॥३३ तस्मात्सुदसि नहयंतियुद्धीदेविंवाश्रुंत्फदुरः॥३४ एवद० सर्वप्रतिनिष्ठ
 त्यथयुदस्मिंन्विष्ठादवाः॥३५ असीदंस्तस्मात्सुदानामतः॥३६ एवास्मिन्नातब्राह्मणाविष्णु
 णात्राःसीदंति॥३७ अथयावतिजघाननामी॥३८ पादाव्वास्यताविषदेतायुमानौयुवान

हविर्दानं प्रवत्स जयते शरदसु दत्तं भार्यं शुक्लं अंगं संत एतः प्रलि के

वपुरुषस्तावान्विधीयात्तस्मात्पुरुषोयज्ञः। इउ न युताद्वारं हविर्द्वा न उपतिष्ठेते
। अतसमुववर्त्त्यन्ति दक्षिणेनेव दक्षिणमुत्तराणेत्रयद्रुषायस्तद्विण्ड स्यात्पातु
त्याः समुववृतायाः॥ श्चदिरधिनिदधति यदिकदिने विंद्युक्कदिः संमितां नि त्रिप्रत्या
नह्यन्ति रगुष्टां परिश्रयं त्यज्यायीभ्यां कदिः पश्चादधिनिदधति कदिः संमितां वा नि त्रि
। एं च य पुनः प्रपद्या । व उ गैहा त मा ज्यं गृहीत्वा सावित्रं प्रसवाय जुहोति सविता वा देवा
नां प्रसविता सविर्द्विप्रस्तताय जुंत न वाम हाऽइति यसावेक्षा सप्त तस्मात्सावित्रं
जुहोति । १० स जु हाति । युं जु त मुनऽ उ तु युं जात धियऽइति मुनसावेक्षा चावय जुंत व

15
R-2

ॐ

तस्य दाहयं ज्ञातमनः इति तन्मनो युनक्तु तयुं ज्ञातधियः इति तद्वाचं युनक्ति धिया धिया
ह्यतयामनुष्ठाजुष्यं त्यन्नाक्तानवप्रकाशानवगुणानिरिव ताभ्यां युक्ताभ्यां यं
तन्नात ११ द्विप्राप्तिप्रस्य हृदा ता द्विपश्चितः इति ॥ यदेव ब्राह्मणः शुश्रूवांसा नृवानास्ते
द्विप्रास्तानेवेतद् दग्धा हृदा ता द्विपश्चितः इति यज्ञोदेव हृद्विपश्चितज्ञानमेवेतद् दग्धा ह
द्विहात्रादाद्यद्युना विदुः इति विहिहात्रादधातयज्ञं तन्वानामहीदवस्यमविदुः
परिष्टुतिः स्वाहुति त्सावित्रं प्रसावय जुहोति १२ अर्द्धे प्रपाठ ॥ ६६ ॥ अथापरं वउर्गृही
तमाज्यं गृहीतौ ॥ उपनिष्क्रामति दक्षिणया दारपुनीं निष्क्रमयंति सदक्षिणस्य हविर्द्वीन

स्पदक्षिणायं वर्तन्याऽहिरण्यं निक्षुय जुहोती देवि सुविचक्रामात्र धनिदाधपदे। समूह
 मस्य पाऽसुरस्वाहृति सऽस्रवं पुत्रे पाणवानयति साहस्य संतापमुपानक्ति। दवश्रुतोऽद
 वेष्वाघाषतमिति प्रुयच्छति प्रतिप्रस्थात्रे स्कुचं वाज्यविलापनीं च पर्याणयंति पुनीमुनौ
 जघाननामी। तत्र चर्तुर्हीतमाज्यं गृहीत्वा प्रतिप्रस्थाता तत्र स्पदहविर्होतस्य दक्षिणायं
 वर्तन्याऽहिरण्यं निक्षुय जुहोती रावती धनुमती हि नृत्तऽस्य वसिनी मुनावदवास्या
 ॥ यस्मिन्नारादसीद्विष्मावतदाधुर्यं पथिवीमन्तितामयुरेवः स्वाहृति सऽस्रवं पुत्रै
 पाणवानयति साहस्य संतापमुपानक्ति। दवश्रुतोऽदवश्वाघाषतमिति तद्यादव जुहोति

७०

॥ १४ ॥ दवाहवियं जंत नाना। तसुररक्षासु च आसंगाद्विनयां वक्तुं वीज्जावाऽऽज्यं तुऽएत न
 वृज्जण्येन दक्षिणातानाश्चरद्वाऽस्य वाघं स्तापेष्टानि दानं नानुवायं स्तायाऽएवेष्टऽ
 तेन वृज्जण्येन दक्षिणातानाश्चरद्वाऽस्य वहेति तथा स्पनिष्ठानं नानुवयंति तद्यद्विष्म
 वीभ्यामृश्यां जुहोति विष्मवऽहिहविर्होतः ॥ १५ ॥ अथ यत्पुत्रं स्य संतापमुपानक्ति। प्रज
 ननामुदेतु क्रियातयदावेस्त्रिष्टे च पुऽसुश्च संतथातथारतः सिच्यत ततः पुत्रो यत
 पुरा मुपानक्ति पुराश्चे वारतः सिच्यतथाहविर्होतः नानुप्रवर्त्यमानाभ्यामुक्तं ब्रह्मति।
 ॥ १६ ॥ अथ दवाचयति प्राची प्रुतमधरं कल्पयंतीऽइत्यधाराद्वियः प्राची प्रुतं यत्कल्पयं

तीऽश्रुत्ववेतदाहर्ध्वयज्ञेनयतंमाजिह्वरतमित्त्वं ह्यमिमंयज्ञंदवलोकंनयतमित्त्वेत
 दाहमाजिह्वरतमितितादतस्माऽश्रुक्लामावास्तसमुद्गाह्यवपुर्वर्त्तययुर्यथानामर्जे
 तामसुयोवाऽएषावाग्याह्वानुदिहामुर्यवाग्यदादितियुक्त्वंसुर्जेतां॥१७९तद्वाचयत्
 स्वंगाधमावदतंदवीदुर्यश्रायुर्मानुर्वीदिष्टं प्रजामानुर्वीदिष्टमितितुस्यादिषाश्रु
 यश्चित्रिः॥१८०तदाहुः॥रुत्ररावादुःप्रत्यंश्रुक्लामत्रीन्विक्रमांस्तद्विद्वांनस्थापाय
 आहविद्वांनयामावृतिनात्रमस्ति युत्रेवस्वयंमनसामान्यतनाहिवसत्रात्यंतिकाना
 हरतुस्थापायत्॥१८१तुऽश्रुमंत्रयाताश्रुत्रामथां वृष्मन्पृथाऽश्रुतिवृष्मन्पृथु
 चि॥

७१

व्येनवतिदिविद्यस्याहवनीयो नवतिनभ्यस्तु करोति तद्विद्मे मस्य रूपं॥२० अथोत्तरणप
 र्युत्पाद्युः॥दक्षिण०हविद्वांनमुपस्तभ्नातिद्विष्माहुं वृर्योणिप्रवाचंयःपार्थिवानि
 द्विमांमरुजा०सि॥याःश्रुक्लामायदुत्रर०सधुलं द्विचक्रमाणस्त्रुधिरुगास्त्राविष्म
 त्वावृतिमथीमुपनिहंतीतरतस्तुतायुदुवमानुष॥२१ अथप्रतिप्रस्थाताउत्तर०ह
 विद्वांनमुपस्तभ्नातिदिवावाविष्मउतुवाष्टयिद्यामाहावाविष्मउत्तरंतरिहात
 उनाहिहस्तावसुनाष्टयिद्यामाहावाविष्मउत्तरंतरिहात
 हंतीतरतस्तुतायुदुवमानुषतद्युद्विष्मवेर्युर्जुर्नरुपरुरतिद्विष्मव०दिहवि

द्वीने॥२२॥ अथ मध्यमं कदिरुपसृष्टं च यति। प्रतद्विमुक्तं वातव्याप्यं एमृगान् नीमः कु
 वारागिरिः ॥ यास्यारुषु त्रिषु विक्रमाणा अधिद्वियुति नुवनानि विष्मती दुहुवा स्ये
 तच्छीर्षकपालं यदिदमुपरिष्ठादधीवुह्यतस्त्रिसुतं न्यानि शीर्षकपालानि तु स्मादाहाधि
 द्वियं तीर्षं अथ रराद्यामुपसृष्टं च यति। विष्माः स्मारा राटमसीतिललाटं दुहुवा
 स्येतदथोद्याः उपसृष्टं च यति विष्माः श्रावस्तः इति स्मृक्ते दुहुवा स्येतः अ
 थ यदिदं पश्चाच्छीर्षकपालं यदिदं पश्चात् ॥२४॥ अथ लस्यं
 न्यास्यं यथा प्रसीयति। विष्माः स्यूरसीत्यथ ग्रंथिकाराति विष्माः कृत्वा सीति नुद्व

वपुद्याता इति तं प्रकृतकर्मैच्छित्तिताया हाद्यं वायुजमानं वाया हो न विंदति तं निष्पि
 तमन्निमृशति विष्मवमसीति विष्मवहुह्व विहीने॥२५॥ ब्राह्मणं॥२६॥ द्वयं वाऽअथ परवः
 स्वायं ता शिरावेयस्य दविहीनं तद्युः शमशीर्षं श्रवारः कृपाऽमावद्विमादोता
 नुवेतु क्क राति तस्मा दुपरवांचनति। १। दवाश्च वाऽअमुराश्चो नये प्राजापत्याः पस्य
 धिरततो मुराः एषु लोकेषु लत्यां बलगां निचखुरुते वंचिहवान् निजवेति। २। तद्देववा
 ऽअस्य एव त। ३। एतेः लत्यां बलगां नुदखन न्यदावेहत्या मुत्वनं त्यथुसालमा माघाच
 वतितथाऽएवेषु एतद्युद्यमाः अत्र कश्चिद्विषन्नाटयः लत्यां बलगां निखनति तानुवेत

दुक्कितितुस्मादुपरवां न्वनतिसद्विणस्यहविर्ज्ञानस्याधमधःप्रः उगंस्वनतिः ३ सोत्रि
 मादत्ते। इदस्य चासविष्ठः प्रसवेष्ठिनोर्बोद्धुः प्रसोहस्ताभ्यामादेदेनार्यसीतिसमानः
 तस्य युज्याषावंधुः पौषो वाः एषा यदुत्रिस्तुस्मादाह नार्यसीति ४ तान्मादशमात्रं विना परि
 लिखति। इदमहं रुरुं सांग्रीवाः अपि केतामीति ब्रुज्जावाः अपि त्रिर्ब्रुज्जाणेवेतं न
 ज्ञाणं रुरुं सांग्रीवाः अपि कंतति। पतद्यावतो हवीः। तस्या हेक्षिणमवाय्यपरिलिखदथा
 पराख्यारुत्तरमथापराया हेक्षिणमथपूर्वाख्यारुत्तरं। ६ अथोऽन्तर्यामिः। अपराख्यारुत्तर
 ७ उत्तरं परिलिखदथपूर्वाख्य हेक्षिणमथापराया हेक्षिणमथपूर्वाख्यारुत्तरमित्याद्याः अपि १३

समीचः एवपरिलिखदत्तं ब्रुवात्तमं परिलिखदथोऽन्तर्यामिः। ७ तान्यथापरिलि
 खितामवयथा पूर्वस्वनतिः। इह नृसिंह इदं वाऽइत्युपसोत्तात्वेनानतन्महयत्यवयदाहृह
 नृसिंह इदं वाऽइति हृहतीमिंद्राय ब्राचं वादती। द्रावेयं रुस्यादवता विष्णुवुं हविर्ज्ञानं त
 त्सिंद्रं करतितुस्मादाहृहतीमिंद्राय ब्राचं वादति। ८ राक्षाहृणं ब्रल गहनमिति। रुरुं मा
 ९ ह्यते ब्रलगानां बंधुत्वायुं त विष्णुवीमिति विष्णुवीहि हविर्ज्ञानं ब्राक्। एतान्यथाखा
 तामावाकिरति। इदमहं तं ब्रलगमुक्तिरामियं मे निश्चयं ममात्मानि वखानुति निश्चया
 वाऽअमात्यावाक्यं ब्रलगानि स्वनतितानुवेत दुक्किति। १० इदमहं तं ब्रलगमुक्तिरामि

यामसमानोयमसमानोनिचखानेति समानोवावाऽत्र समानोवाऽतृत्वां बलगां निखनतिताने
 वितदुक्तिरिति ११२ इदमहंतं बलगमुक्तिरामि। यामसंबंधुर्यमसंबंधुर्निचखानेति संबंधुर्वा
 वाऽत्र संबंधुर्वाऽतृत्वां बलगां निखनतितानुवेतदुक्तिरिति ११२ इदमहंतं बलगमुक्तिरामि।
 यामसजातायमसजातोनिचखानेति सजातावावाऽत्र सजातावाऽतृत्वां बलगां निखनतितानु
 वेतदुक्तिरत्यक्तत्वां किरामीत्यंततऽउद्वपिततृत्वामुक्तिरिति १३ तान्बाहुमात्रान्वने
 तऽत्र तोवाऽएषां तानुवेततृत्वां मोहयतितानद्वयासुंष्टं दंतियुद्यद्वयानुवाक्यादपि
 समीचस्तुस्मादिमप्राणः परः संवृत्ताः ॥ १४ ॥ तान्यथाखातामवावमरीयति। स्वराडसिसपत्रह ७४

सत्रराडस्य निमातिदाजनाराडसिरदोहसर्वराडस्य मित्रहेत्याशीरवेष्टेतस्य कर्म एऽत्रासि
 धामवेतदाशास्ता १५ अथाधर्युश्रयुजमानश्च संमृताता। पूर्व्यार्द्धे द्विणे धर्युर्नवत्युपरयो
 रुत्तरयुजमानः साधर्युः षष्ठितियुजमानकिमात्रतिनद्रमित्याह तेनोसाहृत्य प्रा० स्वधर्युः ॥
 ॥ १६ ॥ अथापरार्द्धे द्विणे धर्युर्नवति। पूर्व्यारुत्तरयुजमानः सयुजमानः षष्ठित्युधायी
 किमात्रतिनद्रमित्याह तन्मऽइतियुजमानस्तद्यादिव० संमृताता प्राणानुवेतस्य युजः ऊरु
 तस्तुस्मादिमप्राणः परः संविद्रुययुत्पष्टे नद्रमिति प्रत्याह कल्याणमुवेतन्मात्राष्टौ चाचो
 वदतितुस्मात्प्राण नद्रमिति प्रत्याह याप्राज्ञात्प्राकावाप्राज्ञाण्यबंधुर्म्मध्यमानवेत

करोति ॥ १७ ॥ सप्रोद्वति रद्वाहुणे वो वल गहनऽइति रद्वाहुणे ह्यात वल गहनो ह्यात प्रोद्व
 मिद्वे सवानिति विवेकवाद्यात ॥ १८ ॥ अथ याः प्राद्वेण्यः परिशिष्टाः ताऽअवाटश्रुवनयति
 तद्याऽमाः प्राणेष्वपस्ताऽएवेतद्वधितुस्मादधुप्राणेष्विमाऽआपः ॥ १९ ॥ सौवनयति र
 द्वाहुणा वा वल गहानुवनयामिवे सवानित्यथ बह ॥ ७ ॥ पिप्राचीनायाणि वो दीचीनाया
 णि वा वसृणति तद्यानीमानि प्राणेषु लोमानि तान्युवेतद्वधितुस्मादधुप्राणेष्विमानि
 लोमानि ॥ २० ॥ सावसृणति रद्वाहुणे वो वल गहानुवसृणमिवे सवानित्यथ बह ॥ ७ ॥ पि
 तनूनी वो परिष्ठात्पृच्छादयति कृशादेवास्म्यत ॥ २१ ॥ अथाधिषुवाण फलेकेऽउपदधति र

१५

द्वाहुणे वा वल गहानीनाऽउपदधमिवे सवीऽइति हुन्रहेवास्म्यत ॥ अथ पृथ्वीरद्वाहु
 णो वा वल गहनो पृथ्वीमिवे सवीऽइति हु ७ ॥ हत्युवेनेऽएतद्वशिथिलेकाराति ॥ २२ ॥ अथा
 धिषुवाणं परिष्ठतं नवति सर्वराहितं जिह्वादेवास्म्यतद्युसर्वराहितं नवति लाहिनीव
 हीयं जिह्वातं निदधति विवेकवमसीति विवेकव ७ ॥ होत ॥ २३ ॥ अथ यावूऽउपावहरति दंता
 दिवा स्यशुवाणस्तद्यज्जुवनिरनिषु एवंतियथादद्धिः सायादवंतं तानिदधति विवेकवा
 स्मृतिविवेकवाह्यतऽएतद्वयज्जुस्यशिरः संस्मृतं ॥ २४ ॥ ब्राह्मणं ॥ ४ ॥ पंचामाध्यम्यः ॥ ॥ उदुर
 म्वा स्यसुदः ॥ तस्मात्सुदसि न द्वयंति यद्धीदं किंचाश्रंत्युदुरऽएवद ७ ॥ सर्वप्रुति तिष्ठत्यथ

[illegible]

मुक्तिरा

ब्रह्मणे वेतनाष्टाण्डरुद्रसंयुक्ताऽपि हंतति। पञ्चयवनतः। प्रांचमुक्तरतियुक्तमानेन सं
 माय्ये दुर्बरीपरिवसयति। तामायाप्राचीनिदध्वात्पतावन्मात्राणि बर्हण्डं पुरिष्टादधिनि
 दधति। दधत्युवमत्यः। प्राक्षाण्यनवंति। आपाहवाऽधधनाऽरुसस्तुस्मादोषधयः कु
 वल्यः। स्वादितानुधिन्वात्पाषधयऽउहापाऽरुसस्तुस्मादोषधीताः। कुवाल्पाऽनुधिन्वतियु
 दिवो नय्यः। सुष्टया नवंत्युष्टे वधिन्वति तर्हि हि सरसा नवंति सरसानिः। प्राक्षाण्यनि
 । ७। दवाश्च वाऽश्मुराश्च। उनुत्यप्राजापत्याः। पस्पधिरतातादवच्यः। सुर्वोऽतोषधयः
 द्रिद्युर्वोदेवेभ्योनयुः॥ ७॥ तद्देवाऽश्मृण्वतातऽएतेः सुर्वीः सपन्नानामाषधीरयुव

तयद्युवततस्माद्युवानामार्णतहोनुः॥ हंतयःसुव्रीसामाषधीनांरुसंयवेष्टुद्वामतिस
 यःसुव्रीसामाषधीनांरुसःआसीतंयावदधुस्तस्माद्युवानाःउषधायास्त्रास्यतितद
 तामादमानावर्द्धतः॥१७॥ ह्यष्टुरसमुदधुस्तयाःएवेष्टुएतिःसुव्रीःसपन्नानामोषधीर्युते
 तस्माद्युवमत्यः॥ प्राज्ञाण्यनवति॥१०॥ सयुवानावपति॥ यावासियव्यास्माद्वायव्या
 रातीरितिनात्रतिराहितमिवास्त्यथाप्राज्ञात्याकावोप्राज्ञेस्यबंधुर्मध्यमावेतक
 राति॥११॥ साप्राज्ञतिदिवात्रांतरिहायवाष्टयिक्वोवृतीमानवेताज्ञाकान्जीरास
 ननाज्यत्येषुलोकाकृज्जुर्जु०रुसंदधति॥१२॥ अथयाःप्राज्ञेःपरिविष्टंताः॥ अवेदे ११

वनयतिश्रुधंतोलोकाःपिटृषुदनाःइतिपिटृदवात्यावेकूपःखातस्तुमावेतान्मुधं करो
 ति॥१३॥ अथबर्ह॥१६॥ पि। प्राचीनायाणिचोदीचीनायाणिवारुवृणतिपिटृषुदनमसीतिपि
 टृदवत्यंवाःअस्याःएतुद्रवतियंन्निखातंसायथानिखातोषधिषुमितास्यादवामना
 स्वाषधिषुमितानवति॥१४॥ तामुद्रयति॥ उद्वि०स्तनानांतरिहंष्टए०६०हस्वष्टयिवा
 मितीमानवेतुल्लोकाकृज्जुर्जु०रुसंदधति॥१५॥ अथमिनो
 ति॥ यतानुस्त्वामासुतामिनाहितिआवाःअथपवतः॥ षष्ठतानामासुतस्तुदनामते
 नमिनातिमित्रावरुणैर्ध्रुवणधुर्मीणतिप्राणदानोविमित्रावरुणेतदनांप्राणदा

नृभ्यांमिनाति।१६ अथपर्यवति। ब्रह्मवृत्तिवाहवनिरायस्योषवनिपर्यवहामीतिबद्धीवे
 युजुःश्राशीस्तद्धृत्तवहत्रंश्रास्तः३उत्तेद्वीत्यंरायस्याषवनीतिरमावेरायस्याप्यस्तु
 मानमाश्रास्ति।१७ अथपर्यवति। ब्रह्मदृ७हृदत्रं७हृदयुदं७हृदप्रजा७हृदुत्पाशीरावे
 पितृस्यकुर्मणः३आशिषामवेतदाश्रास्तसमं३मिपर्यवणं३करोतिगर्तस्यवा३उपरि३रम्य
 थिवंदवत्रातथाहागर्तमिद्ववति।१८ अथाप३उपनिनयति। युजवा३अस्यखनंतः३करी
 ऊर्ध्वं३पद्मं३तिशंतिरापस्तदद्भिः३शंत्याशमयतितदद्भिः३संदक्षतितस्मादप३उपनिनयति।
 १९ अथैवमनिपद्यवावयति। श्रुवासि३श्रुवायंयुजमानास्मिन्नायुतानप्रजुस्यंतानप्रजं

३८

या३रसादितिपशुनिरिति३वेवंयंकांमं३कामयतासास्मैकामः३सृष्ट्या३ता३२० अथस्त्रवेणोपहृ
 त्याज्योद्विष्टपमनिजुहाति३घातनद्यावाष्टि३वीश्येयामितितुदि३मद्यावाष्टवी३ऊर्ज्जर
 ३सन३नाजुत्यनाया३ऊर्ज्ज३र३संदक्षतितर३सवत्या३उपजीवनीय३इमाः३प्रजा३उपजीव
 ति।२१ अथछदिरक्षिनिदक्षति। इंद्रस्यछदिरसीत्ये३७ हिमादाविश्वजनस्यछायेतिवि
 श्वगोत्राह्यस्मिन्ब्राह्मणः३आसाततदु३नयुतश्छुदिषी३उपदक्षत्यत्ररतस्त्रीणिपरस्त्रीणि
 ३तानिनव३नवंति३त्रिष्टोद्वेयाजानववे३त्रिष्टस्मान्नव३नवंति॥२२ तदुदीवीनव३७ श३७ सुदा
 ३नवति३प्राचीनव३७ श३७ हविर्द्वीनामतद्वेदेवानां३निष्कवत्यंय३द्विर्द्वीनंत३स्मात्तुनाश्रति

नृनहयंति निष्कवच्युः ७। अतः दवानां ७ सयो ह तत्राश्रीयाद्वा न द्वाय दाम् द्रोहास्य विपते
 दृष्टे तमि श्रय दामीध्र च सदश्च तस्मात्तुयार श्रंति तस्माद्द्वयंति मिश्रा स्यात् ७ उदीची विमनु
 ध्या एण्दिक्त्वा दुदीची नव ७ त्र ७ सुदा नवति २३ तत्परि श्रयंति परिवागिर्वा एण्गिरः ५ मा
 नवं उद्विश्यतः ॥ हृद्वा युमनु हृद्वा युजुषा नवं उजुष्य ५ इती द्रा विगिर्वा द्विवागिरा विगै
 वित ह्वत्रं परिहृ ७ हतितदिदं ह्वत्रमु नयाता द्विशा परिहृ २४ अथ जस्मृज न्यास्यं यथा प्रसी
 व्यति ५ इदं स्पृशस्मृमीत्यथ यथि काराती इदं स्पृशस्मृमीति न द्वावपश्चात् ५ इति तं प्रहृतकर्म
 विष्णुतिताया हा ध्यै वायुजमानं वाग्नाह न विंदति तं निष्ठितमन्त्रि मृशत्वे इमसीत्ये ३ ७ हि ७

७६

सुदः २५ अथ हविर्दोनायाः ॥ जघनार्द्ध ७ समची द्वयोत्तराणां मीध्रं मिनाति तस्यार्द्धं मंतर्बेदि
 स्यादर्द्धं बहिर्बेद्योऽपि ७ अथार्द्धं दंतर्बेदि स्यात्कनीत्या बहिर्बेद्याया अपि सर्वा मुवांत
 बिदि स्यात्तं निष्ठितमन्त्रि मृशति त्वे श्वा द वमसीति द्वायेनेतद्वि श्वा द वं यदस्मिन् त्वे द्वा बिदि
 दवा वसती वरी श्रेष्वसंति तानां त्वे श्वा द वं २६ दवा हवि यजंत नवानां ॥ स्तसुर रक्षामुन्य
 ५ आसंगा द्वि नयां च कु स्तो दक्षिणा तासुर रक्षसान्यास जुस्तो अदा साजिगु स्तषामतां
 क्षिप्त्वा नु द्वापयां च कुर्युः ५ एते तः सदस ७ २७ सर्व हस्मवा ५ एत पुरा ज्वलेति यथा यमा ह
 वनीत्या यथा गार्ह पात्या यथा मी ध्री यस्तद्यतः एना नु द्वाप संस्तुतः ५ एवे तं न ज्वलेति ताना

श्रीधर्मनिसुंरुधुस्तानुष्टमाश्रीधर्मस्यजिग्युस्ताताद्विश्वेदवाः अमृतवृमपाजयंस्तस्मा
 द्विश्वेदवाः १० तांदवाः प्रतिसुमिंधता यथाप्रत्यवास्तुस्मादनां सुवानसवनः एवप्रतिसुमिंध
 ततस्माद्यः समृद्धः सः आश्रीधर्मकुयोद्यावेजातान्नानः ससमृद्धस्तस्मादश्रीधर्मप्रथमाय
 दक्षिणं नयंत्याताहि विश्वेदवाः अमृतवृमपाजयंस्तस्माद्यं दीक्षितानामबल्यं द्विंददा
 श्रीधर्मनंनयाततिब्रह्मात्रदनां त्रितं नारिष्यतीति तद्यदाताद्विश्वेदवाः अमृतवृमपाजयं
 स्तस्माद्विश्वेदवाः ॥ ११ ॥ ब्राह्मणं ॥ पचउर्थे प्रपाठकः समाप्तः ॥ ॥ कांडी १३२ ॥ ॥ छंदविज्ञा
 मानाहे वास्यधुस्त्र्याः ॥ ॥ १ ॥ समंकायवे समंकास्तु द्विजामानएतः उदेवास्येतः आत्मा ५०

नः १ दिवि विविसामः आसीत् आथहादवास्तुदवाः अकामयंतानः सामागच्छेत्तनागतनयजे
 महीतितः एतमाये असृजंत सुपुष्पं च कद्रुं च द्वागव सुपुष्पं युकं इत्ता न्या ७ समदं च क्रुः ॥ २
 तहर्षं सुमानः ७ च उ ॥ यतरानोदवीयः परापृथ्यादात्मानं नोसाजयोदिततथुति साहकद्रु
 रुवाचपरे द्वास्तुति ३ साहसुपुष्पं वाच ॥ अस्य सलिलस्य पारेश्वः श्वतस्त्राणो सवाततमहं पशु
 मीतितामवबुं पशुमीति ७ हीत्यथहकद्रु रुवाच तस्य द्वा लान्यषं जितुममुं द्वा ताधुनो तित
 महं पशुमीति ४ सायुक्पुष्पं वाच ॥ अस्य सलिलस्य पारः इति विदिर्वि सलिलं च दामव
 सातदुवाच श्वः श्वतस्त्राणो सवतः इत्यग्निवोः ॥ अश्वः श्वतायुपस्थाणुरथयुक्द्रु रुवाच

तस्य बालो न्यघञितुममुं वाताधूनातितमहंपयामीति रशनाहेवसा ॥ ५ ॥ साहसुपर्णवावा ॥ २ ॥
 दंपतावाह्विडंयतरानोजुयतीति साहकद्रुवाववामवपतवैवेन ॥ ३ ॥ आख्यास्यसियतरानो
 जुयतीति ॥ ४ ॥ साहसुपर्णप्रातातुद्धतयेवासयुथाकद्रुवावतामागतमन्मवादवमजिषी
 ३ रहा ३ मिति वमिति हावावेतद्वारख्या न ७ सोपल १ काडवमिति ॥ ५ ॥ कांडी १ ॥ ० ॥ साहक
 द्रुवावा ॥ आत्मानंवेवाजिषदिव्यासोऽसामस्तदावुच्य ॥ ६ ॥ आहरातनादवुच्य ॥ ७ ॥ आत्मानं नि
 आणाश्रुतितपुतिसाकुंदा ७ सिसृजसागायत्रीदिवः ॥ ८ ॥ साममाहरत् ७ हिरण्योर्ह ऊच्यो
 रंतरवहितः ॥ ९ ॥ आसा ॥ तहस्मद्गुरपवीनिमषं निमषमजिसंधात्तादीक्षातपोसोहेवातः ॥ १० ॥ आसउ

८९

स्नामातगंधर्वाः सोमरक्षाजुयपुरिमधिष्ठाऽमाहात्राः ॥ १ ॥ तयोरन्यतरांकुशीमाचिच्छेदातोदे
 वेच्यः प्रदादोसादीक्षातयादवा ॥ २ ॥ अथद्वितीयां कुशीमाचिच्छेदातोदावुच्यः प्रुद
 दिततपस्तुयादवास्तुपः ॥ ३ ॥ उपायं नुपसुदन्तापास्तुपसुदः ॥ ४ ॥ खदिरैर्हसाममाववा ॥
 तस्माद्वदिरायुदेननाखिदन्तस्माद्वदिरायुपा नवतिखादिरैर्हसाममाववाकस्यदेनं
 गोपनायां जहारसाक्षावाकाहीयत ॥ ५ ॥ तमिद्रात्री ॥ अउसमतउतां प्रजानां प्रजात्येतस्मा
 दिंद्रागोवाकः ॥ ६ ॥ तस्मादीक्षिताराजानां गपायंति ॥ ७ ॥ नान्नापहरानितितस्मान्नत्रमुयसंवि
 का ॥ ८ ॥ धृस्यहगापनायामपहरंतिहीयतह ॥ ९ ॥ तस्माद्ब्रह्मचारिणः ॥ १० ॥ आचार्यगोपायंति ॥

गृहान्यश्नेनोपहरानितितस्मात्तत्रमुगुप्तं विकीर्णं द्युस्य हागापनायामपहरंति हीयत हते
 नितनमुपलक्ष्य दवच्यः आत्मानं निरक्रीणीत तस्मादाङ्कः पुण्यलाकः ईजानऽइति १५ ऊण
 ७ हवे पु रुषा जायमानऽएवमृत्पारात्माना जायत सयद्युजातयुथेव तमुपलक्ष्य दवेच्यः
 आत्मानं निरक्रीणीति वामवेष्टुऽएतन्मृत्पारात्मानं निष्क्रीणीता १६ तनादवाऽअयजंता
 तामातु गंधर्वाः सामरक्षाऽअन्वाजमुस्तन्वागत्याब्रुवंन्नुतानायजऽआनजतमानोय
 श्चादं तुर्गीतास्त्वानापि सज्जभागाऽइति १७ तहोतुः किं नस्ततः स्यादिति याथेवास्या
 मुत्रागापाराऽअमेवामुवास्या पीह गोपारा न विष्यामऽइति १८ ताथुतिदवाऽअब्रुवन्सो

७२

मक्रयणावश्रुतिता न च्यऽएतस्मात्क्रयणनुदित्युथेनानब्रुवंस्वृतीयसवज्जवाद्युत्पाद
 तिः प्राश्यति न सोम्यापहतो ह्युष्मसोमपीयास्तु न सोमाङ्कति नार्हायुति सेनानषावृती
 यसवन् एवद्युत्पादतिः प्राप्नाति न सोम्यायुक्तालाकेर्षिर्षिष्ठा न्याधारयति १९ अथय
 दामोहाश्रुतिता द्वाविष्यतीति सयुदामो जुह्वति तदनानवत्पृथयुद्धः सामं बिभ्रतऽउप
 र्युपरि चरिष्यति तद्वोविष्यतीति सयुदनां सामं बिभ्रत उपर्युपरि चरंति तदनानवति न
 स्मादध्वर्युः समुयाधिष्ठाता तीयादध्वर्युर्हि सामं बिभ्रति तामातव्यात्तनप्रत्यासातसुऽए
 तेषां व्यात्रमापाद्यत तमग्निर्वा निदाह द्यावायुदवः पशूनामीष्ट सुवाहेन मन्त्रि मन्य

तत्तस्माद्यद्यध्वार्योऽग्नौलाभमर्थः स्यादुत्तराणैवाग्नीध्रीयः संचारतः १० तवाऽएत। सोम
स्त्विवयुः स्येन्युः स्यंतऽआहवनीयः पुरस्तान्माजीलीयादक्षिणतऽआग्नीध्रीयः उत्तरात्। य
। यसुदसितपश्चात्। ११ तेषां वाऽअर्द्धोऽपकिरंति। अर्द्धानुददिशंत्यतः उद्देवेतुदध्वा
। रर्द्धोऽपकिरं वर्द्धानुददिशं तु तथायुस्मात्पादादुत्तरात्। स्मदिवस्तथा तं लाकं प्रति
प्रज्ञास्यामस्तथानजिह्वाऽऽश्यामऽइति। १२ सक्नीयानुपकिरंति। तनास्मिंलाकुप्रत्यक्षं
नवंत्यथयानुददिशंति। तनामुष्मिंलाकुप्रत्यक्षं नवंति। १३ तवेद्विनामानो नवंति। एत
ऽउद्देवेतुदध्वा। रनवाऽऽग्निर्नोमनिरास्मायुषानः। आममपाहर्षुर्दंतद्वितीया निनामा

निकरुवामहाऽइतितद्वितीया निनामान्य उर्ध्वतोत्तराश्रुवन्या उपद्रुतसोमपाथो जाता यय
जः आ न जंस्तस्मादिना मानस्तस्माद्वाह्नाणा नृध्वमान द्वितीयं नाम उर्ध्वतराश्रुतिहे वयुः
वंचिद्वा द्वितीयं नाम उक्ता ता २४ सयुदग्नौ जुहोति तादावपु जुहोति तस्माद्देवाः संत्यथ यम्
दमिन द्द्युं तितन्मनुष्येषु जुहोति तस्मान्मनुष्याः संत्यथ यद्दविद्धी नये नी राशः साः सी
दंतितत्पितृषु जुहोति तस्मात्पितरः संति २५ यावे प्रजायजे न नानकाः पुराभूता विता
एवामवेतद्याऽइमाः प्र जाऽश्च पराभूता स्य जः आ न जति मनुष्या न उपशा वा देवा
ननु वयाऽस्प्राघधाया बूनस्पताया यदि देवि विवमुत सर्वे यज्ञऽआ न क्तं तु हस्मे तऽ

उ-नयेदेवमनुष्याः पितरः संपिबं तासेषां संपातहसमद्वयमानाः एवपुरासंपिबंतः ॥ ३ ॥
 तर्ह्यदृश्यमानाः ॥ २६ ॥ ब्राह्मणं ॥ १ ॥ सर्वं वाऽऽष्टाभिदीक्षातः ॥ आदीक्षातयज्ञं ॥ ह्यभिदीक्ष
 तयज्ञं ॥ ह्यवेदं ॥ सर्वमनुतं यज्ञं ॥ संभृत्य युमिममभिदीक्षातसर्वमिदं विसृजता ॥ १ ॥ यु
 द्विसर्जिनानि जुहोति ॥ सयदिदं सर्वं विसृजत तस्माद्विसर्जिनानि नाम तस्माद्यापि
 ब्रतः स्यात् सोऽन्वारजेत युद्धं अन्यत्र चारं ब्राह्मिणे तया द्वे जुहोति तदा वद ॥ सर्वं विसृज
 त ॥ २ ॥ या द्वे वद्वे सर्जिनानि जुहोति ॥ या ज्ञावे द्विमुः सा देवेभ्यः ॥ २ ॥ मा द्विक्रंतिं द्विचक्रमे
 त्येषामिदं द्विक्रंतिरिदमवप्रथामुनपादुनपस्परायेदमंतरिद्वंद्वितीत्यनद्विमुनमे

५५

२५

निताम्बुवेष्टः ॥ २ ॥ तस्मिन् द्विमुन्ये द्विक्रंतिं द्विक्रमातयुक्तुं होति तस्माद्विसर्जिनानि जुहोति ॥
 ॥ ३ ॥ सा पराङ्गाद्विदं स्त्रीर्वा ॥ अर्द्धव्रतं प्रदाय संपुंयंतः ॥ २ ॥ धूमन्पादधत्तु पयमनीरुपक
 ल्ययं त्याज्यमुधिश्रयति स्तुवः ॥ संमाष्टीं पास्त्यराजानं युजमानः ॥ कुरुतु या सामकृषणौ
 पदं जघ्नेन गार्हपत्यं परिकिरति पदावे प्रतितिष्ठति प्रतितिष्ठत्या ॥ २ ॥ ४ ॥ तद्विदे ॥ चउ
 द्वाकृर्वेति ॥ युत्राहवनीयमुद्धं रतितासूपयमनीषु चउ नीगमुद्धं चउ नीगेलो
 पांजं त्वतासूपयमनीषु चउ नीगं जघानन गार्हपत्यं चउ नीगं परिकिरति ॥ ५ ॥ तुड
 तथानुक्रयीत् ॥ सार्द्धमवपरिकिरतु घानन गार्हपत्यं मध्याह्न्या ज्यं चउ र्गर्ह

तेजु क्वां चोप-वृत्तिचरु क्वाति पंचरुही तं पदज्यं ज्योतिरसि विष्णु रूपं विष्णवे षादवाना
 ७ ममिदिति विष्णुदव ७ हि पदज्यं धारयंति स्फुटो यदा प्रदीप्तः ७ ध्मा नुवति ७ अथ जु
 होति ७ ७ सोमतरु क्वाद्राष्ट्रा षा न्योन्युक्तान् ७ उरुयंता सिद्धु रूप ७ स्वाहेति तदा तुने
 वास्यं पृथिव्यां प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठित्या तने मंलो क् ७ स्पृणुते ७ अथाष्टावद्वितीया मा क्
 तिं जुहाति ७ जुषाणे ७ अमृगज्यस्या व उस्वाहृत्य षु ७ उहेवेत दुवा वरा द्वाभ्यो विविनेमि
 यथा मां तराना ध्वरद्वा ७ सिनुहि नु सं न वं मा क् नीया ७ समे व द्वा क् क्वा तिनय तास्ता काम व
 स्तो क्वा ह्यमुरि तिताम त क् नीया ७ साम व द्वा क् क्वा त्यनयं स्तो काम व स्तो क्वा ह्यमुरा द्वा

८५

भा१

भ्यो नीषा तस्माद सवे द्वितीया सु क्तिं जुहोति ७ उच्यंते तीर्था ७ उपयच्छंत्य पयमनी रथा
 हायाय प्रक्षियुमाण स्यानु ब्रह्मा सा माय प्रणीयु माना यतिवा याय प्रक्षियु माण स्यानु ब्रह्मा
 ति विव ब्रह्मा तर्ण आददा तया क्वा द्राण कलशं द्वायुव्या नीध्मं काष्ठी र्धं मूया न्य रिधीना म
 वालं प्रस्तरामे द्वायो विधती तर्द्धि रूप सं न दं न वति द्वा पाश्र्वा णोर शान् ७ अरणी अधि मं
 यनः शुक्लो वृषाणे तु स मादाय प्रां वः आयंति सु ७ एष ७ ऊर्द्ध्वय क् ७ एति ७ तदा य सु द्वा
 वयति ७ अग्रं नय सु पथारा य ७ अस्मा विष्णुदव द्वा सु नानि विद्वान् ७ युयोध्य समु क्
 राणामाना ७ यिष्ठां तनु मः उक्तिं विधा मत्यग्नि मावेत तुरस्ता करोत्यग्निः पुरस्ता चाग्निः

रक्षा ७ स्पपघ्नेत्यथा नयेनानाद्येण हरंति तः आयेत्यागच्छंत्याग्नीध्रं तमाग्नीध्रनिदध
 ति ११ सनिहित जुहोति अयं नाऽअग्निर्द्वैरिव स्थाणवयं मृधः पुरः एत प्रनिदं न ॥ अयं
 वाजं जय उवाज साता वय ७ शत्रं जय उजृह्णः स्वाहेति तदा तनेवे तुस्मिन्नेतुरि
 के प्रतिष्ठायां प्रति तिष्ठत्येतने तं लो कु ७ स्पृणुते १२ तदा वनिदधति प्राक् ॥ द्राण कलशं
 वायुव्यान्यायुतरमादाय अंति तदुत्तराणां हवनीयमुपसादयंति १३ प्राहणीरध्वर्युशद
 त्ता सऽध्वमेवाय प्रोक्षत्यथावृद्धिं मयास्मि बर्हिः प्रयच्छंति तत्पुरस्ताद्ध्यासादयति
 तात्प्राह्योपनिनीय द्विस् ७ स्पयंथि माश्ववालः प्रस्तरऽउपसं न द्वा नवति तं गृह्णाति गृही

८६

वा प्रस्तरमेकं वृद्धिं ह्यृणति स्त्रीर्वा बर्हिः कार्भर्यं मयान्वरिधीन् पुरिदधति परिधुय परि
 धीं समिध्वन्पादधत्यन्याध्वयं समिध्व १४ अथ जुहोति उरुविष्माद्विक्रमास्वारुक्
 यायनस्तुधि ॥ घृतं घृतयेनेपि बभ्रुप्रयज्ञं पतितिरस्वाहेति तदा तनेवे तुस्योदिवि प्रति
 ष्ठायां प्रति तिष्ठत्यातने तं लो कु ७ स्पृणुते यदा तया जुहोति १५ यादवा विष्मवाञ्जी जुहो
 ति कुनीया ७ संवाऽएनमेतदध्वं कृत्वा त्यनेषु स्ताकामवास्ताकृत्य मुस्तम तदु नयं
 प्राश्रयऽएवेष तं काराति यज्ञमेव यज्ञाद्विष्मस्तुस्माद्विष्मवाञ्जी जुहोति १६ अथासा
 द्यस्तु वो १ पुऽउपस्पृश्या जानं प्रपादयति तद्यदा सा द्यस्तु वो पुऽउपस्पृश्या जानं प्रपादय

तिबुजोवाऽऽज्य० रतः सोमानद्वेजेणजेनरतः सोम० हिनुसानुतितस्मादासाद्यसु
 वोप० उपसृष्टराजानं प्रपादयति ॥ १७ ॥ सद्विष्णुसहविर्जीनस्यनीउठस्माजिनमासृण
 ति ॥ तुदेनमासादयतिद्वसवितरघातसोमस्तु० रद्वस्वमावादनन्वितितुदनादवाये
 वसवित्रेपरिददातिगुह्ये ॥ १८ ॥ अथानुसृज्योपतिष्ठाताएतवृंदावासांमादावादावां ३५
 उपागाऽऽदमहंमनुष्यांसहारायस्योषेणेत्यग्नीषोमोवाऽऽतुमंतर्जंनऽऽदधधातयोदी
 दतऽऽग्नावेक्षव० ह्यादादीद्वेण्य० हविर्नवतिप्यावेद्विस्तुः सोमः सहविर्वाऽऽष
 दवानांनवतियोदीद्वेण्य० हविर्नवतिप्यावेद्विस्तुः सोमः सहविर्वाऽऽष
 दवानांनवतियोदीद्वेण्य० हविर्नवतिप्यावेद्विस्तुः सोमः सहविर्वाऽऽष

८७

तवृंदावसोमादवादावां ३५ उपागाऽऽदमहंमनुष्यांसहारायस्योषेणेत्यग्नीषोमोवाऽऽतुमंतर्जंनऽऽदधधातयोदी
 सहवृंदावसोमादवादावां ३५ उपागाऽऽदमहंमनुष्यांसहारायस्योषेणेत्यग्नीषोमोवाऽऽतुमंतर्जंनऽऽदधधातयोदी
 पाशेवाऽऽषातुर्नवतिप्यावेद्विस्तुः सोमः सहविर्वाऽऽष
 एणस्यपाशान्मुच्यऽऽति ॥ २० ॥ अथेत्याहवनीयमभिधमन्यादधधाति ॥ अथब्रतपास्तुब्रतपाऽऽ
 त्यग्निर्हिदवानांब्रतपतिस्तुस्मादाह्यामब्रतपास्तुब्रतपाऽऽतियातुवतर्जंन्युच्यते ॥ २१ ॥ दवा
 सावृष्टिप्याममंतस्त्वय्युच्यते ॥ २२ ॥ यथायथा नोब्रतपातब्रतान्यनुमदीद्वेण्य०
 द्वापतिरम० स्तानुतुपस्यतिगितितुत्प्रत्युदमाग्निर्मुच्यते सास्तुनसतात्मानायजतेतस्माद
 स्यात्राश्रंतिमानुषाहि नवतितस्मादस्यात्रनामगृह्णतिमानुषाहि नवत्यथयत्युरानाश्रं

तियथाहविषोक्तस्यनाश्रीयादवंतनुस्मादीदितस्यनाश्रीयादथात्रांशुलीर्विसृजते॥२१॥ आ
 स्तण्ण॥२॥ यपेवद्वयान्विस्मयन्ती जुहोति विष्णुवाहियुपस्तस्माद्विस्मयन्ती जुहोति॥२॥ यद्वि
 स्मयन्ती जुहोति यज्ञावेद्विस्मयन्ती जुहोति तद्युपममेति तस्माद्विस्मयन्ती जुहोति॥२॥ समुदिस्रवानु
 होति वज्रयेहीतमाज्यं यही वा जुहोति यद्यु स्मवेण स्मवेणे वापहत्य जुहोत्य रुविस्मो विक्रम
 स्त्वारुह्ययनसुधि॥ घृतं घृतस्योनपिबप्रप्रयजुपतिरिस्वाहति॥३॥ यदाज्यं परिशिष्टं नुव
 ति तदादात्रयत्तद्व्याः शस्त्रं नुवतितत्तद्वादात्ततः॥ अयं तिसयं यूपं जाषुयं॥४॥ तामवमनि
 मृशजपति पश्चाद्विव्राड्भिः शं न निमंत्रयतत्यन्यां॥३॥ अगानान्यां॥३॥ उपागामित्यति ह्य
 न्यानेति नान्यानुपेतितस्मादाहात्यन्यां॥३॥ अगानान्यां॥३॥ उपागामिति॥५॥ अर्वाङ्गापरयोवि ८८

दंपरोवारभ्यः॥ इति अर्वाङ्गानं पुरोचो वृश्चतियुः॥ एतस्मात्पुरोचो नुवंति परोवारभ्यः॥ इति
 पुरावाहनमवारभ्यो वृश्चतियुः॥ एतस्मादर्वाङ्गा नुवंति तस्मादाहादीङ्गापरयोविदंपारावो
 भ्यः॥ इति॥६॥ तं वा जुषामेहादववन्नस्यातादवयज्यायाः॥ इति तद्यथा बहूनामुध्यासाधु
 वकुर्मीणजुषेतसुरातमनास्तस्मे कुर्मीणस्यादवामावेनामतुद्धहूनामुध्यासाधुवेकुर्मी
 णजुषातसुरातमना वृश्चनाय नवति॥७॥ दवास्त्वादवयज्याये जुषतामिति॥ तद्विसुष्ट
 दं यदवाः साधुवेकुर्मीणजुषाते तस्मादाहेदवास्त्वादवयज्याये जुषतामिति॥८॥ अथ स्तव
 णप्रसृशति विष्णवावृति विष्णवाहियुपायाज्ञावेद्विस्मयन्ती जुहोति तस्मा

दाहद्विष्णवेति। ए अथ द-नेतरुणकमंतर्दधति। वृषाधत्रायस्वेति वृजोवेपरश्वस्तुयोहे
 नमेषवृजः परश्वर्तुहिनस्यथपरश्वनाप्रहरतिस्वधितमेन० हि० सीरिति वृजोवेपरश्वस्तु
 योहिनाम। वृजः परश्वर्तुहिनस्ति१० मयंप्रथम० शकलमपठिनुवि। तस्मादेतं वा अत्र नद-
 स्तं न वृश्चदुत्तयेन मनसा बुद्धंति तथानो न प्रुतिबाधत॥११ तं प्रांचपातेयेत्। प्राची हिदवान्दि
 गुण्याऽउदं वमुदीची हिमनुष्णाणांदिगुथो प्रत्युंबंदुक्षिणस्थे। वृत्तेनंदिशः पुरिबिबाधिषते
 प्रावेदि। किं ह्युत्तस्मादेनंदुक्षिणस्थेदिशः पुरिबिबाधिषते१२ तंप्रच्युवमानमुनुमंत्रयत।
 द्यांमालेखीरंतरिहं माहि० सीः पृथिव्यासुं नोवेति वृजोवाऽ१३ न वतियंयूपायवृश्चंति

८६

स्माद्वृजोत्पच्युवमानादिमेलोकः सु० रेजंतेतदे-च्यु० एवेनमेतज्जोके-न्यः कामयतितथेमांलोकं
 ह्योतानहिनस्ति१३ मयदाह। द्यांमालेखीरिति दिवं माहि० सीरित्येवेतदाहां तुरिहं माहि०
 सीरिति नात्रतिराहितमिवास्ति पृथिव्यासुं नवेति पृथिव्यासुं जानीष्वत्येवेतदाहाय० हिंवा
 स्वधितिस्तेति जानः प्रणिनायमदतसौ न गायेत्यधुद्वन० स्वधितिस्तेजमानः प्रणय-
 ति१४ अथाब्रुश्चनमनिजुहोति। नेदेतोनाधारुद्वा० स्पन्त्रिष्ठानिति वृजोवाऽअज्यंत
 द्वज्रेणोवेतनाधारुद्वा० स्पवबाधततथा। तानाधारुद्वा० सिनान्त्रिष्ठं त्याग्यारतो वा
 अज्यंतद्वनस्पतिष्वेताद्रुतादधतितस्माद्रुतसऽआब्रुश्चनाद्वनस्पतस्यानुपजायं

ता॥१५ सुजुहोति। अतस्त्रोदवचनस्यातगतवल्गाविरोहसहस्रवल्गाविवयुं रुहेमेति नात्रति
 रोहितमिवास्ति॥१६ तं परिवासयेति। सयुवेतमवायपरिवासयेत्तावां स्यात्॥१७ अर्द्धः प्रपा०
 ६४॥ पंचारत्रिं परिवासयेत्पांङ्गायजः पांङ्गः पशुः पंचर्तवः संवत्सरस्य तु स्मात्पंचारत्रिं प
 रिवासयेत्॥१८ षुडरत्रिं परिवासयेत्षड्गुः ऋतुवः संवत्सरस्य संवत्सरो बृजो बृजो य
 पस्तु स्मात्षुडरत्रिं परिवासयेत्॥१९ अष्टारत्रिं परिवासयेत्। अष्टादशरावे गायत्री श्रुती
 र्द्धो देयजस्य गायत्री श्रुती र्द्धः षुयजस्य तु स्मादष्टारत्रिं परिवासयेत्॥२० नवारत्रिं परि
 वासायत्। त्रिद्विद्याज्ञानवैवित्रित्तस्मान्नवारत्रिं परिवासयेत्॥२१ एकादशारत्रिं परि

६०

वासयेत्। एकादशादरावे त्रिष्टु बृजस्त्रिष्टु बृजो यूपस्तु स्मादेकादशारत्रिं परिवासयेत्॥२२
 द्वादशारत्रिं परिवासयेत्। द्वादशविमासाः संवत्सरस्य संवत्सरा बृजो बृजो यूपस्तु स्माद्द्वाद
 शारत्रिं परिवासयेत्॥२३ त्रयोदशारत्रिं परिवासयेत्। त्रयोदशविमासाः संवत्सरस्य संव
 त्सरो बृजो बृजो यूपस्तु स्मात्त्रयोदशारत्रिं परिवासयेत्॥२४ पंचदशारत्रिं परिवास
 यत्। पंचदशावे बृजो बृजो यूपस्तु स्मात्पंचदशारत्रिं परिवासयेत्॥२५ सप्तदशा
 रत्रिं बृजो यूपस्तु स्मात्सप्तदशारत्रिं परिवासयेत्। सप्तदशविमासाः संवत्सरस्य संवत्सरो
 बृजो बृजो यूपस्तु स्मात्सप्तदशारत्रिं परिवासयेत्॥२६ अष्टारत्रिं परिवासयेत्। अष्टारविमासाः संवत्सरस्य संवत्सरो
 बृजो बृजो यूपस्तु स्मादाष्टारत्रिं परिवासयेत्॥२७ अष्टारविमासाः संवत्सरस्य संवत्सरो बृजो बृजो यूपस्तु स्मादाष्टारत्रिं परिवासयेत्॥२८
 नवारत्रिं परिवासयेत्। नवारविमासाः संवत्सरस्य संवत्सरो बृजो बृजो यूपस्तु स्मादनवारत्रिं परिवासयेत्॥२९ एकादशारत्रिं परि

एवस्यात् ॥ २६ ॥ सवाऽअष्टाश्रिर्नवति ॥ अष्टादशरावेगायत्री रवीर्द्वौ विद्युजस्य गायत्री
 रवीर्द्वौ एषु यजुस्य तस्मादष्टाश्रिर्नवति ॥ २७ ॥ ब्राह्मणं ॥ ३४ ॥ अथ ॥ ॥ अत्रि
 मादात् ॥ ॥ इवस्य वा सवित्रः प्रसावस्मिन् नो बद्धिः ॥ ॥ अंशस्माहस्ताभ्यामादादनायसीति
 समानऽएतस्य युजुषो बंधुर्यौ षावाऽएषा यदुत्रिस्तुस्मादाहनायसीति ॥ १ ॥ अथावटं
 परिलिखति ॥ इदमहं रक्षसां ग्रीवाऽअपि हंतामीति ब्राह्मणं ॥ अत्रिर्ब्राह्मणो वेतुं
 नाष्टाणामहं रक्षसां ग्रीवाऽअपि हंतामीति ॥ २ ॥ अथ खनति ॥ प्रांचमुत्तरमुत्तरित्कपाणसे
 मायावटं खनति तदग्रेण प्रांचं पूषे निदध्यात् तावन्मात्राणि बहू ॥ ६ ॥ अथ परिष्ठादधिनिद

११

धति तद्वोपरिष्ठादपशकलमधिनिदध्यात् पुरस्तात्पार्श्वे तथेषालमुपनिदध्यात् युयव
 मत्यः प्रोक्षणे नवंति सोसावेव बंधुः ॥ ३ ॥ मयुवानावपति ॥ युवोसियव्यास्माद्वाषायव्या
 रातीरिति नात्रति ॥ राहितमिवास्त्यथ प्रोक्षत्येको विप्राक्षेण्य बंधुर्मध्यमेवेतु करोति ॥ ४ ॥ प्रो
 क्षति ॥ दिवे त्रान्तरिक्षाय वा पृथिव्या च त्रिवाज्रा विष्टुऽएषां लोका नाम निगुह्याऽएषां वा
 लोका नाम निगुह्याऽप्राक्षामीत्येवेतुदाह ॥ ५ ॥ अथ याः प्राक्षापः परित्रिष्यन्ति ॥ ताऽअवटं
 वनयति श्रुंधंतां लोकाः पितृषु दनाऽइति पितृदवृत्या विष्टुः स्वातस्तुमेवेतु न्मेध्यं क
 रोति ॥ ६ ॥ अथ बहू ॥ ६ ॥ प्राचीनायाणि चोदीचीनायाणि वा वस्तूनि पितृषु दनमसीति

देवदत्तं वाऽस्मिन्नुद्वेगं निखातः स यथा निखातः दुष्प्रविष्टमिति स्मादवमेतास्त्रो
 षधिविष्टमिति नवतिः ७ अथ यूपशकलं प्रास्यति । तजो ह वाऽत हनस्यतीनां युद्धाद्याश
 कलस्तस्माद्यदावाद्याशकलमपतद्व्युत्पद्यथ श्रुयति । ताजाह्यधामतत द्युपशकलं
 प्रास्यति । सुतजसंमिनवानीति तद्युदेष्टुऽव नवतिना न्युऽष्टद्विजुष्टतो मध्यस्तस्मा
 द्युपशकलं प्रास्यति । स प्रास्यति । अयेणी रसिस्वावेगुऽउन्नवृणमिति पुरस्ताद्वाऽअ
 स्मादेषो पठिद्यति तस्मादाहायेणी रसिस्वावेगुऽउन्नवृणमित्यत स्पष्टिनादधिवा
 स्थास्यतीत्युद्धिद्यनंतिष्ठति तस्मादाहेतु स्पष्टिनादधिवा स्थास्यतीति ८ अथ स्रवणे

६२

पदहत्याज्यां अवटमनेजुहोति नुदधस्तोनाश्चरुकाऽस्युपो विष्टानिति वृजो वाऽअज्यं त
 द्वाज्राणे वेतुनाश्चरुकाऽस्युवबाधततथाधस्तोनाश्चरुकाऽसिनापो विष्टं तद्युष्टुरस्तात्
 रीत्यादंङ्सीनायूपमनक्तिः ९ आह यूपाय ज्यमानायां उन्नवृणीति १० सोनक्ति । दवस्त्रा
 सविता मुक्षनक्ति । सविता वेदवानां प्रसविता युजमाना वाऽएषु निदानिदाने नयद्य
 पः स्रव्वाऽइदं मधु यदि दं किंच तदेनमानुन स्रव्वाऽसुर्वीर्यतितदस्मि सविता प्रसवि
 ता प्रसोति तस्मादाहादवस्त्रा सविता मुक्षनक्ति । ११ अथ स्रवालमुनयुतः प्रत्युज्यप्रति
 मुचति । सुप्रिष्यलाभ्यस्तेष्वधीभ्यऽशुतिप्रिष्यलऽहेवास्मि ततद्यन्माध्यसं गृहीतमिव

नवतितिर्ययाऽदद्वेकेपिप्यलमाहत० सयुदेवेद० संवृधनंवांतरोपेनितमिवतादावे
 तकरोतितस्मान्माध्यसंयुहीतमिव नवति॥१२॥ आंतमग्निष्ठामनक्ति। युजमानावाऽअग्नि
 श्वारसऽआज्य० रासनेवेतद्युजमानमनक्ति तस्मादांतमग्निष्ठामनक्त्यपरिव्युत्प्रां प्रति
 समंतं परिमृशत्यथाहा ॥ द्वीयमाणयानुब्रहीति॥१३॥ सऽउद्यति। दामाग्रणस्य
 दऽआंतुरिदं माधना प्राऽदृष्टिरीमुपरणद ० हीरिति वृज्रावैश्वपऽएषां लोका ना
 मज्जितित्यातन वृज्राणामां लोकोऽष्टणुतऽएन्योत्नाकुच्यऽसपुनानिर्जति॥१४॥ अ
 यमिनाति। यातधमान्युऽस्मसिगमाध्येयत्रगावाऽरुशिष्टंगाऽअयुसऽ॥ अत्राहतु

१३

रुगायुस्यद्विष्माऽपरमुंपदमुवऽ॥ नारिऽररीत्येतयात्रिष्टुनामिनोति वृज्रस्त्रिष्टुबृज्राय
 पस्तुस्मात्रिष्टुनामिनाति॥१५॥ संप्रत्यग्निमग्निष्ठांमिनाति। युजमानावाऽअग्निष्ठांमिनाति
 यज्ञऽसयुदाग्रग्निष्ठा० कलुयधुलदयज्ञाद्युजमानस्तस्मासंप्रत्यग्निमग्निष्ठांमिना
 त्ययपर्यहत्ययपर्यषत्यथाऽपुठपनिनयति॥१६॥ अथैवमन्तिपुष्टावावयति। द्वि
 ष्माऽकुम्भीणिपश्यतयाताव्रतानिपस्यात्॥ इन्द्रस्ययुज्यऽसारवतीवृजंवाऽएषवा
 षाद्यायुपमुद्विष्टिष्टिद्विष्माद्विजितिपश्यतयेवेतदाहयदाहविष्माऽकुम्भी
 णिपश्यतयाताव्रतानिपस्यात्॥ इन्द्रस्ययुज्यऽसारवती। द्रावैयज्ञस्यादवताविष्म

बोयुपस्त ७ सेंडं करोति तस्मादाहं इत्ययुज्यः सखेति १७ अथ वष्णुलमुदीहाता तद्विष्णो
 परमुपद ७ सुदापश्यंति स्वरयः ॥ दिवीवबुहुराततमिति ब्रजं वा ७ षष्ठाहाषाद्यायुपमुद
 किञ्चिद्यत्रां विष्णोर्विजितिं पश्यतात्येव तदाहय दाहतद्विष्णोः परमुपद ७ सुदापश्यं
 तिस्रयः ॥ दिवीवबुहुराततमिति १७ अथ परिययति अनयताये नैवपरिययति त
 स्मादत्रेवपरिययत्यत्रवहीदं द्वासा भवत्यंताद्यासुवास्मिंनतद्वधत्पात्रवहीदं मुंनं प्र
 तितिष्ठति तस्मादत्रेवपरिययति १७ त्रिवृतापरिययति त्रिवृद्व्यं नं पशुवाह्यं नं पितामा
 तायज्ज्यायाततु तृतीयं तस्मात्त्रिवृतापरिययति १२० सपरिययति परिवीरसिपरिवाद्येव

विंशोऽव्ययं तो पुरीमं युजमानं ७ रायामनुष्णमिति तद्युजमानाया शिष्याशास्त्रे यद्वा ह्य
रीमं युजमानं ७ रायामनुष्णमिति ॥ २१ ॥ अथ यूपशकलमवगृह्णाति दिवः सत्तुरसीति प्र
जाहे वा स्पेष्टा तस्माद्युदियुपेकादशिनी स्याच्च ७ स्वामवावगृहेदविपर्यसंतस्योद्दिष्टा मु
ग्धनुव्रता प्रजाजायतथाप्यविपर्यसमवगृह्णाति तस्व ७ स्वंतस्योद्दिष्टा मुग्धनुव्रता प्र
जायत तस्मादुस्व ७ स्वामवावगृह्णाति ७ ॥ २२ ॥ स्वर्गोद्दिष्टलोकस्य समारोहः
क्रियाता युद्युपशकलं ७ यु ७ रशानारशानास्येयुपशकलायुपशकलाच्चष्टात्वं वषातोस्व
र्गलोक ७ सुमश्नते ॥ २३ ॥ अथ यस्माच्चरुनीमा एतस्माद्वा ७ एषोपष्ठियात तदस्य तस्वमे

वारु-नवतितस्मात्वरु-नोमा॥२४॥ तस्ययंतिखातातुनपिटलोकंजयत्युथयुइर्द्धनिखातादुर
 शमायेतनमनुष्यलोकंजयत्युथयुइर्द्धंरशनायाऽवषालातुनादवलोकंजयत्युथ
 युइर्द्धंषालाद्यंगुलेवात्र्यंगुलेवासाध्यऽइतिदवास्तुमैनातुषालोकंजयतिसुलोकादवे
 साध्योदिवे-नवतियुऽएवामताद्वद॥२५॥ तंवेष्ट्वीर्द्धमिनोति॥ कुत्रोवेष्ट्वीर्द्धादंडः॥
 वीर्द्धंवेदंडस्यानिपद्यप्रहरति॥ वीर्द्धं॥ एषयज्ञस्यतस्मात्स्त्रीर्द्धमिनाति॥२६॥ यज्ञेन
 विदवाः॥५॥ मोजितिजिग्यत्येषामियंजितिसाहायुःकथंनः॥ इदंमनुष्यरनन्याराह्युऽस्या
 दितितयज्ञस्यरसंधीवायथामधुमधुक्तानिर्द्धेत्यगुर्विदुह्यजंष्ट्रपनयोपयिवा ॥२५॥

तिरो-नवंनययदनेनायोपयंस्तस्माद्युपोनामपुरस्ताद्विप्रजापुरस्तात्तनोजवस्तस्मात्स्त्रीर्द्ध
 मिनोति॥२७॥ सवाऽअष्टाश्रि-नवति॥ अष्टादशवेगायत्री॥ श्वीर्द्धावेयज्ञस्यगायत्री॥ श्वीर्द्धः॥
 एषयज्ञस्यतस्मादष्टाश्रि-नवति॥२८॥ तंहस्मेतुदवाऽअनुप्रहरंति॥ युग्यदमाप्यतर्ह्यकनु
 प्रहरंतीतिदवाऽअकर्वेनितितारहा॥६॥ सियज्ञमनुदपिबंता॥२९॥ तादवाऽअधर्युमनु
 वनाष्टपशकलामवुजुङ्घितदुहेषुस्वगाकृता-नविश्रुतितारहा॥६॥ सियज्ञेनानृत्या
 स्मातयंवेष्ट्वजः॥ उद्यतः॥ इति॥३०॥ साधर्युः॥ अष्टपशकलामवाजुहेतदुहेषुस्वगाकृतः॥ अ
 सीतारहा॥६॥ सियज्ञेनानृतदपिबंतायंवेष्ट्वजः॥ उद्यतः॥ इति॥३१॥ तुयोऽएवेष्ट्वतुष्टपश

कलेमेव जुहोति तद्वाहस्य गालतो नवति तथोरद्वा ७ सियं नानृत्पि बतयं विवृजः उद्यतः
 इति सञ्जुहति दिवं तद्मो गच्छत्वा ज्योतिः पृथिवी नृस्मना एण स्वाहति ॥ ३२ ॥ ब्राह्मणं ॥ ४ ॥ याव
 तीवाहति स्मावनी पृथिवी ॥ ब्रज्रावेयुपास्तुदिमा मवेतु पृथिवी ॥ मातेर्वै जे सृणुत स्ये स पत्रो
 निर्नजति तस्माद्येकादशिनी नवति द्वादश उपशाया नवति त्रितय सन्दक्षिणतः उपनिदक्ष
 तितद्य द्वादश उपशाया नवति १ कोडी २००० द्वादश विद्युतं तन्वाना ॥ तसुररद्वा स न्यः आ
 संगद्वि नयं वक्रुस्तद्यः एतः उच्चिताया यपुरस्तातया विस्मृणुत वा स्मृणुत यथा दे उ प्रह
 तास्तु नवे स्मृणुत वानवा स्मृणुत वैनैवै ययः एष द्वादश उपशाया नवति या यपुराय ता

ए६

न स्मायथोद्यतमुप्रहृतमवामय ब्रजः उद्यतो दक्षिणे तो नाष्टाणा ७ रद्वा सामुपहत्य तस्माद्वाद
 शः उपशाया नवति १२ तं निदक्षति ॥ एषु तपयिष्यां लो कृत्वा रणस्तपश्चरति पशुश्च वेयुपश्च
 तदस्माः आरण्यमवपश्च नाम उदिशति ताना ॥ एषु पशु मां नवति तद्वयं यूपेकादशिन्ये सं
 मुख न माङ्गः श्वः सुत्या यि हं चो वि क संमि चंति प्रकृ ब्रुताये वेवुश्च सुत्याये यूपं मि चंती
 त्युवा ३ तदुत्थान कुर्यात् ॥ अग्निष्ठा मावा कृ यद्वि देवे यूपं मुद्धित्या ध्वरु परिबु यणं त्रों च न
 त्यु परिबी तावो ॥ एता ७ रात्रिं च संति सान्वि वुपरि वद्वा पशावे वेश्पमुद्धयंति प्रातर्बु पश्च ना
 ल नैत तस्मा दु प्रातार वा द्ये त ॥ ४ ॥ सयः उत्तराग्निष्ठा स्यात् ॥ तमवायः उच्चय द्य दक्षि

एमथोतरंदहिण्डीमुत्तमंतथोदीवीनवति॥ अथोऽतरयाङ्कः॥ दहिणमेवथेप्रियादुद्य
 येदायात्रमयदहिणमुत्तराङ्कमुत्तमंतथाहास्यादागवकुर्माउसंतिष्ठतःइति॥ सयाच्च
 र्षिष्ठःसुदहिण्डीःस्यात्॥ अथकुसीयानुयकुसीयाउत्तराङ्काङ्कमिष्ठसथोदीवीनवति॥
 ७ अथपुत्रीभ्यःपुत्रीयूपमुद्ययति॥ सर्वेवृक्षंत्ववपुत्रीयूपःउद्यीयाततत्वाष्ट्रंपशुमाल
 नातवृक्षावेसिक्तं॥ रतोविकरातितादष्टःएवेतन्मिक्तं॥ रताविकरातिमुष्करा नवत्य
 षावेप्रजनयितायुन्मुष्करस्तस्मान्मुष्करा नवतितेनमुष्ठापायत्युर्यप्रिष्ठतामावाञ्जे
 मयुम्संस्थापयेत्प्रजायेहंतमियावृत्प्रजामुञ्जतितस्मान्मुष्ठापायत्युर्यप्रिष्ठताम

६७

वोञ्जेत॥ ८ ब्राह्मणं॥ ५ पशुश्चावेद्युपश्चानवाःकृतयुपात्यशुमालनांतकदाननतद्यन्या
 नहवाःएतस्माःअथपशवश्चक्षुमिरयदेनमनविष्यन्त्येदमेनं॥ तायुयाहेवासंदिपायु
 रुषःउच्चितःएवढहेवदिपादःउच्चिताश्चरुः॥ तातादवाःएतंवृजेददृष्टः॥ यद्युपंतमुचि
 श्रियुस्तस्माद्दीषाप्राप्तीयंततश्चउष्पादाःअनवंस्तातोनमनवन्यायदमेनं॥ एत
 स्मिहिवाःएततिष्ठंतस्माद्युपःएवपशुमालनांतनान्नेयुपाकदावनोर॥ अथोपाकृत्यपशुं
 अग्निमथिचानियुनक्तिनद्यन्यानहवाःएतस्माःअथेपशवश्चक्षुमिरयद्विरनविष्य
 न्युथिनानिदं॥ हविर्हेतानामोजुक्कितितोदवाःउपनिरुक्तुस्तःउपनिरुद्धानोपावेयुः॥

तद्दोनुः॥ नवाः शुभस्य गामं विदुर्दामो हविर्जु कृतिनितां प्रतिष्ठा मुपराधो वपश्च नमिं मथि
 वाग्नावमिं जुहवामातु द्विदिशं त्यषेदे किल हविषो यामाः ॥ एषा प्रतिष्ठा ग्नाव किल हविर्जु क
 तीतिताता न्यविषं तिताता रातमनसः ॥ आलं नाय नविषोतीति ॥ ४ ॥ तः उपरुध्य वपश्च नमिं मथि
 त्रिमथि वाग्नावमिं जुहवामातु द्विदुराधो किल हविषो यामाः ॥ एषा प्रतिष्ठा ग्नाव किल हवि
 र्जु कृतीतिताता न्यवायं स्ताता रातमनसः ॥ आलं नाया नवैना ॥ ५ ॥ तथोऽदेव षः एतत् ॥ उपरुध्य
 वपश्च नमिं मथि वाग्नावमिं जुहोति सा द्वादेषो किल हविषो यामाः ॥ एषा प्रतिष्ठा ग्नाव किल
 हविर्जु कृतीतितेतो न्यवेतिततेतो रातमनाः ॥ आलं नाय नवतितस्मादुपाकृत्य पशुममिं मथि

५६

वानियुनक्ति ॥ दत्तदाहुः ॥ नोपाकृत्यो नानिमंथे दशनो मेवादायां जसो पपारत्या निधुमनि
 युं ज्पादितितु दुतथानु कुर्यो द्यथा धर्मेति रश्चुयाचिरी षोदवंतस्मादत्तदु वानुपरीयात् ॥ ७ ॥
 अथ हणमादो योपाकरोति ॥ द्वितीयवां चिरुणधः ॥ इति द्वितीयवाचिर्ब्रूय वाना ॥ स हणमाद
 त्वा ॥ अथावीरसीत्पुर्हि द्वितीया वतितस्मादाहोपावीरसीत्पुपदे वादेवी द्विशः प्रागुरिति ॥
 व्याकुः ॥ एताद्विशोयुत्यशानुस्मिषतादेव न्यः ॥ इत्येवेतुदाहयदाहोपदे वादेवी द्विशः प्रागुरि
 ति ॥ ८ ॥ उशिजो ब्रुक्षितमानिति ॥ विद्वा ॥ सोहिदे वास्तस्मादाहोशिजो ब्रुक्षितमानिति ॥ ९ ॥
 ववष्टवै सुरमेति ॥ वृष्टावेपश्च नामी ॥ षपशो वा वसुतानताहवाः ॥ अतिष्ठमानो स्तुष्टारमवृ

वं नुपनिम दैतियदाहादववष्टवेसुरमेति॥११॥ हव्यातस्वदेतामिति। यदावाऽएतऽएतस्मा
 ऽअध्विर्यंतयुद्धविरनविषंस्तुस्मादाहहव्यातस्वदेतामिति। १२। रवतीरमधमिति। एवंतोहि
 पशवस्तुस्मादाहारवतीरमधमिति बृहस्पतधरयावसनीतिब्रह्मवेष्टहस्यतिः पशवा
 वसुतानतदेवाऽअतिष्ठमानान्ब्रह्मणेवपरस्तात्यर्यदधुस्तंनान्यायंस्तथाऽएवेनानेव
 ऽएत ब्रह्मणेवपरस्तात्यरिदधतितंनानित्यंतितस्मादाहबृहस्पतधरयावसनीतिपा
 शंठवाप्रतिमुंचत्यथातोनिश्रोजनस्येवा॥१३॥ ब्राह्मणं। ६। पंचमः प्रपाठकः समाप्तः॥ ॥
 कोडी॥१३॥ उपाशंठवाप्रतिमुंचति। ऋतस्यवादेवहविः पाशनप्रतिमुंचामीतिवुरुण्य

१३

वाऽएषायदुज्जुस्तुदनमेतद्वतुस्यवपाशेनप्रतिमुंचतितुयोहेनामवावुरुण्यरजुर्नहिन
 स्ति। १। धर्षोमानुषऽइतिनवाऽएतमाग्रमनुष्याध्वास्मासयदेवर्तस्यपाशेनेताद्वहविः प्रति
 मुंचत्यथैनंमनुष्योध्वास्मातितुस्मादाहधर्षोमानुषऽइति। २। अथनियुनक्ति। ३। देवस्यवासवितुः
 प्रसावश्रिनोबोक्तुः। ४। शस्त्रोहस्ताभ्यामग्नीषामाभ्योजुष्टंनियुनज्मीतितद्यथेवादादव
 तायेहविर्गृह्णादिशत्यवुषवेतद्विबुताभ्यामादिशत्यथश्रेष्ठात्पाकाविप्राज्ञाणस्यबुंधुमे
 ध्यमेवेतुक्रोति। ३। मप्रोहति। अज्ञास्त्रोषधीभ्यऽइतितद्युतऽएवसंभवतितुतऽएवितन्मेध
 करोतीदं। ६। हियदावुषत्याशुषधयेजायंतऽउषधीर्जुध्वपुःपीवातुतऽएषरसः संभवतिर

मादुतोएतसः पशुवस्त्रद्युतः एवसे नवतियुतश्च जायतततः एवेतन्मेध्यं करोति ॥ अत्रुवा
 मातमन्यतामनुषितति। सहिमाउश्चाधिपितुश्च जायततद्युतः एवजायतततः एवेतान्मेध्यं
 करात्यनुभ्रातासुगर्भो नुसुखासुख्यः इतिसयुत्रेजुन्मातनवानुमतमारुनः इत्येवेतदाहा
 श्रीष्ठाभाभ्यांवाजुष्टं प्रोक्तामीतितया न्योदवताभ्यामारुनतताभ्यांमेध्यं करोति ॥ अथोपय
 क्ताति। अथापपरुसीतितुदनमंतरतोऽसुध्यं करोत्यथाधुस्तादुपोहत्यापादवीः स्वदेउस्वा
 तंविस्वदेवहविरितितदनः सर्वेतामेध्यं करोति ॥ अथाहाशायसमिध्यमानायानुब्रूहीति
 सः उत्ररमाधारमाधार्योसः स्योयंस्त्रुवोपर्युत्यजुक्तापशुः समनन्निविरोवेयत्स्योत्र १००

ऽआधारः एषवाऽअत्रयजो नवतियुतश्च सुद्युतः एवेतद्विरः प्रुतिदधतितस्मान्नुक्तापशुः
 समनन्नि ॥ सुललाटे समनन्नि। सुतप्राण द्वातनगच्छतामितिसमंगानियुजविरित्युः सायाः
 संयजुपतिराशिषुतिश्राण्णाः सयुस्मिन्मायपशुमालनाततस्यानुह्री। त्वेवेतदाहाऽइदं
 विपशोः संरूप्यमानस्य। प्राणे द्वातमपिपद्याततस्यानुह्रियत्रे प्राणे द्वातमपिपद्याताऽइत्येव
 तदाहसमंगानियुजविरित्यंगेर्द्धः अस्ययजंततस्यानुह्रियत्रेगेयंजाताऽइत्येवेतदाहसं
 यजुपतिराशिषुतियुजमानायवाऽएतनाशिषमाशासाततस्यानुह्रियत्रेयजमानायवि
 षमाशासाताऽइत्येवेतदाहसादयतिस्त्रुवावथप्रवरायाश्चावयति। सासाववबंधुः ॥ अथ

द्वितीयमाश्रावयति" द्वौद्युत्रहोतारोऽनुवतः सुमेत्रावरुणश्चाद्देवाश्रावयत्युजमानां च व
 प्रवृणीतमिह देवीनां द्विशां पुरः एतत्प्रतिदिं देवतानां मुखं तस्मादाहामिह देवीनां द्विशां पुरः
 एतत्प्रत्यं युजमानो मनुष्याणामिति तं हि सा नृद्धीऽनुवतियुस्मिन् नृद्धे युजतस्मादाहाय
 युजमानो मनुष्याणामिति तयो रसूरिगार्हपत्यं दीदयन्तः हि माहायः इति तयो रनात्तानि
 गार्हपत्यानि शतं वर्षाणि संद्वित्येवेतदाह १० राध ७ सी संष्टं वानावसंष्टं वानोतुन्वः इति
 राध ७ स्यवसंष्टं वाथां मापितरुत्त्येवेतदाह तोहयुत्तररपिसंष्टं वीयातां प्राप्तिर्युजमानं द
 दस्युदमो जुहोति तदुषोशय प्रयच्छत्यथामवात्रर्विजो युजमानायाशिषमागास

२०२

तेतामस्मिन् द्वीमग्निः समर्द्धयति तद्राध ७ स्यवसंष्टं वातनापितरुत्तस्मादाह राध ७ सी संष्टं व
 नावसंष्टं वानोतुन्वः इति ११ ब्राह्मणं सप्तमोऽध्यायः ॥ तद्युत्रेतस्युदाताहोतृषु दनः उपविश
 तितुदुपविश्य प्रसोति प्रसृता धर्युः कृवावा दत्तः १२ अथाग्निश्चरंति तद्युदाग्निश्चरंति
 सार्द्धे एव वाऽऽषमनसा सार्द्धे एवात्मना यज ७ संहरति संवजिहीषति यो दीक्षातस्य गति
 वानः इवात्मा नवतितामता निराग्निं निराप्याययंति तद्युदाप्याययंति तस्मादाप्रियोनाम
 तस्मादाग्निश्चरंति शतवाऽएतऽएकादशप्रयाजा नवंति दशवाऽऽमपुरुषे प्राणाऽश्वा
 त्मिकादशो युस्मिन्नेता प्राणाः प्रतिष्ठिताऽएतावाच्चे पुरुषस्तदस्य सर्वमात्माननाप्याययंति

ताह

तस्मादेकादशप्रयाजा नवन्ति। ३ सुऽ आश्राव्यादसमिधः। प्रथेति प्रथेति च उच्ये च उच्ये प्र
याजा समानुयमानो दशनिः प्रयाजिश्चरति दशप्रयाजानि द्वाहशासमाहृत्यसिविशामऽइत्यु
च्यते। ४ अथ यूपशकलमादात्तावायजुक्काश्चापशोर्लजाटमुपसृशति द्वातनाक्कोप
शृंस्त्रायथामिति ब्राह्मणविद्युपशकलान्बुध्नःशासावुज्ज्वाज्येतामावेतल्लक्ष्मं वज्रं सं
वृत्य तमस्यानिगाहारे करोति नुदनं नष्टारुहाऽसिहि नुसंनिति पुनर्यूपशकलमवय
हृत्य घातप्रज्ञाताश्रिरस्त्रित्याहशासंप्रयुक्तं सादयति स्फुटि। ५ अथाहपर्ययाय नु ब्रही
ति। उल्मुकमादायात्रीत्यर्थं निं करोति तद्यत्पर्यं निं करोत्युच्छिद्रामवेनाम तदग्निना परिरु

क्वातिनादनंनाद्वारद्वा०सिप्रमृशानित्यगिर्दिहसामपहंतातस्मात्पर्यग्निकरोतितद्यत्रिन
 ७अप्येतितदन्निपरिहरति॥दत्तदाङ्कः॥पुनरतदुक्तुक्०हरदयात्रानामवाग्निनिर्मुच्यत
 स्मिन्नन०अप्यसुराहवनीयोवाऽएषनवाऽएषतस्मिद्यदस्मिन्शृत०अप्यस्युक्तस्मिन्वा
 ५एषयदस्मिन्वृत्तंजुक्त्युरिति०तदुत्थानकुर्यात्॥यथावेयसितुमवमस्येतद्भवति॥यु
 दाननपर्यग्निकरातिसयथायसितुमनुहायाद्धिद्यतदंन्यस्मिन्प्रदं॥स्मिप्रयुक्तदवंतत्र
 स्मादिवंतत्रस्मादतस्मिन्वाक्तुक्तस्योगांरन्निमृद्यतस्मिन्नन०अप्येयुः॥७अथोक्तुक्मा
 दायाग्नीत्युरस्तात्युतिपद्याताअग्निमावेतुत्युरस्ताकारोत्यग्निः॥पुरस्तांताद्वारद्वा०स्यपद्ये

त्यथा नयेनानाद्वेषं नयंति तं वपाश्रपणी न्यां प्रति प्रस्थाता चार नत प्रति प्रस्थातार मधुर्यु
 धर्यु यजमानः ॥ ९ ॥ तदाहुः ॥ निषयुजमानना चारु न्ये मृत्युवद्व्यतं नयंति तस्मां चार नतति
 तदन्ववार नेतनवाऽएतं मृत्युवनयंति यं यज्जाय नयंति तस्माद्विन्ववार नेतयज्ञाहुहे
 वात्मानमंतरियाद्यं चारु नेततस्माद्वेवार नेततत्पाराहमन्वारं नवति वपाश्रपणी
 न्यां प्रति प्रस्थाता प्रति प्रस्थातार मधुर्यु धर्यु यजमानः ॥ ९ ॥ तुडपाराहमन्वारं नवति ॥ १० ॥
 अथ स्त्री स्त्रीये द्विदः ॥ ११ ॥ अर्धयुगुदा त्रसुः आश्राव्याहापाप्रष्य होतर्हव्यादाव न्य
 ॥ १२ ॥ इत्यतुद्विषाद्वं पशोः ॥ ११ ॥ अथ द्वावयति ॥ १२ ॥ इति द्वाविरवती सायद्वाय

१०३

ऊचुदति तनवायेवती प्रियं धाऽआविशेत्यनार्त्तिमाविशेत्येवेतदाहोरो रंतरिद्वाअजूर्ह
 वनवातानुत्यंतरिहंवाऽअनुरक्कश्रत्यमृतमु नयतः परिष्ठिनेयथायं पुरुषा मूलऽउ
 नयतः परिष्ठिनांतरिहमनुचरति तद्वातनेन ७ संबिदानांतरिद्वा ॥ १३ ॥ पास्यत्येवेतदाह
 यदाहोरांतरिद्वाअजूर्हवनवातानुति ॥ १२ ॥ अस्य हविषस्सनायजति द्वावामवेतय
 द्वा नार्त्तस्यास्य हविषऽआत्सुनायजति समस्यतवा नवेति द्वावामवेतदाहानार्त्तस्यास्य
 हविषस्तेनवा सं नवेति ॥ १३ ॥ तद्यत्रे नं द्विशु संति ॥ १४ ॥ तत्पुरस्ताद्वृणमुपास्यति द्वावर्षा द्वावर्षा
 सियाज्ययज्ञपतिं धाऽइति बर्हिर्वास्मा ॥ १५ ॥ तस्मिन्त्यस्केन ७ हविरसदिति तद्यदावसा

त्रविशस्यमानस्य किं चिच्छेदति तदेतस्मिन् नृतिष्ठति तद्युनानुभूय नवति १४ अथ पुनरुत्पाह
 वनीयमन्यावृत्त्यामता नुदस्य संज्ञा मानस्याध्याः अस्मात् नृतिष्ठति स्पनकूटन प्रुष्टंति मानु
 षं हित्तोः एव पश्चात्कर्णं पिटादवत्यां हितदपि गृह्यादेव मुखं तं मुखंति त्विच्छं वा ऊर्ध्वंति तं
 नाहजहि मारयति मानुषं हितं मंज्ञं पश्चाच्चगं निति तद्विदवत्रां मयदादाच्चगं नित्यतर्हि
 त्विष्टदेवाननुगच्छति तस्मादाहाच्चगं निति १५ तद्यत्र नं निविध्यंति तत्पुनः संज्ञपना जुहोति
 स्वाहादाव न्यः १६ तद्यथा यदा प्राह संज्ञं पश्चरित्यय जुहोति दाव न्यः स्वादिति पुरस्तात्वा
 हाकृतास्वावाः १७ अन्यदावाः उपरिष्ठास्वाहाकृतस्यान्यतान्वितुप्रीणाति १८ नमुनेयेदे

१०४

वाः प्रीताः स्वर्गो लोकं मन्त्रिवदंति तवाः एतपरिपश्योऽस्त्याहुती मयदिकामयेत जुहुयाद
 तेयुक्कामयेतापि नृद्रिषता १६ ब्राह्मणं १७ यदा प्राह संज्ञं पश्चरिति अथाध्वर्युराहानुष्टः पु
 त्रीमुदानयत्युदानयति नृष्टा पुत्रीपो नृजने बिभ्रती १८ तां द्वावयति नृमस्तः आतानुतियज्ञो
 वाः आतानाय रुं हितं नृतातुनय रुं आतानाजघनाद्धीवाः १९ यज्ञस्य यत्युनीता मे
 तत्प्राचीयज्ञं प्रसादयिष्यन्नवति तस्माः एवेतद्यज्ञाय निहुततथाहिना मेषु याज्ञानहि
 नस्ति तस्मादाह नृमस्तः आतानुति १२ अनर्वा प्रहीति असपाज्ञना प्रहीत्यवेतदाह दृत्त
 स्पेकृत्याऽउपऽकृतस्य पुण्याऽअवितिसाध्यात्पुवेतदाहादवीरापः शुद्धाद्वाद्दुः सुप

स्य

रिविशदेवेषुमुपरिविष्टाव्यंपरिविष्टारोच्यस्मेत्यपः एवेतत्यावयति। ३ अथपशोः प्राण
 नद्भिः पशुपसृशति। तद्युदद्भिः प्राणनुपसृशति जीवंदेदवानां हविरमृतममृतानामाये
 तत्यशुंघ्रेतियंजपयंति यद्विशासत्यापोवे प्राणस्तदस्मिन्तान्प्राणंदधति तथेतजीव
 मवदवानां हविर्नैवत्यमृतममृतानां। ४ अथयत्पशुपसृशति। योषावेपजीयाषाखिवाः ५
 माः प्रजाः प्रजायां ततः तदनामतोस्ययाषाखे प्रजनयति तस्मात्पशुपसृशति। पासापसृशति
 द्वावेतशुंधमीति मुखं प्राणंतशुंधमीति नासिकं बहुस्तशुंधमीत्यद्विषाश्रात्रंतशुंधमी
 तिकुल्लोनां नितेशुंधमीति व्याघ्रमनिरुक्तः प्राणमद्वंतशुंधमीति वापायुंतशुंधमीति

१०५

योयंपश्चात्प्राणस्तत्प्राणंदधति तस्मीरयत्युयसं हृत्यपदश्चरित्रींस्तेशुंधमीति पद्भिर्वि
 प्रतितिष्ठति प्रतितिष्ठत्याः एवतदनेंप्रतिष्ठापयति। ६ अथयाः अपः परिक्षिप्ता अद्भ्यवा
 वात्यावाता निरनंयुजमानश्चशीर्षतायुनुषिंवतस्तत्प्राणेष्वेवास्मिंस्तत्रो धतस्तुच्चैनमृ
 तः समीरयतः। ७ तद्युक्ती ऊर्ध्वंति। युदास्यापयंति शांतिरापस्तुदद्भिः शांत्याशमयतस्त
 दद्भिः संधतः। ८ तावुनुषिंवतः। मुनस्तः आप्यायतां वाक्। आप्यायतां प्राणस्तः आप्याय
 तां बुद्धस्तः आप्यायतां श्रोत्रं तः आप्यायतामिति तत्प्राणंधतस्तस्मीरयता यत्त
 कूरं यदास्थितं ततः आप्यायतां निश्चायतामिति। ९ तद्युक्ती ऊर्ध्वंति। युदास्यापयंति

शांतिरापस्तद्विः शोत्याशमयतस्तद्विःसंधत्तस्तेनशुध्यवितितमेधंकुरुतःशमहो न्य
 इतिजघाननपशुनिनयतः॥१०॥तद्युक्तीरुर्वैति।यदाच्छापयंतिनादतदनुशान्तान्यहो
 रात्राण्यसंनितितस्माच्छमाहो न्यःइतिजघाननपशुनिनयतः॥११॥अथोक्तानपशुपर्यस्य
 ति।सवृणमंतर्द्धक्षत्येषाधत्रायसेतिवृज्वावाअसिस्तयोदेनमेववृजोसिर्नहिनस्त्यथासि
 नानिनिदक्षतिस्त्वधितामेन०हि०सीरिति वृजोवाअसिस्तयोनामववृजोसिर्नहिनस्ति।
 ॥१२॥सायाप्रजाताश्रिः॥तयानिनिदक्षति साहियजुष्मतामध्वतद्यदयदणस्यतमव्युपा
 णिकुरुतययजुष्मंतद्विणेनादात्रा॥१३॥सयत्राच्छ्रुति।यतएताज्जाहितमुत्पतितितदु नय

१५

१०६

तानक्रिद्वसो नो गोसीतिरद्वसा०ह्येषनागोयदसृक्॥१४॥तदुण्यस्याजितिष्ठति।इदमह०
 राक्षानितिष्ठामीदमह०राक्षावबाधःइदमह०रक्षोधमंतुमानयामीतितद्याज्ञानेवितत्रा
 ध्वारक्षा०स्यवबाधाततद्यदमलमु नयतःपरिच्छिन्नंनवत्यमलंवाःइदमु नयतःपरिच्छि
 न०राक्षांतुरिदमनुवरतियथायंपुरुषोमलउ नयतःपरिच्छिन्नांनुरिदमनुवरतितस्मादसृ
 लमु नयतःपरिच्छिन्नंनवति।१५॥अथवपाशुपतिवदंति।तयावपाशुपाण्योप्रोस्मोतिद्यतन
 द्यावापृथिवीशुर्णुवायामितितदिमद्यावापृथिवीःऊर्जोरासननाज्यत्यनुयासुऊर्जो
 संदक्षति।तरसवत्याःउपजीवनीत्यःइमाःप्रजाःउपजीवंति।१६॥कार्थयंमु
 त्थ्यावपाशुपाण्योभवतः।यत्रविदेवाःश्रुत्यपशुमालजिरतदुदीवःकथ्यमाणस्यासौ

धः पपातसुः एष्वनस्यतिरजायततद्युक्तामाणस्यावाङ् पततस्माकार्षीर्यस्तुनेवेनमेत
 न्नाधाम्नसमर्द्धयतिष्ठस्त्वंकारातिस्माकार्षीर्यमाय्योवपाश्रपाणो नवतः॥१७॥ तां परिवास
 यतितां पशुश्रपणप्रतपतितथोदास्यात्रापिश्रता नवतिपुनरुक्तुक्रमग्रीदादेततजघाननेवा
 वानंयंतिताः श्रयंत्यागच्छंत्याहवनीयः॥१८॥ एतवृणमध्वर्युगहवनीयप्रास्यतिवायाव
 स्ताकानामितिस्ताकानां हि सासमितः॥१९॥ अथोत्तरतस्तिष्ठन्वपां प्रतपति। आत्यष्यन्वाः
 एषामिन् नवतिदक्षिणतः परीत्यश्रपयिष्यंस्तस्माऽएवैतं निक्षुत्ततायाहेनमाषासिधेतम
 मिनेहि नस्ति तस्मादुत्तरतस्तिष्ठन्वपां प्रतपति॥२०॥ तामंतराण्युपवाग्निं च हरंति। तद्यस

१०७

मुयानहरंति। अनायानिहवीं ऽपिहरंति नेदृशतया समुयायजं प्रसृजामेति युद्धवाह्यननहरं
 त्यप्यण्युपवाहिद्वोहयन्नाकुप्येस्तस्मादंतराण्युपवाग्निं च हरंति दक्षिणतः परीत्य प्रतिप्रस्था
 ताश्रपयति॥२०॥ अथ स्नात्वाणपहत्याजं अध्वर्युर्वपामन्ति जुहोत्यग्निराज्यस्यावपुं उ स्वा
 हतितथोदास्यातास्ताकाः श्रताः स्वाहालताः श्रुताः स्वाहालताः श्रुताः स्वाहालताः श्रुताः स्वाहालताः श्रुताः
 स्ताकेन्यो नुब्रहीति। सऽअग्नेयी स्ताकेन्यो न्वाह तद्यदाग्नेयी स्ताकेन्यो न्वाह तः प्रदा
 नादेवृष्टिरिताह्यग्निर्दृष्टिं वनुत सऽएते स्तोत्रे तां स्ताकान्वनुत तऽएतस्ताकावपुं
 तितस्मादग्नेयी स्ताकेन्यो न्वाह यदा श्रता नुवति॥२१॥ अथाह प्रतिप्रस्थाता श्रता प्रचार

ति। सुवावादायाधर्युरतिक्रम्याश्रयाहंतिभ्यः प्रेष्येतिवृषडातजुहोति। २३ ड्वा च
 पामवाग्रनिधारयति। अथषषदाज्यंतदुहचुरकाधर्यवः षषदाज्यमवाग्रनिधारयं
 तिप्राणः षषदाज्यमिति वृदंतस्तुदुहयाजवत्क्रानुरकाधर्युरनुयाजहारेवंतुर्ध्वंत प्राण
 वाऽअयमंतरगादधर्युः प्राणऽनं ह्रास्यतीति। २४ सहस्रबाहुऽअन्वावद्व्याहंमो प
 लितोबाहुश्चस्विद्धास्मणस्पृश्यावभृत्तुतिनतदाद्रियातातामावाऽएषप्रयाजो
 नवतीदं विहविर्यजऽउतामप्रयाजेध्रुवामवाग्रनिधारयतितस्मिदिप्रथमावाज्यना
 गोहोष्यं नृवतिवृषावाऽअत्रप्रथमाह्राष्ट्यं नृवतितस्माद्वपामवाग्रनिधारयत्यदथ

षषदाज्यमुथयत्यश्रुनानिधारयतिनदृश्यतमनिधारयणात्यतदवाम्यसुर्वैः पशुरनिधारि
 तो नवतिवृद्धपामनिधारयतितस्माद्वपामवाग्रनिधारयत्यदथषषदाज्यं। २५ अथाज्यमु
 पस्वणीता अथहिरण्यशकलमुवदक्षत्यथवपामवद्येनाहग्नीषोमाभ्यां ह्यगस्यवपायि
 मदेसोऽनुवृहीत्यथहिरण्यशकलमुवदक्षत्याथापरिशद्विराज्यस्यानिधारयति। २६ तद्य
 द्विरण्यशकलावन्निता नवतः। ध्रुंतिवाऽएतत्यश्रुयदागोनुद्वत्यमृतमायुर्हिरण्यं स्वस्म
 तदमृतऽआयुषिप्रतिष्ठिततथातऽउदतितथासंजीवतितस्माद्विरण्यशकलावन्निता
 नवतऽआश्रयाहग्नीषोमाभ्यां ह्यगस्यवपांमदः प्रेष्येतिनप्रस्थितमित्याहप्रसुते प्र

स्थितमिति वृषट्कृतजुहोति। २७ कुवावपा७ समीचौ। वपाश्रपाणोरुवानुप्रास्यति स्वाहा
 हातऽऊर्ध्वननसंमारुते गच्छतमिति नदिमः। अमुयासातायान्वावपामविश्रयामिति।
 २८ तद्यद्वपयाचरंति। युस्मोवदवतायेपशुमालुनाततामुवेतद्ववतामातनामाध
 नप्रीणतिसेष्ठादवतितनामाधनप्रीताशातात्रराणिहवी७षिअयुमाणन्यपरमतित
 स्माद्वपयाचरंति॥ २९॥ अद्वे॥ अथवावालमार्जेयंता। कूरीवाऽएतकुर्वंतियसंज
 पयंतियद्विशासतिशांतिरापस्तदद्भिः शांत्याशमयंततदद्भिः संदधाततस्माच्चावाल
 मार्जेयंता ३० ब्राह्मणं। ३१ द्वाद्वत्यः पशुर्नवति। ताद्वत्यपुरोडाशमनुनिर्वपितं द्युत्यु

१०६

रोडाशमनुनिर्वपितसुद्विषांवाऽएषपशुनामाधयद्वीहिअस्तेतेनोवेनेमेतन्मधेनसमर्द्धय
 तिरुक्तेकरोतितस्मात्पुरोडाशमनुनिर्वपति॥ १९ अथयुद्वपयाप्रचुर्या। तनपुराडाशनप्र
 चरंतिमध्यातावाऽऽमावपासुद्विदेतिमध्यतऽएवेनामातनामाधेनसमर्द्धयतिरुक्तेक
 रोतितस्माद्वपयाप्रचुर्या। तनपुरोडाशेनप्रचरत्येषान्वतितस्यवंधुर्यत्रक्वचेषपशु
 राडाशानुनिरुपाते॥ २० अथपशुद्विशास्ति। त्रिः प्रच्यवयतात्रिः प्रच्यतस्यहुदयमुत्त
 मंकुरुतादिति विद्वद्वियज्ञोः॥ ३२ अथशमितार७ सु७शास्ति। यवापकाकृत७हविःशमि
 ता३रिति श्रुतमित्यवुज्जतां नुश्रुतं नगवो नुश्रुतं७हीति॥ ३४ अथजुक्तापषदाज्यस्योपह

त्या अध्वर्यु रूपनिष्क्रम्य पृच्छति श्रुतं हविः शमिता रिति श्रुतमित्याह तद्देवानामित्युपा ७
 ध्वर्युः ॥ यतश्च त्वत्कृतिः श्रुतं वेदवाना ७ हविर्नो श्रुतं ७ शमितावेतत्तद्वदयुदि श्रुतं वा नवत्यु श्रु
 तं वा ६ तद्यत्कृतिः श्रुतं न प्रवराणीति तद्यद्यु श्रुतं नवति श्रुतामवाद्देवाना ७ हविर्न व
 ति श्रुतं युजमानस्याननुः अध्वर्युर्नवति शमितुरितेदेनो नवति त्रिष्टुत्रः पृच्छति त्रिष्टुत्रिय
 ज्ञाययदाहताद्देवानामिति तद्धिदवानां युष्टं तत्स्मादाहताद्देवानामिति ७ स इदं यामवा
 यन्ति धारयति आत्मा विमनो इदं यं प्राणः पृषदाज्यमात्मानं न्योवेत नूनसि प्राणं दधति तथ्ये
 तज्जीवामव ॥ दवाना ७ हविर्नवत्यु श्रुतममृताना ७ ७ सा नि धारयति सांतमनो म

११०

न सा सं प्राणः प्राणेन गच्छतामिति न स्वाहा करोति न द्येष्ठा दुति रुद्रा मयंति पशुं ॥ एतं जघान
 न चात्रालमेतारण्यं यं वाग्मिं च हरंति तद्यस्मभ्या न हरंति यानान्यानि हवी ७ षि हरंति श्रु
 तं ७ संते नुदं गशा द्विस्तत्र न त्करीज्ञात न समुखा यज्ञे प्रसुजा मति यदुवा ह्येन न हरंता य
 ण्युपं बहिर्होदयज्ञा कु र्युस्सस्मादंतराण्युपं वाग्मिं च हरंति दक्षिणा ता निधु य प्रति प्रस्था
 ता वद्यति ज्ञहशाखा ७ उत्तर बहिर्न वंति ता ७ अध्ववद्यति तद्यत्सहशाखा उत्तर बहिर्न
 वंति १० युत्र वेदवा श्रुये पशु माले निरा तं बुध्ना शीर्षा ता गृह्य वामा माते वं वित्रले ने
 रं निति वृष्टुर्हि पशवः सु ७ षशी र्षं न स्तिष्ठा नृक्यश्च मजा तस्मा सु द्योत ७ इव वृष्टा ह्य

तमभ्युवमत्रस्मात्तेनाश्रीयावष्टुर्द्वेतिवांते११तस्यावाङ्मूधःपपातासु१२प्रवृत्तनस्पति
 रजायततदवाःप्रापयंस्तस्मात्प्रव्यःप्र१३व्यादेवेनामितद्यत्नद्व१४तितनेवेनामत
 न्मोधनसुमर्दयति१५स्त्रुं करोतितस्मात्तद्वशाखा१६उत्तरबहिर्नवंति१७अथान्यामुप
 सृणीताजुहोवापचृतिवद्वसाहामहवन्त्या१८समवत्रधुन्यामथहिरण्यकलावृत्त
 दक्षतिजुहोवापचृतिवा१९अथमानातायेहविषानुवावः२०आह११तद्यन्मानाताये
 हविषानुवावः२१आहसर्वाहविदेवताःपशुमालभ्यमानमुपसंगच्छंतममनामग्रहीष्य
 तिममनामग्रहीष्यतीतिसुखीसा१२हिदेवताना१३हविःपशुस्तासा१४सुखीसादिवतानां

१११

पाशोमना१५स्येतानि नवंतितायेवेतुस्त्रीणातितथोहामाघायदवतानांमुना१६स्य
 पसंगतानि नवंतितस्मान्ननोतायेहविषानुवावः२०आह११सहृदयस्येवाग्रवद्यति
 तद्यन्मध्यतुःसाताहृदयस्याग्रवद्यतिप्राणविहृदयमताद्यग्रमर्द्धःप्राणःसंवरति
 प्राणवेपशुर्वाधवप्राणनप्राणिततावत्पशुरथयुदास्मात्प्राणपक्रामतिदुर्वव
 तुर्हिभूतो नर्थःशोता१५हृदयमुवेपशुः१६तदस्यात्मनः१७वाग्रवद्यतितस्माद्यदिदे
 किंचिदवदान१८हीयतनतदादिषेतसर्वस्यहेवास्यतत्याग्रावत्तंनवतियहृदयस्या
 ग्रवद्यतितस्मान्मध्यतुःसाताहृदयस्येवाग्रवद्यत्यथयथा१९अथजिह्वाया

साहीयं र्व्वोद्वात्प्रतिष्ठत्यथबुद्धसत्त्वदितातायेकवरस्यादात्माथपार्श्वारथतुनिष्ठा
 यवृक्कायाः॥१७॥ गुदं त्रधुक्काति। स्तुविमापयुद्धामुधं जुक्काद्वधुक्कावद्यत्युमि मत्रं
 गश्चयेकवरये। आणरतावं मुजुक्कामवद्यति॥१८॥ अथापभृति। अंग्यस्यादात्मा गु
 दं द्वधुक्कावद्यति। अंग्याये। आणरथहिरण्यकलाववदक्षत्यथोपरिष्ठाद्युज्यस्या
 निधारयति॥१९॥ अथवसाहोमेष्टकाति। रडसीतिललुयवहियस्तुस्मादाहरडसी
 त्यमिद्धाश्रीणावित्यमिह्येतद्वपुयति। तुस्मादाहमिद्धाश्रीणावित्यापस्त्वासमरि
 णं नित्याप्याह्यतमंगभ्योरमं सं नुरेति। तुस्मादाहमस्त्वासमरिणं निति॥२०॥ वा

११२

भा १

तस्यैश्वर्याः इति। अंतरिहं वा। अथमनुपवातयोऽथपवातं तुरिकायवेष्टकाति। तुस्मादाहवान
 स्यवाश्वज्याः इति॥२१॥ प्रमोरुह्याः इति। एषवेष्टास्मारुहिरतस्माः उह्येष्टकाति। तुस्मादा
 हप्रमोरुह्याः इति॥२२॥ अथाणवाश्विषदिति। एषवाः अथेतस्माः उह्येष्टकाति। तुस्मा
 दाहोषाणे वाश्विषदित्यायापरिष्ठादिराज्यस्यानिधारयति। कांडी॥२१०॥ २३ अथपार्श्व
 नवासिनावाप्रयेति। प्रयुतोद्वेषः इति। तुनाद्याः एवेतद्वह्येष्टकाति। तुपदेति॥२४॥ अथय
 द्युषरिशिष्यते। तुसमवन्नक्षन्यामानयति। तुद्वेष्टकाति। तुजिह्वं बुद्धस्तुनिममतेति। व
 निष्ठुमथोपरिष्ठादिराज्यस्यानिधारयति॥२५॥ तद्वहिरण्यकलावनिता नवाता। अतिव

एतत्पुण्यदशो जुह्वत्यमृतमायुर्हिरण्यं तदमृतं आयुषि प्रतितिष्ठति तथातः उदितं तथा
संजीवितं तस्माद्विरण्यशकलावन्तितो नवतः ॥ १६ ॥ अथ युद्धं कृत्यावद्युतिः सव्यस्य वादास्मा
दक्षिणस्याश्च श्रोत्रेर्दक्षिणस्य वादास्माः सव्यास्याश्च श्रोत्रे स्मादयं पशुरक्ष्मापादाहर
त्यथ यत्संस्पृगवद्ये समीचो ह्येवायं पशुः पदाहारं तस्मादक्ष्मावद्यत्यथ यं नृगिष्मावद्यु
तिना ७ सायानो नृकस्य नापरसक्त्या ॥ १७ ॥ असुराहवाः अथ पशुमालनिरेता हवा नीचा
नापावयुस्तान् ह्यंष्ट्रियुवाच मेतदादृढं महं वः एतस्याध्वक्षानविष्णमियथा यथे
तः एतन्नवरिष्यंतीति ॥ १८ ॥ साहोवावा अन्यतरामवाक्यं तिमोहोषुरन्यतरं पर्यशिषं नि

११३

तिसयां पर्यशिषं ७ संस्तानीमान्यवदानानितो दवाः स्विष्टकृत्यं गाणपुपा नजे सुस्मात्रंगा
ण्यथासुराः अवाद्ये क्तीष्मा ७ सायानो नृकस्य नापरसक्त्या स्तस्मात्तुषांनावाद्यद्युत्तवव
ष्टानृकमन्यवमतस्मादक्ष्मनावाद्यदथाहा ग्रीष्माभ्यां क्तागस्य हविषा नुद्धात्या
श्राव्याहा ग्रीष्माभ्यां क्तागस्य हविः प्रेष्येति न प्रुष्ठितमित्याह प्रुष्ठुत प्रुष्ठितमिति ॥ १९ ॥
अंतराण द्वीवीयाज्याये च साहोमं जुहोति ॥ २० ॥ अतवाः अयमुद्धासुधः ७ उच्छितायु मस्या
॥ २१ ॥ मधुरं प्रजाः उपजीवेत्यर्वा नृदिवारं सोवे च साहोमारु सामाध्वरु सनेवेतद्रुसं
तीव्रीकराति तस्मादयं ७ रासाद्यमानो नृहीयता ॥ २० ॥ तद्यदंतराण द्वीवीयाज्याये च सा

होमं जुहोति। इयं वाऽत्रर्द्धात्वा सोष्टारर्द्धात्वा तरोवेद्या वा पृथिवी अंतरिक्षं तुरिहा खेजुहे
 तितस्मादंतराणर्द्धात्वा ज्यायिषसाहामं जुहोति। ३१ स जुहोति। घृतं घृतपावानः पिबत च
 सोमं पावानः पिबत तुरिहस्य हविरसि स्वाहुत्ये तनवैश्चादवनयुजुषा जुहोति विष्टदेवं
 वाऽअंतरिक्षं तद्यादेनेमाः प्रजाः प्राणत्याश्चादनृत्यश्चांतरिक्षं मनुवुरंति तनवैश्चादवंबुष
 इत जुहोति यानि जुक्तामवदानानि नुवंति। ३२ अथ जुक्ताष्टषडा ज्यस्या पध्नाह। वन
 स्पतायुजुहोतीत्याश्वावाह वनस्पताया प्राण्यति बुषङ्कत जुहोति तद्यवनस्पतायुजुहो
 त्यतामवेतद्वाज्यं नैनागिने करोति सामावे वनस्पतिः पशुमवेतत्सामं करोति तद्य

११४

दंतराणेनेऽआहुती जुहोति तथो नयं व्याप्नोति तस्मादंतराणेनेऽआहुती जुहोति। ३३ अ
 थ यान्कपट्यवदानानि नुवंति। तानि समानयमानऽआवागुये स्विष्टकृतानुब्रूहीत्याश्वा
 वाहागुये स्विष्टकृता प्रष्यति बुषङ्कत जुहोति। ३४ अथ युद्धसाहामस्य परिशिष्यता। तनवि
 त्वावाघारयति दिशः प्रदिशऽआदिशो विदिशऽउद्दिशादिभ्यः स्वाहेति रसो वेदसाहो
 मः सवीत्सुवेतुद्दिहुरसंदधति तस्मादयं दिशि दिशिरसो निगम्यता। ३५ अथ पशुं सं
 मृशति। एतर्द्धि संमृशेन स्य कालो यत्पुरु संमृशति युऽइमऽउपतिष्ठंत तद्विमथिष्यंतऽइ
 ति शंक्रमानो युक्त्विमाथो न शंकेता विवसं मृशेत्॥ ३६ ऐं इः प्राणाः। ३७ अंगऽअंगनिदीध्याये

१२५
 तनानुयाजुषु चरति पशुवो वाऽनुयाजाः पयः पशुदाज्यं तु तपशुष्टो वेत तपशो दक्षति
 तदिदं पशुषु पयसा हितं प्राणहि पशुदाज्यं मुन्नं हि पशुदाज्यं मुन्नं हि प्राणः ॥ ७ ॥ तनपुस्त
 दनुयाजुषु चरति स्यासं पुरस्तात् प्राणस्तमवेत दक्षति तनपश्चादुपयजति स्यासं प
 श्चात् प्राणस्तमवेत दक्षति तविमाऽउनयतः प्राणहि तोयश्चायमुपरिष्ठाद्यश्चाधस्ता
 त् ॥ तद्वा एतद्वेदोक्तं न्यावृषं कृणोति अर्धयुववयुश्चैव उपयजत्ययययजंत
 मुपयजति तस्मादुपयजनामायुः ॥ ८ ॥ यजमानो यदुपयजति श्रेवेतु नूनयति प
 श्चाधुपयजति पश्चाद्विद्यायां प्रजाः प्रजायंता १० स उपयजति समुद्रं गच्छ स्वाह

१२६

त्यापावे समुद्रः आपारता रतः एवेतु सिंचति ११ अंतरिक्षं गच्छ स्वाहेति अंतरिक्षं वाऽनु
 नु प्रजाः प्रजायंते तुरिहामवेत दनु प्रजनयति १२ दवुं सवितारं गच्छ स्वाहेति सविता वे
 दवानां प्रसविता सवितु प्रसतः एवेत तपुजनयति १३ मित्रावरुणो गच्छ स्वाहेति प्राण
 दानो वे मित्रावरुणो प्राणा दानाववेत तपुजा मुदक्षति १४ आहारात्रे ॥ १५ ॥ गच्छ
 स्वाहेति आहारात्रे वाऽनु प्रजाः प्रजायंता हारात्रे एवेत दनु प्रजनयति १५ छंदां
 सि गच्छ स्वाहेति सप्तवे छंदां सिसृक्ष्याम्याः पशवः सप्तारण्यास्तानवेत दनु नयान्यजन
 यति १६ द्यावापृथिवी गच्छ स्वाहेति प्रजापतिर्विप्रजाः सृष्टानां द्यावापृथिवी न्यायं पृथु

क्लाताः इमाद्यावाष्टयिबी न्योपरिगृहीतास्तथोऽपेक्षेऽतत्प्रजाः सृष्टा ताद्यावाष्टयिबी
 न्योपरिगृह्णाति १७ अथात्युपयजति। संयुनात्युपयजद्यावात्याहेवायप्रजाः सृष्टास्ता
 वात्याहेवस्युर्नप्रजायं नृथयदत्युपयजति प्रवितुं जनयति तस्मादिमाः प्रजाः पुनर
 न्यावर्त्तं प्रजायंता १८ ब्राह्मणं ५ प्रजायंता सोत्पपयजति ॥ षष्ठः प्रपाठकः समाप्तः ॥ ॥
 कांडी १९२॥ ॥ ॐ सात्युपयजति। यज्ञं गच्छ स्वाहेत्यापावेयजः आपाराता रतः
 वितुं सिं वति १। सामं गच्छ स्वाहेति। राता विसामास्तः एवितुं सिं वति २। दिवं नृ नो
 गच्छ स्वाहेति। आपावेदिवं नृ नः आपाराता रतः एवितुं सिं वति ३। अग्निं विश्वा

११७

३

नरं गच्छ स्वाहेति। इयं वेष्टयिवाग्निर्विश्वानरः संयुं प्रतिष्ठामावितुं त्रितिसामनि प्रजनय
 ति ४। अथ मुखं विमृष्टा मनोमहर्दियाकृति तथो होपयुष्टात्मानं नृ नो पुष्टा कृति ५। अथ जा
 घन्यापुत्रीः संयाजयंति। जघनाद्धी विजाघनी जघनाद्धी द्विषायाये प्रजाः प्रजायंता तत्स
 वितुं जनयं ज्जाघन्यापुत्रीः संयाजयंति ६। अंतरतोदवानां पुत्री न्यावद्यति। अंतरतावे
 त्यायाये प्रजाः प्रजायंता ७। उपरिष्टादनुये गृहपतयः ८। उपरिष्टादेवृषायायेषामधिद्वति।
 १७। अथ हृदयश्लेष्मनावृथयंति। पाशाहेवाः आलभ्यमानस्य हृदयं ७। शुक्रमन्यावेति
 १८। हृदयाद्दयश्लेष्ममथयुद्धं तस्य परिच्छं दंतितुं जुषंतस्मादुपरिष्टाद्येव श्लोकुर्यत

त्रिः प्रवृत्तपराशोऽहं प्रवृत्तमंप्रत्यवदधति। अथ हृदयश्लेष्प्रवृत्तिः तं नृपयि
 व्यापरास्यन्नासुसयत्प्रवृत्तिव्यापरास्यदाषधीश्च वृत्तस्य तीक्ष्णशुक्लविराद्यदसुपरा
 स्यदपः एषा शुक्लविरात्तस्मान्नृपयिव्यानासु। ए अथ एवाभ्यवृत्त्यायुत्रशुक्लस्य वा
 स्यवसेधिः स्यात्तदुपरहेद्यद्यः अथ नृपयनायसायदयणयुपमुदपात्रे निनीययुत्रशु
 क्लस्य वाईस्यवसेधिर्नवतितदुपरहेति मापोमोषधीर्हि ७ सौरितितथानापोनोषधीर्हि न
 स्त्रिध्वास्माध्मोराजे स्नाता वरुणानामुव॥ यदा कुर्यात् इति वरुणेति श्रुता मेहेता वरुण
 नानामुवृत्तितादनं सुर्वेस्मादरुणपाशा सुर्वेस्मादरुण्यात्सुमुवति ॥ १० अथानिमंत्रयेते ११७

सुमित्रिभानः आपः उषधयः सेतु दुर्मित्रियास्तस्मि संतुयास्मादुष्टियुववसुद्विषा इति
 युत्रवाऽतनप्रचुरं त्यापश्च हवाः अस्मात्तावादाषधयश्चापक्राम्यवतिष्ठतितुता निर्मित्र
 धियुं कुरुते तुयोहिनेताः पुनः प्रविशंत्याषातत्र प्रायश्चित्तिः क्रियते सावेनाग्नीषोमीय
 स्पपशाः करातिनामयस्य वशायाऽएवानुबंध्मायेता ७ हिमार्द्धो नुयः संतिष्ठतः ए
 तदुहास्याग्नीषोमीयस्य वपशोरा मेयस्य वद्वदयश्लेष्नेन वरितं नवतियुवशायाश्चरंति
 ॥ ११ ब्राह्मणं ॥ अष्टमोऽध्यायः ॥ प्रजापतिर्विप्रजाः स सृजानोरिचिचानु इवामन्यतात
 स्मात्परायः प्रजाः आसुर्नोस्य प्रजाः स्त्रियां नृद्यायतस्मि ॥ १ सः एहता रिव्यहायुस्मा

५३ कामाया सृष्टिनामसकामः समाधिपराच्यो मत्प्रजाः अत्र वां नाम प्रजाः श्रिये न्नाद्यायासि
 षातुतिरसुः एह त प्रजापतिः ॥ कथं नु पुनरात्मानमायायायायापमा प्रजाः समावर्तंरं स्तिष्ठे
 रान्म प्रजाः श्रिया न्नाद्यायति ॥ ३ ॥ सार्धं कृम्यंश्च वार प्रजाकामः ॥ ५ ॥ एतामकादशिनीमपश्य
 सः एकादशिनीपृष्ठा प्रजापतिः पुनरात्मानमायाययातापेनं प्रजाः समावर्ततातिष्ठंतस्य प्र
 जाः श्रिया न्नाद्यायसव्वसीयानवेष्टाभवत् ॥ ४ ॥ तस्मिन्कमेकादशिन्यायजेता एव ॥ ५ ॥ हेव प्रज
 यापशुनिरायायतः ५ ॥ एने प्रजाः समावर्ततातिष्ठंतस्य प्रजाः श्रिये न्नाद्यायसव्वसीयाने
 वेष्टाभवत्येतस्मिन्कमेकादशिन्यायजेता ॥ ५ ॥ आश्रयं प्रथमं पशुमालनता अग्निर्वि

११९

त्मुना कृतं नो एविष एतदायायतं न मे न मुप समावर्तत न मुप समावर्तत ॥
 दिवुतानां मुखे प्रजनयिता सुप्रजापतिः ५ ॥ ३ ॥ एव युजमानस्तस्मादायायाभवति ॥ ६ ॥ अथ
 सारस्वतां वाय्वै सरस्वती वा विवतुत्प्रजापतिः पुनरात्मानमायाययतं वागनमुप समावर्त
 तवावमुत्कामात्मानां कुरुत वावाः ५ ॥ एविष एतदायायतं वागनमुप समावर्तत वाव
 मुत्कामात्मानः कुरुता ७ ॥ अथ सोम्यं ॥ अत्रैव सोमात्रानेव तत्प्रजापतिः पुनरात्मानमा
 याययतं नाम न मुप समावर्ततां न मुत्कामात्मानः कुरुता ८ ॥ तद्युसारस्वतमुत् नवति
 वाय्वै सरस्वत्युत् ७ ॥ सामस्तस्माद्यावावा प्रसाम्यन्नादो देव भवति ॥ ९ ॥ अथ पोस्तं ॥ पशुको
 विष्टा पशुनिरवतुत्प्रजापतिः पुनरात्मानमायाययतं पशुवः ५ ॥ न मुप समावर्तत पशु

ननु कानात्मनो कुरुत पशुनिर्वेदेषुः एतदाध्यायत पशुवः एनमुपसमावर्तत पशुननु
 कानात्मनः कुरुता १० अथ बार्हस्पत्यं ब्रह्मविद्वहस्यति ब्रह्मणेव तत्प्रजापतिः पुनरात्मान
 माध्याययत ब्रह्मेनमुपसमावर्तत ब्रह्मानुकमात्माना कुरुत ब्रह्मणेऽएवेषुः एतदाध्याय
 त ब्रह्मेनमुपसमावर्तत ब्रह्मानुकमात्मनः कुरुता ११ तद्यत्प्राप्तमनुभवति पशुवावेष्ट
 षा ब्रह्मविद्वहस्यति सृष्ट्वा ब्रह्मणः पशुनिर्वेदमुत्तमः पुराहितास्य नवंति मुखः आहिता
 सृष्ट्वा दुतसुर्वेदवाजिनवासी चरति १२ अथ विश्वदेवः सुर्वेदेषु विश्वादेवाः सुर्वेणेव त
 त्प्रजापतिः पुनरात्मानमाध्याययत सुर्वेामनमुपसमावर्तत सुर्वेमनुकमात्मनो कुरुत

१२०

सार्वेण एवेषुः एतदाध्यायत सुर्वेामनमुपसमावर्तत सुर्वेमनुकमात्मनः कुरुता १३ तद्यद्वा
 र्हस्यत्यमनुभवति ब्रह्मविद्वहस्यतिः सुर्वमिदं विश्वादेवाः आस्येवेतसुर्वस्य ब्रह्ममुखं करो
 तितुस्मादस्य सुर्वेस्य ब्रह्मणेमुखं १४ अथेन्द्रः मिन्द्रियं वेद्वीर्यं मिन्द्रः इन्द्रियणेव तद्दीर्येण
 प्रजापतिः पुनरात्मानमाध्याययत इन्द्रियमनं वीर्यमुपसमावर्तत इन्द्रियं वीर्यं मनुकमात्मनो
 कुरुत इन्द्रियणेऽएवेषुः एतद्दीर्येण अध्यायत इन्द्रियमनं वीर्यमुपसमावर्तत इन्द्रियं वी
 र्यमनुकमात्मनः कुरुता १५ तद्यद्विश्वदेवमनुभवति कत्रवाः इन्द्रा विना विश्वादेवाः
 अनाद्यामवास्माः एतत्पुरस्ताद्विराति १६ अथ मारुतः विवावेमरुता भूमावेद्वि इन्द्रे

[illegible]

तावेदवानां प्रसविता तु यो हास्माऽऽतु स विट् प्रसताऽऽवसुर्वै कामाः समृद्धाः ॥ २० ॥ अथ ब्रह्म
 एमेतत् आलभता ताद न ७ सुर्वै स्मादरुणपाशा सुर्वै स्मादरुण्यात् सुं वति ॥ २१ ॥ तस्माद्युदि
 यूपे कादशिनी स्यात् आग्नेयुमेवाग्निष्ठनियुं ज्यादायुतरां न्युपनाय सुयं याष्ट्वी ॥ २२ ॥ यद्य
 पृथक् कादशिनी स्यात् आग्नेयुमवयुः पऽ आलभे रं न्नायुतरां न्यथाष्ट्वी ॥ २३ ॥ तान्यत्रोदीचो
 न्यति आग्नेयुमवप्रथमं न्यत्येतान्यथाष्ट्वी ॥ २४ ॥ तान्यत्र निविध्यति आग्नेयुमव
 प्रथमं दक्षिणार्धं निविध्यत्यायुतरानुदीचातिनीयथाष्ट्वी ॥ २५ ॥ तेषां युत्र वपा निः प्र
 वरंति आग्नेयुस्त्रिप्रथमस्य वपुया प्रवरं त्यायुते रेषां यथाष्ट्वी ॥ २६ ॥ तेर्युत्र प्रवरंति

आशेयनेवप्रथमेनप्रवरंत्यायुतोर्यथाष्टवै॥२७॥ ब्राह्मणं॥ यत्रविद्युत्स्यन्निरोद्धिद्य
 तातस्परमोदुच्चापःप्रविशतातुनेवेतद्भुसनापःस्यंदंतेतामवेतद्भुसं॥स्यंदमानंमन्यता॥१॥सय
 दसतीवरीरह्येति॥तमेवेतद्भुसमाहृत्ययाजुदधतिरसवंतंयजुकरातितस्माद्वसतीवरीरह्ये
 ति॥२॥तावेसावेषुसुवनेषुबुद्धिर्नजति॥सुर्विष्टावेतस्ववानषुरसंदधतिस्वर्वाणिस्वनानिरस
 वंतिकरोतितस्मात्सुर्वेषुस्ववानषुबुद्धिर्नजति॥३॥तावेस्यंदमानानांशुक्लीयात्॥एदिस्यजुस्य
 रसस्तस्मात्स्यंदमानानांशुक्लीयात्॥४॥गोपीथायवाः॥५॥तागृह्यता॥सर्वेवाद्भुदमन्यदिलय
 तियुदिदंकिंचापुण्यायंप्रवातुयेता॥६॥वनलखंतितस्मात्स्यंदमानानांशुक्लीयात्॥५॥दिवागृ

१२२

क्लीयात्॥पुश्यन्यजुस्परसंगृह्णीतीति॥तस्माद्विवागृह्णीयादतस्मैवेगृह्णीतियुः॥१॥षतुपति
 द्विश्रेष्ठोद्देनादेवेभ्योगृह्णीतिरश्म्योद्देस्यद्विश्रेष्ठोद्देवास्तस्माद्विवागृह्णीयाद्विवववाः
 एषतस्माद्वदिवागृह्णीयात्॥६॥एतद्भवेद्विश्वेदेवाः॥यजमानस्यगृहानागृहंतिसयुः
 पुरादित्यस्यास्तमयाद्वसतीवरीर्गृह्णीतियथाश्रयस्यागमिष्यत्यावसायानापक्तास
 न्नापसीतिवंततः॥एतद्भविःप्रविशंतितुः॥७॥तामुद्वसतीवरीषुपवसंतिसुः॥उपवसथः॥८॥सय
 स्यागृहीताअन्यस्तमियात्॥तत्रप्रायश्चित्तिःक्रियातयदिपुराजानःस्यान्निनाद्याङ्क
 क्लीयाद्विवाहितस्यताःपुरागृहीताभवंतियुक्ताः॥अनीजानःस्याद्युः॥नमीजानुः॥उषाव

सितोवापर्यवसितोवास्यात्तुस्यनिनाद्या कृत्वा हि वाहितस्य ताः पुरा गृहीतानुवन्ति। ६ युद्ध
 १९ तदु नयं न विदुः। उल्लुषीमुवादाया पपास्यानामुपर्युपरिधरयन कृत्वा द्विरप्य
 वापर्युपरिधरयं न कृत्वा तदतस्य रूपं क्रियतयुः २० तपति। अथा ता गृह्णात्यवाह
 विष्मतीरिमाः आपः इति यजुस्य द्यासुरसः प्राविशत्तस्मादाह हविष्मतीरिमाः आप इति
 हविष्मांशः आविवासतीति हविष्मानाद्यनायुजमानः आविवासतितस्मादाह हविष्मांशः
 आविवासतीति। १० हविष्मांदावाः अधर इति। अधरावेयजुस्तद्यास्मे यज्ञाय गृह्णाति
 तं हविष्मंतं करोति तस्मादाह हविष्मांदावोः अधर इति। ११ हविष्मांशः अस्तु सूर्यः १२

११३

ति। एतस्मै वि गृह्णाति युष्मत्पतिविश्वे न्योदनादेवे न्यो गृह्णाति रश्मयो ह्यस्य विश्वदेवा
 तस्मादाह हविष्मांशः अस्तु सूर्य इति। १२ ताः आहुत्यजघान न गार्हपत्यं सादयति। अमे
 द्वौ पन्न गृहस्य सुदसि सादयामीत्यामर्चो नात्र गृहस्य सुदसि सादयामीत्यावेतदा हाथयु
 दामीषामीयः पशुः संतिष्ठतथ परिहरति युक्रामातुत्याहाय एह विद्धीनयुजमानः आ
 मस्तता आदेवे। १३ सदक्षिण न निष्क्रामति। तादक्षिणया ऽऽप्राणे सादयती द्राप्ते नो गधे
 यी सति विश्वे न्योदनादेवे न्यो गृह्णाती द्राप्ती हि विश्वदेवास्ताः पुनराहृत्याये
 पुत्री ऽ सादयति सजघान न पुत्री पर्येत्यताः आदात्र। १४ सः उत्तर ए निष्क्रामति। ताः

त्ररायाऽश्राणोसादयतिमित्रावरुणयोर्नोगाधुयीस्तुतिनेवसादयेदतिरिक्तेमेताने
 वसांपसंपद्यतऽइन्द्रायोर्नोगाधुयीस्तुत्यवब्रूयात्तदवानतिरिक्तं तथा संपसंपद्यताऽप
 गुप्तिवाऽएताःपुरिद्धियंताऽअग्निःपुरस्तादयेताःसमेतं पूज्यं ग्यांता नष्टाऽह्नाऽस्यपञ्च
 त्यस्ताऽआग्नीध्रसादयतिद्विष्टां दवानां नोगाधुयीस्तुतितदा मुष्टिश्चादवांसं वरा
 यत्येतानि विवसतां वरं तस्मादसती वुर्यो नाम वसताऽहविष्वरं न वेतियऽएवमेतादृशऽदे
 तानि वाऽएतानि सप्तयुजऽषि न वेति वज्रं निर्गृह्णात्याकनजघ्रुनेन गार्हपत्यऽसाद
 यत्येकेन परिहरत्येकेनाग्नीध्रतानि सप्तयत्रवेद्वावः प्रजातानि छेदाऽसिसप्तपदावे

१२४

तेषां पराध्वीशुक्लयेतामनिसंपुदंतस्मात्सप्तयुजऽषि न वेति १० ब्राह्मणे ३ तां संप्रबोधयं
 ति। तपऽउपस्थयाग्नीध्रमुपसमा धेति तऽआज्यानि गृह्णात गृहीत्वा ज्यान्यायेत्यासाद्याज्या
 नि १ अथ राजानमुपावहरति ॥ ३ ॥ यं वे प्रतिष्ठा जन्तु रासां प्रजानामिमानुवेत
 त्यतिष्ठामन्यपावहरतितमस्य तनुतेतमस्य जनयति २ अर्द्धः प्रपाठकः ॥ अंतरा एषे
 ऽउपावहरति। यज्ञो वाऽअनस्तान्वयज्ञं नृबहिर्हीकरोति यावमुसंमुखेष्वधिनिदध
 ति हत्रं वेत्तामाद्विशोयावाणः हत्रामुवेतद्विशुध्य हतितद्युसंमुखानुवेति द्विशमुवे
 त्नुसंमुखो हत्रियमन्यविवादिनां कराति तस्मात्संमुखानुवेति ३ सऽउपावहरति ह

इद्वामनसेवेतियुजमानस्येतक्कामायाहहुदायनहिमूनसायुजमानसंक्रामंक्रामयतेयक्रा
म्यायुजाततस्मादाहहेदेवामनसवेति॥४॥ दिववासूर्योयवेति॥ दिवजोकायवेत्यवेतदा
हयदाहदिवत्वितिसूर्योयवेति॥ दिवन्त्यवेतदाहोहमिममधरंदिविदेवेषुहात्राय
छेत्यधारावेयत्तः॥ ऊर्हमिमयजंदिविदिवषुधहीत्यवेतदाह॥५॥ सामराजन्विष्वास्व
प्रजाः॥ उपावाराहेति॥ तदनमासांप्रजानामधिपत्यायराज्यायापावहरति॥६॥ अथानुस
ज्योपतिष्ठते॥ विष्वास्वांप्रजाः॥ उपावाराहं चित्ययथाययमिववः॥७॥ तं करोतियदाहवि
ष्वास्वंप्रजाः॥ उपावाराहति॥ त्रं वेसांमस्त्यापवस्यसुं करोतितुद्वदमनुपापवस्यसुं

२२५

क्रियातथात्रयथायथं करोतियथा॥८॥ यदाहविष्वास्वांप्रजाः॥ उपावरोहं चितितदनमा
निःप्रजानिः प्रत्युवाराहयतितस्मादुद्व्रियसायुमिमाः प्रजाविशः प्रत्युवाराहं तितमध
स्तादुपासतः॥ उपसंनानाहाताप्रातरनुवाकुमनुवद्व्यजुवति॥९॥ अथसमिधमभ्यादध
दाहादेवेभ्यः प्रातर्युवभ्योनुब्रूहीति॥ छंदा॥ सिवेदवाः प्रातर्युवाणश्छंदा॥ सनुया
जादवभ्यः प्रेषादवान्यजेति॥ वाः अनुयाजिश्चरंति॥१०॥ तु दुहेकः आहुः॥११॥ दावभ्यो
ब्रूहीतितुदतथानुब्रूयाछंदा॥ सिवेदवाः प्रातर्युवाणश्छंदा॥ सनुयाजादवभ्यः प्रे
षादवान्यजति॥ वाः अनुयाजिश्चरंति॥ तस्मादुब्रूयादवभ्यः प्रातर्युवभ्योनुब्रू

हीत्येवाहं अथयुस्मिधमभ्यादधति। छंदां स्येवितस्मिंश्चययज्ञोताप्रातरनुवाकम
 न्वाहं छंदां स्येवितत्युनरायाययत्ययातयामानिकरोतियातयामानिवेदेवेष्टंदां
 सिंछंदा निहिंदावाः स्वर्गलोकं समाश्रवतनवाः अत्रस्तुवातनुशंसेतितं छंदां स्ये
 वितत्युनरायाययत्ययातयामानिकरोतितरया तयामेयं जंतन्वाततस्माद्धाता
 प्रातरनुवाकमन्वाह। १० तदाहुः। कुः प्रातरनुवाकस्यप्रतिगरः इति जायद्विवाधयुरुपा
 सीतसयं निमिषतिसोहवास्यप्रतिगरस्तुतुथानुकुर्याद्यदि निद्रायादपि कुमं स्वयास
 युत्रहोताप्रातरनुवाकं परिदधति तत्स्वराणीति स्म अतितत्स्यावर्तुर्हीतमाज्यं गृही १२६

वाजुहोति। ११ यत्रवेयजस्यशिरोच्छिद्यता तस्यरसोदुवापः प्रविवेशतमदः शर्वेष्टुर्ब्रसतीव
 रीचिराहरत्ययायात्रयजस्यरसः परिशिष्टस्मामिवतदच्छेति। १२ यद्द्वेतामाहुतिं जुहोति।
 एतामिवतद्यजस्यरसमनिप्रसृणीततमारुधयाभ्यः उव्वेतादवुताभ्यः आहुतिं जुहो
 तिताऽएवेतत्प्राणतिताः आस्मिदं प्राः प्रीताऽएतं यजस्यरसं संनमंति। १३ कोडी १२०० सु
 जुहोति। शृणोचमिः समिक्षद्वंमऽइति शृणोहमऽइदमग्निरनुमेजानावित्येवितदा
 हश्च एवं वापोधिषणश्चादवीरिति शृणुं उमऽइदमापात्रमजानं वित्येवितदाहश्चोताया
 वाणवित्तुषोनयजसिति शृणुं उमऽइदं यावाणनुमेजानं वित्येवितदाह वित्तुषोनयजसि

तिद्विद्वां मोहियावाणः शृणोतुदवः सविताहवामस्वाहेति शृणोतुमऽदवः सविता
 उमजानावित्येवेतदाह सवितावेदवानां प्रसवितातु सविदु प्रस्तुतऽएवेतद्यज्ञस्य
 समुच्छेति ॥ १४ ॥ अथापरं वडयेहीतमाज्यं गृहीत्वा । उदङ्मयुनाहापऽइथाहातरित्य
 पुऽइच्छेहोतरित्येवेतदाह तद्यदतोहोताच्चाहेतामुवेतद्यज्ञस्य समनि प्रसृणीतत
 मारुंधऽएतानुवेवेतदनुतिष्ठतनेदनानंतराना द्वारं द्वां सिद्धिन संनिति ॥ १५ ॥ अथ सं
 प्रुष्टति । मित्रावरुणस्य वमसाधर्यं वहिनुष्टः पत्नीरुदानस्यैकधनिनऽएताग्नी ब्रुवा ल
 वसती वरीजिः प्रत्युपतिष्ठासेहाव वमसुनावृति सं प्रेषऽएवेष्टा १६ तऽउदं वोति क्रामं १२७

ति । जघुनेन वा बालमयेण ग्रीध्रं सयुस्यां ततोदि श्यापो नवंति तु द्यंति तावे सह पत्नी निर्य
 तितद्यु सह पत्नी निर्यति ॥ १७ ॥ युत्र वेद्यज्ञस्य शिराच्छिद्यता तस्य रासा दुवापः प्रवि त्वशतमे
 ते गंधर्वाः । सामर द्वा जुगुपुः ॥ १८ ॥ तदा दवाः ऊनुः ॥ इयमुन्वावह नाष्ट्रायदि मगंधर्वाः क
 थं चिम । मु नये नाष्ट्रयज्ञस्य समारामति ॥ १९ ॥ ताहा नुः । आयाषिकामावे गंध
 र्वाः सहेव पत्नी निरयामात पत्नी ष्वे वुं गंधर्वा गंधिष्यं त्यथ तमु नाय नाष्ट्रयज्ञस्य सम
 माह रिष्ठा मऽइति ॥ २० ॥ तसह पत्नी निरीयुः । तपत्नी ष्वे वुं गंधर्वा जगृधुरथ तमु नाय
 नाष्ट्रयज्ञस्य समजकुः ॥ २१ ॥ तथोऽएवेष्टऽएतत् सहे वपत्नी निरति तपत्नी ष्वे वुं

धर्मे गृह्यं त्यजेत मुनेन नाष्टु यज्ञस्य समहरति । २२ सोपो निजुहोति । एतां ७ हवाः आ
 ऊति ७ ऊतामष्य यज्ञस्य समऽउपसमेतितां प्रत्युत्तिष्ठतितामवेतदाविष्णुत्यगृह्णाति । २३
 याद्वेतामाऊतिं जुहोति । एतामवेतद्यज्ञस्य समनि प्रवृणीततमां धतमाण्यावतिष्य
 न्यउत्वेवेतां देवता न्यऽआऊतिं जुहोतितां एवेतस्त्रीणतितां अस्मेव साः प्रीताः एते
 यज्ञस्य समं संनमंति । २४ मुजुहोति । देवीरापोऽअपान्नपादिति । देवो ह्यपस्मादाह ।
 देवीरापोऽअपान्नपादिति । यावऽऊर्मिर्हेविष्य इति । यावऽऊर्मिर्यज्ञिष्य इत्यवेतदाहं द्विया
 वान्मदितमऽइति द्वीर्यवानित्येवेतदाहयदाहं द्वियावानिति मदितमऽइति स्मादिष्य इत्यवे

१२८

तदाह तं देवो न्यो देवत्रादेवेत्यतदनाऽअथाविष्यदाह तं देवो न्यो देवत्रादेवेति शुक्रपे-
 न्यऽइति सत्यं देवशुक्रं सत्यापुन्यऽइत्यवेतदाहयुषां नागस्य स्त्रोहेति । तपा मुह्येष ना
 गः । २५ अथामेत्रावरुणचमासुनेतामाऊतिमुपप्लावयति । कर्षि रसीति युथा वाऽअंगारो
 भिनासातः स्मादवामषाऊतिरतया देवतया स्माता नवतिराजानं वाऽएता निरद्विरुप
 स ह्यत्र वतिया एतामेत्रावरुणचमासव्राजा वाऽआज्यं ७ रतः सामानद्वज्राण्यन
 रतः सामं ७ हि नसानीति तस्माद्वाऽअपप्लावयति । २६ अथ गृह्णाति । समुद्रस्य वा द्वित्य
 उन्नयामीत्याणावे समुद्राश्च वेतद्विति दक्षतितस्मादापऽएतावति नो गनुं ज्यु

माननं द्वां यात तदा नृकधनां नृयं तितदनुपां नृजनान् ॥ २७ ॥ तद्युग्मे त्रावरुणवमसेन गृह्णा-
ति। यत्र वेदवेभ्यो याज्ञाणकामतम तद्विवाः प्रेषितव प्रेषमेष्ठन्युसारुभिः प्रारावयंति
विद्विन्वैवदयंस्तस्मान्मे त्रावरुणवमासुन गृह्णाति ॥ २८ ॥ तऽश्रयंति प्रत्युपतिष्ठात ग्रीष्वा-
न्नालवसतीवरी निश्चक्षेत् वमसेन वसुऽउपर्युपरिवात्नालं सऽस्य श्रेयति वसतीवरी श्वमे-
त्रावरुणवमसं वसमापोऽश्चिद्विग्मतसमोषधी निगोषधी रितियुश्वासा शर्व्वद्युराहृतो यज्ञ-
स्य रसायश्वाद्याहृतस्तमवितुदु नृयऽसुऽसृजति ॥ २९ ॥ तद्विक्ता एवमे त्रावरुणवमसे-
न वसतीवरी नृयं त्पामे त्रावरुणवमसाह वसतीवरीषु युश्वासा शर्व्वद्युराहृता यज्ञस्य रसाय

१२७

श्वाद्याहृतस्तमवितुदु नृयऽसुऽसृजामऽइति वृदंतस्तु दुतथानुक्रयीद्यद्वाऽश्वाधवनृये-
समवनृयति तादविषुऽउ नृयायज्ञस्य रसऽसुऽसृज्यातथाहा वमसु वसतीवरी गृह्णा-
ति निगुन्वा नृयस्तद्युऽउपर्युपरिवात्नालं सऽस्य श्रेयत्यातावेदवादि वमुपादकामंस्तद्युज-
मानमेवितुस्त्वृग्यं पंथानमनु संस्थापयति ॥ ३० ॥ तऽश्रयंति तऽहाताष्टक्युध्वयो वर-
पा ३५ इत्यविदापा ३५ इत्यवितुदाहृतं प्रत्याहोते वने नमुरित्यविदमथो मनऽसतेत्ये-
वितुदाहा ३१ सयद्यनिष्ठामः स्यात्। यदि प्रवरण्याऽसुऽसृवः परिशिष्टालऽहा माय-
स्या तं नृकुं याद्युक्तालऽहा माय स्यादपरं वउर्येही तमाज्यं गृहीत्वा नृहोतियममे

एतुमर्त्यमवावाजेषुयंजुनाः॥सयंताशश्चतीरिषःस्वाहेत्यामय्याजुहोत्यग्निर्वाग्निष्टो
मस्तदग्नावग्निष्टोमंप्रतिष्ठापयतिमुत्रैवत्यापुरुषसंमितावाःअग्निष्टामुः९वंजुङ्क्याद्य
द्यग्निष्टामःस्यात्॥३२यङ्कळ्यःस्यात्॥मध्यमंपरिधिमुपस्थाशत्रुयःपरिधयस्त्रु।एफ
कान्येतिरुहितुर्हियजःप्रतिनिष्ठतियङ्कःअतिरात्रोवाषोऽशीवाः॥स्यान्नेवजुङ्क्यान्नुम
ध्यमंपरिधिमुपस्थाशसमुद्येवृक्षी।मृत्युप्रपाद्यथाययंयज्ञकृत्वावर्त्तयति॥३३श्रु
युंगाःअष्टयुगाः९कृधना नवंति।त्रायावापंववापंववासप्तवासप्तवानुववानुववेकादश
वात्रयोदशवात्रयोदशवापंवदशवाद्वंद्वमहमिथुनंप्रजुननमथयः९५एकौतिरिच्यु १३०

तस्य युजमानस्य श्रियमन्युतिरिच्छा तस्य वा एषा ७ सधनेन यो युजमानस्य श्रियमन्युतिरिच्छा
 ततश्चादेषा ७ सधनेन तस्मादुक्कधनानाम् ३४ ब्राह्मणं ४ अथाधिषुवाणपर्युपविशंति ॥ अथा
 स्या ७ हिरण्यं बध्नीत द्वयं वा ५ दं नृतीयमस्ति सत्यं वै वा नृतं वसत्यमवा दवा ५ अनृतं मनु
 श्या ५ अग्निरतसं वेदिरण्यं ७ सत्येना ७ शुचुपस्पृशानि सात्यनसोमं पुरा हणानीति तस्मा
 द्वा ५ अस्या ७ हिरण्यं बध्नीता १ अथ यावाणमादत्ते ॥ तवा ५ एते शममुखा यावाणे नवंति
 देवा वे सोमो दिवि हि सोमो वृत्रो वे सोमः ५ आसीनुस्मे त कुरीरं युजिरयो यदश्मानस्त क
 रीरेणे विनामत सुमर्द्धं यतिष्ठ स्तं कराति तस्मादश्ममुखा नवंति घ्नंति वा ५ एनामत द्य

दन्तिषु एवं तितमेतुन ध्रुवितितथातऽउदतितुथासंजीवतितस्मादत्रममयायावाणजवंति
 १२ तमादत्रोदवस्यवासविदुःप्रसावश्विनोर्बोद्धुभ्यां प्रसोहस्ताभ्यामादरावासीतिसवि
 तावेदवानांप्रसवितातुस्सविदृप्रसूतऽएवेनामतदादत्तश्विनार्बोद्धुभ्यामित्यश्विनावध
 र्यृतत्रायाारवर्बाद्धुभ्यामादत्तनस्वाभ्यां प्रसोहस्ताभ्यामिति प्रष्टानागदुघस्तत्रास्येव
 हस्ताभ्यामादत्तेन स्वाभ्यां वृजोवाऽएषतस्मन्मनुष्यो नर्त्ततामता निर्देवता निरादत्तो
 आदादरावासीति यदावाऽएनामातनाजिषु एवं त्यथाङ्कतिर्न वतियदाङ्कतिर्जुहोत्युय
 दक्षिणाददात्येत इन्द्रावद्वयं रासतऽआङ्कतीश्वदक्षिणाश्वतस्मादाहरावासीति ४

१३१

गनीरमिममधरंरुधीति अधारावेयजामहांतमिमंयजंरुधीत्येवेतदोहं द्रावसुश्रुतम
 मितीद्रोवेयजस्यदवतातस्मादाहं द्राव्यतिसुश्रुतममिति सुसुततममित्येवेतदाहाताम
 नपविनात्यषवाऽउत्तमःपविर्याआमस्तुस्मादाहातामनपविनत्सृजंस्वंतंमधुमंतंपुय
 स्वंतमितिरुसवंतमित्येवेतदाहयदाहाजंस्वंतंमधुमंतंपुयस्वंतमिति ५ अथ द्वावेयक
 ति।दवाहंवेयजंतंनानास्तेसुररक्षेसेभ्यऽआसंगाद्विनयांवकुस्तुहोवुरुपांशुयजा
 मद्वाचंयजामतितुऽउपांशुयजंनवावमयत्नं॥६ अथ निशाभ्याऽआहरति।तास्वन
 द्वावयतिनिशाभ्यास्थादवश्रुतस्तप्ययतमामुनामतप्ययतद्वाचंमतप्ययतप्राणं

मत्तर्पयतचक्रुर्मत्तर्पयतश्चोत्रं मे तर्पयतात्मानां मत्तर्पयतप्रजामत्तर्पयतपशून् मे त
 र्पयतगणान् मत्तर्पयतगणान् मा विष्टघ्नति रसावाऽश्वापस्त्रास्त्रवेतामाश्विषमाशा
 स्ते सर्वे चर्मश्चात्मानं तर्पयतप्रजामत्तर्पयतपशून् मे तर्पयतगणान् मे तर्पयतगणान् मा विष्टघ्नति
 तिसयऽएषऽउपाऽश्रुसुवनः स द्विवस्त्रानादित्यानिदाननासास्पृष्टव्यानः १० तमजि
 मिमीताघ्नंति वाऽएनाम तद्युदनिषु एवं तितामातुनघ्नंति तथ्यातऽउदतितुया संजावति
 याद्ववमिमीत तस्मान्मात्रामनुष्य युपात्रो यो वाप्यन्यामात्रा वसुमिमीता इन्द्राय वा वसु
 मातरुद्रवतऽइतीन्द्राव्येत्स्यादवतात्स्मादाहुन्द्राय वेति वसुमातरुद्रवतऽइति १३२

५३८३१

रुद्राश्वा १

तदिन्द्रामवानुवस्त्रेऽतजतीन्द्राय वादित्युवतऽइति तदिन्द्रामवाचादित्यानुनजतीन्द्राय वा
 निमातिघ्नऽइति सपत्नावाऽश्च निमातिपुंन्द्राय वा सपत्नघ्नऽइत्यवेतदाहसास्योद्धारो
 यथाशुभस्योद्धारऽएवमस्येषऽऋते देवभ्यः ॥ इत्यनायवासा मभृतऽइति तज्जा
 यन्त्रे मिमीत मुखे वारायस्योषद इत्यभिर्द्विगायत्री तज्जायन्त्रे मिमीत सायुज्जाय
 त्राक्षानां च्छादिवः साममाहरात्तनसाक्ष्यनुः सोमभृतात्नेवास्यऽएतर्द्धा यथा हि
 तीर्थं मिमीता १० अथ यत्पंचवाचमिमीत। संवत्सरसंमितो विपुः पंचवाऽऋतवर्षं
 वत्सरस्य तं पंच निराप्नोति तस्मात्पंचवचमिमीत। ११ तमन्ति मृशति। यत्रोसा मदिविज्ये

तिर्पुत्पथिव्यायुदुरावंतरिहे॥तनास्मियुजमानायोरुगयेरुध्यधिदोत्रावचइतियुत्र
 वाऽएषाग्रादवानां७हविर्वहृतुडह्याचक्रामेवसार्द्धाणवात्मनादवानां७हविर्ह
 वमितिस्॥९तस्मिन्नुत्तराष्ट्रलोहपुत्रिन्यधत्त॥१२तद्विदवाऽअस्थावतातस्मिन्ने
 वितास्तनूराष्ट्रवंसुलस्तुऽएवादवानां७हविरनवत्तायाऽ९वास्तेषु॥९तनेवेतास्तनूरा
 प्रीतिसुलस्तुऽएवादवानां७हविर्नवतितस्मादवमन्निमृशति॥१३अथनिग्राभ्यानिरुपसृ
 जति॥आपोहवेवृत्रंजघ्नास्तनेवेतद्दीर्घेणपःस्यंदंततस्मादनाःस्यंदमानानकिंवन्प्र
 तिधरयातताहस्त्रामववृशंवसुःकुस्मिन्नुव्युतिष्ठमहियाजिरस्मानिर्वात्राहतइति

१३३

सुर्वेवाऽइदमिन्द्रायतस्थानुमासयदिदंकिंचुपिषाखंपवात॥१४॥सऽइन्द्रोब्रवीत्सुर्वेवेमऽ
 इदंतस्थानंयदिदंकिंचतिष्ठधामवमऽइतिताहाचुःकिंनस्ततःस्यादितिप्रथमनहऽ९
 ववःसामस्यराज्ञऽइतितायुतिताऽअस्माऽअतिष्ठंततास्तस्थानाऽउरसिन्यगृह्णीततद्य
 दनाउरसिन्यगृह्णीततस्मानिग्राभ्यानामतोयेवेनाएतद्यजमानऽउरसिनिगृह्णीतसु
 ऽआसामेषप्रथमनहःसोमस्यराज्ञायनिग्राभ्यानिरुपसृजति॥१५॥उपसृजति॥आ
 त्रासुवृत्रचुरऽइतिशिवाद्यापस्तस्मादादश्चात्रास्तेतिवृत्रचुरऽइतिवृत्र७ह्यताऽअध
 न्नाध्वर्युऽअमृतस्यपृजितित्यमृताद्यापस्तदादीर्धवात्रमंयजंतयततिनात्रतिरोदि

तमिवास्त्युपहृताः सोमस्यपिवातुतितदुपहृताः एवप्रथमनहं सोमस्यराजो नह्यंति
 १६ अथप्रहरिष्यं नयं द्विष्टात्रं मनसाध्यायदमुष्माः अहंप्रहरामिननुभ्यमिति त्याचु
 त्वमं मानुषं ब्राह्मणं हंति ताचवपुरिचक्षातथ किंय एतं दावाहि सोमो धृतिवाः एनाम त
 द्युदनिष्ठु एवेतिताम तनघ्नंति तथ्यातः उदतितथ्या संजीवतितथ्या ननस्यं नवतियद्यनुदि
 श्यादपि दृष्ट्वा मवमनसाध्यायत्तथ्याः अननस्यं नवति १७ सप्रहरति। माने मो संविक्ता
 इति मावं निषी मो संविक्ताः अमुष्माः अहंप्रहरामिननुभ्यमित्येवेतदाहोर्जं धत्तेति रसं
 धात्तेत्येवेतदाह विषाणवी डी सती वी डायथा मुर्जं दध्यामिती मेऽ एवितत्फलकेऽ आ

१३४

ऊरित्युहेकः आहुः किंनुतत्रयोऽष्टातफलके निंद्यादिमहोवद्यावापथि वीः एतस्माद्द्वज्रा
 दुद्यतास्ते रजेततदाभ्यामवेनाम तद्यावापथि वीः भ्याः शमयति ताथामुशांता नुदि न
 स्तुर्जं दध्यामिति रसं दध्यामित्येवेतदाह पाप्मादा ताने सोम इति तदस्य सर्वपां प्रा
 नं हंति १८ सवेत्रिरनिष्ठुणेति त्रिः सं नरतिवडुर्निया नमुपेतितद्दृशदृशाक्षरावेति
 राद्वैराजः सोमस्तस्माद्दृशदृशः संपादयति १९ अथयंनियानुमुपेति यत्र वा एषोऽय
 दवानां हविर्वहतादमादिशान्तिदध्यामिति हि हिमिथुनेन प्रियेण क्षमासु ७
 स्थावायतितामतादवाः आनिर्हि हिमिथुनेन प्रियेण क्षमासु मस्य शंखं न्युनियानुमुपा

यंस्तथोऽवेनमेवऽतदाजिहिर्मिथुनेनप्रियेणधन्नासुंस्पर्शयति येनया-तमुपेति
 ॥२०॥ सऽउपेति। प्रागुपायुदगधराकर्वतस्वादिशः आध्ववेवितितदनमानिहिर्मिथु
 नेनप्रियाधन्नासुंस्पर्शयत्यंबनिष्परसमरीर्द्धिमिति। याधावाः अंबायायादिशस्तु
 स्मादाहोबनिष्पारतिसमरीर्द्धिमितिप्रजावाः अरीः संप्रजाजानतामित्येवेतदाहत्स्माद्या
 ऽअपिविह्वरमिवप्रजान्वंति। सामवतजानाततस्मादाहसमरीर्द्धिमिति। २१ अथयस्माओ
 ऽमानामायुत्रवाऽऽष्टायेदवानाहविर्बहवतदेहान्वाक्रमेवसर्वेणवात्मनादवानाह
 विर्बहवमितितस्ययाजुष्टतमातनरासतामप्रनिदधेतादवाअस्पृष्टतातहाबुरुषेवेता ॥२३५॥

२३५

प्रवहस्वसंहिवनऽतथाहविरर्धातितांहरइवोपप्रावृद्धतस्वोदमऽऽप्रेतितस्माओमोनाम
 ॥२२॥ अथयस्माद्याजानामाध्वेतिवाऽऽनामतद्युदनिषुएवंतितद्यादनंतंन्वाततदनंजनयं
 तिसुतायुमानोजायतसयंजायततस्माद्याजायंजाहवेनामेतद्युदजऽइति। २३ तत्रे
 तामुपिवाचमुवाच। चमंगप्रशऽसिषोदवः शविष्ठमुह्यी॥ नवृदन्योमघवंनस्तिमडितुंइ
 ब्रवीमि। तद्ववऽइतिमाह्योदेवेतद्रवंनुवाचवामावतोजनयितासिनान्यस्वदिति। २४ अ
 थनियान्याभ्योयुहान्विष्टक्लातां। आपाहवेवृत्रंजघ्नास्तोनेवेनर्द्धीर्येणपःस्यंदंतस्यंद
 मानोनांविवसतीवरीर्द्धीक्लातिवसतीवरीभ्योनियाभ्यानियाभ्याभ्योयुहान्विष्टक्लातेत

॥२३॥

निवेतद्दीर्घं गुह्यं विगृह्णते दोष्टवमसाद्योषावाः रुग्णातायोषायिवाः इमाः प्रजाः प्र
जयांत तदा नाम तस्येयाषायाः रुक्नोहा उः प्रजनयति तस्माद्वोष्टवमसात् ॥ २५ ॥ ब्राह्मणं
॥ ५ सप्तमः प्रपाठकः समाप्तः ॥ ॥ कंडिका १९४ इत्यध्वरं नाम कांडं तृतीयं समाप्तं ॥ ॥ एवं कं
डिकासंख्या ८५ ए ब्राह्मणानि ३७ तदाहुः १२ ॥ ॥ संवत् १६४५ वर्षे कार्तिके गवदि षष्ठ्युके
लिखितं ॥ मादं ॥ शुभं न वतु ॥ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

मैत्रुद्वयार्ज्यावत्तादिरदिन नृणां प्रकृतद्वयैकैकस्वरद्वयतादती. ७३०

[illegible]

सं. २५२

दि. २६

पृ. ३

श्री गणेशाय नमः

प्रमाण

सं. २६३३-६७

सं. २६३३-६७

सं. (१) २७ सं. (२) ९

सं. २६३३-६७

सं. २६३३-६७

सं. २६३३-६७

०००००५ (२६)

सं. २६३३-६७

सं. २६३३-६७

24 2 उवाच सारं तां का रा ५ दृष्टं पुरा ० पुराणे ॥

170

हंससमाधिरस्तुमिमेतस्मिन्प्राणाः अश्रयंततस्माद्देवैतद्विरोधयत्प्राणा
 अश्रयंततस्मादुप्राणाः श्रियोयवसुर्वसिं नत्तमन्त्रश्रयंततस्मादुशरीरं ॥४॥
 सारवपुरषः प्रजापतिरनवत् ॥ सवः सपुत्रः प्रजापतिरनवत्पमेवमोयुन सु
 मिश्रीयुत ॥५॥ सर्वैसप्तपुरुषो नवति ॥ सप्तपुरुषो ह्ययं पुरुषो ब्रह्मत्वार आ
 त्मात्रयः पदपुच्छनिधत्तारो हितस्य पुरुषस्यात्मात्रयः पदपुच्छान्यथयदे
 केन पुरुषेण त्मानं वर्द्धयति तेन धीमेणा युनत्मा पदपुच्छान्यथयति ॥६॥
 अथ ह्यश्रितेभिर्निधीयुतैर्वैतपा ॥ सप्तानां पुरुषाणां ॥ श्रीयोरससमेतद
 ॥६॥ समुद्दति तदस्येताद्विरस्तुमिमेतस्मिन्सुर्वदेवाः श्रिताः अश्रितिसर्वेभ्यो
 नैवेभ्यो जुह्वति तस्माद्देवैतद्विरः ॥७॥ श्रयोपुरुषः प्रजापतिरकामः ॥८॥

[illegible]

ततस्मादन्तानामाहुरग्निं कल्प्यन्ति तन्वत् ७ ह्येतदभेदं ब्रुवन् ॥ १० ॥ अथ योऽग्नौ
तरासी सोऽग्निरस्य न्यतस युदस्य सर्वस्यायमस्य न्यतस्मादग्निं वै तमग्निरिति
स्यावक्षते परोऽपरोऽहं कामाहि देवाः अथ यदप्रसंहरितमासी सोऽअर नव
दप्रदीवेतमम्य इत्यावक्षते परोऽहं परोऽहं कामाहि देवाः अथ यदरसदिवस
रसजो नवदयम्य कपालिरसो लिप्ताः आसी सोऽजो नवदयम्य कलमोऽसि स्माथि पा
वनवृत्वा ॥ ११ ॥ सोऽकामयता ॥ आऽयोऽहो दीमांघ्रन नयैयमिति ता ७ संहिंश्या
सुधा विबन्धुन्येषः पुर इ सोऽसंहरसंहरं नो नवदयम्य इह उदोऽहं ते दनद्य
दिदमृद्म इहो विजायते सेय ७ सवोपः एवानुव्येत्तदिदमृक् मे वरूप ७
समद्वेत्तापः एवा ॥ १२ ॥ सोऽकामयता ॥ नृपः एव स्यात्तजायेतेति श्रीमत्स

[illegible]

इनाहाक्तादयो॥युल्लवजुभतीभूयतिरिष्टकादिद्युमेनिचिनुयु
यवतुपितुरप्रजापतिनिवज्यतीति॥२३॥युहहस्माहतां॥क्षत्रं
जुभयइष्टकादिप्रोक्तंकेटुणाचतायैक्षत्रियाश्चिनुववुक्षत्रं
मुयाभुवतितुजाइःसमुद्धमवतितुदेधतुत्तुआलोकेटुणाएवमुयली
तुयय्याहितितदहतुयार्धचोन्यत्वेवातस्थितिः॥२४॥सुरयपितापुत्र॥
युयैतिमृजततुनेषायेपिताबुदतमातेःसमुद्धातुनेतुयातिः
पिताबुदेबुदेवानुजततुनेषदेवानापिताबुदतुदेवा।समुद्धातुने
तुयय्यापितुः॥२५॥जुभयैहतेइवति॥पितावपुत्रप्रजापति
यतिप्रजापतिप्रजापतिप्रदेवायदेवायप्रजापतिप्रदेव

दाम्ना॥ सत्रपदधाति॥ तुयदेयुतयेति॥ बायै सुदेवता गिर स्वदिति प्राणे
 वा सुगिरा कृष्णलो दे ति स्थिरा सीदेत्येतदुपोषुति छि तासी दिति बा वा
 वेवेन मेतु प्राणे न वचिनो ति बा ग्या ग्ति प्राणा इड रे ड्वा नि नि श्री
 वान नि श्री वत्यस्य मात्रा तावतै वेन मेतु चिनो तोडा नि नै सर्वदेवा
 सर्वदेयु यो नि श्री वान नि श्री वत्यस्य मात्रा तावतै वेन मेतु चिनो ति
 ॥२८॥ तुदाङ्ग॥ कुस्मादस्य अग्निश्चीय तइति युत्र वेत्ता देवता युत्र
 तुदिमा मेवर सेना नुव्य हार त्रयत्र देवः समसुर्व सदन मे स्या र
 वा धि सम भर सैवै के वेष्ट केय मे वेयु ६ सग्नि रा स्यै हि सर्वानि श्री
 वते सेय चतुः सक्ति हिं शुख स्य सक्त यस्तत्मा चतुः सक्त य इष्ट काश

अ ३
 तै ३
 ५

वंता ६ ह्यनुसर्वा इष्टका॥ राणे॥ तुदाङ्ग॥ अदेवाम केष्ट कोय कथपु ६ क इतीये
 वज्रस्य मन्मथी ६ का तद्व किचान मन्मथ पदधालु कै व सष्ट का प्र
 इतीये स्य पदधाति सा र छिष्ट काय पुत्र न पुस्युज पुत्राति यु द्वि हि
 एव शकलः प्राकृति स्य हिरत्येष्ट काय पुत्र पुत्र पदधाति यु द्वि खल
 ले साः समिध आदधाति सा वान स्य लष्ट काय पुत्र पुत्र पदधाति यु द्वि
 इति यु द्वि तय किचान न पुत्र पदधाति सै यु न व वही ६ केयु म्पु वेष्ट
 के॥ २९॥ तुदाङ्ग॥ कतरुत इष्टकाः शिर इति कुत उ पस्य व्यव नु
 रती कुतै क आङ्गः सुख यना ल कु यार वा वी दु पस्य व्यव नु द्वि
 हा स्यै ताः सुर्व ल दमा त ल न न्या एत भवती ति न तु जा क जय ति

अथ तत्र विद्यमानाद्वैतयुक्तोपेक्षायाः कार्यप्रवृत्तयन्त्रियः अथ तत्र विद्यमानाद्वैतयुक्तोपेक्षायाः कार्यप्रवृत्तयन्त्रियः

वाचसमैतानि ॥ ३१ ॥ विमदिष्टकावद्यावा ॥ ३२ ॥ पर्वन्यर्तु
रकुर्वीत ॥ ३३ ॥ द्योवाय चेतोनिर्निधीयते ॥ ३४ ॥ सर्वान्मा
॥ ३५ ॥ तदङ्ग ॥ ३६ ॥ कतिपयवान् ॥ ३७ ॥ पक्षीयत इति ॥ ३८ ॥ न्यव
त्तु चेतोनिर्निधीयते ॥ ३९ ॥ अथोक्त इति ॥ ४० ॥ अविर्ति
॥ ४१ ॥ अविर्ति ॥ ४२ ॥ हीमाः सर्वाः ॥ ४३ ॥ अविर्ति ॥ ४४ ॥ अविर्ति
॥ ४५ ॥ अविर्ति ॥ ४६ ॥ अविर्ति ॥ ४७ ॥ अविर्ति ॥ ४८ ॥ अविर्ति
॥ ४९ ॥ अविर्ति ॥ ५० ॥ अविर्ति ॥ ५१ ॥ अविर्ति ॥ ५२ ॥ अविर्ति
॥ ५३ ॥ अविर्ति ॥ ५४ ॥ अविर्ति ॥ ५५ ॥ अविर्ति ॥ ५६ ॥ अविर्ति
॥ ५७ ॥ अविर्ति ॥ ५८ ॥ अविर्ति ॥ ५९ ॥ अविर्ति ॥ ६० ॥ अविर्ति
॥ ६१ ॥ अविर्ति ॥ ६२ ॥ अविर्ति ॥ ६३ ॥ अविर्ति ॥ ६४ ॥ अविर्ति
॥ ६५ ॥ अविर्ति ॥ ६६ ॥ अविर्ति ॥ ६७ ॥ अविर्ति ॥ ६८ ॥ अविर्ति
॥ ६९ ॥ अविर्ति ॥ ७० ॥ अविर्ति ॥ ७१ ॥ अविर्ति ॥ ७२ ॥ अविर्ति
॥ ७३ ॥ अविर्ति ॥ ७४ ॥ अविर्ति ॥ ७५ ॥ अविर्ति ॥ ७६ ॥ अविर्ति
॥ ७७ ॥ अविर्ति ॥ ७८ ॥ अविर्ति ॥ ७९ ॥ अविर्ति ॥ ८० ॥ अविर्ति
॥ ८१ ॥ अविर्ति ॥ ८२ ॥ अविर्ति ॥ ८३ ॥ अविर्ति ॥ ८४ ॥ अविर्ति
॥ ८५ ॥ अविर्ति ॥ ८६ ॥ अविर्ति ॥ ८७ ॥ अविर्ति ॥ ८८ ॥ अविर्ति
॥ ८९ ॥ अविर्ति ॥ ९० ॥ अविर्ति ॥ ९१ ॥ अविर्ति ॥ ९२ ॥ अविर्ति
॥ ९३ ॥ अविर्ति ॥ ९४ ॥ अविर्ति ॥ ९५ ॥ अविर्ति ॥ ९६ ॥ अविर्ति
॥ ९७ ॥ अविर्ति ॥ ९८ ॥ अविर्ति ॥ ९९ ॥ अविर्ति ॥ १०० ॥ अविर्ति

總編輯 吳清江

[illegible]

पुनः सासी साद्यौरनवत् ॥ ३ ॥ सो कामयत ॥ भय एव सात्य जायेत तिम
 आदित्य न दिव मिथुन ६ समभवत् ॥ ३ ॥ ७ ॥ समवत्ततदभ्युजाइ
 तोविभृहीतितुत मंडुमात्रमुज्यतैयवरेतो यशदक्रसु सारितमासीत्
 निनुत्तत्राण्यभवन्नेयशः कपुलेरसो लिस्त आसीत् ॥ अवातर
 दिशोभवन्नेयशः कपुलमासीत् ॥ दिशोभवत् ॥ ४ ॥ सुइमाल्लोक
 सुइ कामयत ॥ ५ ॥ तुः प्रजुसुजेयमाग एवुलोके सुमृति ॥ ५ ॥ समु
 नसाद्युचमिथुन ६ समभवत् ॥ सोष्टोदप्राग्भ्यं नवत्तद्वोवसवोस
 ज्यततानस्यामुपादधात् ॥ ६ ॥ समुनसवोवोवमिथुन ६ समभवत् ॥ ७
 एकादशदशानुभ्यं नवत् ॥ एकादशसुइः अस्त्यततानतुति

उपदधात् ॥ १ ॥ सासमुनसैव ॥ २ ॥ चमिथुन ६ समभवत् ॥ ३ ॥ दशदशानुभ्यं न
 वत्तद्वोवसवोवमिथुन ६ समभवत् ॥ ४ ॥ ५ ॥ समुनसैव ॥ ६ ॥ चमि
 थुन ६ समभवत् ॥ ७ ॥ नवत्तद्वोवसवोवमिथुन ६ समभवत् ॥ ८ ॥ ९ ॥
 अष्टो आइ ॥ १० ॥ रन्ति मेवुत्तद्वोवसवोवमिथुन ६ समभवत् ॥ ११ ॥
 नदास्तु नतरिस्त आदित्यमादित्यास्तु न्दिवि विविष्टदेवो अइमसेतो
 दिक्पादधादिति ॥ १२ ॥ अष्टो आइ ॥ १३ ॥ प्रजुपतिरेवमुल्लोकां सुइ
 दक्षिणापुत्तिष्ठत्तमाइमा ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥
 सुउर्द्ध्वम्य एवजातेभ्यो देवानुत्तरेवोवः प्राणान्तेभ्यो मुखीः प्रज
 रत्यतोयतमप्रापुजंतुप्रापुजंतप्रजुपतिस्त्वेवेदः सुर्वमसुजंतसु
 दिदकिचा ॥ २१ ॥ सुवजुः सुइ ॥ सुर्वमाहुमिथुन ६ समभवत् ॥ २२ ॥

इहैतयः सुर्वमात्रिमेतिमेवम॥ सतेतुस्माद्विस्वास्तत्प्राणो मध्यातपुदका
 मत्रस्मिन्नमृतातेदेवाः अनुदुः॥१२॥ सोऽग्निमब्रवीत्॥ त्वमास्तुधही
 तिकिं प्रततां भविष्यतीति त्वयामा वद्वातैश्च वेपुत्राणां रुध्यते तेन पितु
 रपितामहं पुत्रं पुत्रमा वद्वाते त्वयामा वद्वाता अघ्यमा संधहीति तष्टुति
 तमग्निः समदधातुस्मादेतप्रजापतिः सुतमग्निरित्यु वेदतर्थाहवाए
 न्नपितुरपितामहं पुत्रं पुत्रं च दत्तेषु एव वेदः॥१३॥ तमब्रवीत्॥ कुंसी
 श्च पधाद्यामीति हितु एवेत्यब्रवीत्प्राणो वेदितुं प्राणो हि सुर्वभ्याम
 तेन्यो हितस्तद्वेदेन॥ हितः उपादधात्रस्मादाहो पधाद्यामुपदधाम्यु
 पाधानिति॥१४॥ तदाहुः॥ किं हितं किमुपहितं निति प्राणः एव
 हितं वायुपहितं प्राणहीनं वायुपहितं प्राणस्त्वेव हितं मग्न्युपहितं
 तप्राणहीनान्युगान्युपहितं नि॥१५॥ सोऽस्य चित्य आसीत्॥ व

प्रजापतिरभवन्तेतद्वपुः कल्यप्रजापदेवानसृजतेतद्वपुः कल्यप्रजापदे
 अमृता अभवेस्तद्यदेवेतेन प्राण अभवन्त्यसृजापतिर्वेदे वास्तदेव
 तेन भवति॥६६॥ ब्राह्मणम्॥२॥ श्रीः॥ प्रजापतिर्वा इदमयत्रा
 सीत्॥ एक एव सा कामयतस्या प्रजायेयेति सोऽग्न्यत्तु पोत
 शततस्माक्कातात्रेपानादापो सृज्यंते तस्मात्पुरुषात्रेपादापो जायते
 ॥१॥ आपो ब्रुवुच॥ क्वयं भवामेति तश्च भित्यब्रवीत्॥ अतश्च तत्ताः
 फेनमसृजते तस्मादपातदानाफेनो जायते॥२॥ फेनो ब्रवीत्॥
 काहं भवामीति तश्च स्येत्यब्रवीत् सोऽतश्च तसमृदमसृजते तदेक
 स्मश्च ते यदस्मावेष्टमाने॥ क्ववते सद्यदोपहन्त्युते मृदेव भवति॥३॥

काः कुर्यादनिष्टका हतानवर्तियाः पुरापशोः कर्त्तव्य
 थो हतदन्त्यादव॥१०॥ तद्यास्ताः श्रिया एतानि तानि पशु
 शीर्षाण्युश्यानि तानि कुर्यात्सिद्धान्येतास्ताः पंचवित्त
 घृतशुशीर्षाण्युपेक्षायंकिरीश्विनोत्येतिरेवतछीर्षि
 रेतानि कुर्यात्सिद्धानि॥११॥ तन्मृजसर्वे पशवो यदग्निस्तस्मा
 दग्नापशवोरमेतपशुनिरेवतन्यशवारमेततस्माद्य
 स्मपशवोनवन्ति तस्मिन्नग्निराधीयात्तन्निर्ह्येषयत्तन्मृ
 स्ताताविप्रजापतिर्यजुर्देवतादन्वायं तं पशुं पशुं दत्त

तिरनवत॥२॥ तद्वै क आहु रजिषितेः सर्वे पशुजियजोनाथ
 धा एते रत्रसर्वेः प्रजापतिर्यजुर्देवतादवाग्नरं तैपय
 ष्णान् घदेने रत्रसर्वे यजो देवतादवाग्नरं तं पशुयादिति
 तथा कुर्याद्वानातुदितादियादथोपयस्तदियादथोव
 ततः संजरे देतानि वा पुनक्तु सिद्धान्येताश्चिती संजर
 तस्मान्नश्चान कुर्यात्॥१२॥ यद्विते तान्यशुनालुनता
 युतनमेवैतदग्नये करोति न ह्यनायतने कश्चन रमेत
 ब्रवाञ्चायतनं नादतन्पुरस्तान्निदधति तदेनं पशुं नग्नि

रूपावर्त्तान् ॥ १४ ॥ प्ररुषाणां गौरविरजो नवं न्यतावेतावेस
 विपशावान्नं पशवस्तथावदत्रे तद्वत्पुत्रस्तान्निदधति
 तदिनं पशुपतिरुपावर्त्तान् ॥ १५ ॥ पंचनवंति पंचयान्त्रे
 यदेताश्चित्त्यास्तन्य एतत्तं नायतनानि निदधति तादृ-
 शं नृपतिरुपावर्त्तान् ॥ १६ ॥ तद्यन्निदग्निचरति वरुवात्स-
 यायुदेताश्चित्त्या यथा यथा क्रामायति यथा नृकाममाप्नुयात्
 जमानो युक्तां मूर्पेत कुर्मज्जुक्तान् ॥ १७ ॥ प्ररुषप्रथमनाल न
 तप्ररुषादिप्रथमः पशुनामश्रावप्ररुषं चिन्तयति यथा गाम-
 श्रं चिन्तयति गारथाविं गां चिन्तयति विरथा जमविं चिन्तयति

तदनाद्यथा त्वयथा श्रेष्ठमालजात ॥ १८ ॥ तेषां विषमारा-
 नाः स्फुः प्ररुषम्यवर्षिषाथ रुस्नीयस्यथ रुस्नीयसीतुघा-
 था रूपे पशुना लं रशनाः करोत्यपापवस्य सायुसवां-
 वसमाः स्फुः सवाः सदर्शः सवां ह्यातसमाः सर्वसदृशा
 अग्रयो ह्यचान्नं ह्यचान्नं नसमास्तनसदृशा
 ॥ १९ ॥ तदा दुःकथमस्येष्टाग्निः पंचपृकः सर्वः पशुष्वेरावो-
 नवनीतिप्ररोजशकपालपुत्रवाप्यतरयं प्रथममा-
 न्मयीष्टकाययत्तुमालजाततनपश्चिष्टकापानय-
 यधपामनितो हिरण्यशकालीनवतस्तेन हिरण्येष्टका-

५
 पातययदिह्यूपःपरियस्तेनवानस्प्रात्यहंकापात
 थयदाज्यं प्रोक्तः पुरोडाशस्तु नानुपं वमीष्टकापात
 एतमुदासीनोऽग्निः पंचेष्टकः सर्वः पञ्चस्यराज्ञानवनि-
 तेषां च त्रिविंशतिः सामिधेन्यः च त्रिविंशत्यर्धमासा
 विसवस्तरः संवत्सरोऽग्निर्योवानग्निर्यावत्प्रसमात्रा
 नावति विनामतस्मिन्मिधः ॥२१॥ यत्प्रवचत्रिविंशति
 च त्रिविंशत्यहं रावेगायत्री गायत्री ग्निर्यावानग्निर्या
 वत्प्रसमात्रा नावति विनामेतस्मिन्मिधः ॥२२॥ यत्प्रवचत्रिविंशति १७

७ शति च त्रिविंशतिर्वैशिर्गोवंत्सं संमार्त्रा तां वति विनामे
 पुरुषोऽंशं दृष्ट्वा अंशुल्यो दशपाद्याश्च न्यार्थानि पुरु-
 षः प्रजापतिः प्रजापतिरग्निर्यावानग्निर्यावत्प्रसमात्रा
 नावति विनामेतस्मिन्मिधः ॥२३॥ नृणां गायत्री च त्रिविंशत्यहं
 द'प्राणो गायत्र्या मा त्रिष्टुप्प्राणमेवासा गायत्रीभिः समि-
 धश्चात्मानं त्रिष्टुप्त्रिर्मुधं त्रिष्टुप् ननु वंत्सिने गायत्री
 मध्ये त्वयमात्मा जितः प्राणान् नृयसीः पुरस्ताज् गायत्री न
 न्यादकनयसी रूपरिष्ठा इत्याहं सोहीत् पुरस्तात्

कनीया ७ सतप्रतिष्ठा तु २४ सो व्या दसमा स्थापनैरुन
 वावर्धयन्निनि प्रजापतिविश्वसं यत्राग्निः समदधत्
 ब्रवीधामसंमिताः सामिधन्यस्ता निभामिनिस्विति ॥२५॥
 एता अपश्यं समा स्थापनैरुनवोवर्धयन्निनि समदधत्
 तनश्चवर्धयन्निन्ये तस्यैदी वैनदी दिदिरोचान न तौसौवा
 आदित्यो दिवा ७ रायेनोतन संदीदिहीनोत द्विष्टा आ
 जदिप्रदिशश्चतस्र इति स वा आ ना दिप्रदिशश्चतस्र
 इत्य तन ॥२६॥ एता एकवामव्यानां एतमेवान्नियथैत
 मिव संस्क्रयादित ७ संदध्मादतं ऊनये ता आग्नेयाः ॥२७॥

१६

१६

तापत्यागुदग्निराशानुना आग्नेयाय नृजुपति ७ समं धातु न प्रजापत्या
 २७ वा दशप्रियोः वा दशनासाः संवत्सरः संवत्सरो अग्निना नग्नि
 नैर्द्विर्वावत्यस्य मात्रा तावते विनमेतदो प्रीणाति ॥२८॥ युद्धत कृत्वा
 शदशा हरावेजुगनीयं वेजुगना स्या ७ हीद ७ सर्वे जुह्वि सुभ्र
 वा अग्निरास्यो हसवो अग्निः प्रीयाते यावानग्निर्वावत्यस्य मात्रा
 तावते विनमेतदो प्रीणाति ॥२९॥ युद्धत कृत्वा दश दश हरावे
 जुगनीजगर्वाणि ७ द्वा ७ सिसुवाणि ७ द्वा ७ मिप्रजुपतिः
 प्रजापतिरग्निर्यावानग्निर्वावत्यस्य मात्रा तावते विनमेत
 दो प्रीणाति ॥३०॥ एता पुता ऊर्ध्वं अस्य समिध नवेतीति प्रजाप

तीसु

५० मृत्ति सुनिहयः

तिविस्मये यत्राग्निः यमदधा तमब्रवी धामसूमिता आप्रियस्ता
 निमोप्रीती दीति ॥ ३१ ॥ एता अपशुद्धा अस्यासमिधो नवी
 मृद्धा ह्येतस्यासमिधो नवी मृद्धा कुक्काशो वीं ष्याप्रित
 वीनि ह्येतस्यासमिधो नवीं ष्याप्रि नवीं ष्याप्रि नवीं ष्याप्रि
 तिदीयेवत्र मेहोतसु प्रतीकस्येति सर्वनावा अग्निः संप्रती
 कः सूनेरिति याद नं जनयति तेनास्मिपस्ते नुः ॥ ३२ ॥ एता
 ना एकद्याख्याना एता मुवाचि मृथैतमेव संसृयीद
 ७० संदध्यादतं जनयेता आग्रयः प्राजापत्या युदजि

एव शपात नाग्न्यो यत्प्राजापतिमा प्रीणा तन प्रजापत्या ॥ ३३ ॥
 ता विषमा विषम पदा विषमा दरा विषमाणि दिष्टं दा ७० मु
 यो यान् स्याध्म कर्मणि विषमाणि तानि स्मृतानि रात्री
 एति ॥ ३४ ॥ विश्वानरः पशु पुरोडाशोः ॥ विश्वानरो विवे
 नयः सर्वेषां नदीनाम् प्राप्ति ॥ ३५ ॥ यदेव विश्वानरः स
 तवोदितयदितो सितयो जयो वा रुतव रुतवः संवत्सरः
 संवत्सरो विश्वानरो यदु य इति सप्त दत्ति तु देवयेद
 दशकपालो द्वादशमासीः संवत्सरः संवत्सरो विश्वान

आग्नेयो यान्या नृवाक्या अतस्तु पाणमुपाश्रिता
 मां वतः कामानामुपाश्रिता ॥ १॥ अथैको शतवर्षे निपशुश्री
 षाणि विवापदधत्तु जुयै नितपेशवश्चित्तदने
 मन्त्राः कृण्वा सजचं वना श्रीनानिदितानि तु दत्ता
 तथा पाठो सोमो मानयास्यापदधुः सहिप्रपव
 ततो ममार ॥ ३१ ॥ हिरेण्मयान्पुदेके कुरुवंतमृतेष्टका
 निवदंतस्तु हनाश्च न्यातृकानिदितानि पशुश्रीमा
 णि ॥ ३२ ॥ मृन्मयस्युदितकुरुवंतमृतेष्टका ॥ ३३ ॥

१४

१४

किञ्चो सन्नमियंत न्यासं सर्वं प्रातिष्ठावधत्वा तपसा वा
 गलास्तवपदानाधिसंजरा मश्ति न तथा कुर्याद्यो वा
 एतत्पामा दृष्टं यवा क्षणं च न विद्यात्तुस्ये तन्मृश
 नाः स्फुः स एतानेव पंचपशूना लजे तया वदसा व
 शः स्यात्ता देता नृजा पतिः प्रथमं आलने श्याप
 र्णः सायका यनो तमो यस्मै ताने वांतरणा लजे
 तथैतत् ॥ १ ॥ मोक्षाववा लजे ते प्राजापत्य श्रवाय
 व्यश्च तयो रता वा लणमुपाश्रिता ॥ ३२ ॥ ब्राह्मणं ॥ सम

३४

इति प्रथमः पाठकः ॥ १० ॥ प्रजापतिं च रका आलनेन प्रजा
 निरग्निं विद्याग्निं नवतर्पदेतु मालं नतन दिवाग्निं तं पर्येती
 ति ॥ ११ ॥ पामो नवतिर्ध्यानि विष्णोः स्थालामानि शुक्लानि वरु
 णानि चर्द्धं मथुने प्रजुननेन तदस्य प्रजापतयं तं रूपं कुर्या
 तं नवतिरूपो हि प्रजापतिर्भरतास्य कविं शतिः सा
 मिधमो दशमासाः पंचवर्षे वस्त्रयशामलो का अश्वमे
 दि धृत्य एकविंशत्यं प्रजापतिः प्रजातिरग्निर्यो वानग्नि
 र्यावत्पस्यामात्रा तावत्ते विनामनसमिधमश्नयद्देवैक

५८

२२

एतौ कविः शो विष्णुषो दशहस्यात्रं मूलयो दशपाधा आग्नेक विंशः १
 विंशं रूपं प्रजापतिः प्रजापतिरग्निर्यो वानग्नि र्यावत्पस्य
 मात्रा तावत्ते विनामनसमिधमश्नयद्देवैक
 आत्मा स तासां आत्मा बंधुरक्तं अवावृत्तं हिरण्यग
 नेवत्पाधारमाधारयति प्रजापतिर्विहिरण्यगर्भः
 प्रजापतिरग्निर्दशप्रिधस्य आत्मा बंधुरक्तं अवा
 न्वृत्तं प्रजापत्यः पशुपरोडाशो य एव प्रजा बंधुः स पु
 डाशस्य दश कपोलो दशमासाः संवत्सरः प्रजापतिव
 द्यो यास्यान्वाक्याः को हि प्रजापतिः ॥ ५ ॥ अथैतं वायव

नियुजते शुक्लं रूपं मालनात् प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा तु
 विहृतं तस्या न्यानां देवा एतः परा पतुः सृजः शुक्लं
 परोलक्ष्मणं नवदुसो विमुनाया वा नविरसस्ता वा
 नामानघादतमालनात् न देवा ग्रैरतपयेति शुक्लं न
 वति शुक्लं हि एतस्मिन् परो नवति रूपं ७० हिरे गोवा
 यत् नवति प्राणो विवायुर्नि युनूत नवत्क दानो
 विनियुतः प्राणो दानाववास्मिन्निदधति ॥ ६५ ॥ दधव
 तं वायाव नि युनूतं शुक्लं रूपं मालनात् प्रजापति वि

२९

च स्तं यत्रा देवाः समस्रुर्वसयास्मा आणो मधा तु उदुक्त
 मृह मस्मिन्नात न पशुना दधुस्तथैवास्मिन् नया प्रनृद
 क्षति वायाव नवति प्राणो विवायुर्नि युनूत नवत्क
 दानो विनियुतः प्राणो दानाववास्मिन्निदधति ॥ ६५ ॥
 क्लानवति शुक्लं हि वायुस्मिन् परो नवति रूपं ७० हिरे गोवा
 यत् नवति प्राणो विवायुर्नि युनूत नवत्क दानो
 विनियुतः प्राणो दानाववास्मिन्निदधति ॥ ६५ ॥ दधव
 तं वायाव नि युनूतं शुक्लं रूपं मालनात् प्रजापति वि

वसत्रदशसप्तदेशोविप्ररुषोदशप्राणाश्चत्वार्युगा
 न्यात्मापंचदशोग्रीवाःषोडशःशिरःसप्तदशप्ररुषः
 प्रजापतिःप्रजापतिरग्निर्यावानेग्निर्यावितयस्यमात्रा
 नावेतिवेनमेतस्मिन्धि॥७७उन्मयीर्गायत्रीश्चत्रिंशु
 नद्यान्वाहीनासामुक्ताब्धुंरुक्ताम्बवान्चवप्राजापत्यः
 प्रियस्तासामुक्ताब्धुंरुक्ताम्बवान्चवप्राजापत्यः
 प्रपुत्रोडाशोत्रोसकामउपास्तइतिहस्माहमादिच्छि
 यंस्त्रिंशःप्राजापत्योपशावोदुरिति॥१०याद्वववायव्य

पशुर्नवतिप्राजापत्यःपशुप्ररोडाशोर्द्धंहप्रजापतर्वा
 लूरर्द्धंप्रजापतिस्तुष्टुदुर्वावायव्योस्मात्तामुर्वावाप्रा
 जापत्यावर्द्धंहेवास्पृक्तंलंस्मानार्द्धमथयकाशुवः
 पशुर्नवतिप्राजापत्यःपशुप्ररोडाशास्तनदिवितलंसर्वे
 स्मंश्रमिजापतिंलंसंस्क्रोति॥११याद्वववायव्यःपशुर्नव
 तिप्राजापत्यःपशुप्ररोडाशःप्रजापतिर्विस्मस्तंयत्रदेवा
 समस्क्रुर्वन्मयोस्मात्प्राणोमधातुदक्रामरमस्मिन्नात
 नपशुनादधुरथास्तान्नप्ररोडाशीनात्मानंलंसमस्क्रु

वैश्वामित्रा जपन्तो नृबेति प्रजापतिर्ह्योत्मा द्वादश कपाले
 द्वादशमासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः कदापि यावत्
 नृवाको को हि प्रजापतिः ॥ १२ ॥ तद्यथा पृथुस्तु हाति
 यथा वायुस्तु स्नात्वा पृथुस्तु मस्त्रिभुवनं तद्वक्ष्ये यथास्तनमथ
 तश्चरन्ति धृतो ह्ययमात्मा यद्विष्णोः परिष्ठा जुरेति यथा
 वायुस्तु परिष्ठा प्राणस्तमस्मिन् तद्वक्ष्ये तिष्ठन् वत्साय
 न्वा नृवाकाः स्फुः शुक्लरूपेण नृपाप्मानि युवात्वा यदे
 वनि युवद्वृष्टं तस्या पाप्मा ॥ १३ ॥ तद्वत्त्रा कुर्वन् पाप्मा ॥ ३

एकमुक्त्वन्तो स्याताम तादृष्टिप्रशोयुक्तं गृह्णायुक्तं वान्ति नृपा
 वान्ति द्रविष्ठा यद्वनि युवद्वृष्टं तस्या पाप्मा ॥ १४ ॥ यद्वत्तु
 शुभालेखना एतस्मिन् प्रशो सर्वेषां पश्यन् ० रूपं यद्वत्तु परात्तु
 तेषु रुषस्य रूपं यद्वत्तु परात्तु लक्ष्मी दीपु रूपं यद्वत्तु परात्तु
 श्वररूपं यद्वत्तु परात्तु लक्ष्मी दीपु रूपं यद्वत्तु परात्तु
 शाफादिगारयद्वत्तु परात्तु लक्ष्मी दीपु रूपं यद्वत्तु परात्तु
 तद्यद्वत्तु लक्ष्मी दीपु रूपं यद्वत्तु परात्तु लक्ष्मी दीपु रूपं
 यतमद्वत्तु लक्ष्मी दीपु रूपं यद्वत्तु परात्तु लक्ष्मी दीपु रूपं

वनियुत्तरीयः॥१॥तपोर्षमास्यामालक्ष्मामावास्यायामालक्ष्मः
 शुद्धिकञ्जद्वयसोत्वेनैव प्रजापतिः स एतां रात्रिभिश्च सति तद्य
 त्यापतिष्ठन्तमालक्ष्मेतिव तदिनि॥१॥तद्विषोर्षमास्यामवास्यात्वे
 नः॥१॥यश्चादवाः तपोर्षमास्यामालक्ष्मस्तयत्वेन तदवाश्चालक्ष्मस्तयत्वेन
 मालक्ष्मः। तावन्तस्मात्तपोर्षमास्यायद्वयतपोर्षमास्यात्पोर्षमासीद
 क्वावप्रथमाः सप्तस्माद्वयतपोर्षमास्याः॥१॥तद्विषालुब्धाः सैव
 षाहसं वअरस्य प्रथमारात्रिर्त्यक्। लुनीतपोर्षमासीत्यात्र रेखात्र
 २३ मोयाध्वीमुखेन एव वअरमारुतत॥१॥सवाः द्विविषोर्ष

२५

मास्पनाश्च पशुमालक्ष्मस्तवापोर्षमास्पनवाः प्रजापत्याः सान्दहवा
 एहतपोर्षमेतत्कस्मात्तवन्तान्श्रुतिवच्छ्रुमानः तपोर्षमास्पनवद्वा
 त्रेण सान्दहवा एहतपोर्षमेतत्कस्मात्ततः॥१॥तद्वा उपपद्यन्तवात्यन्त
 द्वेतिः प्रजापतिः पशुतिः कर्मविषद्वा ज्ञानद्विवसा निरुक्तमिवा
 तस्मादुपांशुः॥१॥यद्वा पांशुः प्रजापत्यवापनकर्म प्रजापतिः
 द्वातनकर्मण रत्ततनिरुक्तावे प्रजापतिः॥१॥यद्वा पांशुः
 नावा अत्र यज्ञ उपांशु विरतः सिद्धातवण पशु उपांशु आवा वि
 नावा द्विपशुः॥१॥अष्टकाया मुखवाः सन्तरति प्राजापत्याः सन्तदह

यदृष्टकाप्राजापत्यामनकर्मयडुखाप्राजापत्यावतददप्राजाप
त्यंकर्मकराति॥२३॥यद्ववाष्टकायांपर्वतसंवयसमयदृष्टकापर्व २०
तदार्थयडुखापर्वण्यवतत्यर्वकराति॥२४॥यद्ववाष्टकायामष्टका
वाउखातिधिद्विउद्गीतिरश्चिरास्तातउउस्यतसुऊद्गीमदष्टावष्टका
यामवतदृष्टकाकराति॥२५॥अमावास्यादीद्वातमावास्यायेवाशु
धियजसायतयतायजस्यसायततातायजुंजनयातीति॥२६॥
यद्ववामावास्याउरतावाएतसुवमास्तातउमिचत्करवायायातो
यदीक्षाततस्माएतेषुरक्षात्ताकरातियदीक्षितासुवतितंजनै २४

ललाकमसिजायततसादाहुः अतुल्लार्कं पुरुषातिजायतुतिभ
 मयकनीयः संवत्सरादीक्षितस्यादल्लाकाउष्टकाउपदध्मदिष्टका
 ल्लाकानुतिरिच्यरन्ध्रयद्वयसात्लाकाकृत्रिष्टकानाचपदध्म
 ल्लाकाउष्टकाअतिरिच्यरन्ध्रयदमावास्यायादीक्षितमावास्या
 योत्राक्रीणानितज्ञावन्तमवात्लाकंकलातेतावतीरिष्टकाउपद
 ध्मत्तथास्याध्वर्यमाणपक्षसर्वाग्निश्चीयन्त॥२८॥तद्वीर्यद्यावत्पल
 स्यात्तद्विष्टकासादेति क्रियेदाराग्नि संपद्यन्तथा नृद्धीनिक
 तान्नाग्निकथमस्यत्तुल्लाकाअष्टपदितालवन्तीनियद्वाअमाया

स्यायां दीक्षितमावा स्यात्क्रोणा नित्यावतमवात्ता कं कलातिताव
तीरिष्टका उपदक्षत्ययाश्च नित्यया ददाति तस्मिन् च का लाध
युराग्ने विनातिक्कादि विद्यया च चत्वारः काशः स्याद्यावन्ति वे संवस
रस्याहारात्राणि तावन्त्य एतस्याग्नेरिष्टका उपदक्षत्या दद्यात्तामा मस्र
यो दद्यात्तामा पमास्याय न्य वेदी नित्यया ददाति तस्या अष्टाया द
शस्य मा मस्रष्टका स्मात्तिरस्य तत्ता का अन्त्येदिता तवन्ति तस्मात्
काश्चष्टकाश्च तवन्ति २७ एतद्विद्ये प्रथमा पोषमा मातृ स्या पयः।
मालं ततया प्रथमा ष्टका नस्या मुखीं संतरति या प्रथमा मावा।

२५

स्यात्स्यां दीक्षित एतद्विद्या त्वं संवसरस्य प्रथमा नृदानीतान्यस्य त
दारताना निवतत्तात्तायथा त सं पदवा ३७ तदाङ्कः। कथमस्येता
कर्म संवसरमग्निमात्ता नित्यं संवसरणाग्निना सं पद्यत रत्न
तपो विप्यं वानां पश्यतां वज्रं वे ७ शतिः सामिधन्याद्वा दशा प्रिय स
त्तु द्विंशद्विंशद्विंशानुयाजा यका दद्याप्यजस्रदष्टा पंचाशता उ
तातायाष्टावत्वारिंशं शोभाष्टावत्वारिंशं शदक्षरात्र गतीयं तेज गत्य
स्यां ७ दीदं सर्वजगदियमुवा अग्नि रस्ये हि सत्वाग्निश्चीयतया
वानग्निर्वावत्यस्य मात्रा तावत्तद्वन्ति ॥ ३२ यादवाष्टावत्वारिंशद

१ प्रायचारिंशद

सरावेजगतीजगतीसर्वाणिहंदांसिसर्वाणिहंदांसिप्रजापतिः
 प्रजापतिरग्निर्योवानग्निर्वीर्यस्यमात्रातावन्नवति॥३३॥अथयानि
 दशमादशाक्षराक्षिरादग्निर्दशहोत्राग्निर्दशप्राणाः प्राणाअग्नि
 र्योवानग्निर्वीर्यस्यमात्रातावन्नवति॥३४॥वपापशुभ्राडाशाः स
 त्वष्टिः षष्टिर्मासस्याहारात्राणितन्मासमाप्तातिमासआश्वत्थमात्रो
 मृधुः संवत्सरंतसंवत्सरमहिमाप्तातिव्यवसेवसत्कामाअथयद
 तान्यद्यदवसेवसरन्तेतत्रता॥३५॥अथेतस्मज्जापत्यस्यैकविं
 शितिः सानिधित्याद्वादशाप्रियसत्रयस्त्रिंशदकादशानुयाजा

२६

२८

एकादशापयजस्रमुंरंवाशद्विपशुभ्राडाखादविंसदशापंवा
 शमव्याष्टापंवाशतिकास्मात्रिवत्समाप्तातिद्वावाद्यालोत्तमष्टिः ४ यः प
 ष्ठाकास्मात्रिवत्समाप्तात्यथयदतान्यद्यदवसेवसरन्तेतत्रता॥३६॥अ
 थेतस्यनियुचतीयस्यसप्तदशसानिधित्याद्वादशाप्रियसत्कामा
 न्त्रिंशदकादशानुयाजाएकादशापयजस्रद्विपंवाशद्विपशुभ्राडा
 पुताडाखादविंसदशापंवाशद्विपवाद्यालोत्तमष्टिः अतोत्तमष्टापंवा
 शमव्याष्टापंवाशतिकास्मात्रिवत्समाप्तातिवत्स्यनियुचवासाम्नामय
 तन्मष्टिः मयः षष्ठाकास्मात्रिवत्समाप्तात्यथयदतान्यद्यदवसेवसे

२१
 ३३
 ३४
 ३५
 ३६
 ३७
 ३८
 ३९
 ४०
 ४१
 ४२
 ४३
 ४४
 ४५
 ४६
 ४७
 ४८
 ४९
 ५०
 ५१
 ५२
 ५३
 ५४
 ५५
 ५६
 ५७
 ५८
 ५९
 ६०
 ६१
 ६२
 ६३
 ६४
 ६५
 ६६
 ६७
 ६८
 ६९
 ७०
 ७१
 ७२
 ७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००

३३
 ३४
 ३५
 ३६
 ३७
 ३८
 ३९
 ४०
 ४१
 ४२
 ४३
 ४४
 ४५
 ४६
 ४७
 ४८
 ४९
 ५०
 ५१
 ५२
 ५३
 ५४
 ५५
 ५६
 ५७
 ५८
 ५९
 ६०
 ६१
 ६२
 ६३
 ६४
 ६५
 ६६
 ६७
 ६८
 ६९
 ७०
 ७१
 ७२
 ७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००

स्मिन्मन्त्रदक्षिणां नान्ययं यज्ञादक्षिणा मद्रसुणा आदिष्टरा
 क्षिणां दद्युः क्षिणां लेमुर्वायं ज्ञेयं दस्युवो यज्ञातिष्ठति तां न
 तीति न तथा कर्पादिष्टकां वा एतां कुरुत तथा यष्टकाया मिष्टकाया
 दद्यात्वा दृक्कुरुष्वर्वा दद्यात्वा दद्यात्वा कुल्यतां यष्टकां दद्यात्वा
 देह्या अत्रुवंश्चेत्यधमिति विविमिष्ठं ततिवावत दद्युः स्मृषां
 त्वतयमानां प्रजापतिरिमां प्रथमो ध्यमां दद्यात्वा विनिमपश्य
 त्रस्मां प्रजापतिना पदक्षतिः तमग्नि रत्रवीडपादमाया नीतिक
 तनिष्टुतिरिति तथानियमिष्टकया दत्तुवा विवावा वपश्चिष्टका

२४

२४

यद्वेष्टिका

तस्मात्प्रथमाये च यमां दद्यात्वा अन्नं तर्हि तां दद्यात्वा पथीया तनया
 दस्या अन्नं तर्हि तां दद्यात्वा न तर्हि तां पत्रायाः पत्राया न तर्हि तां गिरा
 न तर्हि तां दद्यात्वा एतां २ तदुवं ॥ अत्र यधमवति विविमिष्ठं त
 तिवावत दद्युः वन्ति तज्ज्वमिष्ठं ततितां तया तयमाना नां मिष्टा नीय
 विश्वकर्मा वां तर्हि द्वितीयं च यमां दद्यात्वा विनिमपश्यं स स्मां मि
 त्रान्तिनां विश्वकर्माणां वा पदक्षतिः ३ तां च अत्रु रत्रवीडपादमा
 या नीतिक तिति द्विष्टिरिति तथानियमिष्टका निर्वतुवा वतस्मा द्विती
 याये च यमां दद्यात्वा अन्नं तर्हि तां दद्यात्वा उपधीयं ततस्मा दन्नं तर्हि

३०
 द्वादनंतहि नादिवा नंतहिता वायुरनंतहिता ह्यषणैति रूपेता
 पुनबुवाश्चनयधामविति विनिमिष्ठत निवावत द्बुवन्नितजईमिष्ठता
 तितयोत्तयमाना नोपरामष्टीदिवंष्टीयांश्चयमाष्टणो वि सिमपा
 श्यनस्मात्तुपरामश्चिनापदधति॥पतमसावादिह्यात्रवी॥७ पादमा
 यातीतिक्वात्तिल्लकंष्टणायसितायत्तयवावात्ताकंष्टणामनादि
 वनडुवावतस्मात्तुतीयाश्चयमाष्टणा नंतहिता एत्ताकंष्टणायत्तय
 यानितस्मादसावादिह्या नंतहिता दिवानंतहिता ह्यषणतया
 येत॥६ तादना वावषाद्वयताइदं सर्वमनवत्तद्विदं किंवातादवा

अर्थयथाबुवेष्टे निमावावषाद्वयताइदं सर्वमनवत्तद्विदं किंवातादवा
 नयथावयमिहायसा मनिता बुवांश्चनयधमिति विनिमिष्ठत नि
 वावत द्बुवंचद्विष्ठतयथावयमिहायसा मनिता योत्तयमाना
 नादवा द्वितीयां विनिमपश्याच्छयश्चुथी॥१० तबुवांश्चुपयसाय
 मतिक्वात्तितयादुत्ताक्कष्टणयतितायतितद्यइंष्टयिद्यात्र
 र्वीचीन संतरिह्यात्वनदवाउपायं स्रष्टाद्वितीयां वितिरथयइ
 ई संतरिह्याद्वीचीनं दिवसेन र्षयउपायं स्रष्टापात्रुथी विनि॥८
 तनय दिबुवंचयधमिति विनिमिष्ठत निवावत तद्वुवन्नितजईमिष्ठत

यमाना अणुं तस्माच्चित्तयः ॥ प्रजापतिः प्रथमो विंशतिमण्यन्यत्रापि
तिरवतस्या आर्षयं देवा द्वितीयां विंशतिमण्यं देवा एव तस्या आर्ष
यमिं प्राप्तीव विश्वकर्मा तृतीयां विंशतिमण्यं स्रगवतस्या आर्षयमृष
यश्चतुर्थी विंशतिमण्यं वृषय एव तस्या आर्षयं परासि पंचमी विंति
मण्यं तस्य रामाष्टावतस्या आर्षयं साया देवता देवं विंतीनामा र्षयं
त्वद्वा र्षयवत्यो दाम्यं बंधुमन्यश्चित्तया स च वेति ॥ १० ॥ ब्राह्मणं उवाच दि
देवा ब्रुवं ॥ अतय धर्मि विंति मिच्छात निवावत दद्भुवं स्रष्टावतय
मानानां स विंति तानि सा विवाण्य पश्य च स विता पश्य तस्मात्सा विवा ॥ ३० ॥

[illegible]

ज्ञानातीमववेलाकादिशयप्रजापतिरायेषात्रयीविष्णुया ॥११॥ मु
 बुद्धानि युं जानः प्रथमं मन इति प्रजापतिर्विष्णुं जानः समन एतस्मि
 कर्माणां युं कृतं मन एतस्मि कर्माणां युं कृतं स्मात्प्रजापतिर्विष्णुं जा
 नः ॥१२॥ तच्चायमविताधिय इति मनावे मविता प्राणाधिया अन्तर्दो
 तिर्निवायेत्याप्त इति ईष्टत्वं तत्रयि या अधमं सरदिनिष्ट शिवे
 प्यनृद्धं सरति ॥१३॥ युक्तं मन सावयमिति मन एवेतदतस्मि
 कर्माणां युं कृतं मन साकिं मन संप्रतिशक्ताविकर्तृत्वं
 वस्य सवित्रः सव इति दत्तं सवित्रा प्रसूता इत्यतश्च ग्रीयशक्त ॥३२

य २

तियायेत न कर्माणां चर्गं लोकमियाद्वरामतदाह वाक्छित्तजान्
 हि चर्गं लोकमिति ॥१४॥ युक्तामवितादवानिति मनावे सा विना प्रा
 णादवाः चर्गं ताधियादिवमिति चर्गं तं हितां लोकं यत्ताधिये
 तस्मि कर्माणां युं बुद्धिद्वह इति करिष्यत इत्यसौ वायादित्या
 दृह इति ॥१५॥ प्राणिनां सत्त्वात् सत्त्वं करिष्यता न वंति सविता प्रसू
 तित्वा निति सवित्र प्रसूता एत कर्मां करवन्नात्यतः ॥१५॥ युं जातमनं
 तं युं जातधिय इति मनाश्चैव तप्राणां चैव तस्मि कर्माणां युं कृतं विप्र
 चिप्रम्यति प्रजापतिर्विष्णुं प्रादवा विष्णुं प्रादवा विपश्चि न इति प्रजा

पतिर्वेदद्विपश्चिद्विहात्रादध इति यद्वाप्युवीयाततद्विहात्रावि
 विध्वंसितान्तरस्मिन्नात्राधिविधीयतेतद्वुनाविदित्यप्यदीदं
 वृष्टुनमविंददक इदित्याकाद्व्यष्टदं सर्ववृष्टुनमविंदमदीदं
 वस्यसवित्रःपरिश्रुतिरिति महतीदवस्यसवित्रःपरिश्रुतिरित्यनु
 ॥१६॥ वृजवां ब्रह्म ८२ र्कनामानि रिति प्राणावेब्रह्मपर्वमचनमस्य
 त्रादपेवाहुतिरक्षामतयेवतदाहुत्येतनाजिनप्राणानेतस्मिन्का
 म्नाणाद्योह्वित्वाकाद्व्यष्टपण्यावृष्टुनमविंददक इति यद्वाप्युवीयाततद्विहात्रावि
 वृष्टुकीर्तिस्त्याकायुजमानस्यस्यादेवामतदादष्टत्वं उविश्वश्रुतम ३३

उत्रा इति प्रजापतिर्वाश्रुतस्य विम्वदवाः उत्रा आत्यक्षमानि वि
 म्वानितश्चुरितीमवेत्ताकादिद्यानिक्षमानिवद्यष्टालाक उदे
 वांमानतदाह ॥१७॥ यस्य प्रयागमुद्वग्यर्यश्चरिति प्रजापतिर्विप
 दायकर्मोक्त्यावृत्तातादेवा अजुर्वेदवादेवस्य महिमानाभात्र
 रसतियाज्ञावेमहिमादेवादेवस्य यज्ञवीर्यामाजसत्यतद्यपा
 र्थिवातिविमामसएतश इति यद्वेकिंवा स्यांतवार्थिवंतदष्टसर्व
 विमिमीतरस्मिन्तिर्धनदत्तवतानातिरजा ० सिद्धवुसविताम
 हिवातवीमवेत्ताकारजा ० स्यात्वादितादेवसवितावानिष्ट

मरि म्ना विमिसीत् ॥ १८ ॥ दव सवितः प्रमुवय प्रमुवय जपति न गाया
 त्वां सोवा आदित्यादव सविता यज्ञा न गच्छामवेत बाह प्रमुवय जप वे
 मुवय जपति ॥ त्वां यज्ञा यति दिद्या गंधर्वः कतः कतः कतः उना वि
 त्वां सोवा आदित्यादित्या गंधर्वान्का ता न प्र न नः उना चित्या
 त्वा व स्य ति वी व नः स द द्वि ति वा द्वा इदं कर्म प्राणो वा व स्य तिः प्रा ण न
 इदं कर्म स द द्वि ति य तु त ॥ १९ ॥ इमे ता दव सवित र्य जं प्र ण य त्या त्वा न
 आदित्यादवः सविता य उवा ण्य ण य जियं कर्म प्र ण य ति त द न्ना
 वं च स्फुट व म स्फुटो द वा अ मिति त्या द वा न व दि त्वा त्वा वि वि द ॥ २० ॥

३५

३५

ॐ सत्रा जितं तं धनं जितं ॐ स जितं मि ति य ण त् स र्वं सिं हा दि त्वा त्वा द्वा
 द्वा वा त्वा म ॐ स म र्द य गा या त्वा ण र थं त र द्वा जा य त्वा त र्व नी ति सा मा
 नि द्वा द ति य ॥ ३० ॥ वि त्वा ण र थ यी वि द्वा प्र थ मं जा य त य थि वा
 त्वा सु त्वा जा य त व म थ यः त्वा श्रि र मृ द्वा ने ष सा या त उ र्व म ति म्नी
 या ता ॥ ३० ॥ ता न्ध त्वा य त्वा सा वि त्वा ण्य ॥ ३१ ॥ रा गा य त्री गा या त्वा श्रि
 र्वा वा न श्रि र्वा य य स्य मा त्वा ता व त व ते न म ता द्वा ता च न ॐ सिं व ति
 ता नि न त र्वा ति द्वा हा का त्वा न व मा न व दि त्वा दि द्वा मि न र्व ण
 णो अ मि र्वा वा न श्रि र्वा वि त्वा मा त्वा ता व त व ते न म ता द्वा ता च न ॐ

सिंवति ता निदश सवंत्या कुति दशमी दशा द्वा विरा द्विरा उग्रि ह
 गदि प्राग्निर्दश प्राणाः प्राणा अग्निर्यावानग्निर्यावत्स्यमात्रा ता वत्
 ज्वरति ॥ २१ ॥ एतस्य मा कुत्या ७ कुताया ॥ मग्निर्दशस्य उदका मात्रा दि
 वा अत्रुव न्युव अग्निः पशुति विमम द्विष्टा मस घायरूपा या वि
 संविष्यतीति ॥ तं पशुति रविं हं अघायरूपा या विरत्त वत्समा ७
 दे तस्य शः घायरूपा या मिर्त्तवति गा वोगा वग्वा वा घाय उरुषा
 वा उरुषा या ॥ २२ ॥ तत्रुव न्युव ह सत्वे रविष्या मा या तया मा अनु
 पजीवनी या न विषंति यद्वा असत्वे र सर्वमनु वग्वा मजति ॥ तं

३५

३५

पञ्चमोऽंशः

न

तामकं पशुं वा न्यां पशु न्यां प्रत्यु पशु सत्ता गा यत्वे अत्र द्या दता
 तामकं पशुं वा न्यां प्रत्यु पशुं सत्ता गदृष्ट एकः संहिरता ॥ २३ ॥ अनवा उ
 रुषे पुरुषा दिष्टु ह वा अनवा उरुषा या नादवान रति न पिष्ट न स
 प्यां स सत्वे रदृष्ट पशुति रविं हं अघायरूपा या तया मा अनु पजीवनी या अ
 न वत् ॥ २४ ॥ त्रि निर द्विष्टा ति त्रि दग्नि र्यावानग्निर्यावत्स्यमात्रा
 ता वतेन मित द द्विष्टा त एव संपद्यत वेति एव चित्ताग्निः प
 वत्तवः संवत्सरः संवत्सराग्नि र्यावानग्निर्यावत्स्यमात्रा ता वत्तव
 ति ॥ २५ ॥ तामो जीति रति धुनीति रत्ति हि ता सवंत्या ग्निर्दशस्य

[illegible]

34

रासातिवश्चसीदयस्याजाययत्तकपालमासीदयसासृष्टामे
 त्वाहविषांतात्तुवांत्वात्त्यावागधरूपस्यायसृष्टयत्तत्तत्पत्नमे
 तज्जनयति॥२॥तदक्षिणतस्त्रिंशत्पत्तद्वेदवाअविस्तृत्यद्वेदनाया
 जंदक्षिणातारक्षांसिनाष्टानदन्करितिएतंवज्रमय्यजमुत्तवादि
 त्यमसोबाआदित्यपण्यश्चसृष्टातनवज्रणदक्षिणातारक्षांसिना
 ष्टाअपहत्यात्तयनाष्टुणंतंयजमत्तच्चतुष्टिवेतद्यजमानएतनवाज
 णदक्षिणातारक्षांसिनाष्टाअपहत्यात्तयनाष्टुणंतंयजंनुत्तवा॥२॥
 दक्षिणतआहवनीयात्तवक्त्वावरतएषात्रिरुयद्यात्तदृषावाआ

देवनीत्यायाषाचिदीक्षितात्तद्विष्टयायाषासुपजातरत्रिमात्रप्र
 मात्राद्विष्टयायाषासुपजात॥३०सावित्रीवीर्यादभिर्दत्तस्यउदका
 मस्यत्वंप्राविशत्तस्मात्सुसुषिरःसाएतानिवर्माण्यनितोऊरुतप
 वीर्यंनुप्रज्ञानाययत्रयत्रनिर्देहाहतानिकल्माषाण्यतवन॥३१सा
 कल्माषीस्यास्याह्यनयीयुदिकल्माषीनुविंददणकल्माषीस्या
 सुषिराउस्याखेवाप्रयीत्सायाव्यानिराप्रयद्विपुरनिरियंमृन
 त्वेयानिर्गर्तं०हिनस्तुहि०सात्यायाहर्तवजाह्यमानाजाय
 तायाहर्तवजायमानाजायाताइति॥३२प्रादशमात्रीस्याप्रादश

३७

मात्र०हीदमसिवायुदत्तरत्रिमात्रीव्रतवतिबाहुवीर्यरत्रि
 ज्ञानाविवीर्यंक्रियतवीर्यंममितेववद्वति॥३३अथतःस्तुत्या
 दन्यतरताहीदंवारःस्तुतमुत्तयतःस्तुत्तवत्तवत्तयताहीदं
 वःस्तुतेयदनयाद्वेववदतिमानुषवायायसत्तंवाहतेवतम
 उत्तयतःस्तुता३४याद्वित्तयतःस्तुदतावाअप्रध्वीर्ययता
 स्तुस्तुतमुत्तयतएवास्यामवातहीर्यंदक्षति॥३५यद्विवापय
 यतःस्तुदतवाएनेदवाअनुविद्येस्याल्लाकुस्याखनेसायवे
 नमयामतदनुविद्येस्याल्लाकुत्यःखनति॥३६सयदितिखन

तितदतमस्मात्क्षीकाश्चनस्यथयहृद्वाञ्छरतितदसुभात्साकाद
 ययहेतवणमेरञ्चरतितदंतरिक्षालाकासुर्वस्यखेनामतादस्यो
 ल्लाकस्यः खनति॥ श्वतामादत्तादवस्यवासविशुः प्रमावश्विन
 वाङ्मस्योष्टात्तादसास्यामादगायत्रणछंदसोगिरसुदिति मवि
 धितुश्चतएवेनामतादतासिद्धितातिरादत्तागायत्रणछंदसा
 थ्याअस्यागायत्रछंदादधमतिष्ठथियाः सधस्मादग्निंउरीषमेति
 रध्वदात्तएतिष्ठगुवाविश्वरीषंष्टथियाउपस्मादग्निंयजद्यमग्नि
 वदानएत्यतत्रिष्टुत्तनछंदसोगिरसुदितितदनात्रिष्टुत्तना

अ

तछंदसादत्ताथ्याअस्यांछेष्टुत्तनछंदादधमति॥ ३८ अत्रिरसीत्या
 चिह्नंषातदनांसत्यनादत्तात्तनार्यसीनिवत्त्रावाअत्रिर्याषावा
 रीतावायाषाकुञ्चनहिनस्रिगमयात्यवेनामतादहंसिंसायेवयाव
 यमग्निंशाकमखनिष्ठुसधस्मादग्निंउरीषमेति
 शाकममखनिष्ठुमस्मिअधस्मादग्निंउरीषमेति
 दितितदनांजागतनछंदसादत्ताथ्याअस्यांजागतनछंदादध
 ति॥ ३९ त्रितिरादत्तात्रिष्टुत्तनार्यवानग्निर्यारत्यस्यमात्रावात्त
 नामतनदत्तात्रितिरादोदायाथेनावउर्यनासिमंत्रयतएतवो

१ नोदवा प्रितिरादाया या सां व उर्येन वीर्यं मदधु सत्ये विनामया
मंत्रि सिग दाया या सां व उर्येन वीर्यं दक्षति ॥ १४ ॥ द स अक्षय मर्वित
निहु स्मृदा या दितान व ति बिचर द्रि मि ति वि त वि दना ॐ दि
र ल्ययी मिति हिर ण्यी द्यं द्य पा या छदा मय्य न्म ण्य ति नि वा य
त्याम ङ्गी ति दी द्य तय द्यि द्य अक्षय न र दि ति द्य द्यि द्य न द
क्षय न र त्या द्य द्य न हं द सो गिर द्य र द्य दि ति त द्य ना मा उ द्य
त्य न हं द मा द द्य या अस्या मा द्य ॥ नु द्य तं द्य द्य द्य ति ता द्य
ता न्य र हं द ॐ द्य द्य द्य र ता द्य द्य द्य वि द्य वी द्य ति ॥

五

॥४१॥ तां देवकामिणीं यो जर्हति हिरण्ययीति वाञ्छन्त्युक्तनिनता
या ऊर्ध्वाद्यद्वाष्ट्याष्टं द्वां मातुनेषाहिरण्यममृतं हिरण्यममृतं
निर्द्धां सि॥४२॥ तां उर्ध्वरादात्तावुत्तरं रावेसुर्वीवाद्यागित्युक्त
मन्त्ररमन्त्रमिति उर्ध्वरतद्यत्तद्वागित्युक्तमरक्षरं ये खेषा नुष्टु
त्रमासासायमदक्षरमिति उर्ध्वरमता नितानि पुर्वीणि यत्तं
हि सर्वयत्वे तद्वाग्निखनति सर्वयावावा सुत्तरतितुस्मात्तुति
॥४३॥ इदं देव उर्ध्वलिखुत आवेदिशयत प्रष्टुतुद्दिष्टुवावदक्षतिना
स्मात्तुतुष्टुदिष्टुवावा दतिष्ठं दानिष्टुनिष्टुदत्ततदयेव

五

तस्मादिशुश्रूत आ वांतरदिशः सर्वाभुतद्विदुवावंदधनितस्मात्
 वासुद्विदुवावंदति॥४४॥ ब्राह्मणं इह सगणचिर्नवत्तयपश्यन्ति
 मंत्रयतातद्वा यथादद्यान्वपिष्टं तः परस्मादीयं मन्त्रमुच्यते
 यथा मन्त्रं विष्टिष्यन्तु रस्मादीयं दधति॥१॥ तस्मात्त्वमसि जयतां यथा
 तं वाजिन्तां प्रवतियाद्विष्टिं तं ब्रह्म मथयस्ति प्राक्षणीयं सत्त्वं तं
 वरिष्ठा मन्त्रं मेव तमितीयं त्वेव रिष्ठा मेव दिमामनु मेव तमितीयं
 द्विवित्तं जन्म परमं तं रिष्ठं तव नास्तिः प्रष्टव्या मध्यानि रिष्टि ति
 तद्वनमताद्वनाः कलायां तुं वा युमादि तं तद्वा वीर्यं दधति॥४५॥

मथरा सत्त्वं ज्ञायां सां संयुवमित्यथुं त्वेन द्युवमानं वा दाम्नि
 न्याम दृष्टा यच्च इत्यस्मिन् कर्मणि दृष्टा यच्च इत्यतः दधितं तं मन्त्रं
 सिद्धिं न सत्त्वं तं मन्त्रं यत्ति मित्यतः तं प्राप्सत्तीयं दधति॥४६॥
 ज्ञायां तायां तातं वस्त्रं वाजवाह्वं वा महश्च त्वेवाजः कर्म
 णि कर्मणि तव स्त्रमन्तान्त्तं हवामहश्च त्वं वायं इन्द्रमृतं
 इन्द्रोदियवं तं मृतं यश्च तत्तद्वद्वीर्यं दधति॥४७॥ त्रिस्तिरसि मंत्रं
 तां त्रिदश्रिवां न श्रिया चित्यस्य मां त्रातावते त्विष्टं वीर्यं दधति
 ॥४८॥ अथेना आ उक्रमयति तद्वनमतेः एषु तिरचिष्ठति ताप

म्पुत्रान्निरययत्तुवात्तन्नायमन्निर्दिनमदिति॥६॥साधुमुक्रम
 यति।प्रतुर्वानुस्वरक्रमानुशरीरितियाभावाश्रुगमिःश्रुमाणाद्यवा
 क्रान्त्याप्मानमित्यतुडुम्यगाणपत्तमायापुत्रदीतिरोप्रावणगावा
 यातद्वत्तातस्यगाणपत्तमायापुत्रदीत्यतत्रादनमश्वनाचिच्छति
 ॥७॥अथगमसंतुर्वतरिच्छन्दीदिष्टाश्रुगमनिरसयानिश्चषन्तित्येति
 चिवसुसुथावंपुत्रसामप्रजासादृतीयंविदुपानयासमुजामह
 त्यतत्रादनंगसत्तनाचिर्गच्छति॥८॥अथाज्ञाप्रशिष्टाःसधृष्टादीनि
 प्ररीषमंगिरसदीनारनिप्रशिष्टानपश्चादंग्रणयमनिवदाने

४९

तयतत्रादनमाजनाचिच्छति॥९॥विसिरच्छतिविदुदप्रियावा
 नस्यमात्रातावतेवेनामतद्विच्छतिव्रित्तिःउरुसादतिमंत्रयता
 तत्पटुष्टतवःसंवसरःसंवसराप्रियावानप्रियावत्तम्यमात्राताव
 तत्रवनि॥१०॥ब्रह्मणोद्वितीयःप्रपातकःसमाज्ञा॥११॥यजुः१०५
 पुदीनापानप्रयातवन्ताथमुदमहयतीमवेत्ताकाणतमय
 त्तयदापुदीनाअथितःमवेत्ताका॥१२॥रावागतदत्त्यात्ताका
 त्प्रायदकवाःकस्मीन्विच्छेद्यदतानमीनतीत्यमुदमाहरति
 तादमंत्ररेत्यात्ताकास्यविच्छति॥१३॥प्राजावन्ति।प्रावीहिदिगाप्रः

५२
 आयासवेनामदं नदिग्रन्थिष्ठ निम्नायांदिगिर्विदत्तोत्तप्रयंनानि
 पुरीषमगिरश्चदत्तमइत्यग्निपशुमग्निवदत्तमइत्यतता३ अथा
 ननु पुरुषमीक्षतन्नि पुरीषमगिरश्चदत्तमइत्यग्निपशुमग्निव
 दत्तमइत्यतत्वादतमनद्वा पुरुषाणां विहति॥४ अथवल्मीकवा
 पासुधिराद्याधनिदितानव नितामन्वीक्षनइत्येवल्मीकतपयसु
 वाशमालाकाएतद्वाएनंदवापुलाकश्च विद्यादमिहं स्यादेति
 नमयामतदपुलाकश्च विद्यादमिहं ति॥५ अत्रगिरस्यसामग्रम
 स्वादितितदतमुपश्लक्षन्नुदानिप्रशमाजीतवदाइति तदा ४२

तमहः श्लक्षन्नुद्युस्य पुरुत्रावरमीनितितदतं सूर्यस्वरजि
 श्लक्षन्नुद्युदवापृथिवी आतताय नितदनेद्यावापृथिव्यालेहं स
 समविदं स्यादेवेनमयामतद्विदतितं यदापरापश्यतामवासा
 त्यागहं तिमृदे॥६ अथाश्वमसिमेतत्रयतएतदेदवाश्वबुवन्वाप्मान
 मस्याएदनामतिश्रमाविपाप्माश्वमसस्य पाप्मानमएदनामतिश
 स्यश्वमपाप्मानमपाप्मसायवास्यायामतद्वमपाप्मानमएदं ति॥७
 आगत्यवाज्यधीनमित्यागतास्यस्याधीनवतिसर्वामृक्ष विभुव
 इतिपाप्माविमृक्षः सर्वाव्याप्माना विभुवतइत्यतन्माडदितदस्य

म्वाविधुतुतमि० सधस्ममदतिवदुषानिखिकीपनइदंविमद।
 सधस्मममिमस्मिन्नदतिमधस्मवदुषादिद्वयतउत्तत॥ अथ
 नमाक्रमयत्ततद्वाणतदवत्स्यानुविद्यप्राववीद्यथायमिदव।
 त्त्व॥ एयादवाक्रमयत्तानादेदवाअविनयुयद्विनस्ममिदरक्षा०
 मिताङ्गानदन्धरितितस्माएतंउग्रमुपरिष्ठादत्तापारमज्जममुने
 वादित्यमस्मावाअदित्याषाश्चमथिवास्माअयामनंउग्रमुपरिष्ठाद
 स्तागापारंकराति॥ १० अक्रमवाजिन्यथिवीमग्निमिद्वरुवात्रमितितु
 दुर्वेरागाक्रमंवाजिन्यथिवीमग्निमिद्वरुदुष्यत्ततस्माद्ववायते

४३

म

४४

बृहदित्यतस्वानमतंययमितिप्रमसुआत्रयिद्यायताबृहदित्यतं
 व० एनमत्तत॥ ११ अथतमुन्मशत्तानद्वाणतदवाः प्राविवा० संवी
 र्यणसमाईयं सथिवेनमयामतप्रतिवा० संवीर्यणसमईयतिद्यो
 त्सुवृष्टिथिवीसधस्ममात्तात्तरिक्ष० सुमुजायानिश्चिच्छमसी
 छमसीत्यवेतदाहविख्यायवृद्धुषात्रमनितिष्ठतत्यतद्वि
 विख्यायवृद्धुषात्रमनितिष्ठसर्वोत्थापनइत्यतान्तापसुगानिवा
 द्वावाआश्वातन्तायवेप्राहिनसहिति॥ १२ अथतमुक्रमयत्त
 तद्वि॥ दवाअबुक्तिमिममच्छक्रमयिषामइतिमद्व्योतग

मत्स्य द क्रमं यं सृष्टि विन मयाम तं न ह आस ग मत्स्य क्रम यत्सु क्रो
म म ह त स्मो स गाय त्सु क्रम म ह त्र स्मो स ग मित्स्व त व स्मा ड्दे त
द शः पृथ नां ग स गित मा स्मा दा स्माना दितिय वि त त्रि श्च सी त्स्व त
त्र शि णा दा इ ति इ शि णा ऽ ह्या त्वा द दा ति वा जि म्नि ति वा जी ह्य पु व
यं स्या म सु म तो ष्ठि च्या अ नि वृ न त उ प स्ठ अ स्या इ ति व यं म
स्ये ष्ठि च्छि सु म तो स्या मा नि म स्या उ प स्ठ ख न त इ त्स्व त ता ॥ १३
अथे न मु क्रो त म ति मे त्र य ता ए त द्वा ए नं दे वाः प्रा वि वा ऽ सं ये ॥
था द दि वा ऽ सं वे द त व मु पा सु व न्नु प म ह र्य सृष्टि वि न म य मे त ॥ १४

उपस्थितुमैहयुदकमीदिषु अकमीत्रविणादाइतिप्रविणः
 प्यास्याहदातिवाज्जर्वतिवाजीवाग्याषावाकाः सुत्नाकं सुअ
 तेष्विष्यामित्यकरः सुत्नाकं सुअतेश्विष्यामित्यतश्चनः खने
 मसुप्रतीकमग्निमितितुएनेखनामत्पतसुप्रतीकमिति सर्वता
 वाअग्निः सुप्रतीकः स्मरुहाणा अधिनाकमुन्नमिमिति मृग्योदि
 त्नाका नाकः सृज्ज्नाकं राहताधिनाकमुन्नममित्यतश्च
 दक्षिणापमेकमेवेतिवात्रतरोएश्चनवतसुदक्षिणतः प्राव
 चिष्वेतिमयुएवासुन्नदक्षिणतश्चानस्यबन्धुः स्मात्र॥१४अथा

एविशमदमसिजुह्वात्तद्वेदवाअबुवांश्चतयधमितिइति।
 छानतिवावतदबुवस्त्वतयमानाएतामाहुनिमपश्यंस्मजु
 ह्बुसांजुवमात्ताकाशुस्वामपश्यन्॥१५॥तबुवंश्चतयधामवे
 तिमितिमिच्छततिवानदबुवस्त्वतयमानाएतां द्वितीयामाहु
 तिमपश्यंस्मामजुह्बुसांजुवमिच्छज्यातिषापमपानताह्व
 ताअग्निवायुमादित्यमताह्वादेवताद्विष्टंनिसृष्टेवितद्य
 जमानएतआहुतीहुवेमांश्चलोकाशुस्वामपश्यन्ताह्वादेवता
 द्विष्टज्यातिषाअतिषकात्प्रीजुह्वातीमांश्चतह्वाकानताह्वाद

आ ३

४५

४५

वताअतिषजति॥१६॥यद्वेदेनाआहुतीजुह्वातिमृदंवतदपश्च
 प्रीणातिताजुह्वाप्रीचायनेमंनरसिचतिषकात्प्रीजुह्वातिमृदव
 तदपश्चतिषजति॥१७॥आज्यनजुह्वातिवाज्यावाआज्यवज्यामरा
 स्माएतदस्तिगासारंकरात्प्राप्ताएतावाआज्यंरुतएवेतुं
 वतिमुवणष्टवत्प्राष्टवत्प्राष्टवत्प्राष्टवत्प्राष्टवत्प्राष्टवत्प्राष्टवत्
 वेष्टाहाकाराष्टवत्प्राष्टवत्प्राष्टवत्प्राष्टवत्प्राष्टवत्प्राष्टवत्प्राष्टवत्
 तातयावाजुह्वामिमनसावष्टातनवात्तनअतिक्षियंतंजुवता
 तिविश्वतिप्रत्यह्यसर्वाणिजुवनानिक्षियतिष्ठुंतिरभ्यव

यसादृष्टं न तितिष्ठयुर्वाण्यतिर्यङ् यस्मादृष्टं भूषणं न च विप्रमृत्तं
 रत्नसंज्ञानमित्यवकाशं तन्मानेरन्नादृष्टं दीपमानमित्यतः ॥ १७ ॥
 अविश्वतः प्रत्येवं जिघ्रामीत्यामर्षतः प्रत्येवं जुहामीत्यतः दक्षरेमा
 मृतसातकुषातत्तदीउमात्तनमनसातज्जोषायतात्ततमर्षयी
 मृदयुद्धाप्ता अतिरिति मर्षयीत्यप्यमृदयद्वयापि नोतिमृदा
 तन्वाज्रचूराण्यतिनत्वाप्यतिमृदातन्वादीयमानातघतिः ॥ १८ ॥
 स्यामतिजुहोति द्विषाद्यजमानायतमानानिर्घीवान्निर्घीवान्निर्घीव
 त्स्यमातोत्रातावतिवेनमतप्रताचतः संवत्यान्तरीत्यामति ॥ १९ ॥

मावेतप्रताचतः संवतितायदाप्येषातनाभिरययत्रिभुलो
 तान्तेष्टां प्राप्तानिर्घीवान्निर्घीवत्यस्यमात्रातावतेवेनामताप्रताच
 तः संवती प्राप्तीत्यसर्वदेवाः सर्वदेव्योनिर्घीवान्निर्घीवत्यस्य
 मात्रातावतेवेनामतप्रताचतः संवतिताः ॥ २१ ॥ अश्वमपदजुहोत
 न्निर्घीवत्यस्यमात्रातावतेवेनामतप्रताचतः संवतिताः ॥ २२ ॥ अष्ट
 नेपरिलिखतिमात्रामवास्माएतकरातियथेतावातमीत्यतः
 ॥ २३ ॥ युद्धवेनपरिलिखत्यतद्विषवाअविनयुर्याद्वेनश्ममिहपक्ष
 सिनाज्ञानद्वयवितितुम्हापवांपरिपर्यश्रयंश्वायेवास्माअयाम

तं पुरं एरि शयत्य आबुजो वा अत्रिर्ब्रह्मवा स्मा एत दक्षिणा ज्ञा रं
 रा तिसर्वतः एरि लिखति सर्वत ए वा स्मा एतं वज्रमसिगा सारं करो
 ति त्रिष्टुभः एरि लिखति त्रिष्टुभमवा स्मा एतं वज्रमसिगा सारं करो
 ति ॥ २४ ॥ एरि वा जपतिः क वि एरि वा जपं पुरं वयं ब्रह्ममश्नुति रित्यस्मि
 मवा स्मा एतं पञ्चन्यवर्म करं राति एरि वतीतिः परी व हि पुर आ प्र
 यी सिरु मि पुरा मवा स्मा एतं करं राति सा देषा मि पुरा दी प्य माना
 ति श्रुति श्रुति श्रि पुरा मवा स्मा एतं करं राति तस्मा ड देव सुरां परा
 मं रूपं यत्रि पुरं स वि वषी य सा वषी य सा छे द सा पुरां पुरां ल

४४

र्वां वरी यसी क राति तस्मा सुरां परा परा वरी यसी ल्खान वंति
 ल्खान हि पुरा ॥ २५ ॥ अथिन मस्यां रवन त्प ता दे दि वा अवि स ड दि
 नश्म मि ह र द्वां ता श्रान ह न्क रिति तस्मा श्मा म वा मान मकु वा
 नु श्मा आं मानं ता श्रतीति सा समं बि ला स्या व दस्य यमा त्मा च व
 तिय द्वा व समं बि ला प्या नि वी र्यं एत श्दं य द्वि एत त्सा प्या नि
 मति रि श्रु त्त मु या त द्रव न्य यं नूनं च दै त द त द एत सः म मृ चं
 य अमं बि लं व डः अक्ति एष कृ प्या न व ति व त आ त्व दि शः सर्वा स्या
 एते नाम त द्वि स्या र व न ति ॥ २६ ॥ आ ल्खान ॥ अथिन मवा रवन त्प वि त

द्वापरादवा अत्र विद्या खनं सत्येति नाम यामत दनुर्विद्य खनति। दे
 वस्य वास विदुः प्रेमव श्रितानां जीवन्त्यां वा सादस्यां वा प्रथिव्यां स
 द्वाहं गिरिषमंगिरश्च खनामीति स विदुः प्रसन्न एवेनाम तद्वता।
 त्तिदेवतातिः प्रथिव्या उपस्थादग्निं पशव्यमग्निं वृक्षवतिति। अत्राति
 मंतं ब्राह्मणं प्रतीकमिति। अत्रातिष्ठात्वा अग्निं प्रतीका जग्निणा
 नाबुना दीद्यतमित्यजस्यणा विषादीयमाना मित्यवै तच्छिवं प्राजा
 त्याहिं संतं प्रथिव्याः सध्रस्वाहं गिरिषमंगिरश्च खनाम इति वि
 दं प्राजात्याहिं संतं प्रथिव्या उपस्थादग्निं पशव्यमग्निं वृक्षवनाम

४३

मंडात् खनत्। अत्रात्यां खनति। द्विपाद्युजमाना युजमाना म्रियंवा
 नम्रियां वत्यस्य मात्राताव तित्वेनाम तखनत्यास्था द्वयं सत्ये तत्र
 एमृद्वा एस्था स त्वेखना मिखना मइति खनति खनामीति वा एतत्र
 जा एतिखन खनना मइति। तत्तदवा सस्मखनना मिखना मइति।
 ४ सवा अस्या खनन्वा वा खना मिखना मइत्याह वा अत्रातिगारंता
 त्येव यं त्वयं त्वेण वीक्रियत वा वा वा एतमत्रादवा अखनं सत्ये
 त्वेन मयुमतद्वा त्वेवा अत्रा खनति। अत्रेनं च साजित संतरति
 याज्ञा त्वेसा हिनेय अत्रेन मस्या तसं तरति त्नामत मृदां

मित्वेत्तामानिष्ठं हः स्रुवेन तानुं तरति तश्च स्त्रीमुपमृणानिय
 ज्ञावेत्तस्माजिनं प्रजापतिर्वयज्ज्ञानिरुक्तावे प्रजापतिरुचरत
 त्यापविबुधः प्राचीन ग्रीवत द्विहवतोत्राद अथेनं पुंकर पार्थमेन
 रति। या निर्वेषुं करणं या निन प्रतः सिं वति। यद्वे त्या नो रतः
 सि अतत व्रज निजुत वरिर्मात्रणा पमृणाति वा विमं त्रा वा म्युध
 र पर्सो॥ य अ पां वृष्टु म सिया निराय रित्य पां ० ह्यत नृषा या निहो
 दानः समुद्रमसितः पिबर्मो मानमिति समुद्रा ह्यत नृषा निहो
 वर्धमाना महो अत्रां पुंकर इति वर्धमाना मदीय च उरं कर रत्यत

५०

द्विहमात्रया वरिष्ठा प्रयत्न्यनु वि माष्टी सो वा आदित्य रापा नि
 लो ह्येतमव्यादित्वा वरिमायं उमही ति ह्यो र्चित्रे नय ह्यत्वा वनरा
 हः ॥ ८ नृवरं च स्माजिनां उपमृणानि। य ज्ञावेत्तस्माजिनां। मयव
 वस्माजिनमियमुवेयज्ज्ञास्यो ० हियज्ज्ञायात ह्यो पुंकर पार्थमा
 पाविह्यो रापः पुंकर पार्थमुवरा वा अस्यावस्यो॥ ९ अथेन अति
 मृशति संज्ञा मेवा न्यामत क रातिश मी वस्त्रो वर्म रिष्ठ इति वार्म
 वस्त्रो म्यात वर्म वा छि प्रच्छु ल्ल उत रत्य छि प्राप्यत वज्ज ल
 उत नय वस्त्रो संवसाथामित्य वकाशवती संरसाथामित्यनह

नरतिष्ठुरीयमिति विवृतमग्निपशुमिति न ता एव संप्रसायाऽंश्च
 हिंसा ममीदीतुरसात्मानुति संवसायात्मनऽंश्च विंदा ममीदीतुर
 मात्रात्मानात्वात् तदग्निमंतर्त्तरिष्यंतीत्यातिभंतमजप्रमिदित्य
 स्वावा आदित्याणां मिः स एषा ज्योतिमानजप्रमामत अंतरा वि
 चत सस्मादाह ज्योतिभंतमजप्रमिदिति ॥ १ ॥ वाच्यामसिष्टशति
 विषाद्यजमानायजमानाग्निं यावानग्निर्वावत्यस्य मात्रा तावते वा
 न्यामन संज्ञां कृत्वा त्याग्यादयं ह्येव तद्वत् स्याजितं ॥ ३ ॥
 रवर्षे वा ॥ १२ ॥ वास्तवो ॥ १२ ॥ अथ मृतेऽमसिष्टशतिपरीक्षासीति पशु

ति विद्वानित्येतस्यादया यज्ञः १
 मुच्यतस्यात्वा नाविति च साजितं त्वमुच्यतस्यात्वातिर्वादी त्वो
 विषयज्ञासीति ॥ १ ॥ देवः संहवानवच विषायज्ञासीत्यतदस्य संहवा
 मातवत्याश्च इति यजमानाया विषमात्रात् ॥ ६ ॥ निदाता ॥ १ ॥
 तविदान इत्यग्निर्विदाता च साजितं ॥ १ ॥ दातृषदने विना तदने
 तित्यनत्राणादी दिवा ३ असदमुदक्ष इति त्रिणादी यमाना ॥ १ ॥
 दक्ष इत्यतददं च तत्र प्रमतिर्विमिष्ट इत्यदं च तत्र प्रमतिर्दक्ष इति
 सदग्रं स विजिह्वो अग्निरिति सर्वविमदग्रं सर्वतदग्रं विजिह्वो
 अग्निरित्यतदात्यामात्तयीत्यां विष्णुत्यां तस्योक्तावेधुः ॥ १ ॥ अथ मृते

दत्तत्रयमात्रवतिवृद्धतीवाणमंशितानिमिषद्यतयादृष्टिग्यानेपे
 तः सिद्यततादृजायतनद्यदनामत्रवृद्धतीकरातिनस्माद्वसं
 वितावृद्धतीमतिमंयद्यत॥८॥मंसीद्वसमहांअसीतीदामति
 नाप्रतंमिस्तंमंसादयतिनस्माद्यानोएतःमिक्तंमंसी
 दतिवायवदववीतमंरतिदीप्यदववीतमंरत्यतद्विधुममतिः
 अरुषंमिायधायजप्रशमदशतमितियद्वावाणमसृष्ट्यातयप
 धुसमरुषंविष्टुजातदशतमितिदृशशान्यवत्प्रष॥एताःपदमे
 पद्यंताष्टुष्टुतवःसंवसराभिर्यावानभिर्यावत्स्यमात्रातावत्त
 सप्तसप्तः

२७२
 वतियविद्वत्संवसरमतिमंयद्यततवृद्धतीमतिमंयद्यतवृद्ध
 तीद्विसंवसराद्वादवापार्यमात्स्याद्वादशाष्टकाद्वादशमावास्याम
 त्त्रिंशदक्षरावृद्धतीतंदक्षिणवउदेवसादरतिदक्षिणातात
 उदायानोएतःसिद्यतणायअस्मिन्दिह्यातिरविद्वदमाद
 तिरतस्माविद्वदाय॥१॥ब्राह्मणा३अथतत्रापुन्यनिनयति
 द्वाअस्मिन्क्षतंयद्विलिष्टमस्तिखंतमंधीयतद्विषवास्यातद्व
 तविलिष्टंमंनानातिसंदधति॥आपादवीरुपष्टजमधुमतीर
 यस्मायप्रजात्यरतिरस्मावेमधुरसवतीरयस्सवायप्रजात्य

तत्तत्रामासास्मानाडुज्जिततामाधयः सुपित्ताइत्यपावायास्मा
 ताडुज्जिततत्रधयः सुपित्ताइत्यपावायास्मा
 अस्येद्वान्तं यद्विलिप्तं वा युनाखितं मंधीयत वा युनास्मात्तु
 विलिप्तं संतनाति संदक्षिणाः संत वा युनाति रिश्वा दक्षिण्यं
 वे वा युनाति रिश्वायायं एव तत तानाया हृदयं यद्विकसं सित्
 तानाया हृदयं एव हृदयं विकसं यादवानो वरमि प्राणायानात्प
 दिसुर्वशां देवानो वरति प्राणायनकस्मिन् देववपु उच्यते
 प्रजापतिर्विकस्मन्मा एव तदिमां वृषकैरातिनां देतावत्यन्ये

[illegible]

त्वष्टाज्जातिषा सदृशं मे त्वे तद्वरुथं यश्च सा सीदति ॥ ६ ॥ अथेन सुपन
 त्वति ॥ त्वानोता प्रता युनक्ति तस्माद्यानो एता सुकं नतिष्यतया
 क्रियात्वा क्रियादिवा यं यं जंति मो जंति नत्रिषु रूपा त्वेयं जंति रजुषर
 एतामे त्वेनादन जंति यथा वा सः परिक्षपय्यद्वे एरिक्षयं पयति ॥ ७ ॥
 ता तस्या क्ता बंधुः ॥ ८ ॥ तत्पुत्रस्य निवासा आन विश्वरूपं संश्रय
 च वितावम वितिवरुण्या त्वेया जंति रुजं रवरुण्या त्वेनादन तद्वरु
 मुथा वा सः परिक्षपय्यद्वे एरिक्षपयति ॥ ९ ॥ अथेन मादाया निषस
 त्वत्सो वा आदित्यशष्पा निरमुं तदादित्य मुदा पयत्तु ॥ १० ॥

एतन्धारा विषजं तु निषस्य ज्ञायात् तद्वाना तद्व्यादित्यतिमा
 तद्विदीधी स्याना त्वत्तु तद्वरुतासा तद्वता सुशु क्तिरिति तद्वता
 यत्तसासा तद्वता सुशु क्तिरित्य तद्वाना तद्विषयं सतिरिति तद्वता
 त्वारं सुशु शस्य आन वा हि तद्वद्वे सिरित्य तद्वता ॥ अथेन मितं जं
 द्वं प्रावं प्रशुक्ता त्वत्सो वा आदित्यशष्पा निरमुं तदादित्य मितं जं
 प्रावं दधति ॥ तस्मादसा तद्वित्य तद्वजं द्वं प्राद्वीय तद्वजं जपुण जत
 त्विति तद्वत्तानुसवितु तद्वित्य तद्वजं द्वं प्राद्वीय तद्वजं जपुण जत
 वितु तद्वत्तानुसवितु तद्वित्य तद्वजं द्वं प्राद्वीय तद्वजं जपुण जत

यामेदइतिरगुमायावापंतुम्यांजायावाचुतस्मानतः दपरावाङ्
 प्रयद्वातिपरावाङ्गात्त्वष्टंतायितमुपतदरतितमुपावहात्यापरि
 नोतिक्षरयनितुस्मापरिवधुः॥१०॥ ब्राह्मणं॥४॥ दुष्टोपसुवत्तुष्टपशु
 तसिमंत्रयतएतद्वाण्डादवाःमंत्ररिणंतःपुरसादीर्यमदधुमंत्रिते
 श्रयत्तममंत्ररिणत्तुरसादीर्यदक्षति॥१॥ स्माश्चमत्तिमंत्रयतंसुजा
 त्नागार्त्ताअमिरादस्यादिनीमवेद्यावाष्टयिवीत्यादमीताया
 षडात्तागार्त्तामवारुर्विष्टतडुपधीष्टानिसुवीसुष्टपयारुष्टि
 तडुपधिविष्टःशिशुःपरितामांस्पृक्तनितिदित्वावाणष्टिशिशुः॥

परणतुमांस्यक्तनितिरावातप्रमादुत्स्याअधिकनिकृदजाश्या
 धायावापतस्यमातरस्मान्पष्टकनिकृदः॥६॥ तितदाश्ववीर्यदक्ष
 ति॥२॥ अथरासतं॥३॥ मिरात्तयवीडंगाआशुर्त्तववाज्जर्वन्नितिस्त्रिरश्च
 ववीडंगाश्वशुश्चत्तववाजीवार्त्तान्त्ततुष्टुर्त्तवसुष्टुदक्षुमातः॥३॥ उरीष
 चादण्डनितुष्टुर्त्तवसुशीमसुमातः॥४॥ पशव्यवीदतदुत्ततत्रासत
 वीर्यदक्षति॥३॥ अथाजुं॥५॥ शित्वात्तवप्रजात्यामानुषीत्यश्चमंगिर
 रत्यंगिरावाअग्निराग्न्याजःशमयत्यत्वेनमितदद्विष्टसाये
 माद्यावाष्टयिवीअनित्वावीर्मेतिरिद्धमावनस्यतीनित्यनसुवी

माहि० सीरित्यतवृदजुवीर्यं दधति॥ अत्रितिरतिमंत्रयातत्रिष्ट
 दनियोवान्नियोवत्यस्यमात्रातावतिविष्टनदीर्यं दधति॥ ५५
 त्थेनमातर्षापश्यातामुपरिष्टाययुक्तातितादनमतिः पृथितिः संनर
 तित्तापमृशनिवात्रावियगावितरदं नदिदं ततावाज्जणदि
 नसानीत्यायाअग्निरयुपश्वशमातदयुमग्निरिमान्यमृचिनसा
 द्विति॥ दत्तमृशस्यापरिष्टाययुक्तातिप्रिउवाजीकनिक्रदद्विति
 प्रिउवाजीकनिक्रदुमानइत्यनन्नानदत्रासतः पृथितनदश्वम
 यमुकुविमसनेतिराहनत्रासतश्रुवंदधति सुरनमिप्ररीय

माणद्यायुषप्रारुतिसुरं नमिपशुचं माअस्माकर्मणप्ररापादीत्य
 तश्चादनमाअनमनरति॥ ५६ अथरासतस्यवृषामिष्टवृषां सरत्तिनिः
 वावाअग्निर्दृषारासतः सवृषावृषाणं सरत्यपांगुर्नं समुद्रियमित्य
 पं० त्वषां नः समुद्रियमुदनं रासातनमनरति॥ ५७ अथापाद
 त्वुनयं आयाद्विब्रितुयइत्युवितैतवइत्यतश्चादनं ब्रह्मणा यजुष
 तस्माच्छोप्राङ्गुणीदयादात्ता॥ ५८ अथाजुस्यं त्रुं सत्यमृतुं सत्यमिष्ट
 यं वाअग्निर्जतमसावादित्यः सत्यमृदिवासावृतमयुं सत्यमृतुय
 त्वदियमग्निमुस्मादादत्तं सत्यमृतुं सत्यमिति तादनमाजुतसु

[illegible]

सतः प्रथम एति तस्मान्न कदा वन ब्राह्मणश्च द्वित्रियश्च विप्रश्च
 वृषश्च दक्षितस्वस्मादवयं तपावस्य सायाया ब्रह्मणा विवृतः
 व्रणविवर्णवत्तितः परिहृत्वा तु तपक्रमिणि क्रूरता ॥३॥ अथान
 वा पुरुषमीक्षताग्निं पुरीषमंगिरश्च क्षराम इत्यग्निं पश्य च मन्त्रिव
 राम इत्यतश्च दत्तमनश्चा पुरुषाण संस्तरति ॥४॥ धत्तमज्ञः स्या परि
 ष्ठाश्च यज्ञान्तित्याग्नायावाश्च जः स्यान्ति विनामतदात्मना ध्या
 वतया संस्तरत्याथा ब्रह्मवाक्त्रा ब्रह्मणे विना मत संस्तरति ॥५॥
 अथेनमुपावह्य त्वां धधयः प्रतिमादध्वमग्निमतं शिवमायं तम

ति ३

५७

नृत्रमुष्मा इत्यत द्वे तस्मादायत उषधाय विन्यतिय द्वे तायेन द्वि
 ० स्यादिति तात्पर्येन तस्मात्तु मयति प्रात्यनं मादध ० शोखात्
 त्वेति न वा हि ० सिष्यतीत्यस्य चिश्वा अनिराश्री वा निषीदं ना
 अपडर्म निज हीति वस्य चिश्वा अनिराश्री वा निषीदं नापसं
 पाप्मानं जहीत्यतः ॥ ६ उषधयः प्रतिष्ठन्ती तदुषधवतीः सुपिष्य
 लाशत्यत द्वे नासा ० समृद्धं रूपं यत्सुषधवत्यः सुपिष्यला समृद्ध
 एनं प्रतिष्ठन्ती तत्प्रत्ययं वागर्तं ज विद्यः प्रत्तं ० सधस्य मासदद
 न्ययेत्वागर्तं जतयः सनात्तं ० सधस्य मासददित्यतः ॥ ७ द

मा ज्ञा

स्यामुपावहरति द्विपाद्यजमाना मियवान्नियोवत्य स्यामात्रा
 वान्तेवेनामनुपावहरति नंदक्षिणतुदं वमुपावहरति तस्या
 क्तावधु रुद्रतमाज्ञा दितं तव तिसृतेन मुपावहरतु वति
 वाक्षिातमिमादधति मुकताउपकीर्णात्तव तितासासा रद
 धु ॥ १० परिश्रितं तवात्यत द्विदवा अविच्युर्थ द्वेन रमसिदरा
 द्वा ० मिताज्ञान हन्य रि तितस्मा एतां पुरं पर्वश्रयं सत्ये वा
 अयमनां पुरं परिश्रयया प्राप्यानि वी उष ० एत रदं तिर वति
 त्यातो रतः सिधुताया निरुपामत क्रियत तत्तदपि प्रतीजान्य

यातिरऽत्रैव विवर्धेति॥१॥ अथ्येने विपाति तद्वात्वा
 दस्य सऽमुच्यति नामवास्मादितु वं बर्हि द्वा दस्य स्य
 गतिरनामताद्यानिः प्रजनयति॥२॥ विपाजसाष्टयुताग्राष्टयानरं
 विपाजसाष्टयुतादीपमान इत्येतद्वाष्टय विपाजसाष्टय
 इति बाधश्च सर्वान्वाभन इत्येतद्वाष्टयमीणाष्टयन गमिनिमान
 त्पूरहऽमुदवस्य प्रणीता वित्या ग्राहमाग्राष्ट्याः॥३॥ अथात्र
 व्याप्तिर्यादीव प्रायः पश्यन्मृज्जात्यवाद्या नायषाद्वन
 लोदियुडदीवी प्राच्यतस्मात्तद्विधिपश्येदक्षतितस्मात्सायदे॥

वमनुष्टुः पश्यन्पजीवन्ति॥४॥ आत्मा मा॥५॥ परीकषायुनिः पञ्चाः एताः आपो स
 वन्ति। स्येन्नेवेव बहवुः परीकषायुना सोमो वेपर्णश्च इमाः उवै सोम एतद्वा
 उक्रमयिरूपमेतस्येवाभिरूपस्योपायो॥६॥ ताऽपस्त्रजः स्यापेहिष्ठमयो सुव
 इति वां वेदवृताष्टगस्तत्ता बांषुजुः सैवुदेवृता सुवसो देवृता तद्युत्तादे
 ताः आपः एवेपुत्रि वस्तुः अमृताः एकऽरूपऽसमृदयं न ता एतास्तु
 देवेतुऽपुत्रो हि॥७॥ अथ फेनं जनयित्वा बुवदधाति बुदेवनस्तेनोदित
 यऽरूपमसृज्यत तदेवेतद्पुत्रोऽस्य सानेव तत्र मृदऽसंवेति सेवमृद्य
 तन्तुती यऽरूपमसृज्यते तस्मात्पुत्रोऽस्य सानेव तत्र मृदऽसंवेति सेवमृद्य
 जनयति॥८॥ अथाजलो मेः सुऽसृजति स्येन्नेवेव बहवो जलो मेरेतद्वा

एनदेवाः पशुभ्योऽधिसुमभरं सुयैवेनमयुमेतुसुभ्योऽधिसंभरति तद्युद
 लोमेरेवाजेहि सुविषांपशुनां रुपमयबल्लोमलोमहिरुपा॥४॥ मित्रः सः सृज्य।
 पयि वीहृमिवज्योतिषासदिति प्राणो वेमित्रः प्राणो वा एतदयं कमीकरो
 सुजातजातवेदसमयस्मायत्वा सुः सृजामि प्रजाभ्यां इति षयं वज्रं सुयाव
 दुः॥५॥ अथेतुत्रयुपिष्टं नवति॥ शुर्कं शुष्मायोरसस्मै न सुः सृजति स्येन वे
 वसुदेवतेन तावती वा इयमये सृज्यततद्यावती यमये सृज्यततावती मेवेनामे
 तत्करोति॥ दारुः सः सृज्य पयि वीहृदस्योतिः समीधिरः इत्यसौ वाः आदि
 त्य एषा मिरेतैव तदुडाः सः सृज्य पयि वीहृदस्योतिः समीधिरतपो नानुर
 जस्यः कुक्रोदे वेषुरावतः इत्येष वा एषा नानुरजसः शुक्रो देवेषुरोवतः॥७॥

हान्याः सुः सृजति द्विषाद्युगमाने बुजमाने द्विर्वाः तावतैवेनामेतसुः सृ
 जति॥८॥ अथत्रयोतिः सुः सृष्टा ब्रह्मसुनीतैरिति सुः सृष्टा ह्येषा ब्रह्मसुनि
 स्मरुदेव नुवति बुन्मित्रेण तदुसुरनिर्मुद्रे सुदुद्वहः कम्भण्यामृदमिति
 वीराहेतुकस्मृत्या इपमृदुस्तान्यामृद्वीहृत्वा सिनीवाली द्वेणोतुनामिति
 वाग्ये सिनीवाली सैनाहस्ताभ्यामृद्वीहृत्वा करो वित्यतवा॥९॥ सिनीवा
 ली सुककपद्मी सुकरीरुस्त्रोपत्रोति षोषावे सिनीवा ल्येतदुवे षोषाये स
 मृद्वहसुपवत्सुकपद्मी सुकरीरुस्त्रोपत्रा समर्द्धयत्यैवेनामेतसुः सृज्यम
 दिते सुहोखादवातदुस्त्रोयोरितीयवाः अदिति मुह्यस्येतदा॥१०॥ उरवा
 द्वाणोतु शुभेया वाहुन्यामदिति द्विजेति शुभेया वहिकरोति वाहुन्याव

धियावमातापुत्रं बुधोपस्थसाग्निं विनर्त्तुर्नः प्रतिष्ठाप्यमातापुत्रेष्टपस्थविन्या
 देधुमग्निदुर्नविनर्त्तुस्यतुवा॥१॥ त्रिभिः प्रयोतित्रिदुदग्निर्वावानग्निर्वावस्य
 सात्रातावतेवेनामेतत्प्रयोतिद्व्याऽसुष्टजतितस्यपुत्रविनिर्कोप्रिःपुत्र
 सुवःसर्वसुरःसर्वसुराग्निर्वावानग्निर्वावस्यस्यमात्रातावत्तुद्वानिर्त्रिभिः
 पादुपस्थजतितुदष्टावष्टाकरागायत्रीगायत्रीभिर्वावानग्निर्वावस्यस्यमात्रा
 तावत्तुद्वस्यथाअष्टाकरावाद्यमयस्यततश्चावतीयमयस्यततावतीसे
 वेनामेतत्करोति॥१॥ ब्राह्मणम्॥६॥ अथष्टसिंहुमपादने॥ शोर्धेनंनिध
 येत्तंमुन्यतेमखस्यशिरोसीतिबलोवेनखसुस्येतक्षिराआहवनीयोवेब
 जस्यशिरोआहवनीयस्यकुएतंवेद्युनवदितुस्मादाहमखसाशिरोसीति॥१॥
 वृद्धेवाहमखसाशिरोसीतिजुपतएषुएतद्यज्ञीयुतर्वापितोवेमुख

तेजायमानोजाजतेदार्पितोमुखतो ज्ञायमानो ध्यायातादुति॥२॥ अथयति
 वसवस्त्वाहएवुगायत्रेणहुदसागिरस्वदित्ययुद्धेपुत्रोकोनिधिसुमेतदुस
 वागापद्रेणहुदसाकुर्वस्यवेनमयनमुद्रायत्रेणहुदसाकरोत्यगिरस्वदि
 तिवाणोवाअगिराधुवासीतिशिरोसीत्यतदथाप्रतिष्ठितासीतिष्टथिवसी
 तिष्टथिवाह्येप्रतिष्ठिरियानुयिषजाऽरायस्योपगोपयऽसुवायऽसजा
 तान्यजमानायेत्येनदेवसवऽमंलोक्कृत्वातस्मिनेतामात्रिषमात्रासतत
 तथेवैतद्यजमानाऽमंलोक्कृत्वातस्मिनेतामात्रिषमात्रासेतां पादशमादे
 शमात्रीकृत्वायास्येसर्वतस्तीरमुन्नयति॥३॥ अथपूर्वमुद्रिमादधातिरुद्रा
 स्त्वाहएवुद्रुनेनहुदसागिरस्वदित्यत्रिदुदष्टेपुत्रोद्विजुमेतदुद्रास्व
 केनेनहुदसावेसुयेवेनमयनमुद्रुनेनहुदसाकरोत्यगिरस्वदितिवाणोवा

अंगिरा बुवासीति स्थिरासीत्येतदयोऽतिष्ठितासीत्यंतरिक्षमसीत्यंतरिक्षं ह्येष
 द्विर्द्विरयामपि प्रजाऽरायस्योषङ्गोपत्यऽसुवीर्यऽसजातान्यजमानायेत्येतद्देव
 हाऽअतश्चिद्वं हत्वा तस्मिन्नेतामात्रिषमात्रा सततयेवैतद्यजमानोतिरिक्त्या ह
 तस्मिन्नेतामात्रिषमात्रेताऽसंलिप्यसऽश्वदाया ॥४॥ अयोत्तरमुद्दिमादधाति ॥
 आदित्याद्याह एवतु जागतेन रुंद सांगिरखदिति द्यौर्देव उद्विस्मनेतदादि
 साजगतेन रुंद साकुर्वन्तयेवैनमस्मेतज्जागातन रुंद साकरोत्यंगिरख
 दिति प्राणोवाऽअंगिरा बुवासीति स्थिरासीत्येतदयोऽतिष्ठितासीति द्यौर्
 सीति द्यौर्देव उद्विर्द्विरयामपि प्रजाऽरायस्योषङ्गोपत्यऽसुवीर्यऽसजा
 तान्यजमानायेत्येतद्देव आदित्यादिवं हत्वा तस्मिन्नेतामात्रिषमात्रा स
 ततयेवैतद्यजमानोतिरिक्त्या तस्मिन्नेतामात्रिषमात्रा ॥५॥ अथे

तु ॥ १ ॥ नुपाकरोति विष्णवे देवादेव आनराः हा ॥ २ ॥ नुपुतेन रुंद साङ्गि
 रखदिति दिशो हेतद्यजुरेतद्देव विष्णवे देवादेव आनराऽएषु लोकेषु खाया मेतेन
 चतुर्थेन यजुषादिशोद बुस्येवैतद्यजमानऽएषु लोकेषु खाया मेतेन चतु
 र्थेन यजुषादिशोद धास्यङ्गिरखदिति प्राणोवाऽअङ्गिरा बुवासीति स्थिरा
 सीत्येतदयोऽतिष्ठितासीति दिशो सीति दिशो हेतद्यजुरद्विरयामपि प्र
 जाऽरायस्योषङ्गोपत्यऽसुवीर्यऽसजातान्यजमानायेत्येतद्देव विष्णवे देवादेव आनरा
 दिशः हत्वा तस्मिन्नेतामात्रिषमात्रा सततयेवैतद्यजमानोतिरिक्त्या हत्वा तस्मि
 न्नेतामात्रिषमात्रा ॥६॥ तस्मिन्नेतान्नरनृश्ववाह्यतश्च करोति ॥ तस्मादङ्गाका
 नामन्तरनृश्ववाह्यतश्च दिशोपरिमितमतेन करोत्यपरिमितादिदिशः ॥७॥
 ताम्पादेवैतामत्रीमेवाहीकरोति ॥ पादेवैतामत्रीतिरश्वीषीदेवैतामत्री

इहं इतिदिदिदि

गर्जो जलुयो निरपागर्नसमिता तद्यो नि करोति ॥ ८ ॥ मायदिवपीयसी प्रादेशा
 त्या देतेन यजुषा इसीयसी इय्यीद्युदिदुसीयस्ये तेन वृषीयसी ॥ ९ ॥ सयद्येकाप
 शुः स्वाता एक प्रादेशा बुसीद्युयदिपुत्रपशुवः सुः पंचप्रादेशा कुयादिपुमा
 वीया वीर्यवा इपु वीर्यसमिता वतु इवति पंचप्रादेशा इस्त्वेषु पुर्नवति ॥ १० ॥
 अथ तिरश्ची ५ रास्त्रा पर्यस्यति ॥ दिशो देव सैतद्देवा इमा लोका नुखा इत्यादि
 गिर्धः पर्यतं यथेन द्यजमान इमा लोका नुखा इत्यादि गिर्धः इति दिग्गः परि
 तनोति ॥ ११ ॥ तानुत्तरं चिदतीये पर्यस्यत्या त्रदे पाङ्गो कानामेताः समायन्ति तदे यो
 नां स ह ५ इति ॥ १२ ॥ अदिष्ये रास्त्रा सीति वरुण्या वै यते रज्जुवरुण्या मेवेनाम
 तदा स्ना इत्यादि पर्यस्यति ॥ १३ ॥ अथ नतस ७ वीः काराति ॥ तस्मिन्नेव दिशो देवता
 एतद्देवदेवा इमा लोका नुखा इत्यादि गिः सर्वे ते ह ५ इति ॥ १४ ॥ अथा एता एत
 हं लया वेन द्यजमान इमा लोका नुखा इत्यादि गिः सर्वे तान् ह ५

स्येनवच्ये। तदाऽएवाएतमस्तन्नुवंसूयैवैनामेनत्सन्नुवंतितद्यदतः ऊर्ध्वं नृदे
 तयाऽतिरुध्याददमुष्यदगोर्वाकृदेतानि॥१५॥। तासामुपेपुस्तानुनयति॥
 एतद्देवाऽइमां लोकां नुखाह्वैते सनेः सर्वाः कामान्दुहततश्चैतद्यमान
 इमां लोकां नुखाह्वैते सनेः सर्वाः कामान्दुह॥१६॥। सेषागोरेवामेवैलोकाः
 खेमे लोकां गे स्याः एतद्दुर्घेषातिरुध्यास्ता सावितरीयमवतिबितती
 येहिगोर्ध्वः॥१७॥। तस्येस्तनानुनयात्पुत्रसंस्तनानुनयति सानुत्सनामव
 तिवृत्सनाहिंगे॥१८॥। ताहृदेवद्विसनानुर्ध्वंति। अयोऽअष्टसनामन्तयाकु
 र्वाद्येवगाः कुनीयस्तनाः पशवोभेस्यस्तनाः अस्तेपजीवनीयुतरावाः अस्थ
 तेनुपजीवनीयुतराः हैनोतेकुर्वन्तेऽहतेनगाः कुर्वन्ते सुनीया विवावड्वी
 नातस्मात्पुत्रानेकुर्वन्त॥१९॥। अथाम्यबिलमप्यद्यते॥ दितिहृत्बिल
 ऊर्ध्वं। त्वितिगवाः अदितिरतहृत्पानन्दयोः हृत्वाऽअदितिरिति

साययस्तुष्टैवेनामयमेतत्तत्त्वावस्थादित्यातिष्ठायति॥२०॥तापनिगुह्यनिदधा
 ति॥द्वल्लोयसामहामुखासितिद्वल्लोयसामहतीमुखासित्येतन्मन्मयीयानि
 मन्मयइतिमन्मयीस्त्रिषात्रोतिरभेःपुत्रभ्यःप्रायश्चददितिःअपयानित्येतद्वा
 नामदितिःद्वत्वादवेभ्यःपुत्रभ्यःअपणायप्रायश्चददित्येवेनामयमेतत्तत्त्वादेव
 भ्यःअपणायप्रायश्चदतिः॥२१॥ताहैकतिस्रःकुर्वन्ति॥उद्योवाइमलोकाइमेली
 काइवाइतिवृद्धेताश्चाभ्युपगच्छन्त्येवमप्रायश्चित्तस्यदोतरामेत्येतत्तत्त्वादेव
 रिष्यागोषदीतराएतरस्यामितिनतश्चाकुर्वन्तीति॥प्रथमायः
 सुलोकायः॥२२॥द्वितीयायः॥२३॥तृतीयायः॥२४॥चतुर्थीयायः॥२५॥
 पंचमीयायः॥२६॥षष्ठीयायः॥२७॥सप्तमीयायः॥२८॥अष्टमीयायः॥२९॥नवमीयायः॥३०॥
 दशमीयायः॥३१॥एकादशीयायः॥३२॥द्वादशीयायः॥३३॥त्रयोदशीयायः॥३४॥चतुर्दशीयायः॥३५॥
 पंचमिनीयायः॥३६॥षष्ठमिनीयायः॥३७॥सप्तमिनीयायः॥३८॥अष्टमिनीयायः॥३९॥नवमिनीयायः॥४०॥
 दशमिनीयायः॥४१॥एकादशमिनीयायः॥४२॥द्वादशमिनीयायः॥४३॥त्रयोदशमिनीयायः॥४४॥चतुर्दशमिनीयायः॥४५॥
 पंचमिनीयायः॥४६॥षष्ठमिनीयायः॥४७॥सप्तमिनीयायः॥४८॥अष्टमिनीयायः॥४९॥नवमिनीयायः॥५०॥
 दशमिनीयायः॥५१॥एकादशमिनीयायः॥५२॥द्वादशमिनीयायः॥५३॥त्रयोदशमिनीयायः॥५४॥चतुर्दशमिनीयायः॥५५॥
 पंचमिनीयायः॥५६॥षष्ठमिनीयायः॥५७॥सप्तमिनीयायः॥५८॥अष्टमिनीयायः॥५९॥नवमिनीयायः॥६०॥
 दशमिनीयायः॥६१॥एकादशमिनीयायः॥६२॥द्वादशमिनीयायः॥६३॥त्रयोदशमिनीयायः॥६४॥चतुर्दशमिनीयायः॥६५॥
 पंचमिनीयायः॥६६॥षष्ठमिनीयायः॥६७॥सप्तमिनीयायः॥६८॥अष्टमिनीयायः॥६९॥नवमिनीयायः॥७०॥
 दशमिनीयायः॥७१॥एकादशमिनीयायः॥७२॥द्वादशमिनीयायः॥७३॥त्रयोदशमिनीयायः॥७४॥चतुर्दशमिनीयायः॥७५॥
 पंचमिनीयायः॥७६॥षष्ठमिनीयायः॥७७॥सप्तमिनीयायः॥७८॥अष्टमिनीयायः॥७९॥नवमिनीयायः॥८०॥
 दशमिनीयायः॥८१॥एकादशमिनीयायः॥८२॥द्वादशमिनीयायः॥८३॥त्रयोदशमिनीयायः॥८४॥चतुर्दशमिनीयायः॥८५॥
 पंचमिनीयायः॥८६॥षष्ठमिनीयायः॥८७॥सप्तमिनीयायः॥८८॥अष्टमिनीयायः॥८९॥नवमिनीयायः॥९०॥
 दशमिनीयायः॥९१॥एकादशमिनीयायः॥९२॥द्वादशमिनीयायः॥९३॥त्रयोदशमिनीयायः॥९४॥चतुर्दशमिनीयायः॥९५॥
 पंचमिनीयायः॥९६॥षष्ठमिनीयायः॥९७॥सप्तमिनीयायः॥९८॥अष्टमिनीयायः॥९९॥नवमिनीयायः॥१००॥

॥११॥॥१२॥॥१३॥॥१४॥॥१५॥॥१६॥॥१७॥॥१८॥॥१९॥॥२०॥॥२१॥॥२२॥॥२३॥॥२४॥॥२५॥॥२६॥॥२७॥॥२८॥॥२९॥॥३०॥॥३१॥॥३२॥॥३३॥॥३४॥॥३५॥॥३६॥॥३७॥॥३८॥॥३९॥॥४०॥॥४१॥॥४२॥॥४३॥॥४४॥॥४५॥॥४६॥॥४७॥॥४८॥॥४९॥॥५०॥॥५१॥॥५२॥॥५३॥॥५४॥॥५५॥॥५६॥॥५७॥॥५८॥॥५९॥॥६०॥॥६१॥॥६२॥॥६३॥॥६४॥॥६५॥॥६६॥॥६७॥॥६८॥॥६९॥॥७०॥॥७१॥॥७२॥॥७३॥॥७४॥॥७५॥॥७६॥॥७७॥॥७८॥॥७९॥॥८०॥॥८१॥॥८२॥॥८३॥॥८४॥॥८५॥॥८६॥॥८७॥॥८८॥॥८९॥॥९०॥॥९१॥॥९२॥॥९३॥॥९४॥॥९५॥॥९६॥॥९७॥॥९८॥॥९९॥॥१००॥

विभुज्योतिषः करोति प्रजावे विभुज्योतिः प्रजात्सर्वविभुज्योतिः प्रजुननमेव
 तुल्यरातिता एतां स्यात्स्वमदुः करोत्यात्मनस्तुल्यजान्तिर्ममीतेषु जमा
 नः करोति सुजमानस्तदा तु न प्रजा करोत्यनन्तरि तां करोत्यनन्तरि
 तान्नादात्मनः प्रजाङ्कुरात्पुनरात्मनः प्रजाङ्कुरेति शालिस्वित्तुम
 वेति विष्टे विष्टज्जातिः पितृमातापुत्रौ शोभन्तु त्वज्जरायुः ॥५॥ ता
 एतावज्जुष्टतायै करोत्युयज्जुष्टताया इतरानिरुक्त एता भवन्त्यनि
 रुक्ता इतराः परिमिता एता भवन्त्यपरिमिता इतराः ॥६॥ प्रजापतिर
 षोऽग्निः रुनयमेव तत्प्रजापतिर्निरुक्तश्चानिरुक्तश्चपरिमितश्चपरिमि
 तश्चतर्थावज्जुष्टतायै करोति सुदेवास्य निरुक्तपरिमितः रूपं तद
 स्य तेन सुस्करात्पुष्ट्या अयज्जुष्टतायै सुदेवास्या निरुक्तपरिमितः

प्रजदस्य तेन सुस्कराति सह वा एतः सर्वज्ञः स प्रजापतिः संस्कारोतिषु एवं वि
 हाने तदेवङ्कुरेति प्रोपथायापेयिणः परिशिनष्टि प्रायश्चित्तम् ॥१॥ अ
 एनाधूपयति। स्यान्मन्त्रे वा शोकमिरा प्रकृततायै सुदेवः प्रपयति। शि
 र एतद्वज्जुस्य सुदखा प्राणधमुः शीर्यस्तुत्यादाधधाति ॥६॥ अश्वशक्
 र्धययति। प्रजापत्यावा अश्वः प्रजापतिरग्निर्लोवा आत्मात्मानः हि
 नस्य हिः सायतद्वैशज्ञैव तद्विज्जग्ध्वा तया मत्तशो हनेन श्वः हिनु
 स्तिनेतरान्यश्वान् ॥७॥ विसवस्त्वाधूपयतु। गायत्र्या कुदसागिरसुङ्गास्त्वा
 धूपयतु त्रुष्टमेनं वा कुदसागिरसुद्विद्यास्त्वाधूपयतु जगतेन कुदसागिर
 सवद्विष्टत्वादेवा वैशानरधूपयतु त्रुष्टमेनं कुदसागिरसुद्विद्यास्त्वाधूपयतु
 रुणरुधूपयतु विष्टस्त्वाधूपयतु विष्टेना मेतद्वैवता निद्वययति
 ॥१०॥ सप्तश्रवाकुनि नवंति। सप्तकुजः षिसप्ततत्त्वतादेवता सप्तश्रीपुष्ट्या

गात्रं दुर्वा अपि वहुवृत्तः सधु सधु सधु वतु कीर्षण वतु सधु प्राणादध्या
ति॥११॥ ब्राह्मणः ॥१॥ अथे नमः स्यात् खनति॥ एतद्देवा अविनयुर्दे
नदमुमिहरत्वा ६ सिनाधु नु हन्युरितितु स्माडमुमुवात्मानमकुर्वन्
ध्यात्मात्मानं गच्छतीति॥१॥ तवा अदिया खनति॥ इयवा अ
दितिर्नोवा २ आत्मात्मानं ६ हिनस्त्यहि ६ सायै बुदन्ययादेवुतयाख
ने द्वि ६ स्याद्वेने॥२॥ अदितिश्चादेव॥ विष्टदेवावतीष्टयेवाः स
धस्थे अगिरस्तु खनत्ववद्वेन्यवदो हैष्टदेवत्रात्रसावैणाव्यभिस्तु
अदितिचतुस्त्रिरेषकूपो भवति चतस्रैर्विद्वः सुवोभ्यस्तु
नमेतद्दिभ्यः खनत्यथपेवनमवधायापादा मुवदधातित्तु
संवतो ६ हिष्टवर्करेति॥३॥ अथास्वामुवदधाति॥ देवानात्वा

पुनर्द्विर्विचिच्छुदेव्यावतीः षष्ठ्याः सधस्ये अंगिरस्वदधीतस्वइति देवता
 ६ हेतामृगपुनर्द्विर्विच्छुदेव्यावतीः षष्ठ्याः सधस्ये अंगिरस्वदधी
 स्तामिरेवनामतदधीतताहताः ॥ १५ ॥ यद्ययस्यैषधयोवेदेवानापुन
 र्द्विर्विच्छुदेव्यावतीः सुर्वमिच्छुदेव्यावतीः षष्ठ्याः सधस्ये अंगिरस्वदधी
 तिषावदधीतत्तल्लीनयुष्टपुचनमवधुनामीधे ॥ १६ ॥ धियुगास्त्या
 देवीः ॥ विच्छुदेव्यावतीः षष्ठ्याः सधस्ये अंगिरस्वदधीततामृगपु
 तिधियुगाहतामृगदेवीर्विच्छुदेव्यावतीः षष्ठ्याः सधस्ये अंगि
 रस्वदधीततामिरेवनामतदमीधे साहसाद्वागेववागेविषया
 वाचाहीदः सुर्वमिच्छुदेव्यावतीः सुर्वमिच्छुदेव्यावतीः षष्ठ्याः सधस्ये अंगि
 रस्वदधीततामिरेवनामतदमीधे ॥ १७ ॥ धियुगास्त्या

॥ समासाख्युपपत्त्या ॥ ब्रह्मज्ञां द्विदेवी ॥ विश्वदेव्या वतीः ॥ एषिव्याः ॥
 धृत्पञ्चगिरस्तु कृपयं तु खड्गतिवत्तुर्हीतामये देवी विश्वदेव्या वतीः
 एषिव्याः सधृत्पञ्चगिरस्तु कृपया च कुस्ताभिरैवेनामेतत्कृपयति तानि
 हतान्पद्मरात्रौ एषिव्याहारात्तानि वै ब्रह्मज्ञां होराचुहीदः सुवेष्टु
 महारात्रैवेनामेतत्कृपयति ॥ ६ ॥ ग्राह्या देवीः ॥ विश्वदेव्या वतीः ॥
 एषिव्याः सधृत्पञ्चगिरस्तु चतुर्खड्गतिवत्तुर्हीतामये देवी विश्वदेव्या
 वतीः ॥ एषिव्याः सधृत्पञ्चगिरस्तु चतुर्खड्गतिवत्तुर्हीतामये देवी विश्वदेव्या
 निहता निहता ॥ ६ ॥ स्ववत्तुदा ॥ सिद्धेया सुदाभिर्हि स्वर्गलोका
 चतुर्दशभिर्देवानां तत्त्ववतिः ॥ ७ ॥ इत्यमरस्य विनयेन ॥
 विश्वदेव्या वतीः ॥ एषिव्याः सधृत्पञ्चगिरस्तु चतुर्खड्गतिवत्तुर्हीतामये

॥ तामये विनयेन देवी विश्वदेव्या वतीः ॥ एषिव्याः सधृत्पञ्चगिरस्तु चतुर्खड्गतिवत्तुर्हीतामये
 देवानां तत्त्ववतिना निहता निहता ॥ ८ ॥ तानि चतुर्दशभिर्देवानां तत्त्ववतिना निहता निहता
 ॥ ९ ॥ सधृत्पञ्चगिरस्तु चतुर्खड्गतिवत्तुर्हीतामये देवी विश्वदेव्या वतीः ॥
 ॥ १० ॥ सधृत्पञ्चगिरस्तु चतुर्खड्गतिवत्तुर्हीतामये देवी विश्वदेव्या वतीः ॥
 ॥ ११ ॥ सधृत्पञ्चगिरस्तु चतुर्खड्गतिवत्तुर्हीतामये देवी विश्वदेव्या वतीः ॥
 ॥ १२ ॥ सधृत्पञ्चगिरस्तु चतुर्खड्गतिवत्तुर्हीतामये देवी विश्वदेव्या वतीः ॥
 ॥ १३ ॥ सधृत्पञ्चगिरस्तु चतुर्खड्गतिवत्तुर्हीतामये देवी विश्वदेव्या वतीः ॥
 ॥ १४ ॥ सधृत्पञ्चगिरस्तु चतुर्खड्गतिवत्तुर्हीतामये देवी विश्वदेव्या वतीः ॥
 ॥ १५ ॥ सधृत्पञ्चगिरस्तु चतुर्खड्गतिवत्तुर्हीतामये देवी विश्वदेव्या वतीः ॥
 ॥ १६ ॥ सधृत्पञ्चगिरस्तु चतुर्खड्गतिवत्तुर्हीतामये देवी विश्वदेव्या वतीः ॥
 ॥ १७ ॥ सधृत्पञ्चगिरस्तु चतुर्खड्गतिवत्तुर्हीतामये देवी विश्वदेव्या वतीः ॥
 ॥ १८ ॥ सधृत्पञ्चगिरस्तु चतुर्खड्गतिवत्तुर्हीतामये देवी विश्वदेव्या वतीः ॥
 ॥ १९ ॥ सधृत्पञ्चगिरस्तु चतुर्खड्गतिवत्तुर्हीतामये देवी विश्वदेव्या वतीः ॥
 ॥ २० ॥ सधृत्पञ्चगिरस्तु चतुर्खड्गतिवत्तुर्हीतामये देवी विश्वदेव्या वतीः ॥

ब०प०सा०सं० २५२

॥ सुखे तस्मिन् विता ॥ ११ ॥ अथैनां पञ्चैव तद्वर्त्तता ॥ अथैवमाणा ॥
 ॥ अथैवमाणा ॥ १२ ॥ अथैनां पञ्चैव तद्वर्त्तता ॥ अथैवमाणा ॥
 ॥ अथैवमाणा ॥ १३ ॥ अथैनां पञ्चैव तद्वर्त्तता ॥ अथैवमाणा ॥
 ॥ अथैवमाणा ॥ १४ ॥ अथैनां पञ्चैव तद्वर्त्तता ॥ अथैवमाणा ॥
 ॥ अथैवमाणा ॥ १५ ॥ अथैनां पञ्चैव तद्वर्त्तता ॥ अथैवमाणा ॥
 ॥ अथैवमाणा ॥ १६ ॥ अथैनां पञ्चैव तद्वर्त्तता ॥ अथैवमाणा ॥
 ॥ अथैवमाणा ॥ १७ ॥ अथैनां पञ्चैव तद्वर्त्तता ॥ अथैवमाणा ॥
 ॥ अथैवमाणा ॥ १८ ॥ अथैनां पञ्चैव तद्वर्त्तता ॥ अथैवमाणा ॥
 ॥ अथैवमाणा ॥ १९ ॥ अथैनां पञ्चैव तद्वर्त्तता ॥ अथैवमाणा ॥
 ॥ अथैवमाणा ॥ २० ॥ अथैनां पञ्चैव तद्वर्त्तता ॥ अथैवमाणा ॥

पत्रिका

242

दिनांक

पृष्ठ सं.

का. प्रमाणपत्र (प्रमाण)

काल

का. सं. 1-1-1952

लोक सं.

का. सं. (परी)

का. सं. (परी)

का. सं. 242

दिनांक

1952

का. सं.

दि. दिनांक 242

000905 (प्रमाण)

का. सं. 242

का. सं. 242

१२३४५६७८९१०१११२१३१४१५१६१७१८१९२०२१२२२३२४२५२६२७२८२९३०३१३२३३३४३५३६३७३८३९४०४१४२४३४४४५४६४७४८४९५०५१५२५३५४५५५६५७५८५९६०६१६२६३६४६५६६६७६८६९७०७१७२७३७४७५७६७७७८७९८०८१८२८३८४८५८६८७८८८९९०९१९२९३९४९५९६९७९८९९

॥ ज्ञानि गोपालस्य दंपुस्तकं ॥ माहोदय वि ॥

॥ सर्वकां तु पंचमं चतुर्थप्रपाठकः ॥ ५ ॥

यादृशं पुस्तकं दृष्ट्वा वा कांड ५ म
सर्वकां तु पंचमं

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ ३ ॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च । उक्तये प्रजापत्याः ।
प्रस्यधिर । ततो सुराऽअतिमाने नैव । कुस्मिन्नुव्यं जुहुया मे
ति स्वेष्टुवास्तेषु जुहुतश्च रुस्तेतिमाने नैव । पराव न वुस्तु
स्मान्नातिमं चेत पराव न वुस्तु हैतन्मुखं यदतिमानः ॥ १ ॥ अ
थ देवाः । अन्योन्यस्मिन्नेव जुहुतश्च रुस्तोन्यः प्रजापतिरा

त्मानं प्रददौ यज्ञो ह्यहमास यज्ञो हि देवानामनु॥ २॥ ते हो कुः कस्य नऽइदं
 न विष्यतीति ते न मम मेत्येव न संपादयां व कुस्ते हा संगाद्यो वुराजिमु
 वास्मिन्नजाम है सद्यो नऽउज्जेष्यतीति तस्य नऽइदं न विष्यतीति तथे
 तितस्मिन्नाजिमानं तस्य ह्यस्यतिः॥ सवितारमेव प्रसवायोपाध
 वसवितारै देवानां प्रसविते दं मे प्रसुव वसुस्तऽइदमुज्जया
 नुतितुदस्मै सवितार प्रसवितारो सुवसुस्तऽइदमुज्जया

सु५१६७ सर्वमभवत्सु५१६७ सर्वमुदजयत्प्रजापतिः७ सु५१६७
य सर्वमुखे वेदं प्रजापतिस्तु नेष्टेतामेवोद्दीदिशमुदकामत्तस्मा
द्यश्च वेदयश्च नैषाद्यो हस्यतेदिमित्येवाहुः॥४॥ तद्येहस्मपु
राचाजपेयेन युजंतेऽएता७ हस्मैवोद्दी दिशमुक्तामंतिततः
औपाविनैव जानश्रुते येन प्रत्यवरूढं ततो वीचीनं प्रत्यवरोहं
ति॥५॥ तेनेंद्रो यजताः सु५१६७ सर्वमभवत्सु५१६७ सर्वमुदज

२

यत्प्रजापतिः७ सु५१६७ य सर्वमुखे वेदं प्रजापतिस्तु नेष्टेतामेवो
द्दीदिशमुदकामत्त॥६॥ तद्येहस्मपु राचाजपेयेन युजंतेऽएता ७ हस्मै
वोद्दीदिशमुक्तामंतिततः औपाविनैव जानश्रुते येन
रूढं ततो वीचीनं प्रत्यवरोहंति॥७॥ स यो चाजपेयेन
युजतेऽसु५१६७ सर्वं भवति॥ सु५१६७ सर्वमुज्जयति प्रजापति

शतं स्तु

ॐ ह्यज्जयति सर्वमुद्येवेदं प्रजापतिः ॥८॥ तदाङ्गं न चाजयेयेन
 यजेता सर्वं वाऽएषुऽऽह मुज्जयति घोचाजयेयेन यजते प्रजाप
 तिः ॥९॥ यति सर्वमुद्येवेदं प्रजापतिः सुऽऽह न किं व न पा
 नितस्येश्वरुः प्रजापापीयसां वितोऽस्ति ॥१०॥ तदुवैषु ३
 जते वा यऽएवमेतं यज्ञं लोकां विहंसे को यजुष्टः सामतोये ३

प्रजुह्यस्त एनं चाजयेयुरेषाह वेतस्य बहस्य समृद्धिं
 देनं चिद्वाऽ सो वाजुयंति तस्मा दुयजेतैव ॥११॥ स वाऽएष ब्रा
 ह्मणस्यैव बहः ॥ युदेने न बृहस्पतिर्यजतं ब्रह्महि बृहस्प
 तिर्ब्रह्महि ब्राह्मणो यो राजुन्यस्य यदेनेनं ज्ञो यजतं बृह
 दीः बृहः राजुन्यः ॥१२॥ राज्ञऽएव राजसुयः ॥ राजा वै राज

सुयेनेष्टुन्नवतिनवैब्राह्मणोराज्ञायालंमुवरं वैराज्ञस्तुयंप
 रंवाजपेयं॥१२॥ राजावैराज्ञस्तुयेनेष्टुन्नवति॥संम्राडाज
 पेयेनावरं॥हिराडंपरं॥साम्राडं॥कामयेतवैराज्ञासम्राड्
 विरुंमवरं॥हिराडंपरं॥साम्राडंपनुसंम्राडाभयेतराज्ञान्
 विरुंमवरं॥हिराडंपरं॥साम्राडप॥१३॥ सद्योवाजपेयेने

४

१५३
 शुसंम्राडुवति॥सु॥५६॥सुर्वं॥संवृद्धैःसकर्मणःकर्मणःपुर
 स्तादेताडुस्यावित्रांमुद्रतिंहुहोतिदेवसवित॥पुसुवयं
 सुवयंपतिंनगायेति॥१४॥तद्यथैवादेबुहस्पतिः॥सविता
 रंप्रसवायोपाधावंसवितावैदेवानांप्रसवितेदंमेप्रसुवव
 त्रस्ततः॥५६॥मुज्जयानुतिदस्यैसविताप्रसविताप्रसुवव

सवित्रप्रसूतः उज्जयदेवमेवैषः एतस्यवितारमेवप्रसवा
 योपधवतिसविता वै देवानां प्रसविते दं मे प्रसुदत्वस्य
 तः इदमुज्जयानातितुदस्यै सविता प्रसविता प्रसौतितुस
 वितुप्रसूतः उज्जयति ॥ १५ ॥ तस्मादाहादेवसवितः प्रसुव
 यज्ञं प्रसुवचुपतिभुगाय ॥ दिव्योगंधर्वः केतपूः केतनः

५

सद

पुनातु द्वायसूतिर्वाजं नः स्वदतु स्वाहेति प्रजापतिर्वै द्वायस्य
 तिरुन्नं वाजः प्रजापतिर्नः इदमद्या नः स्वदद्वित्येवैतदाह
 सः एतामेवाङ्गतिं कुहोत्याश्रुः सुत्यायाः एतद्वा स्यैतत्कर्मा
 श्रुतवतिप्रसन्नः एतं यज्ञं नवति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणं ॥ १॥ अ० शुंग
 स्नाति सर्वत्रायेव तस्माद्वाऽत्र शुंगस्नात्यैतान्पुत्रा

ज्ञानेन गच्छेत्तत्तत्संन्यासात्प्रयत्नात्॥१॥ अथ
 व्याख्याति। तद्यदेवैते देवाः उदजयंस्तु देवैः एतैरुज
 यति॥२॥ अथ षोडशिनं गच्छति। तद्यदेवैते नैन्द्रः उदजय
 त्ते देवैः एते नो जयति॥३॥ अथैता ह्यं ब्राह्मणेयग्रहा गच्छा
 ति। क्रवसुदं त्वानृषदं मनः सुदं मुपयामुग्रहीतो सोऽत्रायत्वा ६

जुष्टं गच्छाम्येते यो निर्दिशयत्वा जुष्टतममिति सादयत्येषां
 वैलोकानामयमेव धृत्तं यं एषि वीममेवैते न लोकमुजय
 ति॥४॥ असुषुदं त्वामृषदं मनः सुदं मुपयामुग्रहीतो
 सोऽत्रायत्वा जुष्टं गच्छाम्येते यो निर्दिशयत्वा जुष्टतम
 मिति सादयत्येषां वैलोकानामयमेव धृत्तं यं एषि वीममेवैते न लोकमुजय

मंतरिहलोककुमुदैतेनोज्जयति॥५॥ एषिविसुदंवाऽऽंतरि
 हसुदंदिविसुदंदेवसुदंनकसुदमुपयामुगहीतोसुद्रा
 यत्वाकुण्डंगह्लाप्तेषुतेषोनिदिंद्रायकुण्ड^{त्रा}तममितिसाद
 यत्तेषवैदेवसुदंनकसुदेषुऽएवदेवलोकेषुदेवलो
 कुमुदैतेनोज्जयति॥६॥ अपाऽरुसमुद्रस्यऽसूर्यसुतऽ

समाहितं॥ अपाऽरुसस्ययोरुसस्तुवोगह्लाप्तेषुतेषोनिदिंद्रायत्वाकुण्ड
 गहीतोसुद्रायत्वाकुण्डंगह्लाप्तेषुतेषोनिदिंद्रायत्वाकुण्ड
 तममितिसादयत्तेषवाऽअपाऽरुसोयोयपवतेसुऽए
 षसूर्यसमाहितःसूर्यात्यवहऽएतमेवैतेनरुसमुज्जय
 ति॥७॥ गुहाऽज्जुतयः॥ अंतोविप्रायमतिमातेषांविशि

प्रियाणां ब्रह्ममिषमूर्जः समग्रतमुपयागहीतो सुंशाय
 त्वाङ्गुष्ठं गच्छाम्येषु ते यो निरिद्राय त्वाङ्गुष्ठतममिति सा दय
 त्स्वर्गैरसोरसमेवैते नोज्जयति ॥ ८ ॥ तां वाऽएतां पंचवाज
 ये यग्रहान् गच्छति प्रजापतिं वाऽएषऽज्जयति यो वा जपेयेन
 युजते संवत्सरं वै प्रजापतिः पंचवाऽरुतवः संवत्सरस्य तु ८

ज्ञापतिमुज्जयति तस्मात्पंचवाजपेयग्रहान् गच्छति ॥ ९ ॥ अथ
 सप्तदशसोमग्रहान् गच्छति सप्तदशसुराग्रहान् प्रजापतेऽ
 वाऽएतेऽअंधसीषसोमश्च सुरावतुतः सत्यऽश्रीत्येति सो
 मो नृते पाप्मानमः सुरैतेऽएवैतुनेऽअंधसीऽज्जयति स
 वं वाऽएषुऽदमुज्जयति यो वा जपेयेन युजते प्रजापतिऽस्त्व

ऊप्रतिसुर्वमुह्येवेदंप्रजापतिः॥१०॥सस्रसप्तदश।सोमग्रहा
 न।ह्लातिसप्तदशोवैप्रजापतिःप्रजापतिर्विश्वःसयावानेव
 यज्ञोधावत्स्यमात्रातावतेवास्यैतत्सत्यंश्रियंज्योति
 रुज्जयति॥११॥अथयसप्तदश।सुराग्रहान।ह्लाति।सप्त
 दशोवैप्रजापतिःप्रजापतिर्विश्वःसयावानेवयज्ञोधावत्

५

सुरोहमेवासंपश्चादहमन्यं॥१५॥अथयत्रपूर्वयाद्वारांघ्रस
 तीवरीःप्रपादयंतितदपरयाद्वारानेष्टपरिस्तुतंप्रपादयति
 दक्षिणतःप्रात्राणम्यवहरतिपुरोहमेवप्रत्यङ्मुसीनोध्वर्यु
 सोमग्रहान।ह्लातिपश्चादहंप्राङ्मुसीनेनिष्टासुराग्रहांसो
 मग्रहमेवाध्वर्युर्ह्लातिसुराग्रहंनेष्टासोमग्रहमेवाध्वर्युर्ह

॥२॥

ह्लातिसुराग्रहं नैष्टैवमेवैनाम्नाया संगरह्णीत॥१६॥ न प्रस्यं वमु
 रुमध्वर्युः। सोमग्रहमतिहरति न प्रां वमरु नैष्टैष्टासुराग्रहं
 तिश्चतमश्च स७ सजावेति॥१७॥ उपर्युपर्येवाहमध्वर्युः। सोम
 ग्रहधारयत्यधो धोह नैष्टैष्टासुराग्रहः स एवौष्ठः संमानदे
 ए॥ ए७ मितिनेत्यापमितिब्रवावेति तौ पुनर्विहरतो द्विष्टौ स्था

११

त्रिमापाप्मना ए७ मिति तद्यथेयीकां मुंजादिवहे देवमेन७
 सर्वस्मात्पाप्मनो द्विष्टहृतस्तस्मिन्नतावन्न नैष्टौ न वतिया
 वन्नुयात्पाग्रंतौ सादयतः॥१८॥ अथाध्वर्युः हिरण्यपात्रेण
 मधुग्रहं ह्लातितं मध्ये सोमग्रहाणा७ सादयत्यथो
 ह्मं गह्लात्यथ क्रवं मथैतां सोमग्रहानुत्तमे स्तोत्रं रुति

तेर

जां वमसे मुव्यवनी यजु इति ता न च यं त्यथ मा ध्यं दिने सुव
ने मधुग्रहस्य वसु राग्रहाणां यो द्यौ त स्या तः ॥ १६ ॥ ब्राह्मणं ॥ २॥
आग्नेयमग्निष्टोमः आलनतो अग्निर्वाऽ अग्निष्टोमो अग्निष्टोम
मेवैते नो ज्ञयत्यै राग्रमुल्लेन्यऽ आलनतऽ ऐं राग्रानि वाऽ उ
ल्लान्येवैते नो ज्ञयत्यै राऽ षोडशिनऽ आलनतऽ इंदौ वैषो दश ॥ १२

षोडशिनमेवैते नो ज्ञयति ॥ १॥ सारस्वतऽ सप्तदशायस्त्रोत्र
यालनतो तु ये तदुनतिरात्रे सतिरात्रे रूपं क्रियते प्रजाप
तिर्वाऽ एषऽ उ ज्ञयति यो वाऽ उपेयेन युजते संवत्सरात्वे
प्रजापतिस्तदेतेन सारस्वतेन युत्रिमु ज्ञयति तस्मादेत
दुनतिरात्रे सतिरात्रे रूपं क्रियते ॥ २॥ अथमरुद्रऽ उ ज्ञेयेन्यः ॥

वृशां पुष्पिमालनर्त॥ इयं वै च वृशा एभिर्नृदिदमस्यां मूलिवा
 मूलं वान्नाद्यं प्रतिष्ठितं तेनेयं च वृशा एभिर्नृन्वा एषऽज्जय
 तियो ज्ञा जपेयेन यजते नृपेयऽहर्वेनामैतद्यद्वा जपेयं हि
 शोवेमस्ततो नृन्वेष्टिनाऽज्जयेन्मयाऽस्तु जित्याऽएव दुर्वेदो
 उज्जयेव तस्यौयाऽपानुवाक्ये यद्यज्जयेव तस्यौ नृविदेदपि येऽ

१३

एव केवमाकृत्यौ स्यातां दुर्वेदोऽएव च वृशा एभिर्नृदिदमस्यां मूलिवा
 मूलं वान्नाद्यं प्रतिष्ठितं तेनेयं च वृशा एभिर्नृन्वा एषऽज्जय
 तियो ज्ञा जपेयेन यजते नृपेयऽहर्वेनामैतद्यद्वा जपेयं हि
 शोवेमस्ततो नृन्वेष्टिनाऽज्जयेन्मयाऽस्तु जित्याऽएव दुर्वेदो
 उज्जयेव तस्यौयाऽपानुवाक्ये यद्यज्जयेव तस्यौ नृविदेदपि येऽ

जमाने चौर्यं दधति तस्मादस्याऽअत्र च पया प्रवरेयुः ॥ ४ ॥
 द्वे धावदानानि श्रपयंति। ततोर्ध्वानां जुह्वा मुपस्तीर्य द्विद्विरव
 द्यति स रुदन्निघारयति प्रत्यनक्त्यवदानान्यथोपन्यति स रु
 द्धदावद्यति द्विरनिघारयति न प्रत्यनक्त्यवदानानि तद्य
 द्धनिर्नाद्विद्विरवद्यति तथैषा रुदन्निघारयत्यथ यदेतैः प्रवरेति १४

त्रितेजसं यद्रूपया

त्रेन दैवी चित्रा मुञ्जयत्यथा द्विनिमानुष्ये चित्राऽउपहरति तेनो
 मानुषी चित्रा मुञ्जयति ॥ ५ ॥ तर्कुं तस्या न कुं र्यात्। द्रुतति वाऽएष
 यो यद्रूपया द्यऽएवं करोति। तस्माद्यत्रैवेतरेषां पशूनां च प
 न्निः प्रवरेति तदेवैतस्यैव पया प्रवरेयुरेक धावदानानि
 श्रपयंति न मानुष्ये चित्राऽउपहरति ॥ ६ ॥ अथ सप्तदश प्र

प्रापत्यान्यश्नान्नभते॥ तवे सर्वरूपराभवन्ति सर्वश्यामाः सु
 वेष्टुधराः प्रजापतिर्वाऽएषऽउज्जयतियोद्वाङ्पेयेन यजते
 न्नैवै प्रजापतिः पशुर्वाऽन्नं तस्य प्रजापतिमुज्जयति सोमो वै
 प्रजापतिः पशुर्वै प्रत्यक्षऽसोमस्तस्य रुं प्रजापतिमुज्जय
 तिसप्तदश भवन्ति सप्तदशो वै प्रजापतिस्तस्य प्रजापतिमुज्जय १५

ति॥ ७॥ ते वै सर्वरूपराभवन्ति पुरुषो वै प्रजापतेर्नेदिष्ठऽसो
 यो रूपरो विषाणस्तूपरो वाऽन्विषाणः प्रजापतिः प्राजाप
 त्याऽएते तस्मात्सर्वरूपराभवन्ति॥ ८॥ सर्वश्यामाः द्वे वै श्या
 मस्य रूपे शुक्लं वै वल्लोम रुक्मं वदं दं विमिश्रुनं प्रजननं प्र
 जननं प्रजापतिः प्राजापत्याऽएते तस्मात्सर्वश्यामा भवन्ति॥ ९॥

सर्वमुचराः। प्रजुननं वै मुचरः प्रजुननं प्रजापतिः प्राजापत्याः
 एते तस्मात् सर्वमुचरा भवन्ति दुर्वेदाः। एवञ्च समृद्धाः पशुवो
 यद्येवञ्च समृद्धा विदेदपि कतिपयाः। एवञ्च समृद्धाः स्युः स
 र्वमुह्ये वेदं प्रजापतिः ॥१०॥ तद्वै कै। द्वाचः। उत्तममालभन्ते यु
 दिवै प्रजापतेः परमस्ति द्वागे वतु देत द्वाचमुज्जयामः इति च १६

दंतस्तु दुतथानुक्रयास्त्वेवाऽऽदं प्रजापतिर्यदि मे लोयदि
 दं किञ्च सायदेवैषु लोकेषु द्वाचमुदतित द्वाचमुज्जयति तस्मा
 दुतन्नादियेत ॥११॥ तेषामावृत्तायुत्र मैत्रावरुणो द्वाचमुदेव
 मनुश्रुः सति तदेवां वपान्निः प्रवरेयुः प्रजुननं वै द्वाचमुदेव
 प्रजुननं प्रजापतिः प्राजापत्याः एते तस्मादेवामुत्र वपान्निः

प्रवरेयुः॥१२॥ अथेष्टाऽनुयाज्ञान्वन्ति॥ अबूदेस्कवाव्यौ
 षा७ हविर्निः प्रवरंति सौतोतो विप्रजापतिस्तदंततऽएवैतस्य
 जापतिमुज्जयत्यथ यत्पुरा प्रवरेद्यथा यमध्वनमेष्टं स्या
 त्तृगत्वा सकृत्ततः स्यादेवं तत्तस्मादेष्टामत्र हविर्निः प्रवरंति
 ॥ तदुत्तथानुक्रुषीत् ॥ हलति वाऽएष यो यज्ञपथादेत्येति १३

वाऽएष यज्ञपथाद्यऽएवं करोति तस्माद्यत्रैवेतरेषां पशू
 नां वपान्निः प्रवरंति तदेवैतेषां वपान्निः प्रवरेयुर्यत्रैव त
 रेषां पशूनां हविर्निः प्रवरंति तदेवैतेषां हविषा प्रवरेयु
 र्स्कानुवाक्या नवत्येकाया ज्यैक देवत्या हि प्रजापतयऽइह
 पा७ शृङ्गाकुगानां हविषो नु ब्रूहीति प्रजापतयऽइत्येवो

पा७ श्रुत्वा कृत्वा गाना७ हविः प्रुष्ठितं प्रेष्यति वृष दूते जुहोति॥
 १४॥ ब्राह्मणां॥ ३॥ तं वै माध्मं दिने सुवने निषिं चति॥ माध्मं दिने
 सुवनः॥ आर्जिध्वं त्येष वै प्रजापतिर्युः॥ एष यज्ञः॥ स्तायते य
 स्मादिमाः प्रजाः प्रजाताः॥ एतन्नेवाप्येतर्ह्यनु प्रजायंते तन्म
 ध्यतः॥ एवैतत्प्रजापतिमुज्जायति॥ १॥ अगृहीते माहेन्द्रे॥ एष १४

वा॥ इन्द्रस्य निष्के वल्यो यज्ञो यन्माहेन्द्रोऽप्यस्यैतन्निष्के वल्यमे
 वस्तो॥ त्रिं निष्के वल्यः॥ सस्त्रं मिन्द्रो वै यज्ञमानस्तु देनं॥ स्व
 ॥ एवायतने निषिं चति॥ तस्माद्गृहीते माहेन्द्रे॥ २॥ अथ य
 जुषावहरति॥ इन्द्रस्य वृजो साति वृजो वै रथः॥ इन्द्रो वै यज्ञमा
 नस्तु॥ तस्माद्माहेन्द्रस्य वृजो साति वृजो साति वृजो साति वृजो साति वृजो साति

स्त्वया यं वाङ्मे सेदित्यन्नं वै द्वाङ्स्त्वया यमुन्नमुज्जयति
 ये वै तदाह॥ ३॥ तं धूर्जहीतमंतर्वेद्यभ्युववर्त्तयति॥ द्वाङ्स्त्वनु
 प्रसवे मातरं महीमित्यन्नं विद्वाजो न्नस्त्वनु प्रसवे मातरं मही
 मित्येव तदाहादिति नाम न्नयसाकरामहो इतीयं वै दृष्टिव्य
 दितिः स्तस्मादाहादिति नाम न्नयसाकरामहो इतियस्या

१२

मा मिदं चिद्भुवनमा विवेशोत्पत्त्याऽहोदः सर्वं भुवनमा
 विष्टं तस्यां मोदेवः सविता धर्मसा विषदितितु स्यान्मोदेवः
 सविता युजैर्नः सुवतामित्येवैतदाहा॥ ४॥ अथा आनादि
 रमुद्धतिः स्तुपनाया न्यवनीयुमानां स्तुपिता बोधुनां
 तावन्मोहवासः अग्रेष्ठः संवत्सवसोऽयः संवत्सवत्सवः स

मन्त्रवदसर्वो हि वै समन्त्रवत्तस्मान्नसर्वैः पद्भिः प्रतितिष्ठ
 त्येकैकमेव पादमुद्व्यतिष्ठति तद्वा देवास्पात्राश्च हीयत
 तेनैवैनमेतस्मिन्मर्दयति च स्तं करोति तस्मादश्चानद्भिरभ्यु
 हतिस्त्रपनायाभ्यवनीयमानां स्त्रपिता चोदानीतान् ॥ ५ ॥
 सोऽन्कहति ॥ अस्वन्तरमृतमस्तु नेषजमयामृतप्रशस्ति २०

षष्ठ्या च वत द्वाजिनऽइत्यनेनापि देवीरापो यो वज्रनिः प्रतु
 त्तिः ककुम्भावाजसास्तेनायं वाजऽसेदित्यन्त्रं विद्वाजस्ते
 नो यमन्त्रमुज्जयद्वित्येवितदाहुः ॥ ६ ॥ अथ रथं युनक्ति सदा
 दिणा युग्यमेवाग्रे युनक्ति सव्या युग्यं वाऽअग्रे मानुषेयै
 वंदे वज्रा ॥ ७ ॥ स युनक्ति ॥ द्वातो वाममो वेति न वै द्वातात्किं

वनाशा योस्ति नम नसः किं वनाशा योस्ति तस्मादाह द्वातोवा
 मनोवेति गंधर्वाः सप्तविंशतिः। तेऽअग्रेष्वमयुं जन्ति गं
 धर्वाहवाः। अग्रेष्वयुं युजुस्तद्येग्रेष्वमयुं जंस्ते लयुं जंस्ते
 वैतदाहतेऽस्मिंजवमादधुरितितदोस्मिंजवमादधुस्ति
 तदोस्मिंजवमादधुस्ते त्वयिजवमादधुस्ते वैतदाह॥१॥

२९

अथ सत्यायुग्यं युनक्ति। तत्रातरुहा नववर्षादि न्युजमानः इति
 तिज्ञातज्जवो नृणां न्युजमानः इत्येवैतदाहं इत्येवदक्षि
 णः। अथैध्राति यथेयं इत्येवदक्षिणः। अथैवं यजमानस्य अ
 थैध्रात्येवैतदाहयुं जं तु त्वामरुतो विश्ववेदस इति युं जं तु त्वाम
 वा इत्येवैतदाहते त्वष्टापसुजवदधात्विति नात्रतिरोहि

तमिवास्म्यदक्षिणाप्रष्टियुनक्तिसम्याप्रष्टिवाऽअग्रेमानुषे
 यैवं देवत्रा॥१॥सयुनक्तिज्ज्वोयस्तेवाजिनिहितोमुहायःश
 नेपरीतोऽअवरञ्चवातऽइतिज्ज्वोयस्तेवाजिनूप्यन्यत्रापनि
 हितस्तेननऽइमंयज्ञंप्रजापतिमुज्जयेत्येवैतदाहातननोवाजि
 बलेनवाजिञ्चनवसमनेवपारयिस्तुरित्यत्रैवाजोत्रजि २२

नो
 अतऽएधस्मिंश्चर्मयज्ञोद्वसमनऽइमंयज्ञंप्रजापतिमुज्ज
 येत्येवैतदाहा॥१॥अर्द्धप्रपा०प॥तेवाऽएतऽएवत्रयोयु
 क्तानवति॥त्रिद्विदेवानांतद्विदेवत्राधिप्रष्टियुगऽएव
 त्रयोत्रैतिमानुषोहिसतंयत्रदासभ्रवतितत्तुर्थमुप
 युज्यददातितस्मादपीतरस्मिन्यज्ञऽएतऽएवत्रयोयुक्ता

नवंति त्रिदृष्टिदेवानां तद्विदेवत्राधिप्रलियुगऽएव न तु यो
 न्वेति मानुषो हि स तं यत्र दास्य न्वति तच्च यमुपयुज्य ददौ
 ति॥११॥ अथ बार्हस्पत्यं रुनैवारुऽसप्तदशारावंति
 र्वपति॥ अत्रैवाऽएवऽउज्जयतियो द्वाजपेयेन यहुते न
 पेयऽहवैनामैतद्यद्वाजपेयं तद्यदेवेतदन्नमुदजैषीत्तदे

२३

वास्माऽएकरोति॥१२॥ अथ यद्बार्हस्पत्यो न्वति बृहस्पति
 र्वेति मयऽउदजयत्तस्माद्बार्हस्पत्यो न्वति॥१३॥ अथ यन्नैव
 रो न्वति ब्रह्मवेद बृहस्पतिर्वैवस्वणापव्यंते यन्नीवा २
 रास्तस्मान्नैव रो न्वति सप्तदशारावो न्वति सप्तद
 शावै प्रजापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति॥१४॥ तमश्चान्वद्य

वयति॥ ब्राह्मिनः इति ब्राह्मिणो हि स्यास्तस्मादाह ब्राह्मिनः इति
 ब्राह्मिणोऽस्य न वेद्वाजो न जितः इत्येवेतदाह ब्राह्मिनः स
 रिष्यंत इत्यादि हि सरिष्यंतो न वन्ति बृहस्पतेर्नागमव
 जिघ्रतेति बृहस्पतेर्लघुनागो न वतितस्मादाह बृहस्पते
 र्नागमवऽजिघ्रतेति तद्यदश्नानवघ्रापयतीममुज्जयानी २४

तितस्मादुश्नानवघ्रापयति॥ १५॥ ब्राह्मणां॥ ४॥ तद्य
 दाजिं धावन्ति॥ इममेवेतेन लोकमुज्जयत्यथ यद्रुस्यारथव
 के स्यामगायतिनाजिदघ्नऽउद्धितं तरिहलोकमेवैतेनो
 ज्जयत्यथ यद्यूपः रोहति देवलोकमेवैतेनो ज्जयति तस्मा
 द्वाऽएतत्र यं क्रियते॥ १॥ सुब्रह्मारथवक्रमुधिररोहतिना

त्रिदधु उद्धितं देवस्याहुः सविनुः सवे सत्य सव सो बहु
 स्यते रुतमन्नाकः रुहेयमिति यदि ब्राह्मणो यजते ब्रह्महि
 बहु स्यति ब्रह्महि ब्राह्मणः ॥२॥ अथ यदि राजन्यो यजते दे
 वस्याहुः सविनुः सवे सत्य सव सः इन्द्रस्योत्तमन्नाकः रु
 हेयमिति रुद्रः रुद्रः रुद्रः राजन्यः ॥३॥ त्रिः सामानिगा २५

यति। त्रिरन्निगायावरो हति देवस्याहुः सविनुः सवे सत्य
 प्रसेव सो बहु स्यते रुतमन्नाकमरुहमिति यदि ब्राह्मणो
 यजते ब्रह्महि बहु स्यति ब्रह्महि ब्राह्मणः ॥४॥ अथ यदि रा
 जन्यो यजते देवस्याहुः सविनुः सवे सत्य प्रसव सः इ
 न्द्रस्योत्तमन्नाकमरुहमिति रुद्रः रुद्रः रुद्रः राजन्यः ॥५॥

अथ सप्तदशदुन्दुभीननुवेद्यं तं संपिबन्ति। प्रताव आग्नीध्रस्य जा
 पतिव्या। एष उज्जयति यो ब्राह्मणो यजते ब्राह्मणैः प्रजापतिरेषा वै प
 रमा ब्राह्मणसप्तदशानां दुन्दुभीनां परमा मे वै तं द्वाचं परमं प्रजाप
 तिमुज्जयति सप्तदशान्वन्ति सप्तदशो वै प्रजापतिस्तत्प्रजापति
 मुज्जयति॥६॥ अथैतेषां दुन्दुभीनां। एकं यजुषा हन्ति तत्सर्वं य २६

दुषा हन्ता न्वन्ति॥७॥ सप्त आहन्ति बृहस्पते ब्राह्मणं जय बृहस्पतये
 ब्राह्मणं वदत बृहस्पति ब्राह्मणं जापयते तियदि ब्राह्मणो यजते ब
 र्हस्पते बृहस्पति ब्रह्मर्हि ब्राह्मणः॥८॥ अथ यदिराजुन्यो यजते।
 इन्द्रं ब्राह्मणं यजते इन्द्राय ब्राह्मणं वदते इन्द्राय जापयते तिराजुन्यं
 इन्द्राय राजन्यः॥९॥ अथैतेषां जिह्वसु रथेषु। पुनरास्तैः चेतु
 जं

षांडुं नानामेकं यजुषोपावहरति तत्सर्वं यजुषोपावहतान्
 वंति ॥ १० ॥ सऽउपावहरति एषावः सा सत्या संवागन्तव्यया
 चं स्यति वाजमजीजपताजीजपत बहु स्यति वाजं वनस्यत
 यो विमुच्य धमिति यदि ब्राह्मणो यजते ब्रह्महि बहु स्यति त्र
 जहि ब्राह्मणः ॥ ११ ॥ अथ यदि राजन् यजते एषावः सा सत्या २१

संवागन्तव्येयं वाजमजीजपताजीजपतं वाजं वनस्यत यो
 विमुच्य धमिति रुद्रः रुद्रः रुद्रः राजन् ॥ १२ ॥ अथ वेद्यं
 तत् राजन् यऽउदं स दश प्रव्याधान् प्रविध्यति यावा वाऽए
 कः प्रव्याधस्तावां स्तिर्यङ्गजापतिरथ यावत् सप्त दश प्रव्या
 धास्तावान् ब्रह्मजापतिः ॥ १३ ॥ तद्यद्राजन् प्रविध्यति एष

वैप्रजापतेः प्रत्यक्षतमां यद्राजन्यस्तस्मादेकः स च्छद्मना मा
 ष्ट्यदेववतुरक्षरः प्रजापतिश्चतुरक्षरो राज्ञ्यस्तस्माद्रा
 ज्ञ्यः प्रविध्यति सप्तदश प्रव्याधान् प्रविध्यति सप्तदशो वै प्र
 जापतिस्तस्मात्प्रजापतिमुज्जयति ॥ १४ ॥ अथ यं यदुषा युनक्ति ॥
 तं यजमानं ज्ञातिष्ठति देवस्याहं सविनुः सवे सत्य प्रसव २८

सो बृहस्पतेर्वीजं जितो व्राजं जघामिति ॥ १५ ॥ तद्यथैवा दो बृह
 स्पतिः । सवितारं प्रसवा योपा धाव सविता वै देवानां प्रस
 विते दं मे प्रसुवत्वत्सस्तः । इदमुज्जयानीति तदस्मै सविता
 प्रसविता प्रासुवत्त सवितृ प्रस्तः । उदय्यादवमे वैषः । एतं
 सवितारमेव प्रसवियोप धावति सविता वै देवानां प्रसवि

^ॐ
 तेदं मे प्रसुवन्नसूत इदं सु^ॐ ज्ञयाना तितदस्मै सविता प्र
 सविता प्रसौतित सवितु प्रसूतऽऽज्जयति ॥ १६ ॥ अथ य
 दधर्योः ॥ अंते वासी वा ब्रह्मया शी वै तद्यदुरधीया सो वा
 स्थायवा वयति वा जिनऽ इति वा जिनोऽस्य स्वास्तस्मादाह वा
 जिनऽ इति वा जजितऽ इत्यनं वै वा जो न जितऽ इत्ये वै तदा हा ध र्य

नस्कन्तु वंत इत्यधनो हि स्कन्तु वंतो धावंतियोजना मिमानाऽ
 तियोजनशो हि मिमानाऽ अधमनं धावंतिकां गच्छते तियथै
 नानंत राना स्मरुद्धा ७ सिनहिं सुरे वमेतदाह धावंत्याजिमा
 धंति दुंदुभी नम्रि सामगायति ॥ १७ ॥ अथैता न्यां जगता न्यां
 कुहोति वानु वामंत्रयते यदि कुहोति यद्यनु मंत्रयते समा

नऽएव बंधुः ॥१८॥ सुजुहोति। एषस्य वाजाहिपणिं तुरण्णति गी
 वायां बद्धोऽपि कक्षेऽस्य नि॥ क्रतुं दधिकाऽनुसठः सुमि
 व्यदत्यथामं काठं स्युचापनी फणस्वाहा ॥१९॥ उतस्मात्तस्य
 इव तस्करणतः प्रसन्नं नवेरनुवाति प्रगर्दिनः ॥ श्येनस्येव ध्रुज
 तोऽंकसं परिदधिकाः सहोज्जतिरित्रतः स्वाहेति ॥२०॥ अ ३०

शोत्ररेण त्रिवेनाजुहोति वानुवामं त्रयते द्वयंतद्यस्माज्जुहोति
 वानुवामं त्रयते यदि जुहोति यद्यनुमं त्रयते समानऽएवं बंधु
 धुरेता नेवैतदुश्यां धावतऽउपवाजयत्येतेषु द्वीर्यं दधति
 तिस्रो वाऽऽमाः पृथिव्या इयमहैका द्वेऽअस्याः परेताऽए
 वैतदुज्जयति ॥२१॥ सोऽनुमं त्रयते शोत्रं बंधुवाजिनो हवे

शुदेवतातामितद्रवः स्वर्काः॥ जंनयंतोहि वृकः रक्षाः सि
 सनेम्यस्मद्युयवन्नमावाः॥ २२॥ तेनोऽअवंतः। हवनश्रु
 तोहवंविश्वेष्टएवंतुवाजिनोमितद्रवः। सहस्रसामैध्रंसी
 मेध्रसातासनिष्पवोमहोयेधनः समिधेषुजन्तिरे॥ २३॥
 द्वाजेवाजेवता। द्वाजिनो नो धनेषु द्विप्राऽअमृताऽरुतशा॥ ३९

अस्पृमध्वपिबतमादयध्वं हसायातपश्चिन्निर्देवयानैरिति॥
 ॥ २४॥ अथ बार्हस्पत्येन चरुणा प्रत्फपतिष्ठते। तमुपस्पृश
 यो यन्नं वाऽएषऽउज्जयति वाजमेयेन यजते न प्रेयः हवैनामै
 तद्यद्वाजयेयं तद्यदेवैतदन्नमुदजैषीत्तेनैवैतदेतां गतिं ग
 त्वा सः स्पृशते तदात्मकुरुते॥ २५॥ सकृपस्पृशति। आमा

ब्राजस्य प्रसवोजगम्यादित्यत्र वेद्याऽऽत्मानस्य प्रसवो
 जगम्यादित्येवैतदाहोमद्यावा एथिवी विश्वरूपे इति द्यावा
 एथिवी हि प्रजापतिः समागतां पितरामातरावेति मातेव व
 हि पितेव व प्रजापतिरामासोमोऽमृतत्वेन गम्यादिति
 सोमो हि प्रजापतिः ॥ २६ ॥ तमश्चानवद्यायति ॥ ब्राजिनः

३२

इति ब्राजिनो ह्यश्वास्तस्मादाह ब्राजिनः इति ब्राजजितः इत्य
 त्रं वै ब्राजो न जितः इत्येवैतदाह ब्राजोऽसस्रवाऽस इति स
 रिष्यंतः इति वाऽअग्रऽआह सरिष्यंतः इव हि तर्हि न वंस
 यात्र सस्रवाऽसऽइति सस्रवाऽसऽइव ह्यत्र न वंति तस्मा
 दाह सस्रवाऽसऽइति बहुस्य तेर्नागमवजिघ्रतेति बहुस्य

ते ह्येषां गोत्रवतितस्मादाहसहस्यते नोगमवडिघृतेतिनि
 मृजानाऽइतितद्युजमाने द्वायंदधमतितद्यदश्वानवघ्रापय
 तीममुज्जयानीति वाऽअयेवघ्रापयत्यथात्रैममुदजैषमि
 तितस्माद्वाऽअश्वानवघ्रापयति॥२७॥ अथैतेषामाजिसूता
 ७२था नो। एकस्मिन्वैश्यो वाराजं न्यो वोपास्त्रितो नवतिस

३३

द्वेदे रुद्ररायाऽश्रोणाऽउपविशत्यथाध्वर्युश्च यजमानश्च
 पूर्वया द्वारामधुग्रहमादाय निष्क्रामतस्युजघ्नेन शालां प
 र्यस्तं वैश्यस्य वाराजं न्यस्य वोपाणां वाधत्तौ यनेष्टा पर
 या द्वारसुराग्रहानादाय निष्क्रामतिसुजघ्नेन शालां पर्य
 त्यक्तं वैश्यस्य वाराजं न्यस्य वोपाणां वाधत्तौ दधानेन त

४४ हिरेण्यपात्रमवमधुग्रहं ब्रह्मणे दत्तं ब्रह्मणे दत्तं दत्तं मायुरात्मने दत्तं दत्तं ७५

इमं निष्क्रीणात्मा तिस्र्यं वै श्रियोतिः सोमो नृतं पाप्मातमः सु
रासत्यमेवैतच्छ्रियं श्रियोतिर्यङ्माने दधत्यनृतेन पाप्मानात्
मसा चैशं चिध्यति तैः सयं भोगं कामयते तं कुरुते शैतं ७६
४५ हिरेण्यतेन सयं भोगं कामयते तं कुरुते ॥ २५ ॥ ब्राह्मणं ॥ अथा
यः ॥ ॥ अथ सुवंध्या विहापनी वादाया आहवनीयमस्यै ३५

तिस्रः एता द्वादशा प्रीर्जुहोति वा द्वा वयति वा यदि जुहोति
यदि द्वा वयति स मानः एव बंधुः ॥ १ ॥ स जुहोति आपये
स्वाहा स्वापये स्वाहा पित्राय स्वाहा क्रतवे स्वाहा वसवे
स्वाहा हव्ये तये स्वाहा देवसु ग्राय स्वाहा मुग्धाय वै न ७७ शिना
य स्वाहा विन ७८ शिना ७९ आस्याय नाय स्वाहा ८० त्याय नौ व

नायस्याहानुवनस्यपतयेस्वाहाधिपतयेस्वाहेयेताद्याय
 शास्त्रीर्जुहोतिद्यादरावैमासाः संवत्सरस्यसंवत्सरः प्रजाप
 तिः प्रजापतिर्यहस्तदैवास्यासिधोसंपन्नामेवैतदुज्जयति
 तामात्मकुरुते॥२॥ अथषड्भूमीः। उहोतिवाद्ययतिवा
 यदिउहोति यदिवाद्ययतिसमानऽएवबंधुः॥३॥ सद्यय ३५

ति॥ आयुर्यहेनकल्पतांप्राणोयहेनकल्पतांबहुयहेनकल्प
 तां॥ आत्रयहेनकल्पतांरथंयहेनकल्पतांयज्ञायहेनक
 ल्पतामित्येताः षड्भूमीर्विद्यतिषड्भूतुवः संवत्सरस्य
 संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यहस्तदैवास्यासिधोसंप
 न्नामेवैतदुज्जयतितामात्मकुरुते॥४॥ अथष्टिर्धूपोनवति॥

अष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्री मग्नेश्वंदो देव लोक मे वै ते नो ज्ञय
 तिस्रसदशानि वा सो निर्यपो वेष्टितो वा विग्रथितो वा भवति स
 सदशो वै प्रजापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति ॥ ५ ॥ गोधूमं वषातं
 भवति पुरुषो वै प्रजापतेर्नृदिष्ठः सो यमव्रगेते वै पुरुषस्यै
 व धानां नेदिष्ठं मां यज्ञो धूमास्तेषां वृगस्तिमनुष्यलोकमेवै ३६

ते नो ज्ञयति ॥ ६ ॥ गर्तं वा नृपो तीक्ष्णग्रीभवति पितृदेवस्यै
 वै गर्तः पितृलोकमेवै ते नो ज्ञयति स सदशारनिर्भवति स
 सदशो वै प्रजापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति ॥ ७ ॥ अथ नेशप
 त्नामुदानेष्टुना कौशं वासः परिधायति कौशं वा वंडात
 क मंतरं हृदि तवुसना ज्ञघनाद्देवाः एष यज्ञस्य यत्पत्नी

तामेतस्यावीयज्ञं प्रसादयिष्यन्भवत्यस्ति वै पत्न्याऽअमेधं
 यदवाचीनं नानास्ति नैमेध्या वैदर्जस्तद्यदेवास्याऽअमेधं तदे
 वास्याऽएतद्वनैर्मिधं सत्वाथैनां प्रावीयज्ञं प्रसादयति त
 स्मान्नेष्टा पत्नी मुदानेष्वकौशं वासः परिधापयति कौशं वा
 वं डातकमंतरं दद्विहितवसनात् ॥८॥ अथ ~~विष्णुः~~ निश्च ३७

यणी निश्चयति सुदक्षितऽउद्वोहे दुर्जरतो वादक्षिणा दक्षि
 णा तस्त्वेवोद्वोहे तथ्या सुदयवति ॥९॥ सरोक्षं जायामा
 मंत्रयतो जाय एहि स्त्री रोहावेति रोहावेत्याह जाया तद्य
 ज्ञा यामामंत्रयते द्वाहिवाऽएषऽआत्मनो यज्जाया तस्मा
 द्वावज्जाया नृविदुते नैव तावत्स जायते सर्वो हितावद्

वत्स्यथयदैवजायांविदतेथप्रजायतेतर्हिहिसर्वोन्नवतिसृ
 र्वऽएतांगुतिंगठानातितस्माज्जायामामंत्रयते॥१०॥सुरो
 हति।प्रजापतेःप्रजाऽअनमेतिप्रजापतेर्ह्येषप्रजान्नवतियो
 द्वाजपेयेनयजते॥११॥अथगोधूमानुपस्पृशति।स्वर्देवाऽ
 अगन्मेतिस्यर्ह्येषगठतियोद्वाजपेयेनैजनेनपेयऽहवेनो

३८

१॥१२॥तपजोधूमानुपस्पृशत॥अनेनैगोधूमाअनेनैवाए (ये) १३ज्जायतियाद्वाजपेयेनयजते॥१४॥

मैतद्यद्वाजपेयंतद्यदेवैतदनमुदजैषीते॥नैवैतदेतांगुति
 गत्वासऽस्पृशतेतदाअकुरुतेतस्माज्जोधूमानुपस्पृशति
 ॥१३॥अथशीर्षायूपमत्पुजिहीतोअमृताऽअऽरुमेतिदेव
 लोकमेवैतेनोज्जयति॥१४॥शतं३०००॥अथदिशोनुवीक्ष
 माणोजपति।अस्मेवासिस्त्विदियमस्येनसूमुतक्रतुरस्ये

चूर्वाऽसिसंतुवऽइतिसर्ववाऽएषऽदमुज्जयति योवाजपेये
 नयजते प्रजापतिऽ ह्यज्जयति सर्वमुद्येवेदं प्रजापतिः सोऽस्य
 सर्वस्य यशऽद्रियं च्छीर्यं संवृज्यत दातृं धत्ते तदात्मन्कुरु
 ते तस्मादिशो नुवीक्षमाणो जपति॥१५॥ अथैनमूषपुटैरनू
 दस्यंति। पशवो वाऽऽकृष्याऽअन्नं वै पशवो न्नं वाऽएष उज्जय

३६

तियोवाजपेयेन वं यजते न प्रेयऽ हवैनामैतद्यद्वाजपेयं
 तद्यदेवैतदनमूषपुटैर्वीक्षेन्नैवैतदेतां गतिं गत्वा सऽस्य शते
 तदात्मन्कुरु ते तस्मादेनमूषपुटैरनूदस्यंति॥१६॥ आश्व
 तेषु पलाशेषूपनद्धानवन्ति। स यदेवा दोश्वत्तेतिष्ठतऽइं
 मरुतऽउपाधंत्रयत तस्मादाश्वत्तेषु पलाशेषूपनद्धानवन्

तिविशो नृदस्यति विशो वैमरुतो न वै विशस्तस्माद्विशो
 नृदस्य सप्तदश भवन्ति सप्तदशो विप्रजापतिस्तस्य जापति
 मुञ्जयति ॥ १७ ॥ अथेमा मुपा वेह्मा एणो जपति नमो मात्रे
 एषि वैनमो मात्रे एषि व्या इति बृहस्पतेर्देवाः अग्निषि
 ष्विनाना एषि विविजयां वकारमहद्वाः अयमभ्युद्योभ्यषे ४०

४
 विद्यद्वैमायं नावणीयादिति बृहस्पतिर्ह एषि वैनमो विजयां
 वकारमहद्वाः अयमभ्युद्योभ्यषे विद्यद्वैमायं नावणीयादिति बृहस्पतिर्ह
 एषि वैनमो विजयां वकारमहद्वाः अयमभ्युद्योभ्यषे विद्यद्वैमायं नावणीयादिति बृहस्पतिर्ह
 एषि वैनमो विजयां वकारमहद्वाः अयमभ्युद्योभ्यषे विद्यद्वैमायं नावणीयादिति बृहस्पतिर्ह

४१

स्पैबिनेतियद्वैमेयनावध्वीतेतितदनयैवैतन्मित्रध्वंज
 रुतेनहिमातापुत्र७हिनस्तिनपुत्रोमातरं॥१५॥ अथहिरण्य
 मन्मवरोहति। अमृतमायुर्हिरण्यतदमृतऽआयुषिप्रतिति
 षति॥२०॥ अथाजर्घनस्याजिनमुपसृणाति। तदुपरिष्टादु
 क्तंनिदधातितमन्मवरोहतीमांवेव॥२१॥ अथास्माऽआसं

४१

नर

दामाहरंति। उपरिस्सद्यंवाऽएषजयति योजुयत्यंतरिहसद्यंत
 देनमुपर्यासोमधस्तादिमाः प्रजाउपासतेतस्मादस्याऽआ
 सदीमाहरंति॥२२॥ औदुंबरीनवति। अन्नंवाऽजुर्गुदुंबरीज
 जिन्नाद्यस्यावरुध्वैतस्मादौदुंबरीनवतितामग्रेणाहवि
 क्षुनेजघ्नेनाहवनीयंनिदधाति॥२३॥ अथाजर्घनस्याजि॥

नमास्तृणातिप्रजापतिर्वाऽएवयदजर्षन्नऽएतावैप्रजाय
तिःप्रत्यक्षतमांयदजास्तस्मादेतास्त्रिःसंवत्सरस्यत्रिजाय
मानाद्वैत्रीनितिजनयंतितत्प्रजापतिमेवैतत्करोतितस्मा
दजर्षन्नस्याजिनमास्तृणाति॥२४॥सऽत्रास्तृणातिऽयंते
रदितिशाङ्गमेवास्मिन्नेतद्दधत्वायेनमासादयतिपुंता

४२

तासियमनऽइतिपुंतारमेवैनमेतद्यमनमासांप्रजानां
करोतिध्रुवोसिधरुणाइतिध्रुवमेवैनमेतद्धरुणामस्मिं
ध्रोकेकरोतिऽष्टौत्वाहेमायत्वारयौत्वापोषायत्वेतिसाध
वेत्वेष्टौत्वेवैतदाह॥२५॥॥ब्राह्मणं॥६॥॥प्रथमःप्रपाठकःस
माप्तः॥कंडिका॥१७॥॥ब्राह्मणस्यत्येनवरुणाप्रवरतितातस्या

निष्पद्यस्वित्पद्मवत्पथास्मात्त्रुनरत्वं संनरत्वं वाऽप
 षऽपुञ्जयति यो द्वाजपेयेन यजते नपेयं ह वैनामैतद्यद्वा
 जपेयं तद्यदेवैतदमुदुजौषीन्ते देवास्माऽएतसंनरति॥१॥
 त्रौदुंबरेपात्रे। अत्रैवाऽत्रुर्गुदुंबरजुजौनाद्यस्यावरुधौ
 तस्मादौदुंबरेपात्रे सोमऽएव प्रथमाः संनरत्वं यथोय ४३

यथोपस्मारमुन्नानि॥२॥ तद्धैके॥ समुदशानानि संनरंति
 समदशः प्रजापतिरिति ब्रुदंतस्तुतुथानकृषीत्यजापते
 नैवसुर्वमन्त्रमुनवरुदंकुऽउतस्मैमनुष्योयः सुर्वमन्त्र
 मवरुंधीततस्मादुसुर्वमेवान्नं यथोपस्मारं संनरत्वं
 कमन्त्रं न संनरेत्॥३॥ सयन् संनरति॥ तस्योद्भूततुस्य

नाश्रीयाद्यावज्जीवंतथा नांतमेतितथाऽप्यो ग्दीवतिस्य एत
 स्य सर्वस्यान्ताद्यस्य संनतस्य स्क्रवेणोपद्यातं वाङ् प्रस
 वीयानि कुहोति तद्याभ्यऽएवैतु देवता न्योऽकुहोति ताऽअ
 स्मै प्रसुवंति तानिः प्रसरतऽउज्जयति तस्माद्वाङ् प्रसवो या
 नि कुहोति ॥४॥ सुकुहोति ॥ वाङ् स्ये संप्रसवः सुप्रवेये सोम

४४

म० शृङ्गानमोषधीश्च सु॥ ताऽअस्मन्मधुमतीर्नवंतु वयं
 शृङ्गा गयामपुरोहिताः स्वाहा ॥५॥ वाङ् स्ये माम् प्रसवः शि
 श्रियेद्विमिमावद्विश्वाभुवनानि संप्राट् ॥ अदिसंतं दाप
 यति प्रजानं स नो रयिऽसर्वं वारं न्नियत्तु स्वाहा ॥६॥ वाङ्
 स्य नु प्रसवऽआबन्धवेमावद्विश्वाभुवनानि सर्वतः ॥ स नो

मिरुजापरियातिबिद्वन्प्रजापुष्टिर्कुर्यादमानोऽस्मिन्स्वाहा
 ॥७॥ सोमं रुजानां प्रवसेमिन्मन्त्राणां महं ॥ आदित्यान्नि
 स्सुं सुर्वं ब्रह्माणं बह्वस्यतिष्ठि स्वाहा ॥ ८ ॥ अर्बुमां बह्वस्य
 ति ॥ इन्द्रं नायवोदय ॥ द्यावं विष्णुं सरस्वतां सवितारं व
 वाजिनं स्वाहा ॥ ९ ॥ अग्ने अका बदे हुनः प्रतिनः सुमनाम ॥ १० ॥

व ॥ पुनो यच्छसहस्रजिह्वं हि धनदाऽसि स्वाहा ॥ १० ॥ प्र
 नः ॥ यच्छचर्ममाप्रूषाप्रबुहस्यति ॥ प्रवाग्देवी ददातु नः
 स्वाहेति ॥ ११ ॥ अथैनं परिशिष्टेनाऽन्निषिं वति ॥ अन्ताद्ये
 नैवैनमेतदन्निषिं वत्यन्ताद्यमेवास्मिन्नेतदुध्मति तस्मा
 देनं परिशिष्टेनान्निषिं वति ॥ १२ ॥ सोन्निषिं वति ॥ देवस्य

वासविनुः प्रसुवेष्टिनोर्वाङ्म्यां प्रसो हस्ताभ्यामिति देव
 हस्तैरेवैनमेतदन्निषिचतिसुरस्वत्यैवाद्योयंतुयंत्रियेदध
 मातिद्याग्वैसुरस्वतीतदेनंवावएवयंतुयंत्रियेदधमाति
 १३॥ तदुहैकऽङ्गाङ्गुः। विश्वेषां त्वादेवानां यंतुयंत्रियेदध
 मातिसुर्वैविश्वेदेवास्तुदेनऽसुर्वस्यैवयंतुयंत्रियेदध ४६

ति तदुत्थानव्रयासुरस्वत्यैवाद्योयंतुयंत्रियेदध
 मात्येवव्रयाद्याग्वैसुरस्वतीतदेनंवावएवयंतुयंत्रियेदध
 तिबृहस्पतेष्टुसाम्राड्येनान्निषिचाम्पसावितिनामगह्स्ता
 तितद्बृहस्पतेरुवैनमेतस्यायुज्यऽसलोकतीर्जमयति १४॥
 अथाहासंम्राड्युमसौसंम्राड्युमसावितिनिवेदितमेवै

न मे तस्मात्तं देवेभ्यो निवेदयत्ययं महावायो यि न्यवेदीत्ययं
 शुष्माकैको भूतंगोपायतेत्येवैतदाह त्रिष्टुब्धः आह त्रिष्टुब्धः
 इ॥ १५॥ अथोज्जिताः कुहोति वाचा वयति वायदि कुहोति य
 दि वा वयति समानः एव बंधुः ॥ १६॥ सुचा वयति अग्निरेका
 हरेणा प्राणमुदं यन्नमुज्जेषं प्रजापतिः सप्त दशा हरेणा सप्त ७

दशाः सोममुदं यन्नमुज्जेषमिति तद्यदेवैता निरेता देवता
 उदं यंस्तदेवैषः एता निरुज्जयति सप्त दशानवन्ति सप्त
 दशो विप्रजापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति ॥ १७॥ अथाहा
 न्यवेस्विष्टरुतेनु ब्रूहीति तद्यदंतरेणा कुतीः एतत्कर्म
 क्रियतः एष वै प्रजापतिर्यः एष यज्ञं स्थापते यस्मादिमाः

प्रजाः प्रजाताऽएतन्मेवाप्येतर्ह्यनुप्रजायांततन्मध्यतः स्वै
तत्प्रजापतिमुज्जयति तस्मादंतरेणाद्वृत्ता एतत्कर्मक्रिय
तः आश्राव्याहाग्निरिति स्विष्टचतं यजेति वृषद्वृते जुहोति
॥१८॥ अथेदामादध्मति उपहृतो यामिडायामपऽउप
स्पृश्यमाहेंदं ग्रहं गृह्णाति माहेंदं ग्रहं गृहीत्वा स्तोत्रमु

४८

सूत्र

३५ एकरोतितः स्तोत्राय प्रमावतिसऽउपावरोहति स्योते स्तो
त्रस्य नवत्यंते शंस्य ॥ १९ ॥ तद्वै को एतच्छ्रुत्वाथैतकुर्वेति त
दुतथा न कुर्वीदात्मा वै स्तोत्रं प्रजाशान्त्रमेतस्माद्वस्य
जमानं प्रणाशयति सृजिह्व इति सृक्षलति तस्मादेतदे
वृत्त्वाथैतकुर्वीत् ॥ २० ॥ अथेदामादध्मति उपहृताया

मिडाया मपऽउ पस्पृशमा हेंद्रं ग्रहं गृह्णाति मा हेंद्रं ग्रहं गृही
 त्वा स्तोत्रमुपा करोति तऽस्तोत्राय प्रमायति सऽउ पावरो हतिसो
 ते स्तोत्रस्य भवंत्यंते शस्त्रस्य ॥ २१ ॥ ब्राह्मणं ॥ १ ॥ सूर्योऽङ्गुलिऽ
 होति स्रवं विष्वक् स्रवं परिगृह्य स्रयाऽइति तस्यां वरदं द
 ति स्रवं विष्वक् स्रवं परिगृह्य स्रयाऽइति स्रयादिकामयेत जु ४२

यु २

दुयादेतां यद्यु कामयेता पिनादियेक ॥ १ ॥ अथ श्रौतते । अउ
 मलै हविरष्टाकपालं पुरोडाशं निर्वपति स्रं जघने न शम्पा
 पिष्यमाणानामवशीयंते पिष्टानि वातं दुलावातां स्क्रवे
 सार्द्धं स्रं वपत्य ब्राह्मणं पयना दुल्लुक्मा ददते तेन ददि
 णायंति स्रयत्र स्रं कृतं वेदिनां विदति श्रभ्रप्रदं वा ॥ २ ॥ तद

म्निः समाधाय जुहोति। एष ते निरुत नागस्तं जुषस्व स्वाहे
 तीयं वे निरुतिः स्यायं पाप्मना गृह्णाति तं निरुत्या गृह्णाति
 तद्य देवास्याऽऽत्र नैरुतं रूपं तदेवेतत्कर्म यतितथो है
 नः स्यमानं निरुतिर्नृगृह्णात्यथ यस्त्वं स ते वेदिणो जु
 होतिश्च भद्रपदरेवैतं दुहस्यै निरुतिर्गृहीतं ॥ ३॥ अथाप्र ५०

तीक्ष्णं पुनरुयति। अथानुमत्या अष्टकपालेन पुरेडाशेन प्र
 वरतीयं वाऽऽनुमतिः सयस्तत्कर्म शक्नोति कुर्तुं यत्रिकीर्ष
 तीयऽहास्मै तदनुमन्यते तदिमामेवैतस्याणात्यनयानुम
 त्यानुमतः स्यादिति ॥ ४॥ अथ यदष्टकपालो भवति। अष्ट
 दश विगायत्री गायत्री वाऽइयं पृथिव्यथ यस्मानस्य ह

नो२

विष्णुऽउत्तमत्रजुहोत्येषाद्येवैतदुत्तमं तस्य वासो दक्षिणाव
 दैस वासाऽअरण्यं बौद्धाश्च स ते निधाय वेतदा सोतिमुच्य
 ते तथो हैनऽस्यमानमासंगो न विदति ॥ ५ ॥ अथ श्वो नृते।
 अग्नावैश्वमेकादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति तेन यथे
 श्वो वंयजते तद्यदेवाहः पुरोडाशमाग्नावैश्वमेकादशकपालं यज ॥ ५१

विस्तुदेवैतदग्निर्वैसर्वादेवाताऽअग्नौ हि सर्वाभ्यो देवताभ्यो
 जुह्वत्यग्निर्वैद्यज्ञस्यावराधये विस्तुः पशुर्वास्तसर्वाश्चैवै
 तद्देवताः परिगृह्य सर्वं यज्ञं परिगृह्य स्रयाऽइति तस्मा
 दाग्नावैश्वमेकादशकपालः पुरोडाशो न वतितस्य हि
 रण्यं दक्षिणाग्नेयोवाऽएष यज्ञो न वत्यग्नेरेतो हिरण्यं यो

ॐ
 विविष्णुः स च शो ग्निरु वि यज्ञ एव तदुत दा नै यमेव तस्माद्दि
 र एपं दुहिणा ॥ ६ ॥ अथ श्रो नृते । अग्नीषोमीयमेकादशक
 पालं पुरोडाशं निर्वपति त न यथेष्टै वं यजत एतेन वा इ
 द्रो वृत्रमह न्नै तेनो एव व्यजयत यास्ये यं विदिति स्तां तथो ए
 वैष एतेन पाप्मानं द्विषंत भ्रातृव्यं हंतितु थो एव विडा ५२

यते विदिति तेन येनाष्टे स्या इति तस्मादग्नीषोमीय एका
 दशकपालः पुरोडाशो नृवतितस्मात्सृष्टे गौर्दुहिणा स
 र्जिताः अमुं वंदुमसं ध्रति पौर्णमासेनाहं स्यामा वास्ये
 नोत्सृजंति तस्मादुत्सृष्टे गौर्दुहिणा ॥ अथ श्रो नृते । ऐं
 गं ह्रादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति तेन यथेष्टै वं यजते

आम केशा
वतन-३

युत्रवाऽइंद्रो वृत्रमहंस्तदस्य जातस्येन्द्रियं वीर्यमपचक्राम
सऽएतेन हविषेन्द्रियं वीर्यं पुनरात्मन धत्ततथोऽएवैष
तेन हविषेन्द्रियं वीर्यमात्मन धत्तेतेजोवा अग्निरिन्द्रियं वीर्यं
मिदऽउत्ते वीर्यं परिष्कृत्य सखाऽइति तस्मादैंद्रागो द्वादश
कपालः पुरोडाशो न वतितस्य च नो न द्वादहिणा सहि

५३

वहेनाग्नेयः प्रांडाभ्यामैंद्रस्तस्माद्वैष नो न द्वादहिणा ॥ ८ ॥
अथाग्रयणेष्टायजते। सर्वात्रा एष यज्ञकृतनवरुंधे स
वीर्यं रपिदर्विहोमान्गोराजस्येन यजते देवस्येवाऽ
एवैषैर्विदाग्रयणेष्टिन्यामेपीष्टमसदनयापि सखा
इति तस्मादग्रयणेष्टायजतेऽअथ धावोऽएष स यमा

नोन्निस्सूयतेतदोषधारेवैतदनमीवाऽअकिल्बिषाः कुरुते
 नमीवाऽअकिल्बिषाऽर्जुघधीरन्निस्सूयाऽइतितस्यगौर्दहि
 णा॥६॥अथवातुर्मास्यैर्यजते।सर्वोन्नाएष्यद्वज्रकतनवरं
 धेसुर्वाइष्टीरुपिदर्विहोमान्योराजसूयेनयजतेदेतुसृष्टो
 वाऽएष्यद्वज्रकतुयैश्चातुर्मास्यान्येन्निर्मुपाष्टमसदेन्निरुपि

५४

सूयाऽइतितस्मात्वातुर्मास्यैर्यजते॥१०॥ब्राह्मणं॥२॥वैश्वदे
 वेनयजते।वैश्वदेवेनवैप्रजापतिर्नमानंप्रजाःसृजतेनमा
 नंप्रजाःसृष्ट्वासूयाइतितथोएवैषएतद्वैश्वदेवेनैव नमा
 नंप्रजाःसृजतेनमानंप्रजाःसृष्ट्वासूयाइति॥१॥अथवैरु
 णप्रघासैर्यजते।वैरुणप्रघासैर्वैप्रजापतिःप्रजावरुण

पाशात्सुमुंबताऽस्यानमी वा अकिच्छिषाः प्रजाः प्राजायं
 तानमीवा अकिच्छिषाः प्रजा अत्रिस्तया इति तथोऽएवैष
 एतद्धरुणप्रघासैरेव प्रजावरुणपाशात्सुमुंबतिताऽअ
 स्यानमीवा अकिच्छिषाः प्रजाः प्राजायंतेनमीवा अकिच्छि
 षाः प्रजा अत्रिस्तया इति ॥ २॥ अथ साकमेधैर्यज्ञतो साक ५५

मेधैर्देवावृत्रमघंस्तैर्देवव्यजयंतयेष्टमेघां विजितिस्तो
 तथोऽएवैष एतैः पाप्मानं द्विषंतं न्रातव्यं हंतितथोऽएव
 विजयते विजिते नयेनाष्टेस्तया इति ॥ ३॥ अथ शुनासी
 र्येण यजते ॥ उन्नौरसौ परिग्रह्यस्तया इत्यथ नं ववात्
 नयं सुपं वृक्षहवनायं व्युत्सवेणोपचातुहोति ॥ ४॥

सुप्रवर्द्धिहु होति॥ अग्निनेत्रे न्योदेवेभ्यः पुरः सुप्रः स्वाहेत्य
यदक्षिणाद्येहु होति यमनेत्रे न्योदेवेभ्यो दक्षिणा सुप्रः स्वा
हेत्यथ पश्चाद्येहु होति विश्वदेवनेत्रे न्योदेवेभ्यः पश्चात् सु
प्रः स्वाहेत्यथोत्तराद्येहु होति मित्रावरुणानेत्रे न्यो वाम
रुत्रे न्योवादेवेभ्य उत्तरा सुप्रः स्वाहेत्यथ मध्येहु होति

५६

सोमनेत्रे न्योदेवेभ्य उपरि सुप्रोदुवस्वप्रः स्वाहेति॥ ५॥ अ
थ सार्द्धं समुह्यहु होति॥ ये देवाः अग्निनेत्राः पुरः सु
दक्षेभ्यः स्वाहा ये देवा यमनेत्रा दक्षिणा सुदक्षेभ्यः स्वा
हा ये देवा विश्वदेवनेत्राः पश्चात् सुदक्षेभ्यः स्वाहा ये दे
वामित्रावरुणानेत्रा वामरुत्रे त्रावोत्तरा सुदक्षेभ्यः स्वा

हाये देवाः सोमनेत्राऽ उपरि सुदो दुवस्व तस्ते न्यः स्वाहेति
 तद्यु देवं दुहुति ॥ ६ ॥ यत्र वै देवाः साकमेधैर्व्यजयंतु येय
 मेधां विद्विति स्तां तद्वो बुरुषि बंते वाऽ इमानि दिदुना प्रा
 रक्षां सिहंतैभ्यो ब्रजं प्रहरामेति ब्रजो वाऽ आङं तऽ ए
 तेन ब्रजेणाङ्गे यदिदुना प्रा रक्षां स्यवाघूं सोव्यजयं ५७

तये यमेधां विद्विति स्तां तथो वैः षऽ एतेन ब्रजेणाङ्गेन
 दिदुना प्रा रक्षां स्यावहंतितथोऽ एव विजयते विद्विते
 नयेनाङ्गे स्यादिति ॥ ७ ॥ अथ यदेता अपराः पंचाङ्गताङ्गे
 हाति हतव्यंति वा एतदग्नेर्विहंतियसं रक्षां देवनायं ब्रह्म
 हंतित देवा स्यैतेन संदधतितस्मादेता अपराः पंचाङ्ग

तीर्तुहोति॥८॥ तस्य प्रष्टुर्वै हनोश्चरथोदक्षिणा॥ त्रयोश्चाद्वै स
 व्यष्टुस्त्वारथीतेपंचप्राणायोवैप्राणः सन्नातस्तद्यदेतस्य
 कर्मणा एषादक्षिणा तस्मात्पंचवातीयं नाम॥९॥ स हैते वा
 पित्रिषड्येवात्रयं वैप्राणो योयं पवते यो वैप्राणः स त्रयायुः
 सोयमेक इवैव पवते सोयं पुरुषे तः प्रविष्टो दशधम विहि ५८

तोदशवा एता आहुतीर्तुहोति तदस्मिं दशप्राणा नृस्तु
 मेव स्रुवमायुर्दधति स यदि हापि गता सुखि व नृवत्सा है
 वैनेन हरति॥१०॥ अथेन्द्रुशये आग्नेयोष्णकपालः पुरो
 हाशो नवति द्वा रणो यवमयश्च सूरौ रोगावेधुकश्च
 सुरन दुहो च हालाया र्ददधितेनेन्द्रुशयेण यजत इन्द्र

श्रीऽउहैवैतस्मृदातेतुल्यिबंतेवाइमानिदिदुनाष्टारुहं
 ७सिंहंतेभ्योवृजंप्रहरावेति॥११॥ सहाश्विरुवाच॥ त्रयोमम
 नागाःसंलेकस्तवेतितयेतितावोतनहविषादिदुनाष्टारु
 हा७स्यवाहतांतौव्यजयेतांथैनयोऽरियंविजितिसंता
 षोऽष्टवैतेनहविषादिदुनाष्टारुहा७स्यनहंतितथोऽए ५८

७२

वद्विजयतेविजितेनयेनाष्टेस्य७इति॥१२॥ स्य७एष७श
 ग्रेयोऽष्टकपालःपुरोडाशोभवति। सोम्रेरेकोनागोऽययद्वा
 रुणोयवमयश्चरुर्भवति। यावैरुःसोऽष्टिर्वरुणाःसोऽष्टिः
 सोम्रेर्द्वितीयोनागोऽययद्वावेधुकश्चरुर्भवति। योवै
 रुःसोऽष्टिःसोम्रेःसूतीयोनागोऽययद्वावेधुकोभुवति।

स्तव्यो वाऽएष देवो वास्तव्या गवेधुकोस्तस्माद्वावेधुको न
 वत्यथ यदनदुस्यैव हलाया ऐंद्रं धिनुवतिसदुं इत्यवतु
 येनाजागो यद्वैवतु र्यंततुरीयंतस्मादिंद्रुशियं नाम तस्यैष
 वानदुहीव हलादहिणासाहिब्रह्मेनाग्नेय्याग्निदग्धमिव ह्य
 स्यैव हनवत्यथ यस्त्रीसतीव हत्यधर्मेणातदस्यैवाकृणा ६०

रूपमथ यदौस्तेन रौद्रं ययदस्या ऐंद्रं धितेनैडोवा हिवा
 एतस्सर्वं अश्रुते तस्मादेवैवानदुहीव हलादहिणा
 १३॥ अथापामार्गहोमं जुहोति। अपामार्गे वै दिवादि
 कुनाष्टारं द्वाष्टारं स्यात्पामज्जतते व्यजयंतये यमेषां द्विजि
 तिस्तांतथो एवैष एतेदपामार्गे रिवदि कुनाष्टारं द्वाष्टारं

स्पष्टमृष्टेतथोऽएवविजयतेचिजितेनयेनाष्टेस्स्यादिति
 १४॥ सपत्नीशेवास्त्रवेद्यैकं कतेवा॥ अपामार्गतंदुलाना
 दत्तेन्नाहार्यपवनाडुलमुकमाददतेतेनप्रां वोवोदवो वा
 यंतितदग्निं समाधाय जुहोति ॥ १५॥ सऽडुलमुकमाद
 ते॥ अग्ने सहस्रं हतना इति युधे वै हतना युधः सहस्रं

६१

ये वै तदाहान्निमातीरपास्येति सपत्नीवाऽअग्निमातिः सप
 त्मपज्जहीत्ये वै तदाहडुष्टरस्तरन्नरातीरिति दुस्तरास्येषर
 दोन्निर्नाष्टान्निस्तरन्नरातीरिति सर्वं स्येषपाप्मानंतर
 तितस्माद्धीदाहतरन्नरातीरिति ब्रह्मैधियज्ञवाहसातिसा
 धुयजमानेदधदित्ये वै तदाह ॥ १६॥ तदग्निं समाधाय जुहो

ति। देवस्य त्वा सवित्रः प्रसवेऽश्विनो बडिभ्यां प्रसूतो हस्ता
 भ्यामुपाङ्गो ब्रह्मैवैतादृशो नृत्ति यज्ञमुखं वा उपाङ्गं शु
 र्यज्ञमुखेनैवैतन्नाष्टारं द्वाङ्गं सिंहंति हतङ्गं रूढः स्वाह
 तितन्नाष्टारं द्वाङ्गं सिंहंति॥ १७॥ सद्यदि प्रालाराः स्क्रवेभ्य
 वति॥ ब्रह्मवैपलाशो ब्रह्मणो वितन्नाष्टारं द्वाङ्गं सिंहंति य ६२

द्वाष्टिकं कतो ब्रह्मजो वैद्विकं ततो ब्रह्मजो वैतन्नाष्टारं द्वाङ्गं सि
 हंति रूढसां ब्रह्मधायेति तन्नाष्टारं द्वाङ्गं सिंहंति॥ १८॥ सद्य
 दि प्राडित्वा जुहोति। प्राङ्गं रूढं स्क्रवमस्य तियद्यदं डि। त्वा जु
 होत्सदं रूढं स्क्रवमस्य त्पवधिष्म रूढ इति तन्नाष्टारं द्वाङ्गं
 सिंहंति॥ १९॥ अथाप्रतीक्षंषु न रायंति॥ सहैतेनाधिप्रति

सरुं कुर्वीत सद्युस्यां ततो दिशि भुवति तस्य तीत्यद्बुहोति प्रा
 तीन्वा न फलो वा अपामार्गः सद्यो हास्मै तत्र किं किं करोति तु मे
 वत स्युर्ध्वं तितु स्यनामादि शौदवधिष्यामु मस्यौ हत इति
 तन्नाष्टा रक्षाऽऽ सिहंति ॥ २० ॥ आह्वयं ॥ ३ ॥ आग्रा वैश्वमेका ॥ ३ ॥
 दशकपालं पुरोडाशं निर्वपति। ऐंद्रा वैश्वं वरुं वैश्वं च ॥ ६३ ॥

कपालं वा पुरोडाशं वरुं वा तन्न त्रिषं युक्ते न यजते पुरुषाने
 वत देवाऽऽपायां स्तथो एवैष एत पुरुषाने वोपैति ॥ १ ॥ स
 यदाग्रा वैश्वः ॥ एका दशकपालं पुरोडाशं भुवत्यग्निर्वैश्व
 ता वैश्ववाः पुरुषास्तदस्मा अग्निर्हीता पुरुषा ददाति ॥ २ ॥
 अथ यदैंद्रा वैश्वं वरुं च निर्वपति ॥ इन्द्रो विद्यमानो वैश्ववाः

पुरुषाः सद्यानेवास्मा अग्निर्द्वातापुरुषांददातितैरेवैतस्य
 उं स्पृशतेतानात्म्यं कुरुते॥३॥ अथ यथाहं सवस्त्रिकपालोवा
 पुरोडाशो नृवति कुरुवास्यानेवास्मा अग्निर्द्वातापुरुषांददा
 तितेष्टोवेतुदंततः प्रतितिष्ठति यथाहं पुरुषवा कर्मविकार्य
 तिराज्ञोतिवेत कुरुते तस्य पुरुषानेवेतदुपैति पुरुषवां स्या ६४

इति तस्य द्यामनो गौर्द्वाहिणा सहि वै सवो यद्दामनः॥४॥ अथा
 परेणात्रिषं युक्तेन यजते। सऽआग्नापौ स्रमेकादशकपालं
 पुरोडाशं निर्वपत्यैंद्रा पौ स्रं वरुं पौ स्रं वरुं तेन त्रिषं युक्तेन य
 जते पशूनेव तद्देवा उपार्यं स्रथो एवैषऽएतत्पशूनेवोपैति
 ॥५॥ स यदाग्नापौ स्रः। एकादशकपालः पुरोडाशो नृवति।

अग्निर्वादाता पौष्णः पशवस्तदस्मा अग्निरेवदाता पशुं ददाति ॥ ६ ॥ अ
 यमदैर्ज्ञा पौष्णश्चरुर्नवती इन्द्रो वै यजमानः पौष्णः पशवः स या
 ने वास्मा अग्निर्वादाता पशुं ददाति ते रे वै तस्य ऽस्य शतेता नात्म
 कुरुते ॥ ७ ॥ अथ यत्पौष्णः श्रुत्वा चरुं नवति या ने वास्मा अग्निर्वादाता प
 शुं ददाति ते रे वै तदंततः प्रतितिष्ठति यद्वै पशुमाक्रमेदिकीर्षति

६५

शक्रोति वै तत्कर्तुं तत्पशुने वै तदुपैति पशुमां स्रूया इति तस्य श्या
 मो गौर्दक्षिणा सहि पौष्णो यच्छामो द्वे वै श्यामस्य रूपे शुक्लं वै वा
 लोमस्तस्य वदं द्वे मिथुनं प्रजनानं प्रजननं वेष्टृषा पशवो
 हिष्टृषा पशवो हि प्रजननं मिथुनमेवै तत्प्रजननं क्रियते त
 स्माच्छामो गौर्दक्षिणा ॥ ८ ॥ अथापरेण त्रिंशं युक्ते न यजते ॥

६

सो ग्रीवो मायमेकादशकपालं पुरोडाशं निर्वपत्यैन्द्रासौम्यं
 वरुणं सौम्यं वरुंते न त्रिषं युजे न यजते वृश्चिः एव तद्देवा उपा
 यंस्तथोऽएवैष एतं वृश्चिः वेदंति ॥ १० ॥ स यद्ग्रीवो मायमे
 कादशकपालः पुरोडाशं जवत्यग्निर्द्वैतं दाता वृश्चिः सोमस्त
 दस्य ॥ अग्निरेव दाता वृश्चिर्ददाति ॥ ११ ॥ अथ यदैन्द्रासौम्यः ॥

६६

वरुर्न वतांशो वै यजमानो वृश्चिः सोमः स यद्देवास्मा अग्निः
 दाता वृश्चिर्ददाति तेनैवैत सः स्युः शतेन दातुं कुरुते ॥ १२ ॥
 अथ यः सौम्यः ॥ वरुर्न वति यद्देवास्मा अग्निर्दाता वृश्चिर्ददा
 तितस्मिन्नेवैत दंततः प्रति तिष्ठति यद्द्वैतं वृश्चिः कर्म धिक्का
 र्यति शक्रोति वैत कुर्वंत द्वैतं एवैत दुपैति वृश्चिः स्युः शति

नो ह्यवर्तमानो व्याप्य वनाशो जितस्य बन्धुगौ दीहिणा स
 हि सौम्यो यद्वन्तु ॥ १२ ॥ अथ श्रोतुं ते वैश्वानरं द्वादशकपा
 लं द्रुमोदाशं निर्वपति चारुणं यवमयं वरुंताभ्यामनूवीना
 हं वेष्टिभ्यां यजते समानबहिर्न्यीवा ॥ १३ ॥ स यद्वैश्वानरो
 नवति ॥ संवत्सरो वै वैश्वानरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापति ६७

१२

रेवतद्विमानं प्रजाः ससृजे नृमानं प्रजाः सृष्ट्वा स्यादिति यो
 एवैष तद्विमानं प्रजाः सृजते नृमानं प्रजाः सृष्ट्वा स्यादिति ॥ १४ ॥
 अथ यद्द्वादशकपालो नवति ॥ द्वादशवैमास्याः संवत्सरस्य
 संवत्सरो वैश्वानरस्तस्माद्द्वादशकपालो नवति ॥ १५ ॥ अथ
 यद्धारुणो यवमयश्चरुर्नवति ॥ तस्यैवैतद्वरुणापा

ॐ
 वाः सर्वस्माद्वरुणात्पुत्राः प्रमुं वतिता अस्यानमी वाक्लि
 षाः प्रजाः प्रजायंते नमी वा अक्लिषाः प्रजा अन्निस्त्रयाः
 इति ॥ १६ ॥ रुष नो वै श्वानरस्य दक्षिणाः सं वत्सर ये वै श्व
 नरः सं वत्सरः प्रजापतिरुष नो वै पशूनां प्रजापतिस्तस्मा
 दृष नो वै श्वानरस्य दक्षिणा रुक्षं वा सोमं वा रुपास्यस्यत ६८

द्विष्टारुणं यन्मृक्षं यद्विष्टं न विंदेदपि यदेव किं द्वा सः स्या
 इंश्चिनिर्हिंवा सोचा रुणं वरुणो हिंश्चि ॥ १७ ॥ ब्राह्मणं ॥
 ॥ १८ ॥ अध्वर्युः ॥ अरण्यो रग्री ॥ मा रोह्या सेना न्योगहा
 न्यरेत्याग्रयेनीकवतेष्टकपालं दुःसेनां निर्वपत्य निर्व
 देवतानामुनीकः ॥ सेनाया वै सेना नीरनीकं तस्मादग्रये

ॐ कवतः एतद्वाऽअस्यैकं रत्नं यस्मै नानास्तस्माऽएवैतेन
 स्रयते ततोऽस्वमनपक्रमिणं कुरुते तस्य हिरण्यं दक्षिणाग्ने
 यो वा एष यज्ञो न वत्याग्नेरेतो हिरण्यं तस्माद्धिरण्यं दक्षि
 णां ॥ १५ ॥ अथ श्रोतृत्वे। पुरोहितस्य गृहान्यरेत्युवाहस्यत्यं
 वरुं निर्वपति बृहस्पतिर्वैदेवानां पुरोडाहितः एष वाऽएतस्य

६६

पुरोहितो न वतितस्माद्वाहस्यत्यो न वत्येतद्वा अस्यैक
 ॐ रत्नं यत्पुरोहितस्तस्माऽएवैतेन स्रयते ततोऽस्वमन
 पक्रमिणं कुरुते तस्य त्रिति एष्टे। गौर्दक्षिणैषा वा रुद्रा
 बृहस्पतेर्दक्षिदेवऽउपरिषादयस्सः पंचास्तस्माद्वितिष्ठ
 उवाहस्यत्यस्य दक्षिणा ॥ १६ ॥ अथ श्रोतृत्वे। स्रयमान

स्य गृहं दामकादराकपालं पुशेडा शनिर्वपति कृत्रं वाः
 इन्द्रः कृत्रं स्रयमानस्तस्मादैन्द्रो नवतितस्पर्षनोदहिणा
 स्रस्रैन्द्रो यदधनः ॥ ३ ॥ अथ श्रोतुं ते। महिषैर्गृहान्यरेत्या
 दित्यं दं निर्वपतीयं वैष्टिब्यदितिः सद्यै देवानां पत्न्येषा
 चार्तस्य पत्नी नवतितस्मादपदित्यो नवत्येतद्वा अस्यैकः ७६

सुतं यन्महिषी तस्या एवैतेन स्रयते ताः स्वामनपक्रमि
 णी कुरुते तस्यै धेनुर्दक्षिणा धेनुश्चिवाऽइयं मनुष्येभ्यः स
 वीकामां दुहे माता धेनुर्मातेव वा इयं मनुष्यान् विनर्तित
 स्माद्धेनुर्दक्षिणा ॥ ४ ॥ अथ श्रोतुं ते। स्रतस्य गृहान्यरे
 दित्यं दं निर्वपति सवो वै स्रतः सवो वै

सवैदेवानां चरुणस्तस्माद्धारुणो न वत्येतद्वाऽत्र
 स्यैकं रतं यस्तस्मात् एवैतेन स्रयते तं स्वम
 नपक्रमिणां कुरुते तस्याश्चोद्दिष्टा सहिष्वा रणो यद
 श्वः ॥ ५ ॥ अथ श्रोतुं श्रामं एषो गृहान्यरेत्यस्मात्तुं सप्त
 कपालं पुरोडाशं निर्वपति द्विशो वै मरुतो द्वे श्रोविश्राम ७१

एणीस्तस्मान्मारुतो न वत्येतद्वाऽत्र स्यैकं रतं यद्वा मणीस्त
 स्मा एवैतेन स्रयते तं स्वमनपक्रमिणां कुरुते तस्य एष गो
 र्द्दिष्टा तस्मादा एतद्गुणाणां यत्पृथतो गोविशो विमरुतो
 तस्मा वै द्विद्वस्मात्पृथगो र्द्दिष्टा ॥ ६ ॥ अथ श्रोतुं श्रामं
 गृहान्यरेत्यस्मा वित्रं द्वादशं कपालं वाष्टकं कपालं वा पुरोडा

शंनिर्वपतिसवितावेदेवानां प्रसविता प्रसविता वैदृता तस्मा
 स्मावित्रो न वत्येतद्वा अस्वैकं रत्नं यच्छता तस्मा एवैतेन स
 यतेतं स्वमनपक्रमिणं कुरुते तस्य यो तो न द्वांददितौ य
 वै सविता यः एषंतपत्येति वा एषः एत्य न द्वां युक्तस्तद्यह्ये तो
 न वति श्येतः ह वत्येष्टः उदांश्चास्तं वयं भवति तस्मा ह्ये तो ७२

न द्वांददितौ ॥ ३॥ अथ श्यो त्तो संग्रहीतुर्गहन्यरेत्याश्विनं
 द्विकपालं पुरोडाशं निर्वपतिस्योनी वाऽअश्विनौ स्यो
 नी संवत्सृ सा रथी समानं हिरथमधितिष्ठतस्तस्मा
 दाश्विनो न वत्येतद्वा अस्वैकं रत्नं यच्छं संग्रहीता तस्मा
 एवैतेन स यतेतं स्वमनपक्रमिणं कुरुते तस्य यमौ गावौ

दहिणातौ हि स यो नायद्यमौ यदियमौ न वि दे दप्यु न्नी
 नगर्जा वेवगावौ दहिणा स्याताता उरुपि समानयोनी ॥
 ॥८॥ अथ श्रोत्रतो नाग दुघ्नस्य गृहान्य रेखयो सं वरु निर्व
 पति घृष्ठा वे देवानां नाग दुघ्नऽ एषं वा एतस्य नाग दुघ्नो न
 वतितस्मात्पौष्ठा नवत्येतद्वा असौ क ७ रत्नं यद्वाग दुघ्नस्य

७३

स्मा एवै तेन स्रयते त ७ स्वमनपक्रमिणं कुरुते तस्य त्रया
 मागौ दहिणा तस्या स्यावेव बंधुयो सौ त्रिषं युक्तेषु ॥ ९ ॥
 अथ श्रोत्रतो द्वा वापस्य वग्गहे न्योगो विकर्त्तस्य वग्गवे
 धुकाः सं जल्य स्रयमानस्य गृहे रौद्रंगा वेधुक् वरु निर्व
 पति ते वाऽ एते द्वे सती रत्ने एकं करोति संपदः कामा यनद्य

देतेन यजते यां वा इमां सत्राय ध्वंति रुद्रो हैतामन्निमन्यते
 वै रुद्रो हि देवनं वा अग्निस्तस्यैतैगा राय ददास्तमेवैतेन प्री
 णाति तस्माद्वा एषानुमता गृहेषु हन्यते यो वाराजसूयेन
 यजते यो वै तदेवं वै दैत हा अस्यैकं यददा वापश्च
 गोविकर्षश्च ताभ्यामेवैतेन सूयते तौ स्वाव न पक्रमिणौ कु ७४

रुते तस्य हि रूपो गोर्द्विणा विति बाहुर्वी शितिवा लो वा सि
 नैखरो बाल दाम्ना द्वा वपरां प्रबद्धमेतदु हितयोर्भिवति ॥
 ॥१०॥ अथ श्वो नृते ॥ पाला गलस्य गृहान्य रेस्य वतु गृही
 तम्मा इयं गृहीत्वा ध्वन आ इयं हु होति जुषाणो ध्वस्य स्यवे
 त्वा हेति प्रहेयो विपा ला गलो ध्वानं वेष्टा हित एति तस्मा

दधन-आङ्गु होत्येतद्वाऽअस्यैकऽरत्नं यस्यालागलस्य
 स्माएवैतेन सूर्यतेतऽस्वमनेपक्रमिणां कुरुतेतस्यद
 क्षिणाप्युद्गावेष्टितधनुश्चर्ममयाबाणावंतो लोहितउ
 शीषऽएतदुहितस्य भवति॥११॥ तानि वा एतानि एकाद
 शरत्नानि संपादयत्येकादशाक्षरावेत्रिंशुषीर्ध्वं त्रिंशु

७५

धीर्यमेवैतद्भूतान्यत्रिसंपादयति तद्यद्भूतिनाऽहविर्नि
 र्यजतऽएतेषां वैराजा भवति तेन्यऽएवैतेन सूर्यतेतांस्वा
 न्नपक्रमिणाः कुरुते॥१२॥ अथ श्रौतते। परिवृत्यैग्रहा
 न्यरेत्यनैर्ऋतं वसं निर्वपति यावाऽअमुत्रापत्नी सा परि
 वृत्ती सुहृन्नां ब्राह्मिणां नखैर्निर्निधत्तु लां नैर्ऋतं वसं

प्रापयति स जु होत्येव ते निरुते प्राग स जु घ स्वे स्वाहेति
 या वाऽपुत्रापत्नी सानिर्हति गृहीता तद्यदेवा स्या अत्र
 नैरुते ७ रूपं तदेवैतत्तु मयति तयो हेन ७ सयमानं निरु
 तिर्नैरुता तितस्य दक्षिणा रुक्सा गौः परिभूषणं पर्यारिणी
 सा पृथिवि निरुति गृहीता तामाह मामेच्छे शायां ब्राह्मणी ७६

दितित त्वाप्मानमप्रायते ॥ १३ ॥ ब्राह्मणं ॥ ५ ॥ उपरिष्टाद्ब्रह्मना
 ७ सौमारी देणयजते। स श्वेता पेश्वेत व स्या यै पयसि श्व
 तो भवति तद्यदुपरिष्टाद्ब्रह्मना ७ सौमारी देणयजते ॥
 स्वर्गं नुर्ह्वसः आसुरः। सूर्यं तमसा विव्याध स तमसा
 विद्धे न व्यशेयत तस्य सोमो रुद्रा वै तस्योपाहता ७ स

२ मो

एषोपहतपाप्मातपति। तयो एवैष एतन्नमः प्रविशत्ये
 तं वा तमः प्रविशति यदयद्विद्यान्यदेन प्रसजं त्ययद्वि
 यान्वा एतद्यज्ञो न प्रसजति शूरांस्त्वद्यांस्त्वत्तस्य सोमा
 रुद्रावेवैतन्नमोपहतः सोपहतपाप्मो वदीक्षते तद्यक्षु
 ताये श्वेतवस्त्राये पयसिष्टतो नुवति हस्मं वितमस्तत्

७७

मोपहंतितस्यैवैव श्वेता श्वेतवस्त्राद्विद्या ॥२॥ स हैतेना
 पि यजेता योलं यशसे सन्नयशो न वतियो वाऽअनृत्वा
 नः सोलं यशसे सन्नयशो न वतियो न यशो न वतिस तम
 सावै सतस्त्रावृतो न वतितस्य सोमारुद्रावेवैतन्नमोप
 हतः सोपहतपाप्मा इति रेवश्रिया यशसा भवति ॥३॥

अथ मैत्रा बार्हस्पत्यं वरुन्निर्वपति। कूलतिवा एष यो यज्ञ
 पथा देत्येति वा एष यज्ञ पथा द्यदयज्ञियान्यहेन प्रसज्य
 त्ययज्ञिया न्ना एतद्यज्ञेन प्रसज्यति शूद्रां स्वद्यां स्वन्मित्रा
 बृहस्पती वै यज्ञ पथो ब्रह्महिमित्रो ब्रह्महियज्ञो ब्रह्महि
 बृहस्पतिर्ब्रह्महियज्ञस्तनु नर्यज्ञ पथमपि पद्यते सोऽपि

७८

पद्यैव यज्ञ पथं दीक्षाततस्मान्मैत्रा बार्हस्पत्यं वरुन्निर्वप
 ति॥४॥ तस्माद्वा यस्त्वयं प्रशीर्षी श्वली शारवा प्राची वो
 दीची कामवतितस्यै मैत्रं पात्रं करोति वरुणा वा स्याया
 परशुवक्ता। येषामैत्रीयास्त्वयं प्रशीर्षी तस्मास्त्व
 यं प्रशीर्षी यै शारवा यै मैत्रं पात्रं करोति॥५॥ अथातः

दुधिविनाटत्रासि बरथं युक्ता बध्य देदयितवाऽआह
 तद्यस्त्वयमुदितं नवना तंतदा इमं नवति वरुणं वाऽएतद्यु
 न्मथितमथैतमैत्रं यस्त्वयमुदितं तस्यास्त्वयमुदिजमा
 इमं नवति॥ इ॥ द्वेधा तंदुला कुर्वेदित॥ सखेणीयाऽस्यः पुरि
 त्रित्रास्ते बार्हस्पत्याऽश्रययेस्वुवीयाऽस्योपरिनिना ७६

स्तेमैत्रानदैमित्रः कंचनहिनस्ति नमित्रं कश्चनहिनस्ति
 नैनं कुशोनकं टकोद्विनिनतिना स्यात्तुश्च नास्ति सर्वस्य
 ह्यवमित्रे मित्रं॥ ७॥ अथ बार्हस्पत्यं वरुणमधिप्रयेति तं
 मैत्रेण पात्रेण पिदधति तदा इमं मानयति ततंदुलाना
 वपति सऽएष क्रुष्णलो वऽप्रप्यते वरुणो वा एष यो मि

२ शतं ॥
३१००

नाश्रुतोयैषमैत्रोयऽऽकृष्णाणाश्रुतस्तस्मादूष्णाणाश्रुतो
नवतितयोऽरुन्धोऽवदन्नाहमित्राबृहस्पतिभ्यामनु
बृहत्याश्राव्याहमित्राबृहस्पतायजेतिवृषदूतेऽनुहो
ति॥७॥ ब्राह्मणां॥६॥ सवैदीक्षते। सऽनुपसथेग्रीवोमी
यंपशुमालनतेतस्यवपुयाप्रवृधेग्रीवोमीयपेकांशक ८०

कपालं पुरोडाशं निर्वपति तदनु देवस्वाऽहवीऽऽनि रुपं
ते॥१॥ सवित्रे सत्यप्रसवाय। द्वादशकपालं वासाकपालं वा
पुरोडाशं निर्वति। द्वादशकपालं वासाकपालं वा
प्रसविता सवित् प्रसूतः स्यादित्यथ यत्साशुकानां ब्री
हणां द्विप्रेमा प्रसुवानिति॥२॥ अथाग्नयेर्गृहपतयेऽथ

शुक्रपालं पुरोडाशान्निर्वपत्याशूनां ७ श्रावैर्गार्हपतं या
 वतो यावत ईष्टे तदेव मग्निरेव गृहपतिर्गार्हपतः मग्निप
 रिण्यत्यथ यदाशूनां द्विषेमापरिणयानिति ॥ ३ ॥ अथ
 सोमाय च न स्यतये । श्रामाकं वरुन्निर्वपति तदेनं सो
 म एव च न स्यति रोषधिन्यः सुवत्यथ यच्छ्रामाको न वसे ७१

तवे सोमस्यौषधानां प्रत्यरुत मां यच्छ्रामाकास्तस्माच्छ्रा
 माको न वति ॥ ४ ॥ अथ बृहस्पतये वावे । नैवारं वरु
 न्निर्वपति तदेनं बृहस्पतिरेव ह्यावे सुवत्यथ यान्ने वा
 शन्न वति ब्रह्मवे बृहस्पतिरेतेवे ब्रह्मणा गन्तयेयन्नी
 यारस्तस्मान्नैवारो न वति ॥ ५ ॥ अथेन्द्राय देवाय । हाय

नानां वरुनिर्वपतितदेन मिद्र एव ये शेडौष्ममन्तिपरि
 णस्यथयद्वायनानां न वत्यतिष्ठावा एता ॐ षधयो
 यद्वायना अतिष्ठोवा इन्द्रस्तस्माद्वायनानां न वति ॥ ६ ॥ अ
 यरुद्राय पशुपतयो रौद्रंगा वेधुकं वरुनिर्वपतितदेन
 उरुद्र एव पशुपतिः पशुन्यः सुवत्यथयद्वा वेधुको न व

८२

तिष्ठास्तव्यो वा एष देवो द्यास्तव्यागवेधुकास्तस्माद्वा वे
 धुको न वति ॥ ७ ॥ अथ मित्राय सत्यायामां वानां वरुनि
 र्वपतितदेनां मित्र एव सत्यो ब्रह्मणे सुवत्यथयन्नां वा
 नां न वति ॥ वरुणा वा एताः ॐ षधयो याः कृष्टे जायंते ये
 ते मैत्राय वास्तस्मान्नां वानां न वति ॥ ८ ॥ अथ वरुणाय

ता

धर्मपतये। ब्राह्मणाय वस्य यं वरुन्निर्वपति तदेनं ब्रह्मणः
 एव धर्मपतिर्धर्मस्य पतिवरोति परमता वै सा यो धर्मस्य
 पतिरस्यो हि परमता गच्छति तं हि धर्म उपयंति तस्मा
 इह ब्राह्मणाय धर्मपतये ॥ १५ ॥ अथाग्नीषोमीयेण पुरोडाशे
 न प्रवर्तति। तस्या निष्ट एव स्विष्टं ब्रह्म वक्ष्ये नैर्ही विर्निः

८३

प्रवर्तति ॥ यदैतैर्ही विर्निः प्रवर्तति ॥ १० ॥ अथैनं क्षत्रिये वा
 हो वनिषद्य ब्रह्मपति। सविता ब्राह्मणानां सुवती मग्निर्
 ह पतानां सोमो ब्रह्मणस्पतीनां बृहस्पतिर्वीरुं श्रौ
 ण्येष्वायं रुद्रः पशुभ्यो मित्रः सत्यो ब्रह्मणो धर्मपतीनां
 १॥ इमं देवाः ॥ असपत्नः सुवधमिती मं देवा अभ्रातृ

व्या० सु० धर्मित्येवैतदाहमहतेदृत्रायमहर्षेऽप्येति
 नात्रतिरोहितमिवःस्तिमहतेज्ञानराज्यायेतिमहतेजनाना
 ७ राज्यायेत्येवैतदाहेंद्रस्येंद्रियायेतिस्त्रीयायेत्येवैतदाह
 यदाहेंद्रस्येंद्रियायेतीमममुष्यपुत्रममुष्यपुत्रमितितद
 देवास्यज्ञमततःएवैतदाहास्येचिन्नाइतिप्रस्येचिशो

८४

राजात्रवत्येवोमीराजासोमोस्माकं ब्राह्मणाना० राजे
 तितदस्माद्द० सु० र्वमाद्यंकरोतिब्राह्मणमेवापोद्धर
 तितस्माद्ब्राह्मणोनाहः सोमराजाहिजुवति॥१२॥ एता
 हवैदेवताः स्ववश्यंशते। तस्याद्देवस्योनामतदेनमे
 ताएवदेवताः सुवतेतान्निःसृतःशुःसूयते॥१३॥ तावै

दिनाम्नो न वंति। द्वंद्वं वै द्वीर्यं वीर्यवत्यः सुवांता इति तस्मा
 दिनाम्नो न वंति॥४॥ अथाहाग्नये स्विष्टेऽस्ते नु ब्रूहि ति
 तद्यदंतरेणा दुती एतत्कर्म क्रियतेऽ एषावे प्रजापतिर्ये
 स यज्ञस्तायते यस्मादिमाः प्रजाः प्रजाना एतस्त्वेवाये
 तर्ह्यनु प्रजायंते तदेनं मध्यत एवैतस्य प्रजापतेर्दधति

ये

८५

०२

मध्यतः सुवतितस्मादंतरेणा दुतीऽ एतत्कर्म क्रियतेऽ आ
 श्रव्याहाग्नये स्विष्टेऽस्ते प्रेष्येति वृषदूते जुहोति॥५॥ ब्रू
 हां॥॥॥ द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः॥ कंडिका॥१॥४॥ सवा
 ऽऽप्रपः संनरति तद्यदाः संनरति द्वीर्यं वा आपो वा
 र्यमेवैतदुसममाहः संनरति॥१॥ औदुंबरे पात्रे अन्त

वाजयुतुं वरं जज्ञो नारायस्यावस्तु ध्येतस्मादौ दुं वरे पात्रे
 ॥२॥ सस्वता रेव प्रथमा गङ्गाति। अथो देवामधुम
 ती रं गङ्गां नित्ये पो देवार सवती रं गङ्गां नित्ये वैतदा हो
 ज्ञो स्वती राजस्वश्चिताना इति रसवती रित्ये वैतदा हयदा
 हो ज्ञो स्वती रिति राजस्वश्चिताना इति याः प्रहाताराजस्वः ८६

इत्ये वैतदा हया निर्मित्रावस्तुणा वन्यपि च नित्ये तानि हिम
 त्रावस्तुणा वन्यपि च न्यात्रिदिमनयं नत्यराती रित्ये ता
 न्निर्हीनं नाष्टा रत्ता ८६ स्य सनयं स्ता निरनिषिं रति ह्यावै
 सस्वताद्यावै वै न मेतदनिषिं रत्ये ता वा एका आय
 स्ताऽएवैतसं नरति ॥३॥ अथाध्वयुः चतुर्गृहीतमाङ्गं

गृहात्वापो न्यवैतितद्याजमीव्यर्द्धतः पशौवायुसुखेवा न्य
 वेतेतौ गृह्णाति॥४॥ सयः प्रादुर्ददति। तं गृह्णाति वृक्षज
 मिरसिराष्ट्रदाराष्ट्रं मे देहि स्वाहृष्टौ हाष्ट्रजमिरसिरा
 ष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मै देहाति॥५॥ अथ यः प्रत्यङ् ददति। तं
 गृह्णाति वृषसेनोसिराष्ट्रदाराष्ट्रं मे देहि स्वाहा वृषसे

८७

नोसिराष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मै देहातिता निरन्निषिं बति द्वीर्षे वाऽएत
 दपामुददति पशौवायुसुखेवा न्यवेते द्वीर्षे लौवैनमेतदन्निषिं व
 येतावा एका आपस्ता एवैतसं नरति॥६॥ अथ स्यं दमाना
 गृह्णाति अश्वेति स्वरष्ट्रदाराष्ट्रं मे दत्त स्वाहा अश्वेति स्वरष्ट्रद
 राष्ट्रममुष्मै दत्तेतिता निरन्निषिं बति द्वीर्षे वा एताः स्यं दते

तस्मादेनाः स्यंदमानाः न किंचन प्रतिधारयते द्वीर्षेणो वै न मेतु
 दन्निषिंवत्येता वाऽएकाऽआपस्ताऽएवैतस्मिन्नरतिः॥ अथयाः
 ८३ स्यंदमानानां प्रतीपे स्यंदतो ता गृह्णात्योऽस्वती स्मृराष्टदा रा
 ष्ट्रं मेदत्तस्वाहोऽस्वती स्मृराष्टदा राष्ट्रं ममुष्येदत्तेति तानिरन्नि
 षिंवति द्वीर्षेण वा एताः स्यंदमानानां प्रतीपे दत्ते द्वीर्षेणो वै न ८८
 २२

मेतु दन्निषिंवत्येता वा एका आपस्ता एवैतस्मिन्नरतिः॥ ८॥ अथापय
 तीर्गृह्णाति आपः परिवर्हिणी स्मृराष्टदा राष्ट्रं मेदत्तस्वाहापः
 परिवर्हिणी स्मृराष्टदा राष्ट्रं ममुष्येदत्तेति तानिरन्निषिंवत्ये
 तस्यैवा एषापक्षिद्यै चैव पुनर्नैव त्यपि ह वाऽअस्यान्यराष्ट्र
 यो राष्ट्रं नैव त्यप्यन्यराष्ट्रं यमुवै हरते तथा स्मिन्नमानं दध्म

तितुमुवैनमेतदन्निषिवत्येतावाएकाऽप्रापस्ताऽएवैतसंनर
 ति॥६॥ अथनदीपतिगङ्गाति। अपांपतिरसिराष्टदाराष्ट्रं मेदे
 हिस्वाहापांपतिरसिराष्टदाराष्ट्रममुष्मैदेहातितान्निरन्निषि
 वत्येतावाएकापतिर्येनदीपतिर्विशामेवैनमेतत्पतिकरोत्ये
 तावाएकाऽप्रापस्ताएवैतसंनरति॥७॥ अथनिवेष्ट्यंगङ्गा

८६

तिअपांगन्तोसिराष्टदाराष्ट्रं मेदेहिस्वाहापांगन्तोसिराष्टदाराष्ट्र
 ममुष्मैदेहातितान्निरन्निषिवतिगर्भेवाएतदापउपनिबेष्टंते
 द्विशामेवैनमेतद्गर्भेकरोत्येतावाएकाऽप्रापस्ताएवैतसंन
 रति॥११॥ अथयः स्पंदमानानाढिस्त्वावरोद्गदोभवति। प्रत्या
 तापेतागङ्गातिसूर्यत्वयसस्त्रराष्टदाराष्ट्रं मेदन्नस्वाहास्त्र

त्ववसस्त्रराष्ट्रद्वाराष्ट्रममुख्योदत्तेतितान्निरन्निषिं वतिवृत्र्यैवैन
 मेतदन्निषिं वतिसूर्यत्ववसमेवैनमेतकरोतिवृत्रपावाएताः आपो
 नवंति याः स्पंदमानानां न स्पंदंते वृत्रपावा एष यदा जंस्
 यंतु स्मा देतान्निरन्निषिं वत्येता वाऽएका आपस्ता एवैत सं नर
 ति॥१२॥ अथ या आतपतिवृत्रेतिता गृह्णाति सूर्यवृत्र्यैवसस्त्ररा ६०

राष्ट्रद्वाराष्ट्रमेदत्तस्वाहा सूर्यवृत्र्यैवसस्त्रराष्ट्रद्वाराष्ट्रममुख्योदत्ते
 तितान्निरन्निषिं वतिवृत्र्यैवैनमेतदन्निषिं वतिसूर्यवृत्र्यैवसमे
 वैनमेतकरोति मेध्यावा एता आपो नवंति या आतपतिवृत्रे
 त्यप्राप्ताहामां नवंत्यथैना गृह्णाति मेधमेवैनमेतकरो
 त्येवा एका आपस्ताऽएवैत सं नरति॥१३॥ अथ चैरांता ग

क्लाति। मांदास्त्वरः। अदाराष्ट्रं मेदत्तस्वाहा। मांदास्त्वरः। अदाराष्ट्रं
 मुखौदत्तेति। तान्निरन्निषिं वति। विशमेवास्मात्तस्त्वावराभुन
 पन्कमिणी। करोत्येतावाएकाञ्चापस्ताएवैतस्मिन्नरति॥१५॥ का
 उस्यार्द्धः॥ शतप्रथस्यार्द्धः॥ अथ कृप्याग्नस्त्वाति। ब्रजहितस्त्वरः।
 अदाराष्ट्रं मेदत्तस्वाहा। ब्रजहितस्त्वरः। अदाराष्ट्रं मुखौदत्ते ॥ १५ ॥

तितान्निरन्निषिं वति। तद्याः। इमां परेणापस्ताएवैतस्मिन्नरत्यपा
 मुखौदत्तसर्वत्वाय तस्मादेतान्निरन्निषिं वत्येतावा। एकाञ्चा
 पस्ताएवैतस्मिन्नरति॥१५॥ अथ पुष्पाग्नस्त्वाति। ब्रजहितस्त्वरः।
 अदाराष्ट्रं मेदत्तस्वाहा। ब्रजहितस्त्वरः। अदाराष्ट्रं मुखौदत्ते
 तितान्निरन्निषिं वत्येतावा। नैवेनमेतदन्निषिं वत्येतावा। मेवा

५
 स्मिन्नेतदुधमतीदं वाऽअस्यावादिह्युद्यंनेवयथायमग्निर्निर्द्
 हेदेवमोषधारनाद्यंनिर्द्दहति तदेताआपोन्यवयव्यः शम
 यंति न ह वा इहा न्नाद्यं परिशिष्येते यदेताआपो नान्यवेयुं र
 न्नाद्येनैवैनमेतदन्निषिं वत्येतावाएकाऽआपस्ताऽएवैतसं
 नरति ॥ १६ ॥ अथ मधुगृह्णाति शविष्ठा स्वरारुद्राष्टममेदत

१२

स्वाहा शविष्ठा स्वरारुद्राष्टममुष्मैदत्तेति तान्निरन्निषिं व
 त्यपां वैवैनमेतदोषधानां वरसेनान्निषिं वत्येतावाएकाऽआ
 पस्ताएवैतसं नरति ॥ १७ ॥ अथ गोविंदायमानायाऽउत्था
 गृह्णाति शक्ररी स्वरारुद्राष्टममेदत स्वाहा शक्ररी स्वरारु
 द्राष्टममुष्मैदत्तेति तान्निरन्निषिं वति पशुनिरेवैनमेतद

निषिं वत्येतावा एका आपस्ता एवैत संनरति ॥ १७ ॥ अथ पयोग
 ह्लाति। जन नृतस्व राष्ट्र दाराष्ट्रं मेत स्वाहा जन नृतस्व राष्ट्र द
 राष्ट्र ममुष्मै दत्तेति तान्नि रनिषिं वति पशु निरेवैन मेत दनिषिं व
 येतावा एका आपस्ता एवैत संनरति ॥ १८ ॥ अथ घृतं गृह्णा
 ति। विद्य नृतस्व राष्ट्र दाराष्ट्रं मेद त स्वाहा विद्य नृतस्व राष्ट्र

२३

दाराष्ट्र ममुष्मै दत्तेति तान्नि रनिषिं वति पशुना मेवैन मेत द
 येना निषिं वत्येतावा एका आपस्ता एवैत संनरति ॥ २० ॥
 अथ मरीचीः। अंजलिना संग्रह्यापि स्रजत्यापः स्वराजस्व
 राष्ट्र दाराष्ट्र ममुष्मै दत्तेत्येतावा आपः स्वराजो यन्मरीच
 यस्ता यस्यां दंत इवा न्योन्य स्या एवैत द्वि या अतिष्ठ माना

तत्राधरा इव न वंशो यंति स्त्रा रा इयमेवास्मिन्नेतद्दध्मयेतावा
 एका आपस्ता एवैत संनरति ॥ २१ ॥ तावा एताः । समदशापः
 संनरति समदशो वै प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञस्तस्मात्समद
 शापः संनरति ॥ २२ ॥ षोडशता आपोषा अग्निं दुहोति षोड
 शा दुर्दुहोति ता द्वात्रिंशस्ते द्वयोषुन दुहोति सारस्वतीषु ॥ २३ ॥

वमरा विष्णु वतांश्चतुस्त्रिंशत्रयस्त्रिंशद्देवाः प्रजापतिश्च
 त्रिंशद्देवास्तदेनं प्रजापतिं करोति ॥ २४ ॥ अथ यदुवा दुवा ग
 द्वाति ॥ चतुर्दशोवा आङ्गं चतुर्दशो वैतदा इयेन स्पृत्वा स्पृत्वा स्त्री
 कृत्य गद्वाति ॥ २५ ॥ अथ यस्सारस्वतीषुन दुहोति ॥ चतुर्वै
 सारस्वतीषुन आङ्गं चतुर्दशोवा इयेन द्वावहिनं स्यातीति

मुत्रमेतदवत्यथवा न्यपरिष्ठादन्निषेकस्य दुहोती इस्तेषां प्रथमे
 नवति ब्रह्मवैबुहस्यतिरिद्रियुं वायोमिं इति एता न्यामे वै न मे
 तुद्वा र्वा न्यामु न्नयतः पुरिवृढं हति ॥ ७ ॥ स जुहोति यानि पुर
 स्तादन्निषेकस्य दुहोत्यग्नेस्वाहेति ते जो वाऽग्निस्ते जस्यै
 वै न मेतदन्निषिं वतिसो मायस्वाहेति द्रुत्रं वै सोमः द्रुत्रेणौ ॥ ८ ॥

विनमेतदन्निषिं वतिसवित्रे स्वाहेति सविता वै देवानां प्रसविता भविर
 ह प्रसूत एवै न मेतदन्निषिं वतिस रस्वत्यै स्वाहेति वाग्वै स
 रस्वती वा वै न मेतदन्निषिं वतिष्ते स्वाहेति पशवो विप्रपा
 प्रशुनिरेवै न मेतदन्निषिं वति बृहस्पतये स्वाहेति ब्रह्मवै
 बृहस्पतिर्ब्रह्मणै विनमेतदन्निषिं वत्येता नि पुरस्तादन्निषे

कस्य जुहोति तान्येता न्यग्निना मानीत्यावदहते ॥ ८ ॥ अथ जुहो
 ति ॥ यान्युपरिष्ठादग्निषे कस्य जुहोती दाय स्वाहेति द्वार्यं वै द्यौ
 द्रा द्वार्येणैवैनमेतदग्निषि वति चोषाय स्वाहेति द्वार्यं वै द्यौ
 षा द्वार्येणैवैनमेतदग्निषि वति श्लोकाय स्वाहेति द्वार्यं वै द्यौ
 का द्वार्येणैवैनमेतदग्निषि वत्युः शाय स्वाहेति द्वार्यं वा अ

एष

७ शो द्वार्येणैवैनमेतदग्निषि वति शुगाय स्वाहेति द्वार्यं वै न
 जो द्वार्येणैवैनमेतदग्निषि वत्यर्धं ह्ये स्वाहेति तदेनमेस्य सर्व
 स्वार्यमणं करोत्येतान्युपरिष्ठादग्निषे कस्य जुहोति तान्ये
 तान्यादित्यनामानीत्यावदहते ॥ ९ ॥ अग्रेणामैत्रावरुणस्य
 धिष्ण्ये । अग्निषे वनीयानि पात्राणि न वंति धृत्रैताऽत्रा

पोनिषेवनीयानुवन्ति॥१०॥पालाशंभवति।तेनब्राह्मणोनि
षिवतिब्रह्मस्रवैपलाशोब्रह्मणोदैनमेतदनिषिवति॥११॥
श्रीदुम्बरंभवति।तेनस्त्रोनिषिवत्यन्तजाऊर्गुदुम्बरऊर्ग
स्वष्ट्रावद्वैपुरुषस्यस्त्रंभवतिनैवतावदशनायतितेनोक्त्वं
तस्मादौदुम्बरेणस्त्रोनिषिवति॥१२॥नैयग्रोधपादंभवति॥१००

तेनमित्रोराहुन्योनिषिवतिपद्मिर्वैग्रोधःप्रतिष्ठितोमि
त्रेणतैराहुन्यःप्रतिष्ठितस्तस्मान्नैयग्रोधपादेनमित्रोरा
हुन्योनिषिवति॥१३॥आश्वत्थंभवति।तेनवैश्वोनिषिवति
सहस्रदेवादोश्वत्थेतिष्ठतइंद्रोमरुतउपामंत्रयततस्मादा
श्वत्थेनवैश्वोनिषिवत्तान्मित्रेषेवनीयानिपात्राणिभव

ति॥१४॥ अथयवित्रेकरोति। पवित्रेस्त्वो द्वैस्तु व्यावितिसो सावे
 वबुंधुस्तयोर्द्विरणंप्रवयति ताभ्यामेता अतिषेवनीया।
 अपउसुनातितदाद्विरणंप्रवयत्यमृतमायुर्द्विरणंप्रवयति॥१५॥ अउसुना
 तित॥ सवितुर्वः प्रसवउसुनाम्यच्छिरेणपवित्रेणसूर्यस्य

११

रश्मिन्निरितिसोसावेवबुंधुरनिभृष्टमसिद्धावोबुंधुस्त
 पोडाइत्यनाधृष्टा र्हो निरितिसोसावेवबुंधुरनिभृष्ट स्त
 मसिद्धावोबुंधुस्तपोडाइत्यनाधृष्टा येवैतदाहयदाहा
 निभृष्टमसातिद्धावोबुंधुरितिषावद्वैप्राणेषुपोनव
 तितुवद्वावावदतितुस्मादाहवावोबुंधुरिति॥१६॥ तपो

जा इति॥ अग्नेवैधूमो जायते धूमादभ्रमन्नादृष्टिरग्नेर्वा
 एता जायन्ते तस्मादाहृतपो जा इति॥ १७॥ सोमस्य दात्रमसी
 ति॥ यदा वा एनमेतान्निरन्निषु एव स्थथा इति नैव तितस्मादा
 हं सोमस्य दात्रमसीति स्वाहा राक्षस इति तदेनाः स्वाहा
 कारेणौ बोत्सुनाति॥ १८॥ त एतेषु प्रात्रेषु व्यानयति सधमा १२

पराह

दोष्मिनी रापाऽएता इत्यनतिमानि न्य इत्येवैतदाहुंसध
 माद इति दोष्मिनी राप एता इति हीर्यवत्स इत्येवैतदाहा
 नाधृष्टा अपस्यो वृसाना इत्यनाधृष्टा स्वरुहो निरित्ये
 वैतदाहयदाहानाधृष्टा अपस्यो वृसाना इति पस्मासु
 वक्त्रे वृत्तः सधस्त्वमिति विशो वै पस्मा द्विचुवक्त्रे वृत्तः

एतः प्रतिष्ठा मित्येवैतदाहापाठं शिशुमर्हितमास्वतरित्यपांवाऽए
 वशिशुमर्नवतिथोराजसूयेनयुजतेतस्मादाहापाठं शिशुमर्हितमा
 स्वंतरिति॥१८॥ अथैनंवास्याऽस्थिपरिधायति। तत्ताप्यमितिवा
 स्योनवतितस्मिन्सुवाणि यद्गुरुपाणिनिष्पृतानि नवतितदेनंपरि
 धायति ह्रस्वस्योल्बमस्तीति तद्यदेव ह्रस्वस्योल्बं ततएवैनमे

१३

तज्जनयति॥२०॥ अथैनंपादुं परिधायति। ह्रस्वस्य जरायुसीति
 तद्यदेव ह्रस्वस्य जरायुततएवैनमेतज्जनयति॥२१॥ अथाधीवा
 संप्रतिमुं वति। ह्रस्वस्य योनिरसीति तस्यैव ह्रस्वस्य योनिस्त
 स्याऽएवैनमेतज्जनयति॥२२॥ अथोल्लीषऽयऽह्रस्वस्य। पुरसा
 दुवज्जहति। ह्रस्वस्य नान्निरसीति तद्येव ह्रस्वस्य नान्निरस्तामे

वाऽस्मिन्नेतद्वधति॥२३॥ तद्वैके। समंतं परिवेष्टयंति नानिर्वाऽऽ
 स्यैवा समंतं वाऽऽयं नानिः पर्येतीति च दंतस्तदुत्थानं कुर्यात्
 रस्ता देवा वग्हेत्पुरस्ताद्वायं नानिस्तद्यदेनं वासाऽसि परिधा
 प्रयति जनुयत्येवैनमेतज्जातुमन्निषिद्यानीति तस्मादेनं वासा
 ऽसि परिधा प्रयति॥२४॥ तद्वैके। निदधत्येतानि वासाऽस्य १७

येनं पुनर्दीक्षितवसनं परिधा प्रयंति तदुत्थानं कुर्यादंगानि वा
 अस्पृजन् वासाऽस्यंगैर्हैनं सज्वातवावर्द्धयति चरुणं
 दीक्षितवसनं स एतेषां मेविकं वाससां परिदधीत तदेन
 मंगैर्जुवातवा समर्द्धयति चरुणं दीक्षितवसनं तदेनं वरुणा
 दीक्षितवसनात्प्रमुच्यति॥२५॥ सवत्रावन्त्यमभ्यवैति तदे

तदप्यन्यवहरंतितसुलोमक्रियतेसुएतेषामेदैकं वासस्योप
 रिधायोदैतितानिब्रशायैववपायाउकुतायां दद्यादुदवसा
 नयायांवेष्टे॥२६॥ अथधनु रक्षितनो द्वीइंद्रस्यत्रार्धमसी
 तिन्नार्धं वैधनु रिक्षोवेष्टमाजोद्वयेनवा एषंद्रो नवतिष्ठ
 ब्रह्मत्रियोयदुवयजमानस्तस्मादाहुर्इस्यद्वार्धमसीति॥२७॥ १५

पुत्रबाह्विमर्षि मित्रं स्यात्सिद्धरुणस्यासीतिवाहोवैधनु
 ब्रह्मन्यावेराहुन्मैत्रावरुणस्तस्मादाहुर्मित्रस्यासिद्धरुणस्या
 सीतितदस्मैप्रयच्छतिवयायुंवृत्रं वधेदितिवयायुं द्विषंतं नृ
 पत्यं वधेदित्येवैतदाहुः॥२८॥ अथास्यैतिस्रः प्रयच्छति।
 सगुयाप्रथमयासमर्पणेनपराग्निनुत्तिस्यैकासेयंपथिवा

सैषादृवानामाशययाद्विदुः शयित्वाडावतिवाग्निधुतेवासाद्विती
 यातदिदुमंतरिदुः सैषाकृजानामाशययापेदुरधुतिसाहृती
 यासासौद्यौः सैषाकुमानामेताहि वैतिस्त्रइषवस्तुस्मादस्यैति
 स्त्रइषः प्रयकृति॥२६॥ तः प्रयकृति॥ पातैनं प्रां वं पातैनं प्रत्यं
 वं पातैनं तिथिं वंदियुः पातैति तं सैषा एव दिशो वारव्याः कुरु २६

तितद्यदस्मै धनुः प्रयकृतिद्वीयं वा एतद्राजस्य यदुनु वीर्यं
 वंतिमन्निषिं वानातितस्माद्वा अस्मा आयुधं प्रयकृति॥३०॥ अ
 थैनमाविदो ब्राह्मयति आहिर्मयइत्युनिरुक्तं प्रजापतिर्वि
 निरुक्तं सुदेनं प्रजापतयः आवेदयति सोऽस्यै सवमनुमन्य
 ते तेनानुमतः सयते॥३१॥ आवितो अग्निर्गृहपतिरिति ब्रह्म

वाग्निस्तदेनं ब्रह्मण आवेदयति तदस्मै सवमनुमन्यते त
 नानुमतः स्रयते ॥ ३२ ॥ अर्द्धप्रपाठकः ॥ ६० ॥ आवित्त इंदो वृद्धश्च
 इति ॥ कृत्रं वा इंदुस्तदेनं कृत्राया वेदयति तदस्मै सवमनुमन्य
 ते तेनानुमतः स्रयते ॥ ३३ ॥ आवित्तो मित्रावरुणौ धृतव्रता वि
 ति ॥ आपो दानौ वै मित्रावरुणौ तदेनं प्राणो दानाभ्यामावेदय

१७

तित्वा वस्मै सवमनुमन्यते तान्नामनुमतः स्रयते ॥ ३४ ॥ आवि
 त्तः पूषा विश्ववेदा इति पशवो वै पूषा तदेनं पशुनामावेदय
 तित्वा वस्मै सवमनुमन्यते ते रनुमतः स्रयते ॥ ३५ ॥ आवित्ते द्या
 वापृथिवी विश्वशं नुवा वि ति ॥ तदेनमाभ्यां द्याया पृथिवीभ्या
 मावेदयति ते वस्मै सवमनुमन्यते तान्नामनुमतः स्रयते ॥ ३६ ॥

आविष्कारादितिरुद्रा मुनिः। इयं वै दृष्टिस्तु दितिसुदेनमस्यैष्टिमा
 आवेदयति सा सौ सवमुनुमन्यते तया नुमतः सस्यते तद्यान्यए
 वैनमेतद्देवता न्य आवेदयति। अस्मै सवमुनुमन्यते ता निरु
 नुमतः सस्यते ॥३॥ ब्राह्मणं ॥१॥ अध्यायः ॥॥ केशानुस्य पुरुष
 स्यात्। लोहयसुमा स्यात्। विधिसुवेष्टा दंष्ट्रुका इति सुर्वान्ना एषु

१८

॥

मत्सृजति मुच्यते सुर्वान्ना न्यो राजसुयेन सृजते तस्य इरैव
 मत्सृजति तद्यो मत्सृजति विधस्तु मुवैतदुति नयति मुदंष्ट्रु
 का ॥१॥ अथ यन्केशानुस्य पुरुषस्यानवा एष स्त्री न पुमा
 न्यकेशावः पुरुषो षट्पुमांस्ते न न स्त्री षट्पुमांस्ते न न स्त्री
 न पुमां नैतदुयो न हिरण्यं शुद्धो हाय सुप्ते ते त्रिमयो नाकि

मयो बुद्धं दृष्टुं काञ्चुय सुधोहाय संतुवतिलोहिता इव हि दं दृष्टुं
कास्तुस्मा वैवावस्यपुरुषस्य ॥२॥ अथेनंदिशः समो रोहय
ति। प्राचीमा रोहगायत्री त्वानुरयंतुरः सुमत्रि वस्तोमो ह
संतुस्तुर्ब्रह्मद्विणिं ॥३॥ दक्षिणा मा रोह। त्रिपुष्पावतु वस्तु
मपं वदशस्तोमो ग्रीष्मस्तुः कृतं द्विणिं ॥४॥ प्रतीचीमा रोह ॥ १५

उगती त्वावतु वै रूपः सुमसप्तदशस्तोमो घर्षाः रुतुर्विद्वि
णिं ॥५॥ उदीचीमा रोह। अनुपुष्पावतु वैराजः सुमैकवि
ंशस्तोमः शरदुतुः फुलं द्विणिं ॥६॥ उच्चमोहिः पंडितुः स्वा रो
वतुशा कुरैवते सुमनी त्रिणवत्रयस्त्रिंशोस्तोमो हे
मंतशिशिरावतरवृद्धौ द्विणिमिति ॥७॥ तद्युदेनंदिशः सम

रोहयति। स्मृत्तुनामेवैतद्दृष्टुं नैव न मेत संघस्य स्रुः समा रो
 हयति स्रुत्तुं नैव स्रुः समा स्रुत्तुं सर्वमेवेदमुपैष्यति
 वत्सवृत्तिं वा स्रुत्तुं सर्वं न वति ॥ ७ ॥ राहूलावर्मणो जघ
 नाईसी संनिहितं न वति। तत्पदा प्रत्यस्यति प्रत्यसं तमुवेः
 शिर इति न मुविर्ह वैनामा स्रुत्तुं नैव तामिः - इति वि व्या धतु ११०
 नि-

स्थपदा शिरो नित्तौ सद्य दन्तिष्ठितं उदबाध तस्य कृत्तुं कस्य
 पदा शिरः प्रविष्टं दत्त तोरुः सम न वत्तु द्वास्मै न मुमुना पते
 क गमिष्यसि क मे मोक्ष्य स इति ॥ ८ ॥ तस्मात्सेना पद घानात्
 स्मा स्त्री संमृदु स्रुत्तुं जघं हि सुर्वेण हि वीर्येण पद घानात् तस्मा
 दिराण्यं रूपं संन क्रियन्ते नैव तैस्तु जघं हि सुर्वेण हि वी

येणापजघानतस्माद्विशप रूपः सत्रकियनुमार्हतिस्तेडवः हि
 सर्वेणहैवीयेणापजघानतद्विसतंनंष्टारदाः स्यपजघान
 तथोएवैषेतंनष्टापरुदाः स्यतोः हंति॥१०॥ अथनः शादूल
 लवमोरोहयति। सोमस्यद्विषिरसीतियत्रवैसोमइंद्रमत्युप
 वतस्ययन्नतः शादूलः समुन्नवतेनसोमस्यद्विषिस्तस्मादा

१११

हसोमस्यद्विषिरसीतितवेवमेद्विषिर्नयादितिशादूलद्विषि
 विमेवास्मिन्नंतद्वधसतितस्मादाहताववमेद्विषिर्नयादिति
 ॥११॥ अथनवक्त्रमधस्तादुपास्यति। मृत्योः पाहीत्यमृतमायु
 हिरण्यंतद्वमृतआयुषिप्रतितिष्ठति॥१२॥ अथनवक्त्रः शा
 तवितृसोवांनुवति। नववितृसोवासस्यदिशतविद्वेषः

शतायुर्वायं पुरुषः शततेजाः शतवीर्यस्तस्मात्कृतवित्तलोप
 द्यनवित्तलो न वेमे पुरुषे प्राणास्तस्मान्न ववित्तस्य ॥ १३ ॥ तस्य
 परिष्ठाच्छीर्षो निदध्मति ॥ उडो मियहो श्यमृतमसीत्पमृतमा
 युर्हिरण्यं तदस्मिन्नमृतमायुर्धमति तद्युक्ता उन्नयतो नुव
 त्तमृतमायुर्हिरण्यं तदमृते नैवैनमेतदायुषा न युतः परिवर्ध

११२

ततितस्मादुक्ता उन्नयतो न वतः ॥ १४ ॥ अथ बाहू उडुह्लाति ॥
 हिरण्यरूपा उषसो विरोकु उन्नविद्रा उदिशः सूर्यश्च ॥ आ
 रोहतवरुणमित्रगुर्न तु तश्च दाया मदिति दिति वेति बाहू
 वेमित्रावरुणौ पुरुषो गुर्नस्तस्मादाहारोहतं वरुणमि
 त्रगुर्नो मति तत्तश्च दाया मदिति दिति वेति ततः पश्यत ॥ १५ ॥

संचाराणां वेत्येवैतदाहु॥१५॥नेतेनोऽह्नीयात् मित्रोसिञ्चरु
 णोसीत्येवोऽह्नीयाद्वाहुवैमित्रधरुणोबाहुभ्यां वैराज
 न्योमैत्रावरुणस्तस्मान्मित्रोसिञ्चरुणोसीत्येवोऽह्नीया
 त॥१६॥तद्युदेनमूर्ध्वबाहुमन्निषिं वति।वीर्यंवाएतद्राजं न्य
 स्पृष्ट्वा ह्नीयंवाएतदपाङ् रसः संततो न वति येनै नमे २१३

तदन्निषिं वतिनेनमर्ध्ववीर्यंवीर्यमपाङ् रसः संततो बाहुभि
 नादितितस्मादेनमर्ध्वबाहुमन्निषिं वति॥१७॥ब्राह्मणं॥३॥
 तं वै प्राञ्चति संतमन्निषिं वति।पुरस्ताद्ब्राह्मणोन्निषिं वत्प
 ध्वर्षुर्ध्वो वास्य पुरोहितो न वति पश्चादितर॥१॥सोमस्य
 त्वाद्यन्तेन निषिं वामीति।वीर्येणैतदाहुमैत्राजसेति वीर्य

एतैस्त्वेतदाहसूर्यस्य च त्रैलोक्येति वीर्येणैवैतदाहं द्रव्यं दिव्येण
 त्रैलोक्येणैवैतदाहं कृत्राणाम् कृत्रेणैवैतदाहं राज्ञामधिराज्ञ
 एधीत्येवैतदाहं तिदिद्युन्याहीतीत्येवैतदाहं वरपुत्रवधुमे
 वैनमेतदतिनघ्नितस्मादाहं तिदिद्युन्याहीतीति ॥ २ ॥ इमं
 देवाः अस्य तनयं सुवधुमिति मंदेवाः अभ्राह्मण्यं सुव

११४

धर्मितीमं देवाः अभ्राह्मण्यं सुवधुमित्येवैतदाहं महतेरु
 त्राय महतेरुपैद्यायेति नात्र तिरहितमिवास्ति महतेरु
 राज्ञायेति महतेरु नानां राज्ञायेत्येवैतदाहं द्रव्यं दिव्यं
 येति वीर्येणैवैतदाहं द्रव्यं दिव्यं येतीमममुष्य
 पुत्रममुष्ये पुत्रमिति तद्युदेवाः स्युः नमस्त एवैतदाहं द्रव्यं

राऽइति युस्यै द्विशो राजान वयेष वोसी राजा सोमो स्मा कं ब्रा
 ह्मणानां राजा इति तदस्माद् इदं सर्वमाद्यं करोति ब्राह्मणमे
 वा पौ द्वरति तस्माद् ब्राह्मणो नाद्यः सोमराजा हि न वति ॥ ३ ॥
 अथैतमग्निषेवीं यस्मिन् विद्याया नु विमृष्टे वीर्यं वा एतद
 याऽस्य संतनो न वति वेने न मेतदग्निषि वती दं मे वीर्यं ॥ ११५

सर्वमात्मानमुपस्य राजादिति तस्माद् अनु विमृष्टे ॥ ४ ॥ सो
 नु विमृष्टो प्रपुर्वतस्य ह्यनस्य एषादिति यथायं पुर्वतो
 तिष्ठ वायुश्चर्यतः पशुनतिष्ठ वैवं वा एषऽइदं सर्वमिति
 चर्य वीर्ये वा स्मादिदं सर्वं न वति यो राजस्येन यज्ञतेत
 स्मादाह प्रपुर्वतस्य ह्यनस्य एषां नादश्चरति स्वसि च

५

१६

इयानाः॥ताऽऽवदत्रं न धरायुदकाऽऽहिबुधमनुशमा
 णा इति॥५॥ अथैनमंतरेव शार्दूलवर्मणि॥विक्रमान्क्रमय
 तिविष्णोर्विक्रमणमसिद्धिस्तोर्विक्रांतमसिद्धिस्तोःक्रांत
 मसीतीमेवल्लोकाविष्णोर्विक्रमणंविष्णोर्विक्रांतंविष्णोः
 क्रांतंतदिमानेवल्लोकांसमासुह्यसर्वमेवेदमुपयुपरि

भवत्यर्वा वास्मादिदं सर्वं न वति॥६॥ अथ ब्राह्मणस्य
 पात्रे सऽस्ववांसमवनयति तद्ब्राह्मणं राजानमनुय
 तः करोति तस्माद्ब्राह्मणो राजानमनुयतः॥७॥ तद्योस्यनु
 तः प्रियतमो न वति तस्मात्तत्प्रात्रं प्रयच्छतीदं मेयं वा
 र्यपुत्रो नु संतनवदिति॥८॥ अथ प्रतिपरेत्यगौर्हपत्यं

चारुषेडुहोतिप्रजापतेनत्वदेतान्यन्योविश्वारूपाणिपरि
 तावभवा॥युकामासेडुडुमस्तनोऽस्त्ययममुष्यपितेति
 तद्यःपुत्रस्तपितुरंकरोतियुःपितातंपुत्रंतदेनयोवीर्येव्यु
 तिषडत्यस्यावस्यपितेति तद्यःपितातंपितुरंकरोतियुःपु
 त्रस्तंपुत्रंतदेनयोवीर्येव्यतिषडपुनरेवयंथायशंकरो

११७

तिब्रयुऽस्यामपतयोरयाणाऽस्वाहेसाशारेवैषैतस्यक
 र्माणआशिषमेवैतदाशस्ते॥२॥अथयएषसऽस्त्रोति
 रिक्तोभवति।तमाग्नीध्रायेडुहोत्यतिरिक्तोवाएषसऽस्त्र
 वोभवत्यतिरिक्तआग्नीध्रायोगार्हपत्येहवीऽषि।अथयं
 स्याहवनीयेडुहोत्यथैषोतिरिक्तस्तइतिरिक्तएवैतदुति

रिक्तं दधात्यत्र राद्वै जु होतोषा एतस्य देवस्य देवस्य दिकु
 स्मादुत्तराद्वै जु होति सुजु होति रुद्रयन्त्रे त्रिविपरनामतस्मि
 न्द्रुतमस्य मेष्टुमसि स्वाहेति ॥ १० ॥ ब्राह्मणं ॥ ४ ॥ तद्योस्य
 स्तोत्रवति । तस्य शतं वा परः शतावागा उत्तरेणाहवनीये
 सुष्टु स्थापयति तद्यदेवं करोति ॥ १॥ चरुणा इवाञ्जनिषिषि ११५

यानात् इन्द्रियं वार्यं मपवक्रामशश्च द्युष्टोपाऽरसुः संन
 तो नवतियोनेन मेतदन्निषिंयति सौ स्येन्द्रियं वार्यं निर्जघान
 तत्पशुं चैवं विदन् स्मात्पशुवाय शोय देष्टुं च विदन् तस्य
 पशुं विष्टेन्द्रियं वार्यं पुनरात्मन धत्त तथो एवैष एतन्नाहं वा
 स्मात्त्रिन्द्रियं वार्यं मपवै क्रामति चरुणा सवो वा एष यज्ञसु

यमिति वरुणो करोदिति त्वेवैष ह वरुणोति ॥ २ ॥ अथ यमुपा
 वहरति ॥ यद्वै राजं न्या त्परा ह वति शेनावेतदुत्तुं द्वे तस्माद्
 यमुपा वहरति ॥ ३ ॥ सुतुपा वहति ॥ इन्द्रस्य ब्रजो साति ब्रजो वै
 रथो इन्द्रो वै यजमानो द्वयेन वा एष इन्द्रो न वतिय ब्रह्म त्रियो य
 दुव ब्रजमानस्तस्मादाहुं इन्द्रस्य ब्रजो साति ॥ ४ ॥ ते मंतर्वेद्यन्य

११६

ववर्त्युनक्ति मित्रावरुणयोस्ता प्रशास्त्रोः प्रशिषायुनय्मा
 तिबाह्वै मित्रावरुणौ बाहुभ्यां देराजं न्यामैत्रावरुणस्त
 स्मादाहुमित्रावरुणयोस्ता प्रशास्त्रोः प्रशिषायुनय्मा
 ति ॥ ५ ॥ तं वतुर्गुजं नक्ति ॥ सुजघ्नेन स हो ग्रेयाशालां वे
 नै ब्रह्मणिणा यतितेन प्रतिपद्यते तं जघ्नेन वा त्वालमये

एणमिधुमुद्यच्छति॥ दत्तमातिष्ठति॥ अथ यथायैवास्वोधा
 येनैत्यनाहैतिहेतुदैतदाहवदाहावथायैवेतेस्वधायेत्वे
 तिरस्यायत्वेत्येवैतदाहारिष्टे अर्जुन इत्यर्जुनोहावेनो
 द मेन्द्रोयैस्सगुह्यं नामद्वयेन वा एष इन्द्रोभवति यश्च दृष्टि
 यो अदुवयैजमानस्तस्मादाहारिष्टे अर्जुन इति॥ ७॥ अ

१२०

यदक्षिणा युग्यमुपा र्षति मरुतां प्रसवेन जयेति विशो वै
 मरुतो विशा वैतुहृत्रियो जपति यज्जिगीषति तस्मादाहम
 रुतां प्रसवेन जयेति॥ ८॥ अथ मध्ये गुवा मुद्यच्छति॥ प्रापा
 ममुनसेति मनसा वा इदं सुर्वमाप्तं तन्मनसै वैतस
 र्वमाप्नोति तस्मादाहापाममुनसेति॥ ९॥ अथ धनु र्यात्मा

गामुपस्थितिः। सुप्रिन्द्रियेणोतादियं वेदीर्धगावश्चन्द्रियमेवै
 तदीयेमात्संधनेथाहजिनामीमाः कुर्वन्माइति॥१०॥ तद्यस्व
 स्यगोष्ट्यहति। यद्वैसुरुषासुराश्रवतिमृशोवाकिंविद्वास्व
 ७ हैवास्यतस्यतमामिवाभ्यपक्रामतितस्वादेवैतदिदियं
 वीर्यपुनरात्संधने। तस्यास्वस्यगोष्ट्यहति॥११॥ तस्मैताव

१२१

त्रात्रीर्वाभ्युयसीर्वाप्रतिददाति। नवाएषकुरुकर्मणोभव
 तियद्युजमानः कुरुमिववाएतक्करोतिषदाहजिनामीमाः
 कुर्वन्माइतितथेहास्येतदकुरुंस्तुंभवतितस्मान्नावन्मा
 त्रीर्वाभ्युयसीर्वाप्रतिददाति॥१२॥ अथदक्षिणांयहति॥
 स्युत्रेणकुपंदक्षिणेनवेदिषोनेवदक्षिणांयुतितेनप्रति

पद्यतेतं जघनेन स दोशेण शालामुद्यकृति ॥ १३ ॥ मात इंद्रे तस्मात्
 वयं। तुराघादुद्युक्ता सोऽब्रह्मतां विदसामातिष्ठारथस्त
 धियं वज्रहस्तारत्रमी देवयमसेस्तु श्रानित्मुद्यकृत्ये वै
 तयान्नी शत्रो वै रश्मयस्तस्मादाहारत्रमी देवयमसेस्तु
 श्रानित्मुद्यरथविमोचनीयानि जुहोति प्रीतो रथो हि मुखा ॥ १४ ॥

तौ इति तस्माद्रथविमोचनीयानि जुहोति ॥ १४ ॥ स जुहोति
 अग्नये गृहपतये स्वाहेति स य देवाग्नेयं रथस्य त देवै
 तेन प्राणातिब्रुहावाग्नेयारथस्य ब्रुहानेवै तेन प्रा
 णाति श्री वै जाह्नपतं यावतो यावत ईष्टं तद्विमुच्यते वास्यै
 तद्वाह्नपतं रश्ममन्नि विमुच्यते ॥ १५ ॥ सोमाय ब्रुनस्यत

ये स्वाहेति। द्यानि वै दानस्य त्यानि यक्ताणि रथ्यानि वान
 सानि वते न्योत्रे वै तं दुन्नये न्योरिष्टं कुरुते सोमो वै दान
 स्यतिः स यदेव दानस्य त्यां रथस्य तदेवैतेन प्राणाति
 दारूणि वै दानस्य त्यानि रथस्य दारूणि वै तेन प्राणा
 तिह्रत्रं वै सोमः ह्रत्रमेवास्मै तद्राज्यमन्निविमुच्यते ॥ १२३ ॥

मरुता मोक्षस्व हेति। स यदेव मारुतं रथस्य तदेवैते
 न प्राणाति वत्वारोश्च रथः पंचमो द्वौ स व्यष्टौ सारथ्यात्तरे
 सप्त सप्त सप्त वै मारुतोगणाः सर्वमेवैतेन रथं प्राणाति
 द्विशो विमरुतो द्विनामेवास्मै तद्राज्यमन्निविमुच्यते ॥ १२४ ॥
 इन्द्रस्येन्द्रियाय स्वाहेति। स यदेव इन्द्रं रथस्य तदेवैतेन

एषिः वैबिज्यां वकारयद्दुमेयं नावधूचातेतितुदुनयैवि
तन्मित्रधेयमकुरुतेनहिमातापुत्रं हि नस्ति नपुत्रोमात
रं॥२०॥ चरुणसवोवाएषयुद्धाद्राजसुयं। एषिः कुहेतस्या
द्विजेतिमहद्वात्रयुमन्तुद्यो न्यवेयियद्दुमायं नावदणीया
दित्येषु उहास्यैबिजेतियद्दुमेयं नावधूचातेतितुदुनयै १२५

वेतन्मित्रधेयं कुरुतेनहिमातापुत्रं हि नस्ति नपुत्रोमात
रंतस्यादेवं जपति॥२१॥ सोवतिष्ठति हं सः शुविषद्दुसुरं
तरिद्दुसद्दोतावेदिषदतिथिर्दुरोणसत्। नृषद्दुरसद्दुत
सद्दोमसद्दुज्ञागोज्ञाः कृतज्ञाः अद्रिज्ञाः कृतं बहुदित्ये
तामति कुंद सं जपं तेषां विस्वीति कुंदायं सिषदति कुं

दास्तथै॥ नंपाप्मानां ब्रवतिष्ठति॥ २२॥ तन्न संग्राहता ब्र
 वतिष्ठेन्नानेतं लोकमन्वेवतिष्ठाद्युः सुषुवाणो ब्रवास्वा
 दितितुः सरथमेवुरथवाहण आदधतिततो वाडु पप्र
 वतेतथा तं लोकांता ब्रवतिष्ठतियुः सुषुवाणो ब्रवास्वा
 त्॥ २३॥ उन्नरेणा हवनीयं पूवाग्निरुद्गतो न्नवति। सरथ १२६

वाहणस्पद्युहिणामुन्वेनुष्यंदुः शतमानोपवृत्तावा बधा
 ति॥ २४॥ औदुंबरायुः शारवामुपगृह्णति। तयो रंन्यतरमु
 पस्पृशती यदस्यायुरस्यायुरस्यायुर्मयिधेहि युः दुःसि
 व्वर्षासि च योमयिधेहाति तदायुर्वर्षे आत्मंधत्ते॥ २५॥ अ
 यौदुंबरायुः शारवामुपस्पृशति। जगस्पृजं मयिधेहा

तितद्दुर्जमात्मं धत्तेतस्यैतस्य कर्मणा एतावेव शतमानौ प्र
 वृत्तौ दुहिणीतौ ब्रह्मणे ददाति त्रिहा हि यदुं दहिणीतो निगो
 पायुति तस्मात्तौ ब्रह्मणे ददाति ॥ २६ ॥ अग्रेण मैत्रावरुण
 स्य धिष्ण्या मैत्रावरुणी पथस्या निहिता नवतिता मस्य
 बाहू अन्मुपावहरती द्रुसा वां वार्षस्तो बहू अन्मुपाव १२७

हरासीति पशूनां दुर्घरसो यत्तयस्या तत्पशूनामेवास्यै
 तद्रुसं बाहू अन्मुपावहरति तद्युर्मैत्रावरुणी नवति मित्रा
 वरुणा उहि बाहू तस्मात्तौ मैत्रावरुणी नवति ॥ २७ ॥ ब्राह्मणं ॥
 ॥ ५ ॥ तृतीयः प्रपाठकः समाप्ताः ॥ कंडिका ११६ ॥ ॥ मैत्रावरुणा
 पथस्या प्रवरति तस्याऽऽनिष्ट एव स्विष्ट रुद्रवत्यथा

स्थाप्यासंदीमाहरंत्सपरिसुद्यंवाएषुजयतिमोक्षुयत्पंतरिहसु
 द्यंतुदेनमुपपद्यीनमधुस्तादिमाः प्रजाउपासतेतस्मादस्मा
 त्पासदीमाहरंतिस्वैषारंवादिद्वितृत्तात्रवतिवेयंभुध्वु
 तान्नरतानां॥१॥तामुयेणामैत्रावरुणस्यध्रुस्त्वंनिदध्वति।
 स्थोनासिसुषुदासीतिवामेवैतद्वग्मां करोति॥२॥ अथाधी १२८
 शि

वासमास्तृणातिहृत्रस्यद्योनिरसातितुद्यैवहृत्रस्यद्योनि
 स्तामेवैतु करोति॥३॥ अथैनमास्यादयति। स्थोनामास्या
 दसुषुदामास्यादेतिशिवाऽऽगमागुसीदेत्येवैतदाह
 हृत्रस्यद्योनिमास्यादेतितुद्यैवहृत्रस्यद्योनिस्तस्यामे
 वैनमेतुदध्वति॥४॥ अथांतराऽऽसेनिमृश्यापति। निष

साधुतुव्रतंश्रुतिधृतव्रतोवैशुज्ञानवा एषसर्वस्माद्वबुध
 नायनसर्वस्माद्वकर्मणोमदेवसाधुबुधेष्टसाधुकुर्यात्
 स्मैवा एवमश्रोत्रियश्चैतौहवैद्वौमनुष्येषुधृतव्रतौतस्मा
 दाहनिषसाधुतुव्रतश्रुतिबुरुणाःपुस्त्यास्वेतिद्विशोवैप
 स्माद्विद्वेत्तौवैतदाहसाम्राज्यायसुकुतुरितिराज्ञायसे

२२६

६ वैतदाहमदुःसाम्राज्यायसुःकुरुति॥५॥श्रुयास्मैपुंवाद्वा
 न्याणावावपतिःश्रुतिनुरस्येतास्तेपुंवदिशःकल्पंतामिति
 षवाश्रुयानन्तिनर्यत्कलिरेषहिसुर्वानियानन्तिनवतितस्मा
 ४ ल्ये दाहाश्रुतिनुरसांतास्तेपुंवदिशःकल्पंतामितिपुंववैदि
 शस्तुदस्मैसुर्वाएवदिशःकल्पयति॥६॥श्रुयेनंपुष्ट

स्तुत्यामेव दंडैर्घृति। तं दंडैर्घृतो दंडवधमतिनयंति तस्मा
 द्वाजा दंडोऽष्टदेनं दंडवधमतिनयंति॥५॥ अथ दुरं वृणीते॥
 यो ह वै कुं वसुषु वा एणो दुरं वृणीते सोऽस्मै सर्वः समुध्यते
 तस्माद्दुरं वृणीते॥६॥ स ब्रह्मन् नित्येव प्रथममा मंत्रयते।
 त्प्रथममनिव्याहराणि ब्रह्म प्रस्तुतां वाचं वदानीति १३०

स्माद्ब्रह्मन् नित्येव प्रथममा मंत्रयते त्वं ब्रह्मासीतीतरः प्रत्या
 हसवितुसि सत्यु प्रसवं इति द्वायमेवास्मिन्नेतद्दधति स
 वितारमेव सत्यु प्रसवं करोति॥७॥ ब्रह्मन् नित्येव द्वितीय
 मा मंत्रयते त्वं ब्रह्मासीतीतरः प्रत्याह दुराणोसि सत्योऽज्ञा
 इति द्वायमेवास्मिन्नेतद्दधति दुराणमेव सत्योऽज्ञं करो

ति॥१०॥ ब्रह्मन्निषेव वृत्तायमामंत्रयते। त्वंब्रह्मासीतीतरः
 प्रत्याहंद्रोसिद्धिशौडाइति वृत्तार्थमेवास्मिन्नेतद्वधाती इमेव
 द्विशौडासं करोति॥११॥ ब्रह्मन्निषेव वृत्तार्थमामंत्रयते। त्वं
 ब्रह्मासीतीतरः प्रत्याहंद्रोसिद्धिशौडाइतितु द्वार्थाण्येवस्मि
 न्नेतत्सुर्वीणिदध्यात्येनमेतत्तुमयत्येव तस्मादेव सर्व १३१

स्ये शानो मृडयति षुदेनः शमुयति॥१२॥ ब्रह्मन्निषेव पं
 चममामंत्रयते। त्वंब्रह्मासीतीतरोनिरुक्तं प्रत्याहपुरि
 मितं वै निरुक्तं तत्परिमितमेवास्मिन्नेतत्सुर्वीणिदध्यात्य
 यात्रानिरुक्तं प्रत्याहपुरिमितं वा अनिरुक्तं तद्वपरिमि
 तमेवास्मिन्नेतत्सुर्वीणिदध्यातितस्मादत्रानिरुक्तं प्र

त्याह॥१३॥ अथ सुमंगलनामानं द्वयति। बहुकारश्चेयस्क
 रनुयस्करेतिवृण्वं नामानुवतिकल्याणामेवैतन्मानुष्यै
 वायोद्वदति॥१४॥ अथास्मै ब्राह्मणस्यंप्रयच्छति॥ अध
 युर्वयो वास्यपुरोहितो नुवतींद्रस्पद्युजोसितेन मेरध्वे
 तिद्युजो वैस्वयः स एतेन वृजै ए ब्राह्मणो राजानमात्मनो १३२

बलीयां संकुरुते बोविराजा ब्राह्मणादबलीयानमित्रे
 न्प्रोवै सबलीयान्भवतितुदमित्रे न्यएवैनमेतद्बुलीया
 ं संकरोति॥१५॥ तं राजा राजात्रे प्रयच्छति॥ इंद्रस्प
 द्युजोसितेन मेरध्वेति तेन राजा राजात्रातुरमात्मनो ब
 लीयां संकुरुते॥१६॥ तं राजा भ्राता सत्तायवास्छपुत

येवाप्रयुक्तति। इन्द्रस्य च ज्ञोसितेन मेरध्येतितेन राज्ञा त
 सतं वास्त्वप्रतिवात्मनो बलीयाः सं कुरुते ॥ १५ ॥ तं सतो
 वास्त्वप्रतिवाग्रामण्ये प्रयुक्तति। इन्द्रस्य च ज्ञोसितेन मेर
 ध्येतितेन सतो वास्त्वप्रतिवाग्रामण्यमात्मनो बलीया
 ७ सं कुरुते ॥ १६ ॥ तं ग्रामणीः सजाता य प्रयुक्तति। इन्द्रस्य च १३३

ज्ञोसितेन मेरध्येतितेन ग्रामणीः सजातमात्मनो बलीया
 ७ सं कुरुते तद्यदेव ७ संप्रयुक्तं तेनेत्यापवस्य समसद्यथा
 पूर्वमस्य पितितस्मादेव ७ संप्रयुक्तं ते ॥ १६ ॥ अथ सजा
 तमप्रतिप्रस्थाता च। एतेन स्येनं प्रवाग्नौ शुक्रस्य पुं
 रोरुयाधिदेवनं कुरुतोसावेत्युक्तोत्तरमेवैतु कुरुतः ॥ १७ ॥

अथमंथिनः॥ पुरोरुवा द्विमितं द्विमिनुत आद्यो वैमंथीतु
 तारमेवैतं रुवायास्मा एतदाद्यं जनयतस्तस्मान्मंथिनः पु
 रोरुवा द्विमितं द्विमिनुत॥ २१॥ अथाध्वर्युः॥ यदुर्गहीतमा
 ड्यं गहीत्वा धिदेवने हिरण्यं निधुय जुहोत्यग्निः पृथुर्द
 मेण स्पृतिर्जुषाणो॥ अग्निः पृथुर्दमेण स्पृतिराजस्य वै १३४

तु स्वाहेति॥ २२॥ अथाहानि वपति॥ स्वाहा दताः सूर्यस्य
 रश्मिर्निर्घतध्रुवः सजातानां मध्यमेष्वायेत्येव वा अग्निः
 पृथुर्दधे देव न तस्यैतं गाराय ददास्तु मेवैतेन प्राणा
 तितस्य हवा एषानुमता गृहेषु हं न्यते यो वा राजसूयेन
 यजते यो वैतदेवं वेदैतेषु ह्येवाहं गं दीधामिति पूर्वोऽग्निः

बा हो दुहिणा ॥ २३ ॥ अथाहानु येस्विष्टकृते मुब्रुहति। तद्य
 दंतरेणा दुती एत कर्म क्रियत एष वै प्रजापतिर्य एषु य इत्सा
 ये ते यस्मादिमाः प्रजाः प्रजाता एतन्मे वाप्येतस्यं मुब्रुजायते
 तदेनं मध्यत ए वै तस्य प्रजापतेर्दुष्मति मध्यतः सुव तितुस्मा
 दंतरेणा दुती एत कर्म क्रियत आश्रा व्याहा मिः स्विष्टकृ ॥ २४ ॥

तं यजेति ब्रुह दू ते कुहोति ॥ २४ ॥ अथेडामादधति। उपहृता
 यामिडा यामप उपस्य श्यमा हे इंगुहं गृह्णाति माहे इंगु
 हंग्रहीत्व स्तोत्रमुपा करोति तं स्तोत्राय प्रमीदति स
 उपावरो हति सोते स्तोत्रस्य भवत्युं ते शस्त्रस्य ॥ २५ ॥
 आत्मरां ॥ १ ॥ वरुणा दुवा अन्निषिषि वानरा न गोपि वरा

बोयाठ रुसः संज तोन वतिये नैन मे तु दप्रिषिं च वृत्ति सो स्य नुर्गं निर्जघना ११ तुम्
 मवीये वैचु गिषा विष्णु र्भुः सोस्मादप्रवक्राम शश्वद्य एता
 निर्देवता निरनुसम सर्पेत्वा सवित्रा प्रसवित्रा सुरस्वत्पात्रा
 यात्रुष्णरूपैः सृष्ट्वा पशुनिदिदेणास्मेबृहस्पतिना ब्रह्मणा
 वरुणो नौडसाग्निना तेडसा सोमेन शशा विष्णु नैव दशम्या
 देवतया च विदन् ॥ २॥ तद्युदेन मेता निर्देवता निरनुसम १३६

सर्पेत्वा तस्मात्सुपो नामा यद्यदशमे हन्त्रसुतो नु वतितस्मा
 दशपेयो यो यदश दशौ कैकं वम समनु प्रसृष्टा नु वतितु
 स्माद्देव दशपेयः ॥ ३॥ तदा दुः। दशपितामहां सोम पां सं
 रव्या य प्रसर्पेत्तथो हा स्य सोम पाथु मश्रुते दशपेयो हा
 तित द्वेड्या द्वौ त्रि नित्ये बुपितामहां सोम पात्रिंदंतितस्मा

देता एव देवताः संख्याय प्रसर्पेत् ॥४॥ एतानि वै देवतानि
 वरुणाः ॥ एतस्य सोमपीथमाश्रुततथो एवैष एतानि रेवदे
 वतानि रंतस्सोमपीथमाश्रुते तस्मा देता एव देवताः सं
 ख्याय प्रसर्पेदथ ब्रह्मैव सोमवसाना येष्टिः संतिष्ठत एतस्या
 निषेवनीयस्या ॥५॥ अथैतानि हावीः षितिर्वपति सावित्रं १३३

द्वादशकपालं वाष्णकपालं वापुरोडाशः सविता वै देवा
 नां प्रसविता सवितृ प्रसूत एव तद्गुरुणो नुसमसर्पेत्
 थोऽएवैष एतस्य सवितृ प्रसूत एवानुसुः सर्पति तत्रैकं पुं
 डशकं प्रयच्छति ॥ अथ सारस्वतं वरुं निर्वपति वायुं
 सुरस्वतां वायुं वतद्गुरुणो नुसमसर्पेत् थो एवैष एतद्वा

वैवानुसुप्तं सपतितत्रैकं पुंडरीकं प्रयच्छति ॥ ५ ॥ अथ त्रैलोक्यं
दशकपालं पुरोडाशं निर्वपति। त्रैलोक्यं वैष्णवाणां मीष्टं त्रैलोक्यं
वत इष्टं वैष्णवाणां नुसुप्तं सपतितत्रैकं पुंडरीकं प्रयच्छति ॥ ६ ॥ अथ पौष्पं बभ्रु
वैपति। पञ्चवो वैष्णवा पञ्चमिरेव तद्दशलो नुसुप्तं सपतितत्रैकं पुंडरीकं प्रयच्छति ॥ ७ ॥

॥ अथ बार्हस्पत्यं च रुद्रिर्वपति ॥ ३ ॥ देवदुहस्पतिर्ब्रह्मणो वतद्वरुणो नुसुमस्य सप्तसुषो एवैव एतद्वरुण
 यो बानुसुषु सपति तत्रैकं पुंडरीकं प्रयच्छति ॥ ४ ॥ अथ ब्रह्मणो यवमैयं वरुणं निर्वपति स ये नैवो ज्ञेयः ॥ ५ ॥
 नो ब्रह्मणो गच्छाते नैव तं दाज्यं चोक्तं ॥ ६ ॥ अथ ब्रह्मणो यवमैयं वरुणं निर्वपति तत्रैकं पुंडरीकं प्रयच्छति ॥ ७ ॥
 तथा एवैव एतत्पशुनिरेवानुसुषु सपति तत्रैकं पुंडरीकं प्रयच्छति ॥ ८ ॥
 प्रयच्छति ॥ ९ ॥ अथेन्द्रमेकादशकपालं पुरोडाशान् निर्वपति ॥ १० ॥
 इन्द्रियं वै ब्रह्मिन्द्र इन्द्रियेणैव तद्वायं एणानुसुम
 सपति शो एवैव एतदिन्द्रियेणैव ब्रह्मणो नुसुषु सपति
 तत्रैकं पुंडरीकं प्रयच्छति ॥ १२ ॥ उपसुदोदशाम्पो देवता ॥

३
 तत्रपुं वपुं शीकाणपप्रयकृतितां द्वादशपुंडुरिकाः स्रजं प्र
 तिपुं वते सादीक्षा तथा दीक्षुयादीक्षते ॥ १३ ॥ अथ यद्वा द
 शत्रवंति द्वादशैमासाः संवत्सरस्य सर्ववै संवत्सरः स
 वै एवैनमेतद्दीक्षयति यानि पुंडुरिकाणि तानि द्विवोरू
 पंतानि नृक्षत्राणां रूपं ये ब्रुधकास्तं तुरिहस्य रूपं यानि ॥ १३ ॥

बिस्मानितान्यस्यैतदेनमेतुलोकेष्वधिदीक्षति ॥ १४ ॥ अथ रा
 ज्ञानं क्रीत्वा द्वेधोपनह्यपरिवहंतिततो द्वे मासं द्यामासा
 द्य प्रवरत्यथ षष्ठौ द्वे ब्रह्मणो गहे निहितो नवतितमा
 सं द्यामासा द्यातिथ्येन प्रवरति षड्दातिथ्येन प्रवरत्यथो
 पसद्भिः प्रवरति षडोपसद्भिः प्रवरति ॥ १५ ॥ अथैतानि

हवा ७८ पिनिर्वपति आग्नेयमष्टाकपालं पुरोडाशं ७८ सौम्यं
 वरुं वैश्वदेविकपालं वा पुरोडाशं वरुं वा तेन वषथेष्टै वंथ
 जते ॥ १६ ॥ तदुत्तथानुक्रयति ॥ हलति वा एष वो षडपथादे
 त्येति वा एष षडपथाद्युत्तपसत्यथा देतितस्मादुत्तपस
 थादेव नेयात् ॥ ७ ॥ स वृद्धिं यजति अग्निं नैवैत तेज ॥ १४०

सानुसु ७८ सर्पत्यथ यस्योमं यजति सोमेनैवैतद्वाशानुसु
 ७८ सर्पत्यथ यद्विष्णुं यजति वशो वेविष्णुस्तद्यहं प्रत्यहं
 माप्नोति तं प्रत्यहं मात्वात्मकुरुते ॥ १७ ॥ स एषु सप्तदशो
 ग्निष्ते मो न वति सप्तदशो विप्रजापतिः प्रजापतिय
 शस्तद्यहं प्रत्यहं माप्नोति तं प्रत्यहं मात्वात्मकुरुते ॥ १८ ॥

तस्य द्वादशप्रथमगर्भाः। पृथ्वी ह्योदधि एवाद्वादशवैमाणाः
 संवत्सरस्य संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्वैश्वदेवस्तद्यज्ञं प्र
 त्युह्यमाप्नोति तं प्रत्युह्यमाप्त्वा त्मकुरुते ॥२०॥ तासां द्वादश
 गर्भाः। ताश्चतुर्विधं शतिश्चतुर्विधं शतिर्वैश्वदेवस्य संवत्सरस्यार्ध
 नासाः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्वैश्वदेवस्तद्यज्ञं प्रत्युह्यमा २४१

प्नोति तं प्रत्युह्यमाप्त्वा त्मकुरुते ॥२१॥ ता ब्रह्मणो ददाति।
 ब्रह्मा हि यदुदधि एतोऽग्निगोपायति तस्मान्ना ब्रह्मणो ददा
 ति हिरण्ययाऽं सुतमुद्रात्रेरुक्तं होत्रे हिरण्ययो प्राका
 शावधर्म्युन्यामश्च प्रसोत्रे ह्यशां मैत्रावरुणा यष्यं नृणां
 ह्यणावुऽं सिनेवा ससां नेष्टा पोतुन्यामन्यतरुतो बुलं व

वाचितमळा वा कायगा मग्रीधो॥२॥ तावा एताः। द्वादश
 वात्रयोदशवा दहिणा न वंति द्वादशवा वैत्रयोदशवा सं
 वसरुस्यमासाः संवसरुः प्रज्ञापतिः प्रज्ञापतिर्यस्य सद्य
 हं प्रत्यक्षमाप्नोति तं प्रत्यक्षमाप्नुयात्पुनरुते॥२॥ ब्राह्मणं॥
 ॥२॥ अध्यायः॥ आग्नेयोष्टाकपालः पुरोडाशो न वति॥ तं प्र १४२

वाई आसादयत्यै इं एकादशकपालः पुरोडाशो न वति सौ
 म्यो वावरुसं दहिणाई आसादयति द्वैश्च देदुश्च रुर्न वति
 तं पश्चाद् आसादयति मैत्रावरुणी पयस्या न वति तामुत
 राई आसादयति बार्हस्पत्यश्च रुर्न वति तं मध्य आसादय
 त्यैष्वरुः पंचविलस्तद्यत्सुं बह्वीं विभुवंति तेषां पंचवि

लानितुस्माच्चरुः पुं व बिलोनाम ॥ १ ॥ तद्युदेतेन राजसूयया
 जीयते वदेवैनंदिशः समारोहयति युद्धं न्यस्तोमान्य
 कुंदा ॥ सितुस्मादेवेन मेतेन निष्प्राणाति सयुद्धे तेन राज
 सूयया जीनयुद्धे तोद्वाहमाद्येत्पुत्रापतेन स्माद्वा एतेन रा
 जसूयया जीयते ॥ २ ॥ सयुदाग्नेयेनाष्टकपालेन पुरोडा

१४३

शेन प्रवृत्तिः युदेवैनं प्राचीं दिशः समारोहयति युद्धं न्यस्तो
 मान्य कुंदा ॥ सितुस्मादेवेन मेतेन निष्प्राणाति सः स्रवुं वा
 हस्यत्येव शवुवनयति ॥ ३ ॥ अथ युद्धे द्रेणा एकादशकपाले
 न पुरोडाशेन प्रवृत्तिः सौम्येन वा वरुणा युदेवैनं दक्षिणां
 दिशः समारोहयति युद्धं न्यस्तोमान्य कुंदा ॥ सितुस्मादे

वै न मे ते न निष्प्राणा तिस्रं स्रवं बार्हस्पत्ये च रावु वनयति ॥ ५ ॥
 अथ युद्धे श्वदेवेन वरुणा प्रवुरति ॥ युद्धे वै न प्रतीयां दिशं
 समारोहयति युद्धं न्यस्तो मान्यकुंदा ॥ तस्मादेवेन मे ते
 न निष्प्राणा तिस्रं स्रवं बार्हस्पत्ये च रावु वनयति ॥ ५ ॥
 यद्युन्मैत्रावरुणा पयस्य या प्रवुरति ॥ युद्धे वै न मुदी वा दि

सि ३

१४४

स्रवं समारोहयति युद्धं न्यस्तो मान्यकुंदा ॥ सितुस्मादेवेन
 मे ते न निष्प्राणा तिस्रं स्रवं बार्हस्पत्ये च रावु वनयति तद्यु
 स्रवं स्रवं बार्हस्पत्ये च रावु वनयति सर्वत एवास्मिन्नेत
 दं नद्यं दध्मति तस्मादुदिशो दिश एव राशेनाद्यमन्निदिय
 ते ॥ ६ ॥ अथ युद्धे श्वदेवेन वरुणा प्रवुरति ॥ युद्धे वै न मुदी

दिशः समा रोहयति युद्धं न्यस्तो मान्यकुंदाऽसितस्मा
 देवै न मे तेन निष्क्रिणाति ॥ ७ ॥ स य एषु ज्ञाने यो यः कपालः
 पुरोडाशो नुवति । तस्य हिरण्यं दुहिणाग्ने यो वा एषु यज्ञो
 न वयः अग्ने देतो हिरण्यं तस्माद् हिरण्यं दुहिणात् दग्नीध्रे ददा
 त् यन्निर्वृण्विनिदाने न यदाग्नीध्रस्तस्मान् दग्नीध्रे ददाति ॥ १४५

अथ य एषु ऐन्द्रः । एका दश कपालः पुरोडाशो नुवति तस्य ब
 जो दुहिणा स ह्येन्द्रो यद्वयं रोषु यः सोम्यश्च रुर्नुवति तस्य ब
 भुर्गोर्दुहिणा सहि सोम्यो यद्वयं नुस्तं ब्रह्मणो ददाति ब्रह्मा
 हि यद्वयं दुहिणा तो नि गोपायति तस्मान् ब्रह्मणो ददाति ॥ १४६ ॥
 अथ य एषु वैश्वदेवश्च रुर्नुवति । तस्य एषु नोर्दुहिणा न
 मा य एतद्भूपाणां यत्पुत्रतो गोविंशो विंशे विश्वे देवाः

मो वै विदुस्मात्प्रजौर्दुहिणा तः होत्रे ददति होता हि नूमा
 तस्मात्तः होत्रे ददाति ॥ १० ॥ अथुषैषामैत्रावरुणा पयस्या
 न्नवति तस्यैव रादक्षिणा स्याहि मैत्रावरुणा सुद्धरा सु
 दिवरां हविर्देदु प्रियैव का वा प्रवीता स्यात्सर्वो ह्येव वरा
 प्रवीता तु मध्वर्युन्यां ददाति प्राणो दानौ वा अध्वर्युप्राणो
 दानौ मित्रावरुणौ तस्मात्तामध्वर्युन्यां ददाति ॥ ११ ॥ अथ

१४६

तं ब्रह्मणे ददति ब्रह्मणे विद्वानां पुत्रं प्रजापतस्य ब्रह्मणो न्नवति तु न्मा
 सु एषु बार्हस्पत्यश्च न्नवति तस्य शितेष्टो गौर्दुहितौ धा ॥ १२ ॥ अ
 ध्वि बृहस्पतेर्दुहितु देव उपरिष्टा दध्नः पुंथास्तस्माच्छितेष्ट
 ध्वो बार्हस्पत्यस्य दक्षिणा तं ब्रह्मणे ददाति सुहतेनापि विष्टा
 प्र ब्राह्मणं नाद्य कामो यजेत तदस्मिं सर्वतो नाद्यं दधति सुहं न
 दएव न्नवति ॥ १३ ॥ ब्राह्मणं ॥ ३ ॥ स वै प्रयुजाः हविर्निर्वजते
 तद्यत्प्रयुजाः हविर्निर्वजत स तं वा एतमुपुवाणो मुद्धे त

१ ग्रा

१४७

तएनमृतवोषुकावहंत्यतुवाप्रयुक्ताननुवरतितस्मात्प्रयुजाहं
 विनिर्वजते॥१॥तानिवैद्वादेननवति॥द्वादशवैमास्याः संवत्सरस्य
 तस्माद्द्वादशनवतिमासिमासिबजेतेत्याहुः कोद्येष्टमनुष्यस्य
 तस्मान्मासिमासिबजेतत्राम्यापराव्याधेनाम्यापराव्याधः
 एव षड्विंशजतेप्राङ्गानुष्यपुनरावृत्तः त्राम्यापराव्याधेनाम्याप
 राव्याधः एव षड्विंशजते॥२॥तदुत्तथानुक्रयति॥षडेवैतानिपूर्वा

विहवी०षिनिर्वपतिसमानुबर्ही०षितासां देवताना०रूपं बुधा
 शिशिरेयुक्ताप्रांयः प्राप्रावृषं घायुस्तत्पट्टं हुन्नुक्ते तएन०षड्
 तवोषुकां प्रांयः प्राप्रावृषं वहंतिषड्वर्तन्युक्तानांप्रावृषमनु
 वरतिप्रवर्गानिवाहांदौदुहिणा॥३॥षडेवोत्रराणिहवी०षिनिर्व
 पति।समानुबर्ही०षितासां देवताना०रूपं बुधापुनरावर्त
 रन्वाषिकमन्त्रितत्पट्टं हुन्नुक्ते तएन०षड् तवोषुकावृषिकम

निवहंतिषडूर्त्युयुक्तावार्षिकमुनुवरतिप्रवाग्निवाहोदुहि
 णातद्युत्सृज्योनिवाहोदुहिणा^कर्त्तुवाएतस्युपुवाणोयुद्धेवहं
 तिवाअनड्वाहस्तस्मात्प्रवाग्निवाहोदुहिणा॥४॥तद्वस्येतनु
 राऊरुपंगालोआड्वा॥रुतवोवाअस्मा^{सु}क्तावहंत्येतुंआप्र
 युक्ताननुवरामशुतेषुदेषा^७राडानोराडस्ययाजिनआसु
 स्म^सत्तदुम्याड्वा॥५॥आग्नेयोष्ठाकपालःपुरोडाशोनवति॥
 सुदे

१४८

सौम्यश्चरुसावित्रोद्वाद्दशकपालोवाष्ठाकपालोवापुरोडाशोवा
 हेस्यत्यश्चरुस्त्वाष्टोद्दशकपालःपुरोडाशोवैश्वानरोद्वाद्दशक
 पालएतानिषड्वीणिहवा^७षिभुवन्ति॥६॥अर्द्धप्र०६६॥रात३३०
 षडेवोन्नरेवरुव॥सारस्वतश्चरुःपौलश्चरुर्मित्रश्चरुःक्षेत्र
 पत्यश्चरुर्वीरुपाश्चरुःरादित्यश्चरुःरेतउषडुन्नरेवरुव॥७॥अ
 यश्चोनाविविन्नगन्तो^७अदित्याआलनतेतस्याएष्वैवावृद्धाष्ट

पद्यैवशायाइयंवाश्रुदितिरस्याएवेनमेतद्गुर्नकरोतितुस्या
 एतादृश्येवश्रुपेनाद्विविक्तगर्भादुद्दिष्टा॥८॥अथएषतीद्विवि
 त्तगर्भा।मरुद्भ्रातृलभतेतुस्याएषेवावृद्धिशोवेमरुतोद्वि
 शामेवेनमेतद्गुर्नकरोतितुस्याएतादृश्येवएषतीद्विविक्तग
 र्भादुद्दिष्टा॥९॥एतौपशुबन्धौ।तदेतावेवसंतावंन्यथेवालभं
 तेषामुदित्याश्रालुभंतश्चादित्येन्यस्तामूलभंतस्सर्वेला॥१०॥

दित्याःसर्वस्येवेनमेतद्गुर्नकरोतिभ्रं।मरुद्भ्रातृलभंतद्विष्टे
 न्यस्तांदेवेन्यश्रालुभंतस्सर्वेवौद्विष्टेदेवाःसर्वस्येवेनमेतद्गु
 र्नकरोति॥१०॥ब्राह्मणं॥४॥॥अन्निभेयनीयेनेष्टु।केशान्नव
 पतेतद्यकेशान्नवपतेद्वायंवातदपाःरसःसुभृतोन्नवति १३
 येनैनमेतदन्निषिंयतितुस्यान्निषिक्तस्यकेशान्नप्रथमान्ना
 प्रातिसयत्केशान्नवपतेताः॥श्रियंजिह्वाविनाशयेद्गुडुह्या

तस्मात्केशान्नवपते॥१॥ संवत्सरं नुपैवेते॥ संवत्सरं मिता वै
 ब्रूतवर्जितस्मात्संवत्सरं नुपैवेते स एष ब्रूतविसर्जनीयोपयो
 गोनामस्तोमो भवतिकेशवपनुयाः॥२॥ तस्यैकविंशं प्रातः
 सवनं सप्तदशं माध्यंदिनं सवनं पंचदशं तृतीयं सवनं
 सहोक्तैः सहस्रोऽग्निना सहस्राभ्या॥३॥ त्रिवृत्तं शं तरः संधि
 र्भवति। एष एवैकविंशोऽष्टौ पतिस एतस्मादेकविंशः २५०

दुपयुक्ते सुसप्तदशमभिप्रत्यवैतिसप्तदशात्पंचदशं पंचदशा
 दस्यामेव त्रिवृत्तिप्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठति॥४॥ तस्य रथं तरं
 शं नवति। इयं वै रथं तरं मस्यामेवैतस्मिन् प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठत्य
 तिरात्रो भवति प्रतिष्ठावा अतिरात्रस्तस्मादतिरात्रो भवति
 ॥५॥ स वै न्येव ब्रूयते केशान्नवपते वा र्यं वा एतदपाठं रसः
 संवत्सरं नवति न्येन मेतदभिप्रियवृत्ति तस्मान्निषिक्तस्य के

शान्प्रथमान्प्रोतिसयकेशावापतेताऽश्रियंजिह्वाविनाशयेषु
 दुष्टादश्रयंनिवर्त्तयतेतदात्मन्येवैताऽश्रियंनियुनक्ति तस्मान्प्र
 वृत्तयतेकेशावपतेतस्यैषेवद्वतवर्गो नवतिषावज्जीवंना
 स्याप्रतितिष्ठति॥६॥आसंद्याउपानहाउपसुवते।उपानुप्राप्तमधि
 यदस्ययानंनवतिरयोवाकिंविद्वांसर्वेवाएषुइदमुपर्युपरि
 नवत्युवाणावास्मादिदं सुवन्नवतिर्योराडसुयेनयजतेतस्मात् ५१

दस्यैषेवद्वतवर्गो नवतिषावज्जीवंना स्याप्रतितिष्ठति॥७॥आर
 ण॥६॥श्वेतआश्विनो नवति।श्वेताविबुधश्चिनायविबेम्भ
 न्नासारस्वतो नवत्यषमिंद्रायसुत्रासु।आलनतेदुर्वेदा
 इव॥समृद्धःपशवोयद्येव॥समृद्धानुविदेद्यज्ञानेबुल
 न्नरंस्तदिसुश्रुपतरानुवतिसयद्यज्ञानालुनेरंलोहितआ
 श्विनो नवतितद्यदेतयायजते॥१॥तुष्टुहविपुत्रः।विशाखा

षडनुष्णसतस्य त्रीण्येव मुखान्यासुस्तद्यदेव ७ रूपञ्चासतस्य
 द्विष्टरूपो नाम ॥ २ ॥ तस्य सोमपानमेवैकं मुखमासासुरापाण
 मेकमन्यस्या अत्रानाद्यैकं तमिंद्रोदिदेष तस्य तानि शीघ्रिणि
 प्रविच्छेद ॥ ३ ॥ सद्यः सोमपानमासाततः कपिं जलः समनवत्त
 स्यात्सबभ्रुकु इव बभ्रुरिव हि सोमो राजा ॥ ४ ॥ अथ यस्तुरापा
 णामासाततः कलविकः समनवत्तस्य सोमनिमाद्यलु इव बभ्रु ॥ ५ ॥

तानिमाद्यनिव हि सुरापाणा ब्रुदति ॥ ५ ॥ अथ घृदन्यस्या अत्रा
 नाद्यासाततस्ति त्रिरिः समनवत्तस्य सविष्टरूपतम इव संसे
 वघृतस्तोका इव त्वं नृधुस्तोका इव त्वत्पसेध्राश्रुतिता एव ७ रूप
 पमिव हि सतेनाशनमावयत् ॥ ६ ॥ सत्पणवुक्रो धा क्रविन्नेषु
 त्रमुवधादिति सोपेन्द्रमेव सोममाजङ्गे सद्यथाय ७ सोमः प्रसु
 त एव मुपेन्द्र एवासा ॥ ७ ॥ इंद्रो ह वा इन्द्रां वक्रो इदं वै मा सोमा दंतयं

तीतिसयथाबुलीयान्बुलीयसएवमुपहृतएवयोद्रोयाकल
 रोशुक्र-आसतंनक्षत्रांकारसाहेनंजिह्वं ससोस्पष्टिषंडे
 वुप्राणेभ्योदुश्वसुखाद्वैवास्यनदुश्वसस्मात्प्रायश्चित्तिरा
 ससयद्वापिसुखाद्वैदोष्यनुदेवप्रायश्चित्तिरनविष्यत्॥७॥
 वत्तारोवैद्यस्यः। ब्राह्मणोराजंनोवैश्यः शूद्रो न हैतेषामेकश्चन
 नर्वतिवः सोमं वमति सयद्दैतेषामेकश्चि स्यात्प्रायश्चित्ति २५३

त्ति। ८॥ सयंनस्तोद्वत्तततः सि० हः समनवदययत्कस्मिन्म
 इवत्ततोवृकः समनवदययदवावः प्राणादुद्वत्ततः शार्दूलये
 ष्ठाः श्वापदाः समनवदययदुत्तरासाणादुद्वत्ततः परिस्तदय
 विनिर्गच्छीवत्ततः कुवलंकर्कंधुवदयमिति समनवदयसर्वेणै
 वव्यः धीतसर्वेऽहिसोमः ॥१०॥ ससोमातिष्ठतोमं कुरिंवववा
 रातमेतयाश्चिनावन्निषड्यतांतं सर्वेणैवसुमाद्वयतां स

वी० हि सोमः सन्नसीयानेवेष्टानवत् ॥ ११ ॥ ते देवा अश्रुवन् । सुत्रा
 तं बतैनमत्रासातामिति तस्मात्सौत्रामणीनाम् ॥ १२ ॥ सहैतया
 पिसोमातिप्रतानिषड्येत्वा सुर्वेण वा एषु व्यधत्ते यः सोमोति
 एव ते सुर्वी० हि सोमस्तः सर्वेणो वसुमर्द्ध्यति सुर्वी० हि सोमः
 सन्नसीयानेवेष्टानवत्तितस्मादुहैतया पिसोमातिप्रतानिष
 ड्येत् ॥ १३ ॥ तद्युदेतयाराजसूययाजीषुजते । सर्वोवा एषु यज्ञक

१५४

तनवसंधे सुर्वी० हि सोमस्तः सर्वेणो वसुमर्द्ध्यति सुर्वी० हि सोमः
 वा एषु पिसोमातिप्रतानिषड्येत्वा सुर्वेण वा एषु व्यधत्ते यः सोमोति
 एव ते सुर्वी० हि सोमस्तः सर्वेणो वसुमर्द्ध्यति सुर्वी० हि सोमः
 सन्नसीयानेवेष्टानवत्तितस्मादुहैतया पिसोमातिप्रतानिष
 ड्येत् ॥ १४ ॥ तद्युदेतयाराजसूययाजीषुजते । सर्वोवा एषु यज्ञक
 तिनवसंधे सुर्वी० हि सोमस्तः सर्वेणो वसुमर्द्ध्यति सुर्वी० हि सोमः
 वा एषु पिसोमातिप्रतानिषड्येत्वा सुर्वेण वा एषु व्यधत्ते यः सोमोति
 एव ते सुर्वी० हि सोमस्तः सर्वेणो वसुमर्द्ध्यति सुर्वी० हि सोमः
 सन्नसीयानेवेष्टानवत्तितस्मादुहैतया पिसोमातिप्रतानिष
 ड्येत् ॥ १५ ॥ तद्युदेतयाराजसूययाजीषुजते । सर्वोवा एषु यज्ञक

नमेषु एतद्वा वैवर्निष्यति तस्मात्स्वतो न वति ॥ १६ ॥ अथ
 दैन्द्रो न वति ॥ इन्द्रो वैवर्निष्यति तस्मात्स्वतो न वति ॥ १७ ॥ एतेषु पञ्चषु ॥ सिद्धं ह्येव नि लो
 वृकलोमानि शाईललोमानीत्यावपत्योत द्वैततः सममवच्छेदे
 न ७ सोमोऽप्यवतते नैवैनमेतस्मिन् द्वैततः करोति तस्मा
 दतान्यावपति ॥ १८ ॥ तदुत्थानं कुर्वीत ॥ उक्त्वा ह स नखिन्याप ॥ १५ ॥

अतनुषु वतिषु एतानि पञ्चषु अपति तस्मादुपरि स्तुत्येवावपेत्
 शाहो लुक् यानखिन्यापञ्चानुषु वति तथो एवैन ७ समर्द्धयति
 तस्मिन् करोति तस्मादुपरि स्तुत्येवावपेत् ॥ १९ ॥ अथ पूर्वेषु
 परिस्त्रुत ७ संदध्मत्यष्टिभ्यां पयस्वसुरस्वत्यै पयस्वेन्द्राय
 सुत्रां पयस्वेति सायनादापरिस्त्रुद्रवत्यथैनया प्रवरति ॥ २० ॥
 द्वावग्री उद्धरंति ॥ उत्तरवेदो वेवोत्तरं मुद्धते दुहिणां ते सोमा इती

अथ राहुताश्च सहजुहवामेति तस्माद्वावग्रीकुडरं स्फुटरवेदावेव
 तरमुद्धतेदुहिणं मथ यदावपात्तिः प्रवरं त्यथेत्यापरिस्तुता
 प्रवरति॥२१॥ तादृशैः पावयति। सुतो सति वायुः स्तः पवि
 त्रेण प्रत्यङ्गो मोऽतिस्कतः। इन्द्रस्य बुधः सखेति तु कुवलस
 कृकृर्के धुसक्तुब्दरसक्तुनित्यावयत्येतद्वैततः समनवद्या
 त्रिनिरुष्ठावहेनैवैनमेतसुमर्दयति हस्तं करोति तस्मादेताना २५६

वपति॥२२॥ अथ ग्रहा नरह्लाति। एकं वात्री वैकुस्तेवग्रहीतुव्य
 एकाहिपुरोक्तग्रवत्येकानुवाक्यैकायाऽप्यतस्मादेकएवग्रही
 तव्यः॥२३॥ सुगह्लाति। कुविदंगग्रवमंतोऽवुंविद्ययादांस
 नुग्रवं विपुय॥२४॥ हेहैषां नराणि नो जनानि खेबर्हिषो नमउक्ति
 बुहंति॥ उपयामुग्रहीतोऽप्यत्रिभ्यां त्वा सुरस्वत्यै त्वेन्द्राय त्वा
 सुगह्लाति। नरह्लातीयादेतुयैवुगह्लातीयादुपयामैस्त

तर्हि नानागद्गीयादुशाहृष्टिः ॥ सुरस्वत्या इन्द्राय सुत्रा सुत्रे
 हीति ॥ २४ ॥ सोऽत्राह ॥ युवः सुरामं मन्त्रिना नमुखा वासुरेसुवा ॥ वि
 पिपाना शुभस्यती इन्द्रकर्मस्वावतमित्याश्या व्याहाष्टिनो सुरस्व
 तामिन्द्रः सुत्रामाणां यजेति ॥ २५ ॥ सुवदति पुत्रमिव पितराव
 ष्टिनो नृन्द्रायुः काव्यैर्द्वः सनानि ॥ वसुरामं व्यपिबः सती
 निः सुरस्वता त्वामघवन्ननिस्तगिति द्विहेति वषट्करोति द्विर

२५

अत्रातुतः शतुर्विस्तुत्वात्तुनितलोपुपुन्यावितृत्तुवे
 धर्षुर्जुहोत्या हरति न हं युद्धा नानागद्गीयादेतस्यैवानुहोममि
 तरौ हयेते ॥ २६ ॥ अथ क्रतुः शतुर्विस्तुत्वात्तुनितलोपुपुन्यावितृत्तुवे
 वासवुदिशतुर्वितृत्तुः शतायुर्विस्तुत्वात्तुनितलोपुपुन्यावितृत्तुवे
 ववितृत्तुः ॥ २७ ॥ तः शिक्रोदुता उपर्युपर्याहिवनीयं धारयंति
 सायापरिशिष्टापरिस्फुटवतितामासिं वतितां विह्वरंतीमु
 पतिष्ठतेपिहृणाः शोमवतांतिस्तुनिरीशुः पितृणां बर्हिषदा

तिसृन्निर्ऋत्यः पितृणां मग्निष्वात्तानां तिसृन्निर्ऋत्यस्तद्युदेक
 पतिष्ठतेषु त्रविंशो मंडू मत्सु पवत सप्तुत्पितृनुगच्छन्त्रयावैप
 तस्येनैवैनमेतस्ममर्द्धयति। कस्तुं करोति तस्मादेवमुपति
 ष्ठते॥२७॥ अथैतानि हवीः। बिन्निर्वपति। सावित्रं द्वादशकपा
 लं वा। पुरोडाशं वारुणं षडस्यं वरुणं इमेकादशकपालं
 पुरोडाशं॥२८॥ सप्तुत्सावित्रो नुवति। सविता वै देवानां प्र

शुक
 पाले

१५८

सविता सवितु प्रसूत एवैतद्विषज्यति तस्मात्सावित्रो नुवति॥३०॥
 अथ बुध्नारुणो नुवति। ब्रह्मणो वा आपीयिता तद्युवापीयिता तस्य
 नैवैतद्विषज्यति तस्माद्धारुणो नुवति॥३१॥ अथ बुध्नैवैतद्विषज्य
 इन्द्रो वै बुध्नस्य देवता॥ सायैव बुध्नस्य देवता तयैवैतद्विषज्य
 तितस्माद्देन्द्रो नुवति॥३२॥ स यदि हैतया पिसोमातिप्रतं निष
 ज्येत्। इष्टं अनुयाजा नुवत्यमृते स्तुवा वश्ये तैर्हविर्निःपुवत

तिपश्चाद्देस्योमोतिर्देवतेपश्चाद्देवैर्नमेतेनमेधेनापिदधात्या
 श्रितुमुत्तुर्हिदिकपालंपुरोडाशंनिर्वपेद्यद्यद्वपुनिःप्र
 वुरंतुयैतेनाश्रितेनदिकपालेनपुरोडाशेनप्रवरति॥३३॥तदुत्तु
 यानुकुर्वीत्येकलतिवाएषयोजयतपश्चादेत्येतिवाएषयज्ञपथा
 द्यएवंकरोतितस्माद्यज्ञैर्वैतंघांपशूनांवपान्निःप्रवुरंतितदेवै
 तेर्हविर्निःप्रवरयुनोत्तुस्याश्रितेनदिकपालंपुरोडाशंनिर्वपेत् २५६
 ॥३३॥
 ते

तस्यनुपुंसकोगौर्द्विहिता॥नवाएषस्त्रीनपुमान्यनुपुंसको
 गौर्द्विहितायुमांस्तेननस्त्रीयुदुस्त्रीतेनोनपुमांस्तस्मान्नपुंस
 कोगौर्द्विहितायावारथवाहीसाहिनस्त्रीनपुमान्यदश्चारथ
 वाहीयदुहृयंबुहृतितेननस्त्रीयुदुस्त्रीतेनोनपुमांस्तस्मा
 दश्चारथवाहीद्विहिता॥३५॥ब्राह्मण॥६॥ऐंद्रावैस्त्वंद्रादरा
 कपालंपुरोडाशंनिर्वपति॥तद्यदेतयावडतेवृत्रेहवाइह

दमये सर्वमासयदुबोषद्युक्तं वियस्यामानितस्मादंशो वु
 जं प्राजिहीयते ॥१॥ सहविल्लुमुवाय ॥ वृत्राय वै वृत्रं प्रहरिष्या
 म्यनुमातिष्ठेति तथेति हविल्लुरुवावा नुवा स्वास्ये प्रहरेति
 ज३ तस्मादुंशो वृत्रं मुद्ययामस्य उद्यता इवाह जो विनयां चकार
 ॥२॥ सुहोवावा अस्ति वा इदं वीर्यं तनुते प्रयच्छानिमानुमे प्र
 हाषीरिति तस्मै यजुः ॥ विप्राय कृतस्मै द्वितीयमुद्ययामा ॥ १६०

सुहोवावा अस्ति वा इदं वीर्यं तनुते प्रयच्छानिमानुमे प्रहाषी
 रिति तस्मात्तु व प्राय कृतस्मै द्वितीयमुद्ययाम ॥४॥ सुहोवावा
 अस्ति वा इदं वीर्यं तनुते प्रयच्छानिमानुमे प्रहाषीरिति तस्मै सा
 मानि प्राय कृतस्मादुद्ये तु हविमे वै तैर्वै दै यज्ञं तनुते वजुर्निर
 वाग्नेयं निरुथ स्याममन्त्रे रे वृद्ध स्या एतस्या यजुः ॥५॥ तस्य
 यो यो निराशाय आसा तमनु परा मुश्न संतुष्या कितु सै वेषि

१६१
 नैव नवतद्यादतस्मिन्नाशयेत्तु धातुरिवैषा विद्या शेत तस्मा
 त्रैध्या तवीनाम ॥ ६ ॥ अथ यदैरा वैस्तु वुं हविर्नवति इन्द्रो हि
 त्रुजमुदयकुदिसुरन्वृतिष्ठत ॥ ७ ॥ अथ यद्वा दराकपालो न
 वति ॥ द्वादशावेमासाः संवत्सरस्य प्रसंवत्सरसंमितैषेष्टि
 तस्माद्द्वादशाकपालो नवति ॥ ८ ॥ तमुन्नयेषां ब्रौह्मि यवाणां ग
 त्वाति ब्रौह्मि यमेवात्रेपि डमुधिष्ठयति तद्युग्मां रूपमु १६१

अथ यवमुयंतु द्वां रूपमथ ब्रौह्मि यंतस्मात् रूपं तदेत
 त्रय्यै विद्यायै रूपं क्रियते सैषा राडस्य याजिन उदवसा
 नायेष्टिर्नवति ॥ ९ ॥ सुवीचा एष यज्ञकृतं नवरुंध्रे सर्वा इष्टी
 रापि दर्विहोमान्यो राडस्येन युजते तस्य यातयामेव यज्ञो
 नवति सोऽस्मात्पराडि वन्नवत्येता वाचैः सर्वे यज्ञो यावानेय

त्रयो ब्रह्मस्तस्यैतद्भूतं क्रियते एष भो निराशयस्तदेतेन त्रयेण
 ब्रह्मेन पुनर्यज्ञमारुते तथा स्यात्तया मायया ज्ञानवतितथो
 अस्मान्न पुराङ्गवति ॥ १० ॥ सुवन्त्रा एष यज्ञकृतनवरंधो । सु
 वां इष्टीरुपिदविहोमान्यो राजसूयेन यज्ञतेदेवसृष्टो वा ए
 वेष्टि र्यत्रैधतव्यतयामेपाष्टमसदनयापि स्यादुतितस्मा

१६२

हा एष राजसूयया जिन उदवसाना येष्टि र्वति ॥ ११ ॥ अथो
 यः सहस्रं वाभूयो वादद्यात् । तस्य हाप्युदवसाना या स्या
 द्विरिवानु इव वा एष नवतिष्ठः सहस्रं वाभूयो वाददासेत
 द्वेयहस्रं वावः प्रजातं यदेष त्रयो ब्रह्मस्तस्यहस्रेणारिव
 नं पुनरुप्याययति तस्मादुदवसाना या स्यात् ॥ १२ ॥

अथोष्टेदीर्घसत्रमासीत्। संवसरंवाचुषोवातेषां हाण्ड
 दवसानायास्यासुर्ववितेषामासंभवतिसुर्वज्येदीर्घसत्र त्र
 मासतेसंवसरंवाचुषोवासुर्वमेषात्समादुहतेषामप्यु
 दवसानायास्यात्॥१३॥ अथोहैनयाप्यनिवरेत्। एतया
 वैनद्रसेनमाजातत्रात्रवमातृणिरनिववारहिप्रकिलास्तु १६३

ति
 एतुहैस्माहस्यातवल्क्योपिहवाएनयेंद्रोवृत्रस्यास्तुनम
 छिनदुपिहवाएनयास्तुनंछिनन्नियएनयाचिबुरतितस्मा
 दुहैनयाप्यनिवरेत्॥१४॥ अथोहैनयोपिनिषडेत्। यत्रे
 वैकश्रुनिषडेदेकेनवैयडुषिकेनसाम्नातत्रेवांगदंके
 योत्किमुयंत्रयेणवृदेनतस्मादुहैनयापिनिषडेत्॥१५॥

तस्यैत्रीणिशतमानानाहिरण्यनिदुहिणा। तानिब्रह्मणेद
 दातिनवैब्रह्मायुवरतिनुस्ततेनशाऽसत्यथसयशोनवै
 हिरण्येनकिंवनकुर्वंत्यथतदाशस्तस्मात्रीणिशतमाना
 निब्रह्मणेददाति॥१६॥ तिस्रोधेनूहेत्रीन्समावैतिस्रोधे
 नवोन्समाहोनातस्मान्निस्रोधेनूहेत्रीन्॥१७॥ त्रीणिवासाऽ

१६४

स्यध्वर्षवे। तदुतेर्वीऽअध्वर्षुर्षुं तन्वतेवासाऽसितस्मात्री
 णिवासाऽस्यध्वर्षवेगामग्नीधे॥१८॥ तावाऽएताऽद्वादशावा
 त्रयोदशावादुहिणा न वंतिद्वादशावावेत्रयोदशावासंवत्सर
 स्यमासाः संवत्सरसंज्ञितैषेष्टिस्तस्माद्वादशावात्रयोद
 शावादुहिणा न वंति॥१९॥ ब्राह्मणां॥ ७॥ ॥ वेतुर्यः प्रपाठकः॥
 अमहाऽइदमयमस्यमासः॥ = श्रीरामः॥

२५२
यद्दशपुस्तकं दृष्ट्वा तद्दशं लिखितं मया ॥ यदि मुद्धममुद्धमवा
मम दोशो न दृश्यते ॥

॥ जाना गोपाल स्नेहं पुस्तकं ॥

॥ सब का दुपंन म्मं चतुर्थ प्रपठक ॥ ५ ॥

स्वाचि कं

